
M.Burghers sculp. Univ. Oxon.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΤΟΥ

ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ,

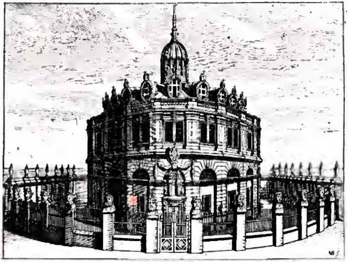
Τὸ σκοτεινὸν Ποίημα· Καὶ εἰς αὐτὸ τȣ̃το

ΙΣΑΑΚΙΟΥ,

μᾶλλον δὲ

ΙΩΑΝΝΟΥ, τȣ̃ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΕΞΗΓΗΜΑ.

Ἐκ ΘΕΑΤΡΟΥ ἐν ΟΞΟΝΙΑι,
Ἔτει τ̃ θεογονίας α ψ β'.

Imprimatur,

FITZ-HERB. ADAMS,

VICE-CANC. OXON.

Febr. 26. 169⁶⁄₇.

LECTORI
S.

D*ATAM ante aliquot annos fidem fic Tibi, Lector Amice, fic* Lycophroni *tandem abfolvi, ut multo Ille, quam umquam antehac, fplendidior, multo etiam (liceat hoc adjicere) emendatior in lucem prodeat. Nec opera mea indignus videatur hic Poeta, (audis invidioforum calumnias) in quo non modo* Scaliger, Canterus, Meurfius, *magna apud Literatos nomina, fed clariffima prifci ævi Criticorum ingenia fe exercuerunt. Poffem hic Auctorem meum magnificis verbis extollere, laudes, quas vere meruit, enumerare, quas etiam non meruit (ut nonnullis folemne eft) affuere; fi aut hoc* Lycophron *poftularet, aut Ego meam eloquendi facultatem intempeftive jactare vellem. Id potius agam, ut meum quale fuerit in hoc edendo confilium, paucis exponam.*

Prima igitur cura fuit, ut Lycophronem *integrum, & emaculatum in manus tuas tranfmitterem: Quem in finem, Codices omnes impreffos, quos quidem videre contigit, diligenter evolvi; ad hos etiam MSS. duos contuli, quorum unum Bibliotheca* Barocciana, *alterum* Seldeniana, Bodleianæ *partes haud ignobiles, fuppeditarunt; ex omnibus textum, qui videbatur ad exprimendam Poetæ mentem maxime accommodatus, erui, & concinnavi: Ut, denique, judicio Tuo in omnibus libere uti poffis, collectas undecumque lectionum varietates fumma cum fide adjiciendas curavi. His* Canteri *verfionem folutam addidi,* Scaligeri *metricam ad calcem appofui,* Bertrandi *etiam, qui* Lycophronem, *ejufque Scholiaften* Latio *donavit, interpretationem adjecturus, fi quid habuiffet Lectione Tua, aut iteratis Typis dignum.*

Ne vero folus exiret fcriptor obfcurus, &, ut ipfe profitetur, Sphingis *æmulus;* Oedipi *loco,* Ifaacium Tzetzen *comitem individuum adjunxi; cui edendo quantum laboris impenfum fuerit, ex attenta lectione facile conftabit:* Tzetzen

enim exhibeo, non, qualem priores, mutilum, corruptum, deformem; sed pluribus in locis auctum, mendis innumeris repurgatum, &, ut spero, nativæ puritati restitutum. Ne vero nimia in emendando licentia usus fuisse, aut sublesta fide quidpiam egisse videar, quæcumq; ex MSS. Codicibus adjecta sunt, stellulis interclusi, & τῶν σφαλμάτων *præcipuorum (leviora enim numerum omnem exsuperant) specimen ad imam paginæ oram subjeci; ut erudito Lectori integrum sit, conjecturas suas interponere, aut nostras ex emendatiore Codice denuo restituere. Quoniam vero plurima sunt in* Lycophrone, *eaque difficultatis minime contemnendæ (vitium loquor Commentatorum, præsertimq; Scholiastarum gregi nimis familiare) quæ* Tzetzes, *aut non omnino attigit, aut non satis explicavit, nonnulla etiam, in quibus insigniter hallucinatus est;* Canterum, *&* Meursium *in subsidium vocandos judicavi, eorumque integros Commentarios, multo tamen, quam prius, emendatiores, excudendos curavi: Ut sine arrogantia affirmare possim, nihil esse in cæteris editionibus lectu dignum, quod non hæc nostra plene perfecteque complexa sit. Coronidis loco, & quo cæterorum defectus supplere possem, novum Commentarium adjeci, quem si cæterorum explicationibus adjungere dignaberis, adeo plana, perspicua, & dilucida fore confido omnia, (unum, aut alterum excipias, in quibus ignorantiam meam ingenue confiteor) ut numquam posthac* Lycophron τοῦ σκοτεινοῦ *titulo se efferre poterit. Non tamen eo processi temeritatis, ut me juvenem, & tironem erroribus immunem credi vellem, quod ne illis quidem contigit, quibus datum fuit arenæ Philologicæ insenescere; sed horum, quotquot sunt, exorandus es, candide Lector, ut partim ætati meæ condones, partim negotiis, quæ me continue distringunt, distrahuntque.*

Constitueram, erudite Lector, quo Liber hic justiorem molem obtineret, Nicandrum *consimili opera ornatum una emittere; sed cum nullius MSC. Codicis copia esset, & mutata studiorum ratio aliud suaderet, satius duxi, & in rem meam conducibilius, propositum opus dimittere: Altiores jam me vocant curæ, quæque (prout dignæ sunt) totum habebunt: Indignum enim semper putavi homine Christiano, præsertim qui sacræ Theologiæ nomen dedit, in vanis, & inutilibus Ethnico-*

rum

rum deliriis ætatem ludere; cum interim mirum, quanta SS. Patrum ſupellex contemta, aut, non minus ac ſi contemneretur, neglecta, & inculta jaceat. Per me licet, alii laureas captent ex Critica, ex Hiſtoria, ex Philoſophia, cæteriſque Artibus, in quibus me lubens fateor vix eſſe mediocriter verſatum; Mihi ſane videbor ſummum attigiſſe felicitatis culmen, ſi quid ad Bonorum profectum, ſi quid ad Eccleſiæ Chriſtianæ decus tenue hoc ingenium conferre umquam poterit.

Dabam OXONIÆ,
X. KAL. Martii A. C. 169$\frac{6}{7}$.

LYCOPHRONIS VITA,

E SUIDA.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ Χαλκιδεὺς, ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς Σοκλέους, θέσει Λύκου τοῦ Ῥηγίνου, γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν. Ἔστι γοῦν εἷς τῶν ἑπτὰ, οἵτινες πλειὰς ὠνομάσθησαν. Εἰσὶ δὲ καὶ τραγῳδίαι αὐτοῦ, Αἴολος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἱκέται, Ἱππόλυτος, Κασσανδρεῖς, Λάϊος, Μαραθώνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους, α΄ β΄ Ὀρφανὸς, Πενθεὺς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος· διασκευὴ δ᾽ ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. Ἔγραψε δὲ καὶ τὴν λεγομένην Ἀλέξανδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

DE LYCOPHRONE

EXCERPTA E VARIIS AUCTORIBUS.

Clemens Strom. lib. V.

ΚΑΙ μυρία ἐπὶ μυρίοις εὕροιμεν ἂν ὑπό τε φιλοσόφων, ὑπό τε ποιητῶν αἰνιγματωδῶς εἰρημένα· ὅπου γε καὶ ὅλα βιβλία κεκρυμμένην τὴν τοῦ συγγραφέως βούλησιν ἐπιδείκνυται· ὡς καὶ τὸ Ἡρακλείτου περὶ φύσεως, ὃς καὶ δι᾽ αὐτὸ τοῦτο Σκοτεινὸς προσηγόρευται· ὅμοια δὲ τούτῳ τῷ βιβλίῳ ἡ Φερεκύδους Θεολογία τοῦ Συρίου· Εὐφορίων γὰρ ὁ ποιητὴς, καὶ τὰ Καλλιμάχου Αἴτια, καὶ ἡ Λυκόφρονος Ἀλέξανδρα, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια, γυμνάσιον εἰς ἐξήγησιν γραμματικῶν ἔκκειται ἅπασιν, σαφῶς οὐδὲν ἐκπίπτει.

Statius Sylv. lib. V. in Epiced. Patris.

Carmina Battiadæ, latebrasque Lycophronis atri.

Artemidorus lib. IV. cap. LXV.

Εἰσὶ καὶ παρὰ Λυκόφρονι ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ, καὶ παρὰ Ἡρακλείδῃ τῷ Ποντικῷ ἐν ταῖς Λέσχαις, καὶ Παρθενίῳ ἐν Ἐλεγείαις, καὶ παρ᾽ ἄλλοις πολλοῖς ἱστορίαι ξέναι καὶ ἄτριπτοι.

Hephæstionis Scholiastes.

Ἑπτὰ λέγεται εἶναι τραγῳδοὶ, διὸ καὶ πλειάδας ὠνομάσθησαν· ἐπὶ Πτολεμαίου γεγόνασιν οὗτοι, ἄριστοι τραγικοί· εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος νεώτερος, Σωσίθεος, Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φίλικος, (scribo Φίλισκος) Διονυσιάδης, (Strabo lib. XIV. Dionysiden vocat) Αἰαντίδης.

Alius ejusdem.

Ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἑπτὰ ἄριστοι γεγόνασι τραγικοὶ, οὓς πλειάδα ἐκάλεσαν, διὰ τὸ λαμπροὺς εἶναι ἐν τῇ τραγικῇ, ὥσπερ ἄστρα τὰ ἐν τῇ πλειάδι. Εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος, οὐχ ὁ ποιητὴς, ἀλλ᾽ υἱὸς Ὁμήρου (scribo ὁ Μυροῦς υἱὸς) τῆς Βυζαντίας ποιητρίδος, καὶ Σωσίθεος, καὶ Λυκόφρων,

καὶ

καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ Αἰαντιάδης, (is supra Αἰαντίδης) & Σωσιφάνης, καὶ Φίλισκος.

Hesiodi Scholiastes, Johannes Tzetzes.

Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσι λυρικοὶ, οἱ δὲ μονῳδοὶ, οἱ δὲ κωμικοὶ, καὶ ἕτεροι τραγικοὶ, &c. μονῳδῶν δὲ γνωρίσματα, τὸ μονοπροσώπως ὑπόθεσιν ἐφηγεῖσθαι τὴν οἵαν δήποτε, οἷός ἐστιν ἐν τῇ Ἀλεξάνδρᾳ Λυκόφρων.

Diogenes Laertius in Menedemo.

Ἠσπάζετο δὲ καὶ Ἄρατον, καὶ Λυκόφρονα, τὸν τῆς τραγῳδίας ποιητήν.

Idem paulo post.

Ἀ πάντα φησὶν ὁ Λυκόφρων ἐν τοῖς πεποιημένοις Σατύροις αὐτῷ, οὓς Μενέδημον ἐπέγραψεν, ἐγκώμιον τοῦ φιλοσόφου ποιήσας τὸ δρᾶμα· ὧν καί τινα ἐστὶ τοιαυτί,

Ὡς ἐκ βραχείας δαιτὸς ἡ βαιὰ κύλιξ
Αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον, τράγημα δὲ
Ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκόοις λόγος.

Athenæus Δειπνοσοφιστῶν lib. II.

Λυκόφρων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν Σατυρικῷ δράματι, ὃ ἐπὶ καταμωκήσει ἔγραψεν εἰς Μενέδημον τὸν φιλόσοφον, ἀφ' οὗ ἡ τῶν Ἐρετρικῶν ὠνομάσθη αἵρεσις, διασκώπτων τῶν φιλοσόφων δεῖπνα, φησὶ,

Καὶ Δημόκριτος (ἄλ. δημόκοινος) ἐπεχόρευσε δαψιλὴς
Θερμὸς πενήτων καὶ τεκλίνων συμπότης.

Idem lib. X.

Μαρτυρεῖ δὲ καὶ περὶ τούτων Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς, γράψας Σατύρους, Μενέδημον, (εἰς Μενέδημον malit Casaub. emendatione minus necessaria) ἐν οἷς φησὶν ὁ Σειληνὸς πρὸς τοὺς Σατύρους,

Παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι,
Ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, σπαθῶ·
Δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ μὰ τοὺς θεοὺς,
Οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον, οὔτ' ἐν Λυδίᾳ,
Κατέχω δεδειπνηκὼς, Ἄπολλον, ὡς καλόν.

Καὶ προελθὼν,

Ἀλλὰ κυλίκιον ὕδαρὲς
Ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου
Ἀτρέμα παρεξεστηκὸς, ὅτ' ἀλιτήριος,
Καὶ δημόνικος ἐπεχόρευε δαψιλὴς,
Θερμὸς πενήτων καὶ τεκλίνου συμπότης.

Ἑξῆς δὲ φησὶν, ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ ποτὸν,

------τράγημα γὰρ
Ὁ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

 Idem

Idem lib. VII.

Ὁ δὲ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ, οὕτως γὰρ ἐπιγράφεσθαί φησι Λυκόφρων ἐν τοῖς Περὶ κωμῳδίας, ὡς τὴν Κλεοστράτου τοῦ Τενεδίου γαστρολογίαν.

Idem lib. XI.

Λυκόφρων δ' ἐν τῷ ἐνάτῳ Περὶ κωμῳδίας παραθέμενος τὰ Φερεκράτους, καὶ αὐτὸς ἐστὶ φησὶ γένος κύλικος τὴν λεπαστήν.

Idem lib. XIII.

Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς, ἑταῖρε Τιμόκρατες, ὡς ἀνεγίνωσκέ τινα τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ τῶν ἑαυτοῦ κωμῳδιῶν, ὁ δὲ δῆλος ἦν οὐ πάνυ τι ἀποδεχόμενος· δεῖ γὰρ, ἔφησεν, ὦ βασιλεῦ, τὸν ταῦτα ἀποδεχόμενον, ἀπὸ συμβόλων τε πολλάκις δεδειπνηκέναι, καὶ περὶ ἑταίρας πλεονάκις καὶ εἰληφέναι καὶ δεδωκέναι πληγὰς, ὥς φησι Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τοῖς ἐπὶ κωμῳδίας.

Eustathius in Homeri Odyss. Λ.

Τῷ σκοτεινῷ καὶ στενῷ τὴν ἱστορίαν Λυκόφρονι.

In hoc Libro continentur,

ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Εἰς τοὺς ποιητάς.

Τοῖς τῶν ποιητικῶν βίβλων κατάρχεσθαι μέλλουσι, δέον εἰδέναι πρότερον τὰς τῶν ποιητῶν διαφοράς, εἶθ' οὕτως ταῖς βίβλοις ἐκείνων εἰσβάλλειν, ἵν' εὐθὺς εἰδεῖεν ὁποίου εἴδους τῶν [1] ποιητῶν μετέρχονται βίβλους. τὸ ποιητὴς γὰρ ἀπροσδιορίστως λεγόμενον, γενικὸν ὂν ὁμώνυμον ὄνομα, εἰς εἴδη διαιρούμενον πλείονα· εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν καὶ ἀπροσδιορίστως λεγόμενον ποιητήν, εἰς λυρικὸν ποιητήν, εἰς διθυραμβικόν, εἰς ἰαμβογράφον, τραγικόν, σατυρικόν, κωμικόν, εἰς ἐλεγειογράφον, εἰς ἐπιγραμματογράφον, τὸν καὶ ἀναθηματικόν, εἰς ὑμνογράφον, εἰς ᾀσματογράφον, τὸν καὶ ᾠδόν, εἰς ἐπιθαλαμιογράφον, εἰς μονῳδόν, καὶ εἰς μυρία ἕτερα εἴδη, ἅπερ μακρὸν ἐστὶ λέγειν καὶ ὀχληρόν, καίπερ ἀκριβῶς ἐπιστάμενον. λεκτέον δέ μοι τὰ τῶν ἐκτεθέντων ποιητῶν γνωρίσματα καὶ χαρακτηρίσματα. Τῶν μὲν οὖν ἀπροσδιορίστως καὶ κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν καλουμένων, τέσσαρα ταῦτα [2] τυγχάνει γνωρίσματα· μέτρον ἡρωϊκόν, μῦθος ἀλληγορικός, ἱστορία, καὶ ποικίλη λέξις, ὧν χωρίς, ἐποποιοὶ λέγονται. γεγόνασι δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταὶ πέντε, Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πανύασις, Ἀντίμαχος, καὶ Πείσανδρος· νέοι δὲ ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. * καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρίσματα τῶν καλουμένων κατ' ἐξοχὴν ποιητῶν. * Λυρικῶν δὲ [3] γνωρίσματα, τὸ πρὸς λύραν τὰ τούτων ᾄδεσθαι μέλη, καὶ χορὸν ἑστῶς κυκλικῶς, ἄνδρας ἔχων πεντήκοντα, οἵπερ καὶ δῶρον ταῦρον ἐλάμβανον. καὶ διθυραμβικοῖς δὲ τοῦτο κοινόν. οἱ διθυραμβικοὶ δὲ τῶν λυρικῶν εἶχον τι πλέον, τὸ πρὸς Διόνυσον πολυστρόφους πλέκειν τοὺς ὕμνους, καὶ τρίποδα ἐλάμβανον, διὸ καὶ διθύραμβοι ἀπὸ τοῦ Διονύσου ἐλέγοντο, τοῦ διὰ δύο θυρῶν βάντος, τῆς τε γαστρὸς τῆς Σεμέλης, καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. λυρικοὶ δὲ ὀνομαστοί, δέκα· Στησίχορος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Πίνδαρος, Σιμωνίδης, Ἀλκμάν, Ἀλκαῖος, Σαπφώ, καὶ Κόριννα. διθυραμβικοὶ δέ, διάσημος ποιητής, [4] Φιλόξενος ὁ Κυθήριος. Διθύραμβον δὲ ἤτοι κυκλικὸν χορὸν ἐν Κορίνθῳ πρῶτον ἔστησεν Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος. δεύτερος δὲ Λάσος, Λαβρίνης, Ἑρμιονεύς. Ἰαμβογράφων δὲ ποιητῶν γνώρισμα, λοιδορίαι δι' ἰάμβων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ δι' ἑτέρου οἵου δή τινος μέτρου. ἀριστεύει δὲ ἰαμβογράφοι τρεῖς, Ἀνανίας, Ἀρχίλοχος, Ἱππῶναξ. Τραγικῶν δέ, καὶ σατυρικῶν, καὶ κωμικῶν ποιητῶν, κοινὸν μὲν τὸ τετραγώνους ἔχειν ἰσαρίθμους τὸν χορόν, καὶ τὸ λαμβάνειν τράγον, ἢ τρύγα, τουτέστιν οἶνον νέον, καὶ [5] μιμηλικῶς ἐν τῇ θυμέλῃ τὰ τούτων δράματα λέγεσθαί τε καὶ δρᾶσθαι. διάφορον δὲ αὐτοῖς, τὸ τὴν κωμῳδίαν ἔχειν * γέλωτα * καὶ σκώμματα, καὶ [6] κδ' χορευτάς· τὴν δὲ τραγῳδίαν, καὶ τοὺς σατύρους ἐλάσσους μὲν ἔχειν χορευτὰς ιε', διαφέρειν δὲ πρὸς ἀλλήλους, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία, θρήνους μόνον ἔχει καὶ οἰμωγάς. ἡ δὲ σατυρική, συγκιρνᾷ ταῖς ὀλοφύρσεσιν ἱλαρότητα, καὶ ἀπὸ δακρύων εἰς χαρὰν καταντᾶν εἴωθε. διαφέρει δὲ τραγῳδία καὶ κωμῳδία καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία λύει τὸν βίον, ἡ δὲ κωμῳδία συνίστησι. κωμῳδία δὲ ἐκλήθη, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ κώματος, ἤτοι τοῦ ὕπνου εὑρέθη· ἢ ὅτι ἐν ταῖς κώμαις, τουτέστιν ἐν ταῖς στενωπαῖς, ἢ ἐν ταῖς κώμαις, τουτέστιν ἐν τοῖς μικροῖς χωρίοις, ἢ ὅτι ἐν τοῖς κώμοις καὶ πότοις τοῦ Διονύσου εὑρέθη. ἡ δὲ τραγῳδία, ἀπὸ τοῦ τράγον, ἢ τρύγα, τουτέστι νέον οἶνον, λαμβάνειν· ἢ ἀπὸ τοῦ τρυγὶ χρίεσθαι τὰ πρόσωπα καταρχάς· ἢ ὅτι τετραγώνους ἵσταντο· ἢ ἀπὸ τοῦ τραχείας ᾠδὰς ἔχειν τοὺς θρήνους. τραχῳδία καὶ τραγῳδία. ἡ σατυρικὴ ἀπὸ τῶν σατύρων ἐκλήθη, τῶν εὑρόντων αὐτήν, ἤτοι γεωργῶν καὶ εὐτελῶν ἀνθρώπων. τραγῳδοὶ δὲ ποιηταί, Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἀρίων, Θέσπις, Φρύνιχος, Ἴων, Ἀχαιός, καὶ ἕτεροι μυρίοι. κωμῳδοὶ πρεσβύτεροι, Ἀριστοφάνης, Κρατῖνος, Πλάτων, Εὔπολις, Φερεκράτης, καὶ ἕτεροι· καὶ νέοι, Μένανδρος, Φιλήμων, Φιλιστίων, καὶ πλῆθος πολύ. σατυρικοὶ δέ, Πρατίνας καὶ ταῦτα μὲν περὶ τραγικῶν, σατυρικῶν, καὶ κωμικῶν ποιητῶν. Ἐλεγειογράφων δὲ γνωρίσματα ποιητῶν, τὸ πρὸς τοὺς τεθνηκότας οἰκτροὺς γεγραφέναι, καὶ ὀλοφύρσεις ἐν ἐλεγείῳ τῷ μέτρῳ κυρίως· καταχρηστικῶς δέ, καὶ [7] ἑτέρῳ. ἐλεγείων δὲ ποιηταί, Καλλίμαχος, Μίμνερμος, καὶ Φιλητᾶς. Ἐπιγραμματογράφων δὲ γνωρίσματα, τῶν καὶ ἀναθηματικῶν, τὸ γεγραφέναι εἰς ἀνδριάντας ἐπιγράμματα, καὶ εἰς τὰ ἐν ναοῖς ἀναθήματα, καὶ εἰς ἕτερα τοιαῦτα τινά, ὡς Ὅμηρος ἐποίησεν ἐπὶ τῇ δοθείσῃ τούτῳ φιάλῃ παρὰ τῶν Μίδου υἱῶν, ἣν ἀνέθετο τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας οὕτως,

> Φοῖβε ἄναξ δῶρόν τοι ἑλὼν, τόδ' Ὅμηρος ἔδωκα
> Ἠισιν ἐπιφροσύναις, σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

Ἐπιγραμματογράφοι δὲ ποιηταί, Σιμωνίδης ὁ παλαιός, οὗ Ἡρόδοτος μέμνηται, Ἀλκαῖος ὁ νέος, ὃς ἦν ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου καὶ Τίτου, Ἀδαῖος, Π[illegible]ος, Παλλαδᾶς, Ἀγαθίας, καὶ ἕτεροι μυρίοι. Ὑμνογράφοι δὲ ποιηταί, οἱ εἰς θεοὺς γράφοντες ὕμνους, ὥσπερ ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Ὀρφεύς, Ὅμηρος, Ἡσίοδος, καὶ Ἀσκληπιάδης, καὶ ἕτεροι· γράφει γὰρ ὁ Ὀρφεὺς χωρὶς τῶν ἀστρολογικῶν, καὶ

EMENDATIONES.

1 Id reposui ex *Seld.* τῶν ποιητικῶν μετέρχονται βίβλους *Bar.* τῶν ποιητικῶν μετέρχονται βίβλων habent impressi Codd. 2 Τυγχάνει reposui ex *Bar.* cum prius scriptum esset τυγχάνουσι. * Hæc inserui ex utrisque MSS. Codd. petita. 3 Γνωρίσματα in plurali reposui ex utroque etiam MSS. cum prius scriptum esset γνώρισμα. 4 Ita restitui locum hunc, qui prius ita corrupte ferebatur, Φιλόξενος ὁ Κυθήριος, ὁ διθύραμβον ἤτοι κυκλικὸν χορὸν ἐν Κορίνθῳ πρῶτον ἔστησεν. Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος· δεύτερος δὲ Λάσος. Non enim Philoxenus, sed Arion & post eum Lasus Dithyrambum instituit. *Suidas*, in V. Ἀρίων λέγεται [illegible] καὶ πρῶτος χορὸν στῆσαι καὶ διθύραμβον ᾆσαι καὶ ὀνομάσαι τὸ ᾀδόμενον ὑπὸ τοῦ χοροῦ καὶ σατύρους εἰσενεγκεῖν ἔμμετρα λέγοντας. Lassum autem vocat Lasum, deque illo hæc verba habet: πρῶτος οὗτος περὶ μουσικῆς λόγον ἔγραψε· καὶ διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε, καὶ τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηγήσατο λόγους. 5 Μιμηλικῶς, pro μιμηλῶς, ex *Grav.* * Γέλωτα. Hanc vocem quæ ex impressis Codd. & *Bar.* exciderat, in suum locum restitui secutus *Seld.* 6 Codex uterque habet χορευτὰς κδ'. 7 Ἑτέρῳ reposui pro ἑτέρων ex utroque *MSS.* * Ex *Grav.*

ἐπῳδικῶν, καὶ μαγικῶν, καὶ τῶν ἑτέρων, καὶ ὕμνους εἰς Δία, καὶ τοὺς λοιποὺς, ὥστε·

> Ζεὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ὕστατος, ἀργικέραυνος,
> Ζεὺς κεφαλὴ, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται.

καὶ Ὅμηρος,

> Μνήσομαι, οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.

καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως, ἵνα μὴ μακρολογῶ, οὐ γὰρ ἀγνοῶ τὰ τούτων [1] καὶ ἑτέρων πλειόνων. Ἀσματογράφων δὲ, τῶν καὶ ᾠδῶν, γνωρίσματα, τὸ ᾄσματα καὶ ᾠδὰς γράφειν, πρὸς μουσικὴν, καὶ φόρμιγγα, καὶ βάρβιτον, καὶ κιθάραν, καὶ πᾶν ὄργανον μουσικῶς ἐῤῥυθμον, οἷοί εἰσιν ὅσοι ποιηταὶ, ὡς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει, Αὐτομήδης, καὶ [2] Δημόδοκος, καὶ Χαῖρις οἱ Κερκυραῖοι, καὶ ὁ Ἰθακήσιος Φήμιος, καὶ οἱ λοιποὶ, ὧν ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος γράφει, οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς ἀγνοῶ.

Ἐπιθαλαμιογράφοι δὲ ποιηταὶ, ὅσοι πρὸς τοὺς νυμφίους ἐν γάμοις ἐγκώμια ἔγραφον. οἷος ἦν ὁ Ἀγαμήστωρ ὁ Φαρσάλιος, καὶ ἕτεροι, καὶ Ἡσίοδος αὐτὸς γράψας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

> Τρὶς μάκαρ Αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιε Πηλεῦ,
> Ὃς τοῖς δ' ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

Μονῳδοὶ δὲ ποιηταὶ λέγονται, οἱ μονοπροσώπως γεγραφότες θρηνητικὰς ᾠδὰς, καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ μονοπροσώπως ὅλην ὑπόθεσιν ἀφηγούμενοι, ὥσπερ νῦν ἐν τῇδε τῇ Ἀλεξάνδρᾳ ὁ Λυκόφρων. παριστᾷ γὰρ τὴν θεράποντα μόνον, ὅλην τὴν ὑπόθεσιν ἀφηγούμενον. ἀλλαχοῦ γὰρ ἐστὶν ὁ Λυκόφρων, τραγικός ἐστιν, [3] ξδ´ ἢ μϛ´ τραγῳδιῶν δράματα γεγραφώς. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ περὶ τοὺς ποιητὰς [4] διωρθώσαμέν τε καὶ ἠκριβωσάμεθα, λέγειν ἐστὶν ἁρμόδιον, καὶ περὶ τοῦ μονῳδοῦ τούτου Λυκόφρονος.

EMENDATIONES.

1 Ita restitui locum hunce ex *Suid.* qui prius corrupte legebatur, καὶ ἑτέρων πλειόνων ᾀσματογράφων τῶν καὶ ᾠδῶν &c. 2 Comma illinc sustuli ex fide *Suid.* Nam prius legebatur, Δημόδοκος, καὶ Χαῖρις, οἱ Κερκυραῖοι. Quasi Demodocus, Chæris, & Corcyræi Poetæ fuissent distincti: Tzetzes autem aliud vult; nempe Demodocum, & Chærin ex patria Corcyra seu Phæacia esse oriundos; & quidem de Demodoco testatur *Homerus* in *Odyssea*, cum ipsum introducit accinentem Alcinoo Phæacum regi. 3 ξδ´ ἢ ξϛ´. *Bar.* 4 διορθώσαμεν repolui ex *Bar.* pro διωρθώσαμεν.

ΓΕΝΟΣ

ΓΕΝΟΣ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Ο Λυκόφρων οὗτος, τὸ μὲν γένος ἦν Χαλκιδεύς, υἱὸς Σωκλέους, ἢ Λύκου κατὰ ἱστοριογράφον, κατά τινας. ἦν δὲ εἷς τῶν ἑπτὰ ποιητῶν, οἵτινες διὰ τὸ ἑπτὰ εἶναι, τῆς πλειάδος ἐλέγοντο. ὧν τὰ ὀνόματα, Θεόκριτος ὁ τὰ βουκολικά, Ἄρατος ὁ τὰ φαινόμενα γράψας, [1] καὶ ἕτεροι· Νίκανδρος, Αἰαντίδης, ἢ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά· Φιλίκος, Ὅμηρος ὁ νέος τραγικός, [2] (ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Ὅμηρος, ὅνπερ ἐγὼ τὸν Ἡσίοδον νομίζω ἰσόχρονον, κἂν ἀπὸ τῶν τοῦ παλαιοῦ Ὁμήρου [3] μεταστρέπουσι τινὲς εἰς αὐτόν.) ὁ Ἀνδρομάχου, Βυζάντιος, δράματα ποιήσας νζʹ. καὶ ἔστιν ὁ Λυκόφρων. κἂν ἕτεροι μὴ εἰδότες, ἄλλους φασὶν εἶναι τῆς πλειάδος. ἦσαν δὲ οὗτοι ἐν χρόνοις Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, καὶ Βερενίκης. οἱ παῖδες ἦσαν ἀμφότεροι Πτολεμαίου τοῦ Λάγου, καὶ Βερενίκης τῆς Ἀντιγόνου θυγατρός. εὐδοκίμει δὲ τότε Λυκόφρων, οὐ τοσοῦτον διὰ τὴν ποίησιν, ὅσον διὰ τὸ λέγειν ἀναγραμματισμούς. οἷον, ὅτι Πτολεμαῖος, ἀπὸ μέλιτος λέγει μεταγραμματιζόμενος. Ἀρσινόη δὲ, ἴον Ἥρας, καὶ ὅμοια τοιαῦτα. Οὗτος ὁ Λυκόφρων τοῖς φιλαναγνώσταις τῶν νέων χαριζόμενος, τὸ παρὸν βιβλίον ἐξέδωκεν, ἱστοριῶν τυγχάνον ἀνάμεστον, τὰ γὰρ ἀφ' Ἡρακλέους καὶ τῶν Τρωϊκῶν, μέχρι Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ [4] κατωτέρω συντεμὼν, πάντα γράφει. καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ἀναστρέφει, καὶ κατ' ἐπιδρομὴν λέγει καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἰοῦς, τὴν παρὰ τῶν Φοινίκων, ὅθεν ὁ πόλεμος [5] ἀνερράγη βαρβάροις καὶ Ἕλλησιν. ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶ τοιαύτη. Πρίαμος ὁ Λευκίππης καὶ Λαομέδοντος, ἐξ Ἑκάβης τῆς [6] Δύμαντος, ἢ τῆς Κισσέως θυγατρὸς, διδύμους παῖδας γεννᾷ, Κασσάνδραν, τὴν καὶ Ἀλεξάνδραν, καὶ Ἕλενον, οὓς ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου ναῷ Ἡλίου Ἀπόλλωνος ἐκόμισαν, καὶ τὰ τούτων ἐτέλουν γενέθλια. συμποσιάσαντες δὲ καὶ κωμάσαντες πανημερίως ἐν τῷ ναῷ, περὶ ἑσπέραν πρὸς τὴν πόλιν καὶ τὰ ἀνάκτορα ὑπεχώρησαν λήθῃ κατά τινας ἐάσαντες τοὺς παῖδας ἐν τῷ ναῷ, κατ' ἐμὲ δὲ, οἰκείᾳ γνώμῃ τοῦτο ἐξ ἔθους κρατοῦντος ἐποίησαν, ἔκ τινων γὰρ συμβαινόντων, ἐπεγίνωσκον ὁποῖοι τινὲς ἀποβαίνειν οἱ παῖδες. οὕτω γοῦν καὶ οἱ περὶ Πρίαμον, περὶ τοὺς εἰρημένους ἐποίησαν. τῇ ἐπαύριον δὲ τῷ ναῷ προσελθόντες, ὁρῶσι κατειλημμένους τοῖς παισὶν ὄφεις, καὶ τὰ αἰσθητήρια τούτων καθαίροντας, μηδὲν δὲ λυμαινομένους αὐτούς· Ἀπόλλων δέ τις χρησμολόγος καὶ μάντις ὑπάρχων, ἐν τῷ ῥηθέντι ἱερῷ τοῦ Ἡλίου, μαντικοὺς εἶπε γενέσθαι τοὺς παῖδας, οὓς καὶ αὔξησιν λαβόντας, ἐδίδασκε τὴν μαντικήν· ὑπισχνεῖτο δὲ τῇ Κασσάνδρᾳ, εἰ συγγένοιτο αὐτῇ, [7] ἀρίστην αὐτὴν μάντιν ποιῆσαι. μὴ πειθομένης δὲ ἐκείνης τοῦτο ποιῆσαι, ἐκήρυξεν ὁ χρησμολόγος ἐκεῖνος Ἀπόλλων, ὡς ἡ μάντις ἐστὶν ἡ Κασσάνδρα, μαινομένη δὲ καὶ παράφρονα φθέγγεται. ὅθεν ὁ πατὴρ εἰς περιφερὲς οἴκημα καθείρξας αὐτὴν, ἵνα μὴ δοκῇ τοῖς Τρωσὶ μαίνεσθαι καὶ διαπαίζεσθαι, προσέταξέ τινα φύλαξιν, ὅτι ἄγγελον, ἐσῶτα, καὶ ἀκροώμενον ταύτης, αὐτῷ ἀπαγγέλλειν, ὡς ἄγγελος μονῳδῶν καὶ μονοπροσώπως τῷ Πριάμῳ κατὰ λεπτὸν τὸ λαληθὲν τῇ Κασσάνδρᾳ, νῦν ἀφηγεῖται, λέγων αὐτῷ· Λέξω σοι, ὦ Πρίαμε, ἀληθῶς περὶ πάντων τῶν λαληθέντων τῇ Κασσάνδρᾳ, [8] ὅσων τε αὐτὸς μνημονεύω, καὶ οὐκ ἀποδιδράσκουσί μου τὴν μνήμην· ἢ οὕτως· Τὰ πάντα, ὦ Πρίαμε, περὶ ὧν ἐρωτᾷς ἵνα σοι εἴπω, λέξω ἐξ αὐτοῦ πρώτου λόγου, ἀφ' οὗ ἤρξατο ἡ Κασσάνδρα λέγειν μέχρι τέλους. εἰ δ' εἰς μῆκος ὁ λόγος ἔλθῃ, ἤτοι ἐὰν μακρὸς γένηται ὁ λόγος μου, μὴ [9] ἀποκνήσῃς ἀκούειν, καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθῇς, ἀλλὰ συγγνωμόνει, ἤτοι μακρόθυμος ἔσο, πολυλογοῦντί μοι, διότι οὐχ ὡς εἴθιστο πρότερον ἡ Κασσάνδρα τὸ στόμα αὐτῆς ἡσύχως, οὕτως καὶ νῦν ἤνοιξε τὸ ἄρτι γεγονὸς ποικίλον, ἀλλὰ κραυγὴν ἐκ τοῦ στόματος ἐξενεγκοῦσα σύμμικτον περὶ τῶν προγεγονότων καὶ μελλόντων γενέσθαι, ἐκ τοῦ λαιμοῦ αὐτῆς τῶν μαντικῶν ἐξέφηνεν. ἐκ τούτων πάντων ὧν εἶπεν ἡ Κασσάνδρα, ἅπερ ἐν τῇ ψυχῇ μου ἔχω καὶ ἀπομνημονεύσω, ἄκουσον, ἀναδιδάχθητι ὦ βασιλεῦ, ἀναστρέφων δὲ ταῦτα ἐν τῷ λογισμῷ σου, μετέρχου τοὺς δυσνοήτους λόγους τῶν μαντευμάτων τῆς Κασσάνδρας, ἀνιχνεύων ὅπῃ [10] σε ἄγει κατ' ἴχνος ἡ ἀληθὴς καὶ φανερὰ ὁδός. * εἰ δὲ εἰς μῆκος ὁ λόγος ἔλθοι, συγγνωμόνει, * πολλὰ γὰρ εἶπε μὴ ἡσυχάζουσα. καὶ δὴ σὺ μὲν ἄκουε, ἐγὼ δ' ἀπάρξομαι λέγειν· Ἡ μὲν ἡμέρα ἤδη ὑπηύγαζεν, ἐξ Ὠκεανοῦ ἀνατέλλουσα, αἱ νῆες δὲ οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου λύσαντες τὰ ἀπόγεια, καὶ ἀνασπάσαντες τὰς ἀγκύρας, καὶ πετάσαντες τὰ ἱστία, κώπαις τὴν θάλασσαν ἔπληττον. ἐφέροντο δὲ πλέοντες ἀφηλιωτοῦ πνέοντος ἀνέμου ἐκεῖθεν τῶν Καλυδνῶν, ἅπερ εἰσὶ Τρωϊκὰ νησύδρια. ἡ δὲ Κασσάνδρα ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ περιφεροῦς αὐτῆς θαλάμου τὰ κατὰ Τροίαν ἀπάρχεται θρηνῳδεῖν οὕτως. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκούντως ἐξῄτηται. λέξωμεν δὲ καὶ περὶ τῆς ἐπιγραφῆς. διὰ τί Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα [11] ἐπιγράφει τὸ παρὸν ποίημα; πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν λοιπῶν τοῦ Λυκόφρονος συγγραμμάτων. εἶπον γὰρ, ὅτι [12] ξδʹ, ἢ μϛʹ τραγῳδιῶν ἐποίησε δράματα. Κασσάνδρα λέγεται, παρὰ τὸ κάσιν ἀνδρεῖον ἔχειν τὸν Ἕκτορα, Αἰολικῶς δὲ γράφεται διὰ δύο σσ. Ἀλεξάνδρα δὲ, παρὰ τὸ ἀλύξαι καὶ ἐκφυγεῖν τὴν ἀνδρῶν συνουσίαν. ἢ παρὰ τὸ ἀλεξεῖν καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν, ἤτοι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῶν χρησμῶν. ταῦτα δὲ καὶ ψυχρά εἰσιν, ὅμως διά τινας τῶν μωρῶν τῶν τὰ τοιαῦτα λῆρα ἀπαιτούντων, γραπτέον καὶ ταῦτα. ὡς καὶ τὸ διότι λέγεται Λυκόφρων, διὰ τὸ αἰνιγματωδῶς καὶ περιέργως λέγειν, καὶ γὰρ οἱ λύκοι περίεργοι. Περιέχει τόδε τὸ ποίημα χρησμοὺς, καὶ τὴν ἀφ' Ἡρακλέους ἱστορίαν, μέχρι καὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, ἔξωθεν [13] παρεμπλεκομένην, καὶ ἄλλας ποικίλας ἱστορίας. νοητέον κατὰ τὴν ἐκτὸς ὑπόθεσιν, τὸν Πρίαμον ἠρωτηκέναι τὸν ἄγγελον περὶ ὧν ἡ Κασσάνδρα ἀπεφθέγγατο, τὸν δὲ ἄνωθεν διηγούμενον ἅπαντα· προλογίζοντος δὲ ὁ Πρίαμος ἐμφαίνεται. ἐκβάλλεται δὲ παρά τισι τὸ προοίμιον, οὐδὲ γὰρ φαίνεται ἐξ αὐτῶν ὁ Πρίαμος. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη. Ἀπόλλων ἐρασθεὶς Κασσάνδρας, ἐδίωκεν αὐτὴν, αὕτη δὲ ὑπ' αὐτοῦ καταλαμβανομένη, ᾐτήσατο ἵνα δῷ αὐτῇ τὴν μαντικὴν, ὑποσχομένη καὶ τὸν γάμον. τοῦ δὲ θεοῦ παρασχόντος, τοὺς γάμους αὐτῷ [14] ἀντινεύσατο, ὅθεν ὀργισθεὶς ὁ θεὸς, τὴν μαντικὴν ὡς θεῖον οὖσαν δῶρον, ἀπ' αὐτῆς οὐκ ἀφείλετο. ἀπιστεῖσθαι δὲ αὐτὴν ἐποίησεν, μαντευομένην τὰ ἀληθῆ, καὶ ὡς μαινομένην ἡγεῖσθαι.

EMENDATIONES.

1 Codex uterque MSS. legit καὶ ἕτεροι, quæ quidem lectio nihil in se absurdi continet: Mihi tamen videtur antiquam lectionem non incommode retineri posse, nihil ergo mutavi. 2 Hæc omnia, ut annotavit Nic. Gerbelius, in parenthesi sunt legenda, (quod in prioribus editt. omissum est) ut illud ὁ Ἀνδρομάχου Βυζάντιος cum priore Ὅμηρος ὁ νέος &c. cohæreat. Nam junior ille Homerus Byzantius Grammaticus fuit, & Tragicus septem Pleiadibus adnumeratus; cujus tamen μέ. Tragœdias Tzetzes noster νζʹ. fuisse voluit. Verum in numeris apud Græcos lubricus & facillimus est lapsus. *Suidas*, Ὅμηρος Ἀνδρομάχου (lege Ἀνδρομάχου) καὶ Μυροῦς Βυζάντιος γραμματικὸς καὶ τραγικὸς ποιητής. διὸ συνεγράφη τοῖς ἑπτὰ, οἳ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι, καὶ ἐκλήθησαν τῆς Πλειάδος. ὑπῆρχεν Ὀλυμπιάδι ἑκοστῇ τετάρτῃ (lege ἑκατοστῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ, illa enim Olympias in tempora Ptolomæi Philadelphi, sub quo floruerunt Pleiades, incidit) ἔγραψε δὲ τραγῳδίας μέ. 3 Ita locum illum emendavi, μεταστρέχουσι εἰς αὐτὸν habent impressi Codd. μεταστρέφουσι εἰς αὐτὸν *Seld.* μεταστρέφουσί τινες εἰς αὐτόν. *Bar.* & *Grav.* Ego ex omnibus lectionem meam concinnavi. 4 Κατωτέρω reposui ex omnibus MSS. pro κατώτερον. 5 Ἀνερράγη reposui ex *Seld.* pro ἐνερράγη. 6 Δύμαντος reposui ex omnibus MSS. pro Κισσέως. Hecuba enim dicitur Dymantis filia apud *Homerum*; Cissei autem apud *Euripidem*, quem secutus est *Virgilius*. 7 Ita restitui ex *Grav.* ἀρίστην αὐτὴν μάντιν ποιῆσαι *Bar.* & *Seld.* ἀρίστην δὲ τὴν μάντιν ποιῆσαι impressi Codd. 8 Ὅσων τε αὐτὸς reposui ex *Bar.* & *Grav.* cum prius scriptum esset ὅσων εἰμὶ αὐτός. 9 Ἀποκνήσῃς reposui ex *Seld.* pro ἀποκνήσεις. 10 Σε reposui ex *Seld.* pro σοι. * Hæc inserui ex *Seld.* quæ, licet prius dicta, repetenda tamen videntur, ut facilior & aptior sit sequentium cum præcedentibus connexio. 11 Ἐπιγράφει reposui ex *Bar.* pro ἐπιγράφειν. 12 Iterum habet ξδʹ. ἢ ξεʹ. Codex *Bar.* & *Grav.* 13 Prius scriptum fuit παρεμπλεκομένην, καὶ ἄλλας ποικίλας ἱστορίας. 14 Ἀντινεύσατο reposui pro ἀνήνατο, quod rectius videtur, nisi forte mavis ἀπηνήνατο.

ΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
Ῥηϊδίως προμόλης ἐς φάος ἄψκε τύχης·
Τοίοις γὰρ Πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε μύθοις,
Ἄγγελος οὓς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοτρόχις.
Εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χέρας· ἢν δὲ
Νῆϊς ἔφις μουσέων, χερσὶ βάρος φορέεις.

Ad Librum Lycophronis, explicatum ab Isaacio Zeze, Tetraſtichon.

Βίβλος μὲν τελέθουσα Λυκόφρονος ἀσματοκόμπου
Ἦν ἀλαὸς προπάροιθεν, ἀδερκέα δέργματ' ἔχουσα·
Νῦν δέ με δορκαλέην ἑρμείῃ θήκατο τέχνῃ
Ζέζης Ἰσαάκιος, εὔστροφα πείσματα λύσας.

ΛΥΚΟ-

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ

ἈΛΕΞΑΝΔΡΑ.

LYCOPHRONIS

CHALCIDENSIS

ALEXANDRA.

Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς [b] ἅ μ' ἱστορεῖς,
Ἀρχῆς ἀπ' ἄκρης· ἢν δὲ μηκυνθῇ λόγος,
Σύγγνωθι, δέσποτ'. [c] οὐ γὰρ ἥσυχος κόρη
Ἔλυσε χρησμῶν ὡς πρὶν [d] αἰόλον στόμα,
5 Ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοὴν,

Dicam omnia clare, de quibus me interrogas,
A summo principio: si vero producatur oratio,
Ignoscas, Here. Nec enim modesta virgo
Resolvit oraculis os varium, sicut antea,
Sed immensum fundendo confusumque clamorem,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Κασσάνδρα b Al. ἃ μὴ ἱστορεῖς al. ἀλλ' ἱστορεῖς. c Quidam distinguunt post κόρη, & particulam negativam οὐ connectunt voci ἥσυχος. Ego vero sine distinctione legendum puto, & particulam negat. verbo ἔλυσε conjungo, Scholiasten in hoc secutus. d Αἴολον MS Seld. vide Notas.

ΣΧΟΛΙΑ.

1. ΛΕξω.] τοῦτο ῥῆμα καὶ ὁ ποιητικὸς τρόπος παρεπιγραφὴ καλεῖται, ὅτι ὁ ἄνωθεν οὐκ ἐμφαίνεται, δείκνυται παρεπιγραφόμενον ἐκ τῆς κωμῳδίας χρήσεως. οἷον ὁ Πρίαμος ἐνταῦθα μὲν οὐ φαίνεται ἐρωτῶν, ἐκ δὲ τῆς λέξεως δηλοῦται λοιπὸν, ὅτι προσηρώτησεν. ἔστι ὁ τρόπος, ὡς ἔφην, καὶ τὸ ῥῆμα παρεπιγραφὴ λέγεται. οἱ δὲ τὸ προοίμιον ὀνειδίζειν πειρώμενοι, δοκοῦσί μοι καὶ τοὺς ποιητικοὺς τρόπους ἠγνοηκέναι. Τὰ πάντα.] ποῖα ταῦτα; ἃ ἀκούσας ἐκ τῆς Κασσάνδρας ἐν μνήμῃ φέρω. Νητρεκῶς.] ἀληθῶς· παρὰ τὸ νη στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ [1] τρέω, τὸ φοβοῦμαι. οἱ γὰρ τἀληθῆ λέγοντες οὐ δειλιῶσι καταγνωσιν, ὡς οἱ ψευδόμενοι. Ἅ μ' ἱστορεῖς.] τελικῶς λέγεται, ἃ με ἱστορεῖς, τὸ δὲ με ἀντίπτωσις, ἀντὶ τοῦ μοι. καὶ τὰ [2] φωνήεντα δὲ μακρὰ κυρίζουσιν οἱ ποιηταὶ καὶ ι, καὶ α, καὶ υ, καὶ ἕτερα τοιαῦτα γράμματα, ὡς τὸ ποσσ' ἀπαλοῖσιν, ἀντὶ τοῦ ποσίν. συντακτέον νῦν ὡς ἔφην τελικῶς, ἃ μ' ἱστορεῖς· ἤτοι ἃ ἀνερωτᾷς, ἢ ἃ μὴ ἱστορεῖς κατὰ συναλοιφήν· ἢ δεῖ στίζειν εἰς τὸ νητρεκῶς, καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς λέγειν τὸ, ἀλλ' ἱστορεῖ, ἤτοι ἱστορεῖν καὶ ἀκούειν μανθάνει. Ἅ μ' ἱστορεῖς.] τρία μὲν εἴδη συναλοιφῆς ἁπλᾶ, καὶ δ' σύνθετα. ἁπλᾶ μὲν, ἔκθλιψις, κρᾶσις, καὶ συναίρεσις· σύνθετα δὲ, ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις, ἔκθλιψις καὶ συναίρεσις, κρᾶσις καὶ συναίρεσις, καὶ ἔκθλιψις κρᾶσις καὶ συναίρεσις. ἁπλᾶ μὲν ἔκθλιψις, ὡς τὸ οὐχὶ οὗτος, οὐχ οὗτος. κρᾶσις δὲ, ὡς τὸ ἐποίησας ἐποίησα· καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ πάϊς παῖς. σύνθετα δὲ, οἷον ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις, ὡς τὸ κἀγὼ, καὶ ἐγώ. ἔκθλιψις καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ ἐμ' ὑπ' ὀδμήν. κρᾶσις δὲ καὶ συναίρεσις, ὡς τὸ ᾠπόλος, ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος. ἔκθλιψις δὲ καὶ κρᾶσις, ὡς τὸ κᾆτα καὶ εἶτα, καὶ ᾠπόλοι ἀντὶ τοῦ οἱ αἰπόλοι.

2. Μηκυνθῇ.] μακρὸς μακρυνθῇ, καὶ Ἰωνικῶς μηκρυνθῇ, καὶ ἐκθλίψει τοῦ ρ Αἰολικῶς μηκυνθῇ.

3. Ἥσυχος κόρη.] ἡ ἡσυχεστάτη, ὡς ἁρμόδια γὰρ καὶ γυναιξὶν ἡ σιωπὴ, μάλιστα γε μόνον παρθένῳ, ὡς καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησί·
Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.

* Ἄλλως. διχῶς τοῦτο. ἢ γὰρ οὕτως, οὐ γὰρ ἥσυχος ὑπάρχει ἡ κόρη, καὶ στίζει ἐνταῦθα. ἢ οὕτως, ἡ γὰρ ἥσυχος κόρη ἔλυσε καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν χρησμῶν αἰόλον στόμα ὡς πρίν. *

4. Αἰόλον.] τὸ ποικίλον, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ Αἰόλου πολυτρόπου ὄντος, ὡς καὶ τὸ [3] δαίδαλον ἀπὸ τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ Δαιδάλου. αἰόλον δὲ στόμα εἶπε, διὰ τὴν ποικιλίαν καὶ στροφὴν τῶν αὐτῆς χρησμῶν. Στόμα.] παρὰ τὸ τέμνειν τὰ σιτία.

5. Ἄσπετον.] πολλὴν, ἀπαρακολούθητον, ἐκ τοῦ σπῶ τὸ ἀκολουθῶ, ἢ μεταλαμβάνω, ἣν οὐ δύναταί τις λαβεῖν καὶ νοῆσαι. ἢ [4] ἥντινα οὐ δύναταί τις παρακολουθῆσαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν λεγομένων. Χέουσα.] τροπικὴ λέξις καὶ μεταφορικὴ, ἀπὸ τῶν χεομένων ὑδάτων.

EMENDATIONES.

1 Τρέω habent MSS. Baroc. Grav. & Phavorinus Lexicographus. 2 Prius scriptum fuit εἰς φωνήεντα. Ego vero præpositionem delevi, ex fide Seld. & Grav. * Quæ stellulis interposita sunt, inserui ex Baroc. Quinetiam eadem fere in MS. Seld. occurrunt margini paginæ adscripta: nec admodum diversa habet Grav. 3 Δαίδαλον, ex fide omnium MSS. Codd. pro Δαιδάλειον. 4 ἥντινα reposui pro ἥν, ex fide omnium MSS. Codd.

[a] Δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα,	Laurivoro vaticinata est ore,
Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη.	Nigræ Sphingis vocem imitans.
Τῶν ἅσσα θυμῷ καὶ διὰ μνήμης ἔχω,	Quorum quæcunque in mente & memoria habeo,
Κλύοις ἄν, [b] ὦναξ, κἀναπεμπάζων φρενὶ	Audias, Rex, reputansque animo
[1] Πυκνῇ, [c] διοίχνει δυσφάτους αἰνιγμάτων	Sagaci, transcurre obscuras ænigmatum
Οἴμας τυλίσσων, ἧπερ εὐμαθὴς τρίβος	Scrutando cantiones, qua facilis semita
Ὀρθῇ κελεύθῳ τὰν [d] σκότῳ ποδηγετεῖ.	Recto itinere tenebrosa deducit.

VARIANTES LECTIONES.

x Al. Δαφνηφάγων. Δαφναιφάγων (al. Δαφνηφάγων) habet quidem Seld. isti tamen ω superscribitur eadem, ut videtur, manu. b Ὤναξ Bar. ὦναξ Seld. c Διοίχει videtur legisse Theodorus Beza, quod exp. pervestiga, ad D. Lucæ Evang. cap. 1. com. 7. d Σκότῳ Seld.

6. Δαφνηφάγων.] μαντικῶν, ἢ μᾶλλον, ἢ [1] μαντικῶν ἐκ λαιμῶν. λέγουσι δὲ, ὅτι οἱ μάντεις δάφνας ἐσθίοντες ἐμαντεύοντο, ἵνα καὶ τῇ ὀπωπῇ καὶ τῇ ὀσφρήσει χαιρόμενος ὁ θεὸς, ἀντιδίδωσιν αὐτοῖς τὰς θεοπρεπείας χάριτας, ἅτινα ἡ ἱστορία ἡμῖν δηλώσει. Λάδων ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμὸς, τῇ Γῇ συγγινόμενος, ἐγέννησε παῖδα ὀνόματι Δάφνην, πάνυ ὡραίαν τὸ εἶδος· [x] ταύτης ἐρασθεὶς ὁ Ἀπόλλων, ἐδίωκεν αὐτήν· ἡ δὲ συλλαμβάνεσθαι μέλλουσα, ηὔξατο τῇ μητρὶ αὐτῆς Γῇ. ἡ δὲ χανοῦσα, ὑπεδέξατο αὐτήν. ἡ Γῆ δὲ τὸν Ἀπόλλω παραμυθουμένη, ὁμώνυμον τῇ κόρῃ φυτὸν ἀνέδωκεν, ὃ καὶ δάφνη καλεῖται. ἔστι δὲ ἀειθαλὲς, καὶ μηδέποτε μαραινόμενον, ἐπειδὴ καὶ ἡ κόρη ἄφθαρτος ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος ἔμεινεν. Ἀπόλλων δὲ συνείρας στέφανον ἐκ τῶν τοῦ φυτοῦ φύλλων, ἐστεφανώσατο [3] διὰ τὸν τῆς ὁμωνύμου κόρης ἔρωτα. ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος στέμματα ἀπὸ δάφνης ἦσαν κατεσκευασμένα. ὅθεν λέγουσιν ὅτι καὶ οἱ μάντεις δι' εὐφροσύνην Ἀπόλλωνος δάφνην ἤσθιον. καὶ ταῦτα μὲν τὰ λῆροδη καὶ μυθικά· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἐστίν· Οἱ χρησμολόγοι καὶ μάντεις στεφάνους δάφνης φοροῦντες, ὡς ἀειθαλοῦς ὄντος τοῦ φυτοῦ, καὶ ἀλεξικάκου, καὶ οὕτω τοὺς χρήζουσι τοὺς χρησμοὺς λέγοντες, καὶ λαμβάνοντές τι ἐξ αὐτῶν, καὶ οὕτω διατρεφόμενοι, εἰς μῦθον ἐτράπησαν, ὅτι δαφνηφάγοι εἰσὶν, ἤτοι ἐκ τοῦ στεφανοῦσθαι δάφνῃ, καὶ λέγειν χρησμοὺς ἔχουσι τὰς τροφάς. Φοίβαζεν.] ἐμαντεύετο, ἀπὸ τοῦ Φοίβου Ἀπόλλωνος. τὰ γὰρ θεῖα, καθαρὰ καὶ ἀληθῆ· φοῖβον γὰρ, τὸ καθαρὸν καὶ λευκόν.

7. Σφιγγὸς κελαινῆς.] σκοτεινῆς, διὰ τοὺς φόνους, ἢ τὰ αἰνίγματα. τὴν δὲ Σφίγγα λέγουσιν ἔχειν εἶδος ἐμπρόσθιον μὲν λέοντος, ὄπισθεν δὲ ἀνθρώπου, χρυσοῦς ὄνυχας, πτέρυγας αὐτοῦ, καὶ τοιαῦτα τερατεύονται, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Αὕτη λῃστεύουσα παρὰ τὴν Μεσσηνῶν χώραν τῶν Θηβῶν, καὶ τὸ Φίκιον ὄρος, καὶ ἀνῄρει τοὺς παριόντας· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τὸ ταύτης αἴνιγμα, τοῦτον ἠλευθέρου. πάρεργον δέ ἐστιν καὶ περιττὸν λέγειν καὶ τὸ αἴνιγμα, ὡς πᾶσι δῆλον· εἰ δὲ καὶ τοῦτο θέλει τις μαθεῖν μὴ γινώσκων, ἔστι τόδε·

> Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία μορφὴ,
> Καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν,
> Ἑρπετὰ γίνονται, ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον·
> Ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
> Ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει [5] αὐτοῦ.

Ἐμυθεύσαντο γοῦν αὐτὴν λέαιναν, διὰ τὸ φονικὸν, ὄνυχας χρυσοῦς ἔχειν, διὰ τὸ ἁρπακτικὸν, πτέρυγας αὐτοῦ, διὰ τοὺς σὺν αὐτῇ λῃστεύοντας, πανταχοῦ περιτρέχειν συντόμως, καὶ ἀναιρεῖν τοὺς ὁδεύοντας. ταύτην ὁ Οἰδίπους ἀνεῖλεν, ἀπελθὼν μεθ' ἑτέρων, ὡς δῆθεν χρήζων συλλῃστεύειν αὐτῇ· καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ὄνῳ θεὶς, κατήγαγεν εἰς Θήβας, καὶ ἔδειξε τοῖς Θηβαίοις, καὶ δῶρον εἴληφε τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μητέρα γυναῖκα, ὡς ἀγνοῶν.

8. Ἅσσα.] καὶ ἅττα, ἀντὶ τοῦ ἅ τινα, δύο μέρη λόγου, δασύνεται. ἄττα δὲ ἀντὶ τοῦ τινὰ, λέγουσιν ὅτι ψιλοῦται. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο δασύνειν δοκεῖ. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τεττὸ, λέγω ψιλοῦσθαι. Θυμός.] παρὰ τὸ θύειν τὸ αἷμα, θύαιμος, καὶ θυμός.

9. Κλύοις.] ἀντὶ τοῦ κλύοι, Ἀττικῶς. τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ προστακτικοῦ. Ὦναξ] [6] ἄναξ, Δωρικῶς, ἐξαίρεται. τὸ γὰρ ā, οἱ Δωριεῖς εἰς ω τρέπουσι, τὸν ἄνθρωπον ὤνθρωπον λέγοντες, καὶ τὰ ὅμοια, οὕτω καὶ τὸ ἄναξ, ὤναξ. εἰ δὲ ἐστιν Ἀττικὴ συναλοιφὴ ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ, περισπᾶται διὰ τὸ ω τῆς κλητικῆς. ἔχει δὲ καὶ μακροῦ ἐξαίρει τοῦ ἄναξ, καὶ εἰς τὸ υ ψιλὸν, τοῦ ἐκβαλλομένου α. Πεμπάζειν.] κυρίως τὸ κατὰ πέντε, πέντε μετρεῖν. νῦν δὲ τὸ πεμπάζων, ἀντὶ τοῦ ἀναλογιζόμενος κεῖται. [*] καὶ ἐστὶν ἡ φωνὴ Αἰολική. [*] Φρενὶ πυκνῇ.] [7] φρονιμωτάτῃ.

10. Διοίχνει.] πορεύου. τροπικὴ δὲ ἡ λέξις. ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ νόει. Δυσφάτους.] δυσλέκτους, δεινάς. Αἰνιγμάτων] αἰνίγματα καλεῖ, τὰ χρησμοδοτήματα τῆς Κασσάνδρας.

11. Οἴμας τυλίσσων.] ὁδοὺς ἀνερευνῶν, κανταῦθα τροπικῶς οἴμους καὶ ὁδοὺς [8] λέγει τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων τῶν τῆς Κασσάνδρας, ἢ οἴμας τὰς ᾠδάς. οἶμος γὰρ ἡ ὁδὸς, οἴμη δὲ ἡ ᾠδή. Ἧπερ εὐμαθὴς τρίβος.] ἐντρεχῶς πάνυ τὴν τροπὴν ἐφύλαξεν, καὶ ὡς μὲν ὁδοῦ λέγω τρίβον, τρίβον, καὶ ποδηγίαν, τὴν ἀνερεύνησιν, καὶ μάθησιν τῶν λόγων τῆς Κασσάνδρας. [*] αὕτη γὰρ φησὶν, ἡ ὁδὸς, καὶ τὰ ἐν σκότει, καὶ ἀφανῆ ὄντα, εὑρίσκει. τὸ δὲ ποδηγετεῖ ἀπὸ τῶν κυνῶν μετηνέχθη, ἕπονται γὰρ οἱ κύνες τοῖς τῶν θηρίων ἴχνεσιν ἐν τοῖς κυνηγεσίοις. τινὲς δὲ προσταχτικῶς ἀναγινώσκουσιν, ὅτι τις εὐμαθὴς τρίβος ἡ ὁδὸς ἐπὶ τὰ σαφῶς ἔχοντα ἄγει. [*] εὐμαθὴς τρίβος.] πεπηγμένη ὁδός.

12. Ὀρθῇ κελεύθῳ] ἀπλανεῖ πορείᾳ. Τὰν σκότῳ ποδηγετεῖ.] φανεροῖ καὶ σαφηνίζει τὰ δεινὰ καὶ δυσνόητα.

EMENDATIONES.

1 Μαντικῶν reposui ex Phavorino, & omnibus Codd. MSS. cum prius scriptum esset μανθικῶν. nullo sensu. Scholiastes autem lectionis diversitatem videtur hic agnoscere; dicit enim Δαφνηφάγων μαντικῶν. ἢ (subintellige δαφνηφάγων) μαντικῶν &c. 2 Ταύτης reposui pro ταύτην consentientibus omnibus MSS. Nam ἐράω cum accusativo personæ, aut rei amatæ vix aut raro construitur: & quod Lexicographi citant ex Platonis Symposio, ἐρᾷν ἔρωτα καλόν, non huc pertinet. 3 Διὰ τὸν τῆς ὁμωνύμου κόρης ἔρωτα reposui ex fide omnium MSS. cum prius scriptum esset διὰ τὸν τῆς ὁμωνύμου ἔρωτα. 4 Θηβῶν reposui pro κλιβῶν ex Seld. 5 Αὐτοῦ reposui ex Seld. pro αὐτῶν. 6 Prius scriptum fuit ὦναξ. ὦ ἄναξ Δωρικῶς. Ego vero reposui ὦναξ. ἄναξ. Δωρικῶς ex Seld. ὦναξ enim (ut postea (Scholiastes) Dores dicunt pro ἄναξ Attici vero pro ὦ ἄναξ. [*] Hoc addo ex Bar. & Grav. 7 Φρονιμωτάτῃ reposui ex Bar. & Grav. pro φρονιμωτάτῳ. 8 Λέγει. pro λέγω, ex Bar. [*] Hæc inserui ex Bar. & Grav.

Ἐγὼ

Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα μηρίνθου χάσας,
Ἄνειμι λοξῶν ἐς διεξόδους ἐπῶν,
15 Πρώτην [a]ἀράξας νύσσαν, ὡς πτηνὸς δρομεύς.
Ἠὼς μὲν [b]αἰπεινὴν ἄρτι [c]Φηγίου πάγον
Κραιπνοῖς [d]ὑπερποτᾶτο Πηγάσου πτεροῖς,
Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι τῆς Κέρνης πέλας

Ego verò valvam extremam solvens à fune,
Aggredior obliquorum cursum verborum,
Prima pulsans tanquam cursor velox repagula.
Aurora quidem altum Fagii jugum
Celeribus jam supervolabat Pegasi alis,
Tithonum in cubili prope Cernen

VARIANTES LECTIONES.

a Ἀράξας Bar. observa hic Scholiasten, & ex antiquioribus edite. nonnullas hunc versum priore loco posuisse, ante Ἀνέμι &c. Sed non multum interest utrum hoc vel illo colloces. cum sensus integer prorsus & idem maneat. b Αἰπεινὴν non agnoscit Bar. c Al. Φηγίου. d Al. Ὑπερ πτερῶν.

13. Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλβῖδα.] ἀπ' ἄλλων ἔπος μεταβέβηκε θυμελικῶν καὶ ἱππικῶν ἀγώνων. καί φησιν· ἐγὼ δὲ τὴν ἄκραν, ἤτοι τὴν πρώτην βαλβῖδα, τὴν ἀφετηρίαν, τὸ κάγκελλον χάσας, καὶ ἀνοίξας διὰ τῆς μηρίνθου, ἤτοι τοῦ σχοινίου, ἀνέρχομαι εἰς τὰς διεξόδους, καὶ ὁδοὺς τῶν λοξῶν λογίων τῆς Κασσάνδρας.

15. Πρώτην ἀράξας νύσσαν.] τὴν πρώτην νύσσαν, καὶ ἔκβασιν, καὶ ἀπαρχὴν, καὶ τὸ προοίμιον ἀράξας, ἐπικρούσας, κινήσας, τουτέστι ῥητορικῇ μεγαλοφωνίᾳ ἀπαρξάμενος [1] λέγειν καὶ [*] στίχειν τοὺς λόγους, ὡς πτερωτὸς καὶ ταχὺς δρομεύς. Νύσσα λέγεται καὶ ἡ ἀφετηρία, καὶ ἡ ἀπαρχὴ τοῦ δρόμου, παρὰ τὸ νύσσω, τὸ διεγείρω καὶ τιτρώσκω· ἐν γὰρ τῇ ἀφετηρίᾳ τῶν ἱππικῶν τοὺς μὲν ἵππους κεντοῦσιν οἱ περιεστῶτες σιδηροῖς κέντροις, ὡς ἂν ὀξυτέρως ἐκπηδήσωσι τῇ πληγῇ· τοὺς δὲ πεζοὺς, λόγοις νύττουσι καὶ παραινοῦσι, καὶ αὐτοὶ δὲ μόνοι ἑαυτοὺς νύττουσιν εἰς δρόμον· καὶ οὕτω μὲν ἡ ἀφετηρία νύσσα καλεῖται. ὁ δέ γε καμπτὴρ νύσσα λέγεται, παρὰ τὸ νεύω νεύσω, [2] νεῦσα, καὶ νύσσα· νεύουσι γὰρ περὶ τὸν καμπτῆρα, καὶ κάμπτουσιν. Ἄνειμι λοξῶν.] τουτέστιν ἀνέρχομαι, καὶ ἀπάρχομαι λέγειν τὰ λοξὰ ταύτης χρησμοδοτήματα. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα ῥητορικόν ἐστι, καλεῖται δὲ προαναφώνημα, καὶ ὑπόσχεσις, καὶ προκατασκευὴ, καὶ προκατάστασις, καὶ προσοχὴ, καὶ προδιήγησις. προαναφωνεῖ γὰρ, καὶ ὑπισχνεῖται, καὶ προκατασκευάζει, ὅτι λοξῶς, καὶ αἰνιγματωδῶς, καὶ δυσκόλως μέλλει γράφειν τὰ τῆς διηγήσεως τοῦ ποιήματος. ἀλλὰ τί δὲ τοῦτο μέλλει ποιεῖν; κατὰ μίμημα τῆς Κασσάνδρας, ὥσπερ ἐκείνη λοξῶς ἐλάλει καὶ σκολιῶς. δεῖ γὰρ τὸν ῥήτορα, καὶ ποιητὴν ἀπομιμεῖσθαι τὰ ἤθη τῶν προκειμένων προσώπων, καὶ μὴ ἀνοίκειον εἶναι, καθάπερ ὁ Εὐριπίδης φιλοσοφούσας ἐπάγων ἐνίοτε βαρβάρους γυναῖκας, καὶ δούλους δεσπόταις [3] τραχύλατα ἀντιλέγοντας, καὶ βασιλεῖς προσαιτοῦντας μετὰ σπυρίδων, ἢ πήρας, ὅπερ οὐκ ἂν γένοιτο· τίς γὰρ οὐκ αἰδέσεται βασιλεὺς καὶ μετὰ βασιλείας καθαιρεθεὶς, σπυρίδα κατέχειν, καὶ ἄρτους ζητεῖν; ἢ τίς αὐτὸν οὐκ ἂν καὶ οὕτως ἐκστάντα, πάλιν ἐπέμνησε τῆς προτέρας ἐκείνης τύχης σκοπῶν; τοιαῦτα γοῦν πολλά φησιν Εὐριπίδης· διὸ καὶ μεμπτός ἐστιν ἐν τούτοις, ὡς μὴ τηρῶν ἠθῶν τὴν κατάστασιν· τὸ δὲ μεῖζον, ὅτι καὶ ἐναντία πολλάκις ἑαυτῷ λέγει.

16. Ἠὼς μέν.] ἐντεῦθεν ἀπάρχεται τῆς διηγήσεως, καί φησιν, ἡ ἡμέρα μὲν ἤδη τὸ Φήγιον ὄρος τοῦ Ὠκεανοῦ ὑπερεπέτατο, ἐποχουμένη τῷ Πηγάσῳ ἵππῳ, τὸν σὺν ἀδελφὸν Τιθωνὸν καταλιποῦσα παρὰ τὴν Κέρνην, ἥτις ἐστὶ νῆσος Ὠκεανῖτις. Ἠὼς σχηματίζεται τὸ ἀπὸ πρωΐας μέχρι τοῦ γεύματος καιροῦ, τὸ ὅλον ἡμέρας, καὶ τὸ ὑπὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα, ὡς ἐν τῷ,

——— Ἠὼς δέ μοι ἐστὶν
Ἡ δὲ δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.

Καὶ καθολικωτέρως αὐτὸ τὸ λέγειν ὄνομα ἠοῦς καὶ ἡμέρας, ὅπερ οἱ μυθογράφοι σωματοποιοῦσι θεὰν εἶναι, ὡς ἐστὶ τὸ,

Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων. ———

Καὶ τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα, ὡς τὸ, Ὄφρα δὲ ἠὼς, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ. Φήγιον.] ὄρος παρὰ τὸν Ὠκεανὸν, φηγὸς, ἤτοι δρῦς, ἔχον. τὸ δὲ φηγὸς ἡ δρῦς, παρὰ τὸ φάγω. πρὸ γὰρ εὑρέσεως ἄρτου, βαλάνους καὶ ἀκρόδρυα, τουτέστιν ὀπώρας, ἤσθιον οἱ ἄνθρωποι. Πάγον.] τὸ ἀκρωτήριον.

17. Κραιπνοῖς.] τὸ ταχὺ, παρὰ τὸ ἐφ' ὕψος, καὶ εἰς [4] κάραν πνέειν. Ὑπερποτᾶτο.] ὑπερεπέτατο. Πηγάσου πτεροῖς.] περιφραστικῶς, τῷ Πηγάσῳ. Ὅμηρος πανσόφως καὶ ἀλληγορικῶς φυσικώτερον γράφων, ἵππους Ἡμέρας φησὶ Λάμπον καὶ Φαέθοντα· οἱ δὲ νέοι, τῷ Πηγάσῳ ἐποχουμένην αὐτὴν εἰσάγουσι μυθικῶς, ὥσπερ καὶ ὁ Λυκόφρων, ἔχεται δὲ καὶ τοῦτο ἀλληγορίας, ἣν μετὰ τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἐρῶ. ὁ Πήγασος ἐστὶν ὁ μυθευόμενος ἵππος, λέγεται γεννηθῆναι τοιῶσδε. Στείλας ὁ Περσεὺς ἐπὶ τὰς Γοργόνας, προστάξει τῆς Ἀθηνᾶς, τὴν Σθενὼ μὲν καὶ τὴν Εὐρυάλειαν ἀθανάτους οὔσας παρέδραμε, καρατομεῖ δὲ τὴν Μέδουσαν. ἐκ τοῦ τραχήλου δὲ ταύτης, ὅ, τε Πήγασος ὡς ἵππος ἀνέθορεν, ὑπόπτερος ὤν, καὶ ὁ Χρυσάωρ ἄνθρωπος, χρυσοῦν ἄορ κρατῶν. Βελλεροφόντης δὲ ὁ Κορίνθιος, ὁ καὶ Ἱππόνους καλούμενος, ἀνὴρ ὑπάρχων Φρυγίας, ἄκων ἀνελὼν τινὰ Κορίνθιον Βέλλερον, ἢ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν [5] Δηλιάδην, ἢ Πειρῆνα, ἢ Ἀλκιμένην, [6] ἐλθὼν εἰς Ἄργος πρὸς Προῖτον, καθαίρεται. Ἄντεια δὲ, ἡ καὶ [7] Σθενέβοια, γυνὴ Προίτου, ἐρωτικῶς ἐπιμαίνεται Βελλεροφόντῃ· ὡς δ' οὐκ ἔπειθε συγγενέσθαι αὐτῇ, διαβάλλεται παρ' αὐτῆς Προίτῳ, ὡς πειράζων αὐτήν. Προῖτος δὲ αὐτοχειρίᾳ τοῦτον ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε, κατά τι παλαιὸν ἔθος ἐπικρατοῦν, τὸ μὴ τοὺς συμφαγόντας ἀλλήλοις ποτὲ παρ' ἀλλήλων θνήσκειν, εἰ μή πῃ τοῦτο ἀκουσίως συμβῇ. διὰ τοῦτο καὶ Προῖτος Βελλεροφόντην ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε, πέμπει δὲ αὐτὸν ἐς Λυκίαν, πρὸς Ἰοβάτην τὸν πενθερὸν, γράμματα δοὺς αὐτῷ κατ' αὐτοῦ, περιέχοντα τὴν τῆς Ἀντείας διαβολήν. καὶ ὁ Ἰοβάτης δὲ ὁμοίως ἐννέα ἡμέρας αὐτῷ συνεστιώμενος, ἐν

EMENDATIONES.

1 Ἀπαρξάμενος pro ἄλλων τρόπων, ex Bar & Grav. * Ex iisdem. 2 Prius scriptum fuit νεῦσα, ego reposui νύσσα ex iisdem. 3 Τραχύλατα lego cum Bar & Grav. potius quam τραχύτυλα, quod habent Impressi Codd. 4 Κάραν reposui ex Sed. pro κάρα. Bar habet κάρα. Κραιπνὸς autem secundum Scholiasten dicitur q. καρπνὸς, παρὰ τὸ εἰς κάρα πνεῖν, nam quæ in sublimi ponuntur, supra capita nostra sunt. Quinctium 'Thavonius emendationem nostram confirmat. 5 Ἡλιάδην Bar. 6 Ἐλθὼν εἰς Ἄργος πρὸς Προῖτον, καθαίρεται. Ita emendavi locum hunc ex fide Bar. qui prius corrupte scribebatur, ἐλθὼν εἰς Ἄργος, Προῖτον καθαίρεται. 7 Σθενέβοια Sed. Σθενέβοια Bar. Σθενόβοια Impress. Codd. habent.

τῷ

τῇ θυγατρὶ δὲ τὸ γράμμα δεξάμενος, ἐπεὶ μὴ ἤθελεν αὐτὸς ἐλέγχειν αὐτὸν ἀνελεῖν διὰ τὸ συμφαγεῖν μετ᾽ αὐτοῦ, κελεύει τοῦτον ἀπελθεῖν, καὶ πολεμῆσαι Χιμαίρᾳ, εἶτα Σολύμοις, εἶτα Ἀμαζόσιν. οἱ θεοὶ δὲ τούτῳ ἐπτερωμένον ἵππον, ὅν φασι Πήγασον, ἀπεστάλκασιν· ᾧ ἐποχηθεὶς, τὴν Χίμαιραν ἀνεῖλε, μόλιβδον τῷ αὐτοῦ δόρατι ἐπιθεὶς καὶ ἐμβαλὼν τῷ ἐκείνης πυρπνέοντι στόματι, ὑφ᾽ οὗ πυρὸς ὁ μόλιβδος συντακεὶς, ἐκείνην ἀπέκτεινε· ἦν γὰρ περιϊδόντα τινὰ τὸ πῦρ τῆς Χιμαίρας φυλάξασθαι, καθά φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ μυθικῶς. οὕτω γοῦν ἐκείνην ἀνεῖλε, τοὺς δὲ Σολύμους, καὶ τὰς Ἀμαζόνας πολέμῳ. ὑποστρέφοντα δὲ ἐνέδρᾳ Λυκίων ἔμελλεν αὐτὸν ἀνελεῖν, ὡς δὲ καὶ τοὺς τῆς ἐνέδρας ἀνεῖλεν, Ἰοβάτης αὐτὸν γαμβρὸν ἔσχεν ἐπὶ [1] Φιλονόῃ τῇ θυγατρὶ, καὶ τελευτῶν, αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν καταλιμπάνει. Βελλεροφόντης δὲ, ὥς φασιν, ἐπαρθεὶς τοῖς κατορθώμασιν, ἤθελεν καὶ τὸν οὐρανὸν* σὺν* τῷ Πηγάσῳ περιπολεῦσαι· Ζεὺς δὲ οἶστρον τῷ ἵππῳ τούτῳ βαλὼν, ἔπεισε τὸν Βελλεροφόντην ἀποσφαλεῖσαι τοῦ αὐτοῦ νώτου, καὶ καταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν. καὶ δὴ περὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον καταρριχθέντος Βελλεροφόντου καὶ περιπορευομένου τυφλοῦ ἀπὸ τῆς πτώσεως, ὁ Πήγασος ἄνω περιεπολεῖτο καὶ κάτω· ἡ γοῦν Ἡμέρα παρὰ Διὸς τοῦτον αἰτεῖται, ὡς ἂν ἐποχουμένη αὐτῷ τὸν ἡμερήσιον κύκλον βαδίζῃ. ταῦτα εἰσὶ τὰ ληρώδη καὶ μυθουργήματα. Ὅμηρος δὲ ἵππους Ἡμέρας φησὶ Λάμπον καὶ Φαέθοντα. ἵππος δέ ἐστιν [2] Ἡμέρας, ἡ περιφέρουσα αὐτὴν ὀξεῖα τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, ἐφ᾽ ἧς λάμπει καὶ φαίνει. καὶ ταῦτα μὲν τὰ Ὁμηρικά. περὶ δὲ Περσέως, καὶ Γοργόνων, καὶ Πηγάσου λεκτέον. Περσεὺς ὁ ἥλιος ἐστὶ, καὶ ἡ ὀξυκίνητος τοῦ οὐρανοῦ κίνησις. Ἀθηνᾶ δὲ, ὁ ἀὴρ, καὶ ἡ ἀναθυμίασις ἡ κινοῦσα τὸν οὐρανόν. ἐξ ἀναθυμιάσεων γὰρ κινεῖται κατά τινας. Περσεὺς δὲ λέγεται παρὰ τὸ [3] περαιοῦσθαι καὶ ὁρμᾷν. τοῦτον ἡ ἀερώδης ἀναθυμίασις αὕτη πέμπει ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἤτοι τὴν θάλασσαν, καὶ τὸ σύστημα τῶν ὑγρῶν, Γοργόνα λεγομένην διὰ τὴν ταύτης κατάπληξιν· γοργὸν γὰρ, τὸ καταπληκτικόν. πέμπει δὲ τοῦτον, ἀνελεῖν τὴν Μέδουσαν, τὴν λεπτομερεστέραν οὐσίαν, ὡς ἐξισωμένην αὐτῇ, καὶ γὰρ ἡ πᾶσα θάλασσα ἀεροειδής ἐστι, τὸ δὲ λεπτότερον αὐτῆς εἰς ἀέρα μεταβάλλει. ὁ γοῦν Περσεὺς, [4] ὁ ἥλιος οὕτω καλούμενος, κινούμενος τῇ οὐρανίῳ φορᾷ, τὴν μὲν Σθενὼ καὶ τὴν Εὐρυάλειαν, ἤτοι τὸ δυνατὸν καὶ κατὰ μῆκος πλάτος τῆς θαλάσσης ἐκτεταμένην, οὐκ ἀναιρεῖ, ἤγουν οὐ μεταστρέφει, οὐδ᾽ ἀνιμᾶται, ὡς ἀθάνατον, καὶ μὴ μεταστραφῆναι δυνάμενον· τὴν δὲ Μέδουσαν μόνην ὡς θνητὴν ἀναιρεῖ, πλήττων τῷ ξίφει· ἤτοι τὸ βασιλικώτατον καὶ λεπτὸν, τῇ ὀξείᾳ κινήσει μεταποιεῖ καὶ ἀνιμᾶται. τῇ δὲ καρατομίᾳ ἐκείνης, ἐκ τοῦ τραχήλου ὁρμᾷ Χρυσάωρ καὶ Πήγασος· ἀνιμωμένης γὰρ τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ ἀέρι τὸ κεφαλαιῶδες, ὡς ἔφην, καὶ τὸ λεπτότερον, καὶ ἀτμῶδες, συμβαίνει τὸ βαρύτερον ἀναφερόμενον, πάλιν κάτω πηγάζειν καὶ χεῖσθαι, ὃ καὶ Πήγασον ὠνομάκασι, διὰ τὸ καταφερὲς, καταφερῆ γὰρ τὰ ἄλογα. τὸ δὲ λεπτομερέστερον εἰς τὸ αἰθερωδέστερον, καὶ ὅτι εἰς τὸ πυρῶδες μεταβάλλειν, ὅπερ καὶ Χρυσάορα κεκλήκασι. τούτῳ γοῦν τῷ ἐξ ὕδατος Πηγάσῳ ἀναφερομένῳ τῇ κινήσει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῇ ἡλιακῇ ἀνιμήσει ἐποχουμένη, συναναφέρεται ἡ ἡμέρα· σφαιροειδὴς γάρ ἐστιν ὁ οὐρανὸς, καὶ κινεῖται ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς, συμπεριφέρων αὐτῷ τὸν ἥλιον, ὑπὲρ ἡλίου περιδινηθέντος εἰς τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον, γίνεται νὺξ· ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπὸ θάλασσαν καὶ γῆν εἰς τὸ ἄνω ἀναδραμόντος ἡμισφαίριον, ὅθεν καὶ τοὺς λεχθέντας πηγάσους ἀτμοὺς ἀνασπᾷ, ἡμέραν ἐργάζεται· οὕτως ἡμῖν δοκεῖ τοῖς Τζέτζαις ἔχειν ταῦτα τὰ μυθουργήματα, τούτῳ τῷ Πηγάσῳ, τὴν ἡμέραν ὀχεῖσθαι, οὐ τῷ [5] Βελλεροφόντου, κἀκεῖνος δὲ οὐκ ὢν ἵππος, οὐ γάρ ἐστιν ὅπου τι ἐπτερωμένον ἵππον εὑρῆσθαι, ἀλλὰ πλοίῳ ἐμβὰς ᾧ πτερὰ τυγχάνει τὰ λαίφη, Πήγασος δὲ ἡ κλῆσις, ὡς διὰ τῶν πηγαζόντων ὑδάτων νηχομένου, τὴν Χίμαιραν ἀναιρεῖ, τὴν τρικέφαλον καὶ [6] πυρίπνουν, ὅπερ ἀλληγορεῖ ἱστορικῶς· ἡ Χίμαιρα γὰρ ἦν γυνὴ, θυγάτηρ [7] Ἀμισωδάρου, περὶ τόπον Λυκίας τοπαρχοῦντος, αὕτη ἀδελφοὺς ἔσχηκε δύο, Λέοντα καὶ Δράκοντα, οἳ καὶ τὰς τῆς Λυκίας εἰσβολὰς κατέχοντες, μετὰ καὶ τῶν ὑπ᾽ αὐτοὺς ἀνῄρουν τοὺς παριόντας. διὰ γοῦν τὴν ὁμόνοιαν αὐτῶν τρικέφαλον θηρίον τούτους ἐκάλεσαν· διὰ δὲ τὸ πολεμικὸν καὶ δραστήριον, πυρίπνουν. τούτους γοῦν Βελλεροφόντης ὁπλίσας, μόλιβδον ἐμβάλλει τοῖς αὐτῶν στόμασι, τουτέστι χαλινὸν δουλείας. πρόσθεν δὲ ὁ λέων ἐπολέμει, ἐκ τοῦ ὄπισθεν ὁ δράκων, κατὰ μέσον δὲ ἦν ἡ Χίμαιρα, ὡς ἐκείνων ἀσθενεστέρα· ἢ καὶ ἁπλῶς τὴν Χίμαιραν νοητέον, ὡς Ὅμηρος ὑπεμφαίνει μικρὸν, τοὺς Σολύμους, ἔθνος μάχιμον, οὓς εἰκάζει καὶ λέοντι, διὰ τὸ κατὰ πρόσωπον γενναιότατα μάχεσθαι. τὰς Ἀμαζόνας, ἃς εἰκάζει χιμαίρᾳ, ἤτοι αἰγὶ, διὰ τὸ κρημνοβατεῖν αὐτὰς δίκην αἰγῶν, καὶ ἐν κρημνοῖς κατοικεῖν. τὴν δὲ ἐνέδραν τῶν Λυκίων τὴν κατ᾽ αὐτοῦ, διὰ τὸ λαθραῖον, ὄφιν ἐκάλεσεν. Πηγάσου πτεροῖς.] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν καὶ ὕδωρ ἡμισφαιρίου σὺν τῷ ἡλίῳ ἀνῆλθεν ἡ ἡμέρα ἐκ τῶν μερῶν τοῦ ἐῴου ὠκεανοῦ, Πηγάσου πτεροῖς εἶπεν. ὁ δὲ τὸν Βελλεροφόντην οὐρανόθεν ἐκ τοῦ Πηγάσου ἀποσφαλεῖσαν, τοῦτό ἐστιν· Ἐπαρθεὶς τοῖς ἀνδραγαθήμασιν, οἷς τῷ πλοίῳ ἐκείνῳ εἰργάσατο, ἔδοξέ τις ἡμίθεος εἶναι, καὶ ὑψηλότερα τοῦ αἰθέρος ἐφρόνει· ἀντιπνευσάσης δὲ τῆς εἱμαρμένης αὐτῷ, ἣν Ὅμηρος Δία φησὶν, αἴφνης ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος ὁ ἐξ εὐτυχοῦς, δυστυχέστατος κατεφαίνετο· ἀποβαλὼν γὰρ τοὺς παῖδας, καὶ ὥσπερ τυφλὸς γεγονὼς, πενθῶν περὶ τὰς ἐρημίας τῆς Λυκίας διῆγεν, ἤτοι Ἀλήϊον ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἄλης, ἤτοι πλάνης, ἐκλήθη. ἢ καὶ τὰς φρένας ἀποβαλὼν, καὶ τὸν νοῦν τυφλωθεὶς, οὕτω διῆγε πλανώμενος· κατὰ γὰρ Ἐπίχαρμον, Νοῦς ὁρᾷ, καὶ νοῦς ἀκούει, τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα τυφλὰ καὶ κωφά.

18. Τιθωνὸν ἐν κοίταισι] κατὰ τὸ μυθικὸν καὶ τὴν ἱστορίαν, ὁ Τιθωνὸς ἀδελφὸς ἦν Πριάμου ἀμφιμήτριος· ὁ μὲν γὰρ Πρίαμος ἦν Λευκίππης, ὁ δὲ Τιθωνὸς ἦν Στρυμοῦς, ἢ Ῥοιοῦς τῆς Σκαμάνδρου θυγατρὸς υἱὸς, ἀμφότεροι δὲ πατρὸς Λαομέδοντος. φασὶ γοῦν ὅτι τὸν Τιθωνὸν τοῦτον, σύνευνον ἔσχεν ἡ Ἡμέρα, ἐξ οὗ γεννᾷ Μέμνονα καὶ Ἠμαθίωνα, ἀθάνατον δὲ τὸν Τιθωνὸν ποιήσασα, ἐπελάθετο ποιῆσαι καὶ ἀγήρω. γηράσαντος δὲ τοσοῦτον, ὡς ἐν ταλάρῳ καὶ λίκνῳ* ἤτοι κοιτίῳ,* αὐτὸν περιστρεφόμενον δίκην βρεφυλλίου καθεύδειν, εἰς τέττιγα μετέβαλε· διὰ τοῦτο γοῦν καὶ αὐτὸν φησὶν ἐν τῇ κοίτῃ καταλεῖψαι αὐτὸν τὴν Ἡμέραν. ταῦτα μὲν μυθικωτέρως λέλεκται· ἑρμηνευτικῶς δὲ σαφέστερον λεκτέον καὶ ἀλληγορητέον· Ὁ Τιθωνὸς [illegible] [8] περὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὰ ἐῷα ἐπιγαμβρεύσας, παῖδας μὲν ἔσχεν [illegible]θέντας, πολυχρονιώτατός τε ἐγεγόνει, ὡς ὑπὸ γήρως τοῦτον τρύχεσθαι ταλάρῳ καθήμενον· ἐμυθεύσαντο γοῦν, ὅτι ἡ Ἡμέρα, τουτέστιν ἡ εὐκρασία τῶν ἑῴων μερῶν, καὶ σύνευνον τοῦτον ἔσχε, καὶ ἀθάνατον ἐποίησεν. ἡ Ἡμέρα καὶ τὸ φῶς τοῦτο ἐγάμησε, διὰ τὸ ὑπεργήρειον, ὡς ἔφην, αὐτὸν γεγονέναι· ὅθεν καὶ εἰς τέττιγα φασὶν αὐτὸν μεταβληθῆναι· οἱ γὰρ τέττιγες, ὥσπερ καὶ οἱ ὄφεις, γεγηρακότες ἀποβάλλουσι τὸ γῆρας. καὶ ταῦτα μὲν ἠλληγορήθη ἱστορικῶς. φυσικῶς δὲ ἤδη λεκτέον· Ἠὼς τὸ πρωϊνὸν κατάστημα, Τιθωνὸς δὲ τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα, ὅτι τιθέασι τὰ ὤνια, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα χωροῦσιν οἱ ἐργαζόμενοι, ὅθεν καὶ Ἡμέρας ἀνὴρ, [9] ὅτι τὰ ἀνδρώδη καὶ ἐργατικὰ ἐν [10] αὐτῇ γίνονται, καὶ οὐχ ὥσπερ ἐν τῇ νυκτὶ, τὰ θηλυπρεπῆ καὶ ὀνείσιμα. οὕτω μὲν οὖν, ὡς ἔφην, Τιθωνός ἐστιν ἡ ἡμέρα μᾶλλον δὲ, ἐκεῖνο τὸ τῆς ἡμέρας κατάστημα, ὁπότε τὰ ὤνια προτίθενται, καὶ αἱ ἀγοραὶ ἵστανται· οὗτος δὲ μυθικῶς εἶπε τὸν Τιθωνὸν, Πριάμου καλῶν αὐτὸν ἀδελφὸν, ἱστορίαις γὰρ καὶ

EMENDATIONES.

1 Φιλογενίᾳ 'Bar & Grav. * Ex Grav 2 Ἡμέρας reposui pro ἡμέρα ex fide omnium MSS, 3 Περαιοῦσθαι reposui pro περαιοῦσθαι ex fide omnium MSS. 4 Ἥλιος οὕτω καλούμενος reposui pro ἥλιος οὕτω κινούμενος ex 'Bar. & Grav. 5 Βελλεροφόντου reposui ex Sed pro Βελλεροφόντῃ. 6 Πυρίπνουν reposui pro πυρίπνοον ex Grav. 7 Ἀμισωδάρου 'Bar. & Grav. * Ex Grav. 8 Περὶ, pro παρὰ, ex omnibus MSS. 9 Ὅτι, pro ἔτι, ex Grav. 10 Αὐτῇ, pro αὐτῷ, ex omnibus MSS.

μύθοις

Λιποῦσα, τὸν σὸν ἀμφιμήτειον κάσιν.
20 Οἱ δ' οὖσα γρώνης εὐγάλῃνα χερμάδος
Ναῦται λίαζον, κἀπὸ γῆς ἐσχάζοσαν
[a] Ὑσπληγας, αἱ δὲ παρθενοκτόνον Θέτιν

Relinquens, tuum paternum fratrem:
Funes verò tranquillos à concavis faxis
Nautæ folvebant, & à terra laxabant
Ancoras: virginicidam autem Thetin

VARIANTES LECTIONES.

a Ὑσπληγγας Bar. & Impressi quidam.

μύθοις μόνον φροντίζει, θέλγειν τοὺς νέους βουλόμενος. Κοίτησι] κοίταις. Ιωνικῶς δὲ ἐτράπη τὸ α εἰς η, καὶ μένει τὸ ἰῶτα προσγεγραμμένον. Κέρνη] νῆσος ὠκεανῖτις, ὅπόθεν ὁ ἥλιος δοκεῖ [1] ἀνατέλλειν. Τὸ Αμφιμήτειον ἐξ[ε]τέθη.

20. Οὖσα] τὰ σχοινία, παρὰ τὸ οἴω, τὸ κομίζω, οἴσω, καὶ Ιωνικῶς οὖσα. ὁ τὰ ἀπὸ οἰσύας φυτοῦ, ἤτοι λύγου, πρότερον γὰρ ἀπὸ λύγου σχοίνους ἐποίουν, περὶ εὑρέσεως τῆς καννάβεως. Γρώνης] κοίλης πέτρας, ἐκ τοῦ γρῶ, τὸ ξέω, καὶ σείω, [*] γρώνης καὶ γρώνης.[*] Εὐγάλῃνα] τὰ γαλήνην ἐμποιοῦντα τῇ ναῒ κλυδωνιζομένῃ, ἐπεὶ τε δεθῇ καὶ στερεωθῇ τῆς ἀγκύρας. Χερμάς.] κυρίως ἡ μικρὰ πέτρα, ἣν δύναταί τις τῇ χειρὶ μάρψαι, καὶ ἐπιλαβέσθαι· νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὴν παραθαλασσίαν μεγάλην πέτραν ἐκάλεσε τοῦ λιμένος, περὶ ἣν ἀποδέουσι τὰς τῶν ὁλκάδων σχοίνους.

21. Λίαζον.] ἔλυον, ἀπὸ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον, ὡς τὸ βίβλος βύβλος, Αφροδίτη Αφροδύτη, τρῆξον τρέχον, καὶ τὰ ὅμοια. Κἀπὸ γῆς ἐσχάζοσαν ὑσπλήγγας.] ἀπὸ γῆς [2] ἀνέσπασαν τὰς ἀγκύρας, ἐπεὶ γὰρ μέλλουσι πλεῖν, ἀπὸ τῆς γῆς ἀνασπῶσι ταύτας. τὸ δὲ ἐσχάζοσαν, [3] Χαλκιδικόν, ἤτοι τῆς Αττικῆς διαλέκτου. Ὑσπληγξ δὲ, καὶ ὑστριχίς· κυρίως δὲ μάστιξ ἐστὶν, ἐκ χοιρείων τριχῶν συμπεπλεγμένη· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶσα μάστιξ, καὶ τὸ βουκέντρον. νῦν δὲ τὰς ἀγκύρας οὕτως λέγει.

22. Αἱ δὲ παρθενοκτόνον.] μέχρι τῆς αἱ Φαλακραῖαι κόραι συντέτακται οὕτω, καθ' ἣν διαγράφω τάξιν τοῦ α καὶ β, καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων. Παρθενοκτόνον.] Αθάμας ὁ Αἰόλου τοῦ Ελληνος [*] παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν[*], ἐκ Νεφέλης γεννᾷ Ελλην καὶ Φρίξον· εἶτα Ινὼ γήμας, γεννᾷ Κλέαρχον, ὃν παρά τισι [4] Λέαρχον, καὶ Παλαίμονα, τὸν καὶ Μελικέρτην. Ινοῦς δὲ φρυγούσης τὸν πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι, καὶ ὑποθεμένης τοῖς μάντεσι λέγειν Αθάμαντι, διὰ τοῦτο σῖτον μὴ φύεσθαι, μηδὲ τὰ λοιπὰ τῶν σπερμάτων, ὅτι τῶν τῆς Νεφέλης παίδων χρεία τοῖς θεοῖς ἕνα τυθῆναι, ἀναγκασθεὶς ὁ Αθάμας, Φρίξον παρίστησι τῷ βωμῷ, [5] σφαγιάσαι βουλόμενος. Νεφέλη δὲ καὶ Φρίξον, καὶ τὴν Ελλην ἁρπάζει, [6] καὶ παρ' Ερμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκε τῷ Φρίξῳ· ἐφ' οὗ φερομένων διὰ τοῦ ἀέρος, [*] αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀδελφῆς τῆς Ελλης[*], συνέβη τὴν Ελλην εἰς τὸ ὑποκείμενον καταπεσεῖν πέλαγος, καὶ ἀποπνιγῆναι, καὶ ἀπὸ ταύτης κληθῆναι Ελλήσποντον, ὅθεν καὶ παρθενοκτόνον Θέτιν καὶ θάλασσαν οὕτως τὸ Ελλησπόντιον ἐκάλεσε πέλαγος. Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, καὶ θύει ἐκεῖ τὸν κριὸν Φυξίῳ Διΐ. τὸ δὲ δέρος [7] Αἰήτης ἐν Αρεος ἄλσει καθήλωσε περί [*] τινα[*] δρῦν, ὃ μυθεύεται φυλάττειν τὸν Δράκοντα. Φρίξος δὲ λαβὼν Χαλκιόπην τὴν Αἰήτου, γεννᾷ Αργον, Μέλαν, Κάτιν, Φρόντιν, Σπῦρον, καὶ Ελλην. ὕστερον δὲ Αθάμας μηνίσει Ηρας, ὅτι τὸν Διόνυσον ὡς κόρην ἀνέτρεφε λαβὼν παρ' Ερμοῦ, καὶ τῶν ἐξ Ινοῦς ἐστέρετο παίδων· αὐτὸς γὰρ μανεὶς, Λέαρχον τοξεύει· Ινὼ δὲ σὺν Παλαίμονι, τῷ καὶ Μελικέρτῃ ἥλατο εἰς θάλασσαν. Αθάμας δὲ ἐκπεσὼν Βοιωτίας, χρησμὸν ἔλαβεν, ἐκεῖ κατοικεῖν, ὅπου ζώοις ἀγρίοις ξενισθῇ· λύκοι δὲ περὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Αθαμανίαν ἰδόντες αὐτὸν, ἔφυγον, καταλιπόντες τὰ κρέα τῶν προβάτων ἃ περ κατήσθιον. ἐκεῖ δὲ γήμας Θεμιστὼ τὴν Ὑψέως, γεννᾷ Λεύκωνα, Ερυθρὸν, [8] Σχοινέα, Πτῶνα. καὶ τὰ μὲν λοιπὰ πάντα τῆς ἱστορίας ἀληθεύουσι, τὰ δὲ περὶ τοῦ κριοῦ μεμυθολόγηνται· ὁ γὰρ Κριὸς ἄνθρωπος ὢν, φίλος τῇ Ελλῃ καὶ Φρίξῳ, γνοὺς τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατ' αὐτῶν, ἐμβὰς εἰς πλοῖον μετὰ τούτων ἐφέρετο. καὶ ἡ μὲν Ελλη περὶ τὸν Ελλήσποντον, ἡ νόσῳ, ἢ πεσοῦσα τοῦ πλοίου, τελευτᾷ· οὗτοι δὲ ἀφίκοντο περὶ Κολχίδα, καὶ χρυσώσαντες κριοῦ δέρμα, τὸν μὲν κριὸν θύουσι Διΐ, τὸ δὲ δέρμα τις ἄνθρωπος Δράκων ἐφύλαττε. Καὶ ἄλλως· Αθάμας ὁ Αἰόλου τοῦ Ελληνος παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν, γήμας Ινὼ τὴν Κάδμου, παῖδας ἔσχε δύο, Κλέαρχον τὸν παρά τισι Λέαρχον, καὶ Παλαίμονα τὸν καὶ Μελικέρτην. κατὰ Ηρας δὲ πρόσταγμα, ἀποπεμψάμενος τὴν Ινὼ, καὶ ἐπιγήμας Νεφέλην, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ελλην τε καὶ Φρίξον· μεμνημένον δὲ αὐτὸν λάθρα τῇ Ινοῖ, καταπλεύσασα ἡ Νεφέλη ᾤχετο, πάλιν δὲ τῆς οἰκίας ἐπικρατήσασα ἡ Ινὼ, ἐπιβουλεύουσι τοῖς τῆς Νεφέλης παισίν· εὑροῦσα οὖν τινα μηχανὴν, [9] ἔφρυξε τὸν πυρὸν διὰ τὸ μὴ ἀναφύεσθαι· καὶ διὰ πολλὴν οὖσαν ἀκαρπίαν ἐν τῇ χώρᾳ, ἔπεμψαν οἱ Αθηναῖοι θεοπρόπους εἰς Πυθώ· ἡ δὲ Ινὼ ὑπέθετο τοῖς μάντεσι τοιοῦτόν τινα χρησμὸν κατὰ τοῦ Φρίξου λέγειν Αθάμαντι, ὡς διὰ τοῦτο σῖτον μὴ φύεσθαι, μηδὲ τὰ λοιπὰ τῶν σπερμάτων, ὅτι τῶν τῆς Νεφέλης παίδων χρεία τοῖς θεοῖς ἕνα τυθῆναι. πυθόμενος οὖν [10] παρὰ τῶν θεοπρόπων ὁ Αθάμας τὸ λόγιον, καὶ ἀναγκασθεὶς, μεταπέμπεται ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸν Φρίξον, σφαγιάσαι βουλόμενος. προφάσεως δὲ χάριν ἐκέλευσεν [11] αὐτὸν ἄγειν ὃ, τι κάλλιστον πρόβατον ἐν τοῖς θρέμμασιν εἰς ἱερουργίας ὑπάρχει. μυθολογεῖται δὲ, ὅτι παραγενομένῳ τῷ Φρίξῳ μετὰ τῆς ἀδελφῆς, κατά τινα δαίμονος ἐπιπρέπειαν ἀνθρωπίνῃ βοῇ λαλῆσαι τὸν κριὸν, καὶ πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλὴν ἀναγγεῖλαι· κελεῦσαί τε αὐτὸν μετὰ τῆς ἀδελφῆς, περικαθίσαι τὰ νῶτα, ὅπως τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἐκφυγεῖν δυνηθῶσιν. ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι Νεφέλη Φρίξον καὶ τὴν Ελλην ἁρπάζει, καὶ παρ' Ερμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν· ἐφ' οὗ φερομένων διὰ τοῦ ἀέρος μετὰ πολλῆς τῆς βίας συνέβη τὴν Ελλην μὴ δυναμένην ἀντέχειν. καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ταύτης ζήτει εἰς τὴν ἑτέραν ἱστορίαν τὴν ὁμοίαν αὐτῇ, ὡς ὄπισθεν ἔφη. Θέτις.] ἡ θάλασσα, ὅτι ἐκ θέσεως αἰτίας συναχθεὶς γὰρ τοῦ ὕδατος, κατ' ἀρχὰς ἐφάνη ἡ ξηρὰ, καὶ γέγονε τοῦ παντὸς ἡ εὐκοσμία.

EMENDATIONES.

1 Prius hæc ita indiftincte legebantur, ἀνατέλλειν, τὸ ἀμφιμήτειον ἐξ[ε]τέθη. Vult Scholiastes se vocem hanc prius explicasse. Cæterum lepide errârunt nonnulli, qui interpunctione decepti putarunt Cernen vocatam fuisse Amphimetrium. [*] Ex Bar. Grav. & Phavorino, cujus etiam Lexicographi auctoritate lege, γρῶ, τὸ ξέω, καὶ ἐσθίω. Grav. quoque pro σείω habet ξέω. 2 Ανέσπασαν ex omnibus MSS. reposui pro ἀνεσπάσθησαν. 3 Χαλκιδικὸν, quod prius legebatur, mutavi in Χαλκιδικόν. Unde probe sequitur ἤτοι Αττικῆς διαλέκτου· nam Chalcis, Lycophronis patria, ab Atheniensi colonia habitata est, docente Strabone lib. XII. Hanc autem correctionem postea confirmat ipse Tzetzes ad v. 212. Ποιημάτων (inquit) ἀντὶ τοῦ στρεφόμενα καὶ τὰ ὅμοια. Χαλκιδικῶς, ἤτοι Αττικῶς, διαλέκτῳ· καὶ τὸ ἐσχάζοσαν. καὶ εἴποσαν, καὶ τὰ ὅμοια. [*] Ex Grav. 4 Λέαρχον repofuit Gerbelius pro Λέαρχον, consentientibus omnibus MSS. 5 Σφαγιάσαι ex utroque MSS. pro σφαγιάσειν. 6 Ita restitui ex Bar. prius scriptum fuit, ἡ δὲ παρ' Ερμοῦ λαβοῦσα Χρυσόμαλλον κριὸν, ἔδωκεν ἐφ' οὗ &c. [*] Ista inserui ex Bar. 7 Αἰήτης reposui pro Αἰήτου ea fide omnium MSS. Phryxus enim ab Æetâ Colchorum rege exceptus hofpitio eft. [*] Ex Grav. 8 Σχοινέα, pro Σχοινία, ex edd. cui consentit Apollonii Scholiastes lib. II. v. 1147. ubi ait ἐξ Αθάμαντος καὶ Ινοῦς γενέσθαι παῖδας Σχοινέα, Ερυθρὸν, Λεύκωνα, &c. Ibidem Πτῶνα, pro Τέλωνα, ex omnibus MSS. 9 Εφρυξε reposui pro ἔφριξε ex emendatione Gerbelii. Cæterum deest tota hæc Fabula in utroque MSS. 10 Prius scriptum fuit, περὶ τῶν θεοπρόπων. 11 Ita emendavi, cum prius scriptum esset, αὐτὸν ἄγειν ὃν &c.

Ἰουλόπεζοι θεῖνον εὐῶπες σπάθαις	Julipedes pulcræ sulcabant remis
Πελαργοχρῶτες, αἱ Φαλακραῖαι κόραι,	Ciconipelles Phalacræ filiæ,
25 Ὑπὲρ Καλυδνῶν λευκὰ φαίνουσαι πτίλα,	Ultra Calydnas albas ostendentes alas,
[a] Ἄφλαστα, καὶ φώσωνας [b] ὠργυιωμένους,	Rostraque, & expansa vela,
Ἀπαρκτίαις πρηστῆρος αἴθωνος πνοαῖς.	Septentrionalibus turbinis acuti flatibus:
Ἡ δ' ἔνθεον σχάσασα βακχεῖον στόμα	Cum divinum resolvens os fatidicum
Ἄτης ἀπ' ἄκρων Βουπλανοκτίστων λόφων,	E summis Ates vaccivagis collibus,
30 Τοιῶνδ' ἀπ' ἀρχῆς [c] ἦρχ' Ἀλεξάνδρα λόγων.	Tales exorsa est Alexandra sermones.

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἄπλαστα, Thavernus legit ἄπλεα. Verba ejus hæc sunt, φάτνωμα σανδάλου, φωτιστήριον νεὼς τι. ὅτοι σανδάλιον. ἢ καὶ τὸ περιτραχήλιον τῆς νεὼς, ὡς παρὰ Ἀντιφῶντι, Ἄπλεα καὶ φώσωνας ὀργυιωμένους. b Ὠργυιωμένους habent Codd. MSS. eandemque lectionem in Scholiis reperiunt. Ὀργυιωμένους Etimologus, qui tamen in edit. Venetiana ὀργυιωμένους legit. c Al. ἦρχε Κασσάνδρα.

23. Ἴουλος.] σκώληξ πολύπους μικρὸς περὶ τοίχους ἀνερχόμενος, ᾧ παρεικάζει τὰς Ἀλεξάνδρου ναῦς, διὰ τὰς κώπας. ἐγὼ δὲ μίαν λέγω ναῦν Ἀλεξάνδρου, καὶ βαρβαρικὸν πλοιάριον ὄν, [1] ἑκατὸν γὰρ μόνους στρατιώτας ἔχων, ἔπλευσεν εἰς Ἑλλάδα. ἴουλος δὲ σημαίνει τέσσαρα, τὸν σκώληκα τοῦτον, τὴν ἐξάνθησιν τῶν γενείων, τὴν συστροφὴν τῶν [2] τριχῶν, καὶ τὸν ὕμνον, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν Ἑρμῇ,

Ἡ χερνῆτις ἔριθος ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος,
Δανδαῦτις στείχουσα καλοὺς [a] ᾔειδεν ἰούλους.

[*] Ἡ ἴουλος ζῶόν ἐστιν ἐν τῇ θαλάσσῃ πολύπουν· ἐξ αὐτοῦ δὲ αἱ νῆες ἰουλόπεζοι λέγονται, πέζα γὰρ ὁ πούς, παρὰ τὸ πέδον τὸ ὁμαλόν, τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἕζω τὸ κάθημαι. πόδες οὖν τῆς νηός, κυρίως μὲν οἱ οἴακες, ὁ καὶ αἱ κῶπαι. [*] Πέζα.] πούς, παρὰ τὸ πέδον. Εὐῶπες.] εὐόφθαλμοι, διὰ τοὺς ὀπάς, ὅθεν ἐν τῷ πλεῖν κινοῦσι κώπας. Σπάθαις.] κώπαις.

24. Πελαργοχρῶτες.] λευκόχροαι, διὰ τὰ [3] λαίφη. Φαλακραῖαι.] Ἰδαῖαι, ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιεχόμενον· τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια Ἴδης, Φαλάκρα, Λεκτόν, Γάργαρον, καὶ Πέργαμον. τινὲς δὲ ἐκεῖθεν, ἤγουν ἐκ τῆς Φαλάκρας, λέγουσι τμηθῆναι τὰ ξύλα τὰ εἰς τὴν ναυπηγίαν τῶν Ἀλεξάνδρου πλοίων, ἔκτοτε δὲ τοῦτο τὸ ὄρος ψιλωθὲν [4] Φαλάκραν κληθῆναι, [*] διὰ τὸ φαλακρωθῆναι αὐτὸ ὑπὸ τοῦ Φερέκλου, εἰς τὴν τῶν νεῶν κατασκευήν. [*] Κόρας δὲ Φαλάκρας εἶπε τὰ πλοῖα, ὡς ἐκ τῶν τῆς Φαλάκρας ξύλων ναυπηγηθέντα.

25. Καλύδναι.] νῆσοι Τροίας, ἀπὸ τινος Καλύδνου. Λευκὰ πτίλα.] τὰς κώπας, ὅτι ὑπ' αὐτῶν λευκαίνεται τὸ ὕδωρ πληττόμενον· πτίλα, τὰ πτερά, [5] παρὰ τὸ ἐν τῷ πέτεσθαι πάλλειν καὶ κόπτειν τὸν ἀέρα.

26. Ἄφλαστα] ἀσυνδέτως, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, καὶ ἄφλαστα. ἄφλαστα δὲ λέγονται πρύμναι, ὅτι αἱ πρύμναι τῶν πλοίων τῶν βαρβαρικῶν καὶ στρατιωτικῶν θεοὺς γεγραμμένους εἶχον, ἃ δι' εὐσέβειαν οὐκ ἄν τις ἔκαυσε. τὰ δὲ τῶν λοιπῶν πλοίων ἄφλαστα τις εἴποι, οἱονεὶ εὔφλαστα καὶ εὔκαυστα. εἰ γάρ τις πῦρ αὐτοῖς ἐπιβάλλῃ, συντόμως καυθήσονται, διὰ τὸ εἶναι πεπισσωμένας. Φώσωνας.] τὰ λαίφη, τὰ ἄρμενα, παρὰ τὸ φῶ, τὸ λαμπρυνῶ· λευκὰ γάρ. ἢ παρὰ τὸ φυσᾶσθαι ὑπ' ἀνέμων, φύσωνες καὶ φώσωνες. Ὠργυιωμένους.] ἐκτεταμένους, ἡπλωμένους. ἢ ἀπὸ τῆς ὀργυιᾶς, ἤτοι τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ὀργᾶν, τὸ ὁρμᾶν. ὀργᾶν δὲ, τὸ ἐκ γῆς συντόμως ὁρμᾶν τι [6] τῶν φυτῶν, ἢ τῶν βοτανῶν. ὠργυιωμένους, καὶ μετὰ προσγραφῆς τοῦ ι δεῖ γράφειν [*] καὶ δίχα προσγραφῆς. [*] τὰ γὰρ διὰ τοῦ υια θηλυκὰ τῷ ι προσλήγοντα, μυῖα, ἀρπυῖα, μητρυιά. τὸ δὲ ἀγυιά, καὶ ὀργυιά διῃρεῖται.

27. Ἀπαρκτίαις πνοαῖς] ταῖς ἀπ' ἄρκτου πνεούσαις· τοῖς γὰρ ἀπὸ Τροίας πλέουσιν εἰς Ἑλλάδα, φορὸς καὶ οὔριος ἄνεμος ὁ ἀπαρκτίας βορρᾶς. Πρηστῆρος αἴθωνος] καυστικοῦ ὀξέος.

28. Ἔνθεον] θεῖον, μαντικόν. Σχάσασα] ἀνοίξασα. Βακχεῖον] τὸ δίκην τῶν Διονύσου Βακχῶν ξένα φθεγγόμενον.

29. Ἄτης] ἤγουν βλάβης. λόφον Ἄτης, καὶ Βουπλανόκτιστον, τὴν Τροίαν λέγει. Ἠλέκτρας γὰρ τῆς Ἄτλαντος καὶ Διὸς, Ἰασίων καὶ Δάρδανος, καὶ Ἰασίων μὲν Δήμητρος ἐρασθεὶς κεραυνοῦται· Δάρδανος δὲ κατακλυσμοῦ γενομένου, ἐκ Σαμοθράκης [7] εἰς τὴν ἀντίπεραν γῆν ἐσώθη, καὶ τὴν νῦν Τροίαν ἔμελλε κτίζειν. χρησμὸς δὲ τοῦτον κωλύει κτίζειν τὸν λόφον τοῦτον, εἰπὼν βλάβην γενέσθαι τοῖς αὐτὸν κατοικήσασι. κωλυθεὶς, κτίζει τὴν Δαρδανίαν, περίτεχρον Σκαμάνδρου λόφον καλουμένην, βασιλεύοντος τότε τῶν Τρωϊκῶν μερῶν Τεύκρου τοῦ Σκαμάνδρου καὶ Ἰδαίας νύμφης· οὗ Σκαμάνδρου τὴν ἀδελφὴν Βάτειαν λαβὼν ὁ Δάρδανος, ἣν καὶ ὁ Λυκόφρων [8] Ἀρίσβην λέγει, γεννᾷ Ἶλον καὶ Ἐριχθόνιον. ὧν Ἶλος ἄπαις τελευτᾷ· Ἐριχθόνιος δὲ ἐξ Ἀστυόχης τῆς Σιμόεντος, γεννᾷ Τρῶα. Τρωὸς καὶ Καλλιρρόης τῆς Σκαμάνδρου, Ἶλος καὶ ἕτεροι. ὃς Ἶλος εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν, ἐν Πεσσινοῦντι ἐμαντεύσατο· ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ Πεσσινούντιος Ἀπόλλων, μὴ κτίζειν τὸν λόφον τοῦτον, ἄτης γὰρ αὐτὸν ἔφη. διὸ καὶ Δάρδανος αὐτὸν [9] οὐκ ἔκτισεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπὸ τὴν Ἴδην Δαρδανίαν, περίτεχρον Σκαμάνδρου λόφον καλουμένην. ἐν Φρυγίᾳ γοῦν ἀγῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τιθέμενον ὁ Ἶλος εὑρὼν, νικᾷ [10] πάλην· καὶ λαβὼν ἐκ τοῦ βασιλέως ἆθλον [11] ν' κόρας, καὶ ν' κόρους, ἐκ τοῦ χρησμοῦ εἵπετο βοῒ πλανηθείσῃ ἐκ Μυσίας, ὅπως ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας ἄτης τόπον κατακλίνεται, ἔνθα πόλιν κτίσας ὁ Ἶλος, Ἴλιον ἐκάλεσε. Βουπλανόκτιστος δὲ λέγεται, διὰ τὴν πλανηθεῖσαν ἑπομένην βοῦν. Λύκος ὁ Λαμψακηνός φησιν, ὅτι τοῦ Ἴλου ἐν τῇ Μυσίᾳ νεμομένου βοὸς, ἔχρησεν αὐτῷ Ἀπόλλων, ἐκεῖ κτίζειν πόλιν, ἔνθα ἂν ἴδῃ μίαν τῶν βοῶν αὐτοῦ πεσοῦσαν. μία οὖν τῶν βοῶν αὐτοῦ ἀποσκιρτήσασα, ταύτην ἐδίωκεν· ἡ δὲ ἐκλάσασα, κατέπεσεν ἔνθα νῦν ἐστιν ἡ Ἴλιος. ὁ δὲ Ἶλος τὸν χρησμὸν μνησθεὶς, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισε, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Ἴλιον ὠνόμασεν. Ἄκρων λόφων] τῶν ὑψηλῶν, ἐν γὰρ ἐκείνοις τοῖς μέρεσιν ἦν πύργος τῆς Κασάνδρας.

EMENDATIONES.

[1] Ita restitui ex Seld. ἑκατὸν γὰρ στρατιώτας ἔχων Bar. ἑκατὸν δὲ μόνους στρατιώτας ἔχων Impressi Codd. [2] Τριχῶν pro τειχῶν ex Bar. & Grav. [*] Hæc addo ex Bar & Grav. [3] Λαίφη pro λίφη ex Seld. [4] Φαλάκραν pro Φαλάκρα ex omnibus MSS. [*] Hæc inserui ex Bar. & Grav. [5] Παρὰ pro περὶ ex Seld. [6] Ita emendavi ex fide Seld. prius scriptum fuit τῶν φυτῶν. [a] τῶν βοτανῶν ὀργυιωμένους. [*] Hæc addo ex Bar. & Grav. quæ videntur è contextu excidisse, ut patet ex sequentibus. [7] Sic lego ex Bar. & Grav. εἰς ἀντίπερα γῆν, Impressi. [8] Ἀρίσβην pro Ἀρίσβαν ex Bar. & Grav. Quinetiam Poëta noster postea fœminam hanc Ἀρίσβην appellat, vers. 1308. Γῆμας Ἀρίσβην Θρῆσσαν εὐγενῆ κόρην. [9] Οὐκ ἔκτισεν pro ἔκτισεν. [10] Πάλην pro πάλιν posui. [11] Πεντήκοντα κόρας, καὶ πεντήκοντα κόρους Grav.

31. Αἴ

[a] Αἶ αἶ τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη,	Heu! heu! misera Nutrix incensa,
Καὶ [b] πρόσθε μὲν πεύκῃσιν οὐλαμηφόροις	Ac prius quidem navibus turmiferis
[c] Τελεσπέρου λέοντος, [d] ὅν ποτε γνάθοις	Trinoctis Leonis, quem aliquando maxillis
Τρίτωνος [e] ἠμάλαψε κάρχαρος κύων.	Asper Tritonis canis deglutivit.
35 Ἔμπνους δὲ δαιτρὸς [f] ἡπάτων φλοιδούμενος,	Vivus autem dissector intestinorum ambustus,
Τινθῷ λέβητος ἀφλόγοις ἐπ' ἐσχάραις	Jubas capitis destillavit

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Αἶ αἶ. b al. Πρόσθεν c Εννεσπέρου Bernous Camers in suis Collectaneis. d Ὅν ποτ' ἐν γνάθοις Bar. aliique. e Ἡμάλαψε cum spiritu aspero Barn. Camers, atque ita legisse videtur Canterus. f Ἐγκάτων Seld.

31. Αἶ αἶ] ἐπίῤῥημα θρηνητικόν, ὃ πάντες οἱ νῦν βαρύνουσι, [1] Στέφανος δὲ καὶ Μελάμπους περισπᾶν ἀξιοῦσι, λέγοντες τοιοῦτον τὸν κανόνα· Τὰ εἰς αι δίφθογγον λήγοντα ἐπιῤῥήματα, ἂν ἐπὶ τέλους ἔχωσι τὸν τόνον, περισπῶνται· ἐκπαπαῖ, παπαῖ, αἶ, καὶ τὰ ὅμοια, πλὴν τοῦ βαβαί, καὶ τοῦ ναί, ἐγὼ δέ φημι καὶ τοῦ ὑαί. Θηλαμών] τροφός, ἐκ τοῦ θηλὴ, θηλαμών. Ἔφη δὲ αὐτῆς τὴν Τροίαν καλεῖ.

* 32. Πρόσθε] * σημείωσαι ἐκ τούτου, ὅτι καὶ τὰ εἰς θε ἐπιῤῥήματα, φωνήεντος ἐπιφερομένου, τὸ ν [2] ἐφέλκουσι, συμφώνου δὲ οὐκ ὅτι. Πεύκαισι.] πεύκαις Ἰωνικῶς, τροπῇ τῆς α τῆς αι διφθόγγου εἰς η, μένοντος καὶ τοῦ ἰῶτα προσγεγραμμένου. πεύκη δὲ ἐστι, ξύλον πρὸς πλοίων κατασκευὴν ἐπιτήδειον. ἀπὸ δὲ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθὲν εἶπεν, ἢ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. Οὐλαμηφόροις.] * Ταῖς ὁπλιτείαις, ἢ ταῖς * ὅπλα καὶ πόλεμον φερούσαις.

33. Τελεσπέρου λέοντος.] ὅτι Αμφιτρύων ἐπὶ Τηλεβόας ἐστράτευσεν, ἐκδικῆσαι θέλων τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν Αλκμήνης, καὶ τοῦ ταύτης πατρὸς, Ζεὺς τρεῖς ἑσπέρας εἰς μίαν μεταβαλὼν, συνεγένετο τῇ Αλκμήνῃ κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἑσπέραν καὶ Αμφιτρύων παλινοστήσας, συγκαθεύδει τῇ γυναικί. ἡ δὲ διδύμους παῖδας γεννᾷ· ἐκ Διὸς, Ηρακλέα· ἐκ δὲ Αμφιτρύωνος, Ιφικλέα. διὰ τοῦτο τριέσπερον αὐτὸν λέγει. Τὰς δ' ἀλληγορίας εἰ μή τι πρὸς ἀναγκαίας, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἱστοριῶν ἐατέον, ὅτι οὐδὲ χρεῖον ἐστὶν ἀλληγορεῖν ἐνταυθοῖ, ἐπεὶ γὰρ μυθικῶς πάντα γράφει δὲ τὸ μὲν ὃν περὶ τῶν τριῶν ἀστέρων ἤτοι τινὲς φάσκουσιν, ἐγὼ δὲ τριέσπερον τὸν Ηρακλέα λέγω καλεῖν τὸν Αλκόφρονα, διὰ τὸ ἐν τῷ κήτει τρεῖς ἡμέρας ποιῆσαι, ἃς ἑσπέρας καλεῖ διὰ τὸ ἀφώτιστον καὶ σκοτεινὴν εἶναι τὴν γαστέρα τοῦ θηρίου. τὸ δὲ περὶ τοῦ Διὸς οὕτως νοητέον, ὅτι τὶς βασιλεὺς τρεῖς ἡμέρας συνέχαιρε καὶ συνεγένετο Αλκμήνῃ, ἀποδημοῦντος Αμφιτρύωνος· ἐπεὶ δὲ τὸ καθεύδειν μετὰ γυναικῶν νυκτὸς ἔργον ἐστὶ, ἐμυθεύσαντο ὅτι τρεῖς ἡμέρας μίαν ἑσπέραν ἐποίησε. Λέοντος.] λέοντα τοῦτον καλεῖ διὰ τὴν ἀλκὴν, καὶ ὅτι τὸν ἄτρωτον [4] λέοντα τῆς Νεμέας συνθλάσας οἰκείαις χερσὶν, ὅπλῳ καὶ σκεπαστηρίῳ ἐχρῆτο τῷ δέρματι [5] τούτου, ὡς ὄντι ἀτρώτῳ.

34. Τρίτων.] κυρίως υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Αμφιτρίτης, τὰ μὲν ἄνω μέχρι καὶ ὀμφαλοῦ ἄνθρωπος, τὰ * δὲ * ἐξ ὀμφαλοῦ καὶ ἠρέμα δελφίς, καὶ, οἷον εἰπεῖν, ὥσπερ ἰχθυοκένταυρος. νῦν δὲ Τρίτωνα τὸν Ποσειδῶνα καλεῖ, Τρίτωνος δὲ τὸ κῆτος κύνα. Η δὲ ἱστορία αὕτη· τῶν θεῶν βουλομένων δῆσαι τὸν Δία, γνοὺς τοῦτο ὁ Ζεὺς ἐκ τῆς Θέτιδος, τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς ἔπαυσε, Ποσειδῶνα δὲ σὺν Απόλλωνι ὀργῇ θητεῦσαι τῷ Λαομέδοντι, καὶ πυργῶσαι τὴν Ιλιον ἀπέστειλεν. ὁ οὖν Λαομέδων τὸν μὲν Απόλλωνα ἱερεῖαις ἐτίμησε· Ποσειδῶν δὲ ἐπεὶ μετὰ τὸν τεταγμένον χρόνον τὸν τῆς λατρείας μισθὸν οὐκ ἐδέξατο, ἀγανακτῶν κατὰ Λαομέδοντος ἔπεμψε κῆτος θηριῶδες, ὅπερ καὶ τὴν χώραν κατέκλυσεν ἀποπλέον τῆς θαλάσσης. ἐκ χρησμοῦ δὲ Λαομέδων ἀναγκασθεὶς, Ησιόνην τὴν θυγατέρα κοσμήσας βασιλικῶς, ὡς πρὸς εὐωχίαν τῷ κήτει ἐξέθετο. διερχόμενος δὲ Ηρακλῆς * μετὰ τοῦ Ιάσονος μέλλοντος πλεῖν ἐπὶ τὴν Κολχίδα γῆν λαβεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὃ ὁ δράκων ἐφύλαξε, προσωρμίσθησαν τῷ Ιλίῳ, ἰδόντες δὲ τὴν Ησιόνην ἐν τῷ αἰγιαλῷ δεδεμένην, καὶ μαθόντες τὴν αἰτίαν, ὁ Ηρακλῆς εἶπε δυνατὸς ἔχειν ῥύσασθαι ταύτην, * καὶ ὑποσχεθεὶς παρὰ Λαομέδοντος ἀθανάτους ἵππους λαβεῖν, οὓς ἐδόθησαν αὐτῷ ἀντίποινον παρὰ τοῦ Διὸς τὸν Γανυμήδην ἁρπάσαντος, ἀδελφὸν ὄντα τοῦ Λαομέδοντος, χρυσοῦν τεῖχος ποιήσας, καὶ στὰς ὡπλισμένος περὶ τὸ στόμιον, ὡς κεχηνὸς [6] ἐποίει τὸ κῆτος, ἀθρόως τῷ τούτου ἐμπεπτώκει στόματι. τρεῖς δὲ ἡμέρας ἔνδοθεν κατακόπτων [7] αὐτὸ, ἐξῆλθεν ἀποβεβληκὼς καὶ τὴν τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς τρίχωσιν. μὴ δεξάμενος δὲ παρὰ Λαομέδοντος τὰ ὑπεσχημένα, ἓξ νῆας ἀνδρῶν ἐκ τῆς Ελλάδος πληρώσας, παραγεγονὼς πάλιν πορθεῖ τὴν Ιλιον, Τελαμῶνος πρώτου τὸ τεῖχος ῥήξαντος, καὶ εἰσβάντος, καὶ Λαομέδοντα μετὰ τῶν ἐκείνου υἱῶν ἀνελὼν Ηρακλῆς, πλὴν Ποδάρκου, τοῦ καὶ Πριάμου καλουμένου, καὶ Ησιόνης, τὴν πόλιν πιμπρᾷ. Ησιόνην δὲ γέρας δίδωσι Τελαμῶνι, ὡς ἀριστεύσαντι, ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμὼν τὸν Τεῦκρον γεννᾷ. τότε δὲ Ηρακλῆς καὶ τῇ Ησιόνῃ χαρίζεται, ὃν ἂν θέλῃ τῶν αἰχμαλώτων ὠνήσασθαι· ἡ δὲ τὴν ἑαυτῆς δοῦσα καλύπτραν, τὸν ἀδελφὸν [8] ἑαυτῆς Ποδάρκην ἐπρίατο, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πρίαμος. Ημάλαψεν.] ἔκρυψε, κυρίως δὲ τὸ ἐσθίειν, ἀμαλὴ γὰρ λέγεται τὸ χείμαρρον τῶν ἀσταχύων. ἀμαλάπτω, ἐξ οὗ καὶ ἠμάλαψε. Κάρχαρος.] ὁ ὀξυόδους κύων, νῦν δὲ τὸ κῆτος. κάρχαρος, ὁ κεχαραγμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας, ἤτοι κεχηνότας.

35. Φλοιδούμενος] φλογιζόμενος· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ [9] φλογὶ εἰδούμενος, φλογοειδούμενος καὶ φλοιδούμενος.

36. Τινθῷ.] τῷ καύσει καὶ χαύματι, παρὰ τὸ τίνω, τὸ ἀποδίδωμι, καὶ τὸ θῶ, τὸ τίθημι, τινθὸς καὶ τινθός, καὶ πᾶν χώρημα, καὶ ὁ χαστήρ, πρὸς ὃν [10] τίνομεν καὶ ἀποτιθέμεθα. Λέβητα.] τὸ κῆτος λέγει, καὶ ἀφλόγους ἐσχάρας, τὴν ἐν σπλάγχνοις ἔμφυλον τοῦ κήτους θέρμην.

EMENDATIONES.

1. Στέφαν Grav. * Ex Grav. idque addendum putavit Gerbelius, quod alioqui nescitur de quo subinferat Canonem. 2 Ἐφέλκουσι ex Grav. pro ἐπελκύουσι. * Ex Grav. 3 Sic lego ex Grav. τὸ μὲν παρὰ τῶν Impress. 4 Ἄτρωτον reposui pro ἄτρωτον ex Grav. constructione id exigente. 5 Τούτῳ, pro τούτου ex Grav. * Ex Grav. * Ex Grav. & Bar. 6 Ἐποίει reposui ex Bar. quod quidem rectius mihi videtur, quam quod antea ferebatur ἐποίη, & lectionem nostram confirmat Thavorinus in v. Πορθέω. 7 Αὐτὸ potius scribendum videtur cum omnibus MSS quam αὐτὸς cum Impressis. 8 Ἑαυτῆς. pro αὐτῆς, ex Grav. 9 Φλογὶ εἰδούμενος reposui pro φλογὸς εἰδόμενος, ex fide utriusque MSS. Gerbelius reponendum putavit φλογὸς. 10 Τίνομεν, pro τίνομαι, ex Grav.

Σμήριγξας ἐστάλαξε [a] κωδείας πέδῳ	In calido campo, in ollæ focis non ignitis
Ὁ [b] τεκνοραίστης, λυμεὼν ἐμῆς πάτρας·	Infanticida, patriæ vaſtator meæ :
Ὁ δευτέραν τεκοῦσαν ἄτρωτον βαρεῖ	Qui alteræ matri invulnerabili pectus
40 Τύψας ἀτράκτῳ στέρνον, ἔν τ' αὐλῷ μέσῳ	Gravi vulneravit ſagitta, & in ſtadio
Πατρὸς παλαιστοῦ χερσὶν ὀχμάσας δέμας,	Patris Luctatoris corpus manibus ſuſtulit,
Κρόνου παρ' αἰπὺν ὄχθον, ἔνθα γηγενοῦς	Apud altum Saturni collem, ubi terrigenæ
Ἵππων ταρακτής ἐστι [c] Ἰσχένου τάφος·	Equos turbans eſt Iſcheni ſepulcrum :

VARIANTES LECTIONES.

a Κωδίας Bar. b Τεκνοραίστης ὁ λυμεὼν Steph. c Quidam legere malunt Ἰσχαίου, vide Canteri notas.

37. Σμήριγξας.] τρίχας. παρὰ τὸ * μείρω τὸ * μερίζω μερίσω, μέριγξ καὶ μήριγξ, εἰς πολλὰ γὰρ καὶ λεπτὰ ἐμερίσθησαν αἱ τρίχες, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σμήριγξ. Κώδεια.] ἡ κεφαλὴ, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐν αὐτῇ τὰ δέοντα· τὸ γὰρ λογιστικὸν ἐν αὐτῇ, κἂν ἕτεροι περὶ τὴν καρδίαν φασίν· οὕτω λέγεται κώδεια. ἢ ἀπὸ ὁμοιότητος τῆς κωδείας βοτάνης, ἥτις κωδεία λέγεται, ὅτι κώματι καὶ ὕπνῳ δεῖν τοὺς ταύτην φαγόντας, ὑπνωτικὸν γὰρ τὸ φυτόν. Πέδῳ.] νῦν ἐν τῇ γαστρὶ τοῦ κήτους.

38. Ὁ τεκνοραίστης.] Ἡρακλῆς. μετὰ τὸ Κέρβερον ἀναγαγεῖν εἰς [1] Θήβας ἐλθὼν, Λύκον Θηβῶν βασιλεύοντα, καὶ βιαζόμενον Μεγάραν τὴν Κρέοντος θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Ἡρακλέους, ὁ Ἡρακλῆς τοξεύσας * τὸν βασιλέα ἀνεῖλε. μανίᾳ δὲ διὰ τοῦτον συσχεθεὶς τῆς Ἥρας ὀργῇ, καὶ τὴν ἰδίαν γυναῖκα ταύτην Μεγάραν, καὶ τοὺς τέσσαρας παῖδας αὐτοῦ τοξεύσας ἀνεῖλεν, Θηρίμαχον, Θηρίμαχον, Δηικόωντα, καὶ Κρεοντιάδην, ὁ δὲ Πίνδαρος ὀκτὼ λέγει παῖδας Μεγάρας καὶ Ἡρακλέους, τοὺς ἀναιρεθέντας αὐτῷ· ἕτεροι καὶ δύο υἱοὺς Ἰφικλέους τοῦ ἀδελφοῦ, σὺν τοῖς τῆς Μεγάρας παισὶ λέγουσιν ἀνελεῖν. Λυμεών.] ἤτοι φθορεὺς καὶ πορθητής. ἐξέβη δὲ πάτρας [2] Ἰωνικῶς.

39. Δευτέραν τεκοῦσαν.] τὴν Ἥραν, ἢ ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ, γυνὴ γὰρ ἦν τοῦ Διός. ἢ ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν, ὄντα παιδίον διὰ τοῦ κόλπου ἐνεγκαμένη, πεισθεῖσα τῇ Ἀθηνᾷ. Ἄλλως, δευτέραν τεκοῦσαν τὴν Ἥραν λέγει, ἢ ὅτι αὐτὸν διὰ τοῦ κόλπου διήνεγκεν, ὡς τίκτουσα καὶ τεκνοποιουμένη, καὶ ὅτε αὐτὸν ἐθήλασε πεισθεῖσα τῇ Ἀθηνᾷ, ἐλύπησεν αὐτήν. ἢ ὡς μητρυιὰν αὐτοῦ, γυνὴ γὰρ ἦν τοῦ Διὸς, ὅθεν αὐτοῦ ὀνειδίζει, ὡς μὴ φεισαμένῳ τῆς θηλαμόνος. καὶ Ὅμηρος·

> Τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος
> Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀϊστῷ τριγλώχινι
> 3 Βέβληκεν, τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.

Ἄτρωτον.] τὴν Ἥραν ὡς θεὰν, μὴ τιτρωσκομένην· ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἐπολέμει τῇ [4] Πύλῳ καὶ τῷ πατρὶ Νέστορος Νηλεῖ, διὰ τὸ μὴ καθῆραι αὐτὸν τοῦ φόνου Ἰφίτου, συμμαχοῦσαν καὶ τὴν Ἥραν Νηλεῖ κατὰ τὸν δεξιὸν τοξεύει μαζὸν ὀϊστῷ τριγλώχινι, καθάπερ φησὶν Ὅμηρος. τοῦτο δ' ἐν μὲν Ὁμήρῳ καλλίστως ἀλληγορούμενον πέφυκε, νῦν δὲ παιδιῶδες κεῖται καὶ μυθικόν. Βαρεῖ ἀτράκτῳ.] δεινῷ βέλει.

40. Στέρνον.] τὸ στῆθος, παρὰ τὸ στερεὸν τὸν νοῦν εἶναι ἐνταῦθα. ἐκεῖ γὰρ ἡ καρδία καὶ τὸ ζωτικὸν, ὅθεν ὁ νοῦς τὰς δυνάμεις ἀρύεται. Ἐν τ' αὐλῷ μέσῳ] ἐν μέσῳ τε τοῦ διαύλου καὶ τοῦ σταδίου.

41. Πατρὸς παλαιστοῦ.] Ἡρακλῆς καταπολεμήσας Αὐγείαν τὸν βασιλέα τῆς Ἤλιδος, Ἡλίου δὲ παῖδα καὶ Ἰφιβόης, διὰ τὸ μὴ λαβεῖν τὸν μισθὸν τὸν ὑπὲρ καθάρσεως τοῦ κόπρου τῶν βοῶν, καὶ τὴν Ἦλιν πορθήσας, ἐκ τῶν λαφύρων ἐκεῖσε ἀγῶνα τῷ Ὀλυμπίῳ Διῒ συνεστήσατο, καὶ Ὀλύμπιον τοῦτον ἐκάλεσεν, ἐτελεῖτο δὲ ὁ ἀγὼν, κατὰ πενταετηρίδα, ἢ τὸ σαφέστερον φάναι, κατὰ μῆνας πεντήκοντα. ἠγωνίζοντο δὲ οἱ ἀθληταὶ πένταθλον, καὶ ἕτερους ἄθλους· ὁ δὲ πένταθλος ἦν, πυγμὴ, δρόμος, δίαλμα, δίσκος, καὶ πάλη. ἐν τῇ καταρχῇ δὲ καὶ τῷ τεθέντι πρώτῳ ἀγῶνι, Ἡρακλῆς προσεκαλεῖτο εἰς πάλην τὸν βουλόμενον, οὐδενὸς δὲ τολμήσαντος, ὁ Ζεὺς παλαιστῇ εἰκασθεὶς, συνέμιξεν Ἡρακλεῖ, καὶ μέχρι πολλοῦ τῆς πάλης ἰσοπαλοῦς γενομένης, ὁ Ζεὺς φανεροῖ ἑαυτὸν τῷ παιδί. τὰ δὲ Ὀλύμπια πέντε ἡμέρας ἐτελεῖτο, ἀπὸ ια' τῆς Σελήνης μέχρι ὅλης ιε'. προεγυμνάζοντο δὲ πρότερον ἡμέρας λ'. Ὀχμάσας.] ὀχυρώσας, κρατήσας, ἐκ τοῦ ὄχος, καὶ πλεονασμῷ ὄχμος, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὀχμάζω, τὸ ὀχυρόω. Δέμας.] τὸ ζῶν σῶμα, παρὰ τὸ δεδέσθαι καὶ συνεστηκέναι. δέμας τὸ τεθνηκὸς, παρὰ τὸ δαμῶ, τὸ δαμάζω, τὸ δαμασθὲν καὶ λυθέν. καὶ σῶμα τὸ ζῶν, παρὰ τὸ σῶον εἶναι. σῶμα τὸ τεθνηκὸς, παρὰ τὸ σημεῖον εἶναι τοῦ ποτὲ ζῶντος. οἱ δὲ λέγοντες διαφέρειν σῶμα καὶ δέμας, ληροῦσιν.

42 43. Κρόνου ὄχθον] [5] ἡ Ὀλυμπία, πρότερον γὰρ Κρόνιος λόφος ἐλέγετο. Γηγενοῦς.] τοῦ Γίγαντος· Ἑρμοῦ καὶ Ἱερείας υἱὸς Γίγας, Γίγαντος δὲ υἱὸς Ἴσχενος. λιμοῦ δὲ γεγονότος, ἐδόθη χρησμὸς, μὴ ἂν ἄλλως λωφῆσαι τὸν λιμὸν, εἰ μὴ τῶν εὐγενῶν τυθῇ τις· πάντων τοίνυν ἀπαρνουμένων, ἐθελήσας ὁ Ἴσχενος τυθῆναι. ὃ καὶ τυθέντος, ὁ τάφος δείκνυται περὶ τὸν καλούμενον Κρόνιον λόφον, πλησίον τοῦ καμπτῆρος τῆς Ὀλυμπίας. καὶ τιμαῖς πλείσταις αὐτὸν ἐτίμων, καθ' ἣν ἡμέραν ἐτύθη, καὶ ἀγῶνας συνίστων. λέγουσι δὲ αὐτὸν Ταράξιππον, ἐπειδὴ ὥστε ταράσσειν καὶ θορυβεῖν τὰς ἵππους ἀγωνιζομένας, ἢ ἀῤῥήτῳ τινὶ καὶ [6] αἰόλῳ δυνάμει, ἢ δάφνης ἑστώσης περὶ τὸν τάφον, καὶ [7] σειομένων τῶν φύλλων αὐτῆς ταράσσεσθαι τὰς ἵππους τῇ σκιᾷ τῶν φύλλων. καλοῦσι δὲ αὐτὸν Ταράξιππον, ἐπειδὴ αἱ ἀγωνιζόμεναι ἵπποι, ὅταν φθάνωσιν ἐκεῖσε, ταράσσονται.

EMENDATIONES.

* Ex Grav. 1 Ita hunc locum emendavi ex fide Phavorini & omnibus MSS. prius autem ſcriptum fuit ἐς Θήβας ἐλθὼν τὸν λύκον Θηβῶν βασιλεύοντα, καὶ τὴν Κρέοντος γυναῖκα βιαζόμενον &c. * Τὸν βασιλέα recte abeſt ex Grav. 2 Ἰωνικῶς pro ἰωνικῶς ex Seld. 3 Ita reſtitui locum hunc ex Homero, qui prius corrupte ſcriptus erat. Βέβληκε τότε κἄμε ἀνήκεστον ἄλγος ἔλαχεν. 4 Πύλῳ, pro πύλῃ, ex Grav. 5 Ἡ Ὀλυμπία repoſui pro ὁ Ὀλύμπιος, & paulo poſt τῆς Ὀλυμπίας pro τῆς Ὀλύμπου ex omnibus MSS. 6 Αἰόλῳ pro ἄλλῃ, ope Grav. 7 Ex Grav. σειομένων αὐτῆς Impreſſi.

44

Ὁ [a] τῆς θαλάττης Αὐσονίτιδος μυχοὺς
45 Στενοὺς [b] ὀπιπεύουσαν ἀγρίαν κύνα
Κτανὼν ὑπὲρ σπήλυγγος ἰχθυωμένην,
[c] Ταυροσφάγον λέαιναν, ἣν αὖθις πατὴρ
Σάρκας καταίθων [d] λοφνίσιν [e] δομήσατο,
[f] Λέπτυνιν οὐ τρέμουσαν, [g] οὐδαίαν θεάν·
50 Ἐξηνάριξεν ὅν ποτ' ἀξίφῳ δόλῳ

Qui maris Italici specus
Angustos observantem sævam canem,
Supra scopulum piscantem leænam,
Tauros mactantem occidit: quam rursum pater,
Corpore lampadibus combusto, resuscitavit,
Non timentem Proserpinam, infernam deam:
Quem quondam dolo necavit inermi

VARIANTES LECTIONES.

a Τῶν Bar. aliique. b Ὀπιπεύουσαν Seld. c Al. Ταυροσφάγον d Al. Λοφνὶν sine ι finali, repugnante metro. e Al. Δομήσατο Seld. Δομήσατο quidem habet Bar. sed illi prima ο superscribitur ω. eadem, ut videtur, manu; quod rursum in Scholiis factum. f Versum hunc non agnoscit Seld. g Οὐδαίαν θεὸν Bar. alii etiam θεὸν habent.

44. Αὐσονῖτις.] Ἰταλική, ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης παιδός, ἄλλοι δὲ ἀφ' ἑτέρου Αὔσονος εἶπον. Αὐσονία δὲ κυρίως, ὡς Δίων γράφει [1] Κοκκειανός, ἡ τῶν Αὐρούγκων γῆ μόνη λέγεται, μέσῳ Καμπανῶν καὶ Οὐολσκῶν παρὰ θάλασσαν κειμένη. συχνοὶ δὲ καὶ μέχρι τοῦ Λατίου Αὐσονίαν εἶναι ἐνόμισαν, ὥς τε καὶ πᾶσαν Ἰταλίαν ἀπ' αὐτῆς. [2] εἰ δὲ τραγικῶν ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς Ἕλληνας Αὔσονας λέγοντες, αὐθεντικῇ ἀδείᾳ, καὶ οὐ ποιητικῇ τοῦτο ποιοῦσι. Μυχούς.] παρὰ τὸ μύω, τὸ κρύπτω.

45. Ὀπιπεύουσαν.] ὀπιπεύουσαν, βλέπουσαν· ἐκ τοῦ ὄπω, τὸ βλέπω, παραγωγῆς ὀπιπεύω, καὶ Ἀττικῇ αὐξήσει ὀπιπτεύω. Ἀγρίαν κύνα.] [3] τὴν Σκύλλαν θυγατέρα Φόρκυνος θηριομορφῆ, κατεσθίουσαν τινὰς τῶν παραπλεόντων τὸ Σικελικὸν πέλαγος. καὶ δὴ καὶ Ἡρακλῆς τὰς Γηρυονείους βοῦς ἐλαύνων ἐξ Ἐρυθείας, ὡς ἐγένετο κατὰ τὸν πορθμόν, τὸν μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Σικελίας, ἁρπάσασα τῶν ταύρων τινὰς ἡ ἐχθίστη Σκύλλα, καὶ ἀνηλώσασα, καὶ αὐτὴ ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεῖται. ὕστερον δὲ καὶ πάλιν ὁ ταύτης πατὴρ Φόρκυς καύσας καὶ ἀφεψήσας λαμπάσιν, ἐζωοποίησεν. ταύτην δὲ, ὥς φασι, πρῶτον ἡ Σκύλλα γυνὴ ὑπάρχουσα, Ποσειδῶνι δὲ συνοῦσα, Ἀμφιτρίτης ζηλοτυπησάσης, καὶ φάρμακα ἐμβαλούσης τῇ πηγῇ, ἐφ' ᾗ εἰώθει λούεσθαι, ἀπεθηριώθη. Λέαιναν δὲ αὐτὴν εἶπε, διὰ τὸ φοβερόν. Ταῦτα μὲν τὰ μυθώδη, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· ἡ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον τῆς Σικελίας ἐστὶν ἀκρωτήριον, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, οὗ κάτωθεν πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, ἔχουσαι κοίλους τόπους καὶ σπήλαια, ἐν αἷς κατοικοῦσι θηρία θαλάσσια, τῶν δὲ πλοίων ἐν ταῖς πέτραις ἀκοντιζομένων ἐκ τοῦ τῆς Χαρύβδεως ὕδατος καὶ [4] συνθλωμένων, τοὺς ἄνδρας ἐσθίουσιν· ἡ Χάρυβδις δὲ καὶ ἡ Σκύλλα πλησίον εἰσίν· ἡ μὲν γὰρ Χάρυβδις περὶ Μεσσήνην ἐστίν, ἡ δὲ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον, ὡς ἔφην. τὸ δὲ Ῥήγιον Ἰόκαστος ἔκτισεν, [5] ὁ Αἰόλου, ὥς φησι Καλλίμαχος·

Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστεω Αἰολίδαο.

Ἡρακλῆς οὖν στρατηλάτης ὤν, καὶ στρατηγικός, ὡς περιπλέων τοὺς τόπους μετὰ τῶν Γηρυόνου βοῶν, ἀπώλεσεν αὐτόθι τινὰς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀνακαθαίρει τὸν τόπον τισὶ μηχαναῖς, ὅθεν ἐμυθεύσαντο τὴν Σκύλλαν αὐτὸν ἀνελεῖν· Φόρκυς δέ, ἤτοι ἡ θάλασσα, ὁ ταύτης πατὴρ (ἡ γὰρ θάλασσα θυγατέρα ταύτην ἐποίει) λαμπάσι πάλιν αὐτὴν ἀνεζώωσεν· ἤγουν ἡλίου κινήσει, ἢ χρόνοις πάλιν τῶν ὑφ' Ἡρακλέους ἀνακαθάρσεων, καὶ τὸ μηχάνημα ἡ θάλασσα χώσασα, μετέστρεψε ταύτην εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσχέρειαν.

46. Σπήλυγξ.] σπήλαιον· ἐτυμολογεῖται δὲ σπήλαιον, [6] παρὰ τὸ ἐσπασμένας τοὺς λᾶας εἶναι, καὶ ὑποκοριστικὸν σπίλυγξ, ἡ ἐσπασμένη λᾶιξ, [7] ἤτοι λιθίς· ὅθεν καὶ ἄμεινον γράφεσθαι διὰ τοῦ ἰῶτα, ἐκτροπῇ δὲ τῆς διχρόνου εἰς δίχρονον, διὰ τοῦ υ σπήλυγξ γράφεται. Ἰχθυωμένην.] ἰχθύας κρατοῦσαν [*] καὶ ἀγρεύουσαν. [*] ἢ δίκην ἰχθύος πλέουσαν, μυθικῶς γὰρ τὰ Λυκόφρονος νοεῖται.

47. Ταυροσφάγον.] ὡς φαγοῦσαν ἐκ τῶν Γηρυονείων ταύρων, αὐτὴν εἶπεν λέαιναν, διὰ τὸ φονικόν. ταυροσφάγον δέ, καὶ οὐ ταυροφάγον [*] διὰ τὸ μέτρον, ἢ Ἰωνικῶς, [*] οἱ γὰρ Ἴωνες οὕτω μετὰ τοῦ σ λέγουσι, Θεόσδωρος, καὶ Θεόσδοτος, καὶ τὰ ὅμοια· οἱ Ἀττικοὶ δὲ ἀποβάλλουσι τὸ σ. κοινῶς δὲ ταυροσφάγος λέγεται, ὁ [8] σφάττων ταύρους. ταυροσφάγος δέ, ὁ τρώγων [9] ταύρους.

48. Σάρκας καταίθων ἐξέζη. Λοφνίς.] ἡ μεγάλη λαμπάς, [10] λαμπρίς τις οὖσα, ἢ λίαν, τουτέστι μεγάλα, φαίνουσα, καὶ συγκοπῇ λοφνίς. Δομήσατο.] τροπικὴ ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν τεκτόνων καὶ δομητόρων, ἀντὶ τοῦ ἀνεζώωσεν, ἀνήγειρεν. τὸ δὲ δομήσατο, ἐμοὶ μικρὸν ἀρέσκει γράφειν, τὸ γὰρ μ ἐκλείπει αὐτό, ὡς τὸ φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη· κἂν κἀκεῖ τινες ἐδιπλασίασαν τὸ μ, διὰ τὸ μὴ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ μέτρα. εἰ δὲ μέγα τις τοῦτο γράφει, κἂν ἀγνοῇ, μανθανέτω, ὅτι Ἀττικῇ ἐκτάσει γράφει μέγα, ὡς τὸ δώτης, πώτης, καὶ τὰ ὅμοια.

49. Λέπτυνιν.] ἢ τὴν ψυχήν, παρὰ τὸ λελεπτυσμένην καὶ ἀτροφον εἶναι, λέγω δὲ τὴν Σκύλλην αὐτήν, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· ἢ Λέπτυνιν, τὴν Περσεφόνην, ἤτοι τὴν μοῖραν, καὶ τὸν θάνατον, παρὰ τὸ λεπτύνειν καὶ κόνιν ποιεῖν τὰ σώματα τῶν ἀποθνησκόντων. ἀνέστησε δὲ Φόρκυς τὴν μὴ φοβουμένην ἔκτοτε τὴν Περσεφόνην. Οὐδαίαν θεόν.] τὴν [11] Περσεφόνην.

50. 51. Ὃν ποτε ἐξηνάριξεν [12] Ἡρακλέος ὁ νέκυς, ὁ Νέσσος, δεξιούμενος καὶ φιλοποιούμενος πάλιν τὸν ᾅδην, διὰ τὸν θάνατον δηλονότι τοῦ Ἡρακλέος. ἢ [13] δεξιούμενον, ἵν' ᾖ ἀνεῖλεν ὁ νεκρὸς Νέσσος τὸν Ἡρακλέα, τὸν δεξιούμενον, καὶ φίλον ἔχοντα πάλαι τὸν ᾅδην, ὅτι κατῆλθεν ἀνάξαι τὸν Κέρβερον. Ἡ δὲ

EMENDATIONES.

1 Κοκκειανὸς reposui ex Seld pro Κοκκιανὸς, idque ita prius restituerat Gerbelius. 2 Οἱ δὲ ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς Αὔσονας λέγοντες Ἕλληνας Bar. Οἱ δὲ ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς Ἕλληνας Αὔσονας λέγοντες Seld. οἱ δὲ καὶ ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς τραγικῶς Ἕλληνας Αὔσονας λέγοντες Grav. Οἱ δὲ ἡμᾶς τοὺς Γραικοὺς τραγικῶν Ἕλληνας Αὔσονας λέγοντες Impressi Codd. 3 Τὴν Σκύλλαν φασὶ legunt Impressi Codd. Ego φασὶ expunxi, ex fide Seld. ut omnino supervacuum; nisi forte sic legere mavis, cum Bar. τὴν Σκύλλαν λέγει φασὶ δὲ &c. 4 Συνθλωμένων, pro συγκλωμένων, ex omnibus MSS. 5 Ὁ Αἰόλου reposui ex Seld pro Αἰόλῳ, ut constructio fieret manifestior. 6 Id reposui ex Bar. & Grav. pro παρὰ τὸ ἐσπασμένους λᾶας εἶναι. 7 Ἤτοι, pro ἤγουν, ex omnibus MSS. * Ex Bar. hoc additum est. * Ex Grav. 8 Impressi Codd. habent σφάγων, Ego mutato accentu legissem σφαγῶν, si non omnes MSS. habuissent σφάττων. 9 Illa prius indistincte scripta erant, ταύρους, τρώγων &c. 10 Λαμπρὶς pro λαμπάς ex Grav. & Phavorino, qui eam paullo post μεγάλη pro μεγάλα habent, hinc emendandus est. 11 Et hæc prius indistincta legebantur. 12 Ἡρακλέα habet Bar. quæ lectio potior mihi videtur. 13 Δεξιούμενον pro δεξιούμενος, ex Seld. & Grav.

Νέκυς, τὸν ᾄδην [a] δεξιούμενον πάλαι.	Mortuus, Orco dudum salutato.
[b] Λεύσσω σε, τλῆμον, δεύτερον πυρουμένην,	Video te, misera, secundò comburi
Ταῖς τ' [c] Αἰακείοις χερσὶ, τοῖς τε Ταντάλου	Æacidinis manibus, & Pelopis
[d] Λαίτρωνα οἰκουροῦσι λειψάνοις πυρὸς	A flamma devorati

VARIANTES LECTIONES

a Δεξιούμενος πάλαι Bar. al. Δεξιούμενον πάλαι b Λεύσσω Bar aliique. c Αἰακείοις Bar eandemque lectionem servat in Scholiis, ubi Seld. etiam legit Αἰακείοις. sed isti α superscriptam habet ο. d Λαίτρωνα Bar. Λαίτρωνι Seld. quas lectiones in Scholiis etiam tuetur uterque.

περὶ τοῦ Νέσσου ἱστορία τοιαύτη· Ηρακλῆς Αχελῶον καταπαλαίσας ἐν Καλυδῶνι, καὶ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ θραύσας κέρας, καὶ δοὺς πάλιν τοῦτο αὐτῷ, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ τῆς Αμαλθείας κέρας, τῆς [1] Αρμονίου θυγατρὸς, καὶ Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως ἀντ' Αχελῴου λαμβάνει γυναῖκα· τελεσμένου δὲ τοῦ γάμου, ἕνα τῶν συγγενῶν Οἰνέως Εὔνομον, τὸν Αρχιτέλους, πλήξας [2] κονδύλῳ, ἀναιρεῖ παροινήσας, κατὰ χεῖρας αὐτὸν φιλικῶς πλήξαντα. φυγεῖν δὲ εἵλετο εἰς Τραχῖνα, πρὸς Κήϋκα· διαπορευόμενος δὲ περὶ τὸν [3] Εὔηνον ποταμὸν, τοῦ Νέσσου κενταύρου προσιόντος αὐτοῖς διαπορθμεύοντος· ὡς δὲ ἐν τῷ διαπορθμεύειν ὁ Νέσσος καὶ τὴν Δηϊάνειραν, ἐπιχείρει βιάζειν αὐτὴν, τοξευθέντος ὑπὸ τοῦ Ηρακλέους. εἰδὼς δὲ ὅτι τελευτᾷ (ἄφυκτα γὰρ τὰ βέλη τοῦ Ηρακλέους, ὡς κεχρισμένα τῷ τῆς Ὕδρας ἰῷ) βαλὼν εἰς ἀγγεῖον τὸ καταρρέον ἐκ τοῦ τραύματος αἷμα, δίδωσι τῇ Δηϊανείρῃ, ἀπατήσας αὐτὴν, καὶ εἰπών· Ὅτι ἐγὼ μὲν διὰ σὲ τελευτῶ, τοῦτο δέ σοι χαρίζομαι, φιλίαν ἐπισπᾶσθαι δυνάμενον· [4] εἴ ποτε γὰρ Ηρακλέα νοήσεις ἑτέρας πόθῳ κατασχεθέντα, ἐπιχρίσεις τούτῳ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια, καὶ πρὸς σὲ πάλιν ἀντιστρέψει τὸν πόθον. Τοῦτο τὸ ἀγγεῖον ἡ Δηϊάνειρα ἔχουσα, ὡς ὕστερον ἤκουσεν Ηρακλέα τὴν Οἰχαλίαν πορθήσαντα, καὶ τὴν Εὐρύτου θυγατέρα Ἰόλην καλὴν οὖσαν ἄγοντα, καὶ αὐτῆς κρατεῖσθαι τῷ ἔρωτι, ἐπιχρίσασα τούτῳ τῷ αἵματι τὰ τοῦ Ηρακλέους ἱμάτια, μετὰ τοῦ θεράποντος Λίχα ταῦτα ἀπέστειλεν· περὶ δὲ τὸ Κήναιον, Εὐβοίας ὂν ἀκρωτήριον, θύων ὁ Ηρακλῆς Διῒ χαριστήρια, στολίζεται τὸν πεφαρμακευμένον τοῦτον χιτῶνα, ὑφ' οὗ καὶ [5] κνησμῷ κρατηθεὶς πυρωθεὶς καὶ δραστηρίῳ, τελευτᾷ, [6] ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ, ἐξ οὗ γεγόνασιν αἱ Θερμοπύλαι, πρότερον ὑπὸ τὰς πέτρας τὸν Λίχαν ῥίψας, καὶ ἀνελὼν ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ. τὰ δὲ τόξα αὐτοῦ Ηρακλῆς τῷ Φιλοκτήτῃ καταλιμπάνει, ὡς τοῦ πατρὸς Φιλοκτήτου Ποίαντος τῇ τελευτῇ αὐτοῦ ὑπουργήσαντος. τὰ δὲ τόξα ταῦτα, ὡς ὁ Λυκόφρων οὕτως φησὶ, παρὰ Τευτάρου Σκύθου, [*] τοῦ [*] βουκόλου τοῦ Αμφιτρύωνος, ἔμαθεν Ηρακλῆς, ὅστις Τεύταρος καὶ τοξεύειν τοῦτον ἐδίδαξεν· ἄλλοι δὲ Εὔρυτον φασὶ τοῦτον διδάξαι τὴν τοξικὴν, οἱ δὲ Ραδάμανθυν τὸν Κρῆτα, πατρῷον ἐκείνου γενόμενον· μετὰ γὰρ θάνατον Αμφιτρύωνος Ραδάμανθυς ἀνελὼν ἴδιον ἀδελφὸν, φυγὼν ἐκ Κρήτης, καὶ [7] ἐν Ὠκαλέᾳ τῆς Βοιωτίας ἐλθὼν, γαμεῖ τὴν Αλκμήνην, καὶ [8] Ηρακλῆ διδάσκει τὴν τοξικήν. [*] Τὸν ᾅδην δεξιούμενον πάλαι.] ὁ Αδμητος εἶχε γυναῖκα Εὐβοίαν, ἣν καὶ συνέβη τελευτῆσαι, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς τελευτῆς ἐξενοδοχήθη Ηρακλῆς παρὰ τοῦ Αδμήτου, μὴ μαθὼν τὴν τελευτὴν τῆς εἰρημένης, καὶ παιανίζειν ἀρξάμενος, μία τῶν δούλων προσιοῦσα πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπε τὸ γεγονός· τοῦ δὲ εἰπόντος, ποῦ τέθαπται; καὶ μαθὼν, ἐνήδρευσεν ἐπὶ τοῦ μνήματος, καὶ ἐξελθόντος τοῦ Αδου ἁρπάσαι θυσιῶν, ἐκράτησεν αὐτὸν σφοδρῶς, μέχρις ἂν τῷ γυναῖκα ἀπέδωκε. [*] [9] φησὶ γοῦν ὅτι ἀξίῳ ἄθλῳ, ἤτοι τῷ φαρμάκῳ τῆς Ὕδρας, ἀνεῖλεν ὁ Νέσσος τὸν Ηρακλῆ, τὸν πάλαι χειρωσάμενον τὸν Αδην, [*] ὡς [*] καὶ Ομηρος·

Τλῆ δ' Αΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊστόν.

52. Λεύσσω σε τλῆμον δεύτερον πυρουμένην.] πρώτην μὲν γὰρ ὑφ' Ηρακλέους πορθηθεῖσαν, πυρὶ [10] παρεδόθης, καὶ νῦν μέλλεις καυθῆναι ταῖς Αἰακείοις χερσὶν, ἤτοι τοῦ Επειοῦ, ἢ Νεοπτολέμου, Αἰακοῦ γὰρ δεύτεροι ἔκγονοι καὶ ἀμφότεροι, ὡς μαθήσῃ. τούτοις οὖν, φησὶ, μέλλεις καυθῆναι, καὶ τοῖς ὀστέοις τοῦ Πέλοπος, τοῖς κειμένοις περὶ τὴν Λαίτρωνα, πόλιν Ηλιδος. ὁ δὲ Πέλοψ υἱὸς Ταντάλου καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Πακτωλοῦ. τὰς δὲ συντάξεις οὐ δεῖ γράφειν, ἀλλὰ διὰ γράμματα ἄλφα, καὶ βῆτα, καὶ λοιπὰ, [11] ταύτας διαγράψω· μᾶλλον δὲ μόνας ἐκείνας τὰς προκειμένας, καὶ δεινάς.

53. Αἰακείοις χερσίν.] Αἰακοῦ καὶ Ενδηΐδος, Πηλεὺς καὶ Τελαμών· ἐκ Ψαμάθης δὲ τῆς Νηρηΐδος, Φῶκος. Πηλέως καὶ Θέτιδος, Αχιλλεύς. Αχιλλέως καὶ Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς, Πύρρος, ὁ καὶ Νεοπτόλεμος. Τελαμῶνος δὲ καὶ [12] Περιβοίας, Αἴας· ἐκ δ' Ησιόνης, Τεῦκρος. Αἴαντος καὶ Λυσιδίκης τῆς Κορώνου, Φίλαιος· ἐκ Τεκμήσσης δὲ τῆς αἰχμαλωτίδος, Εὐρυσάκης. Φώκου πάλιν καὶ Αστερίας, Κρῖσος καὶ Πανοπεύς. Πανοπέως δὲ, ὁ Επειὸς, ὁ τὸν Δούρειον ἵππον κατασκευάσας, δι' οὗ καὶ τὸ Ιλιον ἐπορθήθη. [*] Αλλ' εἴπερ ὁ Τζέτζης θέλει σοι γράφειν τὰς ἱστορίας πλατείας, καὶ τοὺς ἀκροατὰς ἀντὶ ωφελείας μᾶλλον θολώσει, καὶ βιβλιοθήκης ἂν Πτολεμαίου ἐν χρείᾳ γενοίμεθ', ὡς ἐναποθεῖναι τὰ γραφησόμενα· καὶ τὸ μεῖζον, καὶ δυσχερέστερον πάντων, καὶ τὸ ἡμέτερον πόνημα, οὐχ ὡς ἡμέτερον δόξει, ἀλλ' ὡς Λυκόφρονος χιλιάς. ἔνθεν τοι κατὰ τὸ δυνατὸν συντεμόντες τὰ λοιπὰ διεξέλθωμεν [*] [*] Αἰακείοις χερσὶν.] [*] ταῖς τοῦ Νεοπτολέμου χερσὶ, καὶ τοῦ Επειοῦ διὰ τὸν Δούρειον ἵππον. καλάγει δὲ τὸ γένος Επειὸς ἀπὸ Αἰακοῦ. Ταντάλου παιδὸς.] τοῦ υἱοῦ τοῦ Ταντάλου, Πέλοπος.

54. Λαίτρωνα οἰκουροῦσι.] τοῖς κειμένοις ὀστοῖς περὶ τὴν Λαίτρωνα· ἔστι δὲ ἡ Λαίτρωνα πόλις Ηλιδος, ἔγκειται δ' ἐν ταύτῃ τὰ τοῦ Πέλοπος ὀστᾶ, ἃ ἐδήλου ὁ χρησμὸς ἀποκομίσαι· καὶ τὰ Ηρακλέους τόξα, ἅπερ Φιλοκτήτης εἶχε, εἰς τὴν Ελλάδα, καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Αχιλλέως υἱόν. εἰ μὴ γὰρ οὕτω γένηται, οὐκ ἂν πορθηθείη τὸ Ιλιον. Λειψάνοις πυρός.] ἅπερ κατέλειψε τὸ πῦρ ὀστᾶ, λείψανα λέγεται πυρός.

EMENDATIONES.

1 Αἱμονίου Seld. Αἱμονίου Bar. & Grav. Cæterum quidam Amalcheam aiunt filiam fuisse Harmonii, quidam Hæmonii Ætolorum regis. 2 Κονδύλῳ ex Seld. κονδύλῳ Bar. κορδύλῳ Impressi. 3 Εὔηνον pro Εὔνον, ex omnibus MSS. Non enim Evonum, sed Evenum, Ætoliæ fluvium Nessi opera trajecit Hercules. Lucanus, ———

Et Meleagream maculatus sanguine Nessi
Evenus Calydona secat ————

4 Sic lego ex Grav. εἴ ποτε Ηρακλέα νοήσεις Impressi: sed νοήσεις habent etiam uterque Bar. & Seld. 5 Κνησμῷ, ex omnibus MSS. pro αὐτμῷ. 6 Ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ, ἐξ οὗ γεγόνασιν αἱ Θερμοπύλαι in omnibus MSS. Codd. deest. & Phavorino, & quidem, ut mihi videtur, deesse debet. [*] Ex Grav. 7 Ἐν Ὠκαλέᾳ Bar. & Grav. ἐν Ὠκαλέᾳ Seld. 8 Ηρακλῆ, pro Ηρακλεῖ, ex Seld. [*] Hæc hoc loco inserui ex Bar. & Grav. quæ Euripides latissime descripsit in Alcestide, tragœdiâ dictâ ab Admeti uxore, quam non Evbœam, sed Alcestidem appellat. 9 Φησὶ γοῦν, pro φασὶ δὲ, ex Seld. [*] Ex Grav. 10 Παρεδόθης reposui ex Seld. παρεδόθη Bar. & Grav. παρεδόθησαν Impressi Codd. 11 Ταύτας, pro ταῦτα, ex Grav. 12 Εὐβοίας Bar. & Grav. Περιβοίας Seld. Et quidem Ajacis mater Εὔβοια dicitur ab Hygino fab. XCVII. Homeri Scholiaste Il. Ψ'. 14. & ipso Isaac. Tzetze alibi. Quin & eadem Περίβοια appellatur. vid. Apollodorus lib. III. & Pausanias Atticis. [*] Hæc inserui ex Seld. & sane non ovum ovo similius, quam hæc Tzetza. Monendus autem es, in hoc loco haberi in Impressis Codd. quæ supra inserui de Admeti uxore, & Hercule. [*] Hoc addo, ut sensus constet. Et quidem ea verba esse inferenda prius conjecerat Gerlelius.

55. Καλα-

55 [a] Παιδὸς καταιθαλωθέντος αἰθάλῳ δέμας,	Reliquiis ignis Letrinam tenentibus,
Τοῖς [b] Τευταρείοις [c] βουκόλου πτερώμασι·	Et Teutari bubulci telis:
Τὰ πάντα πρὸς φῶς ἡ βαρύζηλος δάμαρ,	Quæ omnia in lucem uxor æmula,
Στείλασα κοῦρον τὸν κατήγορον χθονὸς,	Miſſo juvene terræ proditore,
Ἄξει, πατρὸς μομφαῖσιν [d] ἠγριωμένη,	Proferet, patris accuſationibus exaſperata,
60 [e] Λέκτρων θ' ἕκατι, τῶν τ' ἐπεισάκτων γάμων.	Cubiliumque cauſa, & peregrinarum nuptiarum.
Αὐτὴ δὲ φαρμακουργὸς οὐκ ἰάσιμον	At ipſa medica immedicabile
Ἕλκος δεδορκυῖα τοῦ ξυνευνέτου λυγρὸν,	Vulnus mariti tetrum intuita
Γιγαντοραίσοις [f] ἄρδισι [g] τετρωμένου	Gigantiperdis ab adverſario ſagittis
Πρὸς αὐτοπλίτου, ξυνὸν [h] ὀγχήσει μόρον,	Vulnerati, communem obibit mortem,
65 Πύργων ἀπ' ἄκρων πρὸς νεόδμητον νέκυν	Summis è turribus ad recens cadaver
Ῥοιζηδὸν ἐκβράσασα κύμβαχον δέμας·	Impetuosè corpus præceps projiciens:
Πόθῳ δὲ τοῦ θανόντος ἠγκιστρωμένη,	Mortuique ſtimulata deſiderio,
Ψυχὴν [i] σπαίρουσαν [k] φυσήσει νεκρῷ.	Animam in palpitans exſpirabit cadaver.

VARIANTES LECTIONES.

a Πυρὸς καταιθαλωθέντος Bar. al. καταιθαλωθέντος. b Al. Τευταρείοις. al. Τευταρίοις. c Βουκόλου Bar. d Al. ἠγριωμένη. e Al. λέκτρων. f Ἄρδισι Bar. g Τετρωμένου Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. Tzetzes etiam eandem lectionis varietatem agnovit. h Al. [illegible] al. [illegible] Bar. habet [illegible]. Quid ſi legas [illegible]? id certe valet [illegible], qua voce utuntur Scholia lineis Baroccianis Cod. interpolata, ad explicandam ſuam [illegible], eodemque modo explicant [illegible], verſ. xcvii. ſequente, [illegible] autem & [illegible] idem ſunt. i Περισπαίρουσαν uterque MSS. k Al. Φυσήσει.

55. Καταιθαλωθέντος.] κατακαυθέντος δηλονότι τοῦ Πελοπος ἐν τῇ αἰθάλῃ καὶ τῇ σποδιᾷ, ὅπερ πρὸς σύνεργίαν τῶν θεῶν ἐφάνη.

56. Τοῖς Τευταρείοις.] λείπει τὸ σύν, ἵν' ᾖ σὺν τοῖς τε Τευτάρου πτερώμασιν, ἤτοι τοῖς βέλεσι τοῦ βουκόλου· τίς δ' ὁ Τεύταρος, προείπον.

57, 58, 59. Τὰ πάντα πρὸς φῶς ἄξει.] ἤτοι φανερώσει ἡ βαρύζηλος γυνὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἡ Οἰνώνη, ἥτις ἦν θυγάτηρ [a] Κεβρῆνος, ἢ Οἰνέως, ταύτην γὰρ πρὸ Ἑλένης εἶχεν Ἀλέξανδρος, ἐξ ἧς καὶ υἱὸς αὐτῷ Κόρυθος, ὃν Κόρυθον, ὑποδειξαμένη ὁδὸν τοῖς παισὶν αὐτῆς [*] διὰ τὸν ψόγον, καὶ τὴν μομφὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, [*] καὶ διὰ τοὺς τῆς Ἑλένης γάμους ἐπεισάκτους [*] ἀχθεσθεῖσα, [*] ἔπεμψεν ὁδηγήσοντα τοῖς Ἕλλησι τὴν ἐπὶ Τροίαν πλοῦν.

61, 62. Αὐτὴ δὲ φαρμακουργός.] τετρωμένον δὲ τὸν Ἀλέξανδρον θεραπεῦσαι βουλομένη ἡ Οἰνώνη, ἐκωλύθη παρὰ τοῦ [2] αὐτῆς πατρός. τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου, ἐπειδὴ ὕστερον προσενήνοχε τὰ φάρμακα, εὗρεν ἤδη ἐκπεπνευκότα, καὶ ἑαυτὴν συναναιρεῖ, ἢ κατὰ Κόϊντον, ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πυράν· ἢ κατὰ τὸν Δίκτυν, βρόχοις ἀπαγχθεῖσα· ἢ κατὰ τοῦτον τὸν Λυκόφρονα, καταπεσοῦσα τοῦ πύργου. Οὐκ ἰάσιμον δὲ τὸ ἕλκος, ἢ ὅτι τεθνηκὼς ἦν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἐδύνατο· ἢ ὅτι [3] κεχρισμένα ἦν τὰ βέλη Φιλοκτήτου, οἷς Ἀλέξανδρος ἐτοξεύθη, τῷ ἰῷ τῆς Ὕδρας· ἢ ὅτι προληφθέντος τοῦ τραύματος, ὑστέρηκε τὰ φάρμακα· ἡ γὰρ Οἰνώνη, ἰατρικὴν καὶ μαντικὴν ᾔδει.

63. Γιγαντοραίσοις.] ἡ γῆ κατὰ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, ἐν Φλέγραις τῆς Παλλήνης γεννᾷ δρακοντόποδας, καὶ βαθυγενείους, καὶ βαθυχαίτας γίγαντας, οἳ πέτρας καὶ δρῦς πεπυρακτωμένας ἠκόντιζον πρὸς τὸν οὐρανὸν ὄντες πρῶτοι, Πορφυρίων καὶ [4] Ἀλκυονεὺς, οἳ καὶ ἀθάνατοι ἦσαν ἕως τ' ἂν ἐν τῇ Γῇ, ᾗ ἐγεννήθησαν, ἐμάχοντο· συμμαχοῦντος δὲ Ἡρακλέους Διῒ, καὶ τούτους κατατοξεύοντος, ἀνῃρέθησαν. πρῶτον μὲν οὖν τοξεύει Ἀλκυονέα, ὃς πίπτων ἐπὶ γῆν, μᾶλλον ἀνεθάλπετο· Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ Παλλήνης ἐξαγαγὼν, τοῦτον ἀνεῖλεν. Πορφυρίωνι δὲ Ζεὺς Ἥρας ἐπιθυμίαν ἐμβάλλει, καὶ τοῦτον Ἡρακλῆς ἐν τῷ καταρρηγνύειν Ἥρας τοὺς πέπλους τοξεύσας, καὶ τῷ Διὸς κεραυνῷ πληχθέντος, ἀναιρεῖ· καὶ τοὺς ἑτέρους δὲ ὁμοίως, πλὴν ὀλίγων, σὺν Διῒ ἀναιρεῖ. Ἄρδις.] τὸ βέλος, παρὰ τὸ ἀρδεῖς καὶ βλάβας διδόναι. Τετρωμένου.] καταχρηστικῶς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ βεβλημένου. καὶ [5] τετρωμένον καλῶς ἔχει· τετρωμένου μὲν τοῦ Ἀλεξάνδρου· τετρωμένον δὲ τὸ ἕλκος. Λυγρόν.] τὸ χαλεπὸν, παρὰ τὸ λίαν ὑγρὸν εἶναι, τουτέστιν ὀλέθριον· ἐκ γὰρ τῶν ὑγρῶν ἐπιγίνονται τὰ δεινότερα τῶν νοσημάτων, ὥσπερ αὖθις ἀπὸ τῶν θερμῶν τὰ καλά.

64. Αὐτοπλίτου.] ἀντὶ τοῦ τοξότου. λέγει δὲ τὸν Φιλοκτήτην, παρ' ὅσον ἀμφότεροι τοξόται, ὅ, τε Ἀλέξανδρος, καὶ ὁ Φιλοκτήτης. ἀχθέντος γὰρ ἐκ Λήμνου τοῦ Φιλοκτήτου, τοξικῇ ἐμονομάχησαν, αὐτός τε καὶ ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ πρῶτος μὲν ἀφεὶς Ἀλέξανδρος, ἥμαρτε Φιλοκτήτου· δεύτερον δὲ, τοξεύσας ὁ Φιλοκτήτης, βάλλει κατὰ χεῖρα λαιὰν τὸν Ἀλέξανδρον· εὐθὺς δεύτερον οἰστὸν ἀφεὶς, ἐκκόπτει τούτου καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, καὶ τρίτῳ βέλει κατὰ τὸ σφυρὸν πείρας αὐτὸν, ἀναιρεῖ.

EMENDATIONES.

a Ita repoſui ex Suid. quin & Κεβρῆνος eſt in Grav. Κεβρῆνος. & Οἰνέως Impreſſi Codd. Ξενερῆνος Bar. & Phavorin. Οἰνέως vero non omnino agnoſcunt, ut neque Grav. Cæterum Oenone dicitur Cebrenis fuiſſe filia. Vide Notas. * Hæc addo ex Grav. & Phavorino. * Ex Grav. 2 Αὐτῆς, pro ταύτης, ope Grav. 3 Κεχρισμένα repoſui, pro κεχρισμένα, ex Grav. Phavorinus habet κεχρισμένα. & paulo ante ἀπαχθεῖσα, pro ἀπαγχθεῖσα, quæ [illegible] hinc emendare poteris. 4 Ἀλκυονεὺς Grav. 5 Τετρωμένον pro τετρωμένου, ex Grav. Nam cum ante legiſſet τετρωμένου, addit ſcribi etiam poſſe τετρωμένον.

Στένω, [a] στένω σε διστὰ, καὶ τριπλᾶ, δορὸς	Defleo, defleo te bis terque, rursus
70 Αὖθις πρὸς ἀλκὴν, καὶ διαρπαγὰς δόμων,	Hastæ vim, & ædium direptiones
Καὶ πῦρ [b] ἐναυγάζουσαν αἰστωτήριον.	Spectantem, ignemque vastatorem.
Στένω σε, πάτρα, καὶ τάφους Ἀτλαντίδος	Defleo te, Patria, & sepulchra Electræ
Δύπτου κέλωρος, ὅς ποτ' ἐν ῥαπτῷ [c] κύτει,	Filii, natatoris: qui olim in utre consuto,
Ὁποῖα πόρκος Ἰστριεὺς τετρασκελὴς,	Instar Istrii apri quadrupedis,
75 Ἀσκῷ μονήρης ἀμφελυτρώσας δέμας,	Singularis utri corpus involvens,
[d] Ῥεθυμνιάτης κέπφος ὡς ἐνήξατο,	Tanquam Rhithymnia fulica enatavit,
[e] Ζήρινθον ἄντρον τῆς [f] κυνοσφαγοῦς θεᾶς	Zerinthum canivoræ antrum Deæ
Λιπὼν, ἐρυμνὸν κτίσμα Κυρβάντων, Σάον·	Relinquens, Saum, munitum Corybantum ædificium:

VARIANTES LECTIONES.

a Al. στένω διστά. Bar. habet διστᾶ, sed eadem, ut videtur, manu superscribitur duplex σσ. b Al. ἐπαυγάζουσαν. c Σκύτει Bar. aliique, Tzetzes utramque lectionem agnovit. d Ῥεθυμνιάτης Bar. al. Ῥιθυμνιάτης. e Al. Ζήρυνθον. f Al. κυνοσφαγου Ald. κυνοσφάγους Suid. κυνοσφαγοῦς Bar aliique.

69. Διστά καὶ τριπλᾶ.] παρ' ὅσον ἡ Ἴλιος τρίτον ἐπορθήθη· πρῶτον μὲν γὰρ, ὡς εἴπομεν, ὑπὸ Ἡρακλέους διὰ τοὺς ἵππους ἐπορθήθη τοῦ Λαομέδοντος, καὶ τὴν Ἡσιόνην. δεύτερον δὲ κατέδραμον ταύτην αἱ Ἀμαζόνες, ὥς που καὶ ἐν τῷ γάμμα φησὶν Ὅμηρος, ὡς ἀπὸ Πριάμου,

—— Ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι.

Τρίτον δὲ διὰ τὴν πολυθρύλλητον Ἑλένην, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πορθηθεῖσα καὶ καυθεῖσα, τελέως ἠφανίσθη. * Ἡ ἑρμηνεία. Στενάζω σε, ὦ πόλις, διστῶς, καὶ τριπλῶς, πάλιν πρὸς δόρατα, μάχην, καὶ αἰχμαλωσίαν οἴκων ἐρχομένην, καὶ πῦρ ἄπληστον ἀφανιστικόν. *

72, 73. Στένω σε, ὦ πόλις, καὶ τοὺς ἐν σοὶ τάφους τῶν προγόνων ἡμῶν, τῆς τε * θυγατρὸς Ἄτλαντος * Ἠλέκτρας, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Δαρδάνου· ὅς ποτε ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐρραμμένῳ δέρματι σκεπάσας τὸ σῶμα αὐτοῦ, καθάπερ τὸ περὶ τὸν Ἴστρον τετράπουν ζῶον εἰωθὲ ποιεῖν, ὅτε τὸ ἑαυτοῦ δέρμα ἀναφυσᾷ, καὶ περᾷ τὸν Δάνουβιν ποταμὸν, διαπεράσας ἐπὶ τὴν Ἴλιον, καταλείψας τὸ κατοικητήριον τῶν Κορυβάντων· τοῦτο δὲ ἐποίησε ποτὲ, ὅτε κατέκλυσε πᾶσαν τὴν γῆν ὁ Ζεὺς ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἔπλεον ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὰ τείχη κατέπιπτον, τῶν δένδρων δὲ καὶ ἀμπέλων τοὺς καρποὺς τὰ θαλάσσια ζῶα ἐνέμοντο, αἱ δελφῖνες, καὶ αἱ φῶκαι, αἱ ἀεὶ τῆς συνουσίας τῶν ἀνδρῶν ἐρῶσαι. Καὶ τάφους | ἀντὶ τοῦ τάφον τοῦ δύπτου καὶ κολυμβητοῦ κέλωρος καὶ υἱοῦ τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς Ἠλέκτρας, ὅστις ποτὲ ἐν τῷ ῥαπτῷ σκύτει καὶ δέρματι, ἢ κύτει καὶ χωρήματι, ἐνήξατο καὶ ἔπλευσεν, ὥσπερ κέπφος Κρητικός. ἔπλευσε δὲ μονήρης, μονέκωπος, ἢ μόνος, ἀμφελυτρώσας καὶ καλύψας τὸ σῶμα ἐν τῷ ἀσκῷ, ὁποῖα καὶ ὥσπερ πόρκος, ζῶον Ἴστριον τετρασκελές. Δάρδανος ὁ Διὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς, καταλιπὼν τὴν Σαμοθράκην ἐν τῷ κατακλυσμῷ, σχεδίαν κατασκευάσας, καὶ εἰς τὰ κατὰ τὴν Τροίαν μέρη ἐλθὼν, κτίζει τὴν Δαρδανίαν, κἀκεῖ τελευτᾷ, καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ κεῖται παρὰ τὴν Τροίαν ἐν τῷ μέρει τῆς Δαρδανίας· ὕστερον γὰρ καὶ ἡ Δαρδανία, καὶ ἡ Ἴλιος, καὶ ἡ Τροία, μία πόλις γεγόνασι. Νυκτίμου δὲ τοῦ βασιλέως ἄρχοντος, ὁ κατακλυσμὸς, ὥς λυρωδοῦσι, γέγονε, καὶ διὰ τὴν Πέλοπος κρεουργίαν, πέμπτον δὲ τὸν Πέλοπα ἐγίγνωσκον ἀπὸ Δαρδάνου. διὰ τοῦτο γοῦν λυρῳδοῦσι γενέσθαι τὸν κατακλυσμὸν, ἢ δι' Ἀζᾶνα τὸν Λυκάονος, καὶ τὸ τῶν Λυκάονος παίδων ἀσέβημα, ὅτι τὸν Νύκτιμον κατατεμόντες, ἔθυσαν τῷ Διΐ· γέγονε δὲ καθ' ἑτέρους ὁ κατακλυσμὸς οὗτος περὶ Ἑλίκην καὶ Βοῦραν τὰς πόλεις, ἀνέμων πνευσάντων ἐναντίων, συνέστη νέφος πολὺ, καὶ ἐρράγη ὑετὸς, καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμός. Δύπτης δὲ εἶπε τὴν συνεχῶς δύοντος ἐν τῇ σχεδίᾳ διὰ τὸ χειμάζεσθαι, ἢ τοῦ κολυμβητοῦ, διὰ τὸ εἰς δύο ξύλα πήξαντα τὰς σχεδίας ἀπὸ Σαμοθράκης πλεῦσαι, φεύγοντα τὸν ἐπὶ [1] Δευκαλίωνος κατακλυσμόν.

74, 75. Πόρκος.] ζῶον ἐστὶν παρὰ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, τὸν καὶ Δάνουβιν καλούμενον, τετρασκελὲς, λεπτῷ περιεχόμενον δέρματι, ὃ φυσώμενον γίνεται ὡς ἀσκὸς, καὶ νήχεται ἕως λεπτυνθῇ· ἐξέρχεται δ' ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ νέμεται, καὶ [2] εὐθέως φυσώμενον ἀποθνήσκει. Μονήρη δὲ εἶπε τὸν Δάρδανον, διὰ τὸ μονοκώπῃ αὐτὸν κεχρῆσθαι ἐν τῇ σχεδίᾳ. Τὸ δὲ ἑξῆς * οὕτως· * Ὡς πόρκος τῷ ἰδίῳ δέρματι, καθάπερ ἀσκῷ, ἐπισκεπάσας τὸ σῶμα νήχεται, οὕτω καὶ ὁ Δάρδανος ἐπὶ τῆς σχεδίας ἔπλευσε, τέσσαρας λίθους ἔχων, καὶ σκεπάζων αὐτοῦ τὸ σῶμα καθάπερ πόρκος.

76. Ῥέθυμνα,] πόλις Κρήτης. Κέπφος.] θαλάσσιον ὄρνεον λαροειδὲς, ὅπερ ἀφρῷ θηρεύουσιν οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων.

77, 78. Ζήρινθον ἄντρον.] Θρακικὸν σπήλαιον. Ἄντρον.] τὸ σπήλαιον, παρὰ τὸ [3] ἀνατετρῆσθαι, ἤγουν τετρυπημένον εἶναι. τὸ Θρακικὸν καταλιπὼν σπήλαιον τῆς Ῥέας, ἢ τῆς Ἑκάτης, ὁ Δάρδανος· καὶ γὰρ καὶ ἡ Ῥέα, λέγουσιν, ἐποχουμένη, καὶ ἡ Ἑκάτη ξιφηφόρος οὖσα, φοβερά· θύουσι δὲ αὐταῖς κύνας, ὥς φησι Σώφρων ἐν Μίμοις, ὁ γὰρ κύων βαΰξας λύει τὰ φάσματα, ὡς καὶ χαλκὸς κροτηθεὶς, εἴτε τι τοιοῦτον. Σάον.] ὄνομα ὄρους Θρακικοῦ, οὗ μέμνηται Νίκανδρος, οὕτω πως λέγων ἐν Θηριακοῖς,

Ἡ Σάος, [4] ἢ δὲ Μοσύχλη. ——

Τὸ Σάον σπήλαιον Θρακικὸν, σπήλαιον τῆς Ῥέας, ἢ τῆς Ἑκάτης, τῆς δεχομένης εἰς θυσίαν τὰς κύνας. οἱ Κορύβαντες, οἵτινές εἰσι δαίμονες, περὶ τὴν [5] Ῥέαν ἱδρύσαντο. ἀλλ' οἱ μὲν Κύρβητες, Δαναΐδος νύμφης Κρήσσης καὶ Ἀπόλλωνος παῖδες· οἱ δὲ Κορύβαντες, Θαλείας καὶ Ἀπόλλωνος.

EMENDATIONES.

* Hæc inserui ex *Suid.* quibus sublatis Interpretatio esset mutila. * Et hoc ex eodem Codice addo. 1 Δευκαλίωνος pro Δευκαλίωνα, ex *Bar.* & *Grav.* 2 Αὐθις *Grav.* αὖθις Flavernus * Ex *Bar.* & *Grav.* prius indistincte legebatur, τὸ δὲ ἑξῆς ὡς πόρκος &c. 3 Ἀνατετρῆσθαι *Grav.* & *Pantinus*: sed recepta lectio potior videtur. 4 Ita emendavi ex *Nicandro*, nisi potius *Nicandrum* hinc corrigendum putes. ἢ Ἐμισύχλη *Vulg.* ἢ Ἐμισύκλη *Bar.* & *Grav.* Vide Notas. 5 Ῥέαν pro ὄρεαν, ex conjectura *Gerbelii*, cui fidem faciunt omnes MSS. Codd.

79. Ἠμάθιον,]

Ὅτ' ἠμάθυνε πᾶσαν[a] ὀμβρήσας χθόνα
80 Ζηνὸς καχλάζων νασμὸς, οἱ δὲ πρὸς πέδῳ
Πύργοι κατηρείποντο, τοὶ δὲ λοισθίαν
Νήχοντο μοῖραν προὐμμάτων δεδορκότες·
[b]Φηγὸν δὲ, καὶ δρύκαρπα, καὶ γλυκὺν βότρυν
[c]Φάλαι τε, καὶ δελφῖνες, αἵ τ' ἐπ' ἀρσένων
85 Φέρβοντο φῶκαι λέκτρα θυρσῶσαι βροτῶν.
Λεύσσω θέοντα [d]γρουνὸν ἐπτερωμένον
Τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα πεφναίας κυνὸς,
Ἣν τόργος ὑγρόφοιτος ἐκλοχεύεται,

Quando cunctam vastabat humectans terram
Grandisonus Jovis imber, turribus quidem
In solum cadentibus, hominibus verò natantibus,
Ultimo ante oculos fato conspecto:
Glandes autem, fructusque, & uvas dulces
Balænis, delphinisque depascentibus, & phocis,
Quæ in humana virorum irruebant cubilia.
Video currentem grypem alatum,
Ad columbæ rapinam, canis necandæ:
Quam vultur undivagus genuit,

VARIANTES LECTIONES.

a Ὀμβρήσας Bar. b Al. Φηγόνδε. c Al. φάλλαι. d Γρυπὸν Bar. Seld. γρῦπον al.

79. Ημάθυνεν.] ἄμμον ἐποίησε, κατέκλυσε. ἄμαθος δὲ διὰ ἑνὸς μ γράφεται, ἐκ τοῦ ἄμαθος καὶ ἀμέτρητος εἶναι ἐτυμολογούμενον. καὶ ἄμος κατὰ [1] συγκοπὴν γενόμενον, διὰ ἑνὸς μ γράφεται, μόνοι δὲ τοῦτο οἱ Αἰολεῖς [2] διπλασιάζουσιν, ὡς καὶ τὰ λοιπά.

80. Καχλάζων.] ἤχῳ φερόμενος. Νασμός.] κατακλυσμὸς, ἐκ τοῦ νάω ῥήματος, ὅθεν καὶ ναύτης.

81. Τοὶ δέ.] ἐλλιπῶς, ἀντὶ τοῦ, οἱ ἄνθρωποι.

83. Φηγόν.] τὴν βάλανον, παρὰ τὸ φάγω, φαγὸν καὶ φηγὸν λεγομένην. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸ τοῦ τὸν σῖτον εὑρεῖν, βαλάνους ἤσθιον, καὶ ὀπώρας. Δρύκαρπα.] πᾶσαν ὀπώραν, ὥς που φησὶν ἐν τοῖς Δωδεκαετηρίσιν Ὀρφεύς, Βάλλειν ἔργα τὰ πάντα, τά τε δρυὸς ἄκρα λέγεται.

84, 85. Φάλαινα.] ζωύφιον ἐστὶν τοὺς λυχνίας ἐπιπτάμενον, ὃ καὶ πυραυσίμορος, [3] καὶ ψύχη, καὶ ψῶρα καλεῖται. λέγεται δὲ φάλαινα, παρὰ τὸ εἰς φῶς ἅλλεσθαι. μακρὸν ἔχει τὸ α καὶ προπαροξύνεται, καὶ διὰ ἑνὸς λ δεῖ γράφεσθαι, τὰ γὰρ ὀνόματα τῶν ῥημάτων βραχύτερα, ὡς τὸ θάλλω θαλὸς, ἀγγέλλω ἄγγελος. καὶ περὶ μὲν τῆς φαλαίνης, τοῦ χερσαίου ζωυφίου, ὃ καὶ [4] κανδηλοσβέστριαν ἰδιωτικῶς φασὶν, εἴπομεν. ἔστι καὶ φάλαινα, κητώδης ἰχθὺς, κατὰ ἀποκοπὴν γοῦν φάλαι εἴρηται. Αἵ τ' ἐπ' ἀρσένων.] αἱ φῶκαι τε, αἱ θυρσῶσαι καὶ ἐρωτικῶς ὁρμῶσαι ἐπὶ τὰ λέκτρα τῶν ἀῤῥένων βροτῶν. ἡ φώκη θαλάσσιον κῆτος ἐστὶ, χερσαίῳ βοῒ, ἢ μᾶλλον βουβάλῳ παρόμοιον. ὁρμᾷ δὲ συνουσίας ἀνδρῶν, ἔστι δὲ καὶ πρὸς μαγείας ἐπιτήδειον.

86. Λεύσσω θέοντα γρυπόν.] τὸν λόγον περὶ Ἀλεξάνδρου ποιεῖται. λέγει γὰρ, ὅτι ἀπεκδέχομαι τὸν Ἀλέξανδρον θέοντα περὶ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης. γρυπὸς δὲ λέγεται, καὶ ὁ κορμός. καὶ Ὅμηρος,

Γρουνὸν μὲν δαίοντι, μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη.

Νῦν δὲ γρυπὸν, ἢ τὸ πλοῖον τοῦ Ἀλεξάνδρου λέγει, διὰ τὸ ἐκ τοῦ ξύλου πεποιῆσθαι, ἐπτερωμένον δὲ διὰ τὰ ἐρετμά, παρ' ὅσον τὴν πορείαν δι' αὐτῶν ποιεῖται, κατὰ μετωνυμίαν. ἢ γρυπὸν, τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸν, διὰ τὸ ὄναρ, ὃ εἶδεν Ἑκάβη, ὅτι δαλὸν ἔτεκε δαιόμενον, ὅστις κατέφλεξε πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἐν Ἴδῃ ὕλην. τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ἀκούσαντες οἱ μάντεις, καὶ οἱ περὶ τοὺς ὀνείρους δεινοὶ, εἶπον τὸ τεχθησόμενον παιδίον εὐθέως ῥιφθῆναι. τεχθέντα δὲ τὸν Ἀλέξανδρον ἐξέθεντο ἐν τῇ Ἴδῃ· ὃν ποιμὴν ὁρακὼς σφόδρα ὡραιότατον, ἀνελόμενος ἀνέθρεψεν. ἐπτερωμένον δὲ, διὰ τὸ μετὰ πλοίου πορεύεσθαι.

87. Τρήρωνος εἰς ἅρπαγμα.] εἰς τὴν ἁρπαγὴν τῆς λαγνιστάτης τρήρωνος, ἤτοι περιστερᾶς, τῆς ἀξίας φονευθῆναι κυνὸς, ἢ ἀπὸ [*] τόπου [*] τῆς Λακωνικῆς, ἢ τῆς δειλῆς, καὶ ταχείας, καὶ καταφερεστάτης, (οἰκεῖον γὰρ Ἀφροδίτῃ τὸ ζῶον) ἢ τῆς αἰτίας φόνων πολλοῖς. λέγει δὲ τὴν Ἑλένην, ἐπεὶ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἀετῷ εἴκασεν ἐπὶ τὴν ἁρπαγὴν ἐπειγόμενον. Τρήρωνα δὲ αὐτὴν, διὰ τὸ λάγνον, καλεῖ. καὶ γὰρ ἡ περιστερὰ μόνη τῶν πτηνῶν δι' ὅλου ἔτους ὀχεύεται, καὶ νεοττοὺς ποιεῖ. ὅθεν Αἰσχύλος φησὶ, Παντόθρου πελειάδος. καὶ κύνα, διὰ τὸ ἀναιδὲς, κατὰ τὸν Ὅμηρον,

Εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου. ——

88. Τόργος.] ὁ γὺψ κυρίως, νῦν δὲ τὸν κύκνον λέγει. ἔλαβε δὲ ζῶον ἀντὶ ζώου· Ζεὺς γὰρ ὁμοιωθεὶς κύκνῳ, μίγνυται Νεμέσει, τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ, εἰς χῆνα, ὡς λέγουσιν, αὐτῆς μεταβαλλούσης. ἡ δὲ τεκοῦσα ὠὸν, ἐν τῷ ἄλσει τοῦτο κατέλειπε· ποιμὴν δὲ εὑρὼν, τῇ Λήδᾳ κομίζει. ἡ δὲ λάρνακι θεμένη, ἐφύλαττε. χρόνῳ δὲ τῷ καθήκοντι, Ἑλένη γεννᾶται ἐκ τοῦ ὠοῦ, ἣν ὡς ἰδίαν παῖδα ἡ Λήδα ἀνέτρεφε. τινὲς δὲ καὶ Κάστορα, καὶ Πολυδεύκην ἐκ τοῦ αὐτοῦ φασὶν ὠοῦ γεννηθῆναι, ἄλλοις δέ τισιν [5] εὗρον ἱστορικοῖς, ὅτι ὁ Ζεὺς ἀστέρι εἰκασθεὶς, καὶ μιγεὶς Λήδᾳ, Κάστορα, καὶ Πολυδεύκην γεννᾷ, ὕστερον δὲ ἤτοι ὡς εἴπομεν, τὴν Ἑλένην. ἕτεροι δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι κύκνῳ ὁμοιωθεὶς, τῇ Λήδᾳ ἐμίγη, κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα καὶ ὁ Τυνδάρεως. ἡ δὲ, ἐκ μὲν Διὸς Πολυδεύκην καὶ Ἑλένην γεννᾷ, ἐκ Τυνδάρεω δὲ Κάστορα. ὅθεν καὶ θνητὸς ἦν ὁ Κάστωρ, ὁ δ' ἕτερος ἀθάνατος, τῇ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ παρακλήσει ἀθάνατος καὶ αὐτὸς ἐγεγόνει, καθὰ φησὶ καὶ ὁ Πίνδαρος. τὰς δ' ἀλληγορίας ἀκτέον, ὡς ἔφην. ἐπεὶ δὲ ποθοῦσι καὶ ταύτας μαθεῖν, ἀκούετε. Δίας οἱ παλαιοὶ πάντας ἐκάλουν τοὺς βασιλεῖς. τις γοῦν βασιλεὺς τῇ Λήδᾳ ἐμίγη μοιχικῶς περὶ τὸν Εὐρώταν ποταμὸν, ἥτις ἐξ αὐτοῦ ἔγγυος γενομένη, μιᾷ γαστρὶ τρεῖς παῖδας γεννᾷ, Κάστορα, Πολυδεύκην, καὶ Ἑλένην. ὠοῦ γοῦν παρεικάζει τὴν γαστέρα αὐτῆς, ὅτι ἐν ἐξ [6] αὐτῆς ὁμοδέρμῳ ἐγεννήθη, ὃ δέρμα, καὶ φυλακτήριον αὐτοῖς ἐποίησαν. εἰς κύκνον δὲ λέγει τὸν Δία μεταβαλεῖν, ὅτι οὐ βασιλικῶς ἐμίγη αὐτῇ, ἀλλ' ἐν παρόχθοις τόποις, καθάπερ οἱ κύκνοι.

EMENDATIONES.

1 Συγκοπὴν ex Seld pro ἀποκοπήν. 2 Διπλασιάζουσι, pro διπλασιάζει. ex omnibus MSS. 3 Καὶ ψύχη, ἢ ψῶρα ex Seld. pro ψυχὴ ψῶρα. Cæterum ψυχὴ non omnino agnoscunt Bar & Grav 4 Κανδηλοσβέστριαν pro κανδηλοσβέστειαν ex Grav. * Ex Seld. 5 Εὗρον pro εὑρών. ex utroque MSS. 6 Αὐτῆς, ex omnibus MSS. pro αὐτῶν. Ibidem καὶ delevi, quod ante ὅτι legebatur, ex fide Grav.

Κελυφάνῳ στρόβιλον [a] ὠστρακωμένην.	Ovi testa rotundam circumtectam.
90 Καὶ δή σε ναύτην [b] Ἀχερουσία τρίβος	Te sanè, nauta timide, Acherusia
Καταιβάτις πύγαργον, οὐ πατρὸς κόπρους	Declivis semita, non jam patris fimum
Στείβοντα ῥακτῶν βουστάθμων [c] ξενώσεται,	Asperorum bubilium calcantem excipiet,
Ὡς πρόσθε, κἀλλοις τὸν θυωρίτην τριπλαῖς·	Ut antè, formæ tribus judicem:
Ἀλλ' ὀστρίμων μὲν ἀντὶ, Γαμφηλὰς ὄνου,	Sed pro stabulis quidem, Maleam,
95 Καὶ Λᾶν περήσεις· ἀντὶ δ' [d] εὐχείλου κάπης,	Et Lan trajicies: pro pabuloso verò præsepi,
Καὶ [e] μηλιαθμῶν, ἠδὲ χερσαίας πλάτης,	Ovilibusque, & remo terrestri,
Τρέμπις [f] σ' ὀχήσει, καὶ Φερέκλειοι πόδες	Navis te, & Phereclei pedes vehent
Διοσὰς σαλάμβας, κἀπὶ [g] Γυθίου πλάκας·	Ad ostia gemina, & Gythii æquora:
Ἐν αἷσι πρὸς κιώνερα [h] καμπύλους σχάσας	Ubi curvos ad petras ejiciens

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ὠστρακωμένον. b Al. ἡ Ἀχερουσία. c Ξενώσεται Bar. al. χερώσεται. d Al. εὐχείλου. al. εὐχείλ. e Μηλιαθμῶν Etymolog. in V. Μηλιαθμός. al. μηλιαθμῶν. f Al. σ' ὀχήσει. at Bar. γ' ὀχήσει habet. g Al. Γυθίου. h Al. καμπύλους.

89. Κελυφάνῳ.] [1] ᾠοῦ λέπει. πάντα γὰρ τὰ λέπη, κελύφανα λέγεται. κυρίως δὲ κελύφανον λέγεται, τὸ ἔσωθεν τοῦ ὀστράκου τοῦ ᾠοῦ λεπτότατον δέρμα. Στρόβιλον.] στρογγύλον, στρογγυλοειδῶς. Ὠστρακωμένην.] τῷ ὀστράκῳ τοῦ ᾠοῦ ἐσκεπασμένην. λέγει δὲ τὸ ᾠὸν, ὅπερ ἡ Νέμεσις τοῦ Τυνδάρεω δέδωκεν, ὁ δὲ τῇ Λήδᾳ, ἐξ ἧς ἡ Ἑλένη.

90. Καὶ δή σε ναύτην.] ἀποστροφὴ τὸ σχῆμα. νῦν γὰρ πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπέστρεψε τὸν λόγον· καί φησι· Καὶ δή σε, ὦ Ἀλέξανδρε, ἡ Ἀχερουσία καταιβάτις τρίβος δεξιώσεται. Ἀχερουσία δὲ τρίβος, ἢ ὁ ᾅδης, ὅτι διὰ τὴν Ἑλένην μέλλεις ἀποθανεῖν. ἢ τὸ Ταίναρ τῆς Λακωνικῆς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι εἰς Λακεδαίμονα ἀφίξῃ, ἐν ᾗ ἐστιν ἡ Ἀχερουσία τρίβος. δείκνυσι δὲ διὰ τούτου, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς περιφράσεως ἀφίξῃ, ὦ Ἀλέξανδρε, εἰς ᾅδην. ἔστιν γὰρ τὸ Ταίναρ τῆς Λακωνικῆς στόμιον, ὅθεν καὶ ᾅδου κάθοδον αὐτὸ λέγουσιν, ὡς καὶ Μένανδρος φησί, Πύλη τις ἐστι Ταινάρου πρὸς ἐσχάτοις.

91. Καταιβάτις.] κάτω φέρουσα. Πύγαργον.] δειλὸν, ἢ αἰσχρὸν, ἢ ἅρπαγα. εἰσὶ γὰρ μελάμπυγον, πύγαργον, εἴδη ἀετῶν, κατ' Ἀρχίλοχον, ἀφ' οὗ ὁ ἅρπαξ πύγαργος. ὁ δὲ αἰσχρὸς καὶ συνουσιαστικὸς πύγαργος λέγεται κατ' ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ἀργὴν ἔχων τὴν πυγὴν, ἀλλὰ κινῶν αὐτὴν ἐν τῷ συνουσιάζειν. ὁ δὲ δειλὸς πάλιν πύγαργος λέγεται, ὡς λευκὴν ἔχων τὴν πυγὴν, ἐκ τοῦ ἐναντίου τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ, Οὔπω Μελαμπύγῳ τετύχηκας. ἐὰν γὰρ οἱ μελάμπυγοι γενναῖοι, καθάπερ ὁ Ἡρακλῆς, οἱ λευκόπυγοι πάντως ἀσθενεῖς, καὶ δειλοὶ, καὶ ἄνανδροι. Θεία δὲ, ἡ Ὠκεανοῦ, τοῖς ἰδίοις τοῦτο παισὶν εἶπε περὶ Ἡρακλέους, Οὔπω Μελαμπύγῳ ἐντετυχήκατε. Πατρὸς κόπρους] ἐπαύλεις, μάνδρας.

92. Ῥακτῶν βουστάθμων.] τραχέων βουστασίων.

93. Κάλλους θυωρίτην.] τραπεζίτην, ἀργυρογνώμονα. νῦν δὲ κριτὴν Ἥρας, καὶ Ἀθηνᾶς, καὶ Ἀφροδίτης. ἔκρινε γὰρ αὐτὰς Ἀλέξανδρος, ἕνεκα τοῦ μήλου. ἐν γὰρ τῷ τοῦ Θέτιδος γάμῳ, τῆς Ἔριδος μῆλον χρυσοῦν ἀνὰ μέσον τῶν θεῶν ῥιψάσης, ἐπιγεγραμμένον οὕτως, ΤΗ, ΚΑΛΗ, ΤΟ ΜΗΛΟΝ, Ἥρα, Ἀθηνᾶ τε, καὶ Ἀφροδίτη πρὸς ἀλλήλας ἤριζον ἐπὶ τῷ λαβεῖν τοῦτο. ὁ δὲ Ζεὺς Ἑρμῇ παραδοὺς αὐτὰς, πέμπει πρὸς Ἀλέξανδρον, ὡς τε κρῖναι αὐτάς. ὃς λαβὼν τὸ μῆλον, τῇ Ἀφροδίτῃ [2] προσένειμε. ταύτης δὲ ἐπιταγῇ ναυπηγήσας αὐτῷ ναῦς Ἁρμονίδου, κατὰ δέ τινας Φερέκλου, ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα, ἔνθα τὴν Ἑλένην ὀφθαλμοβολήσας θελχθεῖσαν καὶ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ἁρπάζει. δεύτερον δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐντυχὼν αὐτῇ περὶ τὸν αἰγιαλὸν θυούσῃ [3] νυσὶ τῷ Βάκχῳ καὶ τῇ Ἰνοῖ, ἁρπάξας αὐτὴν, εἰς Αἴγυπτον παρεγένετο, κἀκεῖ αὐτῇ συνεγένετο. Θωνεὺς, ὁ τράπεζα, ὁ τὰ θύη καὶ θυμιάματα ὑποδέχεται καὶ φυλάττουσα, ἐξ οὗ καὶ θυωρίτης, ὁ τραπεζίτης εἴρηται.

94. Ἀλλ' ὀστρίμων.] ἔρημα εἰσὶν τρίβοι. Γαμφηλὰς ὄνου.] τὰς σιαγόνας τοῦ ὄνου. λέγουσι δὲ τὸν Μαλέαν ἀκρωτήριον Πελοποννήσου, διὰ τὸ ἐοικέναι σιαγόνι ὄνου.

95. Λᾶν.] πόλιν Λακεδαίμονος, ἣν Ὅμηρος Λάαν φησίν. Εὐχείλου κάπης.] τῆς [4] εὐτρόφου φάτνης, ἢ τῆς καλὰ χείλη ἐχούσης· ὡς κρείττονος ὄντος τοῦ ποιμενικοῦ βίου, τοῦ ἀρπακτικοῦ, καὶ μαχίμου.

96. Μηλιαθμῶν.] μανδρῶν τῶν προβάτων, Ἀττικῶς. Χερσαίας πλάτης.] ῥάβδου, ἢ τῆς καλαύροπος. ἡ δὲ καλαῦροψ, ῥάβδος ἐστὶν ποιμενική, μικρὸν ἑκατέρωθεν ὑπεσκαμμένος, ἣν ἀφιᾶσιν ἐπὶ τὰ τῆς ἀγέλης ἀποσκιρτῶντα. Πλάτη.] κυρίως τὸ πλάτος τῆς κώπης.

97. Τρέμπις.] βαρβαρικὸν πλοῖον. Ὀχήσει.] βαστάξει, κομίσει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων. Φερέκλειοι πόδες.] ὁ Φέρεκλος, περιφραστικῶς. ἢ αἱ νῆες, ἃς ὁ Φέρεκλος εἰργάσατο· οὗτος γὰρ κατεσκεύασεν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ναῦν πρὸς τὴν Ἑλλάδος [5] κατάπλουν.

98. Διοσὰς σαλάμβας.] δύο εἰσὶν ἄκρα ἐν Λακωνικῇ, Θυρίδες λεγόμεναι σαλάμβαι δὲ, αἱ θύραι λέγονται, παρὰ τὸ ἐν σάλῳ βαίνειν· ἢ παρὰ τὸ σείειν, καὶ λαμβάνειν τοὺς βαίνοντας. σαλάμβαι δὲ, αἱ φωταγωγίαι, ἤτοι αἱ φεγγῖται ἰδιωτικῶς, παρὰ τὸ σέλας δι' αὐτῶν βαίνειν. Γυθίου.] ἀκρωτήριον Λακωνικῆς. Πλάκας.] τόπους νῦν.

99. Ἐν αἷσι.] πλαξὶν, ἤτοι τόποις. Πρὸς κιώνερα.] παρὰ τὰς τραχείας πέτρας. Σχάσας.] καταβαλών.

EMENDATIONES.

1 Ὠοῦ λέπει, ex Bar pro τοῦ ᾠοῦ λέπει. 2 Προσένειμε, pro ἔνειμε, ex Seld. 3 νυσὶ reposui pro οὖσι, ex emendatione Nic. Gerbelii. 4 Εὐτρόφου, pro εὐτρόφας, ex utroque MSS. 5 Κατάπλουν, pro κατάπλους, ex omnibus MSS.

100. Πεύκαις

100 Πεύκης ὀδόντας, ἔκτορας [a] πλημμυρίδος,	Navis dentes, æstum inhibentes,
Σκαρθμῶν ἰαύσεις [b] ἑναφώσσωνα στόλον.	Jactationibus liberabis univelem classem:
Καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν ἁρπάσας λύκος	Multiviramque rapiens lupus juvencam
Δυοῖν [c] πελειαῖν ὠρφανισμένην [d] γονῆς,	Duarum columbarum fœtu orbatam,
Καὶ δευτέραν εἰς ἄρκυν ὀθνείων βρόχων	Et in secunda externorum laqueorum retia
105 [e] Ληῗτιν [f] ἐμπλαίσαντα Ἰξευτοῦ πτερῷ,	Captivam impingentem aucupis penna,
[g] Θύσταισιν ἁρμοῖ μηλάτων ἀπάργματα	Bacchis recens ovium libamina
Φλέγουσαν ἐν κρόκῃσι, καὶ Βύνῃ θεᾷ,	In litore adolentem, atque Leucotheæ Deæ,
Θρέξεις ὑπὲρ Σκάνδειαν, Αἰγίλου τ' ἄκραν,	Curres ultra Scandeam, & Ægili promontorium,
Αἴθων ἐπακτὴρ καγχαλῶν ἀγρεύμασι.	Exultans præda venator vehemens.
110 Νήσῳ δ' ἐνὶ [h] Δράκοντος ἐκχέας πόθον,	Effuso autem cupidine in Draconis insula

VARIANTES LECTIONES.

a Al. πλημμυρίδος. b Ἑνναφώσσωνα Bar. Al. ἐνναφώσσονα. al. ἕνα φώσσωνα. c Πελείαιν Steph. d Γονῆς Bar. aliique. γονῆς Steph. e Λῄτιν Bar. f Ἐμπτήξασαν Seld. & eandem lectionem in Scholiis retinet. ἐμπίσασαν Bar. & in suis etiam Scholiis. al. ἐμπήξασαν. g Al. Θυίαισιν. h Al. Δράκοντος.

100. Πεύκης ὀδόντας.] τὰς ἀγκύρας, αὗται γὰρ ἕκτορες καὶ φύλακες εἰσὶ τοῦ τῆς θαλάσσης σάλου, καὶ τῆς πλημμυρίδος. Ἕκτορας πλημμυρίδος.] κωλυτὰς τῶν κυμάτων.

101. Σκαρθμῶν ἰαύσεις.] τῶν κινήσεων παύσεις. Ἑναφώσσωνα στόλον.] τὸν ἑνιτάρμενον, ἢ τὸν μονάρμενον. ἢ ἕνα φώσσωνα στόλον, τουτέστιν, ἀπὸ τῶν κινημάτων ἰαύσεις καὶ παύσεις εἰς τὸν αἰγιαλὸν τὸν στόλον καὶ τὴν πορείαν σοῦ τὸν φώσσωνα, ἤτοι τὴν δὶ ἀριθμῶν.

102. Καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν.] καὶ τὴν πολύανδρον δάμαλιν. [1] Ἁρπάσας λύκος.] ἤτοι ἅρπαξ.

103. Δυοῖν πελειαῖν.] ὀρφανὴν καὶ ἔρημον οὖσαν τῆς γονῆς τῶν δύο περιστερῶν, ἤτοι Ἰφιγενείας, ἣν ἔσχεν ἐκ Θησέως, ὥς φησι Δοῦρις ὁ Σάμιος, καὶ Ἑρμιόνης, ἣν ἐκ Μενελάου γεννᾷ. ἐπλάσατο γὰρ ταύτην Θησεὺς πρότερον ἁρπάσας, μετὰ τὸ τεκεῖν ἐξ αὐτῆς Ἰφιγένειαν, ἀφῃρέθη αὐτήν. δεύτερον ὁ Ἀλέξανδρος ἐντυχὼν αὐτῇ περὶ τὸν αἰγιαλὸν [2] θυούσῃ νεωστὶ τῷ Βάκχῳ καὶ τῇ Ἰνοῖ, ἁρπάσας αὐτὴν, εἰς Αἴγυπτον ᾤχετο, κἀκεῖ αὐτῇ συνεγένετο.

104. Δευτέραν ἄρκυν.] εἰς δεύτερον δίκτυον. ἄρκυς δὲ κυρίως, δίκτυον πρὸς ἄρκτον θήραν ἁρμόδιον. Ὀθνείων βρόχων.] ξένων ἀγρευμάτων, ἐρωτικαί εἰσιν αὗται αἱ λέξεις, ἄρκυς μὲν, ὅθεν ἑάλω λεγόμενον. βρόχος δὲ, ἀπὸ τῶν βρόχων, οἷς θηρεύουσι πέρδικας, καὶ ὄρνις ἑτέρους.

105. Ληῗτιν ἐμπλαίσασαν.] αἰχμάλωτον ἐμπήξασαν. Ἰξευτοῦ πτερῷ.] τῇ ταχύτητι τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ τῷ πλοίῳ.

106. Θύσταισι.] ταῖς Βάκχαις, παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ, Θύσταις λεγομέναις. Ἁρμοῖ.] νεωστὶ, ταχέως, ἀπὸ τοῦ ἅρμα, ἁρμοῖ. καὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ,

Ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.

Μηλάτων ἀπάργματα.] ἀπαρχὰς καὶ θυσίας προβάτων. μῆλον δὲ, τὸ πρόβατον, [3] Αἰολικῶς, παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω, λεγόμενον, ποιμενικὸν γὰρ, καὶ γεωργικὸν εἶχον βίον οἱ παλαιοί.

107. Κρόκῃσι.] κρόκαις, αἰγιαλοῖς. κρόκη δὲ λέγεται ὁ αἰγιαλὸς, ἀπὸ τοῦ κρέκω, τὸ κόπτω, κρέκη καὶ κρόκη, πρὸς ἣν θραύονται καὶ κλῶνται τὰ κύματα. Βύνῃ.] τῇ θεᾷ Λευκοθέᾳ, τῇ Ἰνοῖ, παρὰ τὸ δύω, τὸ κολυμβῶ, ὥς ἔτεροί φασιν· ἐγὼ δὲ, παρὰ τὸ βύω, τὸ κρύπτω, ὅθεν καὶ βυθὸς, καὶ Βυίνη. ἡ δὲ τῆς Ἰνοῦς ἱστορία τοιαύτη. πεσοῦσα μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Παλαίμονος εἰς θάλασσαν, διὰ τὸ διώκεσθαι ὑπὸ Ἀθάμαντος, ἀπεπνίγη. ἐξήχθη δὲ περὶ Κόρινθον, [4] παρὰ [5] Σχοινοῦντα, ὑπὸ δελφῖνος. Ἀμφίμαχος δὲ, καὶ Δονακῖνος, ἀνελόμενοι τὰ σώματα, ἄγουσιν εἰς Κόρινθον. Σίσυφος δὲ, ἀδελφὸς ὢν Ἀθάμαντος, βασιλεύων Κορινθίων, ἀγῶνα, καὶ θυσίας ἐπ' αὐτῶν ἐτησίους ἐκέλευσε γίνεσθαι, ὅθεν καὶ θεὰς αὐτὰς κεκλῆσθαι, καὶ Λευκοθέαν ἀπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης ἀφροῦ, τὴν Ἰνώ. ἣν δὲ Ἰνοῦς θυγάτηρ Εὐρύκλεια.

108. Θρέξεις.] [6] κυρίως θρέξαι, τὸ συμπῆξαι γάλα πρὸς τὸ τυροποιῆσαι λέγεται· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ πηδήσεις, ἢ ἄξεις. Σκάνδειαν.] πόλις Κυθήρων. [7] Αἰγίλου ἄκραν.] Πελοποννήσου ἀκρωτήριον.

109. Αἴθων ἐπακτήρ.] διάπυρος, ὀξὺς κυνηγὸς Καγχαλῶν ἀγρεύμασι.] τῇ θήρᾳ χαίρων. λέγει δὲ ἄγρευμα, τὴν Ἑλένην.

110. Νήσῳ δ' ἐνὶ Δράκοντος.] νῆσον Δράκοντος τὴν Σαλαμῖνα λέγει· τὴν γὰρ Σαλαμῖνα πρότερον Δράκων κατεῖχεν, ἢ θηρίον, ἢ κύριον ὄνομα βασιλέως, ἢ Ἀσωπὸς κατά τινας ἐκ Θηβῶν ἐλθών. Κυχρεὺς δὲ, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος υἱὸς, ὥς φησιν Εὐφορίων, ἀνεῖλε τὸν Δράκοντα, καὶ τὴν Σαλαμῖνος βασιλείαν κατέσχεν. οὕτω γοῦν τὴν Σαλαμῖνα Δράκοντος εἴρηκε νῆσον, ἐν ᾗ φησιν, ἤτοι ἐν τῇ [8] Ἀττικῇ, ἐκχέας τὸν πόθον, ἤτοι μιγεὶς μετὰ τῆς Ἑλένης, τὸν ἔρωτα καὶ χθονίαν Κύπριν καὶ συνουσίαν ἐκ δευτέρου, ἅπαξ γὰρ αὐτῇ ἐν τῇ Ἀττικῇ συνεγένετο. ἁρπάσας δὲ αὐτὴν, οὐκ εὐθὺς εἰς τὴν Τροίαν ἀπέπλευσεν, ἀλλὰ δοκεῖ ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων διώκεσθαι, καὶ διὰ τὴν Αἴγυπτον ἔπλευσεν, ἔνθα ὑπὸ Πρωτέως αὐτὴν ἀφῃρέθη. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος λαβὼν αὐτῆς εἴδωλον, διὰ τὴν Τροίαν εἰσῆλθεν. τὴν δὲ σύνταξιν βλέπε εἰς τὸ [9] διάγραμμα.

EMENDATIONES.

1 Prius scriptum fuit, ἁρπάσας σὺ ὁ λύκος. 2 Prius scriptum fuit θυούσῃ αὐτῇ. 3 Αἰολικῶς pro Ἀττικῶς, ex Bar. & Grav. 4 Παρὰ pro περὶ, ex Seld. 5 Σχοινοῦντα, ex emendatione Nic. Gerbelii. Σχοινοῦντα impressi. Σχοινοῦντα MSS. Codd. 6 Ita emendavi, ex fide omnium MSS. Codd. & Phavorini: qui deinde pro ἄξεις, habet ἥξεις, ut etiam Grav. Cæterum prius ita scriptum erat, κυρίως θρέξαι τὸ συμπῆξαι &c. 7 Αἰγίλου pro Αἰγιαλοῦ. 8 Post Ἀττικῇ distinctionis notam sustuli. Prius autem legebatur ad Ἀττικῇ, deinde novos periodus initium habuit hoc modo, ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἐκχέας τὸν πόθον] ἤτοι &c. 9 Ita emendavi monente Gerbelio, cum prius continuata oratione scriptum esset, διάγραμμα, ἀκλῆς τῆς &c.

111. Ἀκτῆς.]

Ἀκτῆς διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας,	Atticæ, quod eſt biformis terrigenæ regnum,
Τὴν δ' ἀτέραν ἔωλον οὐκ ὄψει Κύπριν,	Alteram vanam non experière Venerem,
Ψυχρὸν παραγκάλισμα, [a] κἀξ ὀνειράτων	Inane amplexamentum, & vacuis
Κεναῖς ἀφάσσων ὠλέναισι δέμνια.	E ſomno palpans ulnis cubile.
115 Ὁ γάρ σε συλλέκτροιο Φλεγραίας [b] πόσις	Nam te inviſus Phlegrææ conjugis
Στυγνὸς Τορώνης, ᾧ γέλως ἀπέχθεται,	Maritus Toronæ, qui riſu abſtinet,
Καὶ δάκρυ· νῆις δ' ἐστὶ, καὶ τητώμενος	Et lacrymis, expers & carens
Ἀμφοῖν, ὁ Θρήκης ἔκ ποτ' εἰς ἐπακτίαν,	Utroque: qui e Thracia quondam in littoralem,
Τρίτωνος ἐκβολαῖσιν ἠλοκισμένην	Nili ſulcatam excurſibus

VARIANTES LECTIONES.

a Κἀξ *Bar. Seld.* aliique. b Hæc in *Seld.* hoc modo diſtinguuntur, Πόσις στυγνὸς, Τορώνης ᾧ γέλως ἀπέχθεται.

111. Ἀκτῆς.] τῆς Ἀττικῆς τῶν Ἀθηνῶν. Ἀκτὴ δὲ λέγονται αἱ Ἀθῆναι, ὅτι ἀκταὶ αὐτῆς [1] ἐβασίλευσαν, ἢ ὅτι ἀκτή ἐστι, τουτέστι περιβεβλημένη, καὶ κειμένη τὸ πλεῖον μέρος εἰς θάλασσαν, τῆς Ἀττικῆς δὲ νῆσος ἡ Σαλαμίς. Διμόρφου γηγενοῦς σκηπτουχίας.] ἡ Ἀττικὴ γὰρ βασιλεία ἦν τοῦ Κέκροπος. ἐλθὼν γὰρ ἀπὸ * Σαΐδος, * πόλεως Αἰγύπτου τὰς Ἀθήνας συνῴκισε. Σάϊς δὲ κατ' Αἰγυπτίους ἡ Ἀθηνᾶ λέγεται, ὥς φησι Χάραξ. διμορφον δὲ λέγουσι καὶ διφυῆ τὸν Κέκροπα, ἢ διὰ τὸ ἐκ τῶν τοῦ Δράκοντος ὀδόντων ἐξελθεῖν (οὗτος δὲ ἦν βασιλεὺς Ἀθηναίων) ἢ διὰ τὸ δύο ἀνδρῶν φωνὴν καὶ μέγεθος ἔχειν. ἢ διὰ τὸ δύο φωνὰς ἐπίστασθαι, Αἰγυπτίαν, καὶ Ἑλληνίδα. ἢ ὡς λέγουσιν, ὅτι τὰ ἄνω ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δράκοντος εἶχεν ὁ ἀλληγορῶν ὁ Δημοσθένης φησὶν, ὅτι τὴν ἀλκὴν ὅμοιος τῷ δράκοντι, ἀνθρώπῳ δὲ γε τὴν φρόνησιν. ἐγὼ δὲ οὕτως ἀλληγορῶ, ὅτι ἀγαθὸς βασιλεὺς γεγονὼς, πᾶσαν θηριώδιαν ἐθνῶν οὕτως ὑπέταξεν, ὡς μίαν σύμπνοιαν πάντας ἔχειν αὐτὸν καὶ ἀγαθὸν ἡγεμόνα καὶ αὐτοκράτορα, διὰ ταῦτα γοῦν αὐτὸν λέγουσι διφυῆ. ἢ ὡς εὗρον ἐν Ἰωάννῃ Ἀντιοχεῖ, ὅτι πρότερον αἱ καθ' Ἑλλάδα γυναῖκες θηριωδῶς, ὥσπερ τὰ ἄλογα, καὶ οὐ κατὰ συζυγίαν, ἐμίγνυντο. οἱ παῖδες τότε μονοφυεῖς ἦσαν, μητέρα γὰρ μόνην, πατέρα δ' οὐκ ἐπεγίνωσκον. βασιλεύσας δ' ὁ Κέκροψ τῆς Ἀττικῆς, κατέπαυσε τὸ θηριῶδες τῆς μίξεως, καὶ ἀνδράσι νομίμως ἐποίησε τὰς γυναῖκας συνάπτεσθαι. ἐπεὶ γοῦν ἐκ τούτου οἱ παῖδες πατέρα καὶ μητέρα ἐγνώρισαν, τοὺς αἰτίους αὐτῶν τῆς γεννήσεως, δύο τυγχάνοντας φύσεων, διφυὴς καὶ ὁ Κέκροψ ἐκλήθη, ὡς τοῦτο ποιήσας [1] αὐτοῖς. * Γηγενοῦς σκηπτουχίας.] γηγενεῖς λέγει τοὺς Ἀθηναίους, ἐπειδὴ ἐκ τῶν Ἐρεχθειδῶν ἔχουσι τὸ γένος. τὸν γὰρ Κάδμον φασὶ σπεῖραι ἐν τῇ γῇ δρακοντίους ὀδόντας, καὶ ἀναφῦναι τοὺς Ἐρεχθείδας. * Γηγενοῦς.] ὅτι ὁ Ἐριχθόνιος ἐκ τῆς Γῆς, ὥς φασιν, ἀνεδόθη. Ἀθηνᾶν γὰρ ἐλθοῦσαν πρὸς Ἥφαιστον, ἕνεκεν ὅπλων κατασκευῆς, ἐρασθεὶς Ἥφαιστος ἐδίωκε, καταλαβὼν δὲ, ὡς ἀντέπιπτεν αὐτῷ, περὶ τοὺς μηροὺς αὐτῆς ἀπεσπέρμηνεν, ἡ δὲ μυσαχθεῖσα, ἐρίῳ εἰς γῆν τὸν γόνον ἀπέψησεν, ἀνεδόθη δὲ ὁ Ἐριχθόνιος, ἀπὸ τοῦ ἐρίου κληθεὶς καὶ τῆς χθονὸς, ὅθεν πάντας Ἀθηναίους γηγενεῖς φάσκουσιν ἀπὸ τούτου. ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι λυπρόγεως ἡ Ἀττικὴ, καὶ οὐδέποτε ὑφ' ἑτέρων ἐθνῶν ἐξηλάθησαν οἱ ἐν αὐτῇ, διὰ τὸ ἄζηλον τῆς αὐτῶν χώρας, ὅθεν αὐτοὺς αὐτόχθονας καὶ γηγενεῖς ἔφασαν. Καὶ τὸ περὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἡφαίστου οὕτως ἐστίν· Ἀθηνᾷ τινὶ βασιλίδι, τῇ καὶ Βυλονίκῃ λεγομένῃ, θυγατρὶ δὲ [2] Βροντῆς ὑπαρχούσῃ, Ἥφαιστος γάμῳ μιγεὶς, γεννᾷ Ἐριχθόνιον, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀττικῆς. πολλαὶ γὰρ ἦσαν καὶ Ἀθηναῖ, καὶ Ἀφροδῖται, καὶ οὐ μία. τοῦτο δὲ μυθικὸν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀνομάτων.

113, 114. Ψυχρὸν παραγκάλισμα.] διὰ ψυχρὰν περιπλοκὴν καὶ [3] ὀνειρώδη ματαίαις ὠλέναις ἀφάσσων καὶ ψηλαφῶν τὴν κοίτην. λέγουσι γὰρ, ὅτι διερχομένῳ Ἀλεξάνδρῳ διὰ Αἰγύπτου ὁ Πρωτεὺς Ἑλένην ἀφελόμενος, εἴδωλον Ἑλένης [4] αὐτῷ δέδωκεν, * καὶ οὕτως ἔπλευσεν εἰς Τροίαν, * ὥς φησι [illegible]·

Τρῶες, οἳ τότ' [5] ἦσαν Ἑλένης εἴδωλον ἔχοντες.

115, 116. Φλεγραίας.] Θρᾳκικῆς, ὅτι ἐκεῖσε οἱ γίγαντες ἐφλέχθησαν. Πόσις στυγνὸς Τορώνης.] ἀνὴρ κατηφὴς, καὶ ἀγέλαστος τῆς Τορώνης. ἡ Τορώνη δὲ, γυνὴ Πρωτέως. ἡ δὲ σύνταξις καθ' ὑπερβατον, ἀπὸ τοῦ, Ὁ γάρ σε συλλέκτροιο, μέχρι τοῦ, Αἴθωνα κάσσης ἐκβαλὼν πλειάδος· συνταχθήσεται δὲ τῷ διαγράμματι. Ὧι γέλως ἀπέχθεται, καὶ δάκρυ.] ᾧ τινι Πρωτεῖ καὶ ὁ γέλως μισεῖται, καὶ τὸ δάκρυον.

117. Νῆις.] ἄπειρος ἐστὶ, καὶ τητώμενος καὶ [6] στερισκόμενος ἀμφοῖν, ἤτοι γέλωτος, καὶ δακρύων.

118. Ὁ Θρήκης ἔκ ποτ.] ὁ ἐκ τῆς Θρᾴκης περάσας ποτὲ εἰς τὴν ἐπακτίαν, καὶ [7] αὐξανομένην χέρσον. λέγει δὲ τὴν Αἴγυπτον, αὔξεται γὰρ ὑπὸ τῆς καταφερομένης ἰλύος τοῦ Νείλου.

119. Τρίτωνος ἐκβολαῖσι.] τοῦ Νείλου ταῖς ἐκχύσεσι, καὶ ταῖς ἀναβάσεσιν. Τρίτων, ὁ Νεῖλος, ὅτι τρὶς μετωνομάσθη. πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἂν ἐκαλεῖτο· δεύτερον ἀετὸς, ὅτι ὀξέως ἐπέῤῥευσε· τρίτον Αἴγυπτος. τὸ δὲ Νεῖλος νέον ἐστὶ, ἐτυμολογούμενον ἀπὸ [8] τοῦ νέαν κατάγειν ἰλὺν, καὶ χρωσθῆναι τὸ πέλαγος, * γέγονε Νεῖλος κατὰ συναίρεσιν Νεῖλος. ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πένθος γίνεται πένθιλος, καὶ ἀπὸ τοῦ Τρὼς Τρώϊλος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ νέος, Νέϊλος, καὶ Νεῖλος. ἢ ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς γράφουσι διὰ τοῦ η, τὰ γὰρ ει δίφθογγα οἱ Δωριεῖς εἰς η τρέπουσιν, οἷον, πλειῶν πληῶν, μειῶν μηῶν. ἢ πρὸς ἀναλογίαν ἡμερῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, οἱ γὰρ περὶ Νεῖλον οἰκοῦντες ἐψεύσαντο, φασὶν, τὴν ψῆφον τῶν ἡμερῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ. * Ἠλοκισμένην.] οἱ μὲν λοιποὶ ἀρδευομένην εἶπον. ἐγὼ δὲ χωννυμένην καὶ χερσουμένην, ὡς εἶπον, ὑπὸ τῆς καταφερομένης ἰλύος. ἡ γὰρ Αἴγυπτος, ὥς φησι Δίδυμος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ πάντες, πέλαγος ἦν. οὕτω δὲ ἐχερσώθη, καὶ χερσοῦται ταῖς ἐκβολαῖς τῆς ἰλύος. οὕτω ἐγὼ τὸ ἠλοκισμένην λέγω, ἀντὶ τοῦ χωννυμένην. ἄλοξ γὰρ, ἡ αὖλαξ, ἤτοι ἡ γῆ.

EMENDATIONES.

* Ex omnibus *MSS.* 1 Αὐτοῖς, pro αὐτῆς, ex *Bar.* & *Grav.* * Ex *Seld.* 2 Βροντῆς *Grav.* 3 Ὀνειρώδη, pro ἱμερώδη, ex *Seld.* 4 Αὐτῷ, pro αὐτῷ, Ex *Grav.* * Ex *Bar.* & *Grav.* 5 Ἦσαν, pro [illegible], ex *Grav.* 6 Στερισκόμενος, pro [illegible], ex omnibus *MSS.* 7 Ita reſtitui ex *Seld.* αὐξανομένην χέρσον, λέγει δὲ &c. *Bar.* αὐξανομένην χέρσον.] λέγει δὲ τὴν Αἴγυπτον *Impreſſ.* 8 Τοῦ νέαν, pro τοῦ νέαν, ex utroque *MSS.* & *Thavorino.* * Hæc addo ex *Seld.*

120 Χέρσον περάσας, οὐχὶ [a] ναυάτῃ στόλῳ,	Terram trajecit, non navali profectione,
Ἀλλ' ἀστίβητον οἶμον, οἷά τις [b] σιφνεύς,	Sed invia via, ficut talpa,
Κευθμῶνος ἐν στέραγγι [c] τετρήνας μυχοὺς,	In hiatu cavernæ perforatis finubus,
[d] Νέρθε θαλάσσης ἀτραποὺς διλύσας,	Subter mare iter faciens,
Τέκνων ἀλύξας τὰς ξενοκτόνους πάλας,	Liberorum hofpicidas fugiendo luctas,
125 Καὶ πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτὰς,	Patrique preces fundendo impetrabiles,
Στῆσαι παλίμπουν εἰς πάτρων, ὅθεν πλάνης	Ut fe reducem fifteret in patriam, ex qua erro
[e] Παλληνίαν ἐπῆλθε, γηγενῶν τροφόν.	In Palleniam venerat, nutricem gigantum:
Κεῖνός σε, Γουνεὺς [f] ὥσπερ ἐργάτης δίκης,	Ille te, tanquam Guneus juftitiæ minifter,
Τῆς θ' Ἡλίου θυγατρὸς Ἰχναίας βραβεύς,	Et Ichnææ, Solis filiæ, præfes,
130 [g] Ἐπεσβολήσας λυγρὰ, νοσφιεῖ γάμων,	Acerbè conviciatus, nuptiis privabit,
Λίπτοντα [h] κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος·	Prurientem à meretrice columba depellens:
Ὃς [h] τοὺς Λύκου τε, καὶ Χιμαιρέως τάφους	Qui nec Lyci, & Chimærei fepulcra
Χρησμοῖσι κυδαίνοντας οὐκ αἰδούμενος,	Ex oraculis venerantes veritus,

VARIANTES LECTIONES.

a Ναύβατα Bar. b Σιφνεὺς Seld. c Τετρήνας μυχοὺς Νέρθε θαλάσσης. ἀτραποὺς δινύσας Seld. δινύσας etiam habent Bar. aliique. d Al. Νέρθεν cum ν finali. e Παλληνίαν τ' ἐπῆλθε Seld. f Al. ὥσπερ. g Ἐπεσβολήσας λυγρῶς νοσφιεῖ γάμων Bar. h Κάσσης ἐμβαλὼν corrupte legit Barinus Camers. i Τοῦ Λύκου τε Seld. aliique.

120. Οὐχὶ ναυάτῃ στόλῳ.] οὐ τῇ πλοίων πορείᾳ.

121. Ἀλλ' ἀστίβητον οἶμον.] ἀλλ' ὥς τις διέλυσε καὶ ἐπορεύθη ἀτραποὺς καὶ ὁδούς.

122. Κευθμῶνος ἐν στέραγγι τετρήνας μυχούς.] [1] ἐν τῷ τοῦ κρυπτοῦ καὶ καταδύτου τόπου στέραγγι καὶ κοίλῳ τόπῳ τετρήσας σπήλαια.

123. Νέρθεν θαλάσσης.] ἤτοι [2] ὑποκάτωθεν, εἴτε θαυμαστικὸν ἀστίβητον οἶμον, οἷά τις σιφνεύς, ὥσπερ τις ἀσπάλαξ, ὅπερ ἐστὶ ζῶον ὅμοιον μυΐ, ἀνορύσσει δὲ τὴν γῆν, καὶ κοιλαίνει αὐτήν. τὸ δὲ νέρθε χωρὶς τοῦ ν δεῖ γράφειν, κατὰ τὸν κανόνα, ὃν πρῴην ἐδίδαξα. ἐστὶ δὲ κοινὴ συλλαβὴ, καὶ δέχεται μακρόν.

124. Ἀλύξας.] ἐκφυγὼν τὰς ξενοκτόνους παλαίστρας τῶν [3] αὐτοῦ τέκνων. ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν αὕτη. Πρωτεὺς Ποσειδῶνος υἱὸς, τὴν γῆν Αἰγύπτιος, εἰς Φλέγρας τῆς Παλλήνης [4] καὶ Θρᾴκης ἐλθὼν ἐξ Αἰγύπτου, Τορώνην γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες, [5] Τμῶλος καὶ Τηλέγονος, οἳ καταπαλαίοντες τοὺς ξένους ἀνῄρουν. ὧν τὴν ξενοκτονίαν μὴ φέρων Πρωτεὺς, ηὔξατο τῷ αὐτοῦ πατρὶ Ποσειδῶνι, πάλιν καταστῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον. ὁ δὲ ὑποσχίσας αὐτῷ, σπήλαιά τε ἐκ τοῦ χάσματος τῆς Παλλήνης ποιήσας ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, οὕτως διήγαγεν αὐτὸν ἄχρι μέχρι Αἰγύπτου. Ἡρακλῆς δὲ περὶ Θρᾴκην διερχόμενος, καὶ καταπαλαίσας, ἀνεῖλε τὸν Τμῶλον καὶ τὸν Τηλέγονον. ὅπερ μαθὼν ὁ Πρωτεὺς, ὁ τούτων πατὴρ, οὐ γελᾷ μὲν, ὅτι παῖδες ἦσαν [6] αὐτοῦ· ὅτι δὲ ξενοκτόνοι, οὐδὲ δακρύει. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· μὴ φέρων ὁ Πρωτεὺς τὰς ξενοκτονίας αὐτῶν, ἔφυγεν αὐτὸν κατά τι χάσμα τῆς Παλλήνης, καὶ ἀναιρεθεὶς, οὔτε δακρύει, οὔτε γελᾷ. τὰ δὲ λοιπὰ εἰς μῦθον ἐξεδόθησαν.

125, 126, 127. Πατρὶ πέμψας τὰς ἐπηκόους λιτάς.] τῷ Ποσειδῶνι πέμψας τὰς εὐχὰς, ὡς ἐπήκοε, τὸ στῆσαι αὐτὸν παλίμπουν καὶ ὑποστρέψαντα εἰς πάτραν, ἤτοι τὴν Αἴγυπτον, ὅθεν, ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, πρῴην πλάνης καὶ πλανώμενος ἐπῆλθεν εἰς τὴν Παλληνίαν καὶ εἰς τὴν Παλλήνην, τὴν τροφὸν τῶν γιγάντων, ὡς εἶπον.

128. Κεῖνός σε, Γουνεύς.] τὸ ἑξῆς οὕτως· ἐκεῖνος ὁ Πρωτεὺς, ὥσπερ ὁ τῆς δίκης ἐργάτης Γουνεὺς, στερήσει σε τῶν γάμων τῆς συλλέκτρου Ἑλένης. ὁ δὲ Γουνεὺς οὗτος, Ἄραψ ἦν τὸ γένος, πάνυ δικαστὴς δικαιότατος, καὶ τοὺς ἁρπακτῆρας μισῶν καὶ τιμωρῶν, ὅστις διὰ δικαιοσύνην στασιάζοντας ποτὲ τοὺς Βαβυλωνίους καὶ Φοίνικας, ἐλθὼν [7] μετήλλαξεν αὐτοὺς, φίλους ὑπὸ σεμνῶς ὁμολογήσαντας. τούτῳ γοῦν τῷ Γουνεῖ εἰκότως παρεικάζει τὸν Πρωτέα, ὡς δικαίως τὴν Ἑλένην ἀφελόμενον ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.

129. Ἰχναίας.] ἡ Θέμις Ἡλίου θυγάτηρ, διότι καὶ αὐτὸς πάντας ἐφορᾷ, καὶ πάντων ἐπακούει, ὅθεν Ἰχναία, διὰ τὸ κατ' ἴχνος καὶ κατὰ πόδας τῶν γιγάντων ἐπελθεῖν, καὶ λάμπειν δίκην Ἡλίου. ἢ διὰ τὸ λαμπρύνειν τοὺς αὐτὴν πεπληρωμένους, διότι εἰς γῆν ἀνεδόθησαν.

131. Λίπτοντα.] ἐπιθυμοῦντα. Κάσσης ἐκβαλὼν πελειάδος.] τῆς πόρνης χωρίσας σε περιστερᾶς, λέγει δὲ τὴν Ἑλένην.

132, 133, 134. Εἰπὼν ἄνω ὅτι δικαίως ἀφείλετο τὴν Ἑλένην ὁ Πρωτεὺς παρὰ Ἀλεξάνδρου, νῦν λέγει τὴν ἀδικίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, καί φησιν, ὅτι οὐκ αἰδούμενος τοὺς Λάκωνας, τοὺς τιμήσαντας κατὰ χρησμὸν τοὺς τάφους τῶν συγγενῶν ἡμῶν, Λύκου τε, καὶ Χιμαιρέως, οὐδὲ τὸν Ἀνθέως τοὺς ἔρωτας, ὃν τι νῦν ἀνελὼν, διεσώθη ὑπὸ τοῦ Μενελάου· οὐδὲ τὸν [8] Αἰγαίωνος πάγον, τὸν ξένοις συνέδειπνον, ἐκαρτέρησας ἐν τῇ δίκῃ τῶν θεῶν ἁμαρτεῖν, καὶ τὴν Ἑλένην αἱρετίσασθαι. λέγει δὲ δίκην

EMENDATIONES.

1 Ita Seld. ἐν τῷ τοῦ κρυπτοῦ καὶ καταδύτου στέραγγι Bar. & Grav. ἐν τῷ τοῦ κρυπτοῦ καὶ καλυπτοῦ τόπου, στέραγγι Impreffi. 2 Ὑποκάτωθεν, pro ὑπὸ κάτωθεν, ex Grav. 3 Αὐτοῦ, pro αὐτῶν, ex utroque MSS. 4 Καὶ Θρᾴκης, pro ἐκ Θρᾴκης, ex omnibus MSS. 5 Τμῶλος, pro Τμῦλος ex Grav. paulo poft, Τμῶλον repofui, pro Τμῦλον. Protei enim filio nomen Tmolo erat. 6 Αὐτοῦ, pro αὐτῶν, ex omnibus MSS. 7 Κατήλλαξε Grav. quod rectius videtur. 8 Αἰγαίωνος πάγον. pro Ανξαιὸ[illegible] fenfu id exigente.

Οὐδ' Ἀνθέως ἔρωτας, οὐδὲ τῶν ξένοις	Nec amores Anthei, nec hòspitum
135 Σύνδορπον, Αἰγαίωνος ἁγνίτην πάγον,	Convivam, Neptunium, purum salem,
Ἔτλης θεῶν ἀλοιτὸς ἐκβῆναι [a] δίκην,	Ausus es divinum, scelesté, jus transgredi,
Λάξας τράπεζαν, [b] κἀνακυπώσας θέμιν,	Percellens jus mensæ, & justitiam evertens,
Ἄρκτου τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπους.	Ursæ nutricis mores exprimendo.
[c] Τοιγὰρ ψαλάξεις εἰς κενὸν νευρᾶς κτύπον,	Frustrà igitur chordarum ciebis strepitum,
140 Ἄσιτα κἀδώρητα φορμίζων μέλη·	Jejuna modulans, & irremunerata carmina:
Κλαίων δὲ πάτραν, τὴν πρὶν ἠθαλωμένην,	Sed lacrymans in patriam antè combustam
Ἵξῃ, χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος	Redibis, imaginem ferens manibus

VARIANTES LECTIONES.

a Al. δίκῃ. b Al. κἀνακυπώσας. c Al. Τοίγαρ. at Bar. habet τῷ γάρ. d Al. ἵξῃ.

τῶν μαχεσαμένων θεῶν, Ἥρας, Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης, διὰ τὸ μῆλον. ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν οὕτως. Τοὺς Λύκε τε καὶ Χιμαιρέας.] οὗτοι παῖδες ἦσαν τῆς Ἀτλαντίδος θυγατρὸς [1] Κελαινοῦς, καὶ Προμηθέως, ἔκειντο δὲ ἐν τῇ Τροίᾳ. λοιμοῦ δὲ κατασχόντος Λακεδαιμονίους, καὶ μαντευομένων αὐτῶν, ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων θεὸς, μὴ παύσεσθαι τὸν λοιμὸν, εἰ μὴ εὐγενὴς Λακεδαιμονίων ἀπελθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ θύσει [2] ἐν τοῖς τάφοις αὐτῶν. οἱ δὲ ἀπέστειλαν Μενέλαον ἐκτελέσοντα τὰ τοῦ χρησμοῦ. ἀπελθόντος δὲ, καὶ θύσαντος τοῦ Μενελάου, ἐξενώθη Ἀλεξάνδρῳ. ἀκούσας δὲ Ἀλέξανδρος πλήξας πυγμῇ, καὶ ἀνελὼν [3] Ἀνθέα, υἱὸν ὡραῖον Ἀντήνορος, ὃ ἦν ἐρῶν Ἀλέξανδρος αὐτοῦ καὶ Δηΐφοβος, καὶ φοβηθεὶς, ἀπῆρε μετὰ Μενελάου εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ συμφαγὼν αὐτῷ τὸν νενομισμένον ἅλα παρεπίδημοι [illegible] ξενίας τραπέζας, ἁρπάσας τὴν Ἑλένην μετὰ καὶ [4] τινῶν ταλάντων χρημάτων, καὶ πέντε θαλαμηπόλων γυναικῶν, (ὧν μία ἦν Αἴθρα, ἡ μήτηρ Θησέως) διὰ Σιδῶνος καὶ Αἰγύπτου ποιησάμενος τὸν ἀπόπλουν, ὁλοκλήρῳ τῷ χρόνῳ εἰς τὴν Τροίαν [5] κατῆρεν. ὀνειδίζει οὖν Ἀλέξανδρον, ὡς ἀντὶ τῆς εὐεργεσίας κακὰ διαπραξάμενον τῷ Μενελάῳ. ἅλα δὲ ἐτίθουν οἱ παλαιοὶ ἐν ταῖς τῶν ξενιῶν καταρχαῖς, συμβολικῶς ἐπευχόμενοι, ὥσπερ ἅλς ἐκ δύο φύσεων, τῆς ὑδατώδους καὶ γεηρᾶς, εἰς μίαν φύσιν ἐπάγη τὴν τοῦ ἁλὸς, οὕτω παγῆναι καὶ τούτους εἰς μίαν ὁμόνοιαν * καὶ φιλίαν *.

135. Αἰγαίωνος.] τοῦ Ποσειδῶνος, ἀπὸ τῶν ἐν Αἰγαῖς, πόλει τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει τιμᾶσθαι. Αἰγαῖον δὲ τὸ πέλαγος ἐκλήθη, ὅτι δίκην αἰγὸς ἅλματα τῶν κυμάτων). Ἁγνίτην πάγον.] τὸν ἅλα, διὰ τὸ τίθεσθαι ἐν ἀρχαῖς τῶν ξενιῶν, καὶ ἁγνίζειν καὶ καθαίρειν τοὺς φιλουμένους. ἢ ὅτι τὸ ἁλυκὸν καὶ θαλάσσιον ὕδωρ καθαρτικώτερον φύσει τῶν γλυκέων, καθάπερ ἄλλοις δοκεῖ, καὶ οὐκ ἐμοίγε. ἢ διὰ τὸ ἀφανίζειν. καὶ παροιμία,

Θάλασσα κλύζει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά.

Πάγον δὲ, διὰ τὸ πεπῆχθαι ἐξ ὕδατος· ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐστὶν ὁ θαλάσσης ἔφορος, ἧς πηγνυμένης οἱ ἅλες γίνονται, ὅθεν ὁ πάγος.

136. Ἔτλης θεῶν.] ἐγὼ μὲν οὕτω φημὶ, ὅς τε σὺ οὐκ αἰδεσθεὶς τοὺς τιμήσαντας τοὺς τάφους Λύκου, καὶ Χιμαιρέως, (λέγει δὲ Μενέλαον, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Λάκωνας) οὔτε τὰς Ἀνθέως ἔρωτας, καὶ τόδε, καὶ τόδε ἔτλης, [6] ὑπέμεινας ὁ ἀλοιτὸς καὶ ἁμαρτωλὸς, ἐκβῆναι καὶ πατῆσαι τὴν δίκην τῶν θεῶν, ἤγουν ἀδικήσας τὸν Μενέλαον, τὸν καθάραντά σε τοῦ φόνου, καὶ ξενίσαντα, ἀφελόμενος τὴν ἐκείνου γυναῖκα. οἱ δὲ λοιποὶ δίκῃ γαμεῖς [illegible] γράφουσι, λέγοντες οὕτω, ὃς τόδε, καὶ τόδε ποιήσας, ἔτλης ἐκβῆναι ἀλοιτὸς καὶ ἁμαρτωλὸς, ἤτοι διαμεῖναι γενέσθαι ἐν τῇ δίκῃ τῶν θεῶν, Ἥρας δηλονότι, Ἀφροδίτης, καὶ Ἀθηνᾶς. Τοῦτο δὲ ἀνοίας ἀνάμεστον, μετὰ γὰρ τὸ φαγεῖν ἐν τοῖς [7] οἴκοις Μενελάου, ἐκρινεν Ἀλέξανδρος τὰς θεὰς, ἀλλὰ πρότερον.

137. Λάξας τράπεζαν.] λακτίσας ὡς ὄνος τὴν τράπεζαν τοῦ Μενελάου, τουτέστι καταφρονήσας τῶν νόμων τῶν [8] κειμένων, καὶ ἐθῶν, τῶν δηλούντων μὴ κακουργεῖν τοὺς ὁμοτραπέζους, καὶ συνεστίους. σὺ γὰρ ξενισθεὶς, καὶ συμφαγὼν αὐτῷ, ἀφεῖλες καὶ τὴν γυναῖκα. Κἀνακυπώσας θέμιν.] καὶ ἀνατρέψας τὸ δίκαιον. κατὰ τὸ μυθικὸν, ἡ Θέμις θεὰ δικαιοσύνης ἔφορος.

138. Ἄρκτου τιθήνης.] τρόπους ἄρκτου θηλαζούσης ἀναμαξάμενος, ἤτοι λαβών. ὅτι γὰρ θηλάζουσι τὰ θηρία, φυλακῇ τῶν τέκνων ἀγριώτερα γίνονται. ἢ οὕτω, τοὺς ἄρκτου τῆς θηλασάσης σε λαβὼν τοὺς τρόπους, τουτέστι θηριώδης καὶ ἄδικος φανεὶς περὶ τὸν Μενέλαον. φασὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ φανέντα ὄνειρον τῇ Ἑκάβῃ περὶ Ἀλεξάνδρου, Ἀρχελάῳ οἰκέτῃ Πρίαμος δίδωσιν ἐκθεῖναι τὸν Ἀλέξανδρον ἐν Ἴδῃ. πέντε δὲ ἡμέρας τοῦτον ἄρκτος ἐθήλαζεν [9] ἐκκείμενον, εἶτα πάλιν ὁ Ἀρχέλαος τοῦτον ἀνελόμενος ἐπὶ τῆς χώρας ὡς ἴδιον ἔτρεφε, Πάριν κατονομάσας. ὕστερον δὲ ποιμνίοις ἀλεξήσας ἀπὸ λῃστῶν, Ἀλέξανδρος ἐκλήθη.

139. Τοιγὰρ ψαλάξεις.] διὰ τοῦτο, τοιγαροῦν, διὰ τὸ ἄδικον γενέσθαι σε, εἰς κενὸν ψαλάξεις καὶ κινήσεις. Νευρᾶς κτύπον.] τουτέστι τὸ μέλος. ἔστι δὲ τὸ χρῶμα συμπότερον, λέγεται δὲ [10] ἀπὸ παροιμίας κιθαριστῶν ἀσίτων καὶ ἀδώρων κιθαριζόντων, ἥτις ἐστὶν αὕτη, Εἰς κενὸν κρούεις τὰς χορδάς.

141. * Κλαίων δὲ πάτραν.*] κλαίων δὲ ἵξῃ καὶ παραγενήσῃ εἰς τὴν πατρίδα σου Τροίαν, τὴν πρὶν ὑφ' Ἡρακλέους καυθεῖσαν ἕνεκεν τῆς ὑποσχέσεως, καὶ τῆς ἀπάτης τῶν ἵππων τοῦ Λαομέδοντος.

142. Χεροῖν εἴδωλον ἠγκαλισμένος.] ἐν ταῖς χερσὶ κατέχων τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, ὃ ὁ Πρωτεύς σοι δοὺς, τὴν Ἑλένην κατέσχε.

EMENDATIONES.

1 Sic lego cum *Seld.* Κελαινοῦς *Bar.* & *Grav.* Κιλανοῦς *Impress.* 2 Ἐν τοῖς τάφοις, pro τοῖς τάφοις, ex *Seld.* 3 Ἀνθέα, υἱὸν ὡραῖον Ἀντήνορος reposui, pro Ἀνθία ὡραῖον, υἱὸν δὲ Ἀντήνορος, præeunte utroque *MSS.* Ἀνθέα υἱὸν ὡραῖον *Grav.* 4 Τινῶν ἀπίων *Grav.* 5 Κατῆρεν, pro ἀπῆρεν, ex omnibus *MSS.* * Ex *Grav.* 6 Ὑπέμεινας, pro ἐπέμεινας, ex *Grav.* 7 Οἴκοις substitui, pro ὄρεσι, ex *Grav.* 8 Κειμένων, pro χειμώνων, & linea sequente, *συνεστίους*, pro *συντίνους*, ex *Grav.* 9 Ἐκκείμενον, pro ἐγκείμενον, ex *Grav.* 10 Ἀπὸ παροιμίας, pro ἐπὶ παροιμίᾳ, ex omnibus *MSS.* * Ex utroque *MSS.*

143. Περιδάλεκτρον

Τῆς πενταλέκτρου Θυάδος Πλευρωνίας.	Quinquevirae Bacchae Pleuroniae.
Γραῖαι γὰρ αὐνάστειραι ἄμναμοι τριπλαῖς	Claudae namque Maris antiqui filiae
145 Πηνίαις κατεκλώσαντο δινωτῆς Ἁλὸς,	Triplicibus nevere staminibus, ut à maritis
Νυμφεῖα πεντάγαμβρα δαίσασθαι γάμων.	Quinque celebrarentur nuptiarum sponsalia.
Δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσει λύκους,	Ac duos quidem videat raptores lupos,
Πτηνοὺς τριόρχας αἰετοὺς ὀφθαλμίας.	Volatiles triorchas aquilas oculatas:
[a] Τὸν ἐκ Πλυνοῦ τε, κἀπὸ Καρικῶν ποτῶν	Alium verò ex Plyni, & Caricorum laticum

VARIANTES LECTIONES.

a Τὸν δ' *Seld.* aliique. Τὸν τ' *Bar.* quam lectionem in *Scholiis* uterque *MSS.* habet.

143. Πεντάλεκτρον τὴν Θυάδα, ἤτοι τὴν Βάκχην, τὴν Ἑλένην καλεῖ. πέντε γὰρ ταύτην ἔγημαν ἄνδρες· πρῶτος Θησεὺς ἐπιπλευσθεὶς ταύτην ἁρπάσας, καθά φησι Δούρις ὁ Σάμιος, ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτὴν ἐν τῷ ἐκδημῆσαι ὑπὸ Πολυδεύκους καὶ Κάστορος, τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν, ἐν Ἀφίδναις, [1] πολιχνίῳ τῶν Ἀθηνῶν, γεννήσασαν Ἰφιγένειαν, ἣν Ἰφιγένειαν καὶ θετὴν παῖδα ἡ Κλυταιμνήστρα ποιεῖται. εἷς μὲν οὖν νυμφίος Ἑλένης, ὡς ἔφημεν, ὁ Θησεύς. δεύτερος Μενέλαος, νομίμως ταύτην ἐκ κλήρου λαβών. τρίτος Ἀλέξανδρος, ἁρπάσας αὐτήν. τέταρτος μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου, Δηΐφοβος, ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς, ἀριστεύσας κατὰ πόλεμον, καὶ ταύτην ὡς ἀριστεῖον λαβὼν, ἢ βίᾳ, κατ' Εὐριπίδην. πέμπτος Ἀχιλλεὺς, περὶ Δηΐφοβον ὀνείρῳ ταύτῃ μιγεὶς, ὡς λέγουσι. ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ, ὡς καὶ Καλλίμαχος ἱστορεῖ, μετὰ κιθάρας περὶ τὰς ἄλσας ἰέναι, καὶ ἀνυμνεῖν, καὶ ἐγκωμιάζειν. Θυάδος.] Βάκχης, παρὰ τὸ θύω, τὸ ὁρμῶ. αἱ δὲ Βάκχαι γυναῖκες ἦσαν ἱεραὶ, [2] περίπολοι Διονύσου. αἵτινες περὶ τὰ ὄρη σὺν αὐτῷ ἀναστρεφόμεναι, [3] σκύμνους οἰκείαις χερσὶ λέοντας, καὶ ἕτερα θηρία, καὶ ὠμὰ ταῦτα ἤσθιον, καὶ νάρθηκι τὴν γῆν, καὶ τὰς πέτρας παίουσαι, ὁπότε διψῷεν, γάλα, καὶ μέλι, καὶ οἶνον ἐποίουν ἀναβλύζειν. δράκοντας δὲ περὶ τὰς κόμας εἶχον [4] ἐσπειραμένους. Πλευρωνίας.] [5] ἀντὶ τοπικῶς, τῆς Ἀργείας· Πλευρὼν γὰρ, πόλις Πελοποννήσου, καὶ Θεράπνη ὁμοίως. ὅθεν Ὀρφεὺς, καὶ Τρυφιόδωρος Θεραπναίαν καλοῦσι τὴν Ἑλένην, οὕτως δὲ ὁ Λυκόφρων Πλευρωνίαν, ὁ δὲ Ὅμηρος Ἀργείαν.

144. Γραῖαι γάρ.] αἱ χωλαὶ, ἢ κατ' ἐμὲ, αἱ χωλοποιοὶ, καὶ βλαπτικαὶ Μοῖραι, αἱ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τῆς Τηθύος, ἤτοι τῆς θαλάσσης, ἐν τοῖς τρισὶν ἀτράκτοις κατέκλωσαν καὶ ἐπεμοίρασαν τοὺς εὐναστῆρας τοῦ τῆς Ἑλένης γάμου, πεντάγαμβρα νυμφεύματα μερίσασαι. ἄμναμοι δὲ, αἱ ἀπόγονοι, Κυρηναϊκῶς. κυρίως δὲ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἀμνῶν ἀπόγονοι. Θαλάσσης δὲ κόρας, τὰς Μοίρας λέγει, διὰ τὸ ἄγριον, καὶ ἀμετάστρεπτον. Νυκτὸς [6] δὲ παῖδές εἰσιν αὗται, καθ' Ἡσίοδον. καὶ τοῦτο δὲ ὅμοιον, διὰ τὸ ἀοράτως ἐπέρχεσθαι [7] τὰ εἱμαρμένα. τρεῖς δέ εἰσιν αἱ Μοῖραι, Κλωθὼ, Λάχεσις, καὶ Ἄτροπος. καὶ ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα πέπλασται, ἀπὸ τοῦ ὡσανεὶ ἐπικεκλωσμένον εἶναι, τὸ λαχεῖν ἐξ εἱμαρμένης μέλλον τινὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἄτρεπτον καὶ ἀμετάτρεπτον εἶναι.

145. Πηνίαις.] ἀτράκτοις, νήμασι, παρὰ τὸ πήνω, τὸ ἐνεργῶ. πήνη δὲ τὸ ζῶον, παρὰ τὸ πῆνος, ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον. Δινωτῆς.] τὸ πολυχρόνιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ δινωτὸς, καὶ δινωτή. πολυχρονίαν δὲ καὶ παλαιὰν τὴν θάλασσαν λέγει, διὰ τὸ πρῶτον εἶναι στοιχεῖον, κατὰ Φερεκύδην, καὶ Θαλῆν.

147. Δοιὼ μὲν ἁρπακτῆρας αὐγάσει καὶ ἰδεῖν λύκους, ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ κατεκλώσαντο, λέγει Θησέα καὶ Ἀλέξανδρον. ἅρπαγας δὲ λύκους, καὶ πτερωτοὺς αἰετοὺς, τριόρχας, ὀφθαλμίας καὶ ὀξυωπεστάτους τοὺς αὐτοὺς λέγει. μιγνύει δὲ τὰ ἄμικτα, λύκους ἀετοὺς [7] πτερωτοὺς λέγων, κατὰ μίμησιν τῆς μαινομένης Κασσάνδρας.

148. Πτηνούς.] ὅτι μετὰ πλοίων αὐτὴν ἁρπάσαντες ἔφυγον. πτερὰ [8] γὰρ τῶν πλοίων, τὰ λαίφη. Τρίορχος, καὶ τριόρχης, καὶ μορφνὸς, καὶ μελανάετος, ἢ μέλας, καὶ ἁλιαίετος, καὶ γυπαιετὸς, εἴδη ἀετῶν. Ὀφθαλμίας.] τουτέστιν ἀετοὺς ὀφθαλμίας καὶ ὀξυωπεῖς. μόνοι γὰρ τῶν ἄλλων ὀρνέων οἱ ἀετοὶ πρὸς τὰς ἡλίου ἀκτῖνας ἀντιβλέπουσιν. ἢ ἅρπαγας τῆς ὀφθαλμίας, ἤτοι εὐοφθάλμου Ἑλένης. εἰ μὲν ἐπὶ τῶν ἀετῶν λέγοιτο τὸ ὀφθαλμίας, δηλοῖ τὴν ὀξυδορκίαν αὐτῶν· λέγουσι γὰρ τοὺς νεοσσοὺς αὐτῶν οὕτως δοκιμάζειν· εἰ μὲν γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον ἀφορῶσιν ὀξυδορκοῦντες, τούτους δὲ οἰκείους κρίναντες φιλοῦσιν· εἰ δ' οὐκ ὀξυδορκοῦσι, τούτους ῥίπτουσιν, ὡς ἀλλοτρίους. εἰ δὲ ἐπὶ τῆς Ἑλένης λέγοιτο, λέγει τὴν ὀξυδορκοῦσαν, καὶ πρὸς λαγνείαν ἀφορῶσαν. πρέποντος δὲ τῶν νομίμων τοὺς ἅρπαγας εἶπεν, οὐ προκρίνων αὐτοὺς, ἀλλὰ κατὰ ἐντεχνικῆς δεινότητος μέθοδον, ὡς μᾶλλον τὰ τούτων παραδραμεῖν, ἐμβραδῦναι δὲ τῇ τῶν νομίμων νυμφίων ὑποθέσει. ὥσπερ καὶ Ἔφορος ὁ ἱστορικὸς, καὶ ὁ Διόδωρος ποιεῖ, ἀπὸ τῶν βαρβαρικῶν πρῶτον κατὰ παραδρομὴν ἀρξάμενοι γράφειν, ἐν δὲ τοῖς Ἑλληνικοῖς ὕστερον τὴν ἱστορίαν πλατύνοντες.

149. Τὸν δ' ἐκ Πλυνοῦ.] τὸν Μενέλαόν τε, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς ῥίζης τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ Πλυνοῦ, πόλεως Λιβύης, καὶ οἵτινες ὑπῆρχον ἀπὸ τῶν Καρικῶν ποτῶν, τουτέστι τῆς Λακεδαιμονίας· Κάρικος γὰρ, ποταμὸς, καὶ τόπος Λακωνικῆς. ὁ Μενέλαος δὲ καὶ Λίβυς, καὶ Λάκων ἦν, οὕτως, Πλυνὸς πόλις Λιβύης, ὅθεν ἦν Ἄτλας. Πληϊόνης καὶ Ἄτλαντος ἑπτὰ θυγατέρες, ὧν μία καὶ [9] ἡ Στερόπη. Στερόπης τῆς Ταϋγέτης, ἡ Ἁρπίνης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς, καὶ Ἄρεος, Οἰνόμαος. Οἰνομάου δὲ Ἱπποδάμεια, ἧς καὶ Πέλοπος, Ἀτρεὺς, ὃς ἐν Λακωνικῇ κατῴκησεν. Ἀτρέως καὶ Ἀερόπης, Ἀγαμέμνων, καὶ Μενέλαος. ἡ δὲ Ἀερόπη θυγάτηρ ἦν Κατρέως τοῦ Κρητὸς, ὅθεν τὸν Μενέλαον ἡμικρῆτα εἶπε.

EMENDATIONES.

1 Πολιχνίῳ reposui, pro περὶ μυχίῳ, ex *Seld.* & *Grav.* Πολιχνίου habet *Bar.* 2 Πρόπολοι *Seld. Bar.* & *Phavorinus.* 3 *MSS.* omnes hanc vocem variant: σκύμνους *Grav.* σκύμνοις *Seld.* σκύμνον *Bar.* σκύμνους *Phavorinus.* 4 Ἐσπειραμένους *Bar. Grav.* & *Phavorinus.* 5 Τοπικῶς ἀντὶ τῆς Ἀργείας *Seld.* quod forsan rectius. 6 Δὲ, pro γάρ, ex *Grav.* 7 Πτερωτοὺς, pro πτερωτὰς, ex *Seld.* 8 Γὰρ, pro δὲ, ex *Grav.* 9 Ἀερόπη *Bar.* & *Grav.* Στερόπη *Seld.* Dein pro Στερόπης ἡ Ταϋγέτης, lego Στερόπης τῆς Ταϋγέτης, ex emendatione *Tho. Munckeri* in *Hygin.* p. 230.

150. Βάρβαρον]

150 Βλαστόντα ῥίζης, ἡμικρῆτα βάρβαρον,	Stirpe progenitum, semicretem barbarum,
[a] Ἐπειὸν, οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ γοναῖς.	Eleum, nec Argivum sincerum ortu.
Οὗ πάππον ἐν γαμφαῖσιν Ἐνναία ποτὲ,	Cujus avum Ennæa quondam, Hercynna,
[b] Ἑρκυνν', [c] Ἐριννὺς, θουρία, [d] ξιφηφόρος	Erinnys, furibunda, ensifera fartim
Ἄσαρκα [e] μισύλλασ' ἐτύμβευσε [f] τάφῳ,	Maxillis dissecans, condidit sepulchro,
155 Τὸν ὠλενίτην χόνδρον [g] ἐνδατουμένη·	Humeralem mandens cartilaginem:

VARIANTES LECTIONES.

a Ἐπεὶ Bar. eandemque lectionem in Scholiis, una cum Seld. retinet. al. Ἐπέον b Ἑρκυν MSS uterque c Al. Ἐρινὺς d Ξιφηφόρῳ Bar. e Μισύλλασα τύμβευσε Seld. al. μισύλλασ' f Φάρῳ Etymologus, cujus hæc sunt verba, ἐτύμβευσε φάρῳ, ἀντὶ τῷ φάρει. g Al. ἐνδατουμένη.

150. Βάρβαρον.] ὅτι ὁ Πέλοψ κατά τινας μὲν Λυδὸς, κατά τινας δὲ Παφλαγών. βάρβαροι δὲ, οἵ τε Λυδοὶ, καὶ οἱ Παφλαγόνες.

151. Ἐπειὸν, οὐκ Ἀργεῖον.] ἐγὼ μὲν οὕτω φημὶ τὸν [1] Ἐπειὸν, ἤτοι τὸν Ἠλεῖον, τὸν οὐκ ἀκραιφνῆ καὶ καθαρὸν Ἀργεῖον. Ἐπειοὶ γὰρ, οἱ Ἠλεῖοι, ἀπό τινος Ἐπειοῦ παλαιοτάτου. ἄλλοι δὲ οὕτω φασὶ τὸν Ἐπειὸν, ἤτοι Ἠλεῖον, τὸν οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ ἐν ταῖς γοναῖς. λέγουσι δὲ καὶ σχῆμα τοῦτο ἀπὸ κοινοῦ· οὐκ ἔστι δὲ ἀπὸ κοινοῦ, ἀλλὰ συνεκδοχή. τὸ γὰρ ἀπὸ κοινοῦ σχῆμα ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεται, οἷον, φιλῶ σε, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμὲ, νοεῖται ἀπὸ κοινοῦ τὸ φιλεῖς. ἡ δὲ συνεκδοχὴ ἐναντία ἐστὶ τῷ ἀπὸ κοινοῦ, ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον, ὡς τὸ, [2] Ἐπειὸν, οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ, ἰδοὺ τὸ οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ, δεύτερον ὂν τοῦ Ἐπειὸν, ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, συνεκδεχόμεθα ταύτην καὶ ἐν τῷ Ἐπειὸν, λέγοντες Ἐπειὸν, οὐκ Ἀργεῖον ἀκραιφνῆ, ὥσπερ ἔχει καὶ τὸ, ὃ εἶπον ἔστιν. ἐν γὰρ τῷ δευτέρῳ ἔχει τὴν ἀπόδοσιν, ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ μὴ ἔχουσα μᾶλλον, ἰδοὺ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔχει προσκειμένην τὸ, ὃ λέγω, ἀλλ' ὅμως συνεκδεχόμεθα αὐτὸ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ. Ἀκραιφνὴς δὲ, ὁ [3] ἀκεραιοφανής τις ὤν.

152, 153. Οὗ πάππον.] Τάνταλος καλέσας τοὺς θεοὺς εἰς εὐωχίαν, παρέθηκε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πέλοπα θύσας, ἵνα φάγωσι, τὸ φιλόξενον αὐτοῦ ἐνδεικνύμενος. οἱ δὲ γνόντες, ἀπέσχοντο, μόνη δὲ ἡ Δημήτηρ οὐκ ἔγνω, διὰ τὸ μεμηνέναι αὐτὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Κόρης, ὅθεν λαβοῦσα τὴν ὠμοπλάτην ἔφαγεν. οἱ δὲ θεοὶ κατοικτείραντες τοῦτον, [4] ἀφεψῶσιν ἐν λέβητι βαλόντες, καὶ ὑγιῆ, καὶ ἀκέραιον ἀποκαθιστῶσιν. ἀντὶ δὲ τῆς βρωθείσης ὠμοπλάτης, ἐλεφάντινον ὀστοῦν ἔθεντο, ὃ κατὰ γένος τοῖς Πελοπίδαις ἐτύγχανε γνώρισμα, καθάπερ καὶ τοῖς Σπαρτοῖς λόγχη. ἀλλὰ τὸ μὲν μυθῶδες τοῦ λόγου τοιοῦτον, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἡμεῖς ἐπιλυόμεθα. ὁ Τάνταλος εὐσεβὴς, καὶ θεοσεβὴς ὢν ἱερεὺς, κατὰ φιλανθρωπίαν τὰ τῶν θεῶν μυστήρια τοῖς ἀμυήτοις ὕστερον εἰπών, ἐξεβλήθη τοῦ ἱεροῦ [5] καταλόγου· [6] τούτου τὸν παῖδα τὸν Πέλοπα, παντὸς σώματος [7] νοσήσαντος, πύρεσι καὶ τομαῖς, καὶ καυτῆρσι, καὶ ἰατρῶν χειρουργήμασι παντοίοις τμηθέντα, καὶ μόλις ὑγιῆ γεγονότα, ὡς καὶ λείψανον τῶν καυτήρων ἔχειν, καὶ τῶν τομῶν τὴν ὠμοπλάτην τὴν ἡμίτμητον, καὶ πελιὰν, καὶ ὑπολευκαίνουσαν, διὰ τὸ τῆς σαρκὸς ἀλθαίνειν, [8] ἔφασαν, ὡς ὁ πατὴρ τοῖς θεοῖς ἀντιξενωθεὶς, τοῦτον κατέτεμεν, ἤτοι τῆς εἱμαρμένης τοιαύτης νοσώδεις ἐλθούσης αὐτῷ, (θεὸς γὰρ καὶ ἡ Εἱμαρμένη) κατέτεμεν αὐτὸν ὁ πατὴρ ταῖς ἰατρῶν τομαῖς, εἶτα καυτῆρσιν, οἷς καὶ ἰάθη. ἐπεὶ δὲ σαπέν τι τῆς ὠμοπλάτης γέγονε γῆ, καὶ ἐτάφη, ὅθεν καὶ [9] πελιὰ ἦν, καὶ ὑπολευκαίνουσα, ἐμυθεύσαντο ὡς ἡ Δημήτηρ βέβρωκε ταύτην. Γαμφαῖσιν.] γαμφηλαῖς, σιαγόσιν. [10] Ἐνναία, καὶ Ἑρκυννα, καὶ Ἐριννὺς, ἐπώνυμα Δημητρός. καὶ Καλλίμαχος Ἐριννὺν καλεῖ τὴν Δήμητραν, λέγων, Ἐριννὺν [11] Τιλφωσσίην. Ἐριννὺς μὲν λέγεται, ἢ παρὰ τὸ ταῖς ἀρὰς ἀνύειν, καὶ πληροῦν. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ ἔρᾳ, καὶ ἐν τῇ γῇ ναίειν, ὡς καὶ τὸ Ἐνναία. ἢ ὅτι Ἐριννύϊ ὁμοιωθεῖσα μίγνυται Ποσειδῶνι, καὶ γεννᾷ τὸν [12] Ἀρείονα ἵππον. Ἑρκυννα δὲ, ἡ Τροφωνίου θυγάτηρ, ἐν Λεβαδίᾳ τῆς Βοιωτίας ἱδρύσατο τὴν θεὸν, καὶ ἀφ' ἑαυτῆς ὠνόμασεν Ἑρκυνναν. ἢ οὕτως· λέγεται γὰρ, ὅτι Ποσειδῶνος ἐρασθέντος αὐτῆς, αὐτὴ εἰς ἵππον μεταβληθεῖσα, καὶ μεταξὺ ἀγέλης ἱππικῆς εἰσφρήσασα, τοὺς ἵππους ἐπήρξε, διὰ τὸ αἴθερον ξένην ἵππον θεάσασθαι. ἔφη οὖν ὁ ἱπποφορβὸς, πόθεν αὕτη ἡ Ἐριννύς; ἀλλὰ καὶ Ἀρκάδες οὕτως αὐτὴν τιμῶσι. Θουρία.] ἡ ὁρμητικὴ, καὶ ἔνθους, διὰ τὴν τῆς Κόρης ἁρπαγὴν, ὡς Λυκόφρων· τὸ δὲ ἀληθὲς, ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις πολεμεῖ, καὶ ὥσπερ ξιφήρης ἀναιρεῖ ἡμᾶς. κἂν καὶ ξιφηφόρον αὐτὴν φασὶ καλεῖν, ὅτι ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἵδρυται ἡ Δημήτηρ ξίφος ἔχουσα.

154. Ἄσαρκα.] πολύσαρκα. Μισύλλασα.] καταλόψασα εἰς μικρὰ, ἐκ τοῦ μεῖον, ὥς φασι, καὶ τοῦ τίλλω, τὸ κόπτω, καὶ ἔστι τὸ τὴν διχεῖν εἰς δίχεσιν. Ἐτύμβευσε τάφῳ.] ἔθαψεν ἐν τῷ τάφῳ, συμβολικῶς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ἔφαγε. τάφον δὲ καλεῖ νῦν τὴν ἐκείνης γαστέρα. τὸ ἐτύμβευσε δίχα τοῦ ν, καὶ δὲ ἔστι μακρὸν, ὡς λῆγον εἰς μέρος λόγου· κοινὴ γὰρ ἐστὶ συλλαβή.

155. Τὸν ὠλενίτην.] τὸν τῆς ὠμοπλάτης χόνδρον. Ἐνδατουμένη.] ἤτοι φαγοῦσα. χόνδρος δὲ ἐστὶν ὀστοῦ μὲν νευρωδέστερον, νεύρου δὲ ὀστωδέστερον. [*] Ὀστοῦν, νεῦρον, χόνδρος διαφέρει. τὸ γὰρ ὀστοῦν ἐστὶ σκληρότερον τοῦ χόνδρου, ὁ δὲ χόνδρος πάλιν σκληρότερος τοῦ νεύρου. [*]

EMENDATIONES.

1 Ἐπειὸν, ἤτοι τὸν Ἠλεῖον, pro ἐν τῷ Ἠλείῳ, ex omnibus MSS. & postea particulam negativam bis omisi. 2 Ἐπειὸν, pro ἐπεὶ, ex Grav. 3 Ἀκεραιοφανής, pro ἀκέραιος φανῆς, ex utroque MSS. ἀκεραιοφανής Grav 4 Ἀφεψῶσιν, pro ἀφ' ἕψησιν, ex omnibus MSS. 5 Καταλόγου, pro κατὰ λόγον, ex Grav. 6 Τούτου, pro τοῦτον, ex utroque MSS. 7 Νοσήσαντος Bar. & Grav 8 Ἔφασαν reposui, pro ὕστερον, ex omnibus MSS. 9 Ita emendavi hunc locum, ex fide Bar & Grav. cum quibus consentit Seld. nisi quod in hoc καὶ deest. Impressi vero corrupte legebant, πελιὰ ἦν καὶ ὑπολευκαίνουσα. 10 Ἐνναία hic, & paulo post reposui, pro Ἐννία, ex utroque MSS. 11 Τιλφωσσίῃ Grav. 12 Ἀρίονα Grav. * Hæc addo ex Seld.

156, 157. Οὗ]

[a] Ον δὴ δὶς ἡβάσαντα, καὶ βαρὺν πόθον | Quem bis renatum, & gravem cupidinem
Φυγόντα [b] Ναυμέδοντος ἁρπακτήριον, | Naumedontis rapacem fugientem,

VARIANTES LECTIONES.

a Ον δὴ δὶς ἡβάσαντα, Sud. ἡβήσαντα etiam habet Bar. b Al. Λαομέδοντος, perperam, ut observat Tzetzes.

156, 157. Ον.] ὅντινα Πέλοπα, δὶς ἀκμάσαντα, καὶ φυγόντα τὸν ἁρπακτήριον πόθον τοῦ Ναυμέδοντος, ἤτοι τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ τῶν νηῶν μέδοντος (κἂν τινες μεταγραφικὸν πλάσμα Λαομέδοντος ἔχωσιν) ἔστελλεν ὁ Ερεχθεύς, ὁ Ζεύς, ἢ ὁ Ποσειδῶν, παρὰ τὸ ἐρέχθω, τὸ κινῶ λεγόμενος, ἔστειλε ποῦ; ἐς τὰς Λαιτεναίους, ἢ τὰς Λαιτεναίας γύας, ἤτοι τοὺς τόπους καὶ τὰ χωράφια, ὥς τε πολεμῆσαι, καὶ νικῆσαι, καὶ φθεῖραι τὸν [1] γαμβροκτόνον Οἰνόμαον. δὶς δὲ ἡβῆσαι φησὶ τὸν Πέλοπα, ἐπεὶ πρῶτον ἤκμασε τὴν φυσικὴν ἡλικίαν. δεύτερον δὲ κατακοπεὶς, καὶ τυθεὶς, ὡς φασὶ, τοῖς θεοῖς ἀφεψήθη, καὶ ἤκμασεν. ἠράσθη δὲ τούτου μετὰ τὴν [2] ἀφέψησιν ὁ Ποσειδῶν, παρ' οὗ ὁ Πέλοψ ἵππους πτερωτοὺς λαβὼν σὺν τῷ ὀχήματι, ἀπελθὼν εἰς Ηλιν, νικᾷ τὸν μνηστηροκτόνον Οἰνόμαον, καὶ ἀναιρεῖ τὸν ιγ' πρότερον νυμφίους ἀνῃρηκότα. οὗτοι δὲ τοῦτον ἀναιρεῖ Ιπποδάμεια, ἡ Οἰνομάου θυγάτηρ, καὶ Εὐρυθόης, τῆς Δαναοῦ θυγατρὸς, ἣ καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἐρωμένη, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐκδιδομένη πρὸς γάμον, καθὼς οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἱστορικῶν γράφουσιν, ἠρᾶτο καὶ παρὰ Μυρτίλου, τοῦ ἡνιοχοῦντος τῷ ταύτης πατρὶ, υἱοῦ δὲ τυγχάνοντος Ἑρμοῦ καὶ Κλεοβούλης, τῆς Αἰόλου ἢ Αἰπόλου θυγατρός. αὕτη τὸν Πέλοπα ὡραῖον ἰδοῦσα μετὰ τὴν τῶν ιβ' νυμφίων ἀναίρεσιν, ἔρωτι τούτου κατέχεται, καὶ τῷ Μυρτίλῳ φησὶ συνεργῆσαι τῷ νεανίᾳ εἰς τὴν κατὰ πατρὸς νίκην. ὁ δὲ ταῖς χοινικίσι τῶν τροχῶν τοὺς ἥλους οὐκ ἐμβαλὼν, ἐποίησε τὸν Οἰνόμαον ἐν τῷ τρέχειν ἐκθλιβῆναι, καὶ ἀναιρεθῆναι παρὰ τοῦ Πέλοπος, ἐκπεσόντων τῶν τροχῶν. ἢ ὥς τινες λέγουσιν, ἀντὶ σιδηρείων ἥλων ἐμβαλὼν τῷ ἄξονι τοῦ ἅρματος κηρίνους, καὶ οὕτως ἐνίκησε Πέλοψ Οἰνόμαον. ἐδίδου γὰρ ὁ Οἰνόμαος τοῖς μνηστῆρσι τῆς Ιπποδαμείας ὄπισθεν τῶν οἰκείων ἔχειν ἁρμάτων, θεὶς τέρμα τοῦ δρόμου, καὶ ἔπαθλον τοῦ γάμου, τὸν Κορίνθιον ἰσθμὸν, εἰ δυνηθεῖεν ἀφικέσθαι μέχρι τούτου. αὐτὸς δὲ ὄπισθεν ἐλαύνων μετὰ δόρατος, καταλαμβάνων αὐτοὺς ἀνῄρει. τότε δὲ οὕτω νικηθεὶς δόλοις, καὶ ἀναιρούμενος, κατηράσατο τῷ Μυρτίλῳ, γνοὺς τὴν ἐπιβουλὴν, ἵνα ὑπὸ Πέλοπος [4] ἀπόληται, ὃ καὶ γέγονεν ὕστερον. λαβὼν γὰρ Πέλοψ Ιπποδάμειαν, καὶ διερχόμενος ἔν τινι τόπῳ, διψώσης αὐτῆς, ἀνεχώρησεν ἐπὶ ὕδωρ αὐτῇ κομίσαι ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ Πέλοπος, Μυρτίλος ἐπεχείρει βιάζειν Ιπποδάμειαν. ἐλθόντος δὲ Πέλοπος, καὶ διαβληθεὶς παρ' Ιπποδαμείας, ὡς βιάζων αὐτὴν, ἢ, ὡς οἱ πολλοί φασι, πειράζων αὐτὴν, ῥίπτεται παρὰ Πέλοπος περὶ Γεραιστὸν ἀκρωτήριον· ὁ δὲ τελευτῶν, ἀρὰς ἀρᾶται τοῖς Πελοπίδαις δεινὰς, αἳ καὶ ἐπληρώθησαν ὕστερον, [5] γεννηθείσης τῆς μαλλὸν χρυσοῦν ἀρνὸς Ἑρμοῦ βουλαῖς, τοῦ Μυρτίλου πατρὸς, ἐν ταῖς Ατρέως ποιμνίαις, ὅθεν τὰ δεινὰ τῆς τραγῳδίας ἔπη. ὁ δὲ Γεραιστὸς, ἀποθανόντος ἐκεῖ τοῦ Μυρτίλου, Μυρτῷον πέλαγος ὠνομάσθη. ὁ δὲ Πέλοψ εἰς Ωκεανὸν ἐλθὼν, καὶ Ηφαίστῳ ἁγνισθεὶς, λαβὼν Πῖσαν, τὴν Οἰνομάου βασιλείαν, καὶ τὴν Απίαν, Πελασγίαν λεγομένην, Πελοπόννησον ὠνόμασε. περὶ δὲ τοῦ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν ἠράσθη Πέλοπος μετὰ τὴν ἀφέψησιν, οὕτω μυθικῶς καὶ ὁ Πίνδαρος φησὶ,

——— [6] Τοῦ μεγασθενὴς
Ερράσατο γαιάοχος Ποσειδῶν,
Επεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε
Κλωθὼ, ἐλέφαντι φαίδιμον
Ωμον κεκαδμένον.

Καὶ πάλιν, ὡς ἀπὸ τοῦ Πέλοπος λέγει,

[7] Εμὲ δὲ ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων
Ες Αλιν, κράτει δὲ πέλασον.
Επεὶ τρεῖς γε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις
Ερῶντας, ἀναβάλλεται γάμον
Θυγατρὸς ———

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Πίνδαρος περὶ τοῦ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν Πέλοπος ἠράσθη, φησὶ μυθικῶς. Απολλώνιος δὲ ὁ Ρόδιος καὶ περὶ τοῦ τρόπου τοῦ δρόμου φησὶ, γράφων,

Εν δὲ δύο δίφροι [8] πεπονέατο δηριόωντες,
Καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυνε τινάσσων
Ηνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ιπποδάμεια.
[9] Τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους,
Σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος, [10] προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπώς,
Αξονος ἐν πλήμνῃσι [11] παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο
Πῖπτεν, ἐπεσσύμενος Πελοπήια νῶτα δαΐξαι.

Τὸ δὲ, ὅτι ὁ Ποσειδῶν μετὰ τὴν [12] ἀφέψησιν ἠράσθη Πέλοπος, τοιοῦτον, ἤτοι ἀλληγορία ἐστίν. ὁ γὰρ Πέλοψ, ὡς πρώην ἔφημεν, πολύνοσος καὶ πάρετος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἀφεψήθη, τουτέστιν ἀνέῤῥωσε, καὶ ἰάθη, ὡς ἔφημεν, ἠράσθη τούτου ὁ Ποσειδῶν, τουτέστι θυμικὸς καὶ ἀνδρεῖος ἐγένετο· τοὺς γὰρ θυμικοὺς καὶ ἀνδρείους, Ποσειδῶνος καλοῦσι παῖδας, καὶ ἐραστὰς, καὶ εἴ τι τοιοῦτον· τὸ δὲ δοθὲν αὐτῷ παρὰ Ποσειδῶνος ἅρμα, πλοῖον ἦν, πτερὰ ἔχον τὰ λαίφη. μεθ' οὗ ἀπελθὼν, ἔχων ἐν αὐτῷ τῷ πλοίῳ καὶ τὸ ἴδιον ἅρμα, ἐξελθὼν νικᾷ τὸν Οἰνόμαον. Αλλ', ὦ φίλε, μὴ Τζέτζου κένου φρένας, [13] λέγων τὰ πάντα σοὶ πλατυτέρως γράφειν· ἀντὶ σαφηνείας γὰρ τῷ πλήθει ἀσάφειαν ποιοῦσι, λεπτολογῶν πᾶσαν ἱστορίαν, καὶ ἀλληγορίαν ἐπάγων ἐν τοῖς ἀλληγορουμένοις μύθοις Λυκόφρονος. Πόθον ἁρπακτήριον.] ἐπεὶ, ὥς φασι μυθικῶς, ἐρασθεὶς ὁ Ποσειδῶν ἥρπασεν αὐτόν.

EMENDATIONES.

1 Γαμβροκτόνον reposui, pro γαμοκτόνον, ex fide omnium MSS. 2 Αφέψησιν, pro ἀναίρεσιν, ex Grav. 3 Ουκ ἐμβαλὼν reposui, pro μὴ ἐμβαλὼν, ex fide Bar. μὴ ἐμβαλὼν Grav. ἐμβαλὼν, ἢ ἐκβαλὼν Seld. quæ lectio non est vituperanda. 4 Απόληται reposui, pro ἀπόλοιτο. ἀπόλοιτο Seld. ἀπόληται Bar. & Grav. 5 Prius scriptum fuit, γεννηθείσης μαλλοῦ χρυσοῦ ἀρνός· ego reposui γεννηθείσης τῆς μαλλὸν χρυσοῦν ἀρνός. Vult enim Scholiastes, ex Myrtili imprecationibus, Mercurii operâ natum fuisse agnum aureo vellere, qui tot tantorumque malorum Pelopis posteris causa dicitur; de quo vide Notas. 6 Ita hæc restitui, & in ordinem digessi, ex Ode prima Olympionicarum Pindari. Cæterum prius ita scripta erant. Τῷ γαιήοχος ἐράσατο Ποσειδῶν, λέβητος καθαροῦ [illegible] [illegible] φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον. ubi pro ἐράσατο, Bar habet ἐράσατο, Seld & Grav. ἐράσατο. pro ἔξελε, Bar. & Grav. legunt [illegible]. Seld. [illegible]. pro κεκαδμένον Bar. habet κεκασμένον. 7 Hæc etiam ex eadem Ode restitui, quæ prius ita legebantur, ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων ἐς Αλιν. κράτει δὲ πέλασον· ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις ἐρῶντας, ἀναβάλλεται γάμον θυγατρός. ubi pro πόρευσον, Seld. legit πορεύσει. pro ἐς Αλιν, idem legit ἐς Ηλιν. pro ἀναβάλλεται in Bar. scribitur ἀναβάλλει. 8 Πεπονέατο reposui, pro [illegible], ex Apollonii Rhodii Argon. α' v. DCCLII. Bar. habet [illegible]. 9 Ita restitui ex Apollonio. Τῷ δ' ἐπὶ Μυρτίλῳ ἐν ταύτῃ γράφει [illegible] impressi Codd. & Grav. nisi quod [illegible] pro [illegible] habent. Τῷ δ' ἐπὶ Μυρτίλῳ [illegible] Bar. Τῷ δ' ἐπὶ Μυρτίλῳ [illegible] Seld. 10 Προτενὲς, pro προτενεῖ, ex eodem Auctore. 11 Παρακλιδὸν, pro παρ' αὐτὸν, ex eodem, & utroque MSS. 12 Αφέψησιν, pro ἀφαίρεσιν, ex omnibus MSS. 13 Λέγων, pro λέγοντος, ex utroque MSS.

[a] Ἔστειλ᾽ Ἐρεχθεὺς ἐς Λαιτρεναίους γύας,	Misit Erechtheus in Letrinæos agros,
Λευρὰν [b] ἀλετρεύοντα Μόλπιδος πέτραν,	Politum triturum Molpidis lapidem
160 Τοῦ Ζηνὶ δαιτρευθέντος [c] ὀμβρίῳ δέμας,	Jovi Pluvio sacrificati,
Γαμβροκτόνον [d] ῥαίσοντα πενθεροφθόροις	Genericidamque perditurum soceriperdis
Βουλαῖς ἀνάγνοις, ἃς ὁ Κάδμιλος γόνος	Dolis impiis, quos Cadmili filius
[e] Ἤρτυσε, τὸν [f] δὲ λοίσθον ἐκπιὼν σκύφον,	Paravit, qui ultimo haustu poculo,
Φερωνύμους ἔδυψε Νηρέως τάφους,	Cognomina subiit Nerei sepulcra,
165 Πανώλεθρον [g] κηλῖδα θωΰξας γένει,	Perniciosas imprecatus generi diras,
Ὁ τὴν ποδαργὸν Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν,	Velocis moderator Psyllæ,
Καὶ τὴν [h] ὁπλαῖς [i] Ἅρπινναν [k] Ἁρπυίαις ἴσην.	Harpinnæque ungulas æqualis Harpyiis.
Τὸν δ᾽ αὖ τέταρτον, [l] αὐθόμαιμον ὄψεται	Quartum porrò videbit, fratrem
Κίρκου [m] καταρρακτῆρος, ὅν τε [n] συγγόνων	Accipitris rapacis, quemque inter fratres
170 Τὰ [o] δευτερεῖα τῆς δαϊσφάλτου πάλης	Secunda lubricæ luctæ præmia

VARIANTES LECTIONES.

a Ἔστειλ᾽ Ἐρεχθεὺς ἐς Λατρεναίους γύας *Seld.* sic Λατρεναίους *Bar.* & ex *Impressis* quidam. al. Λετρεναίους. al. γυίας. b Λευρὰν ἀλετρεύουσαν *Bar.* aliique: ἀλετρεύοντα *Seld.* c Ὀμβρίῳ *Bar.* aliique. d Ῥαίσαντα *Bar.* *Seld.* aliique. e Ἤρτυσε *Bar.* *Seld.* aliique. f Δὲ non agnoscit *Bar.* g Κηλῖδα *Bar.* al. κηλίδα. h Ὁπλαῖς *Eustath.* Comment. in Iliad. χ′. Vide Notas meas. i Al. Ἅρπιναν. k Ἁρπυίαις *Eustath.* loc. cit. l Al. αὐθομαίμονα. m Al. καταρρακτῆρα. n Al. συγγόνων. o Al. δευτέρια.

158. Ἐρεχθεύς.] ὁ Ποσειδῶν, ἢ ὁ Ζεὺς, παρὰ τὸ ἐρέχθειν, τὸ κινεῖν, ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν Λαίτρειναν, ἥτις ἐστὶ χωρίον τῆς Ἤλιδος· ἔπεμψε δὲ αὐτὸν ὁ Ἐρεχθεὺς, ἤτοι ἡ Εἱμαρμένη, ἢ ἡ θάλασσα, ὁ καὶ Ποσειδῶν, πολεμήσοντα Οἰνομάῳ. ἔπεμψε δὲ αὐτὸν ἀπὸ Λυδίας, ἢ ἀπὸ Παφλαγονίας, κατά τινας. Γύας.] τὸ γῡ καὶ [*] τὸ [*] προσγεγραμμένον ἔχει, ὅμως βραχύ ἐστι, διὰ τὴν [1] σύγκρισιν τῶν φωνηέντων κατὰ χασμῳδίαν. τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα κοιναί εἰσι συλλαβαί.

159, 160. Λευρὰν.] λείαν, εὐρεῖαν, καὶ πλατεῖαν. Ἀλετρεύοντα.] ἀλεσμὸν μέλλοντα. Μόλπιδος πέτραν.] τὴν Ἦλιν. Μόλπις γὰρ τὶς Ἠλεῖος εὐγενὴς, αὐχμοῦ καταλαβόντος τὴν Ἦλιν, ἐκ χρησμοῦ ἀκηκοὼς παύσασθαι τὸν αὐχμὸν, ἀνθρώπου τινὸς σφαγιασθέντος Διῒ, αὐτὸς ἑαυτὸν ἔδωκεν εἰς τὴν σφαγὴν, καὶ εὐθέως σφαγιασθέντος, ἐβρέχθη ὑετός. Ἠλεῖοι δὲ ἱερὸν ὀμβρίου Διὸς ἐποίησαν, ἐν ᾧ ἵσταται καὶ ἀνδριὰς Μόλπιδος. Μόλπιδος οὖν πέτραν, ὡς ἔφην, τὴν Ἦλιν λέγει· ὅτι ὁ Οἰνόμαος μετὰ τῶν μνηστήρων τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Ἱπποδαμείας ἠγωνίζετο, καὶ νικῶν αὐτοὺς, καὶ ἀναιρῶν, ἐκ τῶν κρανίων ἐκείνων ναὸν ἔμελλε κατασκευάσειν, ὥσπερ καὶ Ἀνταῖος, καὶ [2] Εὔηνος, καὶ Φόρβας, καὶ Διομήδης ὁ Θρᾷξ, καὶ Κύκνος, ὁ ὑφ᾽ Ἡρακλέους ἀναιρεθείς.

161. Γαμβροκτόνον ῥαίσοντα.] τὸν Οἰνόμαον φθείροντα. γαμβροκτόνον δὲ λέγει τὸν Οἰνόμαον, διὰ τὸ ἀναιρεῖν τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρός. καὶ γαμβροκτόνος μὲν, ὁ κτείνων τοὺς γαμβρούς· γαμβρόκτονος, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβροῦ. καὶ τὸ πενθεροκτόνος καὶ πενθερόκτονος, καὶ τὰ λοιπὰ ὅμοια. τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα δύο τόνους ἐπιδέχονται, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὴν παροξύτονον, οἷον τὸ γαμβροκτόνος, ὁ κτείνων τοὺς γαμβρούς· τὰ δὲ παθητικὰ τὴν προπαροξύτονον, οἷον τὸ γαμβρόκτονος, ὁ κτανθεὶς ὑπὸ γαμβροῦ.

162. Κάδμιλος.] ὁ Ἑρμῆς Βοιωτικῶς, [3] οὗ καὶ Κλεοβούλης υἱὸς, ὁ Μυρτίλος, ὁ Οἰνομάου ἡνίοχος.

163, 164. Ἤρτυσε.] κατεσκεύασε. τῆς ἱστορίας ὕστερον εἰς πλάτος εἰπόντος. Τὸν δὲ λοίσθον ἐκπιὼν σκύφον καὶ τὸ ποτήριον τοῦ Νηρέως· ἢ τὸν δὲ λοίσθον ἐκπιὼν σκύφον, ἔδυψε καὶ ἐκολύμβησεν εἰς τοὺς τάφους τοῦ Νηρέως, τοὺς φερωνύμους, ἤτοι εἰς τὸ ἀπ᾽ αὐτοῦ Μυρτῷον πέλαγος, ὡς καὶ ἔφην· τὸ δὲ σχῆμα, χαριεντισμός ἐστι, καὶ ἀστεϊσμός. ὁ δὲ Νηρεὺς, μυθικῶς μὲν δαίμων ἐστὶν [4] θαλάσσιος, οὗ καὶ Δωρίδος, τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς, αἱ Νηρηΐδες. ἀλληγορικῶς δὲ Νηρεὺς, [5] ἡ θάλασσα, παρὰ τὸ νήχειν, [*] τὸ κολυμβᾶν. [*]

165. Πανώλεθρον κηλῖδα.] καὶ τοῦτο ἐξέβη, ὅτι ῥιπτόμενος εἰς τὸ πέλαγος, κατηράσατο τῷ γένει τῆς Ἱπποδαμείας. Θωΰξας.] κυρίως βοήσας, νῦν δὲ καταρασάμενος.

166, 167. Ψύλλα καὶ Ἅρπιννα, ἵπποι Οἰνομάου, ὧν ἦν Μυρτίλος ἡνίοχος. Ὁπλαῖς.] ταῖς ὄνυξιν, ἴσην Ἁρπυίαις· κακῶς δὲ εἶπε τὸ ἀπὸ μέρους σχῆμα. [6] ποσὶ γὰρ ὀφείλων εἰπεῖν ἴσην Ἁρπυίαις, ὁπλαῖς εἶπεν. Ἅρπυιαι δὲ μυθικῶς δαίμονές τινες, τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Ἀελλὼ καὶ Ὠκυπέτη, καὶ Κελαινὼ, Ἴριδος ἀδελφαὶ, θυγατέρες Θαύμαντος καὶ Ἠλέκτρας, τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Ἅρπυιαι δὲ λέγονται καὶ ὄρνεά τινα ἁρπακτικὰ, ὅθεν ἐμυθεύσαντο καὶ τὰς τοῦ Φινέως θυγατέρας, Ἐράσειαν καὶ Ἁρπύρειαν, ὄρνεα εἶναι, ἁρπάζοντα τὴν τροφὴν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ γέροντος. Ἅρπυιαι δὲ ἀλληγορικῶς οἱ ἄνεμοι, ὡς καὶ νῦν, παρὰ τὸ ἐν τῷ ἀέρι πέτεσθαι. Ἴσην δὲ, τὸ ἴσον, ἀλλαχοῦ μὲν μακρόν, νυνὶ δὲ βραχύ ἐστιν. εἰ καὶ μακρὸν δὲ ληφθῇ, οὐκ ἔστιν ἐπλασμένος ὁ στίχος, ἀλλ᾽ ἔχει πάθος, τὸ λεγόμενον χωλίαμβον. τοῦ γὰρ ἰαμβικοῦ μέτρου, ὡς καὶ τοῦ [7] ἡρωϊκοῦ, εἰσὶ πάθη διάφορα.

168, 169, 170. Τὸν δ᾽ αὖ τέταρτον.] τὸν δὲ τέταρτον νυμφίον ὄψεται τὸν αὐθόμαιμον καὶ ἀδελφὸν, τὸν τοῦ κίρκου καὶ ἱερα-

EMENDATIONES.

[*] Hoc debuisse adjici contextus indicat. [1] Σύγκρισιν *MSS.* omnes. [2] Εὔηνος *Grav.* [3] Οὗ καὶ Κλεοβούλης υἱὸς reposui, pro ὁ καὶ Κλεοβούλης υἱὸς, ex fide omnium *MSS.* [4] Θαλάσσιος reposui, ex omnibus *MSS.* pro θεός. [5] Ἡ θάλασσα, pro ὁ θαλάσσιος, ex *Seld.* [*] Ex *Seld.* [6] Ita restitui ex omnibus *MSS.* prius vero ita scriptum ferebatur, Ποσὶ γὰρ ὀφείλων εἰπεῖν, ἴσην Ἁρπυίαις εἶπεν ὁπλαῖς. [7] Ἡρωϊκοῦ rescripsi, pro ἡρώων, ex omnibus *MSS.*

Λαβόντα κηρύξουσιν. Εν δὲ δεμνίοις	Adeptum prædicabunt. Quintum denique
Τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπτον ἐπτοημένον,	In cubili ex insomniis turbatum
Εἰδωλοπλάστῳ προσκαταξανεῖ ῥέθει,	Imaginoso agitabit corpore,
Τὸν [a] μελλόνυμφον αὐθέντην Κυταϊκῆς,	Sponsum futurum conjugem Cytaicæ,
175 Τῆς ξεινοβάκχης, ὅν ποτ' Οἰνώνης φυγὰς,	Hospites depereuntis: quem aliquando ab Oenone exulans,

VARIANTES LECTIONES.

a Μελλόνυμφον *Bar*, eandemque lectionem in *Scholiis* retinet.

νος, τοῦ κολοσσιαίου καὶ ἀναιρετικοῦ Ἕκτορος. λέγει δὲ τὸν Δηΐφοβον, ὃν τινα κηρύξουσι καὶ ὑμνήσουσι λαβόντα τὰ δευτερεῖα τῆς δυσσφάλτου παλαίστρας. καὶ οἱ μὲν δυσσφάλτου [1] πάλην τὴν Ἑλένην λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ, ἣν ἕνεκα πολλοῖς σφάλμασι καὶ ἀτυχήμασι περιέπεσον. ἐγὼ δὲ τὰ σφαλλόμενα καὶ μεταπίπτοντα παλαίσματα τοῦ πολέμου, οἷον ἀντὶ τοῦ, Ον τινα τὸν Δηΐφοβον κηρύξουσι τὰ δευτερεῖα ἔχειν τῶν πολεμικῶν παλαισμάτων μετὰ τὸν Ἕκτορα. καὶ τοῦτο δὲ ψεῦσμα τοῦ ποιητοῦ, μετὰ γὰρ τὸν Ἕκτορα Τρωΐλος, ὁ Ἕκτορος ἀδελφὸς, καὶ οὐχ ὁ Δηΐφοβος ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐδευτέρευεν. ἢ οὕτως, ἤγουν δευτερος αὐτὸς γαμεῖ τὴν Ἑλένην μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον. ἢ ἴσως καὶ δυσσφάλτου πάλην καλῶς ἔχει λέγειν τὴν Ἑλένην, κήρυκα δὲ καλλιζάκτηρα καὶ [2] ἅρπαγα τὸν Ἀλέξανδρον. μετὰ γὰρ τὸ ἀχθῆναι Φιλοκτήτην ἀπὸ Λήμνου, καὶ τοξευθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀλέξανδρον, Δηΐφοβος τὴν Ἑλένην ἐγήματο. ἢ καὶ τοῦ Πριάμου αὐτὴν ἆθλον θεμένου τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ πόλεμον, καὶ λαβὼν ταύτην αὐτὸς, ὡς ἀριστεύσας· ἢ καθάπερ ἄλλοι φασὶ, ταύτην μόνος αὐτὴν ἀφελόμενος, ὡς Εὐριπίδης ἐν Τρῳάσι φησί·

> Βίᾳ δ' ὁ καινός μ' οὗτος ἁρπάσας πόσις,
> Δηΐφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.

171, 172. [3] Εν δὲ δεμνίοις.] τὸν πέμπτον εἰδωλοπλάστῳ προσκαταξανεῖ ῥέθει καὶ σώματι, ἐξ ὀνείρων ἐπτοημένον· συντάξειν, ποιήσει αὐτὸν ἐν ὀνείροις φάσμα αὐτῆς βλέποντα, κινεῖσθαι καὶ ταλαιπωρεῖσθαι, [4] ὥσπερ συνουσιάζοντα αὐτῇ, (λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα) τῷ δι' ὀνείρων ἔρωτι, καὶ τῷ εἰδωλοπλάστῳ κάλλει αὐτῆς προσεκπυρώσει αὐτόν.

173. Ῥέθει.] νῦν μὲν τῷ ὅλῳ σώματι, κυρίως δὲ μόνῳ τῷ προσώπῳ. παρὰ τὸ ῥέειν τὰ ἤθη ψυχῆς δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι.

174. Τὸν μελλόνυμφον.] τὸν Ἀχιλλέα, τὸν ἐν ᾅδῃ γῆμαι μέλλοντα τὴν Μήδειαν. μυθεύονται γὰρ ὅτι [5] ἐν Μακάρων Νήσοις αὐτὴν ἔγημεν, θυγατέρα οὖσαν Αἰήτου καὶ Εἰδυίας, τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Κύταια δὲ πόλις Κολχίδος, ὅθεν αὐτὴν Κυταϊκὴν ἔφη. οἱ δὲ Κόλχοι, Ἰνδικοὶ Σκύθαι εἰσίν, [6] οἱ καὶ Λαζοὶ καλούμενοι, πλησίον οἰκοῦντες Αἰγῶν, τῶν πρὶν Μασσαγετῶν, ὧν Κόλχων τὰ φάρμακα αὐθημερὸν ἀναιροῦσιν. εἰς δὲ Κόλχους Αἰήτης ἀφίκετο, ὡς μὴ [7] ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ. Αἰήτης γὰρ, καὶ Ἀλωεὺς Ἡλίου παῖδες καὶ Πέρσης, τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. διεῖλε δὲ Ἥλιος τοῖς παισὶ τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δίδωσι, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτῃ. Αἰήτης δὲ μὴ ἀρεσθεὶς τῇ Κορίνθῳ, παρέθετο ταύτην φυλάττειν Βούνῳ, Ἑρμοῦ καὶ Νύμφης υἱῷ. αὐτὸς δ' εἰς Κόλχους ἀφίκετο, ἐντειλάμενος Βούνῳ φυλάττειν τὴν τῆς Κορίνθου βασιλείαν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς, ἢ τις τῶν ἐξ αὐτοῦ ἔλθοι. ἐν Κόλχοις δὲ αὐτὸς γήμας Εἰδυῖαν, τὴν Ὠκεανοῦ θυγατέρα ἐν Κυταίᾳ πόλει, Μήδειαν καὶ Ἄψυρτον γεννᾷ. ἀδελφαὶ δὲ Αἰήτου καὶ Ἀλωέως, ἤτοι Ἡλίου θυγατέρες, Κίρκη καὶ Πασιφάη, καθ' ἑτέρους καὶ Καλυψώ. περὶ δὲ τῆς Ἡλίου βασιλείας, τῆς εἰς αὐτοῦ παῖδας Αἰήτην καὶ Ἀλωέα διαιρέσεως, Θεόπομπος ὁ Χῖος Εὔμηλος, τῆς Κορίνθου ἱστορικοῦ ποιητοῦ, μέμνηται λέγοντος·

> Ἀλλ' ὅτε δ' Αἰήτης, καὶ Ἀλωεὺς ἐξεγένοντο
> Ἡελίου τε καὶ Ἀντιόπης, τότε δ' ἄνδιχα χώρην
> Δάσσατο παισὶν ἑοῖς Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός.
> Ην μὲν ἔχεν Ἀσωπὸς, τὴν πόρε δῖῳ Ἀλωεῖ,
> Ην δ' Ἐφύρη κτεάτισσ' Αἰήτῃ δῶκεν ἅπασαν.
> Αἰήτης δ' ἄρ ἑκὼν Βούνῳ παρέδωκε φυλάσσειν,
> Εἰσόκεν αὐτὸς ἀνὴρ εἰς ὕστερον αὖθις ἵκοιτο,
> Η ἐξ [8] αὐτοῖο τις ἄλλ'· ὤχετο Κολχίδα γαῖαν.

Σημείωσαι δὲ τοῦτο, ὅτι οἱ μὲν λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν Πέρσης καὶ Ἡλίου παῖδας φασὶ τὸν Αἰήτην καὶ Ἀλωέα, ὁ δὲ Εὔμηλος τῆς Ἀντιόπης καὶ Ἡλίου. * Τοῦτο διαφόρως ἱστορεῖται. Οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι καθ' ὄναρ ὁ Ἀχιλλεὺς μιγεὶς τῇ Ἑλένῃ, ἰδεῖν αὐτὴν ἐπεθύμησεν, ἐρωτικῶς ἔχων ἀπὸ τῆς ὀνείρου, καὶ ἠξίωσεν ἐλθεῖν ἐπὶ τῷ τείχει. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν, ἐπὶ πλείω ἔρωτι ἐνετέθη. Οἱ δὲ οὕτως, ὅτι ἰδὼν αὐτὴν πρῶτον ἐπὶ τοῦ τείχους, ἔρωτι συνεσχέθη, καὶ ἠξίωσε τὴν μητέρα αὐτοῦ συμπρᾶξαι αὐτῷ εἰς τὸ συμμιχθῆναι αὐτῇ. ἡ δὲ καὶ ὄναρ ἐποίησεν, ὡς δοκεῖν αὐτὸν αὐτῇ συνέρχεσθαι, καὶ οὕτως παρεμυθήθη. *

175. Ξεινοβάκχης.] τῆς Μηδείας, ὅτι ξένῳ ὄντι τῷ Ἰάσονι ἐφιλιώθη καὶ ἐξεβακχεύθη, καὶ διὰ τὸν αὐτοῦ ἔρωτα καὶ Ἄψυρτον κατέτεμε μέλαθρον, τὸν αὐτῆς ἀδελφόν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ κεῖται. μέμνηται καὶ Πίνδαρος λέγων·

> ——— Θέσπατον ἦν Πελίαν
> Ἐξ ἀγαυῶν θανέμεν Αἰολιδᾶν,
> Χείρεσσιν, ἢ βουλαῖς ἀκνάμπτοις.

Τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας κατὰ Φερεκύδην, καὶ ἑτέρους, οὕτως ἔχει· Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης θυγάτηρ ὑπῆρχε [9] Τυρὼ, παρὰ Κρηθεῖ τρεφομένη, τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ. ταύτῃ μιγεὶς Ποσειδῶν, διδύμους παῖδας γεννᾷ, Πελίαν καὶ Νηλέα, οὓς ἡ μήτηρ ἐκτίθησιν ἱπποφορβίοις. τραφέντες δὲ ἀνέγνων τὴν μητέρα, καὶ τὴν ἐκείνης μητρυιὰν κτείνουσι σιδήρῳ, καίπερ φυγοῦσαν, ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει. Νηλεὺς δὲ στασιάσας μετὰ Πελίου ἧκεν εἰς [10] Μεσσήνην, καὶ κτίζει Πύλον. Πελίας δὲ ἐν Θεσσαλίᾳ οἰκῶν, ἐξ Ἀναξιβίας τῆς Βίαντος, ἢ Φυλομάχης τῆς Ἀμφίονος, ἔσχεν Ἄκαστον, Πεισιδίκην, Πελόπειαν, Ἱπποθόην, Ἄλκηστιν. Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν, ἐκ Τυροῦς, τῆς αὐτοῦ ἀδελφιδῆς, γεννᾷ Αἴσονα, Ἀμυθάονα, Φέρητα. μετὰ δὲ

EMENDATIONES.

1 Πάλην, pro πάλιν, ut paulo ante ἴσην, pro ἶσιν. 2 Ἅρπαγα, pro ὅρπαγον, ex omnibus MSS. 3 Sequuntur in *Impressis* Codd. quædam de Achille, quem Poeta noster alterum Helenæ maritum fuisse narrat; quæ quidem in *Bar.* desunt, in *Seld.* verum paulo inferius reperiuntur, quæ, tanquam ad proprium locum, transferenda curavi. 4 Ita emendavi hunc locum, ex *Grav.* quem vulgg. edit. hoc modo habebant: ὥσπερ συνουσιάζοντα αὐτῇ, λέγει δὲ τὸν Ἀχιλλέα. Εἰδωλοπλάστῳ.] τῷ δι' ὀνείρων &c. 5 Εν ᾅδῃ μακάρων νήσοις hab. nt *Impressi*. Ego ᾅδῃ delevi, ex fide omnium *MSS.* quod tanquam interpretamentum margini adscriptum, in textum irrepsisse videtur. 6 Οἱ καὶ Λαζοὶ (Λαζοὶ *Grav*) καλούμενοι, πλησίον οἰκοῦντες Ἀβασγῶν, (Ἀβασγῶν *Seld*) ὧν Κόλχων &c. *MSS.* omnes. 7 Malui hic, & paulo post, ἀρεσθεὶς pro ἀρεσθεὶς, cum *Bar.* priusquam vidissem ἀρεσθεὶς legi in Scholiis ad Pindarum, quæ dicuntur τῶν παλαιῶν. sed procul dubio ad Tzetzen nostrum aliqua saltem ex parte referri debent. Nam ubi Medeæ fabulam explicavit eodem, quo hic reperitur, modo, addit: Εὑρίσκομεν δὲ τὰς ἱστορίας πλατύτερον ἐν τῷ τοῦ Λυκόφρονος ὑπομνήματι. Quæ procul dubio huc spectant. Vid. Olymp. Od ιγ'. p. 156. Edit. Oxon. Ibidem pro Βούνῳ, quod hic habetur, Βούνῳ legitur. 8 Αὐτῶν, pro αὐτῆς, ex *Seld.* * Hæc sunt quæ ex alieno loco in suum transtuli secutus *Seld.* 9 Τυρὼ, pro τυρώ, ex omnibus *MSS.* & paulo post. 10 Μεσσήνην, pro Μεσσήνην, ex *Seld.*

Κρηθέα,

Κρηθεῖα, Πελίας ἐβασίλευσεν Ἰωλκοῦ, ᾧ χρησμὸς ἦν, ὑπό τινος τῶν ἐξ Αἰόλου θανεῖν. ὧν εἷς ἦν καὶ Ἰάσων, παῖς Αἴσονος ὑπάρχων καὶ Πολυμήδης, τῆς Αὐτολύκου. ὡς γοῦν πάντας ἀνῄρει τοὺς Αἰολίδας ὁ Πελίας, ἔμελλε δὲ καὶ τὸν Ἰάσονα ἔτι βρέφος ὄντα, ὡς Αἰολίδην, ἀνελεῖν, νύκτα βαθεῖαν οἱ τούτου συμπαρόντες συγγενεῖς, σορῷ τοῦτον βαλόντες, μετὰ δακρύων ἐξῆγον ὡς δῆθεν θανόντα· ἀπαγαγόντες δὲ εἰς τὸ Χείρωνος ἄντρον, δεδώκασιν αὐτὸν ἀναστρέφειν καὶ παιδεύειν, καθά τε καὶ τοῦτο Πίνδαρος λέγει. Αὔξησιν δὲ λαβὼν ἡλικίας κατῆλθεν ἐκ τοῦ ἄντρου, καὶ κατὰ μὲν Ἀπολλώνιον, καὶ λοιπούς, περὶ τὸν Ἄναυρον ῥεῖθρα ποταμόν. ὁ δὲ Πελίας καὶ πάλιν χρησμὸν λαβὼν, ἤκουσεν, Ἀπὸ μονοπέδιλου φυλάττεσθαι, καθὰ καὶ Πίνδαρος ἔλεγε,

> Τὸν μονοκρήπιδα πάντως
> Ἐν φυλακαῖσι σχεθέμεν μεγάλαις.

Τοῦτον γοῦν μαθὼν τὸν χρησμὸν, θύσας τῷ Ποσειδῶνι, πάντας ἐπὶ τὴν θυσίαν καλέσας, εἶδε τὸν Ἰάσονα μονοκρήπιδα. διαφθαρείσης γὰρ τὸν Ἄναυρον ποταμὸν,

> Ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἔνερθε
> Κάλλιπεν αὖθι πέδιλον, ἐνισχόμενον προχοῇσι·

καθάπερ φησὶν Ἀπολλώνιος. ἰδὼν γοῦν ὁ Πελίας αὐτὸν μονοπέδιλον, ἤρετο, Σὺ τί ἂν ἐποίησας, εἴ τις ἦν χρησμὸς, ὑπό τινος ἀναιρεθῆναί σε. ὁ δὲ βουλῇ τῆς Ἥρας φησὶν, Ἐπὶ τὸ ἀγαγεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἔπεμπον ἂν αὐτόν. τὸ δὲ χρυσόμαλλον τοῦτο δέρας ἦν τοῦ κριοῦ, ὃς τὸν Φρίξον εἰς Κολχίδα διεπεραιώσατο, ἐκεῖ δὲ τοῦτον, ὥς φασιν, ἔθυσε Φρίξῳ Διΐ, καὶ ἐν Ἄρεος ἄλσει περί τινα δρῦν τοῦτο ἀπεκρέμασεν· ἐφύλαττε δὲ τοῦτο δράκων, ὅστις πεντηκοντόρους ναῦς μάκει τε, πάχει τε, ὥς φησι Πίνδαρος. κατὰ γοῦν τὴν αὐτοῦ κρίσιν ὁ Πελίας κελεύει αὐτὸν τὸν Ἰάσονα ἀπελθεῖν, καὶ κομίσαι τὸ δέρας [1] αὐτῷ. ὁ δὲ τὴν Ἀργοῦν δειμάμενος, ἥ τις λαλιστάτην εἶχε τὴν [2] τρόπιν, ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ὑπάρχουσαν, καὶ σὺν αὐτῷ ἑτέρους ἄνδρας μεθ' ἑαυτοῦ λαβὼν, ὡς εἶναι τοὺς πάντας ν', κατέπλευσεν εἰς τὴν Κολχίδα, καὶ παρεκάλει Αἰήτην δοῦναι αὐτοῖς τὸ δέρας. ὁ δὲ ἔφη δοῦναι, ἂν τοὺς Ἡφαιστείους πυρπνόους χαλκόποδας ζεύξῃ ταύρους, καὶ σπείρῃ τοὺς δράκοντος ὀδόντας, οὓς εἶχεν αὐτὸς ὁ Αἰήτης, τῆς Ἀθηνᾶς δούσης αὐτῷ μέρος ἐκ τῶν ἐν Θήβαις σπαρέντων τῷ Κάδμῳ. Μήδεια δὲ, ἡ Αἰήτου θυγάτηρ, ἐρασθεῖσα Ἰάσονος, φαρμάκοις αὐτὸν χρίσασα, καὶ τῆς πυρὸς τῶν ταύρων διεφύλαξε, καὶ νυκτὸς περὶ τὸ δέρας τοῦτον [3] ἀπήγαγε, καὶ γοητεύσασα τὸν δράκοντα, τοῦτο ἀφείλατο, καὶ τοῖς Ἀργοναύταις συναπέπλευσε, λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὸν αὐτῆς ἀδελφὸν Ἄψυρτον. διωκόμενος δὲ Αἰήτης, μαθοῦσα τὸν Ἄψυρτον τεμοῦσα, ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. συλλέξας δὲ ὁ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησεν, εἶτα Κόλχους ἀπέστειλεν εἰς δίωξιν αὐτῶν. Αὐτοὶ δὲ Ἠριδανὸν, καὶ Σύρτιδας νήσους, καὶ [4] Σειρῆνας παρέπλευσαν, Ὀρφέως κιθαρίζοντος. [5] Βύτης δὲ μόνος ἐξῆλθε πρὸς αὐτάς. μετὰ Σειρῆνας, παραπλεύσαντες Χάρυβδιν, Σκύλλαν, Κυανέας πλαγκτὰς πέτρας, Θέτις δὲ αὐτοὺς διεβίβασεν Ἥρας παρακλήσει. Θρινακίαν δὲ παραπλεύσαντες, ἔχουσαν βόας Ἡλίου, εἰς Φαιακίαν ἦλθον, πρὸς Ἀλκίνοον βασιλέα. Τῶν δὲ διωκόντων αὐτοὺς Κόλχων, οἱ μὲν ἐν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρῴκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα, καὶ τὰς Ἀψυρτίδας νήσους, τινὲς δὲ εἰς Φαιακίαν. Ἀρήτη δὲ Ἰάσονα καὶ Μήδειαν συνέζευξε, καὶ ιβ' θεραπαινίδας αὐτοῖς παρέσχεν. οἱ δὲ Κρήτην παραπλεύσαντες, Αἴγιναν, Εὔβοιαν, καὶ Λοκρίδα, εἰς Ἰωλκὸν ἵκοντο, τὸν πάντα πλοῦν [6] δεσὶ μησὶν ἀνύσαντες. Πελίας ἀπεγνωκὼς τὴν ἄφιξιν τῶν Ἀργοναυτῶν, Αἴσονα ἀνελεῖν ἤθελεν. ὁ δὲ θύων, ταύρου αἷμα πιὼν, ἀπέθανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἑαυτὴν ἀνήρτησε, νήπιον παῖδα Πρόμαχον ἀπολιποῦσα· καὶ τοῦτον δὲ Πελίας ἀνεῖλεν, ὁ δὲ Ἰάσων τὸ δέρας δοὺς, εἰς τὸν Ἰσθμὸν πλεύσας, Ποσειδῶνι τὴν Ἀργὼ ἱερεῖ. Μήδειαν δὲ παρεκάλει μετελθεῖν Πελίαν, ἕνεκεν τοῦ φόνου τῶν αὐτῆς συγγενῶν. ἡ δὲ κριὸν ἀφεψήσασα, ἄρνα ποιεῖ. καὶ αἱ τοῦ Πελίου θυγατέρες ὁμοίως ἀφεψῆσαι θέλουσαι τὸν Πελίαν, ἀνεῖλον αὐτόν. Ἄκαστος δὲ διώκει Ἰωλκοῦ Μήδειαν καὶ Ἰάσονα, καὶ δέκα χρόνους ἐν Κορίνθῳ διέτριβον. Ἰάσων δὲ λαβὼν Γλαύκην, τὴν Κρέοντος, ὡς μικροῦ τὴν Μήδειαν ἐλύπησεν, ἡ φαρμάκοις Γλαύκην ἀνελοῦσα, καὶ Κρέοντα· καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας, [7] Μέρμερον καὶ Φέρητα, ξίφει διαχρησαμένη, ἐφ' ἅρματος δρακόντων πτερωτῶν εἰς Ἀθήνας ἀποδημεῖ, καὶ συνοικήσασα Αἰγεῖ, τῷ Πανδίονος, γεννᾷ Μῆδον. ὕστερον δὲ τῷ Θησεῖ ἐπιβουλεύσασα, [8] ἐκβάλλεται τῆς Ἀττικῆς μετὰ τοῦ παιδὸς, ὃς βαρβάρων κρατήσας, τὴν ὑπ' αὐτὸν Μηδείαν ἐκάλεσεν, καὶ στρατεύσας Ἰνδοῖς τελευτᾷ. Μήδεια δὲ ἄγνωστος εἰς Κόλχους ἐλθοῦσα, καὶ τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν δίδωσι πάλιν, Πέρσην ἀνελοῦσα, τὸν ἀδελφὸν ἐκείνου, τὸν αὐτὸν ἐκβαλόντα τῆς βασιλείας. Οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν, τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν ἀπόπλουν εἰς Κόλχους γενέσθαι φασὶ, τοῦ Ἰάσονος εἰπόντος Πελίᾳ, ὅτι, Εἰ [9] ἔγνων τὸν ἐμὲ μέλλοντα ἀνελεῖν, ἀπέστειλα ἂν αὐτὸν τὸ χρυσοῦν δέρας ἀποκομίσαι μοι, καὶ τὸν Πελίου κατὰ τὴν [10] αὐτοῦ κρίσιν αὐτῷ ἐπιτάξαντος τοῦτο ἀποκομίσαι. ὁ δὲ Πίνδαρός φησιν, ὅτι κατελθὼν ὁ Ἰάσων ἀπὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρου, καὶ γνωρισθεὶς τῷ πατρὶ, καὶ τοῖς συγγενέσιν, ἀριστοποιεῖται καὶ συνευωχεῖται αὐτοῖς. εἶτα πρὸς Πελίαν ἀπελθὼν, ταχέως μετὰ ὄχλου πολλοῦ τὴν τῶν προγόνων βασιλείαν ἀπῄτει. ὁ δὲ Πελίας ὑπέσχετο δοῦναι αὐτῷ, πρότερον εἰπὼν ἀπελθεῖν αὐτὸν εἰς Κολχίδα, καὶ τὴν Φρίξου ψυχὴν ἀνακαλέσασθαι πρὸς κατὰ τὸν νόμον. ἔφη γὰρ, [11] ὑπὸ δειμάτων νυκτερινῶν θορυβεῖσθαι διὰ τὸν Φρίξον. [12] Εἰ γοῦν ἀπέλθῃς, φησὶ, καὶ οὕτω ποιήσῃς, καὶ τὸ δέρας κομίσῃς (νέος γὰρ εἶ, ἐγὼ δὲ γέρων) δίδωμί σοι τὴν βασιλείαν. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς ἀπελθὼν ἀναιρεθῇ ὑπὸ τοῦ δράκοντος. Τὰ δὲ τοῦ Πινδάρου ῥητὰ οὕτως ἔχουσιν·

> Ἐπεὶ δὴ γνώμας ἀταρβάκτοιο πειρώμενος,
> Ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

Καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν φησίν·

> Οὐ πρέπει νῶϊν χαλκοτέκτοισι ξίφεσιν,
> Οὐδ' ἀκόντεσσι μεγάλαν προγόνων
> Τιμὰν δάσασθαι. ———

Οἰνώνης φυγάς.] ὁ Πηλεύς. Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ἐνδηΐδος παῖδες, Τελαμὼν καὶ Πηλεύς, καὶ Φῶκος ἀδελφὸς αὐτῶν ἐκ [13] Ψαμάθης, μιᾶς τῶν Νηρηΐδων, ὃν Φῶκον ἐν γυμνασίῳ Πηλεὺς δίσκῳ πλήττει, Τελαμὼν δὲ τὸ μετάφρενον πλήξας ξίφει, ἀνεῖλεν αὐτόν, ὅθεν παρ' Αἰακοῦ διώκονται τῆς Αἰγίνης. καὶ ὁ μὲν Τελαμὼν τὴν Σαλαμῖνα νῆσον οἰκεῖ· Κυχρεὺς δὲ, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος, τῆς Ἀσωποῦ, κτείνας ὄφιν τὴν νῆσον λυμαινόμενον, ἐβασίλευσεν αὐτῆς· ἄπαις δὲ τελευτῶν, τὴν βασι-

EMENDATIONES.

1 Αὐτῷ, reposui pro αὐτοῦ, ex fide omnium MSS. 2 Τρόπιν reposui, pro τροπὸν, ex Bar. Scholiastes enim de carina navis Argûs loquitur, quam vocalem fuisse dicit. 3 Ἐπάγει, pro ἀπάγει, ex Bar. & Grav. 4 Σειρῆνας posui, pro Συρῆνας, ex utroque MSS. idemque feci paulo post. 5 Βύτης posui, pro Αἰήτης, non enim Æetes, sed Butes dictus est, qui Sirenum cantu delinitus, ad eas se contulit, desertis Argonautis, ut patet ex *Apollonio*, Argon δ'. v. 913.

——— οἶος ἑταίρων
Προφθάμενος ἐξέστο καλῷ ζυγῷ, ἵετο πόντῳ
Βούτης, Σειρήνων λιγυρῇ ὀπὶ θυμὸν ἰανθείς.

Cæterum Βύτης habent Bar. & Grav. Βύτης Seld. 6 Τετρασι Grav. 7 Mallem Μέρμερον, cum Seld. 8 Ἐκβάλλεται τῆς Ἀττικῆς reposui, pro ἐκβάλλεται πατρίδος, nixus auctoritate omnium MSS. Medea enim ob structas Theseo insidias, ab Ægeo Thesei patre, cui nupsisset, ex Attica ejecta est, narrante *Plutarcho*, in Vita Thesei. 9 Ἔγνων reposui, pro ἔγνω, ex fide utriusque MSS. 10 Αὐτοῦ, pro αὐτῆς, ex Grav. 11 Ὑπὸ δειμάτων posui, pro ὑποδειγμάτων, itaque emendandum esse ipsa verba clamant. Atque sic legi reperio in Grav. 12 Εἰ γοῦν, pro εἰ γάρ, ex omnibus MSS. 13 Ψαμάθης, μιᾶς τῶν Νηρηΐδων rescripsi, pro Ψαμάθης μιᾶς τῶν ἑταιρῶν, tertia auctoritate Seld.

Αἰακ

Μύρμων τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατὸν,
Πελασγικὸν Τυφῶνα γεννᾶται πατὴρ,

Cum sexpeda formicarum in viros mutasset agmina,
Procreavit pater Typhonem Pelasgicum,

λείαν Τελαμῶνι κατέλειψε, φυγόντι πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ Πηλεὺς κατὰ Φερεκύδην καθαίρεται ὑπ' Εὐρύτου, τοῦ Ἄκτορος, οὗ θυγατέρα Ἀντιγόνην λαμβάνει· ἀναρτηθείσης δὲ ἐκείνης, ᾤχετο εἰς Φθίαν, καὶ Θέτιν [1] ἄγει, ὅτι τῶν ἵππων ἐκεῖ ἐν [2] Φαρσάλῳ, καὶ [3] Θετιδείῳ, ἣ καλεῖται ἀπὸ τῆς Θέτιδος ἡ πόλις· κατὰ μὲν Φίλαρχον, ὅτι ὁπλισαμένη τὰ ὅπλα ἔφυγε πρὸς τὸν Ἥφαιστον, μὴ πλημμελήσασα [4] τούτῳ τὸν ἔρωτα, πληγεῖσα τὸν πόδα ὑπ' αὐτοῦ σφύρῳ, ἐν Θετταλίᾳ ἰᾶται, ἐν τῷ ἀπ' αὐτῆς κληθέντι Θετιδείῳ. κατὰ δὲ Εὐριπίδην, ὅτι διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ Πηλέως, μετήλλαττεν ἑαυτήν, ὡς ὁ Πρωτεύς, εἰς διαφόρους [5] εἰδέας. ἐκεῖ δὲ κατέσχεν αὐτὴν ἐν σηπίας μορφῇ, καὶ ἐμίγη αὐτῇ, ὅθεν καὶ Σηπίας, χωρίον Μαγνησίας Θετταλικῆς. [6] Οὕτω γοῦν φυγάδην Θετταλικὸν Οἰνώνης, ἤτοι Αἰγίνης, τὸν Πηλέα φησίν· ἡ γὰρ Αἴγινα πρότερον Οἰνώνη ἐλέγετο, ἀπὸ Οἰνώνης, τῆς Βυδίωνος θυγατρὸς, καθά φησι Πυθαίνετος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Αἰγινητῶν. Αἴγινα δὲ μετεκλήθη, ὡς πάντες φασὶν ἀπὸ Αἰγίνης, τῆς Ἀσωποῦ. διὰ δὲ τὸν φόνον Φώκου, ἡ μήτηρ [7] αὐτοῦ Ψαμάθη λύκον μέγαν ἐποίησε διαφθείρειν τὰς βόας Πηλέως, ὃν πάλιν αὐτὴ ἀπελίθωσε, Θέτιδος παρακλήσει. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ἡ Θέτις τοῦτον ἀπελίθωσε τρώγοντα τὰς βοῦς, ἃς Πηλεὺς ἄποινα ἔστελλεν Ἀκάστῳ ὑπὲρ Ἄκτορος, τοῦ ἐκείνου υἱοῦ, ὃν ἄκων ἀνεῖλε κυνηγεσίῳ. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι ὁ Πηλεὺς πρὸ Θέτιδος Πολυμηλίδην εἶχε γυναῖκα, ἧς ἀδελφὸς Ἶρος· οὗ παῖδα Εὐρυτίωνα ἐν κυνηγεσίῳ Πηλεὺς ἄκων ἀναιρεῖ, ἕνα ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν. Οἰνώνης φυγάς.] Αἴγιναν, τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Ζεὺς εἰς εὐνὴν εἶχεν, εἰς τόπον καλούμενον Φλιοῦντα, τοῦ δὲ Σισύφου τῷ Ἀσωπῷ ἀπαγγείλαντος τὴν τοῦ Διὸς μῖξιν, ὁ Ἀσωπὸς πρὸς τὸ μαθὼν τἀληθὲς ἠπείγετο. Ζεὺς δὲ γνοὺς τοῦτο, τὴν μὲν εἰς νῆσον ἐπώνυμον μετέβαλε, τῷ δὲ Σισύφῳ δέδωκε τιμωρίαν ἐν τῷ ᾅδῃ, ὥστε λίθον τινὰ φέρειν μέγαν. τῆς δὲ Αἰγίνης τὸν Αἰακὸν τεκούσης, καὶ διὰ τὸ διατελεῖν μόνον ἐν τῇ νήσῳ δυσχεραίνοντα, προσηύξατο τῷ Διῒ, ἵνα οἱ ἐκεῖσε μύρμηκες μεταβληθῶσιν εἰς ἄνδρας, ὃ καὶ γέγονεν. ἄλλοι δὲ τὰ περὶ τῶν μυρμήκων οὕτως φασὶν, Ὅτι Πηλεὺς ἀνελὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν, ἔφυγε, καὶ ἐλθὼν ἐν Θεσσαλίᾳ ὑπῆρχε στρατοῦ, καὶ εὐξάμενος τῷ Διῒ, μετεβλήθησαν οἱ μύρμηκες εἰς ἄνδρας, ἐξ οὗ λέγονται Μυρμιδόνες.

176. Μύρμων τὸν ἐξάπεζον ἀνδρώσας στρατόν.] λείπεται, ὅτι Αἰακὸς Διῒ ἐξ Αἰγίνης γεννηθεὶς, ἐν τῇ ἀπ' [8] αὐτῆς Αἰγίνῃ νήσῳ κατελείφθη μόνος· ᾐτήσατο δὲ τῷ Διῒ, καὶ ὃς τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε, καθὰ καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ φησὶν,

> Ἡ δ' ὑποκυσαμένη τέκεν Αἰακὸν ἱππιοχάρμην,
> Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβης πολυηράτου ἵκετο μέτρον,
> [9] Μοῦνος ἐὼν ἤχθαλε, Πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
> Ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νήσου,
> Τοὺς ἄνδρας ποίησε, βαθυζώνους τε γυναῖκας,
> Οἳ δή τοι πρῶτοι ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας.

Καὶ ταῦτα μὲν εἰσὶ τὰ λῆρα καὶ μυθικά. Θεαγένης δὲ ὁ ἱστορικὸς ἐν τῷ περὶ Αἰγίνης φησὶν, ὀλιγανθρωπούσης τῆς νήσου τοὺς ἐν αὐτῇ ἐν σπηλαίοις οἰκεῖν, [10] ἀκατασκεύους ὄντας· καὶ τοὺς μὲν γεωργουμένους καρποὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις τιθέναι, τὴν δ' ἐκ τούτων ὀρυττομένην γῆν εἰς τὰς γεωργίας ἀναφέρειν, ὡς ὑπεράντλου τῆς νήσου τελούσης, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τὸ πεδινόν. [11] τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως· Αἰακὸς ἐλθὼν μετά τινων ἐκ Πελοποννήσου, καὶ οἰκίσας τὴν νῆσον, ἐξημέρωσεν αὐτὴν, πάντα διδάξας τὰ πρὸς πόλεμον, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ὅσοις ἄνθρωποι κεχρῆνται. ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι Αἰακῷ χαριζόμενος ὁ Ζεὺς, τοὺς τῆς Αἰγίνης νήσου μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε, τουτέστιν, ἡ Εἱμαρμένη, καὶ ὁ νοῦς Αἰακοῦ (Ζεὺς γὰρ καὶ ἡ Εἱμαρμένη, καὶ ὁ νοῦς λέγεται) μετέπεμψεν αὐτοὺς καὶ μετεποίησε, πρὸς τὸ κατ' ἀνθρώπους πράττειν τὰ σύμπαντα ἔργα αὐτῶν. ἡ δὲ Αἴγινα αὕτη νῆσος μία τῶν Σποράδων ἐστὶν, ἀντικρὺ κειμένη τῆς Ἀττικῆς, ἄποικος, ὡς ἔφην, Ἀργείων ὑπάρχουσα. μετὰ γὰρ Λακεδαιμονίων ἐλθὼν Αἰακὸς ταύτην κατῴκησε, καὶ Τειάκων Ἀργεῖος μετὰ τὴν τελευτὴν Αἰακοῦ σὺν πλήθει ἐλθὼν, ᾤκησεν Αἴγιναν. οἱ δ' Ἀργεῖοι τοῦ Δωρικοῦ γένους εἰσίν. * Ἐξάπεζον] ἑξάπουν. * Ἀνδρώσας.] ἐπὶ μὲν Αἰακοῦ κατὰ τὸ μυθικὸν, ἀνθρώπους ποιήσας. νῦν δὲ ἐπὶ Πηλέως, ἀντὶ τοῦ στρατιώτας καὶ ἀνδρείους ποιήσας.

177. Πελασγικόν.] Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος Ἴναχος· Ἰνάχου καὶ Μελίας, τῆς Ὠκεανοῦ, Φορωνεὺς, καὶ Αἰγιαλεὺς ἄπαις, ἀφ' οὗ Αἰγιάλεια ἡ χώρα. Φορωνεὺς δυναστεύων Πελοποννήσου, ἐκ Τηλεδίκης νύμφης γεννᾷ Ἆπιν καὶ Νιόβην. Ἆπις οὖν τυραννικῶς ζῶν, ἀναιρεῖται ὑπὸ Θελξίονος καὶ Τελχῖνος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Ἀπία, ἡ τῆς Πελοποννήσου. Νιόβης, τῆς Ἄπιδος ἀδελφῆς, καὶ Διὸς, Ἄργος, ἀφ' οὗ ἡ χώρα· κατὰ δὲ Ἀκουσίλαον, καὶ Πελασγὸς σὺν Ἄργῳ, ἀφ' οὗ ἡ Πελοποννήσου χώρα, ἡ καὶ Ἀπία λεγομένη, μέχρι Φαρσαλίας καὶ Λαρίσσης Πελασγία ἐκλήθη. τὸν δὲ Ἀχιλλέα Πελασγικὸν ἐκάλεσεν, ὡς Φαρσάλιον. Τυφῶν.] δαίμων ἑκατογκέφαλος, πολεμηθεὶς καὶ κεραυνωθεὶς τῷ Διῒ, ὥς φασι μυθικῶς. Πίνδαρος μὲν λέγει,

> Ἑκατογκεφάλου Τυφῶνος ὑπερβίου.

Αἰσχύλος δὲ πάλιν περὶ τούτου φησὶ,

> [12] Δειναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον,
> Ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας.

Ἀλληγορεῖται δὲ ψυχικῶς. Τυφὼν ἐστὶν ὁ τῦφος καὶ ἡ κενοδοξία, ἑκατὸν κεφαλὰς, τουτέστι πολλὰς ἔχουσα ἐπάρσεις, ἔχουσα· κεραυνοῦται δὲ, καὶ τιμωρεῖται, καὶ καταβάλλεται τῷ Διῒ, ἤτοι τῷ σώφρονι λογισμῷ. ἢ Τυφὼν ἐστὶ φυσικῶς, ἡ μετὰ τὴν τοῦ Χάους καὶ τῆς Ἔριδος διάλυσιν σφοδρὰ κίνησις τῶν πνευμάτων, καὶ ἡ ἐκπύρωσις, ἥτις ἐπαύθη καὶ ἐπαύθη ὑπὸ Διὸς, ἤτοι τοῦ εὐκράτου ἀέρος, καὶ τοῦ οὐρανοῦ. μετὰ γὰρ τὸ εὐκρατωθῆναι, καὶ συστῆναι τὸν οὐρανὸν εὔρυθμον, ἐπαύθη τὰ τυφωνικὰ καὶ πυρώδη πνεύματα. ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς κοίλοις καὶ κισσηρώδεσι τόποις,

EMENDATIONES.

1 Ἄγει ἐπὶ τῶν ἵππων, ὅτι &c. Impressi 2 Φαρσάλῳ Seld. 3 Θετιδείῳ, ὃ Grav 4 Τούτῳ pro τοῦτο, ex Grav. 5 Ἰδέας MSS. omnes. 6 Οὕτω γοῦν φυγάδην Θετταλικὸν, pro οὕτω γὰρ φυγάδην Θετταλικοῦ. Et quidem οὕτω est in Grav. 7 Αὐτοῦ, pro αὐτῆς, Psamathe enim Phoci mater erat, ut paolo ante dictum. Cæterum hanc sententiam ita restitui, cum prius hoc modo scripta esset, Αἴγινα δὲ μετεκλήθη, ὡς πάντες φασὶν, ἀπὸ Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ, διὰ τὸν φόνον Φώκου. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ψαμάθη &c. Quid vero Phoco, aut Psamathæ cum Ægina? hæc enim Asopi, Bœotorum regis, filia erat, & ex Jove gravida facta, Æacum solum, vel Æacum & Rhadamanthum peperit, quorum ille insulam Oenopiam ex matris nomine Æginam vocavit, Ovid. Metam. vii.

> *Oenopiam veteres appellavere; sed ipse*
> *Æacus Æginam genitricis nomine dixit.*

8 Αὐτῆς pro αὐτῇ, ex utroque MSS. hujusque emendationis veritas ex jam dictis satis constat. 9 Ita emendavi, cum prius scriptum esset:

> Μοῦνος ἐὼν ἤχθαλε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
> Ὅσσοι ἔσαν, &c.

Adde quod in secundo versu, πολυηράτου reposui, pro πολυηράτῳ, ex fide Bar. & Grav. metro etiam id exigente. 10 Ἀκατασκεύους ὄντας rescripsi, ex Seld. ἀκατασκευάστους ὄντας Bar. & Grav. ἀκατασκευάστους ὄντας Impressi Codd. 11 Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως, non immerito deest ab utroque MSS. * Ex Bar. & Grav. 12 Σμερδνοῖσι Seld.

Ἀφ᾽ ἑπτὰ παίδων [a] φεψάλῳ σποδουμένων,	E ſeptem pueris igne combuſtis
Μοῦνον φλέγουσαν ἐξαλύξαντα σποδόν.	Solum calidæ elapſum favillæ.
180 Χ᾽ ὁ μὲν παλιμπόρευτον ἵξεται τρίβον,	Et hic quidem retrogradam ibit viam,
Σφῆκας διαφοινοὺς [b] χηραμῶν [c] ἀνέξεύσας,	Veſpas cruentas è cavernis extrahens,
Ὁποῖα κοῦρος δῶμα κινήσας καπνῷ.	Inſtar pueri, domum fumo qui ſuffiit :
Οἱ δ᾽ αὖ προγεννήτειραν [d] Οὐλαμωνύμου,	Illi verò genitricem juvencam bello cognominis,

VARIANTES LECTIONES.

a Φεψάλῳ Bar. Al. χηραμῶν. c Al. ἀνερύσας. c Al. Οὐλαμωνύμου.

ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ Σικελίᾳ, [1] ἡμέρας μὲν καπνὸς φαίνεται, καὶ δὲ τὸν καιρὸν τῆς νυκτὸς πῦρ τοὺς τοῦ ὄρους πέτρας ἐκχυνόν, καὶ κυλίον εἰς θάλασσαν, ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἐν Σικελίᾳ Ζεὺς τὸν Τυφῶνα κατεταρτάρωσεν. οἱ δὲ ἐν Λυδίᾳ, ἄλλοι ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἕτεροι ἐν Φρυγίᾳ, καὶ ἐν Βοιωτίᾳ λέγουσιν [2] ἕτεροι τοῦτον καταταρταρωθῆναι. Ἀρτέμων δὲ ὁ ἱστορικός φησιν, ὡς παρ᾽ ἐμοί, ὅτι πᾶν ὄρος πυρὸς ἔχον ἀνάδοσιν, καθάπερ ὑπὸ Τυφῶνι κεῖται, εἰς ὃ πάντων οἱ λόγοι συμβεβήκασι, τῶν μυθικῶν ἐν διαφόροις τόποις λεγόντων ταρταρωθῆναι τὸν Τυφῶνα. Πελασγικὸν δὲ Τυφῶνα, ἢ δαίμονα, ἢ ἀνάδοσιν πυρπνόον, τὸν Ἀχιλλέα καλεῖ. [*] Ἀλλ᾽, ὦ φίλε, ἐς πεδίον ἵππον κινεῖς, ἱστορίας ἱκετεύων τὸν Τζέτζην πλατύνειν, ἀντὶ δὲ σαφηνείας τῷ πλάτει τῶν ἱστοριῶν μᾶλλον ποιήσει ἀσάφειαν. σὺν γὰρ Θεῷ φάναι, καὶ τῶν πολυΐστορος Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἀπολλοδώρου, καὶ Ῥηγίνου τοῦ πολυμαθήμονος, καὶ Ἀρτέμωνος τοῦ Περγαμηνοῦ, καὶ Κασσάνδρου τοῦ Σαλαμινίου, καὶ τῶν λοιπῶν ἱστορικῶν ἱστορικώτεροι καθεστήκαμεν· καὶ ἀλληγορεῖν ἐπιστάμεθα καὶ ὑπὲρ Κορνοῦτόν τε, καὶ Παλαίφατον, καὶ Δομνῖνον, καὶ Κεφαλίωνα, καὶ Ἡράκλειτον, καὶ τοὺς ἄλλους, ὁπόσοι ἢ ἑτέρωθεν ἀρυσάμενοι, ἢ ἀφ᾽ ἑαυτῶν γράψαντες, ἠλληγόρησαν· ἐκεῖνοι ἢ ἀσύμφορα, ἢ παντελῶς ὀλίγα ἠλληγόρησαν. ὡς καὶ Φικύλης ὁ Κρεῖσθος· ἡμεῖς δὲ ἀφ᾽ ἑαυτῶν μεμαθήκαμεν καὶ κατὰ πλάτος, καὶ καιρίως ἀλληγορεῖν, καὶ ἱστορίας πλάτος ἀπεξεργάζεσθαι. ἀλλ᾽ ἔασον, ἄνθρωπε, καὶ μὴ ἐνόχλει πλατύτερον γράφειν ἡμᾶς, μὴ μᾶλλον συγχέωμεν, καὶ ἀλληγορεῖν ἐν ἀλληγορουμένοις μύθοις Λυκόφρονος. Γεννᾶται.] γεννᾷ, Ἀττικῶς, τὸ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ. [*]

178. Ἀφ᾽ ἑπτὰ παίδων.] ὁ μὲν Λυκόφρων ἄτοπος, οὐκ οἶδ᾽ ὅθεν εὑρών, ἢ ψευδογραφῶν, ἑπτὰ παῖδας ἄρρενας λέγει τὴν Θέτιν ἐκ Πηλέως τεκεῖν, καὶ τοὺς μὲν ἕξ, εἰς πῦρ βάλλουσα, ἀνεῖλεν, [3] ὡς ἀνάξια πάσχοντα ἑαυτῆς, ὅτι δὲ τὸν Ἀχιλλέως ἐφώρασε, καὶ ἐκωλύθη. Πίνδαρος δὲ λέγει, Ποσειδῶνα, καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ Δία περὶ τοῦ γάμου τῆς Θέτιδος ἐρίσαι. κωλυθῆναι δὲ αὐτούς, κατά τινας τῶν ἱστορικῶν ὑπὸ Θέμιδος, κατὰ δὲ Αἰσχύλον ὑπὸ Προμηθέως. φησὶ γάρ,

Ἡ τέξεται γε παῖδα φέρτερον πατρός.

Ἀπολλόδωρος δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα μόνους φησὶν ἐρίσαι περὶ γάμου τῆς Θέτιδος· Θέτιν δὲ ὡς τραφεῖσαν ὑφ᾽ Ἥρας, μὴ θέλειν Διὶ συνελθεῖν, ὅθεν ὀργισθέντα τὸν Δία, θνητῷ συζεῦξαι αὐτήν. Χείρωνος δὲ βουλαῖς ὁ Πηλεὺς κατέσχεν αὐτὴν εἰς παντοίας μορφὰς μεταβάλλουσαν, καὶ ἐμίγη αὐτῇ ἐν εἴδει σηπίας, καὶ γίνεται ὁ γάμος ἐν Πηλίῳ, καὶ οἱ θεοὶ δῶρα ἔδωκαν, Ποσειδῶν ἵππους Ξάνθον καὶ [4] Βαλίον, Ἥφαιστος μάχαιραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἕτερα. γεννήσασα δὲ ἡ Θέτις τὸν παῖδα κατὰ Ἀπολλόδωρον Λιγύρωνα καλούμενον, ὕστερον δὲ Ἀχιλλέα [5] μετακληθέντα, διὰ τὸ δοθῆναι αὐτὸν Χείρωνι, καὶ δίχα χειλέων, ἤγουν τροφῆς, ἀνατρέφεσθαι· ἐσπέρας μὲν αὐτὸν εἰς πῦρ ἔβαλλεν, ἡμέρας δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ, ὡς [6] ἀθανατίσαι τοῦτον ἐθέλουσα. ἰδόντος δὲ τοῦ Πηλέως τὴν Θέτιν βάλλουσαν αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ, καὶ βοήσαντος, συνέβη ταύτην πρὸς τὰς Νηρηΐδας ἀποχωρῆσαι. ὁ δὲ Πηλεὺς τῷ Χείρωνι τὸν παῖδα δέδωκεν ἀνατρέφειν. καὶ ταῦτα μὲν φησιν Ἀπολλόδωρος. Ἀγαμήστωρ δὲ ὁ Φαρσάλιος, Πυρίσσοον πρότερον λέγει Ἀχιλλέα κεκλῆσθαι, ἐν τῷ τῆς Θέτιδος ἐπιθαλαμίῳ, εἶτα τουτονοσμένως αὐτὸν Ἀχιλλέα κληθῆναι, ὡς τούτου τὰ ἔπη δηλοῦσιν·

> Παιδνῷ δ᾽ ὄνομα θῆκε Πυρίσσοον, ἀλλ᾽ Ἀχιλῆα
> Πηλεὺς κίκλησκε χείλεος εἵνεκά μιν·
> Κείμενον εἰσὶ κόνει σποδιῇ ἀνὰ πῦρ ἀπάμερσεν,
> Χείλεος [7] αἰθομένου ἀπεστράπτοις ἑτέρου.

Ὁ δ᾽ Εὐριπίδης ἅπαξ φησὶ μιγῆναι Πηλέα τῇ Θέτιδι ἐν τῇ Σηπιάδι, [8] καὶ ἕτεροι σὺν αὐτῷ. Φεψάλῳ.] [9] πυρκαϊᾷ, ἥν φαύγει τις ψαύειν, καὶ προσπελάζειν. Σποδουμένων.] ἀλλαχοῦ πατουμένων, νῦν δὲ φλεγομένων.

179. [*] Μοῦνον.] Ἰωνικῶς. Ἐξαλύξαντα.] ἐκφυγόντα. [*] Σποδόν.] ἀλλαχοῦ σταχτήν, νῦν δὲ τὴν πυρκαϊὰν καὶ καῦσιν.

180. Χ᾽ ὁ μέν.] καὶ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἁρπάσας τὴν Ἑλένην, [10] ὑποστρέψει πάλιν πρὸς τὴν Τροίαν, ὥσπερ τις παῖς κινήσας καπνῷ φονικῶν σφηκῶν κατοικίαν, καὶ παροξύνας αὐτούς. Χ᾽ ὁ μέν, Ἀττικὴ συναλοιφή, καὶ ὁ μὲν· τὸ αι καὶ ο εἰς ω μέγα [*] κιρνᾶται, [*] τὸ δὲ ἰῶτα ἐξεβλήθη, καὶ ἐτέθη ἄνω.

181. Σφῆκας διαφοινούς.] φονικούς. λέγει δὲ τοὺς Ἕλληνας. [*] Χηραμῶν.] [*] χῶ, τὸ χωρῶ, ἐξ οὗ χηραμός, ὁ φωλεός, καὶ ἡ καλάδυσις τῶν ὄφεων, καὶ σφηκῶν, καὶ μελισσῶν, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον ἐστὶ ζῶον, οἷον ἀσπάλαξ.

183. Οἱ δ᾽ αὖ προγεννήτειραν.] οἱ ἀμυνταὶ Ἕλληνες ταῖς βουλαῖς καὶ ἀνέμοις θυσιάζουσι τὴν Ἰφιγένειαν, τὴν προγεννήτειραν, ἤτοι μητέρα, τὴν πρὸ τῆς θυσίας αὐτῆς γεννήσασαν τὸν οὐλαμώνυμον Νεοπτόλεμον. ἢ τὴν πρόγονον Οὐλαμωνύμου,

EMENDATIONES.

1 Ἡμέρα Bar. Seld. quæ lectio etſi tolerari poſſit, ego tamen nihil mutare volui. cum nec illud ἡμέρας in Impreſſis vituperandum ſit, modo ſuppleas καιρόν, vel aliquod ſimile. Eadem loquendi formula apud antiquos ſcriptores non infrequenter occurrit in ſoluta oratione, in metrica vero rarius. Demoſtheo. Orat. pro Coron. Ἀνέστη δ᾽ ἤδη τῆς τρίτης ἡμέρας. 2 Ἕτεροι reſcripſi, pro ἕτερον, ex fide utriuſque MSS. [*] Hæc addo ex Bar. & Grav. quæ pene juraſſem ipſiſſima eſſe Tzetzæ verba, etſi nomen ſubticuiſſet; adeo nimiam iſtius Viri αὐτάδειαν ſapiunt, qui talia de ſe, ſua doctrina, & laudibus obique inſerit, & ad nauſeam uſque obtrudit. 3 Fretus hic auctoritate omnium MSS delevi hanc ſententiolam, ὡς μὴ κατὰ φύσιν αὐτῆς ὄντας. ut à filo orationis alienam. 4 Βαλίαν Impreſſi Codd. Βάλιον Seld. Βαλιὸν Bar. Ego Βαλίον reſcripſi, ſacra Homeri auctoritate nixus, à quo Achillis equi, quos à Neptuno Peleus acceperat, dicuntur Ξάνθος, & Βαλίος. Iliad. τ. paulo à fine.

Ξάνθε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης.

Eadem lectio eſt in Grav. & profecto hæc propria nomina debent eſſe παροξύτονα, ut diſtinguantur ab adjectivis ξανθός, & βαλιός, quæ ſemper ſunt ὀξύτονα. 5 Μετακληθέντα, pro μετακληθέντων, ex Grav. 6 Ἀθανατίσαι, pro ἀθανατίσασα, ex fide omnium MSS. 7 Αἰθομένου pro αἰθομένων, ex Seld. 8 Καὶ ἕτεροι σὺν αὐτῷ. i. e. alii cum Euripide ſentiunt: cæterum ita reſtitui, ex fide omnium MSS. cum prius ſcriptum eſſet καὶ ἕτερα σὺν αὐτῷ. 9 Πυρκαϊᾷ, pro πυρκαϊᾶς. ex Bar. & Grav. [*] Ex Grav. 10 Ὑποστρέψει, quod cum textu Lycophronis convenit, malui cum Grav. quam ὑπέστρεψε, quod priores Editiones habent. [*] Ex Grav. [*] Ex Bar. & Grav.

τυτίσιν

Βύκταισι χερνίψουσιν ὠμησταὶ [a] πόριν,	Scyrii draconis gravidam puerperam
Τοῦ Σκυρίου δράκοντος ἔντοκον λεχώ·	Ventis crudeles sacrificabant:
Ἣν ὁ ξυνευνος [b] Σαλμυδησίας ἁλὸς	Quam sponsus intra Salmydesium mare
Ἐντὸς ματεύων, Ἑλλάδος [c] καρατόμον,	Perquirens, Græciæ decollatricem,

VARIANTES LECTIONES.

a Πόρτιν Bar. aliique. b Al. Σαλμυδησσίας. c Κρατόμον Seld. quoad voces Codex Baroc. eandem cum Impressis lectionem habet, in punctione vero ab iis variat, hoc enim modo sententiam hanc profert, Ἑλλάδος καρατόμον δαρὸν, φαλακρῶσαι &c. quasi Poeta vellet Iphigeniam, per longum tempus Græcos Dianæ Tauricæ sacrificasse; cum potius tempus illud ad diuturnam Achillis in Scythia moram referendum videatur.

τουτέστιν Ἀλεξάνδρου, † ὑλὰς γὰρ ἡ κριθή· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐν πήρᾳ, φασὶν, ἀνετράφη, ὅθεν ὑλαδόνομον αὐτόν φασι καλεῖν. τοῦτο δὲ λῆρος ἐστὶν, [1] πηρονόμον γὰρ λοιπὸν ὤφειλεν εἰπεῖν, ἢ σακκονόμον, ἀλλ' οὐχ ὑλαδονόμον, οἱ γὰρ ποιμένες ἐν πήρᾳ αὐτὸν ἐκτεθέντα εὗρον. Πρεσγενεστέραν.] κατά τινας ἐξ Ἰφιγενείας καὶ Ἀχιλλέως ἐγεννήθη ὁ Νεοπτόλεμος. μετὰ δὲ τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ Ἰφιγενείας θυσίαν, ὥς φησι Πίνδαρος, Ἰφιγένειαν ἐπ' Εὐρίπῳ σφαχθεῖσαν, παρέθετο, καὶ ὥς τινες φασὶν, Ἀχιλλεὺς τὸν παῖδα Δηϊδαμείᾳ ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ * δέδωκεν. * Τρυφιόδωρος δὲ, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες, Δηϊδαμείας, τῆς Λυκομήδους θυγατρὸς, καὶ Ἀχιλλέως παῖδα τὸν Νεοπτόλεμον ἴσασι. φησὶ δὲ ὁ Τρυφιόδωρος οὕτω,

Υἱὸς Ἀχιλλῆος καὶ [2] ἐπηράτου Δηϊδαμείης.

Τὴν δὲ Ἰφιγένειαν κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς τῶν ἱστορικῶν, οὐ γυναῖκα ἔσχεν Ἀχιλλεὺς, ἀλλὰ κατασχεθέντων τῶν ἀνέμων ἐν τῷ διάγειν τοὺς Ἕλληνας ἐν Αὐλίδι, ἐξελθὼν Μενέλαος, ἢ Ἀγαμέμνων ἐπὶ κυνηγέσιον, καὶ τοξεύσας ἔλαφον, μεγαλαυχήσας, ἐφθέγξατο οὕτως· Οὐδὲ ἡ Ἄρτεμις. χολωθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτῳ ἡ θεὸς, τοὺς ἀνέμους κατέσχεν. ἐδόθη δὲ χρησμὸς, ὡς εἰ μὴ τυθῇ Ἰφιγένεια, οὐκ ἂν ἄλλως τοῖς ἐπὶ τὴν Τροίαν φέρουσιν ἀνέμοις ἐντύχωσιν. οἱ οὖν Ἕλληνες πέμπουσιν εἰς Μυκήνας ἀφελέσθαι πρὸς θυσίαν τὴν Ἰφιγένειαν. ἐρομένης δὲ τῆς Κλυταιμνήστρας, Τίς ἡ χρεία αὐτῆς; ἔφασαν, Ἀχιλλεῖ μέλλουσι συνάψαι αὐτήν. οἱ δὲ τῷ ὄντι λέγουσι, διὰ Ἀχιλλέα ταύτην κομισθῆναι ἐν Αὐλίδι, διὰ δὲ τὸ συμβὰν περὶ τοὺς ἀνέμους, ἔμελλον αὐτὴν θύειν. ἡ δὲ Ἄρτεμις αὐτὴν ἐλεήσασα, κατὰ Φανόδημον τὸν ἱστορικὸν, εἰς ἄρκτον μετέβαλε· κατὰ δὲ Νίκανδρον, εἰς ταῦρον· καθ' ἑτέρους, εἰς γραῦν· κατὰ ἄλλους, εἰς ἔλαφον. ταῦτα δὲ πάντα λῆρος μυθικός ἐστιν, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Παρεστώσης Ἰφιγενείας τῷ θυσίᾳ, καὶ μελλούσης θύεσθαι, ἄρκτος, ἢ ταῦρος, ἢ γραῦς, ἢ ἔλαφος διέδραμε μέσον τοῦ τῶν Ἑλλήνων στρατοῦ, καὶ προστάξει τοῦ μάντεως τὸ διελθὸν ἐκεῖνο ἀναιρεῖται, ἡ δὲ Ἰφιγένεια σωθεῖσα, φεύγει πρὸς Σκυθίαν, καὶ νεωκόρος Ἀρτέμιδος γίνεται, καὶ ἀνῄρει πάντας ἐκεῖσε τοὺς ἐξ Ἑλλήνων ἀφικομένους. τινὲς δὲ τὴν Ἰφιγένειαν ταύτην, ὥσπερ καὶ ὁ Δοῦρις, οὐκ Ἀγαμέμνονος θυγατέρα λέγουσιν, ἀλλὰ Θησέως, ἐξ Ἑλένης γεννηθεῖσαν, ὑπὸ δὲ Κλυταιμνήστρας θυγατροποιηθεῖσαν, ὥσπερ καὶ προτέρως ἔφην. ἕτεροι δὲ οὔτε Ἑλένης, οὔτε Κλυταιμνήστρας λέγουσι τὴν Ἰφιγένειαν. φασὶ δὲ, ἐκ τῆς Χρυσηΐδος Ἀστυνόμης καὶ Ἀγαμέμνονος γίνονται παῖδες, Χρύσης, καὶ ἡ ῥηθεῖσα Ἰφιγένεια· μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων ἀπόπλῳ, Χρύσης μὲν ἐν τῇ λεγομένῃ Χρυσουπόλει τοῦ Εὐξείνου τελευτᾷ. τὴν δ' Ἰφιγένειαν, τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν, Ταυροσκύθαι αἰχμαλωτίσαντες, ἱέρειαν τῆς Ἀρτέμιδος, ὥς Σελλεὺς, ἐποίησαν. οὐκ ἀπεικὸς δὲ τὸ θυομένης τῆς Ἰφιγενείας διαδραμεῖν ἔλαφον, καὶ ταύτην τοὺς Ἕλληνας ἀνελεῖν, τὴν δὲ κόρην λαθεῖν. καὶ γὰρ καὶ Ἰουλίαν Λουπέρκαν Ῥωμαίαν, αὐτοὶ οὕτως ἴσασι. σφαγιαζομένης γὰρ αὐτῆς πολεμίας, ὑπὸ τῆς [3] δημίου, ἡ ἱερέως τὸ ξίφος ἁρπάζει, καὶ [4] πρὸς δάμαλιν ἀπορρίπτει πλησίον τοῦ ναοῦ νεμομένην, ἣν καὶ ἐθυσίασαν ἀντ' αὐτῆς. οὐκ ἀγνοεῖς δὲ καὶ τὸν ἀντὶ Ἰσαὰκ κριὸν ἐν φυτῷ Σαβὲκ δεδεμένον, κατὰ τὴν θείαν γραφήν.

184. Βύκταισι.] κυρίως τοῖς σφοδροῖς ἀνέμοις, τοῖς βύουσι καὶ κρύπτουσι καὶ βυθίζουσι τὰ σκάφη. νῦν δὲ ἁπλῶς ἀνέμοις [5] εἶπε. Χερνίψουσι.] σφαγιάσουσι, θύσουσιν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χερνίβων οἷς καθαιρόμεθα τὰς χεῖρας, καὶ τὴν θυσίαν χέρνιβα εἶπεν ὡς καθαίρουσαν. Ὠμησταί.] κυρίως οἱ ὠμὰ ἐσθίοντες. Πόρτιν.] δάμαλιν. λέγει δὲ τὴν Ἰφιγένειαν. * Τὸ δὲ πόρτιν * διὰ δύο ρρ δεῖ γράφειν, πόρτις γὰρ ἦν, καὶ ἔστιν τοῦ τ εἰς ρ, πόρρις. οὕτως δὲ ὁ Λυκόφρων ἀδείᾳ οὐ ποιητικῇ, ἀλλὰ μωρίᾳ τοιαύτῃ ποιεῖ, καίτοιγε καὶ μετὰ τῶν δύο ρρ ἀπλαστος ἦν ὁ στίχος· τοῦ γὰρ ἰαμβικοῦ ἐστιν καὶ τὸ πάθος, τὸ λεγόμενον χωλίαμβον * ποῖον μετὰ τῶν δύο ρρ καὶ τοῦτο ἐστί. *

185. Σκυρίου δράκοντος.] τοῦ Νεοπτολέμου, διὰ τὸ φονικὸν καὶ αἱμοχαρές· ἐν γὰρ Σκύρῳ κατά τινας μόνον ἀνετράφη ὁ Νεοπτόλεμος, κατ' ἐμὲ δὲ καὶ ἐγεννήθη ἐκ Δηϊδαμείας, τῆς Λυκομήδους θυγατρός. ἡ δὲ Σκῦρος νῆσός ἐστιν, μία τῶν Κυκλάδων.

186. Ἣν ὁ ξυνευνος.] ὁ νοῦς οὕτως· Ἣν ὁ σύγκοιτος ζητῶν Ἀχιλλεὺς ‡ ἀκτὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου, λέγω δὲ τὴν μαινομένην καρατόμον καὶ φονεύτριαν τῶν Ἑλλήνων, ἐπὶ πολὺν χρόνον, κατοικήσει εἰς τὴν Λευκὴν νῆσον, τὴν καλουμένην καὶ αὐλὸν, αὕτη δὲ ἡ νῆσος ἐστὶ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν λιμναίων ποταμῶν τῆς Κελτικῆς λίμνης, πόθῳ τῆς γαμετῆς, ἣν ποτε ἔλαφος ἐκ τῶν ξιφῶν ἐρύσεται· πολὺς δὲ δρόμος ἔρημος τοῦ νυμφίου κληθήσεται, ἤτοι τοῦ Ἀχιλλέως, ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, ὃν διῆλθε τρέχων. ἔρημον δὲ λέγει, ἐπειδὴ μάτην ἔδραμε· φασὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἁρπαγῆναι τὴν Ἰφιγένειαν ὑπ' Ἀρτέμιδος, ἀκούσας Ἀχιλλεὺς, ὅτι ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν, ὥρμησε ζητῶν αὐτὴν, καὶ μὴ εὑρὼν, ᾤκησε περὶ τὴν Λευκὴν νῆσον, ἥ ἐστιν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ. Σαλμυδησὸς δὲ, ποταμὸς Θρᾴκης, εἰσβάλλων εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον. ὅθεν καὶ πέλαγος Σαλμυδήσιον, τὸ ἀπὸ Δαμάλεως μέχρι καὶ [6] ὅλου Εὐξείνου, * ἀφ' οὗ καὶ τὴν ὀνομασίαν εἴληφεν ὁ Λυκόφρων. *

187. Ματεύων.] μαστεύων, ψηλαφῶν, κατ' Αἰολικὴν ἔκθλιψιν τοῦ σ. Ἑλλάδος καρατόμον.] ἔφην καὶ πρότερον, ὅτι τὰ τοιαῦτα πάντα δύο τόνους ἐπιδέχονται· τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὸν παροξύτονον, τὰ δὲ παθητικὰ τὸν προπαροξύτονον. οἷον, τομὸς, ὁ κόπτων· τόμος δὲ, ὁ κοπείς. καράτομος Ἑλλάδος, ἡ ὑφ' Ἑλλήνων καρατομηθῆναι μέλλουσα· ἡ καρατόμος Ἑλλάδος, ἡ ἐν Σκυθίᾳ τοὺς Ἕλληνας ἀναιροῦσα, διὰ τὴν ἐν Ταύροις ὑπ' αὐτῆς γινομένην ξενοκτονίαν. οὕτω τὰ τοιαῦτα τοὺς δύο

EMENDATIONES.

1 Πηρονόμον lego, sensu id exigente, πληρονόμον Impressi, πηρονόμον Bar. & Grav. * Hanc vocem addendam putavit Nic. Gerbelius, sine qua mutila videtur oratio. Mallem tamen cum MSS. Codd. hanc sententiam hoc modo proferre, μετὰ δὲ τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ Ἰφιγενείας θυσίαν, ὥς φησι Πίνδαρος, Ἰφιγένειαν ἐπ' Εὐρίπῳ σφαχθεῖσαν, παρέθετο, ὥς τινές φασι, τὸν παῖδα Δηϊδαμείᾳ ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ. 2 Ἐπηράτου substitui, pro ἐπιμανοῦς, ex fide omnium MSS. & ipso Tryphiodoro, qui Poema conscripsit dictum Ἰλίου ἅλωσις, in quo versus à Scholiaste laudatus, quinquagesimus primus est. 3 Δημίου ἢ ἱερέως, pro ἱερῷ δήμου ex Grav. 4 Πρὸς δάμαλιν, pro παρθένον, ex omnibus MSS. Quid si legas, παρ' δάμαλιν? 5 Ita distinxi, monente Gerbelio, prius autem scriptum fuit, εἶπε, χερνίψουσι σφαγιάσουσιν, &c. * Ex Grav. * Ex eodem. 6 Ὅλου Εὐξείνου, pro ὁ Εὔξεινος, ex omnibus MSS. * Ex Seld. † Legendum omnino ὑλὰς γὰρ ἡ πήρα, sensu id exigente; & quia ὑλὰς significat peram, ὑλαὶ vero hordeum. ‡ Ἀκτὴν, pro ἀκτὴ, sensu iterum exigente.

τόνους

Δαρὸν φαλνειῶσαν οἰκήσει [a] σπίλον,	Albam diu habitabit insulam,
[b] Κέλτρου πρὸς ἐκβολαῖσι λιμναίων ποτῶν,	Ad ostia paluftrium Celti aquarum,
190 Ποθῶν δάμαρτα, τήν ποτ' ἐν σφαγαῖς κεμὰς	Uxorem defiderans, quam olim in facrificiis cerva
Λαιμὸν προθεῖσα, φασγάνων [c] ἐκ ῥύσεται.	Guttur protendens, à cultris liberabit.
Βαθὺς δ' ἔσω ῥηγμῖνος αὐδηθήσεται	Latus autem per litus appellabitur
[d] Ἔρημος ἐν κρόκαισι νυμφίου δρόμος,	Defertus fponfi curfus arenofus,
Στένοντος ἄτας, καὶ κενὴν ναυκληρίαν,	Clades gementis, & inanem navigationem,
195 Καὶ τὴν ἄφαντον εἶδος ἠλλοιωμένην	Et invifa forma mutatam
[e] Γραῖαν, [f] σφαγείων ἠδὲ χερνίβων πέλας,	Anum, juxta pateras, & mulctra,
Ἅδου τε παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ	Plutonifque ollam ebullientem è fundo
Κρατῆρος, ὃν Μέλαινα ποιφύξει, φθιτῶν	Flammas, quam Nigra fufflabit, mortuorum
Σάρκας λεβητίζουσα δαιταλουργίᾳ.	Elixans coquendi arte vifcera.
200 Χ' ὁ μὲν πατήσει χῶρον αἰάζων Σκύθην	Et hic quidem regionem teret Scythicam
Εἰς πέντε που πλειῶνας, ἱμείρων λέχους·	Quinque circiter annos, lecti cupidus:
Οἱ δ' ἀμφὶ βωμὸν τοῦ [g] προμάντιος Κρόνου,	Illi verò juxta vatis aram Saturni,
Σὺν μητρὶ [h] τέκνων νηπίων κρεανόμου,	Pullorum cum matre parvulorum carnivori,
[i] Ὅρκων τὸ δευτεροῦχον ἄρσαντες ζυγὸν,	Jurisjurandi fecundum fubeuntes jugum,
205 Στερρὰν ἐνοπλίσουσιν ὠλέναις [k] πλάτην,	Robuftis armabunt remis brachia,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Σπῖλον paroxyton fed σπίλον habet *Seld.* b Κέλτρου. *MSS.* uterque, Scholiaftes, & alii. c Al. ἐκρύσεται, conjunctim. d Al. Ἔρημος. e Γραῖαν *Bar.* f Σφαγίων MSS. uterque. g Περμάντιος *Bar. Seld.* aliique. h Κτίνων *Bar.* i Ὁρκίω *Bar.* k Πλάτην *Bar. Steph.*

τίνες ὑπηλήχονται, ἢ τὸ προπαροξύτονον μὲν τὰ παθητικὰ, τὸ δὲ προπερισπώμενον τὰ ἐνεργητικὰ, οἷον, βούπληγες, οἱ πληγέντες ὑπὸ βοῶν· βουπλῆγες δὲ, οἱ πλήσσοντες βόας.

188. Φαλνειῶσαν. τὴν Λευκὴν νῆσον τοῦ Εὐξείνου, ἢ τὴν λευκαινομένην ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῶν κυμάτων, ἢ κατὰ [1] Διονύσιον τὸν περιηγητὴν, [2] ὅτι λευκὰ πολλὰ ζῶα ταύτην κατοικεῖ, λάροι, κύκνοι, καὶ πελαργοί. Σπίλον.| ἀπιλάδα νῆσον.

189. Κέλτρου.] ὄνομα λίμνης εἰσβαλλούσης περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον.

192 Βαθὺς δ' ἔσω ῥηγμῖνος.] ἐν Σκυθίᾳ ἐστὶν αἰγιαλὸς εἰς μῆκος διήκων χιλίων σταδίων, ὃς καλεῖται Ἀχιλλέως Δρόμος, ἐπειδὴ μόνος Ἀχιλλεὺς τρέχων ἐκεῖνον διῆλθε. Ἀπὸ κοινοῦ καὶ τὸ, Στένοντος ἄτας καὶ κενὴν ναυκληρίαν, καὶ, Τὴν ἄφαντον εἶδος ἠλλοιωμένην, [3] ἐξ ἴσθι ταῦτα εἰς τὴν Ἰφιγένειαν, ἣν δὲ εἰς [4] γραῖαν φασὶν αὐτὴν ἀλλαγῆναι.

194. Στένοντος.] τοῦτο καὶ τὸ ἑξῆς πέλας τῶν σφαγιαστηρίων, καὶ τῶν χερνίβων, καὶ θυτηρίων, πέλας τε τοῦ κρατῆρος τοῦ ᾅδου, τοῦ παφλάζοντος ἐκ βυθῶν φλογὶ, ὃν τινα κρατῆρα ἡ Μέλαινα, ἤτοι ἡ Περσεφόνη, ἢ Ἰφιγένεια, ποιφύξει καὶ φυσήσει, λεβητίζουσα καὶ ἕψουσα τὰς σάρκας τῶν φθιτῶν, ἤτοι ἀνθρώπων, ἐν δαιταλουργίᾳ καὶ μαγειρικῇ τέχνῃ. κρατῆρα δὲ ᾅδου τὸν λέβητα καλεῖ, εἰς ὃν Ἰφιγένεια τοὺς ἀναιρουμένους ἐνέβαλλε. ἄλλοι δὲ φασὶ χάσμα εἶναι ἐν Ταύροις, ἐξ οὗ ἡ φλὸξ ἀναφέρεται, εἰς ὃ τοὺς ξένους ἀναιρουμένους ἔῤῥιπτεν ἡ Ἰφιγένεια.

200. Χ' ὁ μὲν πατήσει χῶρον αἰάζων Σκύθην.] καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς πέντε ἔτη εἰς Σκυθίαν θρηνῶν διατρίψει, [5] ἱμείρων τῶν λέχους τῆς Ἰφιγενείας Πρεσβυγενέστερα τοῦ Πάριδος ἡ Ἰφιγένεια, τουτέστι πρεσβυγενής, ὥσπερ εἴπε [6] προγεννηθεῖσαν Αἰγίσθου λέγει τὴν Χρυσόθεμιν, τὴν [7] ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς γεννηθεῖσαν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ.

202, 203, 204, 205. Οἱ δ' ἀμφὶ βωμόν.] οἱ δὲ Ἕλληνες, φασὶν, ἐν Αὐλίδι, περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς ἰδόντες τὸν δράκοντα, τὸν τοὺς στρουθοὺς φαγόντα καὶ τὴν μητέρα, ὅρκους ἀλλήλοις δόντες, πλεύσουσιν ἐπὶ τὴν Τροίαν. τινὲς δὲ τὸ Κρόνου ναῶ ἀντὶ τοῦ Κρονίδου εἶπον, ἤτοι τοῦ Διός· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ Κρόνου, καὶ φασὶν ὅτι τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον πρότερον τοῦ Κρόνου ἦν, ἔνθα ἔλαβον τὸν χρησμὸν οἱ Ἕλληνες, ὅτι τῷ δεκάτῳ ἔτει τὴν Ἴλιον πορθήσουσι. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Οἱ Ἕλληνες ἀμφὶ τὸν βωμὸν τοῦ προμάντιος Κρόνου, ἢ Κρονίδου, ἐκ τοῦ κρεανόμου τῶν νηπίων σὺν τῇ μητρὶ, ἤτοι ἐκ τοῦ δράκοντος τοῦ

EMENDATIONES.

1 Διονύσιον, pro Διόνυσιν, confentiente *Grav.* Periegefeos autem Auctorem Dionyfium vocari fciunt omnes. 2 Ὅτι fubftitui, pro ὅτε, ex omnibus *MSS.* 3 Hæc lectio eft ex *Bar.* & *Grav.* cæteri hoc modo fcribunt, ἐξ ἴσθι ταῦτα εἰς τὴν ἄλλαγὴν Ἰφιγένεια. 4 Γραῖαν reftitui pro γραῖαν, ex omnibus MSS. 5 Ἱμείρων, pro ἱμείρω, ex utroque *MSS.* 6 Προγεννηθεῖσαν *Seld.* 7 Ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς fubftitui, pro ἐκ προτέρου ἀνδρὸς, ex *Seld.*

φαγόντος

Σωτῆρα [a] Βάκχον τῶν [b] πάροιθε πημάτων	Priorum servatorem cladium Bacchum
Σφάλτην διθυάζοντες, ὦ ποτ' ἐν μυχοῖς,	Supplantatorem canentes, cui aliquando in angulis,
Δελφινίου παρ' ἄντρα Κερδῴου θεοῦ,	Juxta Delphinii, Lucrosi antrum Dei,
Ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας [c] κατάρξεται	Tauro occulta faciet sacra
210 Ὁ χιλίαρχος τοῦ [d] πολυρραίστου στρατοῦ	Mille-dux exitiosi exercitus:
Ὧ, θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν	Cui sacrificiorum gratiam referens recentem

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Βάκχον. b Πάροιθεν cum ν finali *Seld.* c Κατάρξεται *Bar.* d Πτολιπόρθου *Seld.* πολυρραίστου *Bar.* al. πολυφθόρου.

φαγόντες τοὺς στρουθοὺς, καὶ τὴν αὐτῶν μητέρα, * ἐγνωκότες τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν, * ἄραντες καὶ ἁρμόσαντες καὶ ποιήσαντες τὸ δεύτερον ζυγὸν τῶν ὅρκων, τουτέστι δευτέρους ὅρκους ποιησάμενοι περὶ τοῦ παραμεῖναι μέχρι τέλους τοῦ πολέμου, τὴν ἰσχυρὰν κώπην ὁπλίσουσι τῇ χειρὶ, ἀντιστρόφως εἶπεν, ἀντὶ τοῦ τὰς χεῖρας ἐνοπλίσουσι ταῖς στερραῖς κώπαις. δευτέρους δὲ ὅρκους εἶπε, πρὸς [1] ἀντιδιαστολὴν τῶν προτέρων, τῶν δοθέντων [2] παρὰ πάντων τῶν μνηστήρων, ὅτε ἐμνηστεύοντο τὴν Ἑλένην, ὅτι εἰ ἀδικηθείη περί τινος ὁ ἐκ κλήρου ταύτην λαβὼν σύζυγον, πάντες αὐτῷ συμμαχήσουσιν.

206. Σωτῆρα Βάκχον.] τὸν Διόνυσόν φησιν, ὅς ποτε αὐτοὺς ἔσωσε τὸ πρὶν ἐν Μυσίᾳ ὑπὸ Τηλέφου μέλλοντας ἀπολλυσθαι, ἀναδοὺς ἐξ αὐτομάτου ἄμπελον, καὶ σφήλας τὸν Τήλεφον δι' αὐτῆς, ὅθεν καὶ Σφάλτης ἐκλήθη. Η ἀνάδοσις τῆς ἀμπέλου μῦθός ἐστι, τὸ δ' ἀλληγορικὸν οὕτως ἔχει· ἢ κάτοινος ὢν ὁ Τήλεφος, ἢ ἀμπέλου κλάδοις ἐμπλεχθεὶς, προσέκρουσεν ὑπ' Ἀχιλλέως ἐν Καΐκῳ, ποταμῷ Μυσίας, ὥς φησι Πίνδαρος·

Τίς γὰρ ἐσθλὸν Τήλεφον
Τρῶσεν ἑῷ δορὶ Καΐ-
κου παρ' ὄχθαις;

Τῶν πάροιθε πημάτων] ἐπεὶ καὶ πρότερον πλεύσαντες οἱ Ἕλληνες, καὶ ἀνενεχθέντες εἰς Μυσίαν, ἐδιώχθησαν ὑπὸ Τηλέφου, καὶ πάλιν ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἑλλάδα. ὁ δὲ Τήλεφος παῖς ἦν Ἡρακλέους καὶ Αὔγης, τῆς Ἀλέου θυγατρὸς τοῦ Τεγεάτου, καὶ Νεαίρας· ἣ τις Αὔγη τὸ βρέφος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς ἔθετο. λοιμοῦ δὲ κατασχόντος, γνοὺς Ἀλεὸς τὸ βρέφος, εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἔρριψε· θηλάζει δὲ τοῦτο ἔλαφος. ποιμένες δ' εὑρόντες, Τήλεφον ἐκάλεσαν. τὴν δὲ Αὔγην Ναύπλιος ὁ Ποσειδῶνος κελεύσει Ἀλέου ἀπεμπολεῖ Τεύθραντι, τῷ τότε Μυσίας δυνάστῃ, ὃς ἔσχεν αὐτὴν γυναῖκα.

207. Ἀνευάζοντες.] ἤγουν [3] ἀνευφημοῦντες. Ὦ, ποτ' ἐν μυχοῖς.] ᾧ τινι ποτε ταύρῳ, ἤτοι ταυρομόρφῳ Διονύσῳ, κατάρξεται καὶ θύσει κρυφαίας καὶ μυστικὰς χέρνιβας ἐν μυχοῖς τοῦ Δελφινίου τόπου, ἤτοι τοῦ Φωκίδος, περὶ τὰ ἄντρα καὶ σπήλαια τοῦ Κερδῴου θεοῦ, ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος. τίς δὲ θύσει τὰς θυσίας; ὁ Ἀγαμέμνων, ὁ χιλίαρχος τοῦ πολυρραίστου στρατοῦ, τουτέστιν, ὁ χιλίων νεῶν ἄρχων στρατοῦ φθείροντος πόλεις. τὰς γὰρ ᾳσʹ ναῦς παρέλειψε, τῷ ἀπηρτισμένῳ χρησάμενος ἀριθμῷ, ἦσαν γὰρ πᾶσαι αἱ νῆες τῶν Ἑλλήνων ᾳσʹ.

208. Δελφινίου.] τῆς Φωκίδος, ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος. κατὰ χρησμὸν γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων ἐλθὼν ἐν Δελφοῖς, ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ ἔθυσε Διονύσῳ. Δελφίνιος οὖν, καὶ Κερδῷος θεὸς Ἀπόλλων. Δελφίνιος μὲν, ἢ ὅτι τὸν ἐν Πυθῶνι δελφῖνα δράκοντα τοξεύσας ἀνεῖλε, Αὐτὸ βιάζοντα, ὥς φησιν Ἡλιόδωρος·

Ὁππότε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνησσοῖο
Δελφίνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν.

ἢ ὅτι Κασταλίῳ τῷ Κρητὶ πρὸς ἀποικίαν στελλομένῳ ὁ Ἀπόλλων, ἢ ὑπὸ δελφῖνος ὀχούμενος, ἢ δελφῖνι ὁμοιωθεὶς, προηγεῖτο τῆς νεὼς ἕως τοῦ Κρισαίου κόλπου, καὶ τῆς Φωκίδος· τινὲς δέ φασιν ἐν τῷ πλοίῳ αὐτὸν εἰσελθεῖν ἐν εἴδει δελφῖνος, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον [4] συνωλισθῆσαι εἰς τὴν θάλασσαν, ὅθεν ἐκλήθη καὶ ὁ τόπος Δελφοὶ, καὶ ὁ Ἀπόλλων Δελφίνιος. Κερδῷος δὲ, ὅτι διὰ χρησμῶν τὰ συμφέροντα καὶ ἐπικερδῆ δείκνυσιν. Παρ' ἄντρα.] περὶ τοὺς ἐσωτάτω τόπους τοῦ ναοῦ. ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Διόνυσος ἐν Δελφοῖς σὺν Ἀπόλλωνι, οὕτως· Οἱ Τιτᾶνες τὰ Διονύσου μέλη, ἃ ἐσπάραξαν, Ἀπόλλωνι ἀδελφῷ ὄντι αὐτοῦ παρέθεντο, ἐμβαλόντες εἰς λέβητα. ὁ δὲ παρὰ τῷ τρίποδι παρέθετο, ὥς φησι Καλλίμαχος· καὶ Εὐφορίων λέγει,

——— [5] Ἐν πυρὶ Βάκχον
Δῖον ὑπὲρ φιάλην ἐβάλοντο. ———

Ἄλλοι δέ φασι Δελφοὺς κληθῆναι, ἀπὸ Δελφοῦ, υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Μελανθοῦς, τῆς Δευκαλίωνος θυγατρός.

209. Ταύρῳ.] τῷ Διονύσῳ, ὅτι κερατοφόρον αὐτὸν γράφουσιν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις, καὶ πρόσθε μὲν ταῦρος ἡμῖν ἡγεῖσθαι δοκεῖ. [6] Στησίμβροτος δὲ καὶ Διόνυσον αὐτὸν καλεῖ, ὅτι κερατοφόρος ἐξελθὼν τοῦ Διὸς μηροῦ ἔνυξεν. Κρυφαίας χέρνιβας.] ὅτι ἐν [7] Παρθενῶνι τὰ μυστήρια τοῦ Διονύσου ἐτελεῖτο. Οἱ Ἕλληνες τῆς Τροίας ἀποπλανηθέντες, προσώκειλαν τῇ Μυσῶν ὡς τῇ Τροίᾳ· ὅθεν Τήλεφος, βασιλεὺς τῶν Μυσῶν, ἐξελθὼν, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Διόνυσος θέλων ἀποδοῦναι εὐχαριστήρια τῷ Ἀγαμέμνονι ἀντὶ τῆς εἰς αὐτὸν θυσίας, πεποίηκε τὸν Τήλεφον συμπλακῆναι ὑπὸ τῶν κλάδων τῆς ἀμπέλου τὸν πόδα, καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως τρωθῆναι. ἐδόθη δὲ αὐτῷ χρησμὸς, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἰαθήσεται, εἰ μὴ ὁ τρώσας ἰάσηται. διὸ καὶ ἰαθεὶς ὑπὸ Ἀχιλλέως, δεικνύει τοῖς Ἕλλησι τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν πλοῦν. Η δὲ σύνταξις οὕτως· Ἀμειβόμενος ὁ Διόνυσος ἀντὶ τῶν θυμάτων πρόσφατον χάριν, σχήσει τὸν Τήλεφον τοῦ μὴ ἐκπορθῆσαι, ἢ ἀφανίσαι τοὺς Ἕλληνας. τέμνοντα καὶ θερίζοντα αὐτοὺς, ὥσπερ στάχυν. ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν παρείκασε λέοντι, καλῶς εἶπεν, Ὀδοῦσι, καὶ γνάθοις.

211. Θυμάτων.] ᾧ τινι Ἀγαμέμνονι πρόσφατον καὶ νεαρὰν τὴν χάριν τῶν θυμάτων ἀναδιδοὺς ὁ Διόνυσος, συμποδίσει τὸν Τήλεφον ἀμπέλου κλήματι, ὥστε μὴ ἀνελεῖν πάντας τοὺς Ἕλληνας. κακοζήλῳ δὲ τῇ τροπῇ ἐχρήσατο· λέοντα γὰρ αὐτὸν εἰπὼν τὸν Τήλεφον, ὤφειλε τοὺς Ἕλληνας βόας, ἢ ἄρνας εἰπεῖν· ὁ δὲ στάχυς εἶπεν αὐτούς. τοῦτο δὲ ἀκατάλληλον, [8] λέων γὰρ στάχυς οὐκ ἐσθίει.

EMENDATIONES.

* Ex *Seld.* 1 Ἀντιδιαστολὴν, pro ἀντιδιαστροφὴν, ex *Grav.* 2 Παρὰ pro περὶ, ex *Grav* 3 Ἀνευφημοῦντες substitui, pro ἀνευνημοῦντες, ex *Bar.* & *Grav.* 4 Παθῆναι *Grav* quod forte rectius. Vid. Homeri hymnus in Apollinem v. 440. 5 Ita restitui ex *Bar.* & *Grav.* ἐμπυριβάκχου ἐπὶ ὑπὲρ φιάλην impressi. 6 Στησίμβροτος posui, pro Στησίμβροτον, ex *Bar* & *Grav.* 7 Παρθενῶνι substitui, pro παρθένῳ, ex *Bar.* & *Grav.* 8 Λέων, pro λέγων, ex *Bar.* & *Grav.*

Δαίμων Ενόρχης, [a] Φιγαλεὺς, [b] Φαυστήριος,	Enorches Deus, Figaleus, Lucernalis,
Λέοντα θοίνης, ἴχνος ἐμπλέξας λύγοις,	Ab epulis leonem, viticibus plantam implicans,
Σχήσει, τὸ μὴ πρόῤῥιζον αἰστῶσαι στάχυν	Prohibebit, ne ſpicam funditus perdat
215 Κείροντ᾽ ὀδόντι, καὶ λαφυστίαις γνάθοις.	Sectore dente, maxilliſque voracibus.
[c] Λεύσσω πάλαι [d] δὴ σπεῖραν [e] ὁλκαίων κακῶν,	Video jam pridem malorum catenam attractorum,
Σύρουσαν [f] ἅλμη, [g] κἀπιῤῥοιζοῦσαν πάτρη	Trahentem per mare, & advolventem patriæ
Δεινὰς ἀπειλὰς, καὶ πυριφλέκτους βλάβας.	Graves minas, atque incendiaria damna.

VARIANTES LECTIONES.

a Φυγαλεὺς Bar. Seld. aliique: verum in Seld. eadem manu ſuperſcribitur. al Φυγαλεύς. b Φαυστήριο Bar. ſed σ finali ι ſuperſcripta eſt ſuperiori manu. c Λεύσω Bar. Seld. d Δὲ Bar. e Ολκαίων cum tenui ſpiritu MSS. uterque. f Αλμίω Seld. g Κἀπιῤῥιζοῦσαν Seld. κἀπιῤῥιζοῦσαν Bar. κἀπιῤῥοιζοῦσαν al.

212. Δαίμων Ενόρχης.] ὁ Διόνυσος, παρὰ Λεσβίοις. φασὶ γὰρ δύο ἀδελφὰς συμμιγῆναι, Θυέστην καὶ Δαίταν, ἐξ αὐτοῦ τεκεῖν παῖδα Ενόρχην καλέμενον, ὃς ναὸν ἱδρυσάμενος Διονύσου, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος αὐτὸν ἐκάλεσεν. ἢ Ενόρχης λέγεται, ὅτι μετ᾽ ὀρχήσεως αὐτῷ τὰ μυστήρια ἐγένετο. ἢ ὅτι [1] ἐν ὄρχεσι, καὶ φηγοῖς δίαιταν. Οἱ δὲ αἰσχράν τινα ἱστορίαν φασί· Διόνυσον γὰρ λέγουσι ψηλαφῆσαι τὴν μητέρα, μετὰ τὸ κεραυνωθῆναι αὐτήν. [2] Πολύυμνος δέ τις νεανίας ὑπέσχετο δεῖξαι τὴν πρὸς ταύτην ὁδὸν, εἰ συγγένοιτο αὐτῷ. ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιῆσαι, εἰ πρότερον εὑρήσει τὴν μητέρα· καὶ δὴ βαλὼν Πολυύμνου κατελθὼν εἰς τὸν ᾅδην, ἐκ τῆς Λέρνης πηγῆς ἀνάγει αὐτήν. τελευτήσαντος δὲ Πολυύμνου, Διόνυσος θέλων πληρῶσαι τὴν ὑπόσχεσιν, σύκινα αἰδοῖα προσάψας ἑαυτῷ, καὶ φαλλοὺς δερματίνους ἐλάσαν· ὅθεν, ὥς φασι, καὶ Ενόρχης λέγεται. Αλλ᾽ οὗτοι καὶ περὶ τὴν ἱστορίαν ληροῦσι, καὶ τὴν ἀλληγορίαν οὐκ ἴσασιν. ἔχει δὲ ἡ ἱστορία πρότερον οὕτως· Οσιρις, ὁ καὶ Διόνυσος, βασιλεὺς ὑπάρχων Αἰγύπτου, ὑπὸ Τυφῶνος, τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τῶν συνωμοτῶν, μεληδὸν κατετμήθη, καὶ ἐξετέθη πολλαχοῦ. Ισις δὲ, ἡ καὶ Δημήτηρ, γυνὴ Διονύσου, μετὰ Ωρου τοῦ υἱοῦ, τὸν Τυφῶνα, καὶ πάντας τοὺς σὺν ἐκείνῳ φονεῖς ἀναιρεῖ. τὰ δὲ τοῦ Διονύσου μέρη καὶ μόρια συλλέξασα, ἑκάστῳ ναὸν καὶ ἱερὰ [3] ᾠκοδόμησεν. ἐν Φύλαις δὲ, πόλει Αἰγύπτου, τὸ μέγιστον ἦν τῶν ἱερῶν, ὃς καὶ μέγας ὅρκος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐπίστευσαν, μὰ τὸν ἐν Φύλαις Οσιριν λέγουσιν. πάντα γοῦν εὑροῦσα τὰ μέλη, ὡς ἔφην, καὶ διεμερίσθη πᾶσι ναοῖς, τὰ παιδογόνα δὲ μὴ εὑροῦσα, τοὺς δερματίνους φαλλοὺς ἐποίησεν κρεμαστὰς ἕκαστον ἑαυτῷ, καὶ σὺν τούτοις ὀρχεῖσθαι. καὶ τὰ μὲν τῆς ἱστορίας ταυτί. τὸ δὲ συμβολικώτερον [4] τοῦτο δῆλον· Οτι ὁ οἶνος ἐντείνει τὰ μόρια, ὅθεν τὸν Διόνυσον καὶ νέον, καὶ γέροντα γράφουσι, πρὸς τὴν πόσιν τοῦ οἴνου, τὴν μετρίαν, καὶ ἄμετρον. καὶ φαλακρὸν γέροντα γράφουσι τούτῳ ἀκολουθεῖν, ὅτι οἱ οἰνωθέντες τὰ τοῦ λογισμοῦ ἀπόῤῥητα ἐμφαίνουσιν. ὅθεν καὶ ὁ Αλκαῖος φησίν· Οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον. καὶ ἄλλα μυρία περὶ τὸν Διόνυσον, ἤτοι τὸν οἶνον, συμβολικωτέρως τελούμενα, σαρδιαλαὶ, καὶ βάκχαι, καὶ σάτυροι, καὶ ἀνδρόθηλοι στολισμοὶ, καί τινα ἕτερα, ἃ μακρὸν ἐστὶν ἐν μυθικοῖς συγγράμμασιν ἀλληγορεῖν [5] περιεργότερον. Φιγαλεύς.] ἐμοὶ δοκεῖ διὰ τοῦ η γράφεσθαι, παρὰ τὸ ἐν φηγοῖς, καὶ ὄρεσιν ἀλλιάζειν· ἄλλοι δὲ διὰ ἰῶτα γράφοντες, Φιγαλέα λέγουσιν ἐν Αρκαδίᾳ τιμᾶσθαι Διόνυσον. Φαυστήριος δὲ λέγεται, ἀπὸ τῶν διὰ φανῶν καὶ λαμπάδων ἐπιτελεῖσθαι τὰ τούτου μυστήρια. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Ενορχος, ὅτι μετὰ ὀρχήσεως αὐτῷ αἱ θυσίαι ἐπιτελοῦνται. ἐγὼ δὲ φημὶ ἀλληγορικωτέρως τοῦτον Φαυστήριον, παρὰ τὴν τοῦ οἴνου θερμότητα.

213, 214, 215. Λέοντα.] τὸν Τήλεφον, τῆς θοίνης καὶ τῆς εὐωχίας σχήσει, εἰς τὸ μὴ πρόῤῥιζον αἰστῶσαι στάχυν κείροντ᾽ ὀδόντι, καὶ λαφυστίαις καὶ [6] τρωκτικαῖς σιαγόσι. σχήσει δὲ πῶς; τὸ ἴχνος ἐμπλέξας τοῖς λύγοις. λύγους δὲ νῦν εἶπε, τῆς ἀμπέλου τὰ κλήματα, [7] τάχα δὲ τὸν στρατὸν τῶν Ελλήνων. * Αἰστῶσαι στάχυν.] τοὺς Ελληνας στάχυν φησίν, λείπει δὲ τὸ ὡς, ἵνα ᾖ, ὡς στάχυν κείροντα τῷ ὀδόντι, καὶ ταῖς δαπανητικαῖς γνάθοις. * κακοζήλως δὲ, καὶ κακομιμήτως τῷ λέοντι προσῆψεν τροφὴν στάχυας.

216, * Λεύσσω πάλαι δή.] τοὺς τοῦ πλοῦ λέγει, τοῦ εἰς τὴν Τροίαν, τῶν Ελλήνων. * Σπεῖραν.] ἀλλαχοῦ τάξιν στρατιωτικὴν, ὧδε δὲ συστροφὴν, καὶ συναγωγὴν κακῶν, τῶν ἀπὸ ὁλκάδων καὶ πλοίων γινομένων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρακόντων, τῶν ἑαυτοὺς εἰλούντων, καὶ ἐνειλισσομένων, καὶ ῥοιζούντων, σπεῖρα γὰρ ἡ τῶν ὄφεων συστροφή. τὴν οὖν συναγωγὴν τῶν νεῶν, σπεῖραν ἐκάλεσε κακῶν.

217, 218. Σύρουσαν.] τὸ ἑξῆς οὕτως· Βίαν ὁλκάδων καὶ συναγωγὴν [8] συρομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ, κἀπιῤῥοιζοῦσαν καὶ ἐπιβοῶσαν καὶ ἀπειλοῦσαν τῇ πατρίδι, ἤτοι τῇ Τροίᾳ, δεινὰς ἀπειλὰς, καὶ πυρπόλησιν. Τὸ δὲ λεύσσω, ἀντὶ τοῦ προορῶ ταῦτα.

EMENDATIONES.

1 Εν ὄρχεσι, καὶ φηγοῖς repoſui, pro ἐνόρχης καὶ φυλαῖς, ex fide Bar. & Phavorini. 2 Πολύυμνος ſubſtitui, pro Πολύυμνος: & paulo poſt Πολυύμνου bis, pro Πολυύμνου, ex fide eorundem & Grav. Clemens Alex. Πρόσυμνον vocat p. 22. Alii Πολύυμνον. Hygynus Hypolipnum Poet Aſtronom cap v. ubi tamen Wouwerius & Munckerus reponunt Polyhymnum. 3 Ωικοδόμησεν ἐν Φύλαις, Φυλαῖς δὲ πόλει Αἰγύπτου &c. Bar. Grav. & Thavorinus Paulo poſt, pro φύλαις Bar. habet φυγάλη Thavorinus vero φυγάλη. 4 Τούτου, pro τοῦτο, ex Bar. 5 Περιεργότερον repoſui, pro περιεργότερον, ex Bar. περιεργοτέρως Grav. 6 Τρωκτικαῖς repoſui, pro τρικταῖς ex omnibus MSS. 7 Mallem στάχυν δὲ, τοὺς Ελληνας, quod habet Grav & Bar. * Hoc adjeci ex Seld. * Ex hoc interſerui ex Seld. 8 Συρομένην poſui, pro συρομένων, ex Bar. & Grav non enim ad ὁλκάδων referri, ſed ad συναγωγὴν debet.

Ὡς μή σε Κάδμος [a] ὤφελ' ἐν περιῤῥύτῳ	Utinam te, Pryli, Cadmus in insula
220 [b] Ἴσσῃ φυτεῦσαι δυσμενῶν ποδηγέτην,	Issa non genuisset, hostium ducem,
Τέταρτον ἐξ Ἄτλαντος [c] ἀθλίου σπόρον,	Quartum ex Atlantis miseri semine,
Τῶν αὐθομαίμων συγκατασκαπτῆρα [d] Πρύλιν,	Cognatorum tuorum eversorem,
Τόμουρε πρὸς τὰ λῷστα νημερτέστατε.	Vatem ad optima verissimum:
Μὴ δ' Αἰσακείων [e] οὑμὸς [f] ὤφελεν πατὴρ	Nec ab Æsaci oraculis pater meus
225 Χρησμῶν ἀπῶσαι νυκτίφοιτα δείματα,	Nocturnos repulisset terrores,
Μιᾷ δὲ κρύψαι τοὺς [g] διπλοῦς ὑπὲρ πάτρας	Sed una geminos morte texisset
Μοίρᾳ, τεφρώσας γυῖα [h] Λημναίῳ πυρί,	Pro patria, comburens artus igne Lemnio,
Οὐκ ἂν [i] τοσῶνδε κῦμ' ἐπέκλυσε [k] κακῶν.	Non sanè tantorum fluctus inundasset malorum.

VARIANTES LECTIONES.

a Ὤφελε περιῤῥύτῳ Seld. b Ἴσῃ Bar. c Ἀθλίου σπόρου Bar. σπόρου al. d Πρύλιν Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. e Οὐμὸς MSS. uterque. ἐμὸς al. f Ὤφελε Bar. aliique. ὤφειλε Seld. g Διπλοῦς Seld. h Λημνίῳ Seld. i Τοσῶνδε Bar. aliique. k Κακῶν Bar.

219, 220, 221, 222. Ὡς μή σε Κάδμος.] [1] ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Πρύλιν, ὃς ἦν μάντις ἐν Ἴσσῃ, ἤτοι τῇ Λέσβῳ, υἱὸς τοῦ Καδμίλου καὶ Κάδμου, ἤτοι Ἑρμοῦ, καὶ Ἴσσης τινὸς νύμφης, ἀφ' ἧς ἐκλήθη ἡ Λέσβος (ἡ καὶ Μιτυλήνη) Ἴσσα. ὃς Πρύλις προσενεχθεὶς τοῖς Ἕλλησι τῇ Λέσβῳ ὑπέθετο τὸν τρόπον τῆς τοῦ Ἰλίου ἁλώσεως διὰ μαντείας. εἶπε γὰρ τὴν κατασκευὴν τοῦ Δουρείου ἵππου, δώροις πεισθεὶς ὑπὸ Παλαμήδους· πρὸς ὃν λέγει, ὦ Πρύλι, ὡς μὴ ὤφειλέ σε, τὸν Πρύλιν, φυτεῦσαι καὶ γεννῆσαι ὁ Κάδμος, ἤτοι Ἑρμῆς, ἤτοι λεγόμενος παρὰ Βοιωτοῖς, ἐν τῇ Ἴσσῃ καὶ τῇ Μιτυλήνῃ, τῇ περιῤῥύτῳ, ἤτοι τῇ κυκλουμένῃ ὑπὸ θαλάσσης· φυτεῦσαι δὲ ποδηγέτην καὶ ὁδηγὸν καὶ ἑρμηνέα τῶν Ἑλλήνων, τῶν αὐθομαίμων δὲ καὶ συγγενῶν Τρώων [2] συγκατασκαπτῆρα, τέταρτον ὑπάρχοντα σὲ ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἄτλαντος. Πληιόνης γὰρ, τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς, καὶ Ἄτλαντος, τοῦ υἱοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσίας, ἑπτὰ θυγατέρες, ὡς Ἄρατος λέγει,

3 Ἑξ οἶαι κεῖναι ἰοῦσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν.
—— ἑπτὰ δὲ κεῖναι ἐπιῤῥήδην καλέονται,
Ἀλκυόνη, Μερόπη τε, Κελαινώ τ', Ἠλέκτρη τε,
Καὶ Στερόπη, καὶ Τηϋγέτη, καὶ πότνια Μαῖα.

καὶ Κελαινοῦς μὲν καὶ Προμηθέως παῖδες, Λύκος καὶ Χίμαιρος· καὶ Ἠλέκτρας καὶ Διὸς, Δάρδανος καὶ Ἠετίων· Στερόπης καὶ Ὑπερόχου, Οἰνόμαος· Τηϋγέτης καὶ Διὸς, Λακεδαίμων· Μαίας δὲ καὶ Διὸς, Ἑρμῆς, ὡς Ὀρφεὺς φησὶν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν Λιθικῶν·

4 Δῶρον ἀλεξικάκοιο Διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσε,
Κυλλήνιος Μαίης ἐριούνιος ἦλθε κομίζων
Υἱός, ὅπως ἀνέχωμεν ὀϊζυρὸς ἀτηρὰς ἄλκαρ.

καὶ ὁ Ἱππῶναξ ἐν τῷ πρώτῳ Βουπάλῳ πρώτῳ ἰάμβῳ ἔφησε,
5 Μαίας παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν. καὶ Σιμωνίδης,
6 Μαιάδος Ἑρμείης ἑλικοβλεφάροιο γένεθλον,
Ἣ γὰρ Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι θοὸν τέκεν Ἑρμῆν.

Ἑρμῆς δὲ ἐκ τῆς ἐλθούσης Ἴσσης Πρύλιν γεννᾷ, ὅθεν τέταρτον αὐτὸν ἐξ Ἄτλαντος εἶπεν. Ἄτλας γὰρ, ἡ Μαῖα, ὡς εἴρηται· ἐκ Ἑρμῆς, ὁ Πρύλις. ἄθλιον δὲ τὸν Ἄτλαντα λέγει, διὰ τὸ τὸν Πρύλιν συγγενῆ αὐτοῦ ὄντα, τοὺς ἰδίους προδοῦναι συγγενεῖς. Αὐθομαίμων μὲν, τῶν συγγενῶν Τρώων.

223. Τόμουρε.] μάντι, πρὸς τὰ λῷστα καὶ βέλτιστα, δηλονότι τὰ Ἑλληνικὰ, νημερτέστατε, ἤτοι ἀληθέστατε. τόμουρος δὲ, ὁ μάντις, ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν, ἤτοι ὁ τὸ μήπω γεγονὸς βλέπων. λῷστον γὰρ, παρὰ τὸ λῶ, τὸ [7] θέλω, νημερτὴς παρὰ τὸ νη, στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ [8] ἁμαρτάνω, ἤγουν ὁ μὴ ἁμαρτάνων τοῦ ἀληθοῦς. Καλῶς συνέκοψε εἰπὼν τὸν Κάδμον, Καδμίλος γὰρ ἦν, ὥσπερ τὰς χαμφίδας χαμψάς.

224, 225, 226, 227, 228. Μὴ δ' Αἰσακείων.] ὤφελε γὰρ ὁ ἐμὸς πατὴρ μηδὲ τὰ νυκτίφοιτα δείματα, ἤτοι τοὺς ὀνείρους τῆς Ἑκάβης, [9] ἀπῶσαι καὶ ἐκτὸς θεῖναι τῶν χρησμῶν καὶ προσταγμάτων τοῦ Αἰσάκου. ὤφελε δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἐν [10] μιᾷ μοίρᾳ, ἤτοι ἑνὶ θανάτῳ, κρύψαι τοὺς διπλοῦς, τόν τε Ἑκάβην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη τούτων

EMENDATIONES.

1 Ita emendavi hunc locum, ex omnibus MSS. quem vulgg. editt. ita corruperant, ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Πρύλιν, ὃς ἦν υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ ἐν Ἴσσῃ, ἤτοι τῇ Λέσβῳ, υἱὸς τοῦ Κάδμου Ἑρμοῦ, καὶ Ἴσσης &c. 2 Συγκατασκάπτην, pro συγκατασκαπτῆρα, ex Bar. κατασκαπτῆρα Seld. 3 Ita restitui hos versus, ex Arati Phænomenis, quos vulgg. editt. ita corruperant, ἐξαχῇ περὶ οὖσαι ἐπόψιμοι ὀφθαλμοῖσιν, ἑπτὰ δὲ δὴ ταίγε ἐπιῤῥήδην καλέονται, Ἀλκυόνη, Μερόπη τε, Κελαινώ τ', Ἠλέκτρη τε, Καὶ Στερόπη, Τηϋγέτη δὲ, πότνια Μαῖα. Quinetiam in versu primo, Bar. Codex recte habet ἐξ οἶαι &c. et Seld. & Grav. ἐξ οἶαι περ ἰοῦσαι. Et in vers. ultimo, omnibus enim Arati editt. convenit. 4 Ita emendavi hos versus, ope MSS. Codd. & Not. Gerbelii; quos Impressi Codd. hoc modo mutilarunt; Δῶρον ἀλεξικάκοιο Διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσε, καὶ Κυλλήνιος Μαίης ἐριούνιος ἦλθε κομίζων Υἱὸς ὁ πὲρ μὲν ἔχομεν δειλοῖς ἄλκαρ αἰνοῦ. 5 Id est, Maiæ filium, Cyllenes regem. Erat enim Mercurius ex Maia in Cyllene, Arcadiæ monte, natus; Virgil. Æneid. viii. v. 138.

Vobis Mercurius pater est, quem candida Maia
Cyllenes gelido conceptum culmine fudit.

Alii tamen alibi natum tradunt. Cæterum nos hunc locum ita emendavimus, quem vulgg. Codd. corruptissime legunt, Μαίας παῖδα κυλλήνης πάλμην. & non minus mendose MSS. κυλλήνης πάλμην Bar. & Grav. κυλλήνης πάλμασι Seld. 6 Luxati sunt hi Simonidis versus, & misere deformati, tam in MSS. quam Impressis Codd. nec, ut verum fatear, placet mihi mea emendatio, quam tamen æquum est, ut boni consulat candidus Lector, aut ipse meliorem, & accomodatiorem excogitet: quod faciendi ut aliquam ansam præbeam, aliorum Codd. lectiones apponam; Μαιάδος ἑρμῆς ἑλίκας βλεφάρου κατάλαμπε, αὕτη γὰρ κυλλήνης ἐν ὄρεσι θοὸν τε χ' ἑρμῆν Seld. Μαιάδος ὄψεις ἑλικοβλεφάροιο καλάμου, τέκ' ἑρμῆν Impressi. Bar. & Grav. pro καλάμου, habent καλάμοιο. 7 Θέλω, pro τίνω, ex omnibus MSS. & Phavorino, cujus verba hæc sunt, Λῷστε, παρὰ τὸ λῶ, τὸ θέλω. 8 Ἁμαρτάνω, pro ἁμαρτάνει, ex omnibus MSS. 9 Ἀπῶσαι, pro εἰπῶσι, ex omnibus etiam MSS. 10 Μιᾷ μοίρᾳ posui, pro μιᾷ ἡμέρᾳ, ex omnibus iterum MSS. atque ita legendum esse, sequentia verba indicant, viz. ἤτοι ἑνὶ θανάτῳ, quibus Poetæ verba explicare voluit Scholiastes, quid autem θανάτῳ ad ἡμέρᾳ? at si μοίρᾳ legas, concinna erunt omnia.

Καὶ δὴ Παλαίμων δέρκεται βρεφοκτόνος	Atque videt Portunus infanticida
230 Ζέουσαν [a] αἰθύησι πλεκτανοστόλοις	Fervere mergis funigeris
Γραῖαν [b] ξυνεύνον [c] Ὠγένου, Τιτηνίδα.	Anum Titanidem, Oceani conjugem.
Καὶ δὴ διπλᾶ σὺν πατρὶ ῥαίεται τέκνα,	Quin gemini cum patre perduntur filii,
[d] Στερρῷ τυπέντα [e] κλεῖδας εὐάρχου μύλῳ·	Valido percussi humeros principis lapide:

VARIANTES LECTIONES.

a Αἰθυίαισι Seld. αἰθύαισι Bar. b Al. σύνευνον. c Ὠγηνοῦ Bar. quam lectionem etiam in Scholiis tuetur. d Στερρῷ Bar. e Κλεῖδας penacut. Bar.

τεφρώσας καὶ καύσας τοῦ ἐν Λήμνῳ, καθ' Ἑλλάνικον, εὑρεθέντι πυρί. Οὐκ ἂν τοσοῦνδε] ἐλλειπτικῶς εἶπεν. ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν, ἐὰν ταῦτα ἐγένετο, οὐκ ἂν τοσούτων συμφορῶν κῦμα ἐπέκλυσε, καὶ δίκην κατακλυσμοῦ ἐξεχύθη, καὶ ἐπιλαμμύρησε, καὶ ἡμᾶς [1] κατεπόντισεν. Αἴσακος υἱὸς ἦν Πριάμου καὶ Ἀρίσβης, τῆς Μέροπος θυγατρός, μάντις ἄριστος, ὃς ὕστερον ἀπωρνεώθη, θρηνῶν θανοῦσαν τὴν αὐτοῦ γαμετὴν Μερόπην, τὴν Κεβρῆνος. Πριάμου δὲ δόντος Ἀρίσβην Ὑρτάκῳ, καὶ γήμαντος τὴν Ἑκάβην, ὡς συνέβη αὐτὴν κατὰ γαστρὸς ἔχουσαν τὸν Ἀλέξανδρον, ἰδεῖν τὸ περὶ τοῦ δαλοῦ ὄνειρον, ἐκεῖνον ὁ ῥηθεὶς Αἴσακος, ὅτε ἐγεννήθη Ἀλέξανδρος τοὺς δύο ἀναιρεθῆναι, ἤτοι τὸ τεχθὲν, καὶ τὴν τεκοῦσαν εἰπών, Ὅτι τὸ σήμερον τεχθὲν, καὶ τὴν τεκοῦσαν χρὴ ἀνελεῖν. ὁ δὲ Πρίαμος ἀντὶ τούτων ἀνεῖλε Κίλλαν, ἐκ Θυμοίτου κρυφαίῳ γάμῳ τότε γεννήσασαν [2] Μούνιππον. Ὤφειλε.] τὸ λε, καὶ τὰ ὅμοια τοιαῦτα κοιναὶ συλλαβαί εἰσιν, ὅθεν καὶ δίχα τοῦ ν μακρά εἰσιν. Γῆς.] κυρίως αἱ χέρσοι, παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ καὶ ὑποδέχομαι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος γυῖα καλοῦνται. Λημναίῳ πυρί.] ἀπὸ κεραυνοβόλου δένδρου, ἐν Ἑλληνικαῖς χώραις. ἐν Λήμνῳ πρῶτον εὑρέθη [3] τό, τε πῦρ καὶ αἱ ὁπλουργίαι, καθὼς ἐν τῷ περὶ [4] Χίου κτίσεως Ἑλλάνικος ἱστορεῖ, ἵνα μὴ κατὰ πλάτος τὴν ἱστορίαν ἐπεξεργαζώμεθα.

229, 230, 231. Καὶ δὴ Παλαίμων.] ὁ Μελικέρτης, ὁ τῆς Ἰνοῦς υἱός. οὗτος σφόδρα ἐτιμᾶτο ἐν τῇ Τενέδῳ, ἔνθα καὶ βρέφη αὐτῷ ἐθυσίαζον. ἡ δὲ ἱστορία ὁπόθεν ἐξέβη. Ἀθάμας γὰρ τρέφων τὸν Διόνυσον, Ἥρας ὀργῇ μανεὶς, τὸν παῖδα Λέαρχον ἀναιρεῖ, εἶτα καὶ ἡ Ἰνὼ μανεῖσα, ἔρριψε τοῦτον εἰς ζέοντα λέβητα· σωφρονήσασα δὲ, ἐδεδοίκει παρὰ τοῦ Ἀθάμαντος καὶ αὐτὴ μετὰ τοῦ ἑτέρου αὐτῆς παιδὸς Μελικέρτου, ἀναιρεθῆναι. φεύγουσα δὲ διὰ τῆς Γερανείας, ὄρους Μεγαρικοῦ, ἀπὸ τῆς Μολουρίδος πέτρας ἔρριψεν ἑαυτὴν μετὰ τοῦ παιδὸς Μελικέρτου, τοῦ καὶ Παλαίμονος, εἰς τὴν θάλασσαν. Νηρεΐδες δὲ χορεύουσαι ἐπιφανεῖσαι εἶπον Σισύφῳ, εἰς τιμὴν τοῦ παιδὸς ἄγειν τὰ Ἴσθμια. ἕτεροι δὲ φασίν, ὅτι Ἀθάμας ἔμελλε [5] βαλεῖν καὶ τὸν Παλαίμονα εἰς λέβητα, καὶ κλέψασα ἡ μήτηρ Ἰνὼ τοῦτον, ἔφυγεν. οἱ δὲ κομίσαντες ἐν Κορίνθῳ τούτου τὸ σῶμα Σισύφῳ ἀπὸ τῆς Σχοινουντίας, (ἐκεῖσε γὰρ ἐξέβη ἐκ τῆς θαλάσσης, δελφῖνος αὐτὸ ἐκβαλόντος) Ἀμφίμαχος καὶ Δονακῖνος ἐκαλοῦντο. ὁ δὲ Σίσυφος, ἀδελφὸς ὢν Ἀθάμαντος, τοῦ Παλαίμονος πατρὸς, βασιλεὺς Κορίνθου, ὅθεν καὶ ἑορτὴν, τὰ Ἴσθμια, συνεστήσατο. ἐτιμᾶτο δὲ, ὡς ἐρρέθη, ὁ Παλαίμων καὶ ἐν τῇ Τενέδῳ. Καὶ δὴ Παλαίμων.] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, καὶ δὴ ἡ τῆς Τενέδου θάλασσα ἀναβράσει καὶ στενωθήσεται τῷ πλήθει [6] τῶν Ἑλληνικῶν ὁλκάδων, εἶπε, καὶ δὴ ὁ Παλαίμων, ὁ βρεφοκτόνος, δέρκεται καὶ βλέπει τὴν γραῖαν σύνοικον τοῦ Ὠγένου καὶ Ὠκεανοῦ, ἤτοι τὴν Τηθύν, τουτέστι τὴν θάλασσαν, τὴν Τιτηνίδα, τὴν οὖσαν μίαν τῶν Τιτάνων, τῶν παίδων Οὐρανοῦ καὶ Γῆς· δέρκεται τί πάσχουσαν; ζέουσαν καὶ ἀναβράζουσαν ἐν ταῖς αἰθυίαις, ταῖς ἐπιστολισμέναις ἐν πλεκτάναις, ἤτοι σχοινίοις. λέγει δὲ νῦν συμβολικῶς αἰθυίας, τὰ πλοῖα· αἴθυιαι γὰρ κυρίως, ὄρνεα θαλάσσια.

232, 233. Καὶ δὴ διπλᾶ.] Κύκνος, ὁ [7] Σκαμανδροδίκης καὶ [8] Ποσειδῶνος, λαθραίως τεχθεὶς, ἐῤῥίφη πλησίον θαλάσσης. κύκνον δὲ περὶ αὐτὸν καταπτάντα ἰδόντες τινὲς ἁλιεῖς, ἀνείλοντο τοῦτον, καὶ Κύκνον ὠνόμασαν, ὃς ἀνδρωθεὶς, ἔγημε Προκλείαν, τὴν Λαομέδοντος, * καὶ γεννᾷ Τένην * καὶ Ἡμιθέαν. ἀποθανούσης δὲ τῆς Προκλείας, ἐπέγημεν ὁ Κύκνος Φιλονόμην, τὴν Τραγάσου, ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ Τένου, καὶ μὴ τυχοῦσα τῆς ἐλπίδος, κατηγόρησεν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα, ὡς βιασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ, συμφωνοῦντος αὐτῇ καὶ αὐλητοῦ τινὸς Μόλπου. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, εἰς λάρνακα βαλὼν Τένην καὶ Ἡμιθέαν, ἀφῆκεν εἰς θάλασσαν. τῆς δὲ λάρνακος προσοχθείσης τῇ τότε Λευκοφρυῖ νήσῳ, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ Τένου Τενέδῳ καλουμένῃ, ἰδόντες καὶ οἱ τῆς νήσου τὸ συμβὰν, καὶ μαθόντες τὸ δρᾶμα, βασιλέα ἑαυτῶν τὸν Τένην ἐποίησαν, καὶ τὴν νῆσον ἀπ' ἐκείνου Τένεδον προσηγόρευσαν. γνοὺς δὲ ὁ Κύκνος τὸ ἀληθὲς, ἀνεῖλε μὲν τὴν Φιλονόμην, αὐτὸς δὲ ἐλθὼν συνῴκησε τοῖς παισὶν ἐν Τενέδῳ. Ἀχιλλεὺς δὲ ἐπιστρατεύσας τῇ Τροίᾳ, ἀνεῖλε τὸν Κύκνον, καὶ Τένην, τὸν λόγῳ υἱὸν Κύκνου, ἔργῳ δὲ Ἀπόλλωνος. ἡ δὲ Ἡμιθέα διωκομένη ὑπ' αὐτοῦ, φεύγουσα τὴν μῖξιν, εἰς γῆν κατεπόθη· μετὰ δὲ τὸ ἀνελεῖν Ἀχιλλέα Κύκνον καὶ Τένην, * εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν * ἀνεῖλε καὶ τὸν Μνήμονα, ὅν τινα ἡ Θέτις συνακόλουθον Ἀχιλλεῖ ἔδωκεν, ὑπομιμνήσκοντα αὐτῷ, μὴ ἀνελεῖν Ἀπόλλωνος παῖδα· [9] εἱμαρμένον γὰρ ἦν, ἀποθανεῖν Ἀχιλλέα, ὁπότε ἀνέλῃ παῖδα Ἀπόλλωνος. ὁ δὲ Τένης, ὡς ἔφην, υἱὸς ἦν Ἀπόλλωνος. Καὶ δὴ διπλᾶ.] καὶ δὴ τὰ δύο τέκνα, ὁ Τένης καὶ ἡ Ἡμιθέα, ῥαίεται καὶ φθείρονται, ἀντὶ τοῦ φθαρήσονται, σὺν τῷ πατρὶ αὐτῶν Κύκνῳ, ἐν τῷ στερρῷ μύλῳ καὶ λίθῳ τοῦ καλῶς ἄρχοντος Ἀχιλλέως, τυπέντα καὶ πληγέντα τὰς κλεῖδας καὶ τοὺς ὤμους. καὶ τοῦτο δὲ ψεύδεται ὁ Λυκόφρων, οὐ γὰρ κατὰ τοὺς ὤμους, ἀλλὰ τὴν κεφαλὴν πληγεὶς ὁ Κύκνος ἀνῃρέθη, φασὶ γὰρ, ὅτι [10] ἄτρωτος ἦν τὸ λοιπὸν σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς. τοῦτο δὲ μῦθος ἐστί. περιδέξιος γὰρ ὢν στρατιώτης ὁ Κύκνος, καὶ κάλλιστα σκεπόμενος ἐν πολέμῳ, ὡς μηδέποτε τρωθῆναι, ὑποπέπλακε τοῖς μύθοις, ὅτι ἄτρωτός ἐστιν. ἐπεὶ δὲ πληγεὶς ὑπ' Ἀχιλλέως περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνῃρέθη, ἔφασαν ἄτρωτον εἶναι, πλὴν μόνης τῆς κεφαλῆς.

EMENDATIONES.

1 Κατεπόντισε, pro κατεποντώσατο, ex utroque MSS. 2 Μένιππον habent vulgg. edit. Ego Μούνιππον reposui ex fide omnium MSS. idque nominis Cillæ filio alibi tribuit *Scholiastes* noster. 3 Τό, τε, pro τότε, ex utroque MSS. 4 Ἴου Grav. 5 Βαλεῖν pro λαβεῖν, ex omnibus MSS. 6 Ita emendavi hunc locum, ex *Seld.* quem *Impressi* hoc modo habent, τῶν Ἑλληνικῶν ὁλκάδων εἶπε. καὶ δὴ ὁ Παλαίμων &c. 7 Σκαμανδροδίκης Bar. & Grav. 8 Ἀπόλλωνος *Seld.* Et sunt, qui Cycnum narrant Apollinis fuisse filium. Sed nihil mutare volui, cum antiqua lectio defendi possit, non enim desunt, qui Cycnum à Neptuno genitum ferant; Ovid. Metam. xii. Fab. 3.

——— & jam Sigea rubebant
Litora, jam letho proles Neptunia, Cycnus
Mille viros dederat, jam curru stabat Achilles.

* Hæc interserui ex utroque *MSS* quæ ipsa verba clamant è contextu excidisse: cui enim ignotum est, Tenen & Hemitheam Cycni liberos fuisse? * Ex *Grav.* 9 Εἱμαρμένον, pro εἱμαρμένη, ex omnibus *MSS.* 10 Ἄτρωτος, pro ἄτρωτον, ex omnibus *MSS.*

234, 235.

Τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος ἐκπεφευγότα	Qui prius in alveo perniciosas tibicinis
235 Ψυδραῖσι φήμαις [a] λαρνακοφθόρους ῥιφάς,	Falso sermone expositiones effugerant,
Ὧ δὴ πιθήσας συγγόνου ἄρταμος [b] τέκνων,	Cui obtemperans odiosus filiorum interfector,
[c] Αἰθυιόθρεπτος, πορκέων [d] λιναγρέτης,	A mergis nutritus, piscatorum captus retibus,
[e] Κρηθμοῖσι καὶ [f] ῥαιβοῖσι [g] νηρείταις φίλος,	Ostreis & curvis neritis familiaris,
[h] Χηλῷ [i] κατεδρύφαξε διπτύχους γονάς.	Capsa sepivit filios duos.
240 Σὺν τοῖς δ' ὁ τλήμων μητρὸς οὐ φράσας [k] θεᾶς	Cum illis verò miser non dicens Deæ matris
Μνήμων ἐφετμάς, ἀλλὰ [l] ληθάργῳ σφαλείς,	Mnemon mandata, sed oblivione lapsus,
Πρηνὴς θανεῖται, στέρνον [m] οὐτασθεὶς ξίφει.	Pronus morietur, pectus gladio sauciatus.
Καὶ δὴ στένει [n] Μύρινα, καὶ παράκτιοι	Gemit sanè Myrina, & litorales
[o] Ἵππων [p] φριμαγμὸν [q] ἠιόνες [r] δεδεγμέναι,	Ripæ, hinnitum excipientes equorum,

VARIANTES LECTIONES.

a Λαρνακοφόρους Bar. b Κύκνου Bar. c Αἰθυιόθρεπτος Bar. al. αἰθυιόθρεπτος. d Al. λινοαγρέτης. e Al. κρηθμοῖσι. f ῥαιβοῖσι Seld. g Νηρείταις Seld. aliique. h Χηλῷ Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. i Al. κατεδρύφαξε. k Θεᾶς Seld. l Ληθάργῳ Seld. m Οὐτασθεὶς Bar. n Μύρινα Seld. idemque in Scholiis habet: al. Μύρινα. o Al. ἵππων. p Φρυμαγμὸν Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. q Al. ῥόνες. at Seld. ἠιόνες, sine ι subscripto, solentque uterque MSS. ut id semel dicam, literæ istius subscriptionem omittere. r Δεδεγμένοι Etymolog.

234, 235. Τὰ πρόσθεν αὐλητῆρος.] οὕτω δεῖ συντάσσειν· τὰ πρόσθεν ἐκπεφευγότα τὰς λαρνακοφθόρους ῥιφάς, [1] τὰς ἐν ψυδραῖσι καὶ ἐν ψευδέσι φήμαις τοῦ αὐλητῆρος, ἤτοι τοῦ Μόλπου, λείπει δὲ τὸ γενομένας. Λαρνακοφθόρους ῥιφάς.] τὰς μελλούσας φθεῖραι αὐτὰ ἐν τῇ λάρνακι. λαρνακοφόρους δέ, τὰς φερομένας διὰ θαλάσσης ἐν λάρνακι. κἂν γὰρ λαρνακοφόρον εἴπῃς, οὐκ ἔστιν ἐπλανημένος ὁ στίχος, ἀλλ' ὀρθῶς καὶ οὕτως ἔχει, κἂν ἴσως καὶ ὁ Λυκόφρων τοῦτο ἠγνόησε. τὸ γὰρ δασὺ σύμφωνον δύναται ἐκλείπειν, ὡς τό,

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν.

εἰ δὲ καὶ σὺ τοῦτο μείζον λέγεις, ὡς οἱ πολλοί, ἄκουσον Ἱππώνακτος,

[2] Ην αὐτὸν ὄφις τὠντικνήμιον δάκῃ.

ἰδοὺ τὸ ὄφις τὸ ο μακρὸν ἐδέχθη, καὶ ἕτερα τοιαῦτα εὕρηκεν ὁ πολυμαθὴς μετρικός.

236, 237. 238, 239. Ὧ, δὴ] ᾧ τινι Μόλπῳ πεισθεὶς ὁ Κύκνος, συγγενὴς καὶ συγγνωτὸς ἄρταμος καὶ φονεὺς τῶν τέκνων, ὁ αἰθυιόθρεπτος, εἰδὸς ὄρνεου ἀντὶ τοῦ εἶδος, ἀντὶ τοῦ ὁ κυκνόθρεπτος, ὁ λιναγρέτης καὶ ἀγρευθεὶς ἐν λίνοις καὶ ἐν δικτύοις τῶν πορκέων καὶ ἁλιέων, ὁ φίλος καὶ ἠγαπημένος τοῖς κρηθμοῖσι καὶ ὀστρέοις, τοῖς ῥαιβοῖς καὶ λοξοῖς νηρείταις καὶ κοχλιδίοις, ἐν χηλῷ καὶ ἐν [3] κιβωτῷ κατεδρύφαξε, ἀντὶ τοῦ ἠσφάλισε, τὰς διπτύχους γονάς, ἤτοι τοὺς δύο παῖδας αὐτοῦ, Τένην καὶ Ημιθέαν. Δρύφακτα καὶ δρύφακτα κυρίως λέγεται, τὰ ἐκ δρυῶν περιφράγματα. τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ἱστορίας ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἱστορίᾳ ἐξεθήκαμεν, ὡς καὶ τὸ τοῦ Μνήμονος.

240, 241, 242. Σὺν τοῖσδε.] σὺν Κύκνῳ, καὶ τοῖς ἐκείνου παισίν, καὶ ὁ τλήμων καὶ ὁ καρτερικὸς Μνήμων θανεῖται πρηνής, τὸ στέρνον καὶ [4] τὸ στῆθος οὐτασθεὶς ξίφει, τῆς μητρὸς Ἀχιλλέως, τῆς θεᾶς, οὐ φράσας καὶ οὐκ εἰπὼν τὰς ἐντολάς, ἀλλ' ἐν ληθάργῳ καὶ ἐν [5] λήθῃ σφαλείς.

243, 244. Καὶ δὴ στένει Μύρινα.] ἡ μὲν ἔννοια οὕτως ἔχει· εἰπὼν ἀνωτέρω, ὅτι βλέπω συγκροτούμενα πλοῖα συγκρουόμενα ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἀπειλοῦσαν τῇ πατρίδι μου Τροίᾳ τόδε, καὶ τόδε νῦν φησι, καὶ δὴ στενάζει ἡ Μύρινα, πολίχνη Τροίας, [6] καὶ οἱ καὶ αἰγιαλοί, τὸν χρεμετισμὸν τῶν ἵππων ἀκούσαντες, ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς ὕστερον ἁπάντων Ἑλλήνων πηδήσας ἐκ τῆς νεὼς εἰς τὴν γῆν, ὕδωρ ἐκ τῆς βίας τοῦ πηδήματος ἀναδύσῃ, καὶ συμβολὴ πολέμου γενήσεται, σαλπισάντων τῶν σαλπιγκτῶν διὰ ἐν κόχλῳ. προορῶ δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ πάσης τῆς Τρωϊκῆς γῆς τὴν πόρθησιν, καὶ τοῖς ὠσί μου ἀκροῶμαι καὶ εἰκάζω τοὺς στεναγμοὺς τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν, διὰ τὰς ἐπερχομένας αὐταῖς [7] ἐπαλλήλους συμφοράς. ἀλλ' ἡ μὲν ἔννοια αὕτη αὕτη, συντάξεως δὲ ἐνταῦθα χρείαν οὐκ ἔχομεν, διὰ τὸ σαφές, τὰς δὲ ἱστορίας χαράξομεν· Μύρινα πολίχνη Τροίας ἐστίν, ὅπου παρετάξαντο οἱ Τρῶες, ἀκούσαντες τὴν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ἐπέλευσιν παρὰ Πολίτου, τοῦ Πριάμου υἱοῦ, ὅστις σκοπὸς τῶν Τρώων [8] ὑπῆρχε, θαρρῶν ταχύτητι ποδῶν, ὡς φησι καὶ Ὅμηρος,

> [9] Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόληος αἰπεῖα κολώνη,
> Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
> Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
> Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης.
> Ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν, ἠδ' ἐπίκουροι.

Μύρινα δὲ ἡ πολίχνη ἐκλήθη, ὅτι μία τῶν Ἀμαζόνων Μύ-

EMENDATIONES.

1 Τὰς ἐν ψυδραῖσι, pro ταῖς ἐν ψυδραῖς, ex Seld. τὰς ἐν ψυδραῖς Bar. τὰς ἐν ψυδραῖσι Grav. 2 Ην αὐτὸν ὄφις τὸν τε κνήμην δάκῃ Bar. & Grav. 3 Κιβωτῷ, pro κιβώτῳ, ex omnibus MSS. 4 Prius scriptum fuit, τὸ στῆθος οὐτασθεὶς ξίφει τῆς μητρὸς Ἀχιλλέως &c. q. diceret Mnemonem à Thetide, Achillis matre, occisum esse, cum nihil minus intelligat, aut Poeta, aut Scholiastes: sed Mnemonem volunt ideo perisse, quod mandata Thetidis neglexisset. Cæterum emendationem nostram debemus Seld. 5 Λήθῃ, pro λήθῃ, ex utroque MSS. 6 Ita emendavi ex Seld. καὶ ὁ αἰγιαλὸς τὸν χρεμετισμὸν τῶν ἵππων ἀκούσας Bar. & Grav. καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῶν χρεμετισμῶν τῶν ἵππων ἀκούσαντες Impress. 7 Ἀλλ' ἐπαλλήλους συμφορὰς Bar. & Impressi. 8 Ὑπῆρχε, pro ὑπῆρχε, ex utroque MSS. 9 Hos versus ex MSS. & Homero (in cujus Bœotia occurrunt) emendavi; quos mutilarunt edit. vulgg. hoc modo, ἔστι δέ τις πόλις αἰπεῖα κολώνη, ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε περίδρομος, &c.

245 Ὅταν Πελασγὸν ἅλμα λαιψηροῦ ποδὸς
Εἰς θῖν' ἐρείσας λοισθίαν αἴθων λύκος,
Κρηναῖον ἐξ [a] ἄμμοιο [b] ῥοιβδήσῃ γάνος,
Πηγὰς ἀνοίξας τὰς πάλαι κεκρυμμένας.
Καὶ δὴ [c] καταίθει γαῖαν ὀρχηστὴς Ἄρης,
250 Στρόμβῳ τὸν αἱματηρὸν ἐξάρχων νόμον.
Ἅπασα δὲ χθὼν [d] πρὸ δυμμάτων [e] δῃουμένη
Κεῖται, πέφρικαν δ' ὥστε ληΐου [f] γύαι
Λόγχαις [g] ἀποστίλβοντες· οἰμωγὴ δέ μοι

Quando Thessalicum celeris saltum pedis
In ripam imprimens ultimam ravus lupus,
Fontanam ex arena ciebit aquam;
Fontes olim opertos aperiens.
Incendit quoque terram Saltator Mars,
Concha cruentum exordiens classicum.
Tota verò terra vastata ante oculos
Jacet, horrentque tamquam segetis jugera
Lanceis coruscantia: luctus porro mihi

EMENDATIONES.

a Ἄμμοιο cum simplici μ Bar. b Ῥοιβδήσει Bar. aliique. c Καταίθει Bar. d Πρὸ ὀμμάτων Bar. e Δῃουμένη uterque MSS. aliique. f Γύα Seld. γύαι al. g Ἀποστίλβοντα legi posse existimavit Canterus, cujus Annotationes videndæ.

εἶναι χαλεπωτέραν ἐκεῖ τελευτῆς, ὅτε κατὰ τῆς Τροίας ἐστράτευσαν. αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν Ἀμαζόνων εἰς τιμὴν ἐκείνης τὴν πόλιν ἀνήγειραν. [1] Παράκτιοι ἠϊόνες.] ἐκ τούτου τοὺς τῆς Τροίας αἰγιαλούς· εἰ μὲν γὰρ κρημνώδεις καὶ πετρώδεις εἰσὶ, καλῶς εἶπεν ἠϊόνες καὶ αἰγιαλοὶ παράκτιοι, ἤτοι πετρώδεις. εἰ δ' οὐκ εἰσὶ κρημνώδεις, ἀφελῶς, μᾶλλον δὲ μακρῶς εἶπεν, ἠϊόνες καὶ αἰγιαλοὶ παράκτιοι, ἤτοι παραθαλάσσιοι. Φριμαγμόν.] οὕτως, οἶμαι, τὸν χρεμετισμὸν λέγει· οὐκ ἔστι δὲ φριμαγμὸς ὁ χρεμετισμὸς, ἀλλ' ὁ διὰ τῶν ῥινῶν ἵππων ἐκπεμπόμενος ἦχος, ὅταν γαυριῶσιν. Ηϊόνες.] καὶ ἠόνες, ὡς ἂν ἐθέλῃς γράφε, εἴτε τρισυλλάβως, τιθεὶς κατωθεν τὸ ι προσγεγραμμένον· εἴτε τετρασυλλάβως, μὴ ὑπογράφων, ἀλλ' ἐκφωνῶν ἠϊόνες. τὸ γὰρ ἰαμβικὸν καὶ ἀνάπαιστον δέχεται πόδα, οἷός ἐστιν οὗτος, καὶ δάκτυλον, καὶ χορεῖον, πλὴν ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις.

245. Πελασγὸν ἅλμα.] τὸ Θετταλικὸν πήδημα, τὸ τοῦ Ἀχιλλέως, Πελασγὸς γὰρ καὶ Θετταλὸς ὁ Ἀχιλλεύς. τὸ δὲ ὅθεν ἐκλήθη Πελασγία, εἶπον. ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως πηδήματος ἱστορία τοιαύτη ἐστίν· Χρησμὸς ἦν δοθεὶς Ἕλλησι, τὸν προπηδήσαντα τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τρώων ἐκ τῶν ὁλκάδων, πρῶτον τῶν ἄλλων ἀποθανεῖν. προπηδήσαντος δὲ τοῦ Πρωτεσιλάου, καὶ ἀναιρεθέντος ὑφ' Ἕκτορος, ὁ ἕτερος, ὁ Ἀχιλλεὺς τῷ τούτου παθήματι παιδευθεὶς, ὕστερος ἁπάντων τῆς ἰδίας νεὼς στροφητέρως πηδήσας, ἀνέῤῥηξε τὴν γῆν, καὶ ὕδωρ ἐξ αὐτῆς, ὥς φασιν, ἀνεδόθη, ὥς φησι καὶ ὁ Ἀντίμαχος,

Ῥίμφα δ' ἀπ' ἰκριόφιο μελαίνης ὑψόσ' ἀερθεὶς,
Πηλείδης ἀπόρουσεν, ἐλαφρὸς ἠΰτε κίρκος.
Τοῦ δ' ἔμπροσθε ποδῶν κρήνη γένετ' ἀενάουσα.

καὶ Εὐριπίδης φησὶ περὶ Νεοπτολέμου,

Τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν.

246. Αἴθων λύκος.] ὁ Ἀχιλλεύς.

247. Ἄμμοιο.] [*] τῆς ἄμμου. [*] ἄμμος διὰ ἑνὸς τοῦ μ γράφεται. ἄμαθος γὰρ λέγεται, παρὰ τὸ ἀμαθὲς καὶ ἀμέτρητος εἶναι, καὶ συγκοπῇ ἄμμος. ἄμμος δὲ Αἰολικῶς διὰ δύο μμ, ἐκεῖνοι γὰρ πάντα τὰ σύμφωνα διπλασιάζουσιν. Ῥοιβδήσῃ.] μετὰ ἤχου ἀναδώσει. Γάνος.] νῦν τὸ ὕδωρ, ἀλλαχοῦ τὸ γάλα, καὶ ἡ χαρά.

249. Καταίθει.] νῦν ἀντὶ τοῦ λαμπρύνει τῇ στίλψει τῶν ὅπλων. Ὀρχηστὴς Ἄρης.] ὁ εὐκίνητος. καὶ Ὅμηρος,

——— Τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα.

ὀρχηστὴς δὲ λέγεται, διὰ τὰς γινομένας ἐν τοῖς πολέμοις συχνὰς κινήσεις. ἢ ὁ εὐκίνητος, ἐπειδὴ μέλη τινὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ παρορμῆσαι τοὺς ἀνδρείους εἰς πόλεμον ᾖδοντο. ἢ ὅτι μετὰ πυῤῥίχης καὶ ἐνοπλίου ὀρχήσεως γινόμενος, ὥσπερ ἐγίνετο τοῖς Λάκωσιν ἔν τινι καθεστῶτι ῥυθμῷ γυναικῶν, καὶ κινοῦντι πρὸς τὸν πόλεμον.

250. Στρόμβῳ τὸν αἱματηρόν.] ἐν κοχλίᾳ σαλπίζων, καὶ κατάρχεσθαι ποιῶν τὴν προσβολὴν τοῦ πολέμου. πρὸ γὰρ εὑρέσεως τῆς σάλπιγγος, ἐν τοῖς πολέμοις πυρφόροις ἐχρῶντο, οἵτινες ἐξ ἑκατέρου μέρους τῶν στρατευμάτων, τοῦ τε πολεμίου, καὶ τοῦ πολεμουμένου, μέσον εἰστρεχόμενοι λαμπαδηφόροι, ἐξέῤῥιπτουν τὰς λαμπάδας ἀντὶ τοῦ σαλπίσαι, καὶ οὕτως συνεκροτεῖτο ὁ πόλεμος· εἶτα τῇ κοχλίᾳ ἐχρῶντο σαλπίζειν, καί τινα μέλη ἐπιτηδεύειν, πρὸς τὸ παροξῦναι, καὶ εἰς ἀνδρείαν κινῆσαι τοὺς ἀκούοντας, καὶ ἐπειδὴ τὸ πυρφορεῖν. ἐπεὶ δὲ παρὰ τῶν Τυρσηνῶν εὑρέθησαν αἱ σάλπιγγες, ἐπειδὴ καὶ τὸ κοχλίᾳ σαλπίζειν. καὶ τοῦτο δὲ κακόπλαστον ὑπάρχει τοῦ Λυκόφρονος, τὸ ποιεῖν ἑαυτὸν μὴ εἰδέναι σάλπιγγα, ὡς ὑστέραν γινομένην, ἀλλὰ κοχλίαν, κἂν τότε Κασσάνδρας πρόσωπον εἰσάγῃ περὶ τούτων λαλοῦν. Ὅμηρος γὰρ ἀρχαιότερος τούτου γινόμενος πρὸ ὀκτακοσίων ἐτῶν, οἶδε σάλπιγγι χρωμένους τοὺς Ἕλληνας, λέγων·

Ὡς δ' ὅτ' [2] ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ.

251. Δῃουμένη.] ὡς τὸ ἠϊόνες, ἢ προσγεγραμμένον καὶ ἀνεκφώνητον, ἢ ἐκφωνούμενον δίχα [3] προσγεγραμμένου. σημαίνει δὲ τὸ ἀφανιζομένη.

252, 253. Πέφρικαν.] πεφρίκασι, ἀντὶ τοῦ πεπύκνωνται· τὸ δὲ πέφρικαν, ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι, καὶ ὅμοια, Χαλκιδικῶς, ἤτοι Ἀττικῶς, διάλεκτον. καὶ τὸ ἐγράφοσαν, καὶ εἴποσαν, καὶ τὰ ὅμοια. οὕτως, οἶμαι, καὶ τὸ ἦν ἀντὶ τοῦ ἦς, ἐναντίως τῷ κανόνι. ὁ γὰρ κανὼν, τῶν εἰς σ ληγόντων μετοχῶν μετ' ὀξείας τάσεως τὰ τρία πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἰσοσύλλαβα ποιεῖ τοῖς ἰδίοις πρώτοις πληθυντικοῖς· τῶν δὲ μὴ οὕτως, ἰσοσύλλαβα ποιεῖ τὰ γ πληθυντικά. εἶπον τὸ α ἑνικὸν, εἶπον τὸ γ πληθυντικόν· τὸ δὲ εἴποσαν ἐναντίον, ὁμοίως καὶ ἔγραζον. τὸ δὲ ἐγράζοσαν ἐναντίον ἐστὶ, καὶ τῶν Χαλκιδικῶν διαλ-

EMENDATIONES.

[1] Ita emendavi ex utroque MSS. cum prius corrupte scriptum esset, Παράκτιοι.] ἠϊόνες. ἐκ &c. [*] Ex omnibus MSS. [2] Ἀριζήλη pro ἀρίζηλος, ex utroque MSS. & φωνὴ, pro φωνῇ. Sed ἀρίζηλος φωνῇ habet Grav. [3] Προσγεγραμμένου. pro προσγεγραμμένης, ex Bar. quod reposui, quia prius neutro genere usus est: alioqui non multum refert, quo genere proferatur; & fœminino utrobique usus est Seldenus.

Ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται,	Summis è turribus in auribus personat,
255 Πρὸς αἰθέρος κυροῦσα νηνέμους ἕδρας,	Ad ætheris ventosas pertingens sedes,
Γόῳ γυναικῶν, καὶ καταρράκταις πέπλων,	Planctu, & vestifragiis mulierum,
Ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων.	Aliam atque aliam excipientium cladem.
Ἐκεῖνό σ', ὦ τάλαινα καρδία, κακὸν,	Illud me miseram malum,
Ἐκεῖνο δάψει πημάτων ὑπέρτατον,	Illud mordebit maximum malum,
260 Εὖτ' ἂν λαβράζων περκνὸς αἰχμητὴς, [a]χάρων	Quando alis infremens nigra, pugnax, cæsia
Πτεροῖσι χέρσον αἰετὸς διαγράφων,	Pennis terram aquila inscribens,
Ῥαιβῷ τυπωτὴν τόρμαν [b]ἀγκύλῳ βάσει,	Curvo impressam orbitam torto gressu,
[c]Ἀδρᾶς βοώτης γατομῶν δι' αὔλακος,	Latum bubulcus arans sulcum,
[d]Κλάζων τ' ἄμικτον στόμασι ῥιγίστην βοὴν,	Clangensque confusa & immani voce,
265 [e]Τὸν φίλτατόν σου τῶν ἀγαστόρων, ὄφιν	Carissimum meorum fratrum, alumnumque
Πτώου [f]τε πατρὸς ἁρπάσας μεταρσίον,	Ptoi patris rapiendo sublimem,
Ὄνυξι γαμψηλῇσι θ' αἱμάσσων δέμας,	Unguibus, ac rostris corpore lacerato,
Ἔγχωρα τίφη, καὶ πέδον χραίνῃ φόνῳ.	Indigenas silvas, solumque macularit cæde.

VARIANTES LECTIONES.

a Nonnulli videntur legisse κύρων, ut patet ex *Scholiis*, quæ *MSS.* Codd. suppeditarunt. b Ἀγκύλῃ *MSS* aliique. c Hunc versum hoc loco posui, *Jos. Scaligerum*, & *Johan. Meursium* secutus, quem alii posuerunt loco ducentes. sexagentes. octavo, post Ἔγχωρα τίφη &c. d Al. κράζων. e Τῶν φιλτάτων *Etymolog.* ib. ἀγαστόρων τρέφει conjunctim al. f Δὲ *Bar.*

λάβου. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Πύργων δὲ καὶ περιέχουσιν καὶ περιπύργωνται αἱ γυναῖκες καὶ αἱ ἐπάλξεις ὥσπερ λάϊνες, ἤτοι ὡς περιπύργωνται αἱ γυναῖκες τῶν λάϊνων καὶ χαράκων ἐν στίχοισιν. περιπύργωνται δὲ αἱ γυναῖκες ἐν λόγχαις ἀποκρέμοντες. * Γῦαι.] τὸ γῦ κᾶν μακρὸν, κᾶν βραχὺ λέξῃ, ἄπλαστος ἐστὶν ὁ στίχος, ὡς ἐδιδάχθης. *

254. Πύργων ἐξ ἄκρων.] ἐκ τῶν ὑψηλῶν. Ἰνδάλλεται] ἀπεικάζεται, ὁμοιοῦται, καλλαγχρηστικῶς, κυρίως γὰρ ἐπ' ὀφθαλμοῖς λέγομεν τὸ ἰνδάλλειν.

255. Αἰθέρος νηνέμους ἕδρας] [1] καθέδρας ἀπηνέμους αἰθέρος, περιφραστικῶς τὸν αἰθέρα λέγει, ὡς καὶ Πίνδαρος, [2] Ἐρήμας δὲ αἰθέρος. ἐν γὰρ τῷ ἀέρι συνίστανται κατὰ Ἀριστοτέλη καὶ [3] πάντες σοφοὺς, τά τε νέφη, καὶ αἱ καταιγίδες, καὶ τὰ πνεύματα. ὁ δὲ αἰθὴρ ἔρημος τούτων ἁπάντων καθέστηκεν, ὅθεν νηνέμων εἶπεν αὐτόν.

257. Ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων.] οἷον εἰπεῖν, νῦν μὲν ἀκουουσῶν τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν τὴν Πανδάρου συμφορὰν καὶ τὸν θάνατον, εἶτα Σαρπηδόνος, ἔπειτα Ἕκτορος, καὶ διὰ τοῦτο γοωμένων, καὶ ῥηγνυουσῶν τὰ ἱμάτια.

* 258. Ἐκεῖνό σ', ὦ τάλαινα.] πρὸς ἑαυτὴν ἡ Κασσάνδρα ταῦτά φησι, ἀποδυρομένη τὴν Ἕκτορος τελευτὴν, καὶ λέγει, Ὅτι, ὦ τάλαινα καρδία, ἐκεῖνό σε πλέον τῶν ἄλλων βλαβῶν λυπήσει, ὅταν ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνελὼν τὸν Ἕκτορα, ἐφ' ἅρματος ἕλκῃ, μιαίνων τὴν γῆν τῷ ἐκείνου αἵματι. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἐκεῖνό σε, ὦ τάλαινα καρδία, δάψει καὶ λυπήσει, ἐκεῖνο τὸ ὑπέρτατον τῶν πημάτων καὶ τῶν βλαβῶν, εὖτ' ἂν ὁ περκνὸς καὶ κυνηγετικὸς ἀετὸς, ὁ χάρων, ὁ αἰχμητὴς, ἤτοι ὁ Ἀχιλλεὺς, χραίνῃ καὶ μιαίνῃ τὰ ἔγχωρα καὶ ἐντόπια τίφη καὶ ἄλση, καὶ τὸ πέδον καὶ τὴν γῆν ἐν τῷ φόνῳ καὶ αἵματι, ἁρπάσας μετάρσιον ἐν τοῖς ὄνυξι τὸν φίλτατόν σου ὄφιν καὶ ἀδελφὸν ἀπὸ τῶν ἀγαστόρων καὶ ὁμογαστόρων, τοῦ Πτώου καὶ Ἀπόλλωνος ὑπάρχοντος πατρὸς, καὶ ἄλλο τί ποιῶν; αἱμάσσων τε τὸ ἐκείνου δέμας ἐν τοῖς γαμψηλαῖς καὶ στεγνοῖς, λαβράζων καὶ ἠχῶν ἐν τοῖς πτεροῖς, κλάζων τε καὶ βοῶν ἄμικτον ῥιγίστην καὶ φοβερὰν βοὴν ἐν τῷ στόματι· τί ποιῶν; γατομῶν καὶ ἀροτριῶν ὁ βοώτης διὰ αὔλακος καὶ γῆς λευρᾶς καὶ πλατείας, χέρσον καὶ ξηρὰν τόρμαν καὶ αὔλακα διαγράφων τυπωτὴν καὶ κεχαραγμένην ἐν ῥαιβῷ καὶ ῥαιβῇ καὶ σκολιᾷ, καὶ ἀγκύλῃ βάσει, ἀντὶ τοῦ, τῇ κάμψει περιστρέφων τὸ ἅρμα ὥσπερ ἀροτριῶν. Τὸ δὲ ῥαιβῷ, ἀντὶ τοῦ ῥαιβῇ θηλυκῶς, Ἀττικόν ἐστιν. Ἡ οὕτως εἰπέ· Διαγράφων ἐν ῥαιβῷ ἀρότρῳ τυπωτὴν καὶ κεχαραγμένην ἐλλειπτικῶς. Ἐν ἀγκύλῃ βάσει ἀσυνδέτως εἶπεν, ὡς καὶ τὸ χέρσον.

259, &c. Δάψει.] δάκῃ, λυπήσει. Λαβράζων.] ἠχῶν τοῖς πτεροῖς. Περκνός.] κυνηγετικός. * Πτεροῖσι κάνων καὶ κόπτων. Πτεροῖσι.] τοῖς τοῦ ἅρματος τροχοῖς. Κράζων.] βοῶν. Ἀγαστόρων σκύμνον.] ὁμογαστρίων ἀδελφὸν, ἤτοι συντεθραμμένον. * Τόρμαν.] λέγει αὐτὸ τὸ ὑπὸ τοῦ τροχοῦ. Ῥαιβῷ δὲ, τῇ ἐπικαμπεῖ. Τὸ δὲ κλάζων ἄμικτον, ὅτι μόνος ὁ ἀετὸς, ἤτοι Ἀχιλλεὺς, ἐπολέμει, κεχωρισμένος τῶν Ἑλλήνων, ὥς φησιν Ὅμηρος. Πτώου τε πατρός.] * τὸν υἱόντι τοῦ Πτώου πατρὸς, ἤτοι τοῦ Ἀπόλλωνος.* Στιχόχρος γὰρ, καὶ Εὐφορίων,

EMENDATIONES.

* Hæc interserui ex *Seld.* & *Grav.* eademque, sed mutilata, reperiuntur in *Bar.* 1 Hanc lectionem debeo *Seld.* In vulgg. editt. hoc modo scriptum fuit. καθέδρας ἀπηνέμους. Αἰθέρος] περιφραστικῶς &c. 2 Ἐρήμας posui, pro ἐρήμου, ex fide omnium *MSS.* & ipsius Pindari Olymp. α'. v. 10. 3 Πάντας, pro πάντες, ex utroque *MSS.* * Hæc paulum immutata reperiuntur in omnibus *MSS.* * Hæc addo ex *Bar.* & *Grav.* quæ sensus indicat in vulgg. editt. omissa esse. Et in *Seld.* etsi non prorsus idem, aliquid tamen simile occurrit.

καὶ

Λαβὼν δὲ ταύρου τοῦ πεφασμένου δάνος,
Accepto autem tauri jugulati pretio,

270 Σκεθρῷ ταλάντῳ τρυτάνης [a] ἠρτημένον,
Exacta trutinæ lance appenso,

[b] Αὖθις τὸν ἀντίποινον ἐκχέας ἴσον
Rursumque pro redemtione æquilibrem

Πακτώλιον σταθμοῖσι πλαυγῆ μύδρον,
Pactoliam effundens claram laminam,

Κρατῆρα Βάκχου δύσεται, [c] κεκλαυσμένος
Urnam Bacchi subibit, deploratus

Νύμφαισιν, αἳ φίλαντο Βηφύρου γάνος,
Nymphis amantibus Bephyrum,

275 [d] Λειβηθρίαν θ' [e] ὑπὲρ τε Πιμπλείας σκοπήν,
Libethriamque speculam supra Pimpleam,

VARIANTES LECTIONES.

a Ηρτημένον al. ἠρτημένην al. b Αὖτις al. c Κικλαυσμένος al. d Λιβηθρίας al. e Ὑπέρθε cum ε finali MSS. uterque, quorum Seld. in Scholiis eandem habet lectionem.

καὶ Αλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς ποιητής, φησὶ τὸν Εκτορα υἱὸν τοῦ Απόλλωνος. Πτῷος δὲ, ὁ Απόλλων οὕτω λέγεται. Λητοῖ ἐν Δήλῳ συνούσῃ Αρτεμιν καὶ Απόλλωνα, σῦς μέγας ἄγριος ἐφάνη· ἰδοῦσα δὲ τοῦτο ἐπτοήθη, καὶ Πτῷα ἐκλήθη. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Αρτεμις, καὶ ὁ Απόλλων Πτῷος. Λευρᾶς] [1] λίαν εὐρείας. * ἀλλὰ κἂν τὰς λέξεις ἄνωθεν τῶν στίχων γράφε. *

269. Λαβὼν δὲ ταύρου τοῦ πεφασμένου.] [2] ταῦρον τὸν Εκτορα καλεῖ, ὡς θυμικὸν καὶ ἀνδρεῖον. Πεφασμένου.] τοῦ πεφονευμένου καὶ ἀνῃρημένου. Δάνος.] νῦν τὸ δῶρον. Φασὶν οἱ πολλοὶ, ὅτι Αχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης τῆς θυγατρὸς Πριάμου, ἐδήλωσε τῷ Πριάμῳ συμμαχήσειν αὐτῷ, εἰ λάβοι τὴν κόρην. ὁ δὲ συνέθετο δοῦναι· καὶ ἐλθόντων ἐν τῷ τοῦ [3] Θυμβραίου Απόλλωνος ναῷ, Αλέξανδρος λάθρα τοξεύει τὸν Αχιλλέα· καὶ οὕτω συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἥρωα. [4] λαβόντες δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ οἱ Τρῶες ἠσφαλίσαντο, οὐ πρότερον δώσειν ἐπαγγελλόμενοι, πρὶν ἂν τὰ δῶρα λάβωσιν ἐξοπίσω, ἃ Πρίαμος ὑπὲρ Εκτορος δέδωκεν, ὃ καὶ γέγονεν. λέγει οὖν, Τὸν ἀντίποινον χρυσὸν ἴσον τῷ σταθμῷ δοὺς ὁ Αχιλλεὺς, ταφήσεται παρὰ τοῖς Ελλησι.

270. Σκεθρῷ.] Ομηρος μὲν ἁπλῶς δῶρα φησὶ τῷ Αχιλλεῖ δοθῆναι ὑπὲρ Εκτορος. Λυκόφρων δὲ, καὶ ἄλλοι τινὲς, ζυγοσταθμηθέντα αὐτὸν ἴσον χρυσὸν δοθῆναι τοῦ βάρους. Τάλαντον.] νῦν τὸ πλατὺ καὶ πεταλῶδες τοῦ ζυγοῦ, ἐν ᾧ τίθενται τὰ σταθμώμενα. Τρυτάνη.] ἡ καὶ σαχάνη λεγομένη. λέγεται δὲ καὶ ἡ ὅλη ῥάβδος τοῦ ζυγοῦ, ὡς ἑκατέρωθεν τὰ τάλαντα, καὶ αἱ πλάστιγγες. κυρίως δὲ τρυτάνη, ἡ γλωσσὶς τῆς ῥάβδου τοῦ ζυγοῦ.

271. [5] Αὖθις.] εἰς τὸ ὀπίσω. Τὸν ἀντίποινον.] τὸν ὑπὲρ τοῦ μὴ παιναλατηθῆναι τὸν Εκτορα δοθέντα. Ισον.] καὶ μακρὸν, καὶ βραχὺ δεξάμενος τὸ ι, [6] οὐκ ἔστιν ὁ στίχος ἐπταισμένος, ἀλλ' ἀκριβὴς ὡς καὶ ἐδίδαξα.

272. Μύδρον.] κυρίως τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον, παρὰ τὸ μύρεσθαι. νῦν δὲ τὸν χρυσὸν σημαίνει, ἐκ τοῦ εἰπεῖν Πακτώλιον. ὁ γὰρ Πακτωλὸς, ποταμὸς Σάρδεων, [7] χρυσίτην πρὶν εἶχε ψάμμον, ἐκ τοῦ προκειμένου ὄρους, τοῦ Τμώλου, καταῤῥέουσα εἰς αὐτὸν, καὶ ψήγματα, καὶ μέταλλα, ἐξ ὧν τὸν χρυσὸν ποιοῦσι, κἂν νῦν ὕδωρ κατάγει.

273, 274. Κρατῆρα Βάκχου.] εἰς τὸν χρυσοῦν ἀμφιφορέα τοῦ Διονύσου, ὃν ἐχαρίσατο τῇ Θέτιδι, φυγὼν πρὸς αὐτὴν, καὶ σωθεὶς, ὅτε ὑπὸ Λυκούργου μετὰ τῶν Βακχῶν ἐδιώκετο, εἰς ὃν μετὰ τοῦ Πατρόκλου καὶ Αχιλλέως, καὶ Αντιλόχου κεῖνται ὀστᾶ. Η δὲ ἱστορία τοιαύτη· Διόνυσος, ὁ καὶ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς, ἐν Φρυγίᾳ ὑπὸ τῆς Ρέας τυχὼν καθαρμοῦ, καὶ λαβὼν πᾶσαν παρὰ τῆς θεᾶς τὴν διασκευὴν, ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο τὴν γῆν· περιερχόμενος δὲ καὶ εἰς Θρᾴκην, Λυκοῦργος, ὁ τοῦ Δρύαντος, μόνος αὐτὸν ἐλαύνει τῆς γῆς, καὶ καθυβρίζεται αὐτὸν, καὶ τῶν πιθήκων. ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ δέους εἰς τὴν θάλασσαν καταδύεται, καὶ ὑπὸ τῆς Θέτιδος δέχεται. ὁ δὲ τῇ Θέτιδι δίδωσι χρυσοῦν ἀμφιφορέα, εἰς ὃν τὰ τοῦ Αχιλλέως, καὶ Πατρόκλου, καὶ Αντιλόχου ὀστᾶ ἐναπέθετο, ὃν καὶ Ομηρος λέγει, Διωνύσοιο δὲ δῶρον φάσιν ἔμμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ηφαίστοιο. Κεκλαυσμένος * Νύμφαισι.*] θρηνηθεὶς τῶν Μούσαις. Αἳ φίλαντο.] αἵ τινες ἠγάπησαν. Βηφύρου γάνος.] Βήφυρος, ποταμὸς Μακεδονίας. τὸ δὲ γάνος, ὕδωρ.

275. * Λειβηθρίαν σκοπήν.] τὴν ἐξοχὴν τοῦ Λειβήθρου, ὄρους Μακεδονίας. Ὑπέρθεν Πιμπλείας.] τὴν ὑπεράνω τῆς Πιμπλείας ὑπάρχουσαν.* Πιμπλεία δὲ, πόλις, καὶ κρήνη, καὶ ὄρος Μακεδονίας, ὡς μέμνηται Καλλίμαχος ἐν Υμνοις, λέγων,

[8] Ως Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν, ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσῃ,
Εχθουσι ——— καὶ Ορφεὺς,
Νῦν δ' ἄγε μοι κοῦραι Πιμπληΐδες ἔννεπε Μοῦσαι.

Καὶ αἱ μὲν λέξεις οὕτως ἔχουσι, * περὶ ὧν ἀνώτερον γράφον δὲ σὺ ταύτας μέσον τῶν στίχων.* ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη ἐστίν· Οτι λαβὼν ὁ Αχιλλεὺς τὰ ὑπὲρ Εκτορος λύτρα, καὶ πάλιν ἀποδιδοὺς [9] ἰσόσταθμα, ταφήσεται ἐν τῇ χρυσῇ, τῇ δοθείσῃ τῇ Θέτιδι παρὰ Διονύσου, θρηνηθεὶς τῶν Νύμφαις, ἤτοι ταῖς Μούσαις, αἵ τινες παρὰ τὴν Πιμπλείαν, καὶ Λειβηθρίαν, καὶ τὸν Βήφυρον οἰκοῦσιν, ἃ παρὰ τὸν Ελικῶνα, καὶ τὴν Μακεδονίαν εἰσίν. Αλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων, καὶ ἕτεροι ζυγοσταθμηθῆναι ἰσοβαρῆ χρυσῷ τὸν Εκτορα λέγουσι, καὶ οὕτω παρὰ τοῦ Αχιλλέως δοθῆναι τῷ Πριάμῳ, νομίζοντες ὅτι πλεῖον ἐστὶ τὸ ζυγοσταθμηθῆναι αὐτὸν, τῶν, ὧν φησὶν Ομηρος, χρημάτων. οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο· ὑπερβαίνουσι γὰρ τὰ δέκα τάλαντα, ὥσπερ φησὶν Ομηρος, χωρὶς τῶν λοιπῶν, τὸν σταθμὸν τοῦ βάρους τοῦ Εκτορος. Λέγουσι δὲ θανόντα τὸν Αχιλλέα θρηνηθῆναι τῶν Μούσαις, ὥσπερ φησὶν Ομηρος, καὶ ταῖς Νηρηΐσιν. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν πάντα

EMENDATIONES.

[1] Λίαν εὐρείας, pro λίαν. εὐρείας ex omnibus MSS. * Hoc addo ex omnibus MSS. [2] Ταῦρον δὲ τὸν Εκτορα Impress. Ego particulam δὲ delevi, ut inutilem, ex fide utriusque MSS. [3] Θυμβραίου, pro Θυμβρίου, ex utroque MSS. Achilles enim in Apollinis Thymbræi templo dicitur a Paride confixus sagittis, periisse. [4] Λαβόντες, pro λαβόντα. [5] Hoc modo emendavi hunc locum, ex utroque MSS. quem Impress. sic corruperant. Αὖθις τὸν ἀντίποινον] τὸν ὑπὲρ τοῦ &c. [6] Sic lego ex Grav. quam lectionem partim tuentur cæteri quoque MSS. οὐχ εὗρες τὸν στίχον ἐπταισμένον, ὡς ἐδίδαξα Impress. [7] Χρυσίτην posui ex Bar. & Grav. χρυσίτιν Seld. χρυσὸν τὸν Impress. * Ex utroque MSS. * Hæc addo ex Seld. & Grav. quorum prior pars etiam in Bar. occurrit. * Ex omnibus MSS. [8] Ita emendavi versum hunc ex ipso Callimacho, in cujus Hymno in Delum septimum habet locum. Ως Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν ὃς μὴ Πιμπλείαν ὄντα Impress. Ως Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν ὃν μὴ Πίμπλειαν ἀείδει ἔχουσι Seld. ὃν μὴ Πιμπλεια δ' ἄγουσι ἔχθος Grav. ὃς μὴ Πιμπλειαν ἀείσει ἔχθος Bar. * Hæc occurrunt in Bar. eademque cum levi mutatione habet Seld. & Grav. [9] ἰσοστάθμια, pro ἰσοσταθμῆ, ex utroque MSS.

παρίστας

Ὁ νεκροπέρνας, ὃς προδειμαίνων [a] πότμον,	Cadaverum venditor: qui formidans mortem,
Καὶ θῆλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον	Etiam femineam corpori ſuſtinebit veſtem
[b] Δῦναι, παρ' ἱστοῖς κερκίδος ψαύσας [c] κρότων,	Inducere, pectinis apud telas ciens pulſus,
Καὶ [d] λοῖσθος [e] εἰς γῆν δυσμενῶν [f] ῥίψαι πόδα,	Et ultimus in hoſtilem terram figens pedem,
280 Τὸ σόν, ξύναιμε, κἂν [g] ὕπνῳ [h] πτήσσων δόρυ.	Tua, Frater, etiam in ſomnis haſta territus.
Ὦ δαῖμον, [i] οἷον κίον' αἰστώσεις δόμων.	O Deus, qualem perdes ædium columnam,
Ἔρεισμα πάτρας δυστυχοῦς [k] ὑποσπάσας;	Fulcrum infelicis patriæ ſubtrahens?
Οὐ [l] μὴν ἀνατεί [m] γ', [n] οὐδ' ἄνευ μόχθων πικρῶν,	Non tamen impunè, nec abſque laboribus acerbis,

EMENDATIONES.

a Τόμον Seld. b Δῦσαι al. c Κρότον Bar. Sed iſti finali ο ſuperſcripſit aliquis ω. κρότων Seld. d Λοῖσθον Seld. e Ες al. f Ρίψας pleræque editt. Impreſſ. habuerunt. Nos MSS. utriosque, necnon G. Canteri auctoritate & judicio freti, ῥίψαι legimus. g Ὑποτρέσαντα Bar. h Πτήσσων Seld. i Οἷον deeſt in Seld. ſcriptoris, opinor, negligentiâ. Et κίονα deeſt in Meurſii edit. typographorum incuriâ. k Ἀναρπάσας Seld. l Al. μήν. m Δ' Bar. aliique. n Οὐδ' Seld. aliique.

παντόφρονος γράφει, καὶ ἀλληγορικώτερον, ὅτι μετὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων ὁ Ἀχιλλέως ἐγεγόνει κηδεία. Νηρηΐδες δὲ λέγει θρηνοῦσαι αὐτόν, ὅτι συνέβη κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ τελευτῆς, μυκήσασθαι μὲν πρῶτον τὴν θάλασσαν ὥσπερ ὀδυρομένην, εἶτα μέχρι τῆς Ῥοιτείου ἐφ' ἱκανὸν διάστημα ἐξελθοῦσαν φοβῆσαι μὲν τοὺς Ἕλληνας οὐ μικρῶς, εἶτα πάλιν ὑποστρέψαι. καὶ τοιαῦτα μὲν ἅ φησιν Ὅμηρος. οἱ δὲ νεώτεροι Μούσας τὰς θρηνούσας εἰσάγουσι, καὶ τὰς ἐκείνων γινώσκουσι κατοικίας, ὅπου εἰσί, [1] κἀξ οἵων ποταμῶν ἀπαρύονται ὕδατα, [2] Πιμπλείαν, καὶ Λείβηθραν λέγοντες, καὶ ποταμόν μοι τὸν Βύφυρον. Καὶ τοῦτο δὲ ἀλληγορεῖται· ἐπειδὴ Ὀρφεὺς ἀρχὴ καὶ πατὴρ ὑπάρχων τῶν ποιητῶν, κατῴκει περὶ τὸν Ἑλικῶνα, καὶ τὸ Λειβήθρειον, ἐμυθουργήθη, ὡς αἱ Μοῦσαι περὶ τοὺς ἐκείνου τόπους οἰκοῦσιν.

276, 277, 278. Ὁ νεκροπέρνας.] ὁ Ἀχιλλεύς, [3] ὁ πωλήσας τοὺς νεκρούς, ὅτι τὸν Ἕκτορα νεκρὸν ὄντα πεπράκει. ἐκ τοῦ πέρνημι δὲ γίνεται τοῦτο· ὁ ἐνεστὼς περνῶ, τὸ πωλήσω, καὶ ἐξ αὐτοῦ πέρνημι, ὡς ἱστῶ, ἵστημι· ἡ μετοχὴ περνάς, καὶ ὁ ἱστάς. Ὅς ποτε Ἀχιλλεὺς δεδοικὼς τὸν θάνατον, καὶ γυναικεῖα ἐνδύσεται, καὶ ἱστουργήσει ὡς γυνή, καὶ ὕστερος ἁπάντων Ἑλλήνων ἀποπηδήσει τῆς νηὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων, τὸ σὸν δόρυ δεδιώς. Ἱστορεῖται γὰρ τοῖς νεωτέροις, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἀκούων τὸν Ἕκτορα ἀνδρεῖον, καὶ φοβηθείς, ὑπεκρίθη κόρη εἶναι, καὶ ἐλθὼν ἐν Σκύρῳ ᾤκει μετὰ τῶν Λυκομήδους παίδων, ἔνθα καὶ τῇ Δηϊδαμείᾳ συνῆλθεν. Ὀδυσσεὺς δὲ σταλεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ἀστραγάλους, καὶ ἠλακάτας, καὶ ὅσα τοιαῦτα γυναικῶν ἐργαλεῖα, ἔτι δὲ καὶ ξίφη, καὶ τόξα, καὶ [4] ἰοὺς ῥίψας περὶ τὸν παρθενῶνα τοῦ Λυκομήδους, ἐπέγνω αὐτόν, καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἤγαγεν. αἱ γὰρ γυναῖκες τὰ γυναικῶν ἐπελέγοντο, Ἀχιλλεὺς δὲ ξίφη λαβών, ἐπειρᾶτο κινεῖν δεξιῶς· καὶ οὕτως ἠλέγχθη. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πέπλασται, καὶ μεμυθολόγηται, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Ἄρτι λαβὼν πρὸς γάμον ὁ Ἀχιλλεὺς Δηϊδάμειαν, τὴν θυγατέρα Λυκομήδους, συνδιέτριβεν ἐν τοῖς θαλάμοις καὶ παρθενῶσι, πόθῳ τῆς [5] νεογάμου. ὅθεν ἐμυθεύσαντο, ὅτι γυναικεῖα ὑπέδυ. ἀγγελίαν δὲ τὴν ἐκ στρατείας καταγγέλλοντος τοῦ Ὀδυσσέως, προθύμως ὑπήκουσε, καὶ ἐξώρμησε πρὸς τὸν πόλεμον, καίπερ μανθάνων ὑπὸ χρησμοῦ [6] βραχυχρόνιος εἶναι, εἰ πρὸς τὴν Τροίαν ἐκπλεύσει. [7] ἣν ἀγγελίαν, καὶ τὸν ἐκ χρησμοῦ φόβον εἰς ξίφη καὶ ἀστραγάλους [8] ἐξέθεντο. ὅτι γὰρ οὐκ ἐδειλίασεν Ἀχιλλεύς, ἀλλὰ καὶ προθύμως πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησεν, καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ ἐν τῇ λ' ῥαψῳδίᾳ, τὸν Νέστορα παρεισάγων πρὸς τὸν Πάτροκλον λέγοντα·

—— Ἤλθον ἐγώ, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.

καὶ μετ' ὀλίγα φησίν,

Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο καλεῦσ' ὕμμ' ἅμ' ἕπεσθαι,
Σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον ——

Ταῦτα μὲν πάντα ἀλληγορεῖται, [9] ὁ δὲ βαρβαρόγλωσσος οὗτος Λυκόφρων μυθικωτέρως ἐκδέχεται· διὸ καὶ φορτικώτερόν μοι δοκεῖ ἐν οὐκ ἀλληγορουμένοις, ὡς πολλάκις ἔφην, ἀλληγορεῖν.

279. Καὶ [10] λοῖσθος ἐς γῆν.] εἶπον τὴν ἱστορίαν, καὶ πάλιν ἐρῶ· Εἵμαρτο τῷ πρώτῳ τῆς νηὸς ἀποβάντι ἀποθανεῖν, ὃ καὶ πέπονθεν ὁ Πρωτεσίλαος· διόπερ Ἀχιλλεὺς ὕστερος ἐξῆλθε.

281. Ὦ δαῖμον.] ὦ τύχη, ὦ εἱμαρμένη, ὁποῖον κίονα τῶν [11] οἴκων ἀφανίσεις, τὸ ἔρεισμα καὶ στήριγμα τῆς δυστυχοῦς πατρίδος καταβαλοῦσα; οὐ μὴν ἄνευ βλάβης καὶ τιμωρίας, οὐδὲ χωρὶς πόνων καὶ κόπων πικρῶν, καὶ πένθους ὁ λῃστὴς Ἑλληνικὸς γελάσει στρατός, ἐπαγαλλόμενος τῷ θανάτῳ τοῦ πεπτωκότος Ἕκτορος. Κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει·

Τίς γὰρ Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τροίας
Ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα;

κίονα δὲ καλεῖ τὸν Ἕκτορα, ὡς μὴ μόνον τὸν Πριάμου οἶκον συνέχοντα καὶ βαστάζοντα τῇ δυνάμει αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Τροίαν. Ὦ δαῖμον.] ὁ στίχος οὗτος ἐν τῇ δ' χώρᾳ πόδα ἀνάπαιστον ἔχει, καὶ καλεῖται ἰαμβικὸς τραγικός.

VARIANTES LECTIONES.

1 Κἀξ οἵων, pro κἀξοίων, ex Seld. 2 Πιμπλείαν, pro Πιμπλείας, ex utroque MSS. 3 Ὁ πωλήσας, pro ὅτι πωλήσας, ex omnibus MSS. 4 Ἰούς, pro ἴσως, ex Seld. [illegible] Bar. 5 Νεογάμου, pro νεογάμους repoſui, quod ita legat uterque MSS. etſi altera lectio non ſit plane vituperanda. Τῆς νεογάμου Grav. 6 Βραχυχρόνιος Bar. & Grav. 7 Ἣν poſui, pro τὴν, ex Seld. & Grav. ſenſu id exigente. 8 Ἐξέθεντο, pro ἐξέθηκε, ex Seld. & Grav. 9 Ὁ δὲ βαρβαρόγλωσσος οὗτος Λυκόφρων poſui, pro ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος, ex omnibus MSS. 10 Λοῖσθος, pro λοῖσθον, ex utroque MSS. 11 Οἴκων, pro οἴκου, ex omnibus MSS.

Πένθους θ' ὁ λῃστὴς Δωριεὺς γελᾷ στρατὸς,	Luctuque prædo Græcus ridebit exercitus,
285 [a] Ἐπεγκαχάζων τῷ [b] δεδουπότος μόρῳ·	Insultans cæsi leto :
Ἀλλ' ἀμφὶ πρύμναις τὴν πανυστάτην [c] δραμὼν	Sed circum naves extremum currens
Πεύκαις βίου βαλβῖδα συμφλεχθήσεται,	Curriculum, cum classe comburetur,
Καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πλεῖστα Φύξιον Δία,	Multum votis invocans Fugitivum Jovem,
Πορθουμένοισι κῆρας [d] ἀρκέσαι πικράς.	A vexatis ut arceat acerba fata.
250 Τότ' οὔτε τάφρος, οὔτε ναυλόχων σταθμῶν	Tunc nec fossa, nec navalium stationum
Πρόβλημα, καὶ σταυροῖσι [e] κορσωτὴ πτέρυξ,	Munimentum proderit, neque palis vallata pinna,
Οὐ [f] γεῖσα χραισμήσουσιν, οὐδ' ἐπάλξιες,	Neque suggrundia, neque propugnacula :
Ἀλλ' ὡς μέλισσαι συμπεφυρμέναι καπνῷ,	Sed ut apes commistæ fumo,
Καὶ [g] λιγνύος ῥιπαῖσι, καὶ [h] γρυνῶν βολαῖς,	Fuliginisque jactu,& stipitis plaga,
295 Ἄφλαστα, καὶ κόρυμβα, καὶ [i] κληΐδων θρόνους	Per puppes, & proras, transtrorumque sedes,
Πυκνοὶ κυβιστητῆρες ἐξ ἑδωλίων	E sedilibus saltatores frequentes

VARIANTES LECTIONES.

a Ἐπιγκαχάζων Bar. ἐπεγκαγχάζων al. b Δεδυπότος Seld. c Post δραμὼν distinctionis notam habet uterque MSS. d Ἀνέξῃ Seld. e Κερσωτὴ Seld. f Γεῖσσα Bar. ubique. g Λιγνύων Seld. h Al. γρυνῶν. i Al. κληΐδων. al. κλῄδων sine ἰῶτα subscripto.

284. Δωριεὺς στρατός.] ὁ Ἑλληνικὸς, ἀπὸ Δώρου, τοῦ Ἕλληνος παιδὸς, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ,

Ἕλληνος δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλου βασιλῆος,
* Σαλμωνεύς τ' ἄδικος, καὶ ὑπέρθυμος Περιήρης, *
Δῶρός τε, Ξοῦθός τε, καὶ Αἴολος ἱπποχάρμης.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι * βασιλῆες,
Κρηθεὺς, ἠδ' Ἀθάμας, καὶ Σίσυφος αἰολόμητις. *

286, 287. [1] Πρύμναις πεύκαις.] πεύκαις, ταῖς ναυσὶν, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιηθέν. Πρύμνα δὲ, τὸ ἔσχατον καὶ ὄπισθεν μέρος τῆς νεὼς, παρὰ τὸ εἰς πέρας καὶ τὸ τελευταῖον μέρος μένειν. Πρῷρα δὲ, τὸ ἔμπροσθεν, παρὰ τὸ προέχειν τοῦ ξύλου, ἤτοι τοῦ ὕδατος, ἀπηῶρθαι. Τὸ δὲ ἑξῆς, οὕτως· Οὐ μὴν Ἕκτωρ δωρεὰν ἀποθανεῖται, καὶ οἱ Ἕλληνες τοῦ θανάτῳ [2] γελάσουσιν ἄνευ περισπασμοῦ καὶ τιμωρίας, ἀλλὰ φυγόντες περὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, συμφλεχθήσονται ταῖς ναυσί. μεταφέρει δὲ τὴν παρ' Ὁμήρῳ Ἑλληνικὴν ναυμαχίαν, ἐν ᾗ φαίνεται ὁ Ἕκτωρ διώξας τοὺς Ἕλληνας, καὶ κατακαύσας τὴν ναῦν τοῦ Πρωτεσιλάου.

288. Καλῶν ἐπ' εὐχαῖς πλεῖστα τῆς φυγῆς αὐτοῖς αἴτιον γενόμενον Δία, πορθουμένοις αὐτοῖς ὑπὸ τῶν Τρώων ἀποδιῶξαι τὸν θάνατον. ἢ καλῶν Δία Φύξιον, τὸν δυνάμενον ποιῆσαι φυγεῖν τὸν κίνδυνον. Φύξιος δὲ ὁ Ζεὺς, καὶ Φίλιος, καὶ [3] Ἑταιρεῖος, καὶ Ὁμόγνιος, καὶ Ἐφέστιος, καὶ ἄλλα μυρία καλεῖται, πρὸς τὰ συμβαίνοντα καὶ γινόμενα μετονομαζόμενος· φεύγων γάρ τις, Φύξιον Δία ἐπικαλεῖται. γάμους δὲ πάλιν ποιῶν, Γαμήλιον Δία. συμβουλευόμενος δὲ, Βουλαῖον, καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως.

290, 291, 292. Τότ' οὔτε τάφρος.] τότε οὐ βοηθήσουσι τοῖς Ἕλλησιν, οὔτε ὁ τάφρος καὶ τὸ ὄρυγμα, οὔτε τῶν νεῶν τὰ περιτείχισμα, καὶ ἡ ἐν σταυροῖς καὶ σκόλοψι τοῖς πεπηγμένοις ἐκεῖθεν τῆς τάφρου πτέρυξ καὶ τὸ περιπέτασμα, τὸ δίκην [4] κορσίων ἐπέχον ἐν τῇ τάφρῳ, ἢ τὸ δίκην κρωσσοῦ καὶ κλίμακος, τουτέστι τὸ κλιμακηδὸν πεπηγμένον, οὔτε τὰ γεῖσα καὶ αἱ στεφάναι, ἤτοι οἱ κοσμῆται, ἀλλ' οὐδὲ ἐπάλξεις, ἤτοι αἱ στάσεις τῶν πύργων, ἐν αἷς ἵσταντο οἱ πολεμισταὶ, ὧν ἄνωθεν εἰσὶν αἱ ἐκτιναί, ἤτοι οἱ προμαχῶνες, καὶ τὰ διεστηκότα τοῦ τείχους, καὶ, οἷον εἰπεῖν, οἱ ὀδόντες. ταῦτα πάντα τότε οὐκ ὠφελήσουσι τοῖς Ἕλλησι, παρὰ τὰς ναῦς διωχθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος· ὅτι δὲ ἔκτισαν τοῦτο τὸ τεῖχος οἱ Ἕλληνες, ὃ μὴ ὠφέλησε * δυνάμενον * αὐτοῖς, ὁ Λυκόφρων λέγει νῦν. ἐν τῇ θ' ῥαψῳδίᾳ αὐτοῦ Ὅμηρος διδάσκει τὴν κτίσιν αὐτοῦ· ἐν δὲ τῇ μ' τὴν νῦν ναυμαχίαν φησὶ, καὶ τὸ τότε [5] κατάλυσιν. Ἄλλως· Πτέρυγα εἶπε τοῦ τείχους, τὴν περίφρασιν τῆς οἰκοδομῆς, οἷον τὴν ἐπαλξιν, παρὰ τὸ κορύσσεσθαι καὶ ἐγείρεσθαι. τὸ δὲ Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, ἢ κλίμακας οἱ δέ· οὐδὲ λέγει, ὅτι κατέλαβον τὰς κλίμακας, ἀλλ' ὥσπερ τινὲς ξύλινοι ὑπόστοχοι κλίμακας ἔχουσιν ἄνω, πρόμαχοι, ἐφ' αἷς οἱ πολέμιοι ἐφιστῶντες ἐμάχοντο τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους. ἔστιν οὕτως, τὰς κρόσσας ἐπὶ τοῦ τείχους ἔρυον, καὶ κατέβαλον τὰς ἐπάλξεις. Σταυροῖς.] ἡ ἑκατέρωθεν οἰκοδομὴ τοῦ τείχους ὀρθοῖς ξύλοις διειλημμένη, ἅπερ σταυροὺς κέκληκε, διὰ τὴν στάσιν. ἢ αὐτὸ τὸ τεῖχος, διὰ τὸ πλάτος.

293, 294. Ἀλλ' ὡς μέλισσαι] δίκην δὲ μελισσῶν καπνῷ ἐσκοτισμένων, καὶ βολαῖς κορμῶν, οὕτω καὶ οὗτοι ὑφ' Ἕκτορος προσαχθέντες, πηδῶντες εἰς τὴν ξένην γῆν ἐκ τῶν καθεδρῶν, καὶ πρύμνας, καὶ πρῴρας τῶν νεῶν, καὶ τὴν Τρωϊκὴν γῆν μολυνοῦσι τῷ αὐτῶν αἵματι, ἐν τῷ πηδᾶν ὁμοιούμενοι ὀρχησταῖς.

295. Ἄφλαστα.] καλεῖται τὰ ἄκρα τῆς νεὼς κατ' εὐφημισμὸν, τὰ εὔθλαστα, καὶ κόρυμβα τὸ αὐτὸ δηλοῦσι· διαφέρουσι δὲ, ὅτι τὰ μὲν ἄφλαστα πρυμνήσια, τὰ δὲ κόρυμβα πρῳρήσια.

EMENDATIONES.

* Hunc versum interserui ex *Seld.* sequentes vero duos non agnoscit. * Hæc interserui ex *Bar.* & *Grav.* Cæterum hic postremus versus in *Seld.* locum secundum obtinet. 1 Ita legendum puto, πρύμναις, πεύκαις. πεύκαις, ταῖς &c. *Impress.* πρύμναις πεύκαις. ταῖς ναυσὶν &c. *Bar.* πρύμναις πεύκαις. πεύκαις ταῖς &c. *Seld.* 2 Γελάσουσι, pro γελάσωσιν, ex *Grav.* 3 *Impressi* habent ἑτερεῖος. Ego reposui ἑταιρεῖος, ex fide omnium *MSS.* Idque Jovi cognomen datum fuisse, quod amicitiæ & societati præsit, nemini ignotum esse potest. 4 Κορσίων, pro κορσιῶν, ex *Bar.* & *Grav.* 5 Κατάλυσιν, pro κατάλογον, ex omnibus *MSS.* Vult enim *Scholiastes*, in Iliad. μ'. *Homerum* muri à Græcis conditi dissolutionem narrasse. Deinde omnia quæ sequuntur ad Ἀλλ' ὡς μέλισσαι &c. desunt.

298, 299.

Πηδῶντες, αἱμάξουσιν ὀθνείαν κόνιν.	Salientes, peregrinam cruentabunt terram.
Πολλοὺς δ' ἀριστεῖς, πρωτόλειά θ' Ἑλλάδος	Multos verò præstantes, primaque in Græcia spolia
Αἰχμῇ φέροντας, καὶ σποραῖς [a] ὠγκωμένους,	Haſtis adeptos, ac natalibus tumentes,
300 Αἱ σαὶ καταξανοῦσιν [b] ὄμβριμοι χέρες,	Tuæ conterent validæ manus,
Φόνῳ [c] βρύουσαι, κἀπιμαιμῶσαι [d] μάχης.	Cæde ſcatentes, & appetentes pugnam.
Ἐγὼ δὲ [e] πένθος οὐχὶ μεῖον οἴσομαι,	At ego luctum feram non mediocrem,
Τὰς σὰς στένουσα, καὶ δι' αἰῶνος ταφάς·	Tuos aſſiduè lugendo tumulos:
Οἰκτρὸν γάρ, οἰκτρὸν κεῖν' [f] ἐπόψομαι φάος,	Miſeram enim, miſeram illam videbo diem,
305 Καὶ πημάτων ὕψιστον, ὧν κραντὴς χρόνος	Et cladium maximam, quarum tempus moderator
Μήνης ἑλίσσων κύκλον αὐδηθήσεται.	Lunæ volvens orbem appellabitur.
[g] Αἲ, αἶ, στενάζω καὶ σόν, εὔγλαγον θάλος,	Heu! heu! gemo etiam tuum, lactens Germen,
Ὦ σκύμνε, τερπνὸν [h] ἐναγκάλισμα συγγόνων,	Catule, jucundum fratrum amplexamentum,
[i] Ὅς τ' ἄγριον δράκοντα πυρφόρῳ βαλὼν	Qui ferocem Draconem ignita feriens
310 Ἴυγγι τόξων, τὸν τυπέντα δ' ἐν βρόχοις	Arcuum illecebra, ictumque laqueis

VARIANTES LECTIONES.

a Ογκωμένοι *Seld.* b Οβριμοι *Seld.* aliique. c Βρύοντα *MSS* uterque, aliique. d Φόνῳ *Seld.* e Πένθος *Bar.* f Ἐπόψομαι *Bar.* g Αἲ αἶ *Seld.* & varie ſcribuntur hæ voces, interdumque ἐξύτονα, interdum περισπώμενα proferri ſolent. Variaſque de hac re canones tradunt Grammatici. Αἲ αἶ, οἱ μὲν περισπῶσιν, οἱ δὲ ὀξύνουσιν, ὃ καὶ βέλτιον, inquit *Biſetus*, in Ariſtophanis Acharn. Act. IV. Scen. VII. Αἲ αἶ ἐπίρρημα θρηνητικὸν δυσχεραστικῷ μόνον, περισπᾶται δὲ, καὶ ψιλοῦται κατὰ Σουΐδαν. idem in Theſmophor. Αἲ ψιλούμενον μὲν, καὶ ὀξυνόμενον, δυσχεραστικόν ἐστιν ἐπίρρημα, καί πω καὶ μεμπτικόν, εἰ καὶ ὡς τὰ πολλὰ θρηνητικόν ἐστι. ψιλούμενον δὲ, καὶ περισπώμενον, θρηνητικόν ἐστιν, &c. *Phavorinus.* Vide etiam quæ *Tzetzes* noſter in has voces adnotavit ad v. XXXI. Poematis hujus. h Αγκάλισμα *MSS*, uterque. & alii. nec repugnat metri ratio. h Al. ὃς τ' ἄγριον. al. ὅς τ' ἄγριον.

298, 299, 300. Πολλοὺς δ' ἀριστεῖς.] εὐγενεῖς Ἕλληνας, τοὺς λαμβάνοντας πρωτόλεια, ἤτοι τὰ πρῶτα τῆς λείας καὶ πρώτην αἰχμαλωσίαν καὶ πρόκληρον ἐκ τῆς Ἑλλάδος φέροντας ἐν τῷ ἑαυτῶν δόρατι καὶ τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ τῇ σπορᾷ καὶ εὐγενείᾳ ὑψουμένους, αἱ σαὶ χεῖρες, ἤτοι σὺ καταξανεῖς καὶ [1] ἀπολεῖς. λέγει δὲ τοὺς περὶ Πάτροκλον, καὶ Πηνέλεων, καὶ Ασκάλαφον, καὶ Αρκεσίλαον, καὶ τοὺς λοιπούς. Πρωτόλεια δέ εἰσι τὰ τῆς λείας καὶ τῶν λαφύρων τοῦ πολέμου πρῶτα καὶ ἐξαίρετα, ἅπερ εἰώθασιν οἱ ἄριστοι λαμβάνειν, ὡς Αγαμέμνων τὴν Χρυσηΐδα Αστυνόμην, Αχιλλεὺς δὲ τὴν Βρισηΐδα Ἱπποδάμειαν, Αἴας δὲ τὴν Τέκμησσαν.

302. Ἐγὼ δὲ * πένθος.*] λυπηθήσομαι οὐ μικρῶς, αἰωνίως τὴν σὴν ταφὴν καὶ τὸν θάνατον στενάζουσα· αἰὼν δὲ λέγεται, καὶ ὁ χρόνος τῆς ἑκάστου ζωῆς· [2] ἀθλίαν γὰρ ὄψομαι ἐκείνην τὴν τῆς τελευτῆς ἡμέραν, καὶ ὕψιστον καὶ ὑπερέχουσαν τῶν θλίψεων, ὧν τινων θλίψεων κραντὴς καὶ τελεστὴς αὐδηθήσεται, νῦν ἀντὶ τοῦ λέγεται, ὁ χρόνος, ὁ ἑλίσσων καὶ συστρέφων καὶ πληρῶν τὸν κύκλον αὐτοῦ διὰ σεληναίας κινήσεως καὶ περιφορᾶς, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ σελήνην τοὺς μῆνας ἐψήφιζον, διὰ δὲ τῶν μηνῶν ὁ χρόνος ἀπαρτίζεται.

307. Αἲ, αἶ, στενάζω.] φεῦ, φεῦ, στενάζω καὶ τὴν σὴν θαλερὰν καὶ γαλακτότροφον ἡλικίαν, ὦ ἀδελφέ μου Τρωΐλε, ὦ σκύμνε καὶ βασιλικώτατον γέννημα, τερπνὸν περιπλοκὴ τῶν ἀδελφῶν, ὃς τρώσας τὸν Αχιλλέα τῷ ἐρωτικῷ τοῦ κάλλους σου βέλει, ἤτοι θέλξας αὐτὸν ὥς τε ἐρασθῆναί σου, σὺ δὲ μὴ ἐρασθεὶς αὐτοῦ, [3] καρατομηθεὶς καὶ ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ τύμβῳ καὶ ναῷ τοῦ Απόλλωνος ὑπὸ τοῦ ἐρασθέντος Αχιλλέως, καὶ ἐν τῇ καρατομίᾳ αἱμάξεις τὸν ναόν. φασὶ γάρ, ὅτι Αχιλλεὺς ἐρασθεὶς Τρωΐλου, τοῦ παιδὸς Ἑκάβης καὶ Πριάμου ἐν λόγοις, ἔργῳ δὲ παιδὸς Απόλλωνος, καὶ διώκων αὐτόν, ἔμελλε καταλαμβάνειν αὐτόν· προσφυγόντα δὲ τῷ τοῦ Θυμβραίου Απόλλωνος ναῷ, Αχιλλεὺς ἐβιάζετο αὐτὸν ἐξελθεῖν. ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, προσελθὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐν τῷ βωμῷ. ἐφ' ᾧ, φασί, καὶ τιμωρῶν ὁ Απόλλων, αὐτόθι παρεσκεύασεν ἀναιρεθῆναι τὸν Αχιλλέα· καὶ οὕτως μὲν οὕτω λέγουσι περὶ Τρωΐλου. ἐγὼ δὲ τοῦτον τὸν Τρωΐλον καὶ βαθεῖαν ἔχοντα τὴν ὑπήνην, καὶ μελάγχροον ἐπίσταμαι. οὐκ οἶδα δὲ εἰ ὁ Θετταλὸς Αχιλλεὺς οὕτως ἐρωτικὸς ἦν, ὡς καὶ βαθυγένειον καὶ γεραιτέραν πολὺ τούτου ἐρᾶν. [4] νέος μὲν γὰρ οὐκ ἦν ὁ Τρωΐλος, καὶ ὡραῖος· μελάγχρους δέ, καὶ δασυγένειος, καὶ Αχιλλέως ἔρωτος ἀνάξιος· μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν Μέμνονος, ἐξελθὼν ἐκ τῆς Τροίας συμβάλλει τῷ Αχιλλεῖ, καὶ ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο διὰ αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ πένθος πολύ, οἷον [5] ἐφ' Ἕκτορι.

309, 310. Πυρφόρῳ ἴυγγι τόξων.] τὴν ἀντὶ τοῦ πυρφόρῳ βέλει, λέγει δὲ τῷ ἔρωτι. ἴυγξ δὲ κυρίως ὄρνεον ἐστίν, ἀεὶ οἷον τὴν ἔραν, ἀγωγὸν ἐρώτων· ἔστι δὲ ποικίλον τῇ τραχήλῳ,

EMENDATIONES.

1 Απολεῖς, pro ἀπολεῖς. * Ex *Seld.* πένθος habet *Bar.* 2 Αθλίαν, pro ἀθλίως, ex omnibus *MSS.* Nomen vero adjectivum, & non adverbium eſſe hoc vocabulum exinde patet, quod eo utatur *Scholiaſtes* ad exp. Οἰκτρόν. 3 Καρατομηθεὶς καὶ ἐκτμηθεὶς, pro καρατομηθέντος καὶ ἐκτμηθέντος, ſenſu & conſtructione id exigentibus. Ex καρατομηθεὶς habent *Bar.* & *Grav.* Sed ἐκτμηθεὶς non omnino agnoſcunt. 4 Νέος μὲν γὰρ οὐκ ἦν, pro νέος μου γὰρ ἦν, ex *Bar.* & *Grav.* ſenſu id exigente. 5 Ἐφ' Ἕκτορι, repoſui ex *Bar.* & *Grav.* ὑφ' Ἕκτορι *Seld.* ὑφ' Ἑκτορο- impreſſi.

Μάρψας ἀφύκτοις βαιὸν ἀστεργῆ χρόνον,	Comprehendens inevitabilibus brevi implacidum tempore,
Πρὸς τοῦ δαμέντος αὐτὸς οὐ τετρωμένος,	A domito ipſe non vulneratus,
Καρατομηθεὶς τύμβον αἱμάξεις πατρός.	Aram cruentabis decollatus paternam.
Οἴμοι [a] δυσαίων, καὶ διπλᾶς ἀηδόνας,	Hei mihi miſeræ! duas quoque Luſcinias,
315 Καὶ σόν, τάλαινα, πότμον [b] αἰάζω, σκύλαξ·	Et tuam, infelix Canis, gemo mortem:
Ὧν τὴν μὲν αὐτόπρεμνον ἡ τοκὰς κόνις	Quarum unam quidem radicitus pulvis patrius
Χανοῦσα [c] κευθμῷ χείσεται [d] διασφάγος,	Hians hiatu abſorbebit foveæ,
[e] Λεύσσουσαν ἄτην ἀγχίπουν στεναγμάτων,	Cladem videntem gemituum propinquam,
[f] Ἵν' ἅλμα πάππου, καὶ χαμευνάδος μόροι	Ubi ſaltus Avi, & Meretricis fata
320 Τῆς λαθρονύμφου πόρτιος μεμιγμένοι	Juvencæ occultinubæ cum Vitulo
Σκύμνῳ κέχυνται πρὶν λαφύξασθαι γάλα,	Confuſa ſunt, antequam laticem mulgeret,
Πρὶν ἐκ [g] λοχείας γυῖα [h] χυτλῶσαι δρόσῳ.	Et à partu membra rore lavaret.
Σὲ δ' ὠμὰ πρὸς [i] νυμφεῖα, καὶ γαμηλίους	Te verò ad cruda ſponſalia, nuptialiaque

VARIANTES LECTIONES.

a Δυσαίων Seld. b Αἰάζω Seld. c Al. κευθμῷ. ol. χασμῷ. d Διὰ σφαγῆς Bar. e Al. Λεύσσουσαν. f Versum hunc hoc modo legit Etymologus: Ἵν' ἅλμα πομποῦ καὶ χαμευνάδος διπλοῦν. g Al. λοχίας. ol. λοχείας. h Al. χυτλῶσαι. i Νυμφεῖα Bar.

μακροτράχηλον, γλῶσσαν ἔχον ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένην, πυκνῶς περιστρεφόμενον καὶ περιδινοῦν τὸν τράχηλον, τὴν φαρμακίσι χρήσιμον εἰς ἐρωτικὰς ἐπῳδάς· λαμβάνουσαι γὰρ αὐτὸ δεσμοῦσιν ἐπί τινος τροχοῦ, ὃν περιστρέφουσιν ἅμα ἐπᾴδουσαι. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι κηρίνῳ τροχῷ συντήκουσιν αὐτὸ ἐπ' ἀνθράκων. Οἱ δέ φασιν, ὅτι τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐξελκύσασαι, [1] περιάπτουσι τῷ τροχῷ. ταύτην οὖν, φασί, τὴν ἴυγγα [2] πρώτη Ἀφροδίτη Ἰάσονι δοῦσα ἐδίδαξε ταῦτα, ὅπως Μήδειαν θέλξῃ. [3] λέγουσι, ὅτι αὕτη ἡ Ἴυγξ γυνὴ ἦν πρότερον, θυγάτηρ Πειθοῦς, ἢ Ἠχοῦς, καὶ Πανός, φαρμακεύουσα δὲ τὸν Δία εἰς τὸν Ἰοῦς πόθον, ὑφ' Ἥρας ἀπορνιθώθη. Ἄλλοι κιθάραν πάνυ ἐμμελῆ φασὶν εἶναι τὴν ἴυγγα, ὅθεν πᾶν ποθεινὸν ἴυγξ καλεῖται.

314. Οἴμοι δυσαίων.] φεῦ μοι ἡ δυσαίων καὶ δυστυχής, καὶ τὸν σὸν θάνατον, ὦ τάλαινα σκύλαξ Ἑκάβη, θρηνῶ, καὶ τὰς δύο ἀηδόνας, τὰς εὐλάλους ἐμοῦ ἀδελφάς, Λαοδίκην καὶ Πολυξένην, ἀφ' ὧν τὴν μὲν Λαοδίκην ἡ γῆ χανοῦσα ὑποδέξεται περὶ τὸ ἄλσος καὶ τὸν παράδεισον τοῦ πάππου μου Τρωός, παρὰ τὸ ἄλλεσθαι καὶ αὔξεσθαι τὰ φυτά, ὅπου ἡ Κίλλα τεθνηκυῖα κεῖται μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Μουνίππου. χανδήσεται δὲ ἡ γῆ, καὶ ὑποδέξεται τὴν Λαοδίκην, ἤτοι ἐν φάραγγι πεσεῖται καὶ ἀποθανεῖται ἡ Λαοδίκη. πότε; ὅταν πορθῆται ἡ Τροία. καὶ νῦν μὲν ὁ [*] βάρβαρος καὶ [*] ἀσεβέστατος Λυκόφρων, πορθουμένης τῆς Τροίας αὐτὴν φησὶν ἀναιρεθῆναι· μετὰ δὲ μικρὸν προϊὼν ἐρεῖ, ὅτι μετὰ τὴν τῆς Τροίας πόρθησιν, ἀλλὰ Μουνίτου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τῆς Λαοδίκης, ἐν Θρᾴκῃ κυνηγετοῦντος μετὰ Ἀκάμαντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ ὄφεως ἀναιρεθέντος, λύπῃ ἡ Λαοδίκη τελευτᾷ. Ἄλλοι δέ φασι τὴν Λαοδίκην διωκομένην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πεσεῖν ὑπό τινα φάραγγα, καὶ ἀποθανεῖν.

Τὸ δὲ οἴμοι, οὐ δύο μέρη λόγου, ἀλλ' ἓν ὑπάρχει, ὡς καὶ Ὅμηρος δείκνυσι, λέγων, Ὤ μοι ἐγώ.

315. Σκύλαξ.] τὸ ἑξῆς, ὦ δυστυχὴς σκύλαξ. σκύλακα τὴν Ἑκάβην λέγει, ὅτι κύων ἐγένετο, ὡς φησὶ μυθικῶς Εὐριπίδης,

Κύων γενήσῃ [4] πύρσ' ἔχουσα δέργματα.

καὶ Ἀσκληπιάδης περὶ τοῦ τίσιν οὐκ ἀνῃρέθη,

Ὁ καὶ κυνὸς καλεῖσθαι δυσμόρου σῆμα.

καὶ ταῦτα τὰ μὲν μυθικά, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· μετὰ τὴν τελευτὴν Πολυξένης, ὕβριζε καὶ κατηρᾶτο [5] τοὺς Ἕλληνας, οἱ δὲ ὀργισθέντες, ὡς κύνα αὐτὴν λίθοις ἀνεῖλον. Περὶ τῆς Κίλλας εἴπομεν εἰς τό, Μὴ δ' Αἰσακείων [6] ἡμῶν, καὶ πάλιν ἐρῶ· Κίλλα Ἑκάβης ἦν ἀδελφή, Θυμοίτου δὲ γυνή. αὕτη, ὥς φασι, Πριάμῳ λάθρα συγγινομένη, γεννᾷ Μούνιππον. Πριάμῳ δὲ χρωμένῳ, ἤτοι μαντευομένῳ, ἐν Ζελείᾳ περὶ τῆς βασιλείας, ἐχρήσθη αὐτῷ ἀνελεῖν τὴν τικοῦσαν, καὶ τὸ γεννηθέν. ἔτυχε δὲ τότε ἡ μὲν Ἑκάβη τεκοῦσα τὸν Ἀλέξανδρον, ἡ δὲ Κίλλα τὸν Μούνιππον. φεισάμενος οὖν τῆς Ἑκάβης, ἀνεῖλε τὴν Κίλλαν, καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς Μούνιππον. ἐνταῦθα οὖν ἡ Λαοδίκη κατεπόθη ἐν τῇ γῇ.

322. Χυτλῶσαι.] λοῦσαι, πλῦναι. χύτλος γὰρ ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον, ἐφ' ᾧ εἶχον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔλαιον, ὅπερ μετὰ τὸ λούσασθαι ἐχρίοντο.

323. Σὲ δ' ὠμὰ πρὸς νυμφεῖα.] σὺ δέ, ὦ Πολυξένη, πρὸς ἀπηνεῖς, ἢ ἀώρους παστάδας, καὶ γαμηλίους θυσίας (πάλιν ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀπανθρώπους καὶ ἀπηνεῖς, ἢ ἀώρους) ἄξει ὁ συγγενὴς καὶ καλήτης, ἢ συγγενέστατος ἄξιος, λέων τοῦ Ἴφιδος καὶ τῆς Ἰφιγενείας· λέγει δὲ τὸν Νεοπτόλεμον, τὸν μητρὸς αὐτοῦ Ἰφιγενείας, κατὰ Λυκόφρονα, μιμούμενος τοὺς ἐν Ταύροις

EMENDATIONES.

1 Περιάπτουσι, pro παράπτουσι, ex Grav. Frequens enim eſt confuſio harum præpoſitionum. 2 Πρώτη Ἀφροδίτη, pro πρώτη Ἀφροδίτη, ex Grav. 3 Mallem λέγουσι, quod habent Bar. & Grav. * Ex omnibus MSS. 4 Πύρσ' ἔχουσα δέργματα reſcripſi, pro πῦρ σ' ἔχουσα δέργματα, ex Bar. & Grav & ipſo Euripide, in cujus Hecuba occurrit hic verſus. 5 Τοὺς Ἕλληνας poſui, pro τῶν Ἑλλήνων, ex utroque MSS. 6 Ἡμῶν poſui, pro ἡ μῶν, ex verſu cccxxiv. ἡμῶν cum tenui MSS. omnes.

θυσίας,

Ἄξει θυηλὰς [a] συγνὸς Ἴφιδος λέων,	Ducet sacrificia odiosus Iphidis Leo,
325 Μητρὸς κελαινῆς χέρνιβας μιμούμενος,	Matris nigræ imitatus sacra,
Ἣν ἐς βαθεῖαν [b] λαιμίσας ποιμανδρίαν	Quam super profundum decollans mulctrale
[c] Στεφηφόρον βοῦν δ᾽ ἐνδὸς ἄρταμος δράκων,	Vittatam vaccam crudelis vorax Draco,
Ῥαίσει [d] τριπάτρῳ φασγάνῳ Κανδάονος,	Tripatris ense perdet Candaonis,
Λύκοις τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον χέσας.	Primum Lupis iciens sacrificiale jusjurandum.
330 Σὲ δ᾽ ἀμφὶ κοίλην αἰχμάλωτον [e] ἠϊόνα	Te denique Vetulam circa cavum Thracum
[f] Πρέσβυν Δολόγκων, δημόλευστον ὠλένῃ	Litus captivam, populi brachio lapidatam
Ἐπεσβόλοις ἀραῖσιν [g] ἠρεθισμένη	Conviciosis maledictis irritato,
Κρύψει [h] κυπάς τις χερμάδων ἐπομβρία,	Occultabit quoddam tegmen lapidum diluvio,

VARIANTES LECTIONES.

a Συγνὸς Bar. b Al λαιμώσας. al. λαιμάξας. c Στεφανηφόρον. al. στεφηφόρον Bar. d *Canterus* dubitat, an legendum sit τελεπάτρῳ. Ejus Annotationes videsis. e Ἠϊόνα *Seld.* *Bar.* aliique. f Πρέσβυν al. g Ἠρεθισμένη al. h Κυπάς habet *Seld.* sed ibi υ aliquis superscripsit ο, ut videtur lectionis variationem agnovisse.

θυσίας, * λέγει δὲ τὴν ξενοκτονίαν, * ἣν τινα Ἴφιδος καὶ Ἰφιγενείας, τὴν στεφηφόρον βοῦν, ξαίσει καὶ [1] φθερεῖ ἐν τῷ τριπάτρῳ φασγάνῳ τοῦ Κανδάονος [2] καὶ τοῦ Ἄρεως, ὁ δεινὸς δράκων, ἤτοι ὁ Διομήδης, ἢ τις ἥρωος, τοῖς λύκοις καὶ τοῖς Ἕλλησι χέσας καὶ καταβαλὼν καὶ θύσας τὸ πρωτόσφακτον ὅρκιον. Ἡ πᾶσα φράσις τὸ Σὲ δὲ συντακτέον, ἣν τινα σὺ ἐς βαθεῖαν, λείπει τὸ τέμενος, ὡς Ποιμανδρίαν καὶ Βοιωτίαν στεφηφόρον βοῦν ξαίσει καὶ φθερεῖ, ἐν τῷ τριπάτρῳ καὶ τριδεσπότῳ φασγάνῳ τοῦ Κανδάονος καὶ [3] τοῦ Ἄρεως, ὃν εἴπομεν, ὁ Ἴφιδος λέων, ὁ δεινὸς ἄρταμος δράκων. νῦν δὲ πρωτόσφακτον, οὐ τὸ πρώτως σφαγὲν, ἀλλὰ τὸ εὐγενές. καὶ ταῦτα μὲν τῆς ἐννοίας ταυτί, τὰ δὲ τῆς ἱστορίας ἔχουσιν οὕτως. Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς Πολυξένης, καὶ δι᾽ αὐτὴν ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς ναῷ, μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, [4] ἠτήσατο καθ᾽ ὕπνους τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων, σφαγιασθῆναι αὐτῷ τὴν Πολυξένην, ὡς καὶ μετὰ θάνατον ἐρῶν αὐτῆς. ἣν οἱ ἥρωες τῷ τάφῳ αὐτοῦ διὰ Νεοπτολέμου, τοῦ παιδὸς ἐκείνου, σφαγιάζουσιν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ φησίν. ὁ δὲ [5] Φλάβιος Φιλόστρατος μόνην τὴν Πολυξένην φησὶν ἐξελθεῖν, τῆς Τροίας ἔτι μὴ πορθηθείσης, καὶ ἀποσφάξαι αὐτὴν ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ, πόθῳ τε κατεχομένην τοῦ ἥρωος, καὶ δικαίως λογισαμένην, ὡς οὐχ ἑτέρου τοιούτου εὐμοιρήσει νυμφίου. Ἴφιν, τὴν Ἰφιγένειαν λέγων τις, καὶ τρεῖς συλλαβὰς ἀφ᾽ ἑνὸς ἐκκόπτων ὀνόματος, πῶς ἂν στενάζειν τοῖς στιχουργήμασι.

326. Ποιμανδρία.] πόλις Βοιωτίας, ἡ καὶ Τάναγρα καλουμένη, ἔνθα ἄριστοι βόες. Στεφηφόρον.] στεφανηφόρον εἶπεν, ὅτι ἐστέφανουν καὶ ἄνθεσιν ὥπλιζον τοὺς θυομένους.

328. Τριπάτρῳ.] ἐπὶ μὲν Ὠρείωνος, ὃν καὶ Κανδάονα Βοιωτοὶ [6] καλοῦσιν, οὕτως Τριεὺς [7] Κολωνίαν ἔχων γυναῖκα, ἄπαις ἐτύγχανε. ποτὲ γοῦν Ζεύς, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἀπόλλων τῷ Τριεῖ τούτῳ ἐπιξενωθῆναι, καὶ ὃς βοῦν θύσας, αὐτοὺς ὑπεδέξατο. οἱ δ᾽ ἔφασαν αἰτεῖν αὐτὸν ὃ βούλοιτο. ὃς δὲ παιδίον αὐτῷ γενέσθαι ἠτήσατο, οἱ δὲ τοῦ σφαγέντος βοὸς βύρσῃ ἐνούρησαν, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ Ὠρείων ἐγένετο, Ὠρείων κληθείς, ὡς ἐκ τοῦ οὔρου τεχθείς, ὅθεν καὶ τρίπατρον τοῦτον καλεῖ. τὸ δὲ Ὠρείωνος ξίφος ὁ Διομήδης εἶχεν. ἔτι δὲ Νεοπτολέμου, τριπάτρῳ φασγάνῳ, τῷ τριδεσπότῳ λέγει. Ἥφαιστος γὰρ Πηλεῖ τοῦτο πρῶτον ἐχαρίσατο, Πηλεὺς δὲ Ἀχιλλεῖ, ἐξ Ἀχιλλέως δὲ τοῦτο Νεοπτόλεμος διεδέξατο. Κανδάονος * δὲ * νῦν λέγει τοῦ Ἄρεως.

329. Πρωτόσφακτον.] ἐπὶ Ἰφιγενείας, ὅτι ἐν Αὐλίδι περὶ τὴν Εὔριπον τοὺς πρώτους ὅρκους ποιοῦντες οἱ Ἕλληνες, ἀνεῖλον αὐτήν· καὶ τοῦτο ψευδές ἐστι, πρῶτοι γὰρ ὅρκοι † δὴ Ἑλλήνων ἐν τῇ Σπάρτῃ γεγόνασιν, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων † οὕτως εἶπε, δεύτερον δὲ οὗτοι ἐν τῇ Αὐλίδι, ὁπότε καὶ τὰ περὶ τὸν δράκοντα [8] ἰδόντες, ὅρκιον τὸ διατρύχον ἄραντες ζυγὸν, στερρὰν παρῳμόσαντο ὠλέναις πλάτην. Ἐπὶ δὲ Πολυξένης πρωτόσφακτον λέγεται, κατὰ μὲν τοὺς λοιποὺς, παρ᾽ ὅσον προεσφάγη αὐτῆς [9] Ἀχιλλεὺς, εἰς ὅρκον ἐλθὼν τοῖς Τρωσί. καὶ ταῦτα μὲν οἱ λοιποί, ἐγὼ δ᾽ ἐπ᾽ ἀμφοτέρων πρωτόσφακτον ὅρκιον, τὸ ἐκ πρώτης καὶ εὐγενοῦς ῥίζης σφαγιασθὲν θῦμα χάριν τῶν ὅρκων φημί.

330. Σὲ δ᾽ ἀμφὶ κοίλην.] σὲ δὲ, τὴν πρέσβυν Ἑκάβην, ἢ, σὲ δέ, ὦ πρέσβυ Ἑκάβη, λοιδορήσουσαν καὶ καταρωμένην τῶν Ἑλλήνων, αἰχμάλωτον καὶ αἰχμαλωτισθεῖσαν, ἐν τῇ τοῦ δήμου ὠλένῃ λιθωθεῖσαν, κρύψει κυπάς τις καὶ ἱμάτιον ἐν ἐπομβρίᾳ τῶν χερμάδων * καὶ τῶν πετρῶν, * ἤτοι λιθασθήσῃ, καὶ οἷον περιβληθήσῃ τοῖς λίθοις, ὡς ἄλλῳ ἱματίῳ, ὅταν ἀλλάξῃ δομὴν καὶ δέμας φαιὸν Μαίρας καὶ κυνὸς, περὶ τὴν κοίλην ἠϊόνα τῶν Δολόγκων καὶ τῶν Θρᾳκῶν. τὰ δὲ περὶ τῆς καταλιθώσεως τῆς Ἑκάβης εἴπον. Ἠϊόνα, καὶ ἠόνα, ὥσπερ ἐθέλῃς γράφε, ἀπαθὴς γὰρ ἐστιν ὁ στίχος.

EMENDATIONES.

* Hoc addo ex *Bar.* & *Grav.* 1 Φθερεῖ posui, pro φθορεῖ. idemque feci paulo post, ex *Bar.* & *Grav.* 2 Καὶ τοῦ Ἄρεως rescripsi ex iisdem pro καὶ Ὠρείωνος. Candaonem enim Martem appellatum putavit *Scholiastes*, ut patebit infra 3 Ita emendavi hunc locum. τοῦ Ἄρεως ὃν εἴπομεν. ὁ Ἴφιδος λέγεται ὁ δεινὸς ἄρταμος &c. *Impressi.* τοῦ Ἄρεως ὃν εἴπομεν ὁ Ἴφιδος λέων. Ο δεινὸς ἄρταμος &c. *Bar.* τοῦ Ἄρεως ὃν εἴπομεν ὁ Ἴφιδος λέων ὁ δεινὸς ἄρταμος &c. *Seld.* 4 Pro ᾐτήσατο, rescripsi ἠτήσατο, annuente utroque *MSS.* Item τοὺς ἥρωας, pro τοὺς ἀρίστους. 5 Φλάβιος *Bar.* & *Grav.* Φιλόστρατος *Seld.* 6 Ita distinguo καλοῦσιν. οὕτω Τριεὺς *Impressi.* καλοῦσιν οὕτω Τριεὺς *Bar.* 7 Κλονίαν *MSS.* omnes. * Ex *Grav.* 8 Ita emendavi hunc locum; ἰδόντες ὅρκον τὸ διατρύχον ἄραντες, ζυγὸν δὲ στερρὰν παρῳμόσαντο &c. *Impressi.* ἄραντες ζυγὸν, στερρὰν παρῳμόσαντο *Bar.* & *Grav.* ἄραντες τὸ ζυγὸν. στερρὰν παρῳμόσαντο *Seld.* 9 Ἀχιλλεὺς εἰς ὅρκον ἐν τοῖς Τρωσί *Bar.* & *Grav.* Ἀχιλλεὺς εἰς ὅρκον ἐλθὼν τοῖς Τρωσί *Seld.* Ἀχιλλεὺς καὶ εἰς ὅρκον ἐλθὼν τοῖς Τρωσί *Impressi.* ubi, ut constaret sensus, conjunctionem καὶ delevi. Vult enim *Tzetzes*, Achillem cæsum esse, quando fœdera cum Trojanis ferret. * Ex *Seld.* † Δι᾽ Ἑλλήνων *Grav.* quod forte rectius. Deinde οὕτως, pro οὗτος eodem præeunte legi velim.

334. Μαῖρα]

Μαίρας ὅταν [a] φαιρὸν ἀλλάξῃς δομήν.
335 Ὁ δ᾽ ἀμφὶ τύμβῳ [b] τ᾽ Ἀγαμέμνονος δαμεὶς,
Κρηπῖδα [c] πηγῷ νέρθε χαλλυνεῖ πλόκῳ,
Ὁ πρὸς [d] καλύπτρης τῆς ὁμαίμονος τάλας
Ὠνητὸς αἰθαλωτὸν [e] ἐς πάτραν μολών,
Τὸ πρὶν [f] δ᾽ ἀμυδρὸν [g] οὔνομ᾽ ἀϊστώσας σκότῳ·
340 Ὅταν χέλυδρος πυρσὸν ὠμόθριξ βαρὺν,
Ἀπεμπολητὴς τῆς φυταλμίας χθονὸς
Φλέξας, τὸν ὠδίνοντα [h] μορμωτὸν λόχον
Ἀναψαλάξῃ, γαστρὸς ἑλκύσας ζυγά,
Τῆς Σισυφείας [i] δ᾽ ἀγκύλης λαμπουρίδος
345 [k] Λάμψῃ κακὸν φρυκτωρὸν [l] αὐτανέψιος,

Quando Mæræ fuscum corpus permutaris.
At ille juxta Agamemnonis aram domitus,
Solum cana verret cæsarie,
Qui flammeo Sororis miser
Redemtus, combustam rediit in patriam,
Antiquo nomine obscuro tenebris deleto:
Quando Chelydrus horripilus, venditor
Altricis terræ, face accensa
Gravi, gravidum terribili cohorte
Pertundet, ventris extrahens compages,
Et Sisyphiæ Vulpeculæ astutæ
Consobrinus malam lucebit tedam,

VARIANTES LECTIONES.

a Φαιργὸν al. b Τ᾽ἀγαμέμνονος una voce al. c Πηγῶν Seld. d Καλύπτρης Bar. e Εἰς πέτραν Bar. Quinetiam in Scholiis πέτραν habet Seld. f Δ᾽ abest in Seld. g Οὔνομ᾽ Bar. h Μυρμωτὸν al. i Δαγκύλης bar. k Λάμψει al. l Αὐτανέψιος Seld.

334. Μαίρας.] νῦν ὁ κύων, ἀπὸ μιᾶς τῶν κυνῶν τοῦ Σειρίου Μαίρας καλουμένης. κυρίως δὲ μαῖρα λέγεται, ἡ λευκομέλαινα αἴξ.

335. Ὁ δ᾽ ἀμφὶ τύμβῳ.] ὁ δὲ τάλας, ἤγουν Πρίαμος, ὁ μολὼν ὠνητὸς εἰς τὴν αἰθαλωτὴν κεκαυμένην πάτραν ὑφ᾽ Ἡρακλέους, ὠνητὸς δὲ πρὸς τὴν καλύπτρας τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς Ἡσιόνης, ἀϊστώσας καὶ ἀφανίσας ἐν σκότῳ τὸ πρὶν ἀμυδρὸν ὄνομα. Ποδάρκης γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο, τῇ δὲ καλύπτρᾳ ἐξωνηθεὶς, Πρίαμος μετεκλήθη. οὗτος ἀμφὶ τύμβον καὶ ναῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος Διὸς, ἤτοι τοῦ Ἑρκείου Διὸς, δαμασθεὶς, τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν τοῦ ναοῦ, ἐν πηγῷ καὶ λευκῷ πλόκῳ καλλυνεῖ καὶ κοσμήσει ἀμφὶ τύμβῳ. ὁ Πρίαμος γὰρ ἐν τῷ τοῦ Ἑρκείου Διὸς ναῷ καταφυγὼν, ὑπὸ Νεοπτολέμου ἀνῃρέθη, ὅτι καὶ Ἀχιλλεὺς ὑπ᾽ Ἀλεξάνδρου ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ ἀνῃρέθη. Ἀγαμέμνων δὲ Ζεὺς ἐν Λακεδαίμονι, ἀλλ᾽ οὐκ ἐν Τροίᾳ ἐτιμᾶτο.

336. Πηγῷ.] τῷ μέλανι, καὶ [1] εὐτραφεῖ ἀλλαχοῦ, νῦν δὲ τῷ λευκῷ.

337. Ὁ πρὸς καλύπτρης.] Ἡσιόνη, ὡς ἔφην καὶ πρώην, ὑφ᾽ Ἡρακλέους πορθηθείσης τῆς Τροίας, ἤγετο αἰχμάλωτος σὺν τῷ αὐτῆς ἀδελφῷ Πριάμῳ, Ποδάρκει τότε καλουμένῳ. δοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν ἑαυτῆς καλύπτραν, ἐπρίατο τοῦτον, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πρίαμος, καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ, νομίσασα ἐξωνηθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ, ὅσῳ καὶ γέγονεν. αὕτη δὲ τότε ἐν τῇ ὑφ᾽ Ἡρακλέους αἰχμαλωσίᾳ ἐδόθη τῷ Τελαμῶνι, ἐξ ἧς ὁ Τεῦκρος ἐγεννήθη.

338. Αἰθαλωτόν.] ἀντὶ τοῦ αἰθαλωτὴν πέτραν. γνώσεις ἀκριβῶς, πῶς ἡ Τροία πορθηθεῖσα ὑφ᾽ Ἡρακλέους ἐκαύθη.

339. Τὸ πρὶν ἀμυδρόν.] ὁ στίχος οὗτος ἰαμβικὸς τραγικός ἐστι, ἐν τῷ δʹ * χώρᾳ * ἀνάπαιστον ἔχων.

340. Ὅταν χέλυδρος.] φασὶ τὸν Ἀντήνορα προδοῦναι τὴν Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν, ἐπὶ μισθῷ τὸ μέρος ταύτης βασιλείας. ὅθεν καὶ τὸν Δούρειον ἵππον κατασκευάσαντες, καὶ τοὺς ἀρίστους αὐτῶν ἐμβαλόντες, προσποιούμενοι φυγεῖν, ἦλθον ἐπὶ τὴν Τένεδον. τῶν δὲ Τρώων ἄλλοι μὲν προσδοκήσαντες δόλον εἶναι, ἄλλοι δὲ παρὰ θεῶν σταλῆναι, κελεύουσιν αὐτὸν τοξευθῆναι, καὶ τοξεύσαντες αὐτὸν, ἄγουσιν ἔνδον τῆς Τροίας. Ἀντήνωρ δὲ φανὸν ἀνάψας τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὰ ὑπογάστρια τοῦ ἵππου ἀνοίγει· καὶ οἱ ἄριστοι, οἱ ἐν τῷ ἵππῳ, ἐν νυκτὶ ἀνοίξαντες τὰς τῆς Τροίας πύλας, ἔνδον εἰσάγουσι τοὺς Ἕλληνας, καὶ τοιοῦτον τρόπον ἡ Τροία κρατεῖται. Ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος· Ὅταν ὁ Ἀντήνωρ, ὁ προδότης τῆς πατρίδος, βαρὺν πυρσὸν ἀνάψας εἰς σημεῖον τοῖς Ἕλλησι, τὸν Δούρειον ἵππον ἀνοίξῃ, τὸν ὠδίνοντα καὶ γεννῶντα τὸν φοβερὸν λόχον, ἤτοι τοὺς Ἕλληνας, τὰς γαστρὸς αὐτοῦ τὴν θύραν ἀνοίξας. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Ὁ δὲ Πρίαμος ἀναιρεθήσεται, ὅταν ὁ χέλυδρος, ἤτοι ὁ γεραιὸς Ἀντήνωρ τὸ καὶ τὸ ποιῇ· χέλυδρος δέ ἐστιν ἡ θαλασσία χελώνη. [2] ὡς τραχύδερμον διὰ τὸ γῆρας, χέλυδρον τὸν Ἀντήνορα λέγει. σύγγαμβρος δὲ ἦν ὁ οὗτος Πριάμου, ἔχων γυναῖκα [3] τὴν Ἑκάβης ἀδελφὴν Θεανώ.

344. Τῆς Σισυφείας.] ὁ Ὀδυσσεὺς υἱὸς λέγεται εἶναι Σισύφου. Αὐτόλυκος γὰρ ἐξ Ἀμφιθέας Αἴσιμον, καὶ Ἀντίκλειαν γεννᾷ, ἥτις Ἀντίκλεια ὑπὸ Σισύφου διεπαρθενεύθη οὕτω· Ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνῃ πάντας ὑπερέβαλε, κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους τε καὶ βόας, καὶ ποίμνια, τὰς σφραγῖδας αὐτῶν μετεποίει, καὶ ἐλάνθανε τοὺς δεσπότας αὐτῶν, ὥς φησι καὶ Ἡσίοδος,

Πάντα γὰρ ὅσσα λάβεσκεν, ἀΐδηλα πάντα τίθεσκε.

Σίσυφος δὲ μονογράμμῳ τυπώματι τὸ τούτου ὄνομα ἐγχαράττων ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ζώων ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς, ἐπεγίνωσκεν. Αὐτόλυκος δὲ ἀφελόμενος καὶ τῶν τούτου ζώων τινὰ, τὰς σφραγῖδας μετεποίει· ὡς δὲ καὶ οὕτω λαθεῖν οὐκ ἴσχυσε τὸν Σίσυφον, φίλον αὐτὸν ποιεῖται. ὁ δὲ λάθρα τῇ αὐτοῦ μιγεὶς θυγατρὶ Ἀντικλείᾳ, ἐξεκυμονῆσαι ποιεῖ τὸν Ὀδυσσέα, ὕστερον δὲ αὐτὴν ἔγημεν ὁ Λαέρτης. Αἴσιμος δὲ, ὁ Ἀντικλείας ἀδελφὸς,

EMENDATIONES.

1 Εὐτραφεῖ rescripsi, pro εὐτραφεῖ, ex omnibus MSS. Πηγὸς enim interdum dicitur εὐτραφὴς, ut annotant Grammatici: Πηγὸς, εὐτραφής. Suidas Πηγὸς, σημαίνει δύο, τὸ εὐπαγὲς, καὶ εὐτραφές. σημαίνει καὶ τὸ μέλανα Etymolog. * Ex Græv. 2 Ita emendavi hunc locum ex Bar. ὡς παχύδερμον δὲ, διὰ τὸ γῆρας, χέλυδρον καὶ τὸν Ἀντήνορα λέγει Impress. ὡς τραχύδερμον δὲ, διὰ τὸ γῆρας χέλυδρον καὶ τὸν Ἀντήνορα λέγει Seld. Nostræ lectioni nihil deest, nisi forte particulam δὲ post τραχύδερμον addendam putet. 3 Τὴν Ἑκάβης lego cum MSS. Codd. potius, quam τῆς Ἑκάβης cum Impressis.

Τοῖς εἰς στενὴν Λεύκοφρυν ἐκπεπλευκόσι,	Ad angustam advectis Leucophryn,
Καὶ παιδοβρῶτος Πόρκεως νήσους διπλᾶς.	Et puerivori serpentis Insulas duas.
[a] Ἐγὼ δ᾽ ἡ τλήμων, ἡ γάμοις ἀρνουμένη,	Ego verò misera, quæ, recusatis nuptiis,
Ἐν παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασιν,	In thalami saxei structuris,
350 Ἀνὶς τεράμνων, εἰς ἀνώροφον στέγην	Carens cenaculis, in expertem tecti domum
Εἱρκτῆς [b] ἀλιβδήσασα λυγαίας δέμας·	Carceris obscuri corpus immersi:
Ἡ τὸν [c] Θοραῖον, Πτῷον, Ὡρείτην θεὸν,	Quæque Genitalem, Ptoum, Horarium Deum,
[d] Λίπτοντα λέκτρων ἐκβαλοῦσα δεμνίων,	Cubilium cupidum lectis excussi,
Ὡς δὴ κορείαν ἄφθιτον [e] πεπαμένη	Tanquam virginitatem sortita æternam

VARIANTES LECTIONES.

a Ἐγὼ δ᾽ ἡ τλήμων *Seld.* b Ἀλιβδύσασα al. ἀλιβδύσασα *Seld. Eustath.* in Iliad. α'. aliique. c Θοραῖον *Bar.* d Λίπτοντ᾽ ἐκ λέκτρων *Seld.* aliique. e Al. πεπαμμένη.

[1] Σίνωνα φησὶ, ὃς αἰκισάμενος ἑαυτὸν, πλησίον τοῦ Δουρείου ἵππου ἐκάθητο. οἱ δὲ Ἕλληνες, ὥς φησι Τρυφιόδωρος,

Πὰρ ἴδιον [2] πηχῆεν ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες,

περὶ Τένεδον κατῆραν, καὶ τὰς Καλύδνας νήσους, οὔσας περὶ τὴν Τροίαν ἀφ᾽ ὧν νήσων δύο δράκοντες [3] διανηξάμενοι, Πόρκης τε καὶ Χαρίβοια, τὸν παῖδα τοῦ Λαοκόωντος ἀνεῖλον, μέσον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι τὸ δόρατι βαλεῖν τὸν Δούρειον ἵππον ἐτόλμησε. καὶ ταῦτα μὲν μικρὸν ὕστερον. τότε δὲ τῶν Τρώων κατελθόντων, καὶ ἀπατηθέντων δόλοις τοῦ Σίνωνος, καὶ ἑλκυσάντων τοῦτον περὶ τὴν πόλιν, καὶ μέθῃ, καὶ χαρᾷ, καὶ ὕπνῳ συσχεθέντων, αὐτὸς ὁ Σίνων, ὡς ἦν αὐτῷ συντεθειμένον, φρυκτὸν ὑποδείξας τοῖς Ἕλλησιν, ὡς ὁ Λέσχης φησὶν,

Ἡνίκα νὺξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὰ δ᾽ ἐπέτελλε σελήνη, προσκαλεῖται αὐτοὺς διὰ τοῦ φρυκτοῦ εἰς τὴν Τροίαν, καὶ οὕτως εἷλον αὐτήν. Λαμπουρίδος.] Λαμπουρὶς, εἶδος ἀλώπεκος, ἐχούσης λαμπρὰν οὐράν. νῦν τὸν Ὀδυσσέα λέγει, διὰ τὸ πανοῦργον, ὁ γὰρ Σίνων ἀνεψιὸς, ἤτοι ἐξάδελφος, ἦν τοῦ Ὀδυσσέως· καὶ γὰρ Αἰσίμου ἦν υἱὸς, Αἴσιμος δὲ καὶ Ἀντίκλεια ἀδελφοὶ, παῖδες Αὐτολύκου.

346. [4] Στενὴν.] λέγει τὴν Τένεδον. οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο πρὶν ἢ διότι τοῖς στενοῖς μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου κεῖται.

347. Παιδοβρῶτος Πόρκεως νήσους.] τὰς Καλύδνας λέγει, ἐξ ὧν πλεύσας ὁ Πόρκης ὄφις, καὶ ἡ Χαρίβοια, τὸν Λαοκόωντος παῖδα ἀνεῖλον ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ. ὁ δὲ Λαοκόων Ποσειδῶνος ἦν ἱερεὺς, υἱὸς δὲ Ἀντήνορος. τοῦτο δὲ γέγονε σημεῖον τῆς Ἰλίου ἁλώσεως.

348. Ἐγὼ δὲ ἡ τλήμων ἡ ἀρνησαμένη τὴν Ἀπόλλωνος συνουσίαν, ὡς ποθοῦσα ἔχειν τὴν παρθενίαν ἄφθαρτον κατὰ ζῆλον τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς τριτάδος, * καὶ τριτάδος, * διὰ τῆς φυλακῆς τῆς σκοτεινῆς συγκρύψασα τὸ δέμας, τότε βιαίως ἡ φάσα ἐγὼ, ἡ οἰνὰς καὶ ἄμπελος ἑλκυσθήσομαι· ὡς μὲν φάσσα, [5] περὶ τόργυ, ἤτοι γυπὸς, συνουσίαν· ὡς δὲ οἰνὰς καὶ ἄμπελος, γαμφαῖσι καὶ σιαγόσιν ἁρπαῖς, ἤγουν δρεπανικαῖς, ἡ ἅρπης καὶ δρεπάνης.

349. Παρθενῶνος λαΐνου τυκίσμασι.] τυκίσμασι, κατασκευάσμασι. τύκος γὰρ, σιδηροῦν ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ τοὺς λίθους πελεκῶσι, καὶ ἀποξέουσι.

350. Ἀνὶς.] κυρίως μὲν ὁ ἐστερημένος δυνάμεως, καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶς ὁ ἐστερημένος. Ἀνὶς τεράμνων.] ἐστερημένη ξυλίνων στεγῶν· * τέραμνα γὰρ, τὰ ξύλινα στέγη λέγονται. * ὁ γὰρ Πρίαμος λίθινον οἶκον πυραμοειδῆ ἐποίησε, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν διὰ τὸ δοκεῖν μαίνεσθαι, ἢ καὶ διὰ τὸ θυγάτηρ αὐτοῦ εἶναι, μὴ ἀσχημονοῦσα, ὡς παρακώλυσαν. ὅθεν ἐστερημένην τεράμνων εἶπε, καὶ ἀνώροφον στέγην, ὡς μὴ ἔσαν ξυλόστεγον, ἐναντίως φάσκων [6] Ὁμήρῳ· ἐκεῖνος γὰρ μᾶλλον στεγέας καὶ [7] εὐστεγεῖς καὶ ἀνωρόφους θαλάμους τοὺς λιθοστεγεῖς λέγει, γράφων ταυτί,

Δώδεκ᾽ ἔσαν θάλαμοι τέγεοι ξεστοῖο λίθοιο.

καὶ πᾶς ὁ φρονῶν ὁμοίως Ὁμήρῳ τοῦτο φησίν. Ἀλιβδῦσαι.] κυρίως λέγεται τὸ ἐν θαλάσσῃ βυθισθῆναι, κατὰ [8] στέρησιν τοῦ δίχρονον εἰς δίχρονον, ἤτοι ἁλὶ δῦσαι· καὶ Καλλίμαχος, Αἳ νῆας ἀλιβδύουσι· καταχρηστικῶς καὶ τὸ ὅπως δήποτε συγκρυβῆναι.

351. Λυγαίας.] σκοτεινῆς, λύγη γὰρ ἡ νύξ.

352. Θοραῖον.] τὸν σπερματικὸν καὶ γεννητικόν· ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ· πάντα δὲ ὁ ἥλιος γεννᾷ, καὶ τρέφει, ὡς καὶ Σοφοκλῆς φησὶ,

[9] Τὴν πάντα γῆν βόσκουσαν ἡλίου φλόγα.

Πτῷον.] ἀπὸ τῆς ἐκφοβήσεως τῆς χοίρου. Ὡρείτην.] τὸν αὐτὸν ἥλιον· ἔαρ * γὰρ, καὶ * θέρος, καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν ὡρῶν δι᾽ αὐτοῦ ἀποτελοῦνται. ταῦτα δὲ πάντα μυθικῶς λέγει. Τὰ τρία δὲ Ἀπόλλωνος ἐπώνυμα.

353. [10] Λίπτοντα.] ἐπιθυμοῦντα. Τινὲς ἀλέκτρων δεμνίων λέγουσιν, ἐκλαμβάνοντες τῶν ἀχράντων. [11] ἡ δὲ ἱστορία, ὅτι ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἤθελεν αὐτῇ συμμιγῆναι, δῶρον τὴν δὲ μὴ πεισθείσης, μηνίσας αὐτῇ τῷ λοιπῷ χρόνῳ ἐποίησεν αὐτὴν μαντευομένην μὴ πείθεσθαι, ὡς καὶ αὐτὴ λέγει κάτω,

Πίστιν γὰρ ἡμῶν [12] Λεψιεὺς ἐνόσφισε.

354. Πεπαμένη.] πῶ, τὸ κτῶμαι, πάσω, πέπακα, πεπαμένη· ὅθεν ἐν τῷ μ γραπτέον, κἂν οἱ μεταγράφεις, οὐκ εἰδότες τι ποιοῦντες, δύο μμ γράφουσι.

EMENDATIONES.

[1] Σίνωνα malui cum *Bar.* quam Σίννωνα, quod habent *Impressi*, & *Seld.* Sinon enim, & non Sinnon, vulgo dicitur, qui Græcis ad Tenedum avectis redeundi signum, accenso igne, dedit. [2] Πηχῆεν, pro [illegible], ex *Bar.* & *Grav.* [illegible] enim potius quam [illegible] dicuntur tentoria. [3] Διανηξάμενοι reſcripsi, pro [illegible]. [4] Hæc usque ad [illegible] desunt in omnibus *MSS* eorumque loco substituitur hoc. [illegible]] Τένεδον [illegible]. * Ex *Bar.* & *Grav.* [5] Περὶ τόργυ. [illegible] repoſui, pro περὶ γόργυ, [illegible], ex utroque *MSS.* * Ex *Bar* & *Grav.* [6] Ὁμήρῳ, pro Ὁμήρου, ex omnibus *MSS.* [7] Εὐστεγεῖς repoſui ex *Sell.* ſenſu id exigente. [illegible] *Impressi*, [illegible] *Bar.* & *Grav.* [8] Τροπὴν, pro [illegible], ex *Seld.* [9] Τὴν πάντα γῆν *Bar.* Τὴν πάντα γῆν *Seld.* [10] Sic lego, ex fide utriusque *MSS.* cum prius ſcriptum eſſet, [illegible]] ἐπιθυμοῦντα. [illegible]] [illegible], errore maniſeſto. [11] Ita emendo hunc locum ex *Seld.* Vult Scholiaſtes, hiſtoriam, qua fertur Apollinem amaſſe Caſſandram, ejuſque concubitum petiiſſe, maniſeſtam & notam eſſe. At *Impressi* legunt, Ἡ δὲ ἱστορία ὅτι ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἤθελεν αὐτῇ συμμιγῆναι δῶρα ubi indiſtincte proferendo, & ι ſubſcribendo voci [illegible], ſenſus perturbatur; eumque non videtur intellexiſſe, qui *Baroccianum* Codicem exaravit, utpote qui ſuſpſerit [illegible] quod etiam factum eſt in *Grav.* [12] Λεψιεὺς, pro [illegible], Lepſieus enim Apollo dicetur infra.

355. Πελ-

355 [a] Πρὸς γῆρας ἄκρον, Παλλάδος ζηλώμασι,	Ad summam usque senectutem, exemplo Palladis
Τῆς μισονύμφου, Λαφρίας, Πυλαιτίδος·	Innuptæ, Laphriæ, Janitricis:
Τῆμος βιαίως φάσσα πρὸς τόργου λέχος	Tunc violenter palumba ad Accipitris lectum,
Γαμφαῖσιν [b] ἅρπαις οἰνὰς [c] ἑλκυσθήσομαι,	Faucibus harpes columba raptabor,
Ἡ πολλὰ δὴ Βούδειαν, Αἴθυιαν, Κόρην	Multum Budæam, Fulicam, Virginem
360 Ἀρωγὸν [d] αὐδάξασα, ταῤῥοθον γάμων,	Vindicem invocans, depultricem nuptiarum.

VARIANTES LECTIONES.

a Al. πρὸς γῆρας. b Al. ἄρπαις. c Ἑλκυσθήσομαι al. d Αὐδάξασα Seld.

355. Παλλάδος ζηλώμασι.] ἐν τῷ ζηλοῦν τὴν Ἀθηνᾶν. Παλλὰς δὲ, ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ παρὰ τὸ πάλλειν τὰ ὅπλα· πολεμικὴ γὰρ, καὶ ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἀπὸ τῆς Διὸς κεφαλῆς ἐξέθορε τὰ ὅπλα κινοῦσα. ἢ παρὰ τὸ παλλομένην τὴν Διονύσου καρδίαν ἀνενεγκεῖν τῷ Διΐ. Διόνυσον γὰρ, τὸν καὶ Ζαγρέα καλούμενον, υἱὸν Διὸς καὶ Περσεφόνης ὑπάρχοντα, μεληδὸν οἱ Τιτᾶνες κατέτεμον, ἡ δὲ καρδίαν ἔτι παλλομένην ἀνήνεγκεν. ἢ ὅτι ἐν τῇ συμβολῇ τῆς μάχης [*] τῶν γιγάντων [*] κατὰ τῶν θεῶν Πάλλαντα, ἕνα τῶν γιγάντων, ἀνεῖλεν. ἢ Πάλλαντα, τὸν ἴδιον πατέρα, πτερωτὸν ὑπάρχοντα, καὶ βιάζοντα ταύτην, ὡς θέλοντα συγγενέσθαι, ἡ τὴν παρθενίαν τιμῶσα τοῦτον ἀνεῖλε, καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ ὡς αἰγίδα περιεβάλλετο, καὶ τὰ πτερὰ τότε τοῖς ποσὶ ταύτης προσήρμοσεν. ὅθεν αὐτὴν ἐθεοποίησαν Ἕλληνες, καθάπερ καὶ τὴν πολεμικωτάτην Ἀθηνᾶν, [1] Ἰτωνὶν μὲν ὑπάρχουσαν θυγατέρα, [2] Ἰοδάμας δὲ ἀδελφήν, ἣν [3] Ἰοδάμαν ἀντιπολεμοῦσαν ἀνεῖλεν, ὥς φησι Σιμωνίδης ὁ [4] γενεαλόγος,

> Παλλάδι κορυφῆσιν ἐλάμβανον, εἰσορέουσαι
> Ἔργον Ἀθηναίης [5] Ἰτωνίδος, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
> Ἥρωας χείρεσσιν ἐπικραδέοντας ἐρετμά.

Φερεκύδης δὲ Παλλάδια λέγει, τὰ ἀχειροποίητα μορφώματα, καὶ πᾶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ πρὸς γῆν παλλόμενον. καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοιοῦτο ἦν, τρίπηχυ ξύλινον ἐξ οὐρανοῦ καταπεσὸν ἐν Πεσινοῦντι τῆς Φρυγίας, ὅθεν Διόδωρος καὶ Δίων τὸν τόπον κληθῆναι φασίν. ἕτερος δέ τις ἱστορικὸς οὕτω λέγει τὸν τόπον κληθῆναι, ἀπὸ τῆς πολλοὺς ἐκεῖ πεσεῖν ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, ὁπότε διὰ τὴν ἁρπαγὴν Γανυμήδους ἐμάχοντο Τάνταλος ὁ ἐραστὴς Γανυμήδους, καὶ Ἶλος ὁ ἀδελφός. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀντιοχεὺς οὐκ ἐξ οὐρανοῦ λέγει πεσεῖν τὸ Παλλάδιον· Ἀσιον δέ τινα φιλόσοφον μαθηματικὸν τοῦτο ποιῆσαι [6] ἀστεροσκοπίᾳ καλλίστῃ, εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην, [7] ἔνθα ἂν τοῦτο μένῃ πεφυλαγμένον καὶ ἄσυλον· χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτο Παλλάδιον τῷ Τρωΐ. τὰς δὲ ἀλληγορίας, καὶ τὸ ἔτι ἐπεκτεῖναι τὴν ἱστορίαν, ἐατέον· ἔστι γὰρ, ὡς μυριάκις ἔφην, μυθικῶν χρεία. Ἀπολλόδωρος δὲ λέγει, μετὰ τὸ κτίσαι Ἶλον τὸ Ἴλιον, τῇ βοῒ ἀκολουθήσαντα, εὔξασθαι ἰδεῖν [8] σημεῖον, καὶ τότε πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, ὃ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός, τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον, λαιᾷ δὲ ἠλακάτην, καὶ ἄτρακτον. φασὶ γὰρ Ἀθηνᾶν παρὰ τῷ Τρίτωνι τραφῆναι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλάς· [9] ἀμφοτέρας δὲ ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ἐλθεῖν· μελλούσης δὲ πλήσσειν τῆς Παλλάδος, φοβηθεὶς ὁ Ζεύς, ἀνέτεινε τὴν αἰγίδα. Παλλὰς δὲ ἀναβλέψασα πρὸς τὴν αἰγίδα, [10] τρωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, πίπτει. Ἀθηνᾶ δὲ περίλυπος ἐπ' αὐτῇ γενομένη, ξόανον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασα, περιέθηκε τοῖς στέρνοις, ἣν λέγουσιν Αἰγίδα, καὶ ἐτίμα, ἱδρυσαμένη παρὰ τῷ Διΐ. ὕστερον δὲ Ἠλέκτρα [11] τούτῳ προσπελάσασα, ἔῤῥιψε πρὸς τὴν Ἴλιον.

356. Μισονύμφου.] [12] τοῦτο δῆλον, ὅτι ἡ τιμῶσα παρθενίαν, τὰς νυμφευθείσας μισεῖ. Διαφέρει δὲ παρθένος, ἡ καὶ κόρη, καὶ νεᾶνις λεγομένη, πρὸς νύμφην, γυναῖκα, καὶ χήραν. Παρθένος μὲν γάρ ἐστιν, ἡ μὴ γευσαμένη συνουσίας ἀνδρός. Νύμφη δὲ, ἡ νεωστὶ συζευχθεῖσα, μήπω δὲ τετοκυῖα. Γυνὴ δὲ, ἡ γονῆς δεκτική, καὶ τίκτουσα. Γραῦς δὲ, ἡ διαφθαρεῖσα τῷ πλήθει. Λαφρία.] ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, ἤτοι λαφυρία, ἡ ἄγουσα τὰ ἐκ τοῦ πολέμου λάφυρα, καὶ συγκοπῇ Λαφρία. [13] ὅμοιον δὲ ἐστι τῷ ἀγέλεια, ἡ ἄγουσα λείαν. Πυλαιτίδος.] καὶ τοῦτο συμβολικῶς ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. ἐν ταῖς πύλαις γὰρ αὐτὴν ἔγραφον τῶν πόλεων, καὶ οἰκιῶν, ὡς ἐν προαστείοις τὸν Ἄρεα· συμβολικωτέρως ὑποτιθέμενοι, [14] ὡς ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ ταῖς οἰκίαις χρὴ συμβουλῆς καὶ φρονήσεως, ἐν τοῖς ἐκτὸς δὲ ὑπὲρ τούτων ἀμύνης τοὺς πολεμίους.

357. Τὴν δὲ φάσσα, καὶ τόργος, οἰνὰς, καὶ ἅρπη, ἐξέθην.

359, 360. Ἡ πολλὰ αὐδάξασα καὶ ἐπικαλεσαμένη ἀρωγὸν ταῤῥοθον καὶ βοηθὸν, [15] τουτέστιν ἀποδιώκτειραν, τῶν ἐμῶν βιαίων γάμων, τῶν ἐκ τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος. τὴν Κόρην, ἤτοι παρθένον, Ἀθηνᾶν, τὴν Βούδειαν, καὶ Αἴθυιαν. μυθικῶς δέ τινα δοκοῦντες ἤτοι Ἀθηνᾶν, ἐκείνης ἐπίθετα ταῦτα λέγουσιν. ἡ δὲ φρόνησις Ἀθηνᾶ ἐπίθετα ταῦτα κέκληται· Βούδεια γὰρ, ἡ φρόνησις, ὅτι τοὺς βόας ἀρότρῳ καὶ ζυγοῖς ὑπέδειξε, καὶ τίμιοι τὰς αὔλακας. Αἴθυια δὲ, ὅτι καὶ πλοῖα ἡ φρόνησις κατεσκεύασε, καὶ δίκην αἰθυιῶν ἐδίδαξε τοὺς ἀνθρώπους ναυτίλλεσθαι ἐπ' αὐτῶν, διαπειρωμένους τῆς θαλάσσης. Αἴθυια δέ ἐστιν ὄρνεον θαλάσσιον ἄφρων, ἀφρῷ ἁλισκόμενον· οἱ γὰρ παῖδες τῷ ἁλιείων ἀφρὸν τῇ χειρὶ λαβόντες, πόῤῥω πρὸς τὴν θάλασσαν ῥίπτουσιν, εἶτα ἐγγὺς, καὶ ἐγγύτερον, ἕως ἐπ' αὐτὰς αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐλθούσας ἀγρεύουσιν.

EMENDATIONES.

[*] Hoc addo ex Bar. Grav. & Phavorino, idque è cæteris excidisse contextus indicat. 1 Ἰτωνίδα Bar. Grav. & Phavorin. 2 Ἰοδάμη Bar. Phavorin. Ἰοδάμαντος Seld. 3 Ἰοδάμαν Seld. Phavorin. Ἰόδαμον Bar. 4 Emendandus ex hoc loco Phavorinus, qui legit γενεαλόγος ... ἐλάμβανον &c. Et alibi possemus, mutilatis istius Lexicographi locis quam plurimus, mederi, si tanti esset ejus Auctoris cura. Cum tamen is alium habuisse Codicem compertus sit, quam qui ad nos devenerit, hic illic, prout res exiget, textum Scholiast. nostri emendare conabimur, ex illa rudi indigestaque mole, tamquam ex stercore, gemmas colligentes. 5 Ἰτωνίδος, pro Ἰωνίδος, ex omnibus MSS. & Phavorino. 6 Περιτάσει κάλλιστα Bar. Grav. & Phavorin. 7 Ita Seld. ἵνα ἂν τοῦτο μένῃ Impressi. ἵνα ἂν μένῃ τοῦτο Bar. idemque fere Phavorin. 8 Σημεῖον, pro σῆμα, ex utroque MSS. & Phavorino. 9 Ita restitui, ope Seld. ἀμφοτέρας δ' ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ἐλθεῖν Impressi. ἀμφοτέρας διδασκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ἐλθεῖν Bar. Grav. & Phavorin. 10 Comma posui post Ἀθηνᾶς. 11 Τούτῳ προσπελάσασα posui, ex Seld. τοῦτο (τούτῳ Phav.) προσπελάσασα Impressi. πρὸς τοῦτον ἐγγίσασα Bar. 12 Τοῦτο δῆλον, ὅτι, pro ... ex utroque MSS. & Phavorin. 13 Ita emendavi, cum prius scriptum esset, ὅμοιον δέ ἐστι τῷ ἀγελεία, ἡ ἄγουσα λείαν. 14 Ὡς ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ ταῖς οἰκίαις τὰς Ἀθηνᾶς χρὴ συμβουλῆς &c. Impressi. Ego τὰς Ἀθηνᾶς delevi, ut à filo orationis prorsus alienam, nixus auctoritate utriusque MSS. 15 Ita emendavi hunc locum, ex fide utriusque MSS. quem Impressi sic corruperant, τῶν γάμων, τῶν ἐκ τοῦ Λοκροῦ Αἴαντος ἐμῶν βιαίων γάμων ἀποδιώκτειραν τὴν κόρην ἤτοι &c.

361, 362.

Ἡ δ' εἰς τέραμνα δουρατογλύφου στέγης [a]
Γλήνας ἄνω στρέψασα, χώσεται[c] στρατῷ,
Ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα, [b] καὶ θρόνων Διὸς,
Ἄνακτι πάππῳ [c] κτῆμα τιμαλφέστατον.
365 Ἑνὸς δὲ λώβης [d] ἀντὶ, μυρίων τέκνων
Ἑλλὰς [e] στενάξει πᾶσα τοὺς κενοὺς τάφους,
Οὐκ ὀστοθήκαις, χοιράδων δ' [f] ἐφημένους,
Οὐδ' ὑστάτην [g] κλώθοντας ἐκ πυρὸς [h] τέφραν
[i] Κρωσσοῖσι ταρχυθεῖσαν, [k] ὡς φθιτῶν θέμις,
370 Ἀλλ' οὔνομ' οἰκτρὸν, καὶ κενηρίων [l] γραφὰς

Illa verò in tecta lignis compactæ domus
Suspiciens, irascetur exercitui,
E cœlo delapsa, Jovisque solio,
Avo regi res pretiosissima.
Unius autem ob peccatum, infinitorum liberorum
Honoraria gemet omnis Græcia sepulcra,
Non urnis, sed scopulis insidentia,
Nec extremum tegentia ex igne cinerem
Hydriis conditum, ut mortalium mos est,
Sed nomen miserandum, & cenotaphiorum inscriptiones

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἔσω στρέψασα al. ἀναστρέψασα. b Καὶ Διὸς θρόνων Seld. c Χρῆμα Seld. aliique. d Al. ἄντι penacut. quod casui suo postponatur: Nam, ut aiunt Grammatici, *Postposita præpositione retrahitur accentus*; non desunt tamen exempla, in quibus hæc regula fallit, quod experientia quotidiana abunde testabitur. e Στενάξει MSS. uterque. f Ἐφημμένους Seld. ἐφήμενος al. g Al. κλώθοντας. h Al. τέφρην. i Κρωσσοῖσι Seld. k Ὡς θέμις φθιτῶν Seld. l Ταφὰς Bar.

361, 362. Ἡ δ' εἰς τέραμνα.] ἐκείνη δὲ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς τέραμνα, ἤτοι εἰς τὴν στέγην, ἄνω στρέψασα τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὀργισθήσεται τῷ στρατῷ, ἐξ οὐρανοῦ ποτὲ τῷ πάππῳ μου Τρωῒ πεσοῦσα. [1] Οὗτος μὲν μυθικῶς λέγει, ὡς Ἄσιος μαθηματικὸς φιλόσοφος τοῦτο ποιήσας ἀστροσκοπίᾳ καλλίστῃ, εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην, ἔνθα τοῦτο πεφυλαγμένον καὶ ἄσυλον εἴη, χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτο Παλλάδιον τῷ Τρωΐ. Ἀπολλόδωρος δὲ λέγει, μετὰ τὸ κτίσαι Ἴλιον τὸν Ἶλον τῇ βοῒ ἀκολουθήσαντα, εὔξασθαι ἰδεῖν σημεῖον, καὶ τότε πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, ὃ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον, λαιᾷ δ' ἠλακάτην καὶ ἄτρακτον. Καὶ πάλιν, οὕτως μὲν μυθικῶς λέγεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἴδωλον στρέψαι τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν στέγην, καὶ ὀργισθῆναι τῷ στρατῷ. Ὅμηρος δὲ Ἀθηνᾶν ὀργισθεῖσαν τότε, τὴν ἀέρα καλεῖ· ἐναντίων γὰρ πνευσάντων ἀνέμων, ὁ τῶν Ἑλλήνων στόλος ἐφθάρη.

363. Ἐξ οὐρανοῦ πεσοῦσα.] οἱ μὲν οὕτω μυθικῶς φασὶν, ὅτι Τρωῒ ἐξ οὐρανοῦ τοῦτο πεσεῖν. ἐγὼ δὲ ἀλληγορικωτέρως φημὶ, ὡς καὶ προεῖπον, Ἄσιος τὶς μαθηματικὸς φιλόσοφος ἀστροσκοπήσας καὶ ἀστρολογήσας καλῶς, τοῦτο κατεσκεύασεν, εἰς τὸ ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν, τὴν ἄσυλον τοῦτο φυλάττουσαν. ὅθεν διὰ τὴν ἀστροσκοπίαν, καὶ τὸ ἀστρολόγημα, ἐμυθεύσατο, ὡς ἐξ οὐρανοῦ καταπέπτωκεν.

365. Ἑνὸς δὲ λώβης ἀντί.] ἀντὶ δὲ τῆς ἁμαρτίας τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ, ἡ Ἑλλὰς πᾶσα στενάξει, θρηνοῦσα τὰ [2] ψευδοτάφια τῶν ναυαγησάντων Ἑλλήνων, ἤτοι αὐτοὺς τοὺς ναυαγήσαντας Ἕλληνας, οὐκ ἐν τάφοις κειμένους, ἀλλ' ἐπὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν, οὐδὲ φυλάσσοντας τὴν τέφραν τῶν ἑαυτῶν λειψάνων ἐκ πυρὸς ἐν λάρναξι τεθειμένην, ὡς νόμος τῶν ἐπὶ ξένης χώρας θανόντων νεκρῶν, ἀλλὰ φυλάσσοντας ὄνομα ἐλεεινὸν, καὶ [2] ψευδοταφίων ἐπιγραφὰς, βρεχομένας τὰς ἐπιγραφὰς τῶν τάφων, ἤτοι τοὺς τάφους αὐτοὺς, θερμοῖς δακρύοις πατέρων, * καὶ * παίδων, καὶ ἐν τοῖς τῶν γυναικῶν, τῶν τεθνηκότων δυλοτάτῃ, θρηνοῦσι. Λώβης.] τίς ἡ λώβη; φασὶν ὅτι ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας καταφυγοῦσαν Κασσάνδραν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τῷ Παλλαδίῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἐχομένην, ἀπίασεν, καὶ αὐτόθι συνεγένετο· [3] ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ, τοῦτον ἐν τῇ θαλάσσῃ σὺν πολλοῖς ἑτέροις τῶν Ἑλλήνων ἀνεῖλεν, οὕτω μὲν οἱ πολλοί φασι, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Καταφυγοῦσαν αὐτὴν ἀπίασεν τοῦ ναοῦ, καὶ ἔχειν λείαν αὐτὴν, καθάπερ ἑτέρας οἱ λοιποὶ στρατηλάται, ἃς ἔφθασεν ἕκαστος ἁρπάξαι. ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς Ἀγαμέμνων, τῷ Ὀδυσσεῖ τοῦτο κοινοῦται, ὁ δὲ κηρύσσει, ὡς Αἴας ἐν τῷ ναῷ ταύτῃ ἐμίγη. συνέβη γοῦν ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν τοῦτον ὑπ' Ἀγαμέμνονος, μισηθῆναι δὲ καὶ τὸν στρατηγὸν Αἴαντα ὑπὸ τοῦ ἀλογίστου πλήθους καὶ σύρφακος. εἰς ναῦν δὲ θέμενος τὰ Ἀχιλλέως πρότερον ἦλθεν, πῶς ἀφῃρέθη τὴν Ἱπποδάμειαν Βρισηΐδα, ἔτι δὲ λογισάμενος καὶ τοῦ Παλαμήδους τὸν ἄδικον θάνατον, καὶ φοβηθεὶς μήπως καὶ αὐτὸν δόλῳ ἀνέλωσιν, ἐμβὰς τῆς νεὼς ἐν [4] ἀφωσφόρῳ καὶ χειμερίῳ καιρῷ, ἐναντίων ἀνέμων πνευσάντων, ναυαγεῖ περὶ Τῆνον καὶ Μύκονον, ἢ Ἄνδρον καὶ Τῆνον· καὶ τῆς νεὼς περὶ ταῖς πέτραις λυθείσης, μέχρι τινὸς ὁ ἀνὴρ γενναίως νηξάμενος, περὶ τὰς Γυραίας πέτρας ἐσώθη. μεγάλων δὲ τῶν κυμάτων ἐπερχομένων συνεχεστέρως, σὺν μέρει τῆς πέτρας ἀποκοπέντι πρὸς τὴν θάλασσαν αὖθις κατενεχθεὶς, ἀπεπνίγη. μαθοῦσα δὲ ἡ Λοκρὶς ἅπασα τὸ συμβὰν, ἐπὶ χρόνον ὅλον μελανοφοροῦσα, τὸν ἄνδρα ἐπένθησε, καὶ ἐτησίως ὁλκάδα πληροῦσα θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν, καὶ πῦρ ἐμβάλλουσα τῇ ὁλκάδι, ἐξαρτῶσά τι μέλαν ἱστίον αὐτῶν χωρὶς, ἐπέμπε πρὸς τὸ πέλαγος, καταναλίσκεσθαι θυσίαν τῷ ἥρωι.

367. Χοιράδων.] χοιράδες, σπίλοι, μύρμηκες, τύρανοι, ῥαχίαι, αἱ ὕφαλοι λέγονται πέτραι. Ἐπειδὴ ἔθος ἦν τοὺς ἀλλαχοῦ τῆς πατρίδος τεθνηκότας καίειν, καὶ τὴν τέφραν αὐτῶν ἐν κεραμοῖς καὶ λάρναξι καὶ ἀμφιφορεῦσιν εἰς τὴν πατρίδα κομίζειν, ὥσπερ ἐγένετο ἐν τῇ κ' τῆς Ἰλιάδος, καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ Ἀχιλλεῖ· φησὶν οὖν ὁ Λυκόφρων, ὅτι οὔτε ἐν τῇ πατρίδι ἀποθανοῦνται οἱ Ἕλληνες, οὔτε ἐν τῇ ξένῃ γῇ ἀποθανόντες τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐν λάρναξιν ἐμβαλόντες ἀποκομίσουσιν εἰς τὰς αὐτῶν πατρίδας, ἀλλὰ ναυαγήσαντες ἀπολοῦνται ἐν ταῖς θαλασσίαις πέτραις, καὶ ὡς τάφοι αὗται αὐτοῖς γενήσονται.

EMENDATIONES.

1 Quæ hic dicuntur de Asio, & Palladio, neuter MSS. Codicum agnoscit; & quidem non immerito abesse videntur, nisi credamus *Scholiasten* nugacissima Tautologia, quæ paulo ante dixisset, iisdem verbis repetere. 2 ψευδοταφίων, pro ψευδογραφίων, ex utroque MSS. * Ex *Bar.* 3 Ὀργισθεῖσα δὲ τούτῳ ἡ Ἀθηνᾶ vulgg. Codd Lectio nostra, quam *Phavorino* debemus, clarior est, quam etiam tuetur *Grav.* 4 Ἀφωσφόρῳ pro ὀπωφόρῳ, ex fide omnium MSS. & *Phavorini*.

[a] Θερμοῖς τεκόντων δακρύοις λελουμένας,	Calidis parentum, ac filiorum lacrymis
Παίδων τε, καὶ θρήνοισι τοῖς ὁμευνίδων.	Perfusas, & lamentis uxorum.
Ὀφέλτα, [b] καὶ μύχουρε χοιράδων Ζάραξ,	O Ophelta, & petrarum custos Zarax,
Σπίλοι τε, καὶ [c] Τρύχαντα, καὶ τραχὺς Νέδων,	Scopulique, & Trychanta, & asper Nedon,
375 Καὶ πάντα Διρφωσσοῖο, καὶ Διακρίων	Omnesque Dirphossi, & Diacriorum
[d] Γωλεὰ, καὶ Φόρκυνος οἰκητήριον,	Gurgites, Phorcique domicilium,
[e] Ὅσων στεναγμῶν ἐκβεβρασμένων νεκρῶν	Quot suspiria mortuorum cum semifractis
Σὺν ἡμιθραύστοις ἰκρίοις ἀκούσετε;	Tabulatis ejectorum audietis?
Ὅσων δὲ φλοίσβων ῥαχίας δυσεκβάτου	Quotque strepitus inaccessibilis sali
380 Δίναις [f] παλιρροίοισιν ἕλκοντος σάλου;	Vorticibus refluis scopulos trahentis?
Ὅσων δὲ [g] θυννῶν ἠλοκισμένων ῥαφὰς	Quotque thynnos futuras capitis
Πρὸς τηγάνοισι κρατὸς, ὧν καταιβάτης	Contra cautes sulcatos, quos præceps
Σκηπτὸς κατ' ὄρφνην γεύσεται δηουμένων;	Fulmen vastatos per noctem gustabit:

VARIANTES LECTIONES.

a Versum hunc non agnoscit *Bar.* b Καὶ in quodam *Impress.* deest. c Τρυχάντα paroxyton. *Bar.* eundemque tonum in *Scholiis* retinet: d Γωλεὰ *Bar.* ejusque *Scholia*, & alii. γυαλὰ al. e Ὅσον al. f Παλιρροίοισιν *Bar.* παλιρρόοισιν al. *Scaliger* παλιρροιβδοισιν legendum putat: sed vulgatam lectionem retinendam esse non immerito existimat *G. Canterus*, cujus Annotationes videndæ. g Θύνων *Seld.* aliique.

373. * Ὀφέλτα, καὶ μύχουρε.*] ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς τόπους, καὶ τὰ ἀκρωτήρια, ἐν οἷς ἔμελλον τὰ τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι ναυάγια. ὦ Ὀφέλτα, καὶ Ζάραξ, μύχουρε τῶν χοιράδων, ὅτι φύλαξ τῶν κοιλοτάτων πετρῶν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὦ Ζάραξ, ἔχων κοίλας πέτρας. [1] ὁ Ὀφέλτης δὲ, καὶ Ζάραξ, ὄρη Εὐβοίας. ὁ μὲν Ὀφέλτης ἀπὸ Ὀφέλτου, τοῦ Ἀρχεμόρου, κληθεὶς, ὃς υἱὸς ἦν Λυκούργου, ἱερέως τοῦ Νεμείου Διός. Ζάραξ δὲ, ἀπὸ Ζάρακος, τοῦ υἱοῦ Καρύστου. ὁ δὲ αὐτὸς Ζάραξ καὶ [2] Φάλαισιν, καὶ ἑτέρους, Καφηρεὺς λέγεται), νῦν δὲ ὁ Καφηρεὺς ἰδιωτικωτέρως Ξυλοφάγος καλεῖται.

374, 375, 376. Τρύχαντα, καὶ Νέδων, καὶ Διρφωσσὸς ὄρη [3] Εὐβοίας εἰσί. τὸν δὲ Διρφωσσὸν ὁ Εὐφορίων Δίρφυν καλεῖ,

Δίρφυν ἀνὰ τρηχεῖαν ὑπ' Εὐβοίῃ κακόνισσο.

Διάκρεια δὲ, ὄρη [3] Εὐβοίας, ὅτι ἐκεῖ διεκρίθησαν Ἥφαιστος, Ἀθηνᾶ, καὶ Ἑρμῆς. Ἥφαιστος μὲν λέγων, ὅτι καλὸν ὁ ἄνθρωπος. Ἑρμῆς δὲ, ὅτι καλὸν ἡ οἰκία. Ἀθηνᾶ, ὅτι καλὸν ὁ βοῦς. ταῦτα φασὶν οἱ μῦθοι. Γωλεὰ δὲ, αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις. Φόρκυνος οἰκητήριον.] ἡ θάλασσα.

379. Ὅσων δὲ θύνων.] [4] θύνους καλεῖ τοὺς κινδυνεύσαντας Ἕλληνας. Τὸ δὲ ἑξῆς· Ὅσων δὲ θύνων ἠλοκισμένων καὶ κολακοπέντων τὰς ῥαφὰς τοῦ κρατὸς ἐν τοῖς τηγάνοις καὶ πλατείαις πέτραις· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ Στεναγμὸν ἀκούσεται.

382, 383. Ὧν καταιβάτης.] οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἀποπλέοντες, ζοφώδους αὐτοῖς τοῦ ἀέρος, καὶ πνευμάτων, καὶ κεραυνῶν γεγενημένων, ἀπώλοντο, ὥσπερ καὶ Εὐριπίδης ἐν ταῖς Τρῳάσιν ὡς ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς λέγει,

Καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον, καὶ χάλαζαν ἄσπετον
[5] Πέμψει, ζοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα.
Ἐμοὶ δὲ δώσειν πῦρ κεραύνιον λέγει,
Βάλλειν Ἀχαιοὺς, ναῦς τε [6] πιμπράναι πυρί.

Καὶ πάλιν ὡς ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος λέγει,

——— [7] ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός·
Ἀκταὶ δὲ Μυκόνου, [8] Δήλιοί τε χοιράδες,
[9] Σκῦρός τε, Λῆμνός θ', αἱ [10] Καφήρειοί τ' ἄκραι
Πολλῶν θανόντων [11] σώμαθ' ἕξουσι νεκρῶν.

Καταιβάτης.] ὁ σκηπτὸς, ὁ κάτω φερόμενος, καὶ πληκτικὸς, καὶ αἰφνίδιος κεραυνός. εἴδη δὲ κεραυνῶν εἰσὶ τέ· Πρηστὴρ, ὁ καὶ πυρώδης καλούμενος, ὃς καταφερόμενος τοῦ πνεύματος, [12] καὶ ἐκπυρωθέντος, καὶ λεπτυνθέντος γίνεται). Σκηπτὸς, ὁ καὶ καταιβάτης, ὃς γίνεται [13] παχυνθέντος τοῦ πυρώδους πνεύματος. [14] Ἀργὴς, ὃς διὰ τὴν πάνυ λεπτότητα ἡ φλὸξ, μελαίνῃ δέ. Ψολόεις, ὁ ἐν τῇ φαύσει ὀλλύων. Ἑλικίας δὲ, ὁ συστροφὰς καὶ ἕλικας ποιῶν, διὰ μέσην ταχύτητα καὶ ὑγρότητα τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος ἀντωθούμενος.

EMENDATIONES.

* Ex utroque *MSS.* 1 Ὁ Ὀφέλτης, pro ὁ Ὀφέλτα, ex *Seld.* & *Grav.* ὁ Ἐφάλτης *Bar.* 2 Φάλαισιν *Bar.* & *Grav.* 3 Εὐβοίας, pro Εὐοίας, ex utroque *MSS.* Item Εὐβοίῃ, pro Εὐοίῃ· iterumque Εὐβοίας, pro Εὐοίας, paulo post. 4 Θύνους, pro θύνας, ex *Bar.* 5 Πέμψει *Bar.* πέμψει *Seld.* πέμψει editio *Euripidis Canterana*; quem locum ex hoc emendandum puto. 6 Πιμπράναι, pro πυρῶν, ex ipso *Euripide.* πιμπρῶσαι *MSS.* omnes, quæ utique lectio non est prorsus rejicienda. 7 Ταράξω *Seld.* 8 Δήλιαι *MSS.* uterque. 9 Σκῦρός τε, pro Σκῦρός τε ex *Euripide.* σκύμνος τε *Bar.* & *Grav.* 10 Καφήρειοι *Seld.* 11 Σῶμα θανόντων *Bar.* & *Grav.* 12 Ita emendavi hunc locum ex *Seld.* καὶ ἐκπυρωθέντος γίνεται *Bar.* & *Grav.* καὶ ἐκπυρωθέντος καὶ συνεδυθέντος γίνεται *Impress.* 13 Παχυνθέντος, pro παχυνθέντος, ex omnibus *MSS.* 14 Ita restitui hunc locum, ex fide utriusque *MSS.* quem in *Impress.* hoc modo corruptum offendi; ἀργὴς, διὰ τὴν πάνυ λεπτότητα. Et ἀργὴς quidem habent *MSS.* ipse vero ἀργὴς volui retinere, præ oculis habens Homericum istud. ——— ἀργῆτι κεραυνῷ.

384, 385,

Ὅταν [a] καρηβαρεῦντας ἐκ μέθης ἄγων,	Quando caput ex crapula gravatos ducens,
385 Λαμπτῆρα φαίνῃ τὸν ποδηγέτην [b] σκότοις	Facem lucebit tenebrarum ducem
Σίντης, ἀγρύπνῳ προσκαθήμενος τέχνῃ.	Noxius, vigili incumbens fraudi.
[c] Τὸν δ', οἷα δύπτην κηρύλον, διὰ στενοῦ	Illum ſanè, velut urinatorem halcyonem, per anguſtum
Αὐλῶνος οἴσει κῦμα [d] γυμνίτην φάγρον,	Canalem auferet fluctus nudum phagrum,
Διπλῶν μεταξὺ χοιράδων στροφούμενον.	Inter duos jactatum ſcopulos
390 Γυραῖσι δ' ἐν [e] πέτρῃσι τερσαίνων πτερὰ	In Gyris autem ſaxis pennas ſiccans

VARIANTES LECTIONES.

a Al. καρηβαροῦντας b Σκότου Bar. eandemque lectionem in *Scholiis* habet. c Τὸν δ' MSS. uterque, & idem in *Scholiis* retinent. d Γυμνίτην φάγρον Seld. e Πέτραισι MSS. uterque.

384, 385, 386. Ὅταν καρηβαροῦντας.] ὅταν ὁ σίντης, ἤγουν ὁ Ναύπλιος, ὁ Παλαμήδους πατὴρ, φαίνῃ περὶ τὸν Καφηρέα, τὸ ἀκρωτήριον Εὐβοίας, λαμπτῆρα καὶ φανὸν, ποδηγέτην σκότους, ἀγρυπνῶν, καὶ καρηβαροῦντας ἐκ μέθης ἄγων τοὺς Ἕλληνας. [1] Οὐ λείπει δέ τι ὡς, ἵν' ᾖ, ὡς καρηβαροῦντας, ἀλλὰ καλῶς οὕτως ἔχει, καὶ γὰρ Ὅμηρος οὕτως ἐν Ὀδυσσείᾳ φησὶν,

Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν.

Ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· [2] Ὀδυσσεὺς μὴ θέλων καὶ αὐτὸς συμπλεῦσαι ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν, ὑπεκρίνετο εἶναι μωρός· ζεύξας τοίνυν ἵππον καὶ βοῦν, ἠροτρία. τοῦτο δὲ Παλαμήδης, ὁ Ναυπλίου καὶ Κλυμένης τῆς Κατρέως, σοφώτατος ὢν τῶν κατ' αὐτὸν ἀνθρώπων, ἤλεγξε· Τηλέμαχον γὰρ, τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσέως, τέθεικεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀροτριῶντος· αὐτοῦ δὲ κρατήσαντος τὸ ἄροτρον, ἵνα μὴ ὁ παῖς αὐτοῦ φονευθῇ, ἠλέγχθη. συνέπλευσαν οὖν ἐπὶ Τροίαν τοῖς Ἕλλησιν ὁ Παλαμήδης τε, καὶ ὁ Ὀδυσσεύς. Παλαμήδης δὲ φθόνῳ Ὀδυσσέως, καὶ πεπλασμέναις τούτου γραφαῖς κατηγορηθεὶς, ὡς προδιδοὺς τῷ Πριάμῳ τοὺς Ἕλληνας· πεισθέντες οὖν οἱ Ἕλληνες ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν, καὶ οὕτως ἀναιρεῖται, γέγονε δὲ ὕστερον ἐν Λεπετύμνῳ, ὄρει Μηθύμνης, ἱερὸν τοῦ ἀνδρός. τότε δὲ μαθὼν τὴν τούτου ἀναίρεσιν ὁ τούτου πατὴρ Ναύπλιος, ἔπλευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπῄτει ποινήν, ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας, ὡς πάντων χαριζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ τὸν Παλαμήδην ἀνεῖλεν ὁ Ὀδυσσεύς, περιπλέων λοιπὸν τὰς χώρας τὰς Ἑλληνίδας, παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι, Κλυταιμνήστραν, τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος, Αἰγίσθῳ· Αἰγιάλειαν, τὴν Διομήδους, [3] τῷ υἱῷ Σθενέλου· [4] Μήδαν δὲ, τὴν Ἰδομενέως, ὑπὸ [5] Λεύκου, ὃν καὶ ἀνεῖλε Λεῦκος, καὶ [6] Κλεισιθήραν τὴν θυγατέρα αὐτῆς, ἐν τῷ ναῷ [7] καταφυγούσας· καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως, καὶ δέκα πόλεις τῆς Κρήτης ἀποστήσας, ἐτυράννησεν, καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰδομενέα τῆς Κρήτης καταίροντα ἐξήλασε. ταῦτα πάντα τῇ τοῦ Ναυπλίου γέγονε συσκευαῖς. Ὕστερον δὲ ἀκούσας τὴν τῶν Ἑλλήνων ἄνοδον ἐπὶ τὴν πατρίδα, ἧψε φρυκτὸν περὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας, καὶ, ὃν ἄν εἴπομεν, Καφηρέα, νῦν δὲ Ξυλοφάγον καλούμενον, ὅπη προσπλεύσαντες οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ δοκεῖν λιμένα εἶναι, διεφθάρησαν. Τὰ δὲ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ Εὐριπίδης ἐν δράματι Παλαμήδει φησίν,

[8] Ἐκάνετ', ἐκάνετε τὰν πάνσοφον, ὦ Δαναοὶ,
Τὰν οὐδὲν ἀλγύνουσαν ἀηδόνα μουσᾶν.

Λαμπτῆρα ποδηγέτην σκότους.] τὸν φρυκτὸν λέγει, ὃς κατήξεν αὐτοὺς εἰς ᾅδην. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα παραδοξολογία.

387, 388. [9] Τὸν δ', οἷα δύπτην.] τὸν δὲ γυμνίτην καὶ ἐπιλίτην φάγρον, λέγει δὲ τὸν Λοκρὸν Αἴαντα, ἢ τὸν φάγρον γυμνίτην καὶ γυμνὸν, κομίσει τὸ κῦμα διὰ τοῦ στενοῦ αὐλῶνος καὶ ἐπιμήκους πελάγους, ὥσπερ κύμβαλον ἄρρενα ἀλκυόνα, μεταξὺ τῶν δύο χοιράδων κλυδωνιζόμενον· ἐν δὲ Γυραίαις δὲ πέτραις σωθεὶς, καὶ ξηρανεῖ ποιῶν τὰ πτερὰ, διάβροχα ὄντα τῇ θαλάσσῃ, πάλιν πεσεῖται εἰς τὴν θάλασσαν, ὑπὸ τῶν ὄχθων καὶ πετρῶν τῇ τριαίνῃ καὶ τῷ τρικυμίᾳ βληθεὶς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ συμπλευσεῖται ταῖς [10] φαλλαίναις, καὶ τοῖς λοιποῖς ἰχθύσιν. ὃν ὕστερον ἐκριφέντα ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἡ Θέτις θάψει περὶ τὸν Τρέμοντα, χωρίον τῆς Δήλου, Κηρύλος.| ὁ ἄρσην ἀλκυών, παροξυτόνως διὰ τοῦ η, καὶ ἔστι Δωρικόν. Κείρυλος δὲ διὰ διφθόγγου καὶ ι προπαροξύτονον, Ἀττικῶς, ὡς φησὶν Εὐφρόνιος. σὺ δὲ τὸ κηρύλος ἐπίσης γίνωσκε γράφειν ὑμᾶς τε, καὶ τοὺς Ἀττικοὺς, καὶ Δωριεῖς, τοὺς δὲ Αἰολέας διφθόγγῳ. ἐκεῖνοι γὰρ τὸ Πηλεὺς, καὶ Νηλεὺς, καὶ τὰ ὅμοια, Πείλευς, καὶ Νείλευς λέγουσι, καὶ διφθόγγῳ γράφουσιν· ὡς οἱ Δωριεῖς τὸ πλῆον, καὶ μῆον, καὶ τὰ ὅμοια, διὰ τοῦ η γράφουσιν. Ἀλλὰ περὶ τοῦ κηρύλου, καί ἅ φησιν [11] Ἀντίγονος λεκτέον· [12] Γηράσαντας τοὺς ἄρσενας ἀλκυόνας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς· ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ γηράσαντες οἱ ἄρρενες τελευτῶσι. τὴν δὲ λῆρον καὶ μυθικὴν τοῦ ὄνυχος ἱστορίαν, καὶ τῶν ἀλκυόνων ἴσω.

389, 390. Διπλῶν μεταξὺ χοιράδων.] Μυκόνου καὶ Τήνου, ἢ Ἄνδρου καὶ Τήνου, ἢ μεταξὺ δύο τινῶν χοιράδων περὶ τὰς Γυρὰς καλουμένας πέτρας. καὶ Ὅμηρος,

EMENDATIONES.

1 Οὐ λείπει δέ τι reposui, pro οὐ λείπει τὸ, ex *Seld.* λείπει δέ τό *Bar.* & *Grav.* 2 Ita diſtinxi, cum prius ſcriptum eſſet, Ὀδυσσεὺς μὴ θέλων καὶ αὐτὸς συμπλεῦσαι ἐπὶ Τροίαν, τοῖς Ἕλλησιν ὑπεκρίνετο εἶναι μωρός. 3 Τῷ υἱῷ Σθενέλου poſui, pro Σθενέλῳ, conſentiente *Bar*, niſi quod pro Σθενέλου habeat Σθενέλῳ. Quin & *Grav.* τῷ υἱῷ agnoſcit. Cæterum Ægialea, Diomedis uxor, à Cometâ, Stheneli filio, corrupta dicitur; non autem ab ipſo Sthenelo, quem Trojanæ expeditionis ſocium habuiſſe Diomedem, ex Homero conſtat. 4 Μήδαν poſui, pro Μήδειαν, ex fide *Bar.* Meda enim, non Medea, dicta eſt Idomenei uxor, ut infra patebit v. MCCXX. ubi dicit Lycophron,

——————— ὑπὸ συζύγου
Μήδας δάμαρτος ἠγεμωμένος φρένας.

5 Λεύκου poſui, pro Λευκάνου. Et Λεῦκος, pro Λευκανὸς, ex omnibus *MSS.* Leucum enim, ingratum illum proditorem, qui Idomenei domum perdidit, infra vocavit Poeta, v. MCCXVIII,

Λεῦκον στρέψαντα φίλακα τῆς μοναρχίας.

6 Κλεισιθήραν poſui, pro Κλεισιθύραν, eandem ob cauſam. v. MCCXXII. 7 Καταφυγούσας pro καταφυγοῦσαν, ex *Bar.* & *Grav.* *Scholiaſtes* enim in plural. numero loqui videtur de Idomenei uxore, & filia; quarum utramque in Cereris templo occidit Leucus, ut poſtea patebit v. MCCXXIV. 8 Ἐκάνετ', ἐκάνετε τὰν πάνσοφον *Bar.* ἐκαίνετ', ἐκαίνετε τὰν πάνσοφον *Seld.* 9 Τὸν δ', οἷα δύπτην, pro τὸν δ' οἱ ἀδύπτην. 10 Φαλαίναις *Seld.* φαλαίναις *Bar* & *Grav.* φαλλαίναις *Impreſſ.* 11 Ἀντίγονος, pro Ἀντίγωνος, ex *Grav* & *Phavorino*. Videtur autem intelligi Antigonus Caryſtius, qui ſcripſit de mirabilibus. Conf. Jonſius libro de hiſtor. Philoſ. 12 Γηράσαντας, pro γηράσαντες, ſenſu id exigente. Quin & Phavorinus habet γηράσαντας.

[1] Γυρῆσι

Σπίζοντα πόντῳ, δ' ἀντέραν ἅλμην σπάσει,	Mari stillantes, alteram trahet salsuginem,
Βληθεὶς [a] ἀπ' ὄχθων τῷ [b] τελωνύχῳ δορὶ,	Tricuspide à scopulis hasta dejectus,
Ὡ νιν κολαστὴς δεινὸς [c] οὐτάσας Λατρεὺς,	Qua illum vindex horrendus vulnerans Mercenarius,
Ἀναγκάσει [d] φάλλαισι κοινωνεῖν [e] δρόμου	Coget unà cum balænis currere
395 [f] Κόκκυγα κομπάζοντα [g] μαψαύρας [h] στόμβους.	Cuculum jactantem vanas minas.
Ψυχρὸν δ' [i] ἐπ' ἀκταῖς ἐκβεβρασμένον νέκυν	Tum frigidum ad litus expulsum cadaver
Δελφῖνος ἀκτὶς [k] Σειρία [l] καταυανεῖ.	Delphini radius arefaciet Sirii.
Τάριχον ἐν μνίοις δὲ, καὶ [m] βρύοις σαθρὸν	Salsamentum demum putridum in algis, & musco
Κρύψει κατοικτίσασα [n] Νησαίας κάσις,	Sepeliet Nesææ Soror miserta,
400 Δίσκου μεγίστου τάρροθος Κυναιθέως.	Lapidis maximi adjutrix Cynæthei.

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἀφ'. b Τριώνυχῳ. *Seld.* c Οὐτάσας *Seld.* d Al. φάλαισι. e Δρόμων *Seld.* f Κίκυγα *Bar.* sed ad oram paginæ scripsit aliquis κόκκυγα. g Μαψαύρας *Seld.* h Στόμβους *MSS.* uterque, eandemque lectionem in *Scholiis* retineor. στόμβους al. i Ἐπ' αὐταῖς *Bar.* k Σείριος *MSS.* uterque, & alii. l Καζανεῖ *Bar.* cum editt. vulgg. at *Seld.* & alii nonnulli malunt καταυανεῖ, siquidem αὔω, *sicco*, -sperum est, ut nos docuit *Bisetus* in *Aristoph.* Ranas, Act. 4. Sc. 2. quem videsis. Huic tamen contradicit *Tzetzes.* m Βρύοις *Seld.* n Νησαίας *Seld.*

[1] Γυρῇσι μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσεν.
Ἡ δὲ Τῆνος, καὶ Μύκονος, νῆσοι εἰσὶ τῶν Κυκλάδων. Τὸν δὲ στενὸν τόπον, αὐλῶνα καλεῖ. Γυραῖαι δὲ κυρίως ἐλέγοντο αἱ πέτραι, ἐν αἷς ὁ Αἴας ἀπώλετο.

392. Τελωνύχῳ δορί.] τῇ τριαίνῃ.

393. [2] Κολαστής.] ὁ Ποσειδῶν, ἤτοι ὁ θάλασσα, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κολάζων, καὶ τιμωρῶν, καὶ σείων τὴν γῆν. Λατρεύς.] ὅτι τῷ Λαομέδοντι ἐλάτρευσεν ὁ Ποσειδῶν ἐπὶ τῆς Τροίας οἰκοδομήσει. * καὶ Ἡσίοδος ἐκ τῆς Ἡρωϊκῆς γενεαλογίας, *
Ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος Ἐϋδμήτοιο πόληος
Ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων, καὶ Ἀπόλλων,
μυθικῶς.

395. Κόκκυγα.] κόκκυξ, ὄρνεον δειλόν, ὅμοιον ἱέρακι. ἔστι γὰρ κάλον, ὃ διὰ δειλίαν ὁ συναυλίζεται τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. ἔστι δὲ καὶ δύσφωνον, ὃ παρὰ Ρωμαίοις [3] κόκκολος καλεῖται. ὁ οὖν διὰ τὸ μάταιον, τὸν Αἴαντα παρείκασε κόκκυγι, ἢ διὰ τὸ φλύαρον· φησὶ γὰρ Ὅμηρος,
Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
ὃ διὰ τὸ μάτην φθέγγεσθαι, καὶ γὰρ θορυβητικὸν καὶ φλύαρον τὸ ὄρνεον. Στόμβους.] λοιδορίας. ἐγὼ δὲ στόμβους φημὶ, τὰς διὰ στόματος ὕβρεις, χλεύας, καὶ στωμυλίας.

396, 397. Νέκυν δελφῖνος.] τὸν νεκρὸν τοῦ Αἴαντος, διὰ τὸ ἐκβρασθῆναι εἰς γῆν· ὁ γὰρ δελφὶς γνοὺς αὐτὸν τελευτῶντα, εἰς γῆν ἐξέρχεται, ὡς ὁ Ὀππιανὸς λέγει. Ἀκτὶς Σειρία.] ὁ σειρία ἡ ἡλιακή, ἢ τοῦ ἡλίου, καλλαχεστικῶς. Σείριος γὰρ [4] κυρίως ἀστήρ ἐστιν εἷς ὑπὸ τὸ γένειον κείμενος τοῦ ἀστρώου κυνός, ὃν ἰδιώτως τοῦ ὅλου κυνὸς ὄνομα, κυνάστρον προσαγορεύουσι. περὶ γὰρ τοῦ Σειρίου τούτου ἀστέρος ἐν τοῖς Φαινομένοις Ἄρατος λέγει,
Ὀξέα σειριάει [5] (λάμπει, ὃ ξηραίνει) καί μιν καλέουσ' ἄνθρωποι
Σείριον. ————
Καταυανεῖ.] καὶ καθαυανεῖ. * καλαυανεῖ, ξηρανεῖ· * αὔω γὰρ, τὸ ξηραίνω, ψιλοῦται. καθαυανεῖ δὲ, ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ· αὔω γὰρ, τὸ λάμπω, δασύνεται, ὅθεν καὶ φαύω λέγομεν. τὸ δὲ καθαυανεῖ, ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ. τὸ σῶμα χαλεπτισμός, καὶ ἀστισμὸς λέγεται· τὸ γὰρ εἰπεῖν λαμπρυνεῖ τὸν νεκρόν, χάριν ἐστὶν· * ὃ γὰρ ἥλιος ξηραίνει, οὐχὶ λαμπρύνει· καὶ τὸ ξηραινόμενον πανταχοῦ μελαίνεται, διὰ τοῦτο λέγεται χαλεπτισμὸς τὸ σῶμα. * Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη· Τὸν δὲ Αἴαντα ἐκβεβρασμένον τῆς θαλάσσης ὁ ἥλιος ξηρανεῖ, ὡς σῶμα δελφῖνος. λείπει δὲ τὸ ὡς. ὡς τεταριχευμένον δὲ καὶ σαπρὸν κατακρύψει οἰκτίσασα ἡ Νησαίας κάσις, ἤτοι ἡ Θέτις, ἡ βοηθὸς τοῦ μεγίστου δίσκου, ἤτοι Διός. βοηθὸς δὲ τοῦ Διὸς ἡ Θέτις, ὡς καὶ Ὅμηρος,
Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσαο δεσμῶν.

398. Μνίον.] τὸ κεκολλημένον ἐν θαλασσίαις πέτραις, ὃ ἐρεῶδες, ἢ βοτανῶδες. Βρύον δὲ, τὸ ἐκκοπτὸν, καὶ πλέον ἐν ὕδασι. Σαθρόν.] νῦν τὸ σεσημμένον. κυρίως δὲ σαθρὸς, ὁ ἀσθενής, καὶ σεσημμένα τὰ ἄρθρα ἔχων.

399, 400. Νησαίας κάσις.] ἡ Νησαία μία τῶν Νηρηΐδων, θυγάτηρ Νηρέως καὶ Δωρίδος, τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός. Κάσις δὲ Νησαίας, νῦν ἡ Θέτις· ἐκ τῶν ἐπιφερομένων δὲ νοεῖται, φησὶ γὰρ, Δίσκου μεγίστου τάρροθος· οὐκ ἄλλη δὲ τῶν Νηρηΐδων τοῦ δίσκου, ἤτοι τοῦ λίθου, δηλονότι τοῦ Διὸς, γέγονε βοηθὸς, ἀλλὰ μόνη ἡ Θέτις. Δίσκον δὲ τὸν Δία λέγει, διὰ τὸν λίθον, τὸν ἀντὶ Διὸς ὑπὸ Ρέας ἀντιφαρμακευθέντα, καὶ ὑπὸ Κρόνου καταποθέντα, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ, τῆς Ὀρφέως ὑποκλέψας καὶ παραφθείρας Θεογονίαν. ταῦτα δὲ ὅ, τι λίθος, καὶ ὁ καταποσις, ἀλληγορίας φυσικῆς ἔχονται· καὶ ὁ τοῦ Διὸς βοήθεια, ἡ παρὰ τῆς Θέτιδος,
Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ [6] Παλλὰς Ἀθήνη.
ὁ δὲ Λυκόφρων μυθικῶς πάντα γράφει. Κυναιθεύς.] ὁ Ζεὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶται. αἰγοτικοὶ γὰρ, καὶ κυνηγετικοὶ οἱ Ἀρκάδες, καὶ ἐν τῇ κυνηλασίαις, καὶ [7] θελουσι τῶν κυνῶν ἐπώμων αὐτόν. Τάρροθος δὲ, βοηθὸς ἡ Θέτις τοῦ Διός.

EMENDATIONES.

1 Ita restituo versum hunc, ex *Homeri* Odysseâ. Γυρῇσι μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε *Bar.* ἀπέλασσε *Seld.* ἐπέλασσε *Impress.* 2 Hoc modo legendum arbitror hunc locum, authoritate fretus utriusque *MSS.* κολαστὴς γὰρ ὁ Ποσειδῶν &c *Impress.* * Ex *Seld.* 3 Κόκκος *Bar.* & *Grav.* 4 Σείριος δὲ κυρίως, pro σείριος δὲ κύων, ex fide omnium *MSS.* 5 Hæc uncis inclusi, quod ad Arati versum non pertineant; in *MSS* vero utroque desunt. * Ex omnibus *MSS.* * Hæc interserui ex *Seld.* 6 Φοῖβος Ἀπόλλων *Bar.* & *Grav.* 7 Θηρεύουσι *Bar.* & *Grav.*

401. Τύμβος

Τύμβος δὲ γείτων ὄρτυγος πτερουμένης	Sepulcrum verò vicinum alatæ Coturnici
Τρέμων, φυλάξει ῥόχθον Αἰγαίας ἁλός.	Tremens, cavebit Ægæi maris strepitum.
Τὴν [a] Καστνίαν δὲ, καὶ Μελιναίαν θεὸν	Castniam autem, & Melinæam Deam
Λυπρὸς παρ' ᾅδῃ δεννάσει κακορρόθων,	Tristis apud inferos vituperabit convicians,
405 Ἡ μὶν παλεύσει δυσλύτοις οἴστρου βρόχοις,	Quæ illum inexplicitis captabit œstri laqueis,
Ἔρωτας, οὐκ ἔρωτας, ἀλλ' [b] Ἐριννύων	Amores, nec amores, sed Furiarum
Πικρὰν [c] ἀποψήλασα κηρυλκὸν [d] πάγην.	Acerbas intendens damnosas pedicas.
Ἅπασα δ' ἄλγη δέξεται κωκυμάτων,	Omnis porrò dolores excipiet luctuum,
Ὅσην Ἄραιθος ἐντὸς, ἠδὲ δύσβατοι	Quamcunque Aræthus, atque inviæ

VARIANTES LECTIONES

a Al. Κασσνίαν, al. Κασσαναίαν. b Ἐρινύων al. c Ἀποψήλασα Suid. d Al. Πάγον.

401. Τύμβος δὲ γείτων.] ἡ Λητοῦς ἀδελφὴ Ἀστερία φεύγουσα τὴν τοῦ Διὸς μῖξιν, μετέβαλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα, καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ γέγονε νῆσος, ἥτις ἀπ' αὐτῆς Ὀρτυγία, καὶ Ἀστερία ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ τοῦ Διὸς συγγινομένου Λητοῖ, καὶ ποιήσαντος αὐτὴν ἔγγυον, ἔμελλε γεννῆσαι Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα. ζήλῳ δὲ Ἥρας μήτε ἐν γῇ, μήτε ἐν θαλάσσῃ [1] ὑποδεχομένης τῆς Λητοῦς πρὸς ὑπόστασιν, κελεύει τῷ Ποσειδῶνι Ζεὺς, καὶ ἀνέδωκε ταύτην τὴν νῆσον, τὴν Ὀρτυγίαν, καὶ Ἀστερίαν λεγομένην, πρότερον κρυπτομένην τοῖς κύμασι, [2] ὅτε δὲ ὑποστρέμουσαν τῷ φόβῳ, καὶ ἐκ τοῦ φανῆναι αὐτὴν Δῆλον ὠνόμασαν. ἐκεῖ οὖν ἐλθοῦσα ἡ Λητὼ, καὶ δάφνης καὶ φοίνικος πρότερον ἐκεῖ φανέντων ἀψαμένη, τὴν Ἄρτεμιν γεννᾷ, ἡ δὲ ταύτην μαιωσαμένη, καὶ τίκτει τὸν Ἀπόλλωνα. καὶ Ἄρτεμις μὲν τὴν Δῆλον κατέσχεν, Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν κατῆλθεν. Ὄρτυγα γοῦν πτερουμένην τὴν Δῆλον εἶπε, διὰ τὸ ὑποκείμενον τῆς Ἀστερίας. Γείτων δέ ἐστιν [3] ἡ Μύκων, νῆσος τῆς Δήλου, ἔνθα Αἴας τέθαπται.

402. Τρέμων δέ.] ὀνομαστικῶς οὕτω καλεῖ χωρίον παρὰ τῇ Δήλῳ, ἔνθα ὁ Αἴας τέθαπται. εἰκότως δὲ οὕτως καλεῖται, διὰ τὸ σείεσθαι πολλάκις τὴν Δῆλον. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη· Ὁ δὲ Τρέμων, ὄνομα χωρίου, ὁ τύμβος δηλονότι τοῦ Αἴαντος, ὁ γείτων τῆς Ὀρτυγος τῆς πτερουμένης, ἤτοι τῆς Δήλου, φυλάξει τὸν ῥόχθον καὶ ἦχον τῆς Αἰγαίας ἁλὸς, τουτέστιν, ἀποθανὼν ὁ Αἴας, οὐκ ἔτι κλυδωνισθήσεται. καὶ τοῦτο χαριεντισμός ἐστιν, ἐν τῷ Τρέμοντι γὰρ, χωρίῳ Δήλου, ὁ Αἴας Λοκρὸς κεῖται, πλησίον Τήνου καὶ Μυκόνου, αἵτινες νῆσοι περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος κεῖνται. Αἰγαῖον δὲ λέγεται, ὅτι δίκην αἰγὸς κυματοῦται.

403. Καστνίαν.] τὴν Ἀφροδίτην, τὴν μοιχάδα. Καστνίαν δὲ, τὴν ἀδελφοποιόν· τοὺς γὰρ ξένους ἀδελφοὺς, καὶ φίλους, τὰ ἐρωτικὰ ποιοῦσιν. οἱ γὰρ ἐρῶντες [4] φωραθέντες λέγουσιν, ἀδελφός μου, ἢ συγγενής ἐστιν. Μελιναίαν δὲ, τὴν αὐτὴν, διὰ τὸ ἡδὺ τῆς συνουσίας.

404. Λυπρὸς παρ' ᾅδῃ.] ὁ λυπηρὸς ἐπὶ τὸν ᾅδην δεννάσει καὶ ὑβρίσει. καὶ τοῦτο χαριεντισμός ἐστι τὸ σχῆμα.

405. Ἡ μὶν παλεύσει.] ἥτις Ἀφροδίτη, ἤγουν αὐτὸς ὁ ἔρως, μὶν καὶ αὐτὸν ἀγρεύσει ἐν βρόχοις καὶ δικτύοις τοῦ οἴστρου, ἤτοι τῆς [5] ἀκολασίας, ὑφ' ἧς, ὡς λυσσώδης, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς τῇ Κασσάνδρᾳ ἐμίγη. Οἶστρος δὲ, ζωΰφιον ἐστὶ σμικρότατον, ὃ ἐγγινόμενον ταῖς μασχάλαις τῶν βοῶν, ἢ τοῖς ὠσὶν, ἐκμαίνει αὐτοὺς, καὶ ἄγει κατὰ κρημνῶν, καὶ θαλάσσης, καὶ πυρὸς, εἰ τύχοι. καὶ τοῖς ἰχθύσι δὲ οἶστρος γενόμενος, ἐξωθεῖ τούτους ἐκ τῶν ὑδάτων ἐπὶ τὴν γῆν.

406. Ἐριννύων.] αἱ Ἐριννύες, μυθικῶς τρεῖς εἰσι δαίμονες, ὧν τὰ ὀνόματα, Τισιφόνη, Μέγαιρα, Ἀληκτώ. καὶ κατὰ μὲν Ἡσίοδον, καὶ λοιποὺς, ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Κρόνου ἐφύοντο· κατὰ δὲ Αἰσχύλον, Ἐριννύες Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα. καὶ Ἐπιμενίδης ὁ Κρήτου, ὡς Ἡσίοδος, ταύτας φησὶ γενέσθαι, λέγων,

> Ἐκ τοῦ καλλίκομος γένετο χρυσῆ Ἀφροδίτη,
> Μοῖραί τ' ἀθάνατοι, καὶ Ἐριννύες αἰολόδωροι.

Ἀλληγορικῶς δὲ Ἐριννύες, αἱ τιμωρητικαὶ δυνάμεις, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ, ἤτοι γῇ, ναίειν, ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ἀνύειν. Τισιφόνη δὲ, παρὰ τὸ τίειν τοὺς φονέας. Μέγαιρα, παρὰ τὸ μεγαίρειν καὶ φθονεῖν τοῖς κακοῖς· Ἀληκτὼ δὲ, παρὰ τὸ μὴ λήγειν τοῦ τιμωρεῖν τοὺς τοιούτους. Κρόνου δὲ καὶ Νυκτὸς παῖδες, διὰ τὸ ἀφανῶς καὶ ἀοράτως τὰς ἐκδικητικὰς ταύτας δυνάμεις [6] ἐπέρχεσθαι.

408. Ἅπασα δ' ἄλγη.] συνεκδοχικῶς φησὶν, ὅτι πᾶσα ἡ Ἑλλὰς στενάξει διὰ τὴν ἐμὴν βίαν, τὴν ἐν γάμοις, [7] πολὺ γὰρ πλῆθος Ἑλλήνων, τὸ μὲν ναυαγῆσαν, βραδέως κέκτηται θαλάσσης· οἱ δὲ τοῖς ἀνέμοις εἰς ξένην γῆν ἐξωσθέντες, ἐκεῖ θανοῦνται.

409. Ἄραιθος.] ποταμὸς Ἠπείρου, οὗ καὶ Καλλίμαχος μέμνηται, λέγων οὕτως,

> [8] Αἱ δὲ βαθυκρήμνοισι παρ' ἀγκύλον ἔχρος Ἀραίθε.

EMENDATIONES.

1 Ὑποδεχομένης τῆς Λητοῦς reposui, pro ὑποδεχομένη τῇ Λητοῖ, ex Phavorino. Quinetiam Λητοῦς habent Bar. & Grav. 2 Ita legendum opinor, ὅτε δὲ καὶ ὑποστρέμουσαν τῷ φόβῳ, ὡς δὲ φανῆναι Impress. ὅτε δὲ καὶ τρέμουσαν. καὶ ἐκ τοῦ φανῆναι Phavorin. 3 Legendum ἡ Μύκων, non Μύκων, nam antea dixit Scholiastes Ajacem in Mycone insula jacuisse. 4 Φωραθέντες, pro φωραθῶσιν, ex fide omnium MSS. 5 Ἀκολασίας, pro ἀκρασίας, ex Bar. & Grav. 6 Ἐπέρχεσθαι, pro ἀπέρχεσθαι, ex fide omnium MSS. Vult enim, Furias non visas homines invadere. 7 Πολὺ γὰρ πλῆθος, pro πολὺ δὲ πλῆθος, ex fide utriusque MSS sensu id exigente. 8 Ita restitui hunc Callimachi versum, Αἱ δὲ βαθυκρήμνοισι &c. Impress. Αἱ δὲ βαθυκρήμνοις Suid. Αἱ δὲ βαθυσι κρήμνοις Bar. Cl. Bentleius in suis Callimachi fragmentis (quæ non videram cum priorem Lycophronis editionem emisi in publicum) versum hunc sic restituit, p. 387.

Αἱ δὲ βαθυκρήμνοισι παρ' ἀγκύλον ἔχρος Ἀραίθε

410 [a] Λειβήθριαι σφίγγουσι Δωτίου πύλαι·	Libethriæ Dotii cohibent portæ:
Οἷς ἐμὸς ἔσαι κ' Ἀχερουσίαν πάρα	Quibus etiam juxta litus Acherusium
Ῥηγμῖνα δαρὸν ἐστεναγμένος γάμος.	Meæ lugebuntur diu nuptiæ.
Πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι τυμβευθήσεται	In visceribus etenim balænarum sepelietur
Βρωθεὶς [b] πολυστοίχοισι καμπέων γνάθοις	Multifidis devoratus maxillis
415 Νήριθμος ἐσμός· [c] οἳ δ' [d] ἐπὶ ξένης ξένοι,	Infinitus numerus: alii peregrè peregrini
[e] Παῶν ἔρημοι, δεξιώσονται τάφοις.	Cognatis orbi intrabunt sepulcra.
Τὸν μὲν γὰρ Ἠιὼν Στρυμόνος [f] Βισαλτία,	Unum quidem Eon Strymonis Bisaltica,
[g] Ἀψυνθίων ἄγχουρος, ἠδὲ Βιστόνων,	Absynthiis & Bistonibus contermina,
Κουροτρόφον πάγουρον [h] Ἠδωνῶν πέλας	Nutricium phagrum prope Edonos
420 Κρύψει, [i] πρὶν [k] Τυμφρηστὸν αὐγάσαι λέπας·	Abscondet, antequam Tymphrestum spectaverit collem;

VARIANTES LECTIONES.

a Λειβήθριοι al. Et *Seld.* habet ι eadem manu τῷ α superscriptum. b Al. πολυστοίχοισι. c Al. οἱ δ'. d Ἐπὶ ξένοις ξένοι *MSS.* uterque. e Πηῶν *Bar.* f Βισαλτία *Seld.* aliique. Βισαλτεία *Bar.* Βισαλτία al. g Ἀψιμθίων *Bar.* Ἀψυνθίων al. h Ἠδωνῶν *Seld.* quod habuisse videtur etiam *Bar.* Sed ν illud emendator aliquis in ω mutavit. i Al. πρὶν ἤ. k Al. Τυμφρηστοῦ.

410. Λείβηθρα.] πόλις Μακεδονίας, ὅθεν ἦν Ὀρφεύς, ὥς φησι,

Νῦν δ' ἄγε μοι κούρη [1] Λειβηθριὰς ἔννεπε Μοῦσα.

Δώτιον.] ἀκρωτήριον Ὀλύμπου, συνεχὲς Λειβήθροις. Πύλας δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς στενὸν λήγει τὸ Δώτιον, καὶ συγκλείει δίκην πυλῶν. Λέγει δὲ, ὅτι ὅσην γῆν ἔχουσιν ἐν τῷ μέσῳ ὁ Ἀράχθος ποταμός, καὶ τὸ Δώτιον ἀκρωτήριον, ([2] ἔχουσι δὲ τῆς Ἑλλάδος πᾶσαν, καθὸ τὸ μὲν Δώτιον ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ Ἀράχθος ἐν Ἠπείρῳ, σχεδὸν δὲ τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος οὗτοι οἱ τόποι εἰσίν, ὥσπερ εἴ τις ἄκρα τῆς Θρᾴκης εἴποι τὸ Βυζάντιον, καὶ τὴν Αἶνον) οὗτοι οἱ τόποι θρηνήσουσι διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους.

411, 412, 413, 414. Οἷς ἐμός.] οἷστισιν ἀνθρώποις καὶ ἄχει ᾅδου θρῆνος ἔσται διὰ τοὺς ἐμοὺς γάμους. Ἀχερουσία δὲ, λίμνη ἐστὶν Ἡρακλείας τοῦ Πόντου, ὡς καὶ ποταμὸς Ἀχέρων, ὃς νῦν καλεῖται [3] Σαωναύτης. μυθικῶς δὲ Ἀχερουσία, καὶ Ἀχέρων, λίμνη, καὶ ποταμὸς ᾅδου· παρὰ τὸ ἄχη καὶ [4] θλίψεις ῥέειν τοῖς τῶν τεθνηκότων συγγενέσι. [5] Πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι καμπέων καὶ κητῶν τυμβευθήσεται νήριθμος καὶ ἀμέτρητος ἐσμὸς, βρωθεὶς ἐν πολυστοίχοισι * καμπέων * γνάθοις, ἀντὶ τοῦ καταβρωθήσονται ὑπὸ τῶν θαλασσίων θηρῶν· κάμπη γὰρ, τὰ κήτη.

417, 418. Τὸν μὲν γὰρ Ἠιόν.] τὸν μὲν γὰρ κουροτρόφον πάγουρον, λέγει δὲ τὸν Φοίνικα, τὸν παρὰ πλεῖστον ἐσυγηκότα καὶ μισηθέντα ὑπὸ τῶν βροτῶν, ὅστις ὁ πατὴρ μὲν καὶ αὐτὸν ἔθηκεν ὄμμασι καὶ τυφλὸν, ὁπότε ἐνεκάλει εἰς τὸ νόθον λέχος τοῦ πήρωντος, ἤτοι ὅτι ἐμίγη τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ. [6] τοῦτον κρύψει ἡ Ἠιόν, ἡ ἡ Χρυσόπολις, ἡ Ἀμφίπολις, πόλις τοῦ Στρυμόνος, [7] ἡ Βισαλτία καὶ Θρᾳκική, ἡ ἄγχουρος καὶ γείτων τῶν Ἀψυνθίων, καὶ Βιστόνων, οἵτινες εἰσὶν ἔθνη Θρᾳκικά, πέλας Ἠδωνῶν, καὶ τῶν Μακεδόνων· κρύψει δὲ πρὸ τοῦ αὐγάσαι καὶ ἰδεῖν τὸ Τυμφρηστὸν λέπας καὶ ἀκρωτήριον. Ἠιόν.] πόλις Θρᾴκης ἐπὶ Στρυμόνι, ἔνθα τὸν Φοίνικα τελευτήσαντα ἔθαψεν ὁ Νεοπτόλεμος, ἡνίκα ἔπλει ἐπὶ τὴν πατρίδα. περὶ δὲ τὴν Ἠιόνα πάλιν καὶ Ἀθηναῖοι τοὺς Μήδους ἐνίκησαν, καὶ ἔστησαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι Ἑρμᾶς τρεῖς λιθίνους, καὶ ἐπέγραψαν,

Ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ἠιόνι Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοάς,
Λιμόν τ' αἴθωνα, κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα,
Πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

τούτων δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ μέμνηται. Στρυμόνος.] Στρυμών, ποταμὸς Θρᾴκης. Βισάλται δὲ, καὶ Ἀψίνθιοι, καὶ Βίστονες, ἔθνη Θρᾳκῶν. ὅθεν Ἀπολλώνιος περὶ Ὀρφέως λέγει,

[8] Βιστονίῃ φόρμιγγι καλῶς [9] ἐξῆρχεν ἀοιδῶν.

Βίστονες δὲ, ἀπὸ υἱοῦ Ἄρεος Βίστωνος, ὁ υἱοῦ Τερψιχόρης. Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἠδωνοί, ἔθνος Θρᾴκης.

419. Πάγουρον.] διὰ τὸ γηραιὸν, καὶ σκληρόδερμον, τὸν Φοίνικα λέγει. Κουροτρόφον δὲ, ὅτι παῖδα ὄντα Ἀχιλλέα ἀνέτρεψε. κουροτρόφον δὲ εἶπε πάγουρον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ πιννοτρόφου παγούρου. ἔστι γὰρ πάγουρος μικρὸς, ὃς τὴν θαλασσίαν πίνναν τρέφει, καθά φησιν ὁ Ὀππιανός. Ἠδωνοὶ, καὶ Ἤδωνες, Θρᾳκικὰ ἔθνη. [10] ἀλλ' οἱ μὲν Ἤδωνες τὴν παραθαλασσίαν οἰκοῦσιν, Ἠδωνοὶ δὲ τὴν μεσόγαιαν.

420. Τυμφρηστός.] πόλις, καὶ ὄρος Τραχῖνος, ἀπὸ τοῦ Τυμφρηστοῦ τινὸς βασιλέως, ἢ Τυμφρηστίου, υἱοῦ Ἡρακλέος. λέγεται δὲ τὸ ὄρος ἀρσενικῶς, ἡ δὲ πόλις θηλυκῶς, ὡς Εὐφορίων, [11] Βουκολέων Τρηχῖνα Τυμφρηστοῖο αἰπύς.

EMENDATIONES.

1 Λειβηθρίας *Bar.* 2 Parenthesin heic posui, ut sensus fieret manifestus, qui antea paulo obscurior fuit. 3 Σαωναύτης, pro Συωναύτης, ex *Thavorino.* Σωναύτης *Grav.* 4 Malui θλίψεις cum *Thavorino,* & omnibus *MSS.* quam λύπας cum *Impressis.* 5 Ita emendavi hunc locum, ex utroque *MSS,* quem *Impressa* editt. corrupte hoc modo proferebant. πολλῶν γὰρ ἐν σπλάγχνοισι καμπέων καὶ κητῶν τυμβευθήσεται. Νήριθμος.] καὶ ἀμέτρητος ἐσμὸς βρωθεὶς &c. 6 Sic legendum arbitror hunc locum. Eon enim, Amphipolis, & Chrysupolis, diversa sunt ejusdem urbis nomina. Τοῦτον κρύψει ἡ Ἠιὼν ἡ Χρυσόπολις ἡ Ἀμφίπολις πόλις τοῦ Στρυμόνος *Impress.* τοῦτον κρύψει ὁ [illegible] πόλις τοῦ Στρυμόνος *MSS* omnes. 7 Ἡ Βισαλτία καὶ Θρᾳκικὴ *Bar.* ἡ Βισαλτία καὶ Θρᾳκικὴ *Seld.* Θρᾳκικὴ etiam habet *Grav.* ἡ Βισαλτία καὶ [illegible] *Impress.* 8 Βιστονίῃ substitui, pro Βιστονίη. 9 ἐξῆρχεν *Bar.* 10 Ita lego cum *Seld.* ἀλλ' οἱ μὲν Ἤδωνες παρὰ θάλασσαν οἰκοῦσι *Bar.* & *Grav.* περὶ θάλασσαν *Impressi.* 11 Βουκολέων Τρηχῖνα Τυμφρηστοῖο αἰπύς *Bar.* Τρηχῖνα Τυμφρηστοῖο habet etiam *Grav.* cum *Impressis* consentit *Seld.* nisi quod pro Τρηχῖνα, quod corruptum videtur, habeat Τειχῖνα & isti priori ι superscriptam υ.

421, 422.

[a] Τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐςυγημένον βροτῶν,	Patri maximè omnium invisum,
Ομηρον ὅς μιν θῆκε τετρήνας λύχνοις,	Qui eum perforatis lucernis excæcavit,
Οτ' [b] εἰς νόθον τρήρωνος [c] ηὐνάσθη λέχος.	Quando in adulterino Columbæ cubuerat lecto.
Τρεῖς δὲ [d] ταρχύσουσι [e] Κερκάφου [f] νάπαι	Tres verò sepelient Cercaphi saltus
425 Καύηκας, οὐκ [g] ἄποθεν [h] Αλέντα ποτῶν.	Laros, non procul ab Alente fluvio.
Τὸν μὲν, Μολοσσοῦ, [i] Κυπέως, Κοίτου κύκνον,	Primum quidem, Molossi, Cypei, Cubicularis Cygnum,

VARIANTES LECTIONES.

a Τὸν πατρὶ πλεῖστον Seld. b Al. ἐς. c Ηὐνάσθη Bar. εὐνάσθη al. d Ταρχύσουσι Bar. ταρχύσουσι al. e Κερκάφου Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. f Νάπαι Seld. g Απωθεν al. sic etiam Seld. sed ibi ω habet ο superscriptam. h Αλεντος al. i Κυπέως Bar.

421, 422, 423. Τὸν πατρὶ πλεῖστον ἐςυγημένον βροτῶν.] Φοῖνιξ ὁ Αμύντορος, τῆς δὲ μητρὸς αὐτοῦ Κλεοβούλης, ἱκεσίαις, μιγεὶς τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ Κλυτίᾳ, ἢ Φθίᾳ κατά τινας, ἐτυφλώθη παρ' αὐτοῦ. φυγὼν δὲ ὁ Φοῖνιξ, ἦλθε πρὸς Πηλέα, καὶ ὃς ἀπαγαγὼν αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα, ὑπέστησεν ὑγιῆ γενέσθαι ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ταῦτα μὲν τὰ μυθικά, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· Μιγέντα τῇ παλλακῇ γνοὺς αὐτὸν ὁ πατὴρ, κατηράσατο μὴ τεκεῖν παῖδας, οὓς καὶ ὀφθαλμοὺς λέγει. ὁ δὲ φυγὼν, ἦλθε πρὸς τὸν Πηλέα, καὶ ὃς ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ ἄντρον τοῦ Χείρωνος, ἔδειξεν αὐτῷ τὸν Αχιλλέα ἐκεῖ παιδευόμενον, καὶ παρέδωκεν αὐτὸν αὐτῷ, εἰπών, ἰδὲ καὶ παῖς σου, ἄγαγε οὖν αὐτὸν τοῦ λοιποῦ, καὶ παίδευε ὥσπερ χρὴ πατέρα φίλον ἀνάγειν υἱόν. καὶ τοῦτο χαίρειν ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἀπεκόμισεν ὁ Πηλεὺς αὐτὸν πρὸς τὸν Χείρωνα, καὶ ὃς ἐποίησεν αὐτὸν πάλιν βλέπειν. [1] καὶ ὁ Οππιανὸς δὲ τὰ τέκνα φέγγος φίλτερα καὶ βιότοιο λέγει. Οτι δὲ συμβολικῶς χρὴ νοεῖν τὴν πήρωσιν τοῦ Φοίνικος, διὰ τὸ ἄπαιδα γενέσθαι, καὶ οὐχ, ὡς οἱ πολλοί φασι, πραγματικῶς, καὶ Ομηρος φησὶν ἐμοὶ συνᾴδων, ὡς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος λέγων πρὸς Αχιλλέα,

> [2] Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ελλάδα καλλιγύναικα,
> Φεύγων νείκεα πατρὸς, Αμύντορος Ορμενίδαο,
> Ος μοι παλλακίδος πέρι χώσατο καλλικόμοιο,
> Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
> Μητέρ' ἐμὴν, ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων,
> Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
> Τῇ πιθόμην, καὶ ἔρεξα. πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀϊσθεὶς,
> Πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ερινῦς,
> Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν
> Εξ ἐμέθεν γεγαῶτα. θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς,
> Ζεύς τε καταχθόνιος, καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.

Καίτοι τοιοῦτον φησὶν,

> —— Αλλά σε παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Αχιλλεῦ,
> Ποιεύμην, [3] ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.

424, 425. Τρεῖς δὲ.] τοὺς δὲ τρεῖς καύηκας καὶ λάρους, ἤτοι γηραιοὺς, ἤτοι Κάλχαντα, Ιδομενέα, καὶ Σθένελον, ταρχύσουσι καὶ θάψουσιν αἱ νάπαι καὶ οἱ συνδενδροι τόποι τοῦ Κερκάφου. ὁ δὲ Κέρκαφος, ὄρος Κολοφῶνός ἐστιν, οὐκ ἄποθεν δὲ καὶ οὐ μακρόθεν, ἀλλὰ δηλονότι πλησίον τῶν [4] ποτῶν καὶ ὑδάτων τοῦ Αλεντος, ποταμοῦ Κολοφῶνος. Αλέντα δὲ, καὶ οὐκ Αλεντος, Δωρικῶς εἶπε. Καύηκας δὲ αὐτοὺς ὠνόμασε, [5] διὰ τὸ ἐκ γήρως λευκοὺς εἶναι, ὡς οἱ λάροι. [6] καύηξ δὲ, ὁ λάρος, κατὰ Αἰνιᾶνας, ὥς φησι καὶ Ιππώναξ,

> [7] Κίκων δ' ὁ πανδάλητος ἄμμορος καύηξ.

Αποθεν.] τὸ πο μικρὸν γράφε. οὗτοι δὲ ἀγνοήσαντες τὸ μέτρον, μέγα τοῦτο γράφουσι. σὺ δὲ γίνωσκε, ὅτι τὸ διπλοῦν ἐκτείνειν δύναται, ὅτι βούλεται ὁ ποιητὴς, ἴσως τοῖς δισυλλάβοις· ὡς καὶ πρόσθεν ἔφην σοι, εἰς παράδειγμα [8] προσαγαγὼν τὸ,

> Τρεῖς δ' ἐξέγνωσαν, ἐπεὶ ἴδον αἴθλον ὄφιν.

εἰ δὲ μεῖωρον τοῦτον νομίζεις, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ [9] τοῦ Μιμνοῦ τοῦ ζωγράφου χωλῶν ἰάμβων Ιππωνακτείων στίχων,

> [10] Μιμνῆ κακομήχανε, μηκέτι γράψῃς
> Οφιν τριήρευς ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ,
> Απ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
> Αὕτη γάρ, αὕτη συμφορή τε, καὶ κληδὼν,
> Νικύρτα καὶ Σάβωνι τῷ κυβερνήτῃ,
> Ην αὐτὸν ὄφις τ' ἀντικνήμιον δάκῃ.

ἰδοὺ, ὄφις τὸ ο μικρὸν ἐστὶν ἐκτεθὲν ὑπὸ τοῦ φ δασέος ὄντος, ὡς καὶ ἕτερα μυρία εὑρήσεις σκοπῶν. οὕτω καὶ τὸ ἄποθεν μικρὸν ὂν, μακρὸν λογίζεται τῇ τοῦ θ ἐπεκτάσει. οἱ δὲ τῶν μέτρων ἀμαθεῖς μέγα τοῦτο γράφουσι, καὶ οὐδὲ ἴσασιν ὅθεν μέγα ἐστίν· σὺ δὲ εἰ μέγα τοῦτο γράφεις, κἂν λέγε, ὅτι ἐπεκτάσει Αττικῇ μέγα τοῦτο γράφω, ὡς τὸ [11] δύτης, πώτης, καὶ τὰ ὅμοια.

426. Τὸν μὲν Μολοσσοῦ.] [12] εἰπὼν τρεῖς ἄνω, νῦν λέγει ἕνα ἕκαστον, καὶ πρῶτον τὸν Κάλχαντα. Μολοσσοῦ, Κυπέως, καὶ Κοίτου, ἐπίθετα Απόλλωνος. Μολοσσοῦ μὲν, ὅτι ἐν Μολοσσίᾳ τιμᾶται. Κυπέως, τὸν δίκην ἱματίου ἐνδυόμενος· ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ· κυπὰς δὲ, τὸ ἱμάτιον λέγεται. Κοίτου, ὅτι συγκοιμώμενος ὁ ἥλιος, καὶ συνουσίας αἴτιος, ὡς ζωογόνος. Κύκνον.] τὸν Κάλχαντα, διὰ τὸ γηραιὸν, καὶ μαντικόν· καὶ γὰρ οἱ

EMENDATIONES.

1 Καὶ ὁ Οππιανὸς δὲ φησὶ τὰ τέκνα &c. Impress. Ego illud φησὶ, ut prorsus inutile, delevi, sequutus Phavorinum, & utrumque MSS. 2 Ita restitui, & in ordinem digessi hos versus ex nona Iliade, qui in Codicibus MSS. Impressisque, variis modis erant corrupti. 3 Ita emendavi ex eadem Iliade, cum prius scriptum esset; ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς. 4 Ποτῶν, pro ποταμῶν, ex Grav. quæ lectio ut Lycophronis textui, sic etiam sequenti explicationi magis accommoda est. 5 Hanc lectionem MSS. Codd acceptam debeo. διὰ τὸ γήρως καὶ λευκοὺς εἶναι ὡς τοὺς λάρους Impress. 6 Καύηξ, pro καύης, & paulo post, ex Seld. 7 Κίκων ὁ πανδάλητος ἄμμορος καύηξ Bar. & Grav. 8 Προσαγαγὼν lego cum omnibus MSS. προσαγαγεῖν corrupte Impress. 9 Τοῦ Μιμνέως ζωγράφου Seld. τοῦ μιμητοῦ ζωγράφου Impress. τοῦ Μιμνῆ τοῦ ζωγράφου Bar. lectionem nostram jam reperio confirmari à Grav. 10 Μιμνῆ κατωμήχανε μηκέτι γράψῃς ὄφιν τριήρευς ἐν πολυζύγῳ (πολυζύγῳ Seld.) τοίχῳ ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα (φεύγοντος Seld.) πρὸς κυβερνήτην. αὕτη γάρ ἐστι (ἐστι Seld.) συμφορή (συμφορὴ Seld.) τε καὶ κληδών; (interrogationis signum deest in Seld.) νικύρτα καὶ σάβωνι τῷ κυβερνήτῃ, ἣν αὐτὸν ὄφις τ' ἀντικνήμιον δάκῃ Impress. Μιμνῆ κακομήχανε μηκέτι γράψῃς ὄφιν, τριήρευς ἐν πολυζύγῳ ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην. αὕτη δὲ αὕτη συμφορή τε καὶ κληδών. νικύρτα καὶ Σάβωνι τῷ κυβερνήτῃ. ἣν αὐτὸν ὄφις τ' ἀντικνήμιον δάκῃ Bar. Hæc ego in Iambicos digessi. Cæterum in quinto versu pro Σάβωνι Grav. habet Δάβωνι Exstat vero Poematium quoddam de Helena à Fed. Morellio editum, cujus interpres Græcus Hipponactis versus citavit. Atque is nobiscum legit Μιμνῆ τοῦ ζωγράφου. At v. 4. συμφορή γε καὶ κλύδων. Quam lectionem germanam existimo: nam κλύδων sæpe pro ingruente calamitate accipitur. Dein v. 5. Νικύρτα καὶ Σάβωνι. Et v. 6. Τὸ ἀντικνήμιον δάκῃ. 11 Δύτης, πώτης Impress. & non refert, utrum cum ο vel ω scribantur; mihi tamen magis placuit ω, quam habent Bar & Grav. eandemque in Seld reperio, & ο supra scriptam. 12 Εἰπὼν, pro εἰπεῖν, ex Bar. & Grav.

Συὸς παραπλαγχθέντα θηλείας [a] τόκων,	Suis feminæ qui aberraverit à partubus,
Ὅτ' εἰς ὀλυνθων δῆριν ἑλκύσας σοφὴν	Cum in grossorum certamen callidum trahendo
Τὸν [b] ἀνθάμιλλον, αὐτὸς ἐκ μαντευμάτων	Æmulum, ipse lapsus fatalem
430 [c] Σφαλεὶς ἰαύσει τὸν μεμορμένον πότμον.	Ex vaticiniis dormiet somnum.
Τὸν δ' αὖ, τέταρτον [d] ἐγγόνων Ἐρεχθέως,	Alterum, nepotum Erechthei quartum,
Αἴθωνος [e] αὐτάδελφον ἐν [f] πλασταῖς γραφαῖς.	Æthonis germanum in historiis fictis.
Τρίτον δὲ, τοῦ [g] μόσσυνας Ἐκτήνων ποτὲ	Tertium, Filium ejus, qui Ectenorum quondam
Στερρᾷ δικέλλῃ [h] βουσκαφήσαντος γόνον,	Turres valido subruit ligone,

VARIANTES LECTIONES.

a Τόκου Bar. τόκοις Seld. b Ἀνθάμιλλον Seld. c Al. σφαγείς. d Ἐκγόνων Seld. e Al. Αὐτάδελφος. f Πλαστοῖς Bar. aliique. g Μόσυνας Bar. aliique. h Βουσκαφήσαντος Seld. aliique.

κύκνοι προγινώσκουσι τὴν ἑαυτῶν τελευτὴν, καὶ λιγυρώτατον τότε ᾄδουσι μέλος, ὡς που μέμνηται καὶ Αἰσχύλος λέγων,

——— ——— [1] κύκνου δίκην,

Τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον.

τὸ γὰρ ὄρνεον τοῦτο ἱερὸν τοῦ θεοῦ ἐστιν.

427. Συὸς παραπλαγχθέντα.] Ἀγλαΐας καὶ Ἀπόλλωνος Θέστωρ, οὗ Κάλχας, ᾧ χρησμὸς ἐδόθη, ὅτι τότε θνήξεται, ὅτε κρείττονι ἑαυτοῦ ἐντύχῃ μάντει. μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν αὐτὸς ὁ Κάλχας, καὶ ἕτεροι, Ἀμφίλοχος, Λεοντεὺς, [2] Ποδαλείριος, Πολυποίτης, ἐν Ἰλίῳ λιπόντες τὰς ναῦς αὐτῶν, εἰς Κολοφῶνα πεζῇ πορεύονται, κἀκεῖ θάπτουσι Κάλχαντα. ὑποδεχθέντων γὰρ παρὰ Μόψῳ μάντει, υἱῷ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, [3] καὶ Κάλχαντος καὶ αὐτοῦ φιλονεικούντος διὰ μαντείαν, συκῆς ἀγρίας ἑστώσης, ἤρετο Κάλχας [4] τὸν Μόψον, πόσους ὀλύνθους ἡ συκῆ φέρει; ὁ δὲ Μόψος, μυρίους ἔφη, καὶ μέδιμνον, καὶ ἕνα ὄλυνθον περισσὸν, καὶ εὑρέθη οὕτως. Μόψος δὲ ἠρώτησεν Κάλχαντα περὶ συὸς ἐπὶ τόκῳ ἑστώσης, πόσους κατὰ γαστρὸς ἔχει; καὶ πότε τέξει; τοῦ δὲ μηδὲν εἰπόντος, αὐτὸς εἶπε, δέκα χοίρους ἔχει, ὧν ὁ εἷς [5] ἄρρην, τέξεται δὲ αὔριον· ὧν γενομένων, καὶ τὸν χρησμὸν ὁ Κάλχας συνιεὶς, ἀθυμήσας τελευτᾷ. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἑαυτὸν ἀνεῖλεν. Φήληξ, ὄλυνθος, σῦκον, καὶ ἰσχὰς, διαφέρουσι. Φήληξ γὰρ, τὸ ἄγριον σῦκον λέγεται. Ὄλυνθος, τὸ ἥμερον μὲν, ἄωρον δέ. Σῦκον, τὸ ὥριμον. Ἰσχὰς δὲ, τὸ ξηρανθέν.

431. Τὸν δ' αὖ, τέταρτον.] δεύτερον ὀφείλων εἰπεῖν, πῶς εἶπε τέταρτον; καλῶς ἔχει τὸ τῆς γραφῆς, καὶ σκόπει. ἀνώτερον γὰρ εἶπε, τοὺς τρεῖς δὲ θάπτουσιν αἱ νάπαι τῆς Κερκάφου, τὸν Κάλχαντα πρῶτον, δι' ὃ εἴπομεν. αὖ δὲ, ἤτοι δεύτερον δὲ, τὸν τετάρτον γενεὰν [6] ἕλκοντα ἀπὸ τοῦ Διὸς, λέγει δὲ τὸν Ἰδομενέα· Διὸς γὰρ καὶ Εὐρώπης, Μίνως, καὶ Ῥαδάμανθυς, καὶ Φοῖνιξ. τοῦ Μίνωος καὶ Πασιφάης, [†] τῆς Ἡλίου, Δευκαλίων. Δευκαλίωνος δὲ καὶ Κλεοπάτρας, Ἰδομενεύς. Ψεύδεται περὶ Ἰδομενέως, λέγων αὐτὸν σὺν τοῖς λοιποῖς πλανηθῆναι· Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ λέγει,

Πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,

Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα.

ἐν Κρήτῃ δὲ καταίρας, ὑπὸ Λεύκου, υἱοῦ [7] Ἀμύκου τοῦ Τάλω, στασιασάντων, καὶ δέκα πόλεις πορθησάντων, τῆς Κρήτης ἐκβάλλεται. Ἐρεχθεύς.] ὁ Ζεὺς ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ τιμᾶται· ἢ διὰ τὸ ὀρέξαι καὶ δοῦναι τὴν Ῥέαν τῷ Κρόνῳ λίθον ἀντὶ Διός· ἢ παρὰ τὸ ἐρέχθειν, τὸ κινεῖν· δι' αὐτοῦ γὰρ οἱ σεισμοί.

432. Αἴθωνος αὐτάδελφον] τὸν Ἰδομενέα. Αἴθωνα δέ τινες, τὸν Ὀδυσσέα λέγουσιν. οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο, ἀλλ' οὕτω λέγει, Τὸν ἐν πλάσμασιν Αἴθωνος. φλυαρεῖ δὲ καὶ τὴν γραφαῖς, οὐ γὰρ ἔγραψεν Ὀδυσσεὺς, ἀλλ' ἀπελθὼν εἰς τὴν Ἰθάκην ἀγνωστος, ἔλεγε πλάττων, ὅτι Αἴθων καλοῦμαι, [8] εἰμὶ δὲ ἐκ Κρήτης [9] ἀδελφὸς Ἰδομενέως.

433. Τρίτον δὲ, τοῦ μόσσυνας.] εἰπὼν ἀνώτερον πρῶτον, καὶ δεύτερον, ὃς εἶπε μέλλειν θανεῖν ἐν Κολοφῶνι, νῦν λέγει καὶ τὸν τρίτον, ὅς ἐστιν ὁ Σθένελος· καὶ τοῦτο πάλιν ψεῦδος. ὁ γὰρ Διομήδης καὶ αὐτὸς ἀβλαβὴς ἦλθεν εἰς τὸ Ἄργος μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ, ὧν εἷς καὶ ἦν ὁ Σθένελος, ἡνίοχος γὰρ ἦν αὐτοῦ. [10] περὶ δὲ τῆς εἰς Ἄργος αὐτῶν ἐλεύσεως ἐν Ὀδυσσείᾳ Ὅμηρος λέγει· ὕστερον δὲ Διομήδης μέλλων ἀναιρεθῆναι ὑπ' Αἰγιαλείας, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, φεύγει εἰς Δαυνίαν, ἥτις καὶ [11] Καλαβρία λέγεται. Μόσσυνες.] κυρίως τὰ ξύλινα τείχη, νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὰ τείχη τῶν Ἐκτήνων καὶ Θηβαίων λέγει. οὐκ οἶδα δὲ ὅθεν καλεῖ τοὺς Θηβαίους Ἐκτῆνας, εἰ μή πως οὕτως φησὶ, [12] τοὺς ἐκ κτηνῶν ποτε. διεβάλλοντο γὰρ οἱ Θηβαῖοι, ὡς κτηνώδεις καὶ ἀμαθεῖς, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος περὶ τὸν [13] χοροδιδάσκαλον Αἰνέαν φησὶν, [14] Ἄγε δὲ, ποίησον τόδε, καὶ τόδε, εἰ φεύγομεν ἀρχαῖον ὄνειδος, Βοιωτίαν ὗν. Ἄλλος δέ τις ἱστορικός φησιν, Ἐκτῆνας, ἔθνος βάρβαρον, τὰς Θήβας παρῴκησαν· οἱ δὲ ἰδιῶται κατὰ ἰδιωτισμὸν [15] παραφθορὰν τοῦ ὀνόματος ἐποίησαν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ὗας Βοιώτιος, ὗς Βοιώτιος λέγοντες. μέμνηται δὲ τοῦ ἔθνους τούτου καὶ Φρύνιχος ὁ τραγικὸς, ἐν δράματι Πλευρωνίαις, λέγων,

EMENDATIONES.

1 Κύκνου, pro κύκνοις, ex utroque MSS. 2 Ποδαλείριος, pro ποδάλειρος, ex Seld. ποδάλειρος corrupte Bar. & Grav. 3 Ita distinguo eum Seld. καὶ Κάλχαντος καὶ αὐτοῦ φιλονεικούντος, διὰ μαντείαν συκῆς Impress. 4 Τὸν Μόψον, pro τῷ Μόψῳ, ex Bar. & Grav. 5 Ἄρρην reposui ex omnibus MSS. ἄρσεν Impress. 6 Ἕλκοντα substitui, pro ἕλκοντα, ex omnibus MSS. 7 Ἀμύκου. pro Ἀμύκλου, ex utroque MSS. 8 Εἰμὶ δὲ, pro εἶμι δὲ, ex omnibus MSS. 9 Ἀδελφὸς, pro ἀδελφοὶ, ex Grav. 10 Περὶ, pro παρὰ, ex omnibus MSS. 11 Καλαβρία pro Καλαυρία hic, & aliis in locis quamplurimis. Hoc mendum Auctoribus ita irrepsit passim, ut Καλαυρία, pro Καλαβρία, & rursus Καλαβρία, pro Καλαυρία legatur; cum tamen distincte Καλαβρία regionem, Καλαυρία insulam significet. Eum in modum apud Strabonem pro Καλαυρία insula, posita est Καλαβρία regio. Idem manifeste invenies & apud Suidam. Johannes Franciscus Picus in Commentariis suis insulam Calauriam, & Calabriam dici scribit, mendosorum Codicum (ut opinor) deceptus errore. Nicolaus Gerbelius. 12 Sic emendavi locum istum, ex omnibus MSS. quem mendosissimum habent Impressi, Τοὺς ἐκ κτηνῶν. πόλις; διεβάλλοντο γάρ, &c. 13 Χοροδιδάσκαλον Αἰνέαν Seld. χοροδιδάσκαλον Αἰνέαν Bar. Vid. Pindar. Olymp. VI. v. 149. 14 Ἄγε δὲ ποίησον uterque MSS. ἄγε φησὶν ποίησον Impress. 15 Παραφθορὰν, pro παρὰ φθορὰν, ex Bar. & Grav. † Τῆς Ἡλίου, pro τοῦ Ἡλίου, ex Grav. Nam Pasiphaë Solis filia erat.

Στρατὸς

435 Ὃν Γογγυλάτης εἷλε, [a] Βουλαῖος, Μυλεὺς,	Quem Gongylates interfecit, Consiliarius, Pistor,
[b] Ἀγηλάτῳ μάστιγι [c] συνθραύσας [d] κάρην,	Violento flagello caput confringens,
[e] Ἦμος ξυναίμοις πατρὸς αἱ Νυκτὸς κόραι	Quando patris Germanos Noctis Filiæ
Πρὸς [f] αὐτοφόντου στερνῶν ὥπλισαν [g] μόρου.	Ad mutuæ cupidinem armârant mortis.
Δοιοὶ δὲ ῥείθρων [h] Πυράμου πρὸς ἐκβολαῖς	Duo ad Pyrami fluentorum ostia
440 Αὐτοκτόνοις σφαγαῖσι [i] Δηραίνου κύνες	Mutuis mortui cædibus Deræni
Δμηθέντες, αἰχμάσουσι λοισθίαν βολὴν,	Canes, ultimo pugnabunt prælio,
Πύργων ὑπὸ πτέρνῃσι [k] Παμφύλου κόρης·	Sub Pamphyli Filiæ turrium radicibus:

VARIANTES LECTIONES.

a Βουλαῖος Seld. b Ἀγηλάτῳ alii (in quibus MSS. uterque) cum tenui spiritu, alii cum aspero proferunt. Vide Scholiasten. c Συνθλάσας Etymolog. συνθρύψας Bar. d Κόρην Etymolog. & Seld. e Ἦμος alias cum tenui, alias cum denso spiritu pingitur. f Αὐτοφόντην MSS. uterque, & alii. g Μόρου MSS. uterque, & alii. h Πυράμου Bar. i Al. Δηραίου. k Παμφύλου Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet.

[1] Στρατὸς πρὸ δ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπιστρώσας ποδὶ
Ταῦρος, ὃς γῆν ταύτην ἀρχαῖος λεώς,
Πεδία δὲ πάντα, καὶ παράκτιον πλάκα
Ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἰδαίνοιτο γνάθοις.

Γόγγος δὲ τῆ Καπανέως τῆ κατασκάψαντος, ἢ τοῦ κατασκάψοντος καὶ μέλλοντος κατασκάψαι τὰ τείχη τῶν Θηβῶν, ὁ Σθένελος ὑπῆρχεν.

435. Ὃν Γογγυλάτης.] ὅντινα Καπανέα εἷλε καὶ ἐφόνευσεν ὁ Ζεὺς, ὁ Γογγυλάτης, διὰ τὸ αἱ γογγύλαι καὶ αἱ συνεστραμμέναι χεῖρες κινεῖσθαι· ὁ Βουλαῖος, διὰ τὸ καὶ τὸ βουλεύειν τοῖς ἀνθρώποις δοῦν. ὁ Μυλεὺς, διὰ τὸ ἀνθρώπους καὶ τὰς μύλας, καὶ τοὺς ὀδόντας κινεῖσθαι· ἢ ὁ ἀρτοδότης, ἀπὸ τῆς μύλης.

436. Ἀγηλάτῳ μάστιγι] τῷ κεραυνῷ, ἢ τῷ ἄγαν ἐλαυνομένῳ, ὅθεν ψιλωτέον. ἢ τῷ τοὺς ἀγεῖς καὶ μεμιασμένους ἐλαύνοντι, ὅθεν δασυντέον. ἔστι δὲ ἀγὴς, ὁ μυσαρὸς, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ὁ ἄγιος, ὁ μυσαρὸς, Ἱππῶναξ φησιν,

[2] Ὡς οἱ μὲν ἀγεῖ Βουπάλῳ κατηρῶντο,

Περὶ δὲ τῆς τόλμης Καπανέως, καὶ τῆς αὐτοῦ κεραυνώσεως, Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις φησὶ,

[3] Καπανεὺς δὲ, πῶς εἴποιμ' ἂν, ὡς ἐμαίνετο;
Μακραύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις
Ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
Μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργάθειν Διὸς,
Τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἑλεῖν πόλιν.
Καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, καὶ πετρούμενος
Ἀνεῖρφ' ὑφ' αὐτὴν ἀσπίδ' εἱλίξας δέμας,
* Κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα. *
Ἤδη δ' ὑπερβαίνοντα γεῖσα τειχέων,
Βάλλει κεραυνῷ Ζεύς νιν, ἐκτύπησε δὲ
Χθών. ————————

Τὰ δὲ τῶν Θηβῶν τείχη ἔκτισαν ὁ Ἀμφίων καὶ ὁ Ζῆθος, παῖδες Ἀντιόπης, θυγατρὸς Ἀσωποῦ, ᾗ συμμιγεὶς ὁ Ζεὺς ἔτικεν αὐτούς.

437, 438. * Ἦμος ξυναίμους. *] Τοῦ κατασκάψοντος τὰς Θήβας, ἢ τοῦ κεραυνωθέντος Καπανέως· πότε; ἡνίκα αἱ τῆς Νυκτὸς θυγατέρες, * Ἐριννύες, * ὥπλισαν τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ ἑαυτῶν πατρὸς, λέγει δὲ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην· πρὸς τὸ ὥπλισαν; πρὸς στέρνων καὶ ἐπιθυμίαν [*] αὐτοφόντου μόρου, δηλονότι ἐφερμηνευτικὸν τὸ σχῆμα. * Αὐτοφόντην δὲ, τὸν ὑπ' ἀλλήλων μέλλοντα αὐτοὺς ἀνελεῖν. ἡ δὲ ἱστορία τοιάδε· Οἰδίπους ὁ Λαΐου παῖς, ἀνελὼν τὸν πατέρα ἀγνοίᾳ, ὁμοίως καὶ τὴν μητέρα Ἰοκάστην γήμας, ὥς φησιν Ὅμηρος ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ,

———— ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
Γῆμε. ————————

ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Ἐτεοκλέα, καὶ Πολυνείκην, καὶ [4] Ἰσμήνην, καὶ Ἀντιγόνην, ὅθεν Ἐτεοκλῆς, καὶ Πολυνείκης ἀδελφοὶ, καὶ υἱοὶ ἦσαν Οἰδίποδος. ἀναγνωρίσας δὲ τὴν μητέρα, ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν, αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναις διώλετο, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου.

Ἐτεοκλῆς δὲ, καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας μαχόμενοι, ἑαυτοὺς ἀνεῖλον. ὁ μὲν Ἐτεοκλῆς, Θηβαίων ὑπερμαχῶν· ὁ δὲ Πολυνείκης, μετὰ τῶν Ἀργείων πορθῶν αὐτούς. Ἄδραστος γὰρ ὁ Ἀργεῖος τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τούτῳ παρέσχεν. μεθ' ὧν ἦν καὶ Καπανεὺς, ὅστις μέλλων πορθεῖν τὰς Θήβας, ἐκεραυνώθη ὑπὸ τοῦ Διός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ὅμηρος ἐν τῇ δ' τῆς Ἰλιάδ. καὶ ἐν τῇ ζ'.

439. Δοιοὶ δέ.] οἱ δὲ δύο μάντεις, Μόψος, ὁ υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου· καὶ ὁ Ἀλκμαίωνος [5] ἀδελφὸς, Ἀμφίλοχος, ὁ τῆς Ἐριφύλης, τῆς ἀδελφῆς Ἀδράστου τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀμφιαράου τοῦ μάντεως παιδὸς παῖς.

440, 441, 442. Οἱ κύνες.] οἱ μάντεις, οἱ γνήσιοι, [6] οἱ ἐθάδες τοῦ ἐν Δηραίνοις, τόπῳ Ἀβδήρων, τιμωμένου Ἀπόλλωνος, ὃ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν, αὐτοκτόνοις καὶ ταῖς ὑπ' ἀλλήλων σφαγαῖς δμηθέντες καὶ τεθνηκότες, αἰχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι τὴν λοισθίαν βολήν. τὸ δὲ σχῆμα χαριεντισμὸς, οὐδεὶς γὰρ ἀποθανὼν πολεμεῖ. ἔστι δὲ καὶ κακόπλαστον,

EMENDATIONES.

1 Hos Phrynichi versus emendavi, & in ordinem digessi, cum in aliis Codicibus indistincte, & mendose scripta essent. Στρατὸς πρὸ δ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπιστρώσας ποδὶ Ταῦρος. ὃς γῆν ταύτην ἀρχαῖος λεὼς, πεδία πάντα, καὶ παράκτιον πλάκα, ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἰδαίνοιτο γνάθοις Impress. Στρατὸς πρὸ δ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπιστρώσας (ἐπιστρέψας Seld.) ποδί. Ταῦρος, ὃς γῆν ταύτην (γῆν ταύτην Seld.) ἀρχαῖος λεώς. πεδία πάντα (πεδία δὲ πάντα Seld.) καὶ παράκτιον πλάκα, ὠκεῖα μάργοις φλὸξ ἰδαίνοιτο γνάθοις MSS. Et pro κεραυνὸς quidem στρατὸς, pro πεδία etiam πεδία mecum habet Grav. 2 Ὡς οἱ μὲν ἀγεῖ Βουπάλῳ κατηρῶντο Bar. Ὅτι μὲν ἀγεῖ Βουπάλῳ κατηρῶντο Seld. Βουπάλῳ Impress. 3 Ita emendavi hos Euripidis versus, ex ipsius Phœnissis, quæ tam in MSS. quam Impressis mutilata, & indistincta extabant. Cæterum versum illum, quem stellulis interpositam vides, penitus in Impressis omissum, itemque in Seld. ex Bar. Grav. & Euripide recuperavi. * Ex omnibus MSS. * Ex omnibus MSS. * Ex Bar. & Grav. idemque cum levi differentia occurrit in Seld. 4 Ἰσμήνην, pro Ἰσμήνιον, ex omnibus MSS. Ismenen enim Oedipi, & Jocastæ olim fuisse, ex Sophocle notissimum est. 5 Post Ἀλκμαίωνος adjeci ἀδελφὸς, monente Nic. Gerbelio. Nam ex Amphiarao & Eriphyle, nati sunt Amphilochus & Alcmæon, fratres. Quod si παιδὸς deleveris, clarior erit sententia, Oicleum enim, Amphiarai patrem, vatem fuisse nondum comperio. Gerb. 6 Οἱ ἐθάδες τοῦ ἐν Δηραίνοις τόπῳ Ἀβδήρων. τιμώμενοι Ἀπόλλωνι Impress. Ego τόπῳ reposui ex Seld. & τιμωμένου Ἀπόλλωνος, ex omnibus MSS.

Αἰπὺς δ' [a] ἀλιβρὸς ὄχμος ἐν μεταιχμίῳ	Altus autem exesusque tumulus, Megarsus,
[b] Μέγαρσος ἁγνῶν ἠρίων σταθήσεται,	In medio sacrorum stabit sepulcrorum,
445 Ὡς μὴ βλέπωσι, [c] μηδὲ νερτέρων ἕδρας	Ut ne videant, nec inferorum sedes
Δύντες, φόνῳ [d] λουσθέντας ἀλλήλων τάφους.	Ingressi, cruore respersa alterutrius sepulcra.
Οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν εἰς [e] Κεραστίαν,	Quinque in Spheceam Cerastiam

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἀλιβρός. Quam etiam lectionem habet *Seld.* Sed. τῷ ω habet eadem, ut videtur, manu superscriptum. b Μέγαρσος *Seld.* aliique. Μάγαρσα vel Μάγαρσος *Casaubon.* c Μή δ' al. d Λυθέντες al. e Al. Κεραστίδα.

κακότροπον, τὸ καὶ κακόζηλον, πόλεμον γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν πολεμήσουσιν, ὁ βούλεται. πολεμήσουσι δὲ ποῦ; ὑπὸ τὰς πέτρας, καὶ τοῖς κάτω τόποις τοῦ πύργου τῆς Μεγάρσου. ἡ δὲ Μέγαρσος, κατὰ Δημήτριον τὸν τὰ Παμφυλιακὰ γράψαντα, θυγάτηρ Παμφύλου, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Μέγαρσος ἐκλήθη. ἔστι δὲ μετωνυμικῶς εἰπεῖν καὶ ἐμψύχως, τὴν πόλιν ἀντὶ τῆς ἡρωΐδος, θυγατρὸς Παμφύλου, καλέσας. ὡς καὶ Ἡσίοδος, τὸ ὄρνεον, τὴν χελιδόνα, Πανδιονίδα εἰπών. ἡ δὲ Μέγαρσος πόλις κεῖται πρὸς ταῖς ἐκχύσεσι τοῦ Πυράμου ποταμοῦ. Κυνὰς Ἀπόλλωνος, τοὺς μάντεις εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φιλοδεσποτῶν κυνῶν, ἢ ὅτι τῶν ἄλλων ἁπάντων ἀλόγων μόνος ὁ κύων ἀποβλέπει πρὸς τὰ ἀγάλματα. Ἡ δὲ ἱστορία τοῦ Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου τοιαύτη· Μετὰ τὰ κατὰ Τροίαν, ἀμφότεροι ἦλθον εἰς Κιλικίαν, Ἀμφίλοχος δὲ, ὁ Ἀμφιάρεω υἱὸς, βουλόμενος χωρισθῆναι εἰς τὸ Ἄργος, παρέθετο τῷ Μόψῳ τὴν βασιλείαν, ἤτοι τὴν ἡγεμονίαν αὐτοῦ, κελεύσας φυλάξαι μέχρι ἐνιαυτοῦ ἑνός. τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἦλθεν ὁ Ἀμφίλοχος, καὶ οὐ παρεχώρει αὐτῷ ὁ Μόψος. διὸ περὶ τούτου πρὸς ἀλλήλους διαφερόμενοι, ὑπ' ἀλλήλων ἀνῃρέθησαν, οὓς θάψαντες οἱ ἐνοικοῦντες, πύργον μεταξὺ τῶν τάφων κατεσκεύασαν, ὅπως μηδὲ μετὰ θάνατον ἀλλήλων κοινωνήσωσιν, ὡς καὶ Εὐφορίων,

Πύραμον ἱχόεντα πόλιν δ' ἐκτίσατο Μάλλον,
Ἧς πέρι [1] δηωθέντε κακόφραδες ἀλλήλοισι,
Μόψος τ', Ἀμφίλοχός τε, καὶ ἄμφω δῆεν θέντες,
Μουνὰξ ἀλύσκοιο πύλας ἷκαν Ἀΐδωνος.

Καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοί φασιν, ὅτι μετὰ Μόψου ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφίλοχος. Ἄλλοι δέ φασιν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος, Ἀμφίλοχος ὁ Ἀλκμαίωνος ὕστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν μετὰ χειμῶνα, ἀφίξεται πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ὡς δέ τινες φασίν, Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν πλησίον Ἀκαρνάνων κατῴκησεν.

443. Ἀλιβρός.] ὑπὸ θαλάσσης βεβρωμένος, ἤδη ἐμοὶ μέγα τοῦτο δοκεῖ γράφειν. * Ὄχμος.] ναοῦ πύργος. *

444. Μέγαρσος.] πόλις Κιλικίας μέσον τῶν τάφων Μόψου καὶ Ἀμφιλόχου, καὶ Μεγαρσίας Ἀθηνᾶς ἱερόν. Ἁγνῶν.] πῶς ἁγνῶν εἶπε τῶν ἀλλήλους φονευσάντων τὰ ἠρία; ἢ πρὸς τὸ φονικὸν ἀποβλέψας * τοῦτο * εἶπεν, ἀλλ' ὅτι μάντεις ἀμφότεροι.

447. Οἱ πέντε δὲ.] ὁ δὲ Τεῦκρος, Ἀγαπήνωρ τε, καὶ Ἀκάμας, καὶ σὺν αὐτοῖς Κηφεὺς, καὶ Πράξανδρος, εἰς τὴν Κύπρον ἀποπλανηθέντες οἰκήσουσιν. ὁ μὲν Τεῦκρος, ὁ ἐμὸς συγγενὴς, διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Τελαμῶνος, ὡς μὴ βοηθήσας καὶ ἀμύνας τῷ Αἴαντος θανάτῳ. ὁ Ἀγαπήνωρ δὲ, ὁ τοῦ δε, καὶ τοῦ δε, ἐλθὼν εἰς τὴν Κύπρον χαλκωρυχήσει, οὗ τὸν πατέρα ὁ Καλυδώνιος κάπρος ἀνεῖλε. τρίτος δὲ ὁ Ἀκάμας, ὁ υἱὸς τοῦ Θησέως, τοῦ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας· οὗτος Ἀκάμας πρεσβευτὴς ἐλθὼν ποτὲ εἰς τὴν Τροίαν σὺν Διομήδει, ἐρασθεῖσα Λαοδίκη, ἡ Πριάμου θυγάτηρ, ἐμίγη καὶ ἐγέννησε Μούνιτον· ὃν Μούνιτον Αἴθρα, ἡ προμήτωρ Ἀκάμαντος, θεῖσα ἐν χερσὶ τούτου, τῆς Τροίας πορθηθείσης, εἶπεν αὐτῷ, Ἰδοὺ ὁ παῖς σου. ὃν Μούνιτον συγκυνηγοῦντα ἐν Θρᾴκῃ τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι, ὄφις πλήξας [2] ἀνεῖλε, καὶ θρηνοῦσα αὐτὸν καὶ Λαοδίκη ἡ μήτηρ ἀποθανεῖται· [3] ἣν ὁ φλύαρος οὗτος Λυκόφρων πρότερον εἶπε, πορθουμένης τῆς Τροίας, χάσματι γῆς ὑποδεχθεῖσαν. μέσον δὲ τούτων ποιεῖται ἐμπερίβολον περιβολὴν, λέγων, Ὅτι δώσει αὐτὸν τῷ πατρὶ Ἀκάμαντι ἡ Αἴθρα, ἣν μόνην ἀπὸ πάντων τῶν Ἀττικῶν ἐδούλωσαν Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, οἱ τοιοίδε, καὶ τοιοίδε· ὕστερον Κάστορα καὶ Πολυδεύκην μὴ στείλῃς βοηθοὺς, ὦ σῶτερ Ζεῦ, τῇ δευτέρως ἁρπαγείσῃ Ἑλένῃ, [4] μηδὲ τὸν Πρωτεσίλαον στείλῃς, μηδὲ ἐξέλθωσιν ἤτοι ἀπὸ τῶν αὐτῶν πλοίων εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων, μηδὲ ὁ Ἴδας, καὶ ὁ Λυγκεύς· οὐ γὰρ μίαν ἡμέραν δυνήσονται τὰ τείχη τὰ Τρωϊκὰ τὸν πόλεμον τούτων ὑπενεγκεῖν, κἂν ἔχωσι προπύργιον τὸν Ἕκτορα. Εἶτα ἑαυτὴν ἡ Κασσάνδρα παρηγορεῖ, καὶ φησὶν, Ἀλλ' ἔστιν ἡμῶν βοηθὸς ὁ Ζεὺς, ὃς φιλονεικίαν αὐτοῖς ἐμβαλεῖ, ὅτε ὑποδέξονται τὸν Ἀλέξανδρον, οἳ καὶ ἀναιρεθήσονται ὑπ' ἀλλήλων, διὰ τοὺς γάμους μαχόμενοι τῶν ἑαυτῶν ἀνεψιῶν, ἤτοι ἐξαδέλφων, Φοίβης καὶ Ἰλαείρας, πλὴν μόνου Πολυδεύκους. Εἶτα καὶ ἄλλαις χρῆται περιβολαῖς, καὶ φησὶ, Καὶ τούτων μὲν ὁ θεὸς εὐνάσει ἡμῖν τὸ δόρυ, [5] ἄλλο δὲ πολὺ πλῆθος Ἑλλήνων κινήσει καὶ ἀνάγκῃ, ὡς οὐδ' ὁ [6] Ἄνιος κορέσει σίτῳ, οἴνῳ, καὶ ἐλαίῳ. Εἶτα φησὶ καὶ περὶ τῶν ἑτέρων δύο, Ὁ Κηφεὺς δὲ, καὶ ὁ Πράξανδρος οἱ πέμπτοι, ἤτοι οἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πέντε, ὧν εἶπον, στρατηγῶν τέταρτοι εἰς Κύπρον ἀφίξονται. πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Ἀγαπήνωρ, τρίτος Ἀκάμας, ἤτοι οἱ δύο ὁμοῦ τέταρτοι. Σφήκειαν.] ἡ Κύπρος πρότερον Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Φιλοστέφανος ἐν τῷ περὶ Κύπρου, ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων ἐκεῖσε ἀνδρῶν, οἳ ἐκαλοῦντο Σφῆκες. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κεραστία, ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς ἐν τῷ περὶ Κύπρου λέγει, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας, οἳ εἶχον κέρατα· ὡς δὲ Ξεναγόρας ἐν τῷ περὶ Νήσων, διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐξοχὰς, ἃς κέρατα καλοῦσι, Κεραστία ὠνομάσθη.

EMENDATIONES.

1 Δηωθέντε, pro δῆεν θέντε, quod in sequenti linea occurrit, ex *Bar.* δηωθέντε utroque loco habet *Grav.* & sequente versu πύλας, pro πύλαις. * Ex *Bar.* * Ex *Bar.* & *Grav.* 2 Ἀνεῖλε, pro ἀνίλε, ex *Grav.* 3 Ἣν ὁ φλύαρος οὗτος Λυκόφρων, pro ἣν οὗτος ὁ Λυκόφρων, ex *Bar.* & *Grav.* 4 Μηδὲ posui, pro μὴ δὲ. ut & paulo post 5 Ἄλλο δὲ πολὺ πλῆθος, pro ἄλλος δὲ πολὺ πλῆθος posui, ope *MSS* omnium. 6 Ἄνιος substitui pro ἀνθρώπινος, ex *Bar.* & *Grav.* hujusque emendationis necessitatem Poetae nostri cum *Scholiaste* collatio facile indicabit. Error inde videtur ortus, quod ἄνος à celeriter scribentibus soleat poni pro ἄνθρωπος.

448. Σάτραχος.]

Καὶ[a] Σάτραχον βλώξαντες, Ὑλάτε τε γῆν, — Et Satrachum venientes, terramque Sylvani,

Μορφὼ παροικήσουσι τὴν[b] Ζηρυνθίαν· — Morphonem accolent Zerynthiam:

450 Ὁ μὲν πατρὸς μομφαῖσιν ἠλαστρημένος — Primus quidem patris criminationibus expulsus

[c] Κυχρεῖος ἄντρων, [d] Βωκάρου τε ναμάτων, — Antris Cychrei, Bocaroque fonte,

[e] Οὑμὸς ξύναιμος, ὡς [f] ὀπατρείε φονεὺς — Meus cognatus, tanquam patrii occisor

Πώλου, νόθον [g] φίτυμα, συγγόνων βλάβη, — Pulli, filius adulterinus, cognatorum damnum,

[h] Τοῦ λύσσαν ἐν [i] ποίμναισιν αἰχματηρίαν — Qui rabiem in ovilia bellicosam

455 [k] Χέαντος, ὃν χάρωνος ὠμηστοῦ δορὰ — Effuderat, quem crudelis leonis pellis

Χαλκῷ [l] τορητὸν οὐκ ἔτευξεν ἐν μάχῃ, — In pugna reddidit invulnerabilem,

VARIANTES LECTIONES.

a Σίδραχον βλώξαντες al. b Τερίζηνιαν al Ζηρυνθίαν *Sold.* Ζηρυνθίαν al. Ζηρίνθιαν al. c Κιχρεῖος *Sold.* istique ῖ habet ὺ superscriptam al. Κυχρέος al. Κιγχρεῖος. d Al. Βωκάρου. e Οὐμὸς al. ὁ ἐμὸς al. f Al. ὁ πατρὸς al. ὀγατρείε. at quod (*anterius* separatim hæc legerit, id plane miror. Vide Commentarium nostrum. g Φύτυμα *Bar. Sold.* h Τοῦ λύσσαν[illegible] ἐν *Sold.* i Al. ποιμνίοισι. k Al. χέαντος. l Τορητὸν *Sold.*

448. Σάτραχος.] πόλις, καὶ ποταμὸς Κύπρου. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ι γράφουσι Σίτριχον. Ὑλάτου.] τοῦ Απόλλωνος. Ὕλη γάρ ἐστι πόλις τῆς Κρήτης, τόπος τῆς Κύπρου, ἱερὰ Απόλλωνος, ἀφ' ἧς Ὑλάτην τὸν θεὸν προσαγορεύουσι.

449. Μορφώ.] τοῦτο τὸ ξόανον φασὶ πεποιῆσθαι τῇ Αφροδίτῃ ὑπὸ Λακεδαιμονίου τινὸς νομοθέτου, αἰνιξαμένου τὸ μὴ ἀσελγαίνειν τὰς παρθένους, ἢ πείθεσθαι ταύτῃ τῇ θεῷ. οἱ δὲ Τυνδάρεον φασὶ, διὰ τὸ ἁμάρτημα τῆς Ελένης. Τὴν Ζηρυνθίαν.] [*] γράφεται καὶ τὴν Τεριζηνίαν. [*] ἐν Θρᾴκῃ ἄντρον ἐστὶν, ἐν ᾧ ἡ Ζηρυνθία Αφροδίτη τιμᾶται· ἢ ὅτι ἐν Τροιζῆνι ἱερὸν Αφροδίτης ὑπὸ Φαίδρας ἱδρυμένον, ὅτε ἤρα Ιππολύτου, τοῦ Θησέως καὶ Ιππολύτης, τῆς Αμαζόνος, παιδός.

450. Ο μὲν πατρὸς μομφαῖσιν.] ἐξελαθήσεται, φησὶν, ὁ Τεῦκρος ἐκ τῆς Σαλαμῖνος ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμῶνος, διὰ τὸν Αἴαντα. φασὶ γὰρ, ὅτι Τεῦκρος προσπλέων Σαλαμῖνι, διωχθεὶς παρὰ Τελαμῶνος τοῦ πατρὸς, ὡς μὴ ἀμύνας [1] Αἴαντι, ἐλθὼν ἐν Κύπρῳ, Σαλαμῖνα κτίσας, ᾤκησε, καὶ γήμας Εὔνην τὴν Κύπρου, Αστερίαν ἐγέννησε.

451. Κυχρεῖος ἄντρων.] ὁ Κυχρεὺς, ἢ Κιγχρεὺς, Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος ὑπῆρχεν υἱὸς, ἐβασίλευσε δὲ Σαλαμινίων, ὡς φησιν Εὐφορίων ἐν Ιππομέδοντι,

Ταῖος γὰρ Κυχρεῖος ἐνὶ [2] ψαφαρῇ Σαλαμῖνι.

ἐγὼ δὲ καὶ οὕτω γράφω τὸ [3] χρῦ, κἂν πάντες, οὐκ οἶδ' ὅθεν, δίφθογγον τοῦτο γράφουσιν. ἐγὼ γὰρ οὕτω λέγω, ὡς τὸ Πυλεὺς, Πυλῆος, οὕτω καὶ Κυχρῆος. τοῦτον δὲ τινὲς τὸν διφυῆ Κέκροπα φασίν· ἄλλοι δὲ, ὅτι ὄφις ποτὲ ἐλυμαίνετο τὴν Σαλαμῖνα, καὶ ἀοίκητον αὐτὴν ἐποίει, ὃν ὁ Κυχρεὺς ἀνεῖλεν, ὅθεν καὶ Ανάξιφος ἐκλήθη. Τὸ δὲ Κυχρεῖος, γυναικῶς ἐστι κατὰ διάλεκτον.

452. Οὑμὸς ξύναιμος.] ὁ ἐμὸς συγγενὴς Τεῦκρος, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ Ησιόνης, τῆς Πριάμου ἀδελφῆς, παρ' [4] Ηρακλέους δοθείσης τῷ Τελαμῶνι εἰς γέρας, ὡς συναυτῷ πορθήσαντι τὴν Τροίαν. [5] Ογατρὸς, τοῦ ὁμογαστρίου ἀδελφοῦ, γράφουσι, καὶ λέγουσι κακῶς φάναι τὸν ποιητήν· ὁ Αἴας γὰρ, καὶ ὁ Τεῦκρος ὁμογάστριοι οὐκ ἦσαν· ἀλλ' ὁ μὲν Αἴας Εριβοίας ἦν παῖς, τῆς Πορθάονος θυγατρὸς, Τεῦκρος δὲ, Ησιόνης. ἐγὼ δὲ οὐ τῷ ποιητῇ προσάπτω ταύτην τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ τοῖς μεταγράφουσιν. ὀπατρεὺς γὰρ εὑρόντες ἀμυδρῶς γεγραμμένον, ἀντὶ τούτου ὀγατρεὺς ἔγραψαν. τοῦτο δὲ μᾶλλον αἰτιῶμαι τοῦ ποιητοῦ, τὸ εἰπεῖν, ὡς φονεὺς Αἴαντος, οὐ γὰρ ὡς φονεὺς, ἀλλ' ὡς μὴ ἀμύνας ἐδιώχθη ὁ Τεῦκρος.

453. Πώλου.] τινὲς οὕτω συντάσσουσιν, ὡς φονεὺς τοῦ ὀγατρεὺς [6] πώλου, ἤτοι Αἴαντος. ὁ ἐγὼ ὀπατρεὺς γράφω. Αλλοι δὲ μέχρι τοῦ φονεὺς στίζουσιν, ἄρχονται δὲ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς οὕτω, Τὸ νόθον φίτυμα τοῦ πώλου, ἤτοι τοῦ Τελαμῶνος, ὅπερ ἐστὶν ἐπιτάττον. Πῶλον δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τὸ ὁρμητικὸν ἄγαν, καὶ τὴν ἐν τῷ πολέμῳ ἀλκήν. Συγγόνων βλάβη.] τῶν Τρώων, διότι κατεπολέμει τοὺς Τρῶας συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας, διὰ τὸ Ομηρικὸν,

Οκτὼ δὴ [†] προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστοὺς,
Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν,
Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.

454. Τοῦ λύσσαν ἐν ποίμναισιν.] ὡς φονεὺς τοῦ [7] ὀπατρείου Αἴαντος, τοῦ μανέντος ἕνεκεν τῶν Αχιλλέως ὅπλων, καὶ ἀνελόντος τὰ Ελληνικὰ ποίμνια. Η δὲ ἱστορία τοιάδε· Αἴας μανεὶς διὰ τὸ δοθῆναι τὴν πανοπλίαν τοῦ Αχιλλέως τῷ Οδυσσεῖ, τὰ ποίμνια τῶν Ελλήνων ἀνεῖλεν. τῶν Ελλήνων δ' ὀνειδιζόντων ὕστερον, καὶ αὐτὸν ἀναιρεῖ μετὰ τοῦ ξίφους, ὅπερ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Εκτωρ, ὅτε πρὸς ἀλλήλους ἐμονομάχησαν. καὶ Ομηρος,

——— δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα [8] δίδου φοίνικι φαεινόν.

455. Χάρωνος ὠμηστοῦ δορά.] Χάρων, ὁ λέων κατὰ Μακεδόνας. Η δὲ ἱστορία τοιαύτη· Εν Νεμέᾳ, χώρᾳ τοῦ Αργους, λέων ἦν ἄτρωτος σιδήρῳ, καὶ βολαῖς πολλαῖς, ὃν Ηρακλῆς συνθλάσας ταῖς οἰκείαις χερσὶ, σκεπασθεὶς τῷ τούτου δέρματι ἐπέχετο. φίλος δὲ ὢν τῷ Τελαμῶνι, ἄπαιδι ὄντι, καὶ θύοντι

EMENDATIONES.

[*] Huc adjeci ex *Sold.* quod è cæteris excidisse manifestum est. [1] Αἴαντι, pro Αἴαντα, ex omnibus MSS. [2] Ψαφαρῇ substitui, pro φαρῇ. φανερῇ *Sold* φανερῇ *Bar.* φανερῇ *Grav.* [3] Χρῦ lego cum *Sold.* non χρεῖ cum *Impressis.* Ista enim dictio, si cum iono pingas, Verbum, si cum linea superducta, nuda syllaba erit. [4] Ηρακλέους, pro Ηρακλέ[illegible], ex *Grav.* [5] Ita distinguo, vult enim *Scholiastes* in quibusdam exemplaribus scribi ὀγατρεὺς. *Impressi* sic distinguunt, Ογατρεὺς.] τοῦ ὁμογαστρίου ἀδελφοῦ. γράφουσι καὶ λέγουσι &c. Sed MSS. Codices mecum faciunt. Item ubique ὀγατρεὺς & ὀπατρεὺς lego, pro ὁ γατρεὺς & ὁ πατρεὺς, re ita exigente. [6] Πώλου rescripsi, pro πώλον, ex *Grav.* [7] Οπατρείου substitui, pro πατρὸς, ex omnibus MSS. [8] Δίδου pro δῶκε, ex ipso *Homero,* in cujus Il. η'. occurrunt hi versus, & omnibus *MSS.* [†] Προέηκα, pro προΐηκα, ex *Grav.* & *Homero* Il. θ'. v. 297.

Μίαν πρὸς ᾅδην καὶ φθιτοὺς πεπαμένον	Unam ad Orcum atque manes viam
Κέλευθον, ᵃ ἣν γωρυτὸς ἔκρυψε Σκύθης,	Sortitum, quam corytus texit Scythicus,
Ἦμος καταίθων θύθλα Κωμύρῳ λέων,	Quando Comyroni ſacrificia adolens Leo,
450 Σφῷ πατρὶ λάσκε τὰς ἐπηκόους λιτὰς,	Patri ſuo preces dixit impetrabiles,
Σκύμνον παρ᾽ ἀγκάλησιν ᵇ αἰέτῃ βρέσας.	Aquilæ Catulum in ulnis quatiens.
Οὐ γάρ τι πείσει ᶜ φίτυν, ὡς ὁ Λήμνιος	Nec enim perſuadebit Patri Lemnium
Πρηστὴρ ᵈ Ἐνυοῦς, οὔποτ᾽ ἐς φύζαν τραπεὶς,	Fulmen Bellonæ, nunquam in fugam verſum,
Ταῦρος βαρύφρων, ᵉ δυσμενεστάτου ξένων	Taurum iracundum, inimiciſſimi Hoſpitis
455 Ἔτυψε δώρῳ ᶠ σπλάγχνον, ἀρνεύσας λυγρὸν	Dono pectus percuſſiſſe, triſti inſilientem
Πήδημα ᵍ πρὸς κνώδοντος ʰ αὐτουργοὺς σφαγάς.	Saltu in ſpontaneas gladii cædes:
Ἐλᾷ δὲ πάτρας τῆλε Τραμβήλου κάσιν,	Sed expellet procul è patria Trambeli fratrem,
Ὃν ἡ ⁱ ξυναίμος πατρὸς ἐκλοχεύεται,	Quem Soror Patris genuit,
Δοθεῖσα ᵏ πρωταίχμια τῷ πυργοσκάφῳ·	Prædæ data Everſori turrium:

VARIANTES LECTIONES.

a Ὃν ἡ. b Αἰέτην Seld. αἰέτῃ al. αἰέτῳ al. Canterus αἰέτη, vel αἰέτου reſcribendum exiſtimat. Al. αὐτ᾽ ἀέρσας. al. βερέσας. c Φίτυν Bar. d Ἐνυοῦς Bar. e Δυσμενοῦς ἄτου Seld. f Σπλάγχν᾽ Seld. g Περιπηδήσας Seld. h Αὐτουργοῦ Seld. aliique. i Ξύναιμος Seld. k Πρωταίχμια al. πρωταίχμια Bar.

πρὸ τοῦ Διὶ, διαπορευόμενος ἐκλήθη ¹ ὑπ᾽ αὐτοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν, καὶ θύσας τῷ ἰδίῳ πατρὶ Διὶ, οὕτως ἴσως μετὰ τῆς λεοντῆς, καὶ εὔξασθαι γενέσθαι παιδίον ἄῤῥεν αὐτῷ. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν χρυσέαν οἰνοδόχον φιάλην, ἔθυσε, καὶ ηὔξατο οὕτως. καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν διέπτη ἀετὸς, καὶ φησί· Τελαμὼν, ἔσται σοι παῖς, ὃν καὶ κάλεσον αἰετὸν, κατὰ τὸ σημεῖον. καὶ γεννηθέντα τὸν Αἴαντα, ² Αἰετὸν ἐκάλεσαν. εἶτα Αἴαντος αὐξηθέντος, τῇ λεοντῇ τοῦτον Ἡρακλῆς ἐσκέπασε, καὶ ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο, ὑφ᾽ ἧς σκεπόμενος, ὡς λέγουσιν, ἄτρωτος ἦν, πλὴν μόνου τοῦ τόπου κατά τινας τοῦ σκεπομένου μέρους ὑπὸ τοῦ γωρυτοῦ, ὅτι ταύτην ἐφόρει Ἡρακλῆς· ὅτι δὲ Αἴας, ὑπὸ τοῦ σύκου. Ἄλλοι δέ φασιν, ὑπὸ τὴν κλεῖδα εἶναι τρωτὸν τὸν Αἴαντα. ταῦτα δὲ λῆρος, οὐ γὰρ ἔχει τὸ ἀληθές· Πολυδέξιος ὢν στρατιώτης ὁ Αἴας, καὶ πολλοὺς πολεμήσας πολέμους, οὐδέποτε ἐτρώθη, τῷ ἄρεσαι τηρεῖν ἑαυτὸν, καὶ σπεύσαι τῷ σώμ. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε, τὸ ξίφος κατὰ τῆς πλευρᾶς ὤσας, ἢ τοῦ τραχήλου, εἰς μῦθον ἐτέθη, ὅτι τούτους τοὺς τόπους μόνους εἶχε τρωτούς.

458. Γωρυτὸς Σκύθης.] ὁ τοῦ Τευτάρου, ὃν φασὶ τὸν εἶπεν Ἡρακλέα διδάξαι τὴν τοξικήν. ἐγὼ δὲ ἔφην, ὅτι ἄλλοι φασὶν, Εὔρυτον, ἢ Ῥαδάμανθυν αὐτὸν διδάξαι, πατρῷον αὐτοῦ γενόμενον.

459. * Κώμυρος.] ὁ Ζεὺς ἐν Ἁλικαρνασσῷ τιμᾶται. Αἰέτα.] ἤτοι τῷ φίλῳ, Δωρικῶς. οἱ δὲ Σχολιασταὶ τὸ [illegible] γράφοντες.*

461. Σκύμνον παρ᾽ ἀγκάλησιν.] Ἡρακλῆς φιλῶν τὸν Αἴαντα, καὶ δεξάμενος αὐτὸν ἐν ταῖς αὐτοῦ ἀγκάλαις, καὶ ³ πήλας, ηὔξατο ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ Διΐ.

462, 463. Οὐ γάρ τι πείσει.] οὐ γὰρ πείσει, φησὶν, ὁ Τεῦκρος τὸν Τελαμῶνα, εἰπὼν, ὅτι ὁ Λήμνιος καὶ ὁ πολεμικὸς Αἴας αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε, (Λήμνιος γὰρ, ὥς φησιν Ἑλλάνικος, εὗρεν ὁπλοποιΐαν) ὁ πρηστὴρ καὶ σφοδρὸς ἄνεμος τῆς Ἐνυοῦς καὶ τοῦ πολέμου, (Ἐνυὼ γὰρ ἐπίθετον Ἥρας) ὁ οὔποτ᾽ ⁴ ἐς φυγὴν τραπεὶς, ταῦρος βαρύφρων, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ἀνδρὶ δ᾽ ἔικ᾽ οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.

464. Δυσμενεστάτου ξένων δώρῳ.] μονομαχήσας γὰρ τῷ Ἕκτορι, καὶ ἰσοῤῥόπου τῆς μάχης γενομένης, φιλιοῦνται, καὶ ἀλλήλοις διδοῦσι δῶρα,

Αἴας μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.

μεθ᾽ οὗ καὶ ἀναιρεθεὶς Ἕκτωρ, καὶ ὑπ᾽ Ἀχιλλέως δεθεὶς ἐκ τοῦ ἅρματος ἐσύρετο. Αἴας δὲ τὴν σπάθην ἀφ᾽ Ἕκτορος λαβὼν, μετ᾽ αὐτῆς αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλεν, ὥς φησι Σοφοκλῆς· Ἀντικλείδης δὲ ὑπὸ Πάριδος φησὶ τοξευθέντα ἀποθανεῖν.

467. Τραμβήλου κάσιν.] τὸν Τεῦκρον. μετὰ γὰρ τὴν ὑφ᾽ Ἡρακλέους γενομένην τῆς Τροίας ἅλωσιν, Τελαμὼν Θεάνειραν, τινὲς καὶ Ἡσιόνην, γέρας ὡς ἐξαίρετον ἔλαβεν, ὡς Ἴστρος ἐν Συμμίκτοις φησίν. αὐτὴ δὲ ἐκ Τελαμῶνος ἔγκυος γενομένη, ἀποδρᾶσα τὰς ναῦς, καὶ νηξαμένη ἦλθεν εἰς Μίλητον, διανηξαμένη τὴν μεταξὺ θάλασσαν. ἐγὼ δὲ ⁵ ἀνηθεῖσαν φημὶ παρὰ Πελάγους βασιλεύοντος τοῦ Μιλήτου Ἀρίωνος, ὃς αὐτὴν ἐν ὕλῃ κεκρυμμένην εὑρὼν διέσωσε, καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Τράμβηλον κληθέντα ἀνέθρεψεν, ὡς ἴδιον παῖδα. τῷ δὲ ἐπὶ Ἴλιον στρατείας γενομένης, Ἀχιλλεὺς εἰς Μίλητον παρεγένετο, καὶ τὸν Τράμβηλον ἀντιστάντα ἀνεῖλεν. εἶτα τῆς ἀνδρείας τοῦτον θαυμάσας, ⁶ καὶ μαθὼν Τελαμῶνος εἶναι υἱὸν, ἔθαψεν αὐτὸν, δακρύσας ὡς συγγενῆ.

469. Τῷ πυργοσκάφῳ.] τῷ Τελαμῶνι. ἱστορεῖ γὰρ Ἑλλάνικος, ὅτι πρὸ τοῦ Ἡρακλέα εἰσελθεῖν ἐν τῇ Τροίᾳ, ὁ

EMENDATIONES.

1 Ὑπ᾽ αὐτοῦ ex Seld. ὑπὸ τοῦ Impreſſ. ὑπὸ τούτου Bar. & Grav. 2 Αἰετὸν ἐκάλεσαν. ὅτε Αἴαντος αὐξηθέντος δὲ &c. MSS uterque. Et hæc lectio, ſi non receptæ præferri, at certe tolerari poterit. * Hæc cum levi variatione in omnibus MSS. occurrunt. 3 Πήλας pro πάλας. 4 Ἐς φυγὴν ἰαλῶν τραπεὶς Impreſſ. Ego ἰαλῶν delevi, ut prorſus inutile, nixus auctoritate utriuſque MSS. 5 Ἀναθρέψασαν potius, pro ἀνηθεῖσαν. 6 Sic lego cum Seld. καὶ Τελαμῶνα μαθὼν εἶναι Impreſſ. Sed Τελαμῶνος habent Bar. & Grav. quod equidem tolerari poſſit.

Τελαμὼν

Greek	Latin
470 Ην [a] δή ποτ᾽ ἐν ῥήτρῃσι δημοτῶν σταθεὶς,	Quam aliquando ſtans in foro popularium,
Γλαυκῷ κελαινὸν δόρπον [b] ὤτρυνε κυνὶ	Cæſio diram hortatus eſt cœnam Cani
Στεῖλαι, [c] τριπλᾶς [d] θυγατρὰς ὁ σπείρας βάβαξ,	Mittere, trium Sator filiarum Orator,
Τῷ πᾶσαν ἅλμῃ πηλοποιοῦντι χθόνα,	Totam ſalſugine cœnum reddenti terram,
[e] Ὅτ᾽ ἂν κλύδωνας [f] ἐξερεύγηται γνάθων,	Quando fluctus è buccis eructaret,
475 [g] Λάβρῳ σαλεύων πᾶν τεναγῶδες πέδον.	Violenter omne concutiens immenſa procella ſolum.
Ὁ δ᾽ ἀντὶ πιποῦς [h] σκορπίον λαιμῷ σπάσας	At Ille pro Pipone Scorpium gutture glutiens
Φόρκῳ, χαχῆς ὠδῖνος ἔκλαυσε βάρος.	Cano, mali partûs luxit onus.
[i] Ὁ δεύτερος δὲ νῆσον Ἀγρέστης μολὼν,	Secundus autem ad inſulam Agreſtis accedens,
Χρήζων πυθέσθαι πημάτων [k] ξυμβολίαν,	Sciſcitari volens cladium remedium,
480 Χερσαῖος αὐτόδαιτος ἐκγόνων δρυὸς	Terrigena conviva Nepotum quercûs

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ῥήτρῃσι una voce. b Al. ὤτρυνε. c Τέτταλε Bar. eandemque lectionem etiam in Scholiis habet. d Θυγατέρας ὁ σπείρας Sold. e Ὅτ᾽ ἂν Sold. f Ἐξερεύγεται Sold. g Λάβρῳ lego ex Bar. Canteri etiam judicio fretus. λάβρως Sold. aliique. λαύρως al. h Σκορπίῳ Sold. i Verſum proximum, qui priorem locum occupavit, tranſpoſuit Canterus, ita re exigente k Al. συμβολίαν.

Τελαμὼν μέρος τοῦ τείχους καταβαλὼν εἰσῆλθε· σπωμένου δὲ ἐπ᾽ αὐτὸν Ηρακλέους τὸ ξίφος, ὁ Τελαμὼν παρατηρήσας τούτου ἕνεκα ἀγανακτήσαντα τὸν Ηρακλέα, λίθους περὶ αὐτὸν ἐσώρευεν. τοῦ δὲ φαμένου, Τί τοῦτο; Τελαμὼν ἔφη, Εγείρειν μέλλω βωμὸν Ηρακλέους ἀλεξικάκου. καὶ οὕτως τῆς ὀργῆς Ηρακλῆς ἐπαύσατο, καὶ γέρας αὐτῷ τὴν Ησιόνην, τὴν καὶ [1] Θεάνειραν, δωρεῖται.

470. * Ρήτρῃσι.] δημηγορίαις. *

471, 472, 473. Στεῖλαι, τριπλᾶς θυγατρὰς ὁ σπείρας.] Φοινοδάμας τρεῖς ἔχων θυγατέρας, ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ Λαομέδοντος ἐκθεῖναι αὐτῶν μίαν τῷ κήτει, ἐκκλησίαν συναγαγὼν ἐδημηγόρησεν, δεῖν τὸν Λαομέδοντα, τὸν αἴτιον τοῦ κακοῦ, ἐκθεῖναι τὴν θυγατέρα Ησιόνην, καὶ ἔπεισε τοὺς Τρῶας, διὸ καὶ ἐξετέθη πρὸς βορὰν τῷ κήτει. Ηρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελὼν τὸ κῆτος. τούτου δὲ ἕνεκα μηνιῶν ὁ Λαομέδων τῷ Φοινοδάμαντι, τὰς ἐκείνου τρεῖς θυγατέρας ναύταις ἔδωκε, ἐλθόντας εἰς τὴν ἔρημον τῆς Λιβύης θεῖναι αὐτὰς [2] θηριοβρώτους γενέσθαι· ὧν μιᾷ μιγεὶς ὁ Κριμισσὸς ποταμὸς ἐν εἴδει κυνὸς, γεννᾷ τὸν [3] Αἰγέσταν, ὃς ἐκεῖσε τρεῖς ἔκτισε πόλεις, Αἰγέσταν, Ἐντελλαν, Ερυκα. Γλαυκῷ κυνί.] [4] τῷ κήτει. Βάβαξ.] ῥήτωρ, παρὰ τὸ βάζω, τὸ λέγω.

476, 477. Πιποῦς.] πιπὼ ὄρνεον περὶ θαλάσσιον εὐσαρκότερον καὶ εὐειδὲς, νῦν δὲ τὴν Ησιόνην οὕτω καλεῖ. [5] Σκορπίον δὲ τὸν Ηρακλέα λέγει, διὰ τὸ φονικόν. * Κακὴν δὲ ὠδῖνα, τὸν Ηρακλέα λέγει, ὃν περ ἦν καταπιὸν τὸ κῆτος. *

478. Ο δεύτερος.] Αγαπήνωρ. Αγρέστης.] ἀγρευτής, παρ᾽ ὅσον Αρκὰς ἦν γένος· οἱ δὲ κυνηγοῦντες, καὶ ἀγρευταὶ, ἢ ὁ ἄγριος, παρ᾽ ὅσον ἀγρίᾳ τροφῇ ἐχρῶντο οἱ Αρκάδες, ἤτοι βαλάνοις, ὡς καὶ ὁ παροιμιώδης χρησμὸς,

Πολλοὶ ἐν Αρκαδίᾳ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι.

480. Χερσαῖος.] ὁ τὴν μεσόγειαν τῆς Πελοποννήσου Αρκαδίαν οἰκῶν, ὡς καὶ Ομηρος ἐμφαίνων μὴ ἔχειν ναῦς αὐτοὺς διὰ τὸ πόῤῥω εἶναι τῆς θαλάσσης, οὕτω λέγει,

> Αὐτὸς γάρ σφι δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων
> Νῆας ἐϋσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
> Ατρείδης, ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

Εκγόνων δρυός.] Αρκὰς ὁ Διὸς, ἢ Απόλλωνος παῖς, καὶ Καλλιστοῦς, τῆς Λυκάονος θυγατρὸς, ὥς φησι Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς, κυνηγῶν ἐνέτυχε τινὶ τῶν Αμαδρυάδων νυμφῶν κινδυνευούσῃ, καὶ μελλούσῃ φθαρῆναι ὑπὸ χειμάῤῥου τοῦ ποταμοῦ ἐν τῇ δρυῒ, ἐν ᾗ γεγονυῖα ἦν ἡ νύμφη, καὶ ἀνέστρεψε τὸν ποταμὸν, καὶ τὴν γῆν χώματι ὠχύρωσεν. ἡ δὲ νύμφη [6] Χρυσοπέλεια τὴν κλῆσιν κατ᾽ Εὔμηλον, συνελθοῦσα αὐτῷ γεννᾷ Ελατον, καὶ [7] Αφείδαντα, ἐξ ὧν εἰσὶν οἱ Αρκάδες, ὥς φησι καὶ Απολλώνιος,

> [8] Αλλ᾽ ἔγε παλαιὸς ἐοῖο (τοῦ Αρκάδος) κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν,
> Αμπλακίης· ὁ γὰρ οἶος ἐν οὔρεϊ δένδρεα τάμνων,
> Δή ποτ᾽ Αμαδρυάδος νύμφης ἀθέριξε λιτάων,
> Η μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο θυμῷ.

ἢ ὅτι Αγαπήνωρ ἀπὸ Δρύοπος εἶχε τὸ γένος, ὁ δὲ Δρύοψ, υἱὸς Απόλλωνος καὶ Δίας, τῆς Λυκάονος· ταύτῃ γὰρ συνελθὼν Απόλλων, ἔγκυον ἐποίησεν· ἡ δὲ τεκοῦσα τὸ βρέφος, ἐκρυψε δρυὸς στελέχει, ὅθεν καὶ Δρύοψ ἐκλήθη, καὶ ἐξ αὐτοῦ Δρύοπες, οἱ περὶ Παρνασσὸν, ὥς φησιν Ηλιος,

> Δίκε Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔτικτε.

EMENDATIONES.

1 Θεάνειραν posui, pro Θεάνειρα, ex emendatione Nic. Gerbelii, conſentiente etiam Seld. & Grav. Et paulo ante dixit Scholiaſtes, Heſionem vocatam fuiſſe Theaniram. Sed Ξενάνειρα habet Bar. * Hoc addo ex Bar & Grav. 2 Θηριοβρώτους, pro θηριοβρώτας, ex utroque MSS. 3 Αἰγέσταν hic, & paulo poſt reſcripſi, pro Αἰγέστην, Ægeſtes enim ſecundum nonnullos, at nunquam (quod ſcio) Ægeſtas, dictus eſt Crimiſſi ex Phœnodamantis filiâ filius. Αἰγεσταῖα Seld. & linea ſequente Αἰγέσταν Εγέστην Bar. & Grav & linea ſequente Εγέσταν. Et Egeſten, atque Egeſtam nonnulli dicunt, quos alii Ægeſten, & Ægeſtam: alii Aceſten, & Aceſtam: alii Segeſten, & Segeſtam appellare ſolent. 4 Τῷ κήτει λέγει Impreſſi. Ego λέγει delevi, Codd. MSS ſecutus. 5 Σκορπίον δὲ νῦν Impreſſi. Ego νῦν delevi, ex fide omnium MSS. * Hæc interſerui ex Bar. & Grav. 6 Χρυσοπέλεια lego, ex Seld. Χρυσόπελια Bar. & Grav. Περιστεραία Impreſſi. 7 Αμφιδάμαντα Grav. 8 Sic emendavi hunc locum. Αλλ᾽ ἔγε τοῦ Αρκάδος παλαιὸς ἐοῖο τίνεσκεν Impreſſ. Αλλ᾽ ἔγε παλαιὸς τῷ Αρκάδι ἐοῖο τίνεσκεν Seld. Verſum quidem reſtituit Nic. Gerbelius, ſed τοῦ Αρκάδος (quod certe non erat prætereundum) omiſit.

Λυκαινομόρφων, Νυκτίμου κρεανόμων,	Lupiformium, Nyctimi sectorum,
Τῶν [a] πρόσθε [b] μήνης [c] φηγίνων [d] πύρνων ὀχὴν	Fagineorum ante Lunam panum cibum
[e] Σποδῷ κατ' ἄκρον χεῖμα θαλψάντων πυρὸς,	In cinere per hyemem summam foventium,
[f] Χαλκωρυχήσει, καὶ τὸν ἐκ βόθρου σπάσει	Æs effodiet, ac glebam evellet
485 Βῶλον, δικέλλῃ πᾶν [g] μεταλλεύων γνύθος.	Ex fovea, ligone specum omnem scrutans:
Οὗ [h] φίτυν ἠνάριξεν [i] Οἰταῖος [k] σόνυξ,	Cujus Patrem occidit dens Oetæus,
Βουβῶνος [l] ἐν τόρμαισι [m] θρυλίξας δέμας.	Inguinis in vertibulis lacerans corpus.

VARIANTES LECTIONES.

a Πρόσθεν cum ν finali Bar. idque in Scholiis repetit. b Al. μήνης. c Φηγίνων Bar. d Πύργων Bar. eandemque lectionem in Scholiis tuetur. e Σποδῷ Seld. aliique σποδῷ Bar. σποδεῖ al. f Al. χαλκωρυχήσει g Μεταλλεύων Seld. h Φιτὺν Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. i Οἰταῖος Bar. k Στόνυξ Seld. l Al. ἐν τέρμασι al. ἐν τόρμαισι. m Θρυλίξας Seld. θρυλλίξας Bar.

481. Λυκαινομόρφων.] κακῶς ἔφη, λυκομόρφων γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν. οὐ γὰρ λύκαιναι, ἀλλὰ λύκοι γεγόνασιν οἱ Λυκάονος παῖδες, κατὰ τοῦτον. Η δὲ ἱστορία τοιαύτη· [1] Πελασγὸς ἦν παῖς τοῦ Διὸς καὶ Νιόβης, οὗ καὶ Λυκάων παῖς ἐκ Μελιβοίας κόρης, εἴτουν Κυλλήνης, [2] ὡς φασὶν ἄλλοι. Πάλιν οὗτος κατέστη βασιλεὺς τῶν Αρκάδων,

[3] Πολλοῖς γάμοις δέδεικτο πεντηκοντάπαις,

Αλλ' ἀσεβὲς βλάστημα τῶν τέκνων ἔφυ.

ὧν ἦν Μαίναλος Θεσπρωτὸς σὺν Νυκτίμῳ, Καύκων, Λύκος, [4] Φθεῖός τε, καὶ Τελεβόας, Αἵμων, Μαντίνους, Στύμφαλός τε, καὶ Κλείτωρ, Ορχόμενός τε, καὶ ἕτεροι. οἱ πάντες, ὡς ἔφην, ἐνίκων ἀσεβείᾳ, καὶ ὑπερηφανίᾳ. Ζεὺς δ' εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερνήτῃ, παραγένεται αὐτοῖς. οἱ δὲ καλέσαντες αὐτὸν ἐπὶ ξενία, σφάξαντες ἕνα παῖδα τῶν ἐπιχωρίων, καὶ τὰ σπλάγχνα συμμίξαντες, παρέθεντο τῇ τραπέζῃ. Ζεὺς δὲ μυσαχθεὶς, τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ὅθεν νῦν ὁ τόπος Τραπεζοῦς ἐν Αρκαδίᾳ καλεῖται· Λυκάονα δὲ, καὶ τοὺς υἱοὺς κεραυνοῖ, πλὴν Νυκτίμου τοῦ νεωτέρου. Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν λαβόντος, ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος γίνεται κατακλυσμὸς διὰ τὴν τῶν Λυκάονος παίδων ἀσέβειαν. Αλλως· Ο Ζεὺς ἐπιξενωθεὶς τῷ Λυκάονι εἰσιᾶτο, οἱ δὲ τούτου υἱοὶ ἀπόπειραν ποιούμενοι εἰ θεός ἐστιν, κρεανομήσαντες Νύκτιμον, καὶ τὰ τούτου κρέατα συμμίξαντες τοῖς ἄλλοις κρέασι, παρέθηκαν τῷ Διΐ. ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν, ὅθεν καὶ Τραπεζοῦσα πόλις ἐστὶν ἐν Αρκαδίᾳ, τοὺς δὲ Λυκάονος παῖδας ἀνεῖλε κεραυνῷ, καὶ τὴν Αρκαδίαν συνεχῶς ἐκεραύνωσεν, ἕως ἡ Γῆ παρακαλοῦσα τὸν Δία, τὰς χεῖρας ἐξέτεινε. διὸ φασὶ πρώτους ἐν Αρκάσιν ἱκετηρίαν γενέσθαι. ἐνίους δὲ τῶν Λυκάονος παίδων εἰς λύκους μετέβαλεν, οὓς ὁ Λυκόφρων, οὐκ οἶδα πῶς, ἔφη λυκαινομόρφους γενέσθαι, εἰ μή που εἶδος ἀντὶ εἴδους ὤφειλεν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀρκτομόρφων. Καλλιστὼ γὰρ, ὡς λέγουσιν, ἡ Λυκάονος θυγάτηρ, συνθηρεύουσα τῇ Αρτέμιδι, [5] ἣν Ζεὺς, εἰκασθεὶς Αρτέμιδι, συνευνάζεται· ἄρκτον δὲ ταύτην ποιεῖ, διὰ τὸ λαθεῖν τὴν Ηραν, ἐξ ἧς ὁ Αρκὰς ἐγεννήθη. ἐκ ταύτης δὲ τῆς σπορᾶς καλεῖται καὶ ὁ Αγαπήνωρ. Νυκτίμου κρεανόμων.] καὶ τοῦτο λῆρος τῶν Λυκόφρονος λόγων, οὐ γὰρ τὸν Νύκτιμον [6] ἐκρεανόμησαν, ἀλλ' ἕτερον ἐπιχώριον παῖδα, ὡς φησὶν Απολλόδωρος, καὶ ἕτεροι.

482. Τῶν πρόσθε μήνης.] πρῶτον τοῦτο σκόπει, ὅτι καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα τὸ ν ἐφελκυστικὸν ἔχουσι, φαινόμενος ἐπιφερομένου, συμφώνου δὲ οὐκέτι, ὥσπερ κἀγὼ γράφω, καὶ τούτου ἕνεκα πολλοῖς τῶν ἀμαθῶν διασύρομαι, τὸ αὐτῶν ἀῤῥώστημα προσαπτόντων ἐμοί. Πρόσθε μήνης φηγίνων πύρνων.] ἐπεὶ προσέληνοι οἱ Αρκάδες. ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς Σελήνης, πυρὶ ὀπτῶντες τὰς βαλάνους. ἢ ὅτι προσέληνοι, οἱ ὑβρισταὶ λέγονται· προσελεῖν γὰρ, τὸ ὑβρίζειν. ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς μωροὺς διαβάλλουσιν, ὡς λέγοντας ἀρχαίους εἶναι, καὶ τῆς σελήνης παλαιοτέρους. Τὸ δ' ἀλληγορικώτερον ἐστιν οὕτως· [7] Αστρολογίαν, καὶ ἐνιαυτὸν, μῆνας, ἰσημερίας, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα Αρκάδων βασιλεὺς, ὁ Ατλας Λίβυς εὗρεν, ὑπὸ σελήνης * τοὺς μῆνας * συλλογισάμενος, ὕστερον Θαλῆς. Αλλοι δέ φασιν, ὅτι Αρκάδες θυσίας θεοῖς κατέδειξαν, πρῶτον μῆν, δεύτερον ἵππον λευκὸν, τρίτον δρυὸς φύλλα. ὅθεν ἡ Πυθία,

Πολλοὶ ἐν Αρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι.

484. Χαλκωρυχήσει.] ἐπειδὴ χαλκοῦ πολλὰ μέταλλα ἐστὶν ἐν Κύπρῳ. λέγει οὖν, ὅτι παραγενόμενος ἐξ Αρκαδίας ὁ Αγαπήνωρ εἰς Κύπρον, χαλκὸν ἐργάσεται. ἐγὼ δὲ φημὶ, ὅτι παραγενήσεται εἰς Κύπρον, ὅπου χαλκωρύχοι εἰσίν. ἀσεβὴς γὰρ τὸ τοιοῦτον στρατηγὸν γενέσθαι χαλκωρύχον. τὸ δὲ ῥῆμα φημὶ κατὰ σύλληψιν, ἢ χρεισπασμόν.

486. * Οὗ φίτυν.] τὸν πατέρα * Αγαπήνορος πατὴρ ἦν Αγκαῖος. οὗτος ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον ἐξελθὼν, ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ δὲ πλάτος τῆς ἱστορίας Ομηρος φησὶ, καὶ Σωσίστρατος ἐν τοῖς Καλυδωνιακοῖς λέγων, "Ο δὲ Καλυδώ-"νιος σῦς, πρότερον περὶ τὴν Οἴτην διατρίβων, ὕστερον ἦλθεν "εἰς Αἰτωλίαν, Αρτέμιδος μήνιδι, [8] ὅτι οὐκ ἔθυσεν αὐτῇ ὁ "Οἰνεὺς,

—— Αλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβας.

Οἰταῖος οὖν διὰ τοῦτο.

487. Βουβῶνος τόρμαισι.] τῆς περιφορείας τοῦ βουβῶνος συντρίψας τὸ σῶμα. βουβὼν δέ ἐστιν ὁ τοῦ ἰσχίου τόπος. ὃν δὲ φησὶν ὁ σοφώτατος οὗτος βουβῶνα, οὐκ ἴσημι, ἢ βαρβαρίζοντος καὶ φλυαροῦντος τοῦ ἀνδρὸς, ἢ ἐμοῦ ἀμαθαίνοντος. νῦν μὲν γὰρ ἐν τῷ βουβῶνι φησὶ τὸν Αγκαῖον πληγῆναι, εἶτα μετὰ μικρὸν φησὶ, Πλήξας ἀρίκτου σφυρόν. ἐγὼ δὲ πάλιν γινώσκω σφυρὸν, [9] τὰ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέρη. Βουβωνόσφυρον οὖν μὴ γινώσκων κατὰ τὸν σοφώτατον τοῦτον, καὶ ψευδεῖς ἱστορίας μυρίας λέγοντα, καὶ ἑαυτῷ, καὶ οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις πολλάκις ἐναντιούμενον, ὡς ἔοικεν, ἀμαθαίνω.

EMENDATIONES.

1 Πελασγὸς, pro Πέλαγος, ex Grav. Nam Lycaon ab Hesiodo, Strabone, Hygino & Eustathio Pelasgi filius vocatur. 2 Sic legere volui, Ως φασὶν ἄλλοι. Πάλιν. ὗτος &c. Impressi. Sed πάλιν habent MSS. 3 Sic digessi in ordinem hos versus. 4 Φθῖος lego cum Seld. Φθῖος Bar. & Grav. Φθιος Impressi. 5 Sic legendum arbitror hunc locum, & Jovem assumpta Dianæ forma cum Callisto consuetudinem habuisse. ἣ Ζεὺς εἰκασθεὶς συνευνάζεται Impressi. ἣ (ᾗ Seld.) Ζεὺς εἰκασθεὶς, Αρτέμιδι συνευνάζεται MSS. ubi perversa distinctione sensus corrumpitur. 6 Εκρεανόμησαν, pro ἐκρεανόμουν, ex omnibus MSS. 7 Αστρολογίαν posui, pro ἀστρολόγους, ex Bar. & Grav. & γὰρ delevi, sensu ita exigente. * Ex Bar. & Grav. τοὺς μῆνας Seld. * Hæc addo ex Seld. & Grav. eademque in Bar. occurrunt, nisi quod hic pro φιτυν, habeat φιτὺν. 8 Οτι, pro ὅτι. 9 Sic legitur in Bar. & Grav. Τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον μέρος Seld. τὰ & deinde μέτρα Impressi.

Ἔγνω δ᾽ ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος,	Cognovit verò miser cum damno discens,
Ὡς πολλὰ [a] χείλευς, καὶ [b] δεπαστρίων ποτῶν	Multa inter labrum, & poculentas potiones
490 [c] Μέσῳ κυλίνδει Μοῖρα [d] παμμήστωρ βροτῶν.	Gubernatricem volvere Parcam mortalium.
Ὁ δ᾽ αὐτὸς ἀργῷ πᾶς φαληριῶν λύθρῳ	Candido namque tota candicans tabo
[e] Στόρθυγξ, δεδουπὼς τὸν [f] κτανόντ᾽ ἠμύνατο,	Setosa bestia, moribunda interfecturum est ulta,
Πλήξας ἀφύκτως ἄκρον ὀρχηστοῦ [g] σφυρόν.	Certò feriens extremam saltatoris plantam.
Τρίτος δὲ, τοῦ μάρψαντος ἐκ κοίλης πέτρας	Tertius verò, sumentis ex cava petra

VARIANTES LECTIONES.

a Al. χειλεῦς oxyton. b Δεπαστρίων Bar. c Al. μέσον. d Παμμήτωρ MSS. uterque, & alii. e Στρόθυγξ Seld. f Κτανόντ' Bar. aliique. g Σφῦρον paroxyton. al.

488, 489, 490. Ἔγνω δ᾽ ὁ τλήμων.] λέγει δὲ καὶ τόδε,

[1] Τῷ γὰρ Σαμίῳ Ἀγκαίῳ στεφηφόρῳ
Ἐξῆλθε χρησμὸς, μὴ πιεῖν ἐξ ἀμπέλου.

ὁ γὰρ Ἀγκαῖος, υἱὸς ὢν Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας, τῆς Φοίνικος, ἐφύτευσεν ἄμπελον κατὰ Ἀριστοτέλη, τὸν τοὺς Πέπλους συντάξαντα. μάντις δέ * τις * εἶπεν αὐτῷ τῷ Ἀγκαίῳ, ὡς οὐ πίοι οἶνον ἐκ ταύτης· ἐνιαυσιαίας δὲ τὸν ἀμπέλου καρπὸν, ἀπέθλιψεν ὁ Ἀγκαῖος τὸν σταφυλὴν εἰς κύλικα, ὡς πόμενος, καὶ κατεγέλα τοῦ μάντεως, δεικνύων τὴν κύλικα· ὁ δ᾽ ἔφη,

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρου.

βοῆς δὲ γενομένης, ὡς συὸς λυμαινομένου τὴν χώραν, θεὶς τὴν κύλικα ὁ Ἀγκαῖος, ἐξῆλθεν ἐπὶ τὸν σῦν, καὶ ἀνῃρέθη. Οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων ἐπὶ τοῦ Ἀγαπήνορος, πατρὸς Ἀγκαίου, υἱοῦ Ἀλθέρος καὶ Εὐρυθέμιδος, τοῦ Ἀκάστου, * καὶ * περὶ τὸ Καλυδώνιον συὸς τοῦτο ἐδίξατο. Φασὶ δέ τινες, πρῶτον τὴν Ἀταλάντην ἀκοντίσαι κατὰ τοῦ συός.

492, 493. Δεδουπὼς τὸν κτανοῦντ᾽ ἠμύνατο.] εἰ μὲν κτανοῦντά ἐστιν, ὡς ἐγὼ γράφω, οὕτως συντακτέον· Δεδουπὼς καὶ ἤχῳ φερόμενος τὸν κτανοῦντα καὶ μέλλοντα κτανεῖν αὐτὸν Ἀγκαῖον ἠμύνατο καὶ ἐτιμώρησεν, πλήξας ἀφύκτως τὸ κατὰ τοῦτον βεβαιοτάτως (?) ἐκείνου. Τὸ δὲ γράφειν κτανόντα, μωρόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ Ἀγκαίου· Ἀταλάντη γὰρ αὐτὸν ἐτόξευσεν. Μελέαγρος δὲ τῷ συνθέτῳ δόρατι περὶ τὸ μέτωπον πλήξας ἀνεῖλεν. Ἀγκαῖος δὲ οὐδὲν γενναῖον ἐποίησεν ἐπ᾽ αὐτῷ, ἢ ὅτι ἀνατεινάμενος τὸν πέλεκυν, ὡς πλήξαι αὐτὸν, ἀνῃρέθη πληγεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ. καὶ οὕτω μὲν ἐπ᾽ Ἀγκαίου συντακτέον. ἐπὶ δὲ Μελεάγρου οὕτως, ὃ βελτιωτέρον ἐστι, καὶ ἐμὸν ἐνθύμημα· Ὁ δ᾽ αὐτὸς στόρθυγξ καὶ ὀδοὺς, ἤτοι ὁ χοῖρος, δεδουπὼς πεσὼν καὶ κτανθεὶς, τὸν κτανόντα, ἤτοι τὸν Μελέαγρον, ἠμύνατο, πλήξας ἀφύκτως ἄκρον σφυρὸν, ἤτοι τὸν ἀστράγαλον καὶ πόδα τοῦ ὀρχηστοῦ καὶ [2] ταχυτάτου πολεμιστοῦ. οὐχ [3] ὅτι δὲ αὐτὸν ἔπληξεν ὁ χοῖρος περὶ τοὺς πόδας, τοῦτο εἶπεν, ἀλλὰ χαριέντως καὶ ἀστείως ταῦτα φησὶν, ὅτι ἠμύνατο αὐτὸν, δεσμεύσας τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ποιήσας αὐτὸν μὴ δύνασθαι περιπατεῖν, διὰ τὸ ἀναιρεθῆναι τινὰ τρόπον· ἀνελὼν γὰρ τὸν σῦν, τῇ Ἀταλάντῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ συὸς, καὶ τὸ δέρας, ἀριστεῖον χαρίζεται. περιλύπους δὲ γενομένους τούτου ἕνεκα τοὺς μητρὸς αὐτοῦ ἀδελφοὺς, καὶ ἐχθροὺς αὐτῷ γενομένους, ἀνεῖλεν. Ἀλθαία δὲ, ἡ τούτου μήτηρ λυπηθεῖσα ἕνεκεν τοῦ συμβάντος τοῖς ἀδελφοῖς, τὴν παρὰ τῶν Μοιρῶν δᾶδα κατέκαυσεν, ἣν ἐτήρει, ὡς συστατικὴν οὖσαν τῆς Μελεάγρου ζωῆς ἀκεραίαν φυλαττομένην. τινὲς δὲ, φυλλάδα ἐλαίας εἶναι, οὐ δᾶδα φασὶν, ἣν ἐν τῇ κυήσει φαγοῦσα, τοῦ Μελεάγρου ἐν τῇ ἐκθέσει συνέτεκε, καὶ ἐφύλαττεν ἀκεραίως, ὑπὸ τῶν μάντεων τοῦτο μαθοῦσα, ὡς εἰ τ᾽ ἂν φυλάττοιτο ὁ φυλλὰς ἀβλαβὴς, ἀβλαβὴς καὶ ὁ Μελέαγρος ἔσται· εἰ δὲ φθαρῇ, καὶ ὁ Μελέαγρος συμφθαρήσεται. ταύτην οὖν [4] διὰ τὰ πάθη τῶν ἀδελφῶν κατακαύσασα, εἰσῆλθεν ἐν τῷ θαλάμῳ, καὶ νεκρὸν εὑροῦσα τὸν παῖδα, συνέκλεισε καὶ αὐτήν. οὕτως ἐγὼ φημι συντάσσειν τὸ Κτανόντα.

494. Τρίτος δέ.] Αἰγεὺς, ὁ Πανδίονος υἱὸς, ἢ Σκυρίου, ἢ, κατὰ τὸν Λυκόφρονα, Φημίου, ὁ καὶ υἱοποιηθεὶς τῷ Πανδίονι, βασιλεὺς Ἀθηνῶν, γαμεῖ πρῶτον [5] Μῆταν, τὴν Ὁπλήτου, δεύτερον Χαλκιόπην τὴν Ῥηξήνορος. ὡς δ᾽ ἀλλαχοῦ εὗρον, μίαν ἔσχε γυναῖκα [6] Αὐτόχθην, τὴν Περσέως. ὡς δ᾽ οὐκ ἐγένετο τούτῳ παῖς, δεδοικὼς [7] Πάλλαντα, Νῖσον, καὶ Λύκον, τοὺς ἀδελφοὺς, ἔρχεται εἰς Πυθὼ περὶ παίδων μαντευσόμενος, καὶ ἐδόθη τούτῳ χρησμὸς,

Ἀσκοῦ τὸν προὔχοντα ποδεῶνα, φέρτατε λαῶν,
Μὴ λύσῃς, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι.

ἀπορῶν δὲ διὰ τὸν χρησμὸν, παραγίνεται εἰς Τροιζῆνα πρὸς Πιτθέα τὸν χρησμολύτην, καὶ ὃς μεθύσας αὐτὸν ἐποίησε συγγενέσθαι τῇ θυγατρὶ Αἴθρᾳ, τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ· ἐγκύου δὲ τῆς Αἴθρας γενομένης, ὁ Αἰγεὺς ὑπὸ κοίλην [8] πέτραν ἔθετο ξίφος, καὶ ὑποδήματα, ὥς φησι Πλούταρχος, καὶ Καλλίμαχος λέγων,

[9] Ἔργα δέ μιν Τροιζῆνι Κολωραίῃ ὑπὸ πέτρῃ
Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι ———

Καὶ αὐτὸς μὲν ἀποδημεῖ πρὸς Ἀθήνας, τῇ δὲ Αἴθρᾳ ἐντέλλεται, ἐὰν υἱὸς ἐξ αὐτῆς γεννηθῇ, δεῖξαι αὐτῷ τὴν πέτραν, καὶ λαβόντα τὸ ξίφος, καὶ ἐνδυσάμενον τὰ ὑποδήματα, [10] ὅτε αὐτῷ ἐφαρμόσουσι, καὶ δυνηθῇ κινῆσαι τὸ ξίφος, πλεῖν εἰς Ἀθήνας, ὃ καὶ ἐποίησεν αὐξηθεὶς, διὰ γνωρισμὸν τοῦ πατρός.

EMENDATIONES.

[1] Sic restitui, & in ordinem digessi hos versus, quos Codices universi indistinctè & mendosè proferebant. Τῷ Σαμίῳ ἐν ἀγκαίῳ &c. Impressi τῷ γὰρ Σαμίῳ Ἀγκαίῳ (& ubique hanc vocem cum duplici γγ scriptam habet) στεφηφόρῳ· ἐξῆλθε χρησμὸς μὴ πιεῖν ἐξ ἀμπέλου Bar. τῷ Σαμίῳ γὰρ στεφηφόρῳ &c. Seld. * Ex omnibus MSS. * Et hanc vocem interserui ex omnibus MSS. 2 Ταχυτάτου, pro ταχυτάτῳ, ex omnibus MSS. 3 Ὅτι, pro ὅτε, ex omnibus MSS. 4 Διὰ τὸ πάθος MSS. omnes. 5 Μήδαν Seld. Μῆταν θυγατέρα τῆς ὁπλήτου Bar. & Grav. nisi quod hic ὁπλήτου habeat. Sed vulgata lectio mihi retinenda esse videtur, & citari solent hæc Scholiastæ verba ex Phanodemo. 6 Χαλκιόπην Grav. 7 Πάλλαντα, pro πάλλαντας, ex omnibus MSS. constructione etiam id exigente. Historiam pete ex Plutarcho Theseo, & Strabonis Geographia, ubi de Athenis agit. 8 Πέτραν Grav. 9 Ἐν γάρ μιν legendum esse monuit eruditissimus Bentlejus in Fragm. Callimachi. nisus auctoritate Auctoris Etymologici v. Ἀρπίς. 10 Ὅταν, pro ὅτε, ex Bar & Grav. ὅτι Seld.

495 Κέλωρ γίγαντος ὅπλα, [a] τοῦ ποτ' εἰς λέχος	Gigantis arma Filius, cujus olim in lectum
Λαθραῖον αὐτόκλητος Ἰδαία [b] πόρρις	Furtivum voluntaria Idæa Juvenca
[c] Ἡ ζῶσ' ἐς ᾅδην ἵξεται καταιβάτις,	Veniet, ad inferos viva descendens,
Θρήνοισιν [d] ἐντακεῖσα Μουνίτου τοκάς,	Lacrymis tabefacta mater Muniti,
Ὃν δή ποτ' [e] ἀγρώσσοντα Κρηστώνης ἔχις	Quem aliquando venantem Thracia vipera
500 Κτενεῖ, πατάξας πτέρναν ἀγρείῳ βέλει,	Occidet, aspero feriens calcem spiculo,
[f] Ὅταν τεκόντος αἰχμάλωτος ἐς χέρας	Quando parentis in manus captiva
Ἡ παιδομήτωρ ἔλθῃ [g] δνόφῳ τεθραμμένον	Avia nutritum in tenebris

VARIANTES LECTIONES.

a Τὸν Bar. aliique. b Al. πόρτις c Ἥξει legendum putavit Auratus. Vide Canteri Annotationes. d Ἐντακεῖσα Seld. & alii. e Ἀγρώσσοντα Κρηστώνης Seld. f Ὅτ' ἂν Seld. g Γνόφῳ MSS. uterque & alii.

495, 496. Κέλωρ] υἱὸς τοῦ Γίγαντος Θησέως, τοῦ μάρψαντος τὰ ὅπλα, δηλονότι τοῦ Αἰγέως, ἐκ τῆς κοίλης πέτρας. ὁ δὲ κέλωρ, ὁ υἱὸς, τοῦ Θησέως, τοῦ μάρψαντος καὶ λαβόντος τὰ ὅπλα τοῦ γίγαντος, ἤτοι τοῦ Αἰγέως, ὅπερ βέλτιον· ὁ γὰρ Αἰγεὺς Ἀθηναῖος καὶ γηγενὴς ἀπὸ Ἐριχθονίου. τινὲς δὲ καὶ ἕνα τούτων λέγουσι τῶν ἀναδοθέντων ἀπὸ τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντος τοῦ ἐν Θήβαις, ὡς καὶ Ἀνδροτίων. Τοῦτον δὲ λέγει ἀπελθεῖν τὸν Ἀκάμαντα, τὸν τοῦ Θησέως παῖδα, ἐν Κύπρῳ, ἀφ' οὗ καὶ ὄρος καλεῖται Ἀκάμας· φασὶ δέ τινες, οὐ μόνον Ἀκάμαντα, ἀλλὰ καὶ Δημοφῶντα, τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν, ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον. Τὸν ποτ' εἰς λέχος.] ἀντίπτωσις, οὗ ποτ' εἰς λέχος λαθραῖον ἵξεται, τοῦ Ἀκάμαντος δηλονότι, ἡ Ἰδαία πόρτις καὶ δάμαλις, ἤτοι ἡ Λαοδίκη· Διομήδης γὰρ, καὶ Ἀκάμας ὁ Θησέως, περὶ τῆς ναυσολήσεως τῶν Ἑλλήνων, ἐπρέσβευσαν πρὸς τοὺς Τρῶας διὰ τὴν Ἑλένην. ἐρασθεῖσα δὲ Λαοδίκη, ἡ τοῦ Πριάμου θυγάτηρ, Ἀκάμαντος, ἐμίγη αὐτῷ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν Μούνιτον κληθέντα. φοβηθεῖσα δὲ, δίδωσι τὸ βρέφος Αἴθρᾳ, τῇ τοῦ Θησέως μητρὶ, ἤτοι τῇ μάμμῃ τοῦ Ἀκάμαντος, ἀναθρέψειν αὐτὸ· συνῆν γὰρ τῇ Ἑλένῃ ἐν τῇ Τροίᾳ [1] ἡ Αἴθρα, ἐξ Ἀθηνῶν ἁρπαγεῖσα παρὰ τῶν Διοσκούρων, δι' ἃ μέλλει ἐρεῖν· πάλιν δὲ ἁρπαγείσης τῆς Ἑλένης ὑπ' Ἀλεξάνδρου, [2] ἑκοῦσα συνείπετο καὶ αὐτὴ, μᾶλλον δὲ ἡ Αἴθρα αὐτὴ ἔπεισε τὴν Ἑλένην Ἀλεξάνδρῳ ἀκολουθῆσαι. ταύτῃ οὖν τῇ Αἴθρᾳ τὸν Μούνιτον ἔδωκεν ἀναθρέψειν ἡ Λαοδίκη, ἡ δὲ γνοῦσα τὸν υἱωνοῦ αὐτῆς * εἶναι * Ἀκάμαντος τὸ παιδίον, λαβοῦσα ἀνέθρεψεν. ἁλούσης δὲ τῆς Τροίας ἀναγνωρισθεῖσα Ἀκάμαντι, ἀπῆρε μετ' αὐτοῦ, κομίζουσα καὶ τὸν Μούνιτον. περὶ * δὲ τὴν * Θρᾴκην περιαγομένων, καὶ κυνηγετούντων, ὄφις δακὼν τὸν Μούνιτον ἀνεῖλεν, ὡς φησιν Εὐφορίων,

Ἡ οἱ Μούνιτον υἷα τέκε πλεκτῷ ἐνὶ οἴκῳ,
Ἀλλὰ ἑ Σιθονίῃ τε, καὶ ἐν κνάμοισιν Ὀλύνθου,
Ἀγχόθι τοῦθ' ἅμα πατρὶ πελώριος ἔκτανεν ὕδρος.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Ἡ δὲ ἔννοια τοιαύτη· Τῶν πέντε, ὧν εἶπε μέλλειν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, τέταρτος ἀπελεύσεται ὁ Ἀκάμας, ὁ τοῦ Θησέως παῖς, τοῦ τὰ ὅπλα λαβόντος τοῦ Αἰγέως ἐκ τῆς πέτρας. ὁ γὰρ Ἀκάμας ὀλίγαις ναυσὶ προσέσχε Θρᾳξὶ Βισάλταις, καὶ ἐρᾷ τούτου Φυλλὶς, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκεῖ βασιλέως, καὶ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐγγυᾷ ἐπὶ προικὶ τῇ βασιλείᾳ. Ἀκάμας δὲ βουλόμενος ἐλθεῖν εἰς τὴν πατρίδα, πολλὰ δεηθεὶς [3] παρὰ Φυλλίδος, καὶ τὴν ἐκείνης, ὀμόσας ἀντιστρέψειν, ἐξέρχεται. καὶ Φυλλὶς αὐτὸν προπέμπει ἄχρι τῶν καλουμένων Ἐννέα ὁδῶν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ κιβώτιον, εἰποῦσα ἱερὸν * εἶναι * τῆς μητρὸς Ῥέας, καὶ μὴ ἀνοίγειν αὐτὸ, εἰ μὴ ὅταν ἀπελπίσοι τὴν πρὸς αὐτὴν ἄνοδον. ὁ δὲ ἐλθὼν εἰς Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκει. καὶ χρόνου διελθόντος ἡ Φυλλὶς ἀρὰς θεμένη [4] κατὰ Ἀκάμαντος, ἑαυτὴν ἀναιρεῖ. Ἀκάμας δὲ τὸ [5] κιβώτιον ἀνοίξας, [6] φάσματι κρατηθεὶς, ἀνεῖσιν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ τοῦτον ἐλαύνων ἀτάκτως, ἀπόλλυται· τοῦ γὰρ ἵππου σφαλέντος ἐκ τῶν ὀπισθίων μερῶν κατενεχθεὶς, τῷ αὐτοῦ ἐμπήγνυται ξίφει. οἱ δὲ ὑπ' αὐτὸν κατῴκησαν ἐν Κύπρῳ. Πόρτις.] πόρτις, ἡ δάμαλις, καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ προσθέσει τοῦ ρ, πόρρις. καὶ ἔστιν ὁ στίχος χωλίαμβος, ὅ ποθος ἐπὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου. οἱ δὲ μεταγράφεις, οὓς καὶ αὐτὸς ὁ ποιητὴς Λυκόφρων, δι' ἑνὸς ρ γράφοντες, ἀμαθεῖς γραμματικῆς τέχνης φαίνονται, καὶ προσέτι καὶ μετρικῆς, ὡς ἀγνοήσαντες, ὅτι καὶ ὁ χωλίαμβος ὑπὸ τὸ ἰαμβικὸν μέτρον πίπτει. κρεῖττον δὲ χωλαίνειν καὶ σκάζειν τὸν πόδα, ἢ καθ' ὁλοκληρείαν τὸν λόγον εἶναι ἀμαθέστατον. Πόρριν δὲ καὶ δάμαλιν λέγει τὴν Λαοδίκην, ἀλληγορικῶς.

497. Ἡ ζῶσ' ἐς ᾅδην.] [7] φεῦ, ὦ Λύκοφρον, πῶς ἀνακόλουθα γράφεις,

Ἐναντία σύμπασι, καὶ σαυτοῦ πλέον;
Ἄνω γὰρ εἰπὼν σοῖς γραφαῖς [8] μεγιστοπρέπτοις,
« Ὧν τὴν μὲν αὐτοπρεμνον ἡ τεκοῦσα κόνις,
« Κευθμῷ χανοῦσα κρύψεται λιθοσφάγος,
« Λεύσουσα ἄπλων ἀγχίστων στεναγμάτων,
Ἤγουν [9] χαράδρᾳ συμπεσεῖται, καὶ θανεῖν,
Ὅταν τὸ καλλίπυργον Ἰλίου πέδον
Ἑλλὴν στρατὸς πέρσειεν εὐσθενεῖ κράτει.
Ταῦτα πρὶν εἰπὼν, νῦν ἐναντίως λέγεις,
Τὴν γὰρ θανοῦσαν πρὶν, πεσοῦσαν χαράδρᾳ,
Αὖθις ἀνιστᾷς, καὶ νεκροῖς αὐτὴν πάλιν,
Θνήσκουσαν, ὡς φῄς, συμφοραῖς τοῦ Μουνίτου,
[10] Θρήσσης ἐχίδνης [11] προσβολῇ τεθνηκότος.

499. Κρηστώνη.] ἡ Θρᾴκη, ἀπὸ τῆς Κρηστώνης, Ἄρεως καὶ Κυρήνης θυγατρός.

502. Δνόφῳ.] ἀντὶ τοῦ γνόφῳ, Δωρικῶς. οἱ γὰρ Δωριεῖς ἀντὶ τοῦ γ, δ τιθέασιν.

EMENDATIONES.

[1] Sic distinguo. Ἡ Αἴθρα ἐξ Ἀθηνῶν, ἁρπαγεῖσα παρὰ τῶν &c Impress. [2] Ἑκοῦσα, pro ἑκοῦσα, ex Seld. Non minus recte ἑκουσίως Bar. & Grav. Est enim Ἑκών, τὸ ἐφ' ἡμῶν γινόμενον, μηδενὸς ἔξωθεν ἀναγκάζοντος, ἢ τὸ θελήσει διανοίᾳ ποιούμενον. Ἑκὼν δὲ, ὁ θελήσει διανοίᾳ τι ποιῶν. * Ex omnibus MSS. * Ex Bar. & Grav. & δὲ habet Seld. [3] Παρὰ, pro περὶ, & alibi sæpe. Sic autem hunc locum distinguo ex utroque MSS. Φυλλίδος καὶ τῶν ἐκείνης ἐρώτων, ἀντιστρέψειν ἐξέρχεται, Impress. * Ex omnibus MSS. [4] Ἀρὰς θεμένη κατὰ Ἀκάμαντος, pro ἀρὰς θεμένη, καὶ τὰ Ἀκάμαντος, ex fide omnium MSS. [5] Κιβώτιον, pro καὶ βώτιον, ex omnibus MSS. & emendatione Nic. Gerbelii. [6] Φάσματι, pro φάσματι, ex omnibus MSS. [7] Mecum legit Bar. nisi quod pro Λύκοφρον, habeat Λυκόφρων. At ὦ πῶς Λύκοφρον Impress. & Grav. ἀνακόλουθα habet. [8] Malim μεγαλοπρέπτοις cum Bar. & Grav. μεγαλοπρέπεσι Seld. [9] Χαράδρᾳ, & paulo post χαράδρᾳ Impress. χαράδρῃ MSS. uterque. [10] Θρήσσης, pro Θρήσσης, ex omnibus MSS. [11] Προσβολαῖς Seld. & Grav.

503, 504.

[a] Βάλῃ νεογνὸν σκύμνον· ᾗ μάνῃ ζυγὸν	Catulum injecerit recentem: cui soli jugum
Δούλειον [b] ἀμφήρεισαν Ἀκταίων λύκοι,	Servile impresserunt Atheniensium prædones,
505 Τῆς ἁρπαγείσης ἀντίποινα Θυάδος·	Raptæ ultionem Bacchæ:
Ὧν ὀστράκου στρόβιλος ἐντετμημένος	Quorum caput ovalis testæ hemisphærium
[c] Κόρσην σκεπάσει, ῥῦμα φοινίου δορός·	Operiet, hastæ cruentæ propugnaculum:
Τὰ δ' ἄλλα [d] θριπόβρωτος [e] ἄψαυστος δόμων	Reliqua porrò vermiculatum non tangens ædes
Σφραγὶς δοκεύσει, θάμβος ἐγχώροις μέγα·	Sigillum servabit, magnum incolis miraculum:
510 Ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας στήσει δρόμον	Id quod ad astrorum gradus muniet viam
Τοῖς ἡμιθνήτοις διπτύχοις Λαπερσίοις·	Semideis geminis Lapersiis:

VARIANTES LECTIONES.

a Βάλλῃ *Seld.* b Ἀμφήρισαν *Seld.* c Al. κόρσης. d Al. θριπόβρωτος. e Ἄψαυστα *Bar.*

503, 504. Ἡ μάνῃ ζυγόν.] Πειρίθους, καὶ Θησεὺς, ὁ μὲν Διὸς ὢν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, φιλίαν ποιησάμενοι, ἁρπάσαι συνέθεντο Διὸς θυγατέρα· ἁρπάσαντες γοῦν τὴν Ἑλένην, παρατίθενται ἐν [1] Ἀφίδναις τῆς Ἀττικῆς Αἴθρᾳ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. Κάστωρ δὲ, καὶ Πολυδεύκης οἱ Διοσκορίδαι, οἱ τῆς Ἑλένης ἀδελφοὶ, πορθήσαντες τὴν Ἀττικὴν διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης, Αἴθραν λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον πρὸς αἰσχύνην αὐτοῦ· † ἁρπαγείσης δὲ πάλιν τῆς Ἑλένης ὑπ' Ἀλεξάνδρου, [2] συναπῆρεν αὐτῇ καὶ ἡ Αἴθρα εἰς Τροίαν. καὶ Ὅμηρος,

Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

[3] ὅθεν καὶ αὐτὴν αἰχμάλωτον εἶπεν, ὡς αἰχμαλωτισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Διοσκούρων, εἰς ἀντίποινον τῆς ὑπὸ Θησέως ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης. Ὁ δὲ νοῦς οὕτως· Ὅτι ἡ Αἴθρα μετὰ τὴν καθαίρεσιν τῆς Ἰλίου τῷ παιδὶ Ἀκάμαντι Μούνιτον δῷ, τότε ὁ Μούνιτος ἐν Θρᾴκῃ ἀποθανεῖται. Ἀκταίων λύκοι.] οἱ τῶν Ἀθηνῶν ἅρπαγες καὶ πορθηταί, λέγει δὲ τοὺς Διοσκούρους. Ἀκτὴ δὲ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ, ἢ ἀπ' Ἀκταίωνος βασιλέως, ἢ ὅτι τὸ πλεῖον μέρος τῆς Ἀττικῆς, ἀκτὴ, [4] ἤτοι παραθαλάσσιον, ἐστίν.

506. Ὧν ὀστράκου στρόβιλος.] ἐρρέθη πάλαι, ὅπως ὁ Ζεὺς κύκνῳ ὁμοιωθεὶς, ἐξ ᾠοῦ, ὡς λέγουσι, τούτους γεννᾷ· ὧν ἑκάτερος τὸ ἥμισυ τοῦ ὀστράκου τοῦ ᾠοῦ περικεφαλαίαν εἶχεν. Στρόβιλος δὲ, τὸ περιφερὲς διχότομον τοῦ ᾠοῦ.

507. [5] Κόρσην.] κόρσην κυρίως ὁ μύσταξ λέγεται, νῦν δὲ τὴν κεφαλὴν φησὶν, ὡς καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἐν τῷ περὶ Νείκους,

Ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

508, 509. Τὰ δ' ἄλλα θριπόβρωτος.] θρὶψ, ὁ σκώληξ, ὃς ἐγγίνεται τοῖς ξύλοις. πρὶν γὰρ εὑρεθῆναι τὰς σφραγῖδας, οἱ παλαιοὶ ἐσφράγιζον ξύλοις ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένοις, διὰ τὸ αὐτὰ πολυκέντητα εἶναι. Ὁ δὲ νοῦς· Μόνην τὴν Αἴθραν δουλώσαντες καὶ αἰχμαλωτίσαντες ἀντίποινα τῆς Ἑλένης, [6] τὴν ὅλην Ἀττικὴν, ὥσπερ ἐσφραγισμένην θριποβρώτῳ σφραγῖδι, [7] παραδραμοῦνται. οἱ γὰρ Διόσκουροι κατὰ Θησέως στρατεύσαντες ἕνεκεν τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, ἐφείσαντο πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει πλὴν μόνης τῆς Αἴθρας, διὸ καὶ θαυμάσαντες αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, Ἄνακας, ἤτοι θεοὺς καὶ σωτῆρας, ἐκάλεσαν.

510. Ἃ δὴ πρὸς ἄστρων κλίμακας.] ἅπερ εὐεργετήματα, ἃ περὶ τοὺς Ἀθηναίους οἱ Διόσκουροι ἐνεδείξαντο, ἀποθεώσουσιν αὐτοὺς καὶ συγκαταλεγομένους τοῖς ἄστροις· οἱ γὰρ Δίδυμοι εἰς τιμὴν τῶν Διοσκούρων κατεστηρίχθησαν, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶν ἐν Ὀρέστῃ [8] διὰ Ἀπόλλωνος,

Ἡ δ' ἐστὶν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
[9] Σεσωσμένη τε, κοὐ [10] θανοῦσα πρὸς σέθεν.
Ἐγώ νιν ἐξέσωσα, [11] κ' ἀπὸ φασγάνου
Τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών.

Καὶ μετ' ὀλίγα,

——————— [12] Ἐγὼ
Δ' Ἑλένην Διὸς μελάθροις πελάσω,
[13] Λαμπρῶν ἄστρων πόλον ἐξανύσας,
Ἔνθα παρ' Ἥρᾳ, τῇ δ' Ἡρακλέους
Ἥβῃ πάρεδρος, θεὸς ἀνθρώποις
Ἔσται, σπονδαῖς ἔντιμος ἀεὶ,
Σὺν [14] Τυνδαρίδαις, τοῖς Διὸς υἱοῖς,
Ναύταις, μεδέουσα θαλάσσης.

511. Τοῖς ἡμιθνήτοις.] ἡμιθνὴς, καὶ ἡμίθνητος διαφέρει· Ἡμιθνὴς γὰρ λέγεται, ὁ ψυχορραγῶν, καὶ ἤδη τὸ ἥμισυ θανών. Ἡμίθνητος δὲ, ὁ τὸ ἥμισυ ἔχων θνητὸν, καὶ τὸ ἥμισυ ἀθάνατον, ἤτοι ἡμίθεος· ἢ ὁ ἡμέρας ὢν ἐν τοῖς ζῶσι, καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς νεκροῖς, ὡς οἱ Διόσκουροι. Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Τακίνθου ἀδελφὰς Κυνόρτης, Κυνόρτου δὲ παῖς Περιήρης· ὃ καὶ Γοργοφόνης τῆς Περσέως, κατὰ Στησίχορον, Τυνδάρεως, Ἰκάριος, Ἀφαρεὺς, καὶ Λεύκιππος. Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης τῆς Οἰβάλου, ἢ Ἀρήνης τῆς Αἰόλου, Λυγκεὺς καὶ Ἴδας. Λευκίππου καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου, Φοίβη καὶ Ἰλάειρα. Ἰκαρίου καὶ Περιβοίας * τῆς * Ναΐδος, υἱοὶ πέντε καὶ Ὀδυσσέως γυνὴ Πηνελόπη. Τυνδάρεω καὶ Λήδας, Τιμάνδρα, ἣν Ἔχεμος ἔγημε, καὶ Κλυταιμνήστρα, καθά τινες καὶ Ἑλένη, σὺν Κάστορι, καὶ Πολυδεύκῃ. καθ' ἑτέρους δὲ, οὗτοι Διὸς ὑπῆρχον, οἳ καὶ Φοίβην, καὶ Ἰλάειραν ἁρπάσαντες ἔγημαν. Καὶ Πολυδεύκους μὲν καὶ Φοίβης γίνεται παῖς Μνησίλεως, ἢ Μνησίνοος, καὶ Ἀσίνιος. Κάστορος δὲ καὶ Ἰλαείρας, Ἀνώγων, ἢ Ἄναξις, καὶ Αὐλωθός. πάντας δὲ οἱ Διόσκουροι ἤτοι ὑπὸ Μεσσήνης ἁρπάσαντες ἔγημαν.

EMENDATIONES.

1 Ἀφίδναις posui, pro Ἀθήναις, ex omnibus *MSS.* Non enim Athenis, sed Aphidnis dicuntur Theseus & Pirithous raptam ex Sparta Helenam apud Æthram, Thesei matrem, deposuisse. 2 Συναπῆρεν, pro συναπεῖρεν, ex *MSS.* utroque. 3 Sic lego ex *Seld.* ὅθεν αὐτὴν καὶ αἰχμαλωτισθεῖσαν, ὡς καὶ αἰχμαλωτισθεῖσαν *Impress.* 4 Ἤτοι, pro ἤ τι, ex *MSS.* omnibus 5 Sic lego ex *Seld.* Et *Bar.* cum *Grav.* habet κόρσην. Quinetiam *Nic. Gerbelius* μύσταξ reponendum esse admonuit. Κόρσην.] κόρσαι κυρίως ὁ μύσταξ λέγεσθαι *Impress.* 6 Τὴν ὅλην, pro ἀλλ' ὅλην, quod habent *Impress.* Τὴν αὐτὴν *Grav.* 7 Παραδραμοῦνται *Grav.* 8 Δι' Ἀπόλλωνος substitui, pro δι' Ἑλένης. Non enim Helena, sed Apollo, apud *Euripidem* ea profatur, quæ sequuntur. 9 Σεσωσμένη *Seld.* 10 Θανοῦσα *Seld.* 11 Κ' ἀπὸ, pro χ' ὑπὸ, ex *Euripide.* 12 Sic restitui versus hosce, qui confusi extabant:

Ἐγὼ δ' Ἑλένην Διὸς μελάθροις πελάσω.

13 Λαμπρῶν Edit. *Euripidis Canteriana.* Non ideo tamen lectionem receptam mutare volui. 14 Τυνδαρίδαις *Euripid.* Ipse tamen receptam lectionem potiorem hoc loco judico. † Ἁρπαγείσης δὲ, pro ἤτις ἁρπαγείσης, ex *Grav.* sensu id exigente.

Οὓς μή ποτ᾽, ὦ Ζεῦ σῶτερ, ἐς πάτραν ἐμὴν	Quos nunquam, ô Jupiter Servator, in meam patriam
Στείλαις, ἀρωγοὺς τῇ [a] δυσαρπάγῳ κρεκί·	Miseris, vindices bis raptæ Crecis:
[b] Μηδὲ πτερωτὰς ὁπλίσαντες ὁλκάδας,	Neque illi alatas armantes naves,
515 Πρύμνης ἀπ᾽ ἄκρας γυμνὸν [c] αἰψηρὸν πόδα	E summa puppi nudum pedem celerem
[d] Εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν [e] ἐκβατηρίαν·	In Bebrycum projiciant litus.
[f] Μηδ᾽ οἱ λεόντων τῶν δὲ [g] καρτερώτεροι,	Quin nec Leonibus istis fortiores,
Ἀλκὴν ἄμικτοι, τοὺς Ἄρης ἐφίλατο,	Bello intractabiles, quos Mars amat,
Καὶ δὴ [h] Ἐνυώ, καὶ Τριγέννητος θεά,	Divaque Bellona, ac Tritonia Dea,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. διςαρπάγῳ. Et hanc lectionem habet etiam *Bar.* b Μὴ δὲ *MSS.* uterque, cum aliis. c Αἰψηρὸν *Bar.* & alii. d Ὡς εἰς Βεβρύκων al. Cæterum hic versus sequenti postponitur in *Seld.* e Al. ἐκβατήριον. f Al. μὴ δ᾽. g Al. περιφερέστεροι. h Ἐνυὼ *Bar.*

ἐλάσαντες δὲ καὶ μετὰ Ἴδα καὶ Λυγκέως βοῦς Ἀρκαδικάς, μερίζειν [1] ἐπιτρέπουσι τῷ Ἴδᾳ, ὃς τεμὼν βοῦν εἰς δ᾽ μέρη, τῷ πρώτως εἶπε φαγόντι τὴν ἰδίαν μερίδα εἶναι τὸ ἥμισυ τῶν βοῶν, καὶ τῷ δευτέρου τὸ λοιπὸν τῆς ἀγέλης. αὐτὸς οὖν ὁ Ἴδας τὴν ἰδίαν μερίδα κατέφαγε, εἶτα καὶ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τὰς βόας ἤλασεν εἰς Μεσσήνην. στρατεύσαντες δὲ οἱ Διόσκουροι, καὶ τὴν ἀγέλην ἐκείνην τῶν βοῶν ἤλασαν, καὶ ἄλλα πολλά, κἀκείνους [2] ἐλόχων. Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκης ἐκρύβησαν στελέχει δρυός, Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν Κάστορα, ἐμήνυσεν Ἴδᾳ, ὁ δὲ κτείνει αὐτόν. Πολυδεύκης δὲ διώκων αὐτούς, τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει δόρατι· ὑπὸ δὲ τοῦ Ἴδα στήλῃ λιθίνῃ ἐκ τοῦ Ἀφαρέως τάφου βληθεὶς τὴν κεφαλήν, σκοτωθεὶς πίπτει. Ζεὺς δὲ Ἴδαν κεραυνοῖ· Πολυδεύκην δὲ ἀθάνατον ἔμελλε ποιεῖν. ὁ δὲ αἱρεῖται θνήσκειν ἡμέραν, καὶ ἡμέραν ζῆν ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ, ἢ καθ᾽ ὁλοκληρίαν εἶναι ἀθάνατος. καὶ ὁ Ζεὺς τοῦτο αὐτοῖς χαρίζεται, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ἄλλοτε μὲν ζώουσ᾽ ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
Τεθνᾶσι, τιμὴν δὲ [3] λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι.

Τὴν δὲ ἱστορίαν τῶν Διοσκούρων καὶ Στασῖνος, ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας, γράφει,

———— αἶψα δὲ Λυγκεὺς
Τηΰγετον προσέβαινε ποσὶ ταχέεσσι πεποιθώς,
[4] Ἀκρότατον δ᾽ ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν
Ταντολίδου Πέλοπος, τάχα δ᾽ εἴσιδε κύδιμος ἥρως
Δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλης,
Κάστορά θ᾽ ἱππόδαμον, καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκην.

Διπτύχοις.] ἔφην πρώην τὴν ἱστορίαν, ὅτι κατά τινας ἐκ τοῦ ᾠοῦ τρίδυμοι ἐγεννήθησαν, Ἑλένη, καὶ Κάστωρ, καὶ Πολυδεύκης. κατά τινας δέ, οὐκ ἐκ τοῦ ᾠοῦ, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς Λήδας αὐτῆς. καθ᾽ ἑτέρους δέ, ἐκ τῆς Λήδας μὲν ἐγεννήθησαν Κάστωρ μόνος [5] καὶ Πολυδεύκης, ἐν ἀστέρος μορφῇ μιχθέντος αὐτῇ τοῦ Διός, ὅθεν διπτύχους αὐτοὺς λέγει. ὕστερον δὲ τὴν Ἑλένην μόνην ἔφασαν ἐκ τοῦ ᾠοῦ γεννηθῆναι. Λαπέρσαις.] παρὰ τὸ πέρσαι τὴν Λᾶν, πόλιν Λακωνικῆς. ἢ παρὰ τὸ πέρθειν τοὺς λαούς, ἤτοι πολεμικοῖς.

513. Δισαρπάγῳ.] δεύτερον γὰρ ἡρπάγη, ὑπὸ Θησέως πρότερον ἔτι παιδός, ὥς φησιν Ἑλλάνικος· Δοῦρις δὲ ἀποθεῶσαι αὐτὴν φησί, τεκοῦσαν τὴν Ἰφιγένειαν, ὡς ὄπισθεν εἴπομεν πλατυτέρως. καὶ πρότερος μὲν αὐτῆς ἅρπαξ Θησεύς, δεύτερος δὲ Ἀλέξανδρος. Κρεκί.] κρὲξ ὄρνεον ἐστὶ θαλάσσιον, ἴβιδι ἐοικός, (ἐστὶ δὲ ὁ ἴβις περὶ τὴν Αἴγυπτον) ἐμπυρεφάγον. Καλλίμαχος δὲ ἐν τοῖς περὶ Ὀρνέων φησί, τοῖς [6] γαμοῦσι δυσοιώνιστον εἶναι. καὶ Εὐφορίων ἐν Ἀπολλοδώρῳ, [7] Ποικίλον ἠδὲ μέλαθρον, ὀρχίλος ἔπλη κύζικος, ὃν δ᾽ ἤδη κακὸν γάμον ἐχθόμενος κρέξ. Κρεκὶ δὲ τὴν Ἑλένην παρεικάζει, διὰ τὸ δίσγαμον καὶ [8] κακόνυμφον γενέσθαι.

516. Εἰς Βεβρύκων.] τὴν Τροίαν ποτὲ Βέβρυκες ᾤκησαν, ὅθεν καὶ [9] Βεβρυκίαν αὐτὴν καλοῦσι, * ὡς * καὶ τό,

[10] Σώζων παλαιὰν Βεβρύκων πασχληρίαν.

Τινὲς δέ φασιν, ὅτι λείπει τὸ ὡς, ἵνα ᾖ, Ὡς εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβατηρίαν, ὡς πρότερον συμπλέοντες τοῖς λοιποῖς Ἀργοναύταις, ὅτε Ἄμυκον, τὸν Βεβρύκων βασιλέα, κατεπύκτευσαν. Δίων δὲ Κοκκειανὸς τοὺς Ναρβωνησίους Βέβρυκας λέγει, γράφων οὕτω, "Τῶν πάλαι μὲν Βεβρύκων, νῦν δὲ Ναρβωνη- "σίων, ἐστὶ τὸ Πυρηναῖον ὄρος· τὸ δὲ ὄρος τοῦτο χωρίζει "Ἰβηρίαν, καὶ Γαλατίαν. Ἐκβατηρίαν.] ἔκβασιν, αἰγιαλόν.

517. Μηδ᾽ αὖ λεόντων.] τοὺς Ἀφαρέως παῖδας λέγει, Ἴδαν καὶ Λυγκέα. Λέοντας δέ, τοὺς Διοσκούρους. Ἡ ἔννοια ὄπισθεν ἐξετέθη πλατυτέρως.

519. Ἐνυώ.] ἐπίθετον Ἥρας, παρὰ τὸ ἀνύειν καὶ φονεύειν, ὡς [11] πολεμική, Ἀνυώ, καὶ Ἐνυώ. Καὶ μυθικῶς μὲν οὕτως· ἀλληγορικῶς δέ, ἡ πάντα ἀνύουσα, καὶ τρέφουσα, καὶ τελοῦσα, ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ συμμιγεῖ καὶ εὐκράτῳ ἀέρι. Τριγέννητος.] ἡ Ἀθηνᾶ μυθικῶς, ὅτι ἐν τῷ Τρίτωνι, ποταμῷ Λιβύης, ἐγεννήθη, ὡς Ὅμηρος φησί, κἀν ὁ μυθικῶς,

—— Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια.

καὶ Αἰσχύλος μυθικῶς,

Εἶτ᾽ ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
Τρίτωνος ἐν τόποις [12] Λιβυστικοῖς.

Ἢ ὅτι, κατὰ Καλλισθένην, [13] τρίτῃ τοῦ μηνὸς ἐγεννήθη· διὸ παρ᾽

EMENDATIONES.

1 Ἐπιτρέπουσι, pro ἐπιτροπεύουσι, ex *Grav.* 2 Ἐλόχων, ex *Seld.* & *Grav.* ἐλέγχων *Impress.* 3 Λελόγχασι posui, pro λελόγχασιν. 4 Ἀκρότατον *Seld.* 5 Sic ego distinguendum putavi hunc locum, sequutus *MSS.* utrumque. καὶ Πολυδεύκης ἐν ἀστέρος μορφῇ, μιχθέντος αὐτῇ τοῦ Διός *Impress.* Quasi Pollux dicatur stellæ formâ ex Ledâ fuisse genitus; cum nihil minus velit *Scholiastes*; sed Pollucem ex Ledâ genitum esse, ex Jovis concubitu, qui ipsam sub stellæ formâ vitiavit. 6 Δυσγαμοῦσι *Bar.* & *Grav.* 7 Corruptissimi sunt hi versus, nec satis constat, quo modo restitui debeant. Ut igitur conjecturis ansam aliquam præbeam, varientes *MSS.* lectiones adscribam: Ποικίλον ἠδὲ μέλαθρον ὀρχίλος ἔπλη κύζικος· ὃν δ᾽ ἤδη κακὸν γάμον ἐχθομένη κρὲξ *Bar.* Ποικίλον ἠδὲ μέλαθρον ὀρχίλος ἔπλε κύζικος· ὃν δ᾽ ἤδη κακὸν γάμον ἐχθομένη κρὲξ *Seld.* 8 Κακόνυμφον substitui, pro καλλίνυμφον, sensu id exigente. 9 Βεβρυκίαν, pro Βεβρυκήν, ex omnibus *MSS.* * Ex *Grav.* 10 Σώζων, pro σώζειν, ex *Bar.* & ultimo Poematis hujus versiculo, quem hic citavit *Scholiastes.* 11 Πολεμική, pro πολεμία, ex *Seld.* Est enim πολεμική, ἡ κρατερή, ἡ φίλη ἐν τοῖς πολέμοις. Πολεμία δέ, ἐπὶ παντὸς ὁ ἐχθρός, ὁ πολεμοῦν τινι. Ἐν πολέμοις habent *Bar.* & *Grav.* 12 Λιβυστικοῖς *Bar.* *Grav.* & *Phavorin.* 13 Τρίτῃ δὲ τοῦ μηνὸς *Impress.* Ego δὲ expunxi, ex fide *Bar.* Cæterum in hac sententia pro Καλλισθένην, *Phavorinus* habet Ἐρατοσθένην.

Ἀθηναῖοι

520 Βοαρμία, [a] Λογγάτις, [b] Ὁμολωῒς, Βία.	Juga, Longatis, Homolois, Potens.
Οὐκ ἂν τὰ χειρώνακτες ἐργάται διπλοῖ,	Nec enim quæ Opifices mercenarii gemini,
Δρύμας τε, καὶ Πρόφαντος, ὁ Κρώμνης ἄναξ,	Drymius, & Prophantus, Cromnæ rex,
Ἐλατύπησαν κοιράνῳ ψευδωμότῃ,	Extruxerunt Regi perjuro,
Ἓν ἦμαρ ἀρκέσειε πορθηταῖς λύκοις,	Unum diem sufficiant populatoribus Lupis,
525 [c] Στέρξαι βαρεῖαν ἐμβολὴν [d] ῥαιστηρίαν,	Ad sustinendam gravem irruptionem vastatricem,
Κἂν περ πρὸ πύργων τὸν Καναστραῖον μέγαν	Quamvis ante turres magnum Canastræum
Ἐγχώριον γίγαντα, δυσμενῶν μοχλὸν,	Indigenam habeant gigantem, hostium obicem,
Ἔχωσι, καὶ τὸν πρῶτον εὐστόχῳ βολῇ	Quique primum certo jactu
Μαιμῶντα τύψαι [e] ποιμνίων ἀλάστορα·	Pecorum Vastatorem gestiet ferire:
530 Οὗ δή ποτ' αὐτῶν πρῶτα [f] καινιεῖ δόρυ	Cujus quondam initio commovebit hastam
Κίρκος θρασὺς, πήδημα λαιψηρὸν [g] δικὼν,	Accipiter audax, saltu prosiliens veloci,

VARIANTES LECTIONES.

a Λογχάτις quidam legendum putant. Vide Canteri Annotationes. b Al. Ὁμωλωΐς. c Στίξαι malit Canterus. Sed mihi videtur nullam esse rationem, ob quam recepta lectio mutari debeat. Vide Commentarium meum. d Ῥαιστηρίαν Seld. e Al. ποινίων. f Al. καινιεῖ. g Δικὼν Seld.

Ἀθηναίοις ἡ τρίτη ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. Ἢ ὅτι ἐκ τῆς τριτοῦς, [*] ἤγουν τῆς κεφαλῆς, τοῦ Διὸς ἐγεννήθη· τριτὼ γὰρ Βοιωτικοῖς ἡ κεφαλή. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ· ἡ δὲ σελήνη ἀπὸ συνόδου τριταία φαίνεται. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ ψυχῇ· τριμερὴς δὲ ἡ ψυχή· ἔχει γὰρ θυμικὸν, ἐπιθυμητικὸν, καὶ λογικόν. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῷ ἀέρι· [1] τρίτον δὲ ὁ ἀὴρ γεννᾶται, καὶ μεταστρέφεται, ἔαρι, θέρει, χειμῶνι· τὸ γὰρ παλαιὸν τριμερὴς ἦν ὁ χρόνος. Ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ φρονήσει, γεννηθεῖσα δὲ ἐκ τῆς τριτοῦς καὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς, τρία παρέχει τοῖς ἐναντίοις. Ἢ ὅτι, κατὰ Δημόκριτον, τρία ταῦτα χαρίζεται, βουλεύειν καλῶς, κρίνειν ὀρθῶς, πράττειν δικαίως.

520. Βοαρμία.] παρὰ τὸ συναρμόσαι καὶ ζεῦξαι εἰς ζυγὸν καὶ εἰς ἄροτρον βόας. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστιν, ὡς ἔφην, τῇ φρονήσει. οὕτω δὲ τιμᾶται παρὰ Βοιωτοῖς· καὶ Λογγάτις ὁμοίως, Λογγὰς γὰρ, χωρίον Βοιωτίας. Ὁμολωῒς δὲ τιμᾶται παρὰ Θηβαίοις· [2] Ὁμολωΐδες γὰρ πύλαι Θηβῶν, ἀπὸ Ὁμολωΐδος, τῆς Νιόβης θυγατρός. [3] Βία.] ἡ δυνατή.

521. Χειρώνακτες.] οἱ διὰ χειρῶν ἐργαζόμενοι, καὶ κτίσαντες τὸ τεῖχος τῆς Ἰλίου μυθικῶς, λέγει δὲ Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα. Ἡ δὲ ἱστορία δήλη, τὰς δὲ ἀλληγορίας, ὡς πολλὰς, καὶ ἀχρειώδεις, [4] ἐνταῦθα ἐατέον. Διπλοῖ.] προπερισπαστέον. [5] διπλὸς δὲ κυρίως, καὶ ἐξ αὐτοῦ διπλοῖ ὀξύτονον.

522. Δρύμας.] ὁ Ἀπόλλων, παρὰ Μιλησίοις. Πρόφαντος δὲ, ὁ Ποσειδῶν, παρὰ [6] Θεσίοις. Κρῶμνα δὲ, χωρίον Κορίνθου, ἐξ οὗ οἱ στρατεύσαντες, φησὶν, οἱ περὶ Ἴλιον. Οὐκ ἀνθέξονται δὲ αὐτῶν τὰς χεῖρας τὰ τείχη, οὐδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν. Ἔστι δὲ καὶ ἡ Κρῶμνα πόλις Παφλαγονίας, ἐν ᾗ τιμᾶται ὁ Ποσειδῶν. Ἡρόδωρος δὲ τῇ ἀληθείᾳ οὐ φησὶ κτίσαι τὴν πόλιν Ποσειδῶνα καὶ Ἀπόλλωνα, ἀλλὰ [7] Λαομέδοντα χρήματα κατατιθέμενον ἐκ τῆς θυσίας αὐτῶν, ἀναλῶσαι ταῦτα εἰς τὴν τοῦ τείχους κατασκευήν.

523. Κοιράνῳ ψευδωμότῃ.] τῷ Λαομέδοντι, παρὰ τὸ ὀμόσαι δοῦναι Ἡρακλεῖ τοὺς ἀθανάτους ἵππους, ἤτοι τοὺς ἀρίστους καὶ [8] ἐνεργεστάτους, καὶ μὴ δοῦναι σώσαντι Ἡσιόνην ἐκ βορᾶς τοῦ κήτους. καλῶς εἶπε κοιράνῳ, ὀφείλων εἰπεῖν τυράννῳ, ἢ βασιλεῖ. Κοίρανος γὰρ ὁ [illegible] λέγεται· Τύραννος δὲ, ὁ βίαιος μονάρχης· Βασιλεὺς δὲ, ὁ ἔννομος καὶ δικαίως κρατῶν. δείκνυσι δὲ καὶ Ὀρφεὺς τὴν τούτων διαφορὰν, οὑτωσὶ λέγων ἐν τοῖς Δωδεκαετηρίσιν,

Ἔσται δ' αὖτις ἀνὴρ ἢ κοίρανος, ἠὲ τύραννος,
Ἢ βασιλεὺς, ὃς τῆμος ἐς οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν.

526, 527. Κάναστρα.] ἀκρωτήριον μεθόριον Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης, οὗ πλησίον ᾤκησαν οἱ Γίγαντες. λέγει δὲ νῦν τὸν Ἕκτορα διὰ τὸ γενναῖον, διὸ καὶ ἐγχώριον αὐτὸν εἶπε. Δυσμενῶν μοχλόν.] τὸ κατὰ δυσμενῶν ὀχύρωμα καὶ ἀσφάλισμα.

528. Καὶ τὸν πρῶτον.] τὸν Πρωτεσίλαον· πρῶτος γὰρ ἀποπηδήσας τοῦ πλοίου πρὸς τὸν Τρωϊκὸν αἰγιαλὸν, ἀνῃρέθη ὑφ' Ἕκτορος.

529, 530, 531. Μαιμῶντα.] αἱμῶντα, καὶ αἵματος διψῶντα, καὶ ἐξ αὐτοῦ προσθήκῃ τοῦ μ, μαιμῶντα. Ποιμνίων ἀλάστορα.] ὀλετῆρα τῶν Ἑλλήνων. ποιμνίων δὲ εἶπεν, ὅτι ὁ ποιητὴς τὸν βασιλέα ποιμένα καλεῖ, ποίμνια δὲ τὸν ὑπ' αὐτὸν λαόν. Γράφουσι δὲ καὶ ποινίων, ἀντὶ τοῦ τῶν ἐλθόντων ποινὴν ἀποτίσαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης, τῆς ὑπ' Ἀλεξάνδρου γενομένης. Τινὲς δὲ τὸ ποιμνίων ἀλάστορα, ἐπὶ Πρωτεσιλάου λαμβάνουσιν, ἤγουν τὸν πορθμοῦντα τὰ τῶν Τρώων

EMENDATIONES.

* Ex Grav. 1 Τρίτον δὲ ὁ ἀὴρ γεννᾶται, posui ex Seld. τρίτως Impress. τρίτος γὰρ ὁ ἀὴρ &c. Bar. τρίτος γὰρ ὁ ἀὴρ. γεννᾶται γὰρ καὶ &c. Phavorinus. Τελεῖται γὰρ &c. Grav. 2 Sic legendum arbitror hunc locum, & mecum faciunt MSS. uterque, & Phavorinus. 3 Βία.] ἡ δυνατή. scribo ex Seld. Βία γὰρ, ἡ δυνατή Impress. Βία ἡ δύναμις. Bar. Grav. & Phavorin. 4 Ἐνταῦθα. pro ἐς ταυτὰ ex Grav. 5 Sic lego cum Seld. nisi quod post διπλὸς addiderim δὲ ex Bar. qui etiam διπλοῖ legit. διπλοῦς γὰρ κυρίως. καὶ ἐξ αὐτοῦ διπλοῖ ὀξύτονος Impress. 6 Θεσίοις, pro Θεσίου, ex Grav. & emendatione Nic. Gerbelii. Θεσίοις Phavorin. 7 Λαομέδοντα, pro Λαομέδοντι, ex Seld. Deinde αὐτῶν, pro αὐτοῦ. 8 Ἐνεργεστάτους, pro ἐνεργεστάτοις ex omnibus MSS.

Γραικῶν ἄριστος, ᾧ πάλαι [a] τεύχει τάφους
Ἀκτὴ Δολόγκων [b] εὐπρεπὴς κεχηνυῖα,
[c] Μαζουσία, προὔχουσα, Χερσαίας [d] κέρως.
535 Ἀλλ' ἔστι γάρ τις, ἔστι [e] καὶ παρ' ἐλπίδα
Ἡμῖν ἀρωγὸς πρευμενής, ὁ [f] Δρύμνιος
Δαίμων, [g] Προμανθεὺς, Αἰθίοψ, Γυράψιος·
Ὅς, τὸν πλανήτην ὀρθάγην ὅταν δόμοις
[h] Σίντην [i] καταρράκτηρα δέξωνται πικρὸν
540 Οἱ δεινὰ [k] κἀπόθεστα πείσεσθαί ποτε
Μέλλοντες, ἔν τε δαιτὶ, καὶ [l] Θαλυσίοις
Λοιβαῖσι μειλίσσουσιν ἀστεργῆ Κράγον,

Græcorum præstantissimus, cui jampridem sepulcrum parat
Defuncto pulcrum Thracum litus,
Uberosum, prominens, Chersonesi cornu.
Sed est profectò quidam, etiam præter spem,
Nobis adjutor propitius, Drymnius
Deus, Promantheus, Æthiops, Gyrapsius:
Qui, cum Erronem convivam hospitio
Noxium vastatorem acceperint
Qui gravia sunt & rejicienda passuri,
Atque in epulo, ac Cerealibus
Libaminibus morosum placabunt Cragum,

VARIANTES LECTIONES.

a Τεύχει Seld. b Εὐπρεπὴς Seld. c Al. ἡ μαζουσία d Al. κέρας. e Παρεκ-ἐλπίδα Seld. f Al. Δρύμιος. g Al. Περμανθεύς. h Al. σίντιν. al. σιντ. i Καταρακτῆρα cum simplici ρ Bar. καταρράκτηρα al. k Al. κἀπόθεστα. l Θαλυσίοις Seld. Θαλασίοις al. Θαλυσίαις al.

ποίμνια, χρὴ δὲ τοῦτο μᾶλλον λαμβάνειν ἐπὶ Ἕκτορος. * Κίρκον, τὸν Πρωτεσίλαον λέγει. Χρησμὸς ἐδόθη τοῖς Ἕλλησι, πρῶτον σφαγῆναι τὸν, ὃς καὶ πρῶτον πατήσει ἐξελθὼν τοῦ πλοίου εἰς τὸν Τρωϊκὸν ἀποθρώσκων αἰγιαλόν. ἐξελθόντα δὲ πρῶτον τὸν Πρωτεσίλαον, ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ Ἕκτωρ, ὡς καὶ Ὅμηρος,

—— Τὸν δ' ἔκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα. *

Αἴθωνα κίρκον, λέγει τὸν Πρωτεσίλαον. Ἱστορεῖ δὲ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν, ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος ἀναιρεθῆναι τὸν Πρωτεσίλαον· ὁμοίως δὲ καὶ Δημόνεικος ὁ Σκήψιος· καὶ παρ' Ὁμήρῳ γράφεται,

—— Τὸν δ' ἔκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα. ——

Ἔστι δὲ ὑπέρβατον οὕτως· Οὗ δή ποτε κίρκος θρασὺς πρῶτον κινήσει δόρυ, πήδημα [1] λαιψηρὸν δικὼν, ἀντὶ τοῦ [2] ἐκβολήσας πρῶτον καὶ κινήσας.

532, 533. Γραικῶν ἄριστος.] ὁ Πρωτεσίλαος· Γραικοὶ γὰρ πρότερον, οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκαλοῦντο, ὕστερον δὲ ἀφ' Ἕλληνος ἐκλήθησαν Ἕλληνες. Ὦ, πάλαι.] ᾧτινι ἐκ παλαιᾶς εἱμαρμένης ἑτοιμάσει τοὺς τάφους ἡ εὐπρεπὴς καὶ εὔθετος ἀκτὴ, καὶ ὁ πετρώδης καὶ ὀχθώδης αἰγιαλὸς τῶν Δολόγκων. Δόλογκοι δὲ, [3] ἔθνος Θρᾳκικὸν, ἀπὸ Δολόγκου, τοῦ Κρόνου καὶ Θρᾴκης παιδός. Ἔστι δὲ Χερρόνησος Θρᾴκης, ὅπου Πρωτεσίλαος κείμενος, ὡς θεὸς τοῖς ἐγχωρίοις τιμᾶται.

534. Μαζουσία.] οἱ μὲν ἄλλοι ἡ Μαζουσία λέγουσι μετὰ τοῦ ἄρθρου, καὶ φασὶν αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι Ἐλεοῦντος. Ἐγὼ δὲ μαζουσία φημὶ, ἡ μαστοειδὴς, ἤτοι ἡ εἰς μαστοῦ θέσιν ἐξεικασμένη. Χερσαίας κέρας.] [4] τὸ ἀκρωτήριον, λέγει δὲ αὐτὴν τῆς Χερρόνησον.

536, 537. Ὁ Δρύμνιος δαίμων.] ὁ Ζεύς. Δρύμνιος * δὲ * παρὰ Παμφυλίοις. [5] Προμανθεύς, παρὰ Θουρίοις. Αἰθίοψ, καὶ Γυράψιος, παρὰ Χίοις.

538. Ὅς τὸν πλανήτην.] ὅστις Ζεὺς θύσει βαρὺ κολεὸν καὶ θόρυβον ἐν μέσαις τοῖς λέχεσι καὶ ταῖς πρὸς [6] ἀλλήλους συντυχίαις, ὅταν ἐν τοῖς δόμοις δέξωνται τὸν [7] πλανήτην καὶ πλανώμενον ὀρθάγην καὶ ξένον, λέγει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν σίντην καὶ βλαπτικὸν καταρράκτηρα καὶ αὐτὸν, διὰ τὸ ἁρπακτικὸν, τὸν πικρὸν οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες, οἱ δεινὰ καὶ ἀπόθετα μέλλοντες παθεῖν, πότε; ὅταν δέξωνται, ὡς εἶπον, τὸν Ἀλέξανδρον, μειλίσσουσι τε καὶ καταπραΰνουσι τὸν ἀστεργῆ Κράγον, τὸν Δία, ἔν τε δαιτὶ, καὶ θαλυσίαις λοιβαῖς. Ὅλον δὲ, ὅσα φησὶ, τοῦτο ἐστὶν, ὅτι ὅταν τὸν Ἀλέξανδρον δέξωνται ὁ Μενέλαος, τότ' ἐνστήσονται ἀρχὴ τῆς ἔχθρας τῷ Ἴδᾳ καὶ [8] Λυγκεῖ, καὶ τοῖς Διοσκούροις, διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας, Φοίβην τε καὶ Ἱλάειραν, ἃς προκατεγγυηθείσας τοῖς Διοσκούροις ἁρπάσαντες οἱ περὶ τὸν Ἴδαν, εἰς μάχην κατέστησαν, ὅτε Ἀλέξανδρον ξενίσουσιν οἱ Διόσκουροι, ὁ δὲ ἁρπάζει τὴν Ἑλένην, οἱ δὲ οὐ δυνήσονται ἐλθεῖν εἰς Ἴλιον, διὰ τὸν ἐνστησόμενον αὐτοῖς πόλεμον. Ὀρθάγην.] τὸν ξένον, κατὰ διάλεκτον. ἔστι δὲ καὶ Ὀρθάγης, δαίμων πριαπώδης παρὰ τῇ Ἀφροδίτῃ. Τὸν ὀρθάγην, τὸν Ἀλέξανδρον, ἤτοι τὸν ἅρπαγα. ἢ τὸν καταφερῆ, παρὰ τὸ ὀρθιᾶν.

539. * Καταρράκτηρα.] ὄρνεον ἁρπακτικόν. *

540. Οἱ δεινὰ κἀπόθεστα.] οἱ Ἀφαρέως παῖδες, καὶ οἱ Διόσκουροι. ὅτε γὰρ ἐξένιζον Διόσκουροι τὸν Ἀλέξανδρον, ἐνεπάθη ἡ στάσις αὐτοῖς, κατὰ τὸν Λυκόφρονα * μὲν, * διὰ τὰς Λευκίππου θυγατέρας· κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς λοιποὺς, ὡς ὄπισθεν εἶπον, ἕνεκα βοῶν. οὕτω γὰρ στασιαζόντων αὐτῶν, Ἀλέξανδρος ἁρπάσας τὴν Ἑλένην, ὡς νῦν ὁ Λυκόφρων φησὶν, ᾤχετο εἰς Τροίαν.

542. Ἀστεργῆ Κράγον.] τὸν Δία λέγει, ὅτι οὐκ ἔστερξε τὴν θυσίαν αὐτῶν, ὅτι θύοντες τοῖς ἄλλοις θεοῖς, ἐπελάθοντο αὐτοῦ, ὅθεν αὐτοὺς εἰς στάσεις καὶ φιλονεικίαν ἐνέβαλε. Κράγον δὲ τὸν Δία τιμῶσιν ἐν Λυκίᾳ.

EMENDATIONES.

* Ex Seld. 1 Λαιψηρὸν, pro λεψηρόν. 2 Ἐκβολήσας, pro ἐκβαλών. 3 Ἔθνος Θρᾳκικὸν τῶν ἀπὸ &c. prius scriptum fuit. Ego τῶν delevi, Thavoninum sequutus. 4 Τὸ ἀκρωτήριον, pro τῶν ἀκρωτηρίων, ex Seld. Ex hujus emendationis ratio cuilibet attendenti facile patebit. * Hæc vox est ex Bar. 5 Προμανθεύς, pro Περμανθεύς, ex Bar. 6 Ἀλλήλους, pro ἀλλήλοις. 7 Πλανήτην, pro πλανήτιν, ex utroque MSS. 8 Λυγκεῖ repofui, pro Λυγκῷ, & alibi sæpe γ illud mutavi in κ. * Hoc addo ex Seld. idemque occurrit in Bar. & Grav. nisi quod καταρράκτηρ habeant, pro καταρράκτηρα. * Ex MSS. utroque.

544. Ὁ δ' ἄξ]

Θήσει βαρὺν κολῳὸν ἐν λέσχαις [a] μέσον.	Grave efficiet in mediis confabulationibus jurgium.
Καὶ πρῶτα μὲν μύθοισιν ἀλλήλους ὀδὰξ	Ac primum quidem verbis inter se mordicus
545 [b] Βρύξουσι, [c] κηκασμοῖσιν [d] ὠκειωμένοι·	Mordebunt, conviciis exasperati:
[e] Αὖθις δ' ἐναιχμάσουσιν αὐταδέλφιοι,	Pòst verò pugnabunt Consobrini,
Ἀνεψιαῖς ὄρνισι χραισμῆσαι [f] γάμους	A sobrinis Avibus propulsare nuptias
Βιαιοκλῶπας, ἁρπαγάς τε συγγόνων	Violentas, rapinasque cognatorum
Χρήζοντες, [g] ἀλφῆς τ' ἀεδνώτου δίκην.	Volentes, in raptûs indotati supplicium.
550 Ἦ πολλὰ δὴ βέλεμνα [h] Κνηκείου πόρος	Multa certè jacula Cnecei fluentum
[i] Ῥιφθέντα τόλμαις αἰετῶν ἐπόψεται,	Aquilarum jacta videbit audaciâ,
Ἄπιστα καὶ θαμβητὰ [k] Φηραίοις κλύειν.	Incredibilia & stupenda Pheræis auditu.
Ὁ μὲν, [l] κρανείῳ κοῖλον οὐτάσας στύπος	Alter quidem,cavum cornu feriens truncum
Φηγοῦ κελαινῆς, διπτύχων ἕνα φθερεῖ,	Quercûs nigræ, Geminorum perdet alterum,
555 Λέοντα ταύρῳ συμβαλόντα φύλοπιν.	Leonem cumTauro prælium committentem.
Ὁ δ' αὖ σιγύμνῳ πλευρ' ἀναῤῥήξας βοὸς,	Alter autem venabulo latera rumpens Bovis,

VARIANTES LECTIONES.

a Μέσας Seld. b Βρίξουσι Etymolog. c Κηκασμοῖσιν Seld. d Ὠκειωμένοι Bar. e Αὖτις Seld. f Γάμον Seld. g Ἀλφῆς τοῖς ἀέδνοις δίκην Seld. h Κνηκίου MSS. uterque, cum aliis. i Ῥιφθέντα Bar. aliique. k Φηραίοις Seld. l Κρανίῳ Seld.

544. Ὀδάξ.] κυρίως μὲν τοῖς ὀδοῦσι, νῦν δὲ τοῖς στόμασι λέγει.

546, 547, 548, 549. Αὐταδέλφιοι.] καὶ ἀνεψιοὶ, [1] οἱ ἀδελφῶν παῖδες, οἱ καὶ καλοῦνται ἐξάδελφοι. ἦσαν δὲ ἐξάδελφοι οἱ Διόσκουροι, Ἴδας τε καὶ Λυγκεὺς, οὕτως· Τυνδάρεως, καὶ Ἀφαρεὺς, Λεύκιππός τε, καὶ Ἴκαρος, ἀδελφοὶ, [2] υἱοὶ Οἰβάλου, καὶ τούτων γίνονται παῖδες οὗτοι, Τυνδάρεω μὲν θέσει, φύσει δὲ Διὸς οἱ Διόσκουροι, ἤγουν Κάστωρ, καὶ Πολυδεύκης· Ἀφαρέως δὲ, Ἴδας, καὶ Λυγκεύς. Λευκίππου δὲ, Φοίβη, καὶ Ἱλάειρα. [3] Ἡ σύνταξις οὕτως· Αὖθις δὲ καὶ εἰς τοὐπίσω, ἢ αὖθις καὶ πάλιν, μετὰ τὰς λοιδορίας οἱ αὐταδέλφιοι, ἤτοι οἱ παῖδες τοῦ Ἀφαρέως, ἐναιχμάσουσι καὶ πολεμήσουσι τοὺς βιαιοκλῶπας, τοὺς ἅρπαγάς τε τῶν συγγόνων, ἤτοι τοὺς Διοσκούρους. διὰ τί δὲ αὐτοῖς πολεμήσουσι; [4] χρήζοντες χραισμῆσαι καὶ βοηθῆσαι ταῖς ἀνεψιαῖς ὄρνισι, * τῇ Φοίβῃ καὶ τῇ Ἱλαείρᾳ, * εἰς τοὺς γάμους, διὰ δίκην τῆς ἀλφῆς καὶ ψιλαρίστως, τῆς ἄνευ ἕδνων καὶ προγαμιαίων δώρων· ὁ γὰρ Λυκόφρων οὕτω φησὶ τὸν πόλεμον αὐτῶν γεγονέναι, ὀνειδισθῆναι φησὶ τοὺς Διοσκούρους ὑπὸ τῶν Ἀφαρέως παίδων, ὡς μὴ δεδωκότας ἕδνα ὑπὲρ τῶν Λευκίππου θυγατέρων· τοὺς δὲ ἐλάσαι βοῦς τοῦ Ἀφαρέως, καὶ δοῦναι τῷ Λευκίππῳ, ὅθεν αὐτοῖς ὁ πόλεμος· λῆρος δέ. ἔστι δὲ ἡ ἱστορία ὡς ἔμπροσθεν εἶπον, τότε γὰρ οἱ Διόσκουροι καὶ παῖδας εἶχον ἐκ τῶν [5] Λευκιππιδῶν, ὡς εἶπον· καὶ τοῦτο κακόζηλον ὀνειδίζειν αὐτοὺς μετὰ τοσοῦτον χρόνον περὶ ἕδνων. ἀλλὰ πάντως ὡς νεωστὶ τῶν κορῶν [6] ἁρπαγεισῶν ἄνευ ἕδνων τοῦτό φησι, [7] καὶ ἔστι προφανὲς τοῦτο ληρῶδες· ἔδειξα γὰρ, ὅτι τότε καὶ παῖδας ἐξ αὐτῶν εἶχον οἱ Διόσκουροι.

550. Κνηκείου * πόρος. *] ποταμὸς Λακωνικῆς, ὃς ὕστερον ἐκλήθη [8] Οἰνοῦς, περὶ ὃν ἐπολέμησαν οἱ Διόσκουροι, καὶ οἱ Ἀφαρέως παῖδες, οὓς αἰετοὺς καλεῖ.

552. Φηραίοις.] Λάκωσι· Φηραὶ γὰρ πόλις Μεσσηνίας, ἤτοι Ἀρκαδίας, ἡ δὲ Ἀρκαδία Λακώνων, ἀφ' ἧς ἦσαν οἱ περὶ τὸν Ἴδαν, καὶ τὸν Λυγκέα. Ἄπιστα εἶπε, διὰ τὸ μὴ πεπεῖσθαι αὐτοὺς ποιεῖν μάχας, ὡς ὄντας ἐξαδέλφους.

553. Ὁ μὲν κρανείῳ.] ὁ μὲν Ἴδας κρανίνῳ δόρατι κοῖλον στέλεχος τῆς δρυὸς οὐτάσας, [9] τῶν διπτύχων, ἤτοι τῶν Διοσκούρων, (δίδυμοι γὰρ ἐγένοντο) ἕνα φθερεῖ καὶ ἀνελεῖ, λέγει δὲ τὸν Κάστορα, ὃν καὶ λέοντα λέγει· ταῦρον δὲ τὸν Λυγκέα, διὰ τὸ ὀξυδερκές· φασὶ γὰρ ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε. τοῦτο δὲ περὶ τοῦ Αἰγύπτου παιδὸς ἔφασαν τοῦ Λυγκέως, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἔβλεπε, διὰ τὸ ἐρευνᾶν πολλὰ τῶν μετάλλων.

556. Ὁ δ' αὖ σιγύμνῳ.] ὁ δὲ Πολυδεύκης σιγύμνῳ καὶ σιδηρῷ ἀκοντίῳ τὰ πλευρὰ ῥήξας τοῦ βοὸς, ἤγουν τοῦ Λυγκέως, κλινεῖ πρὸς οὖδας, ἤτοι [10] ἀνελεῖ.

EMENDATIONES.

1 Sic emendavi hunc locum, quem non omnino agnoscit *Bar. Impressi* autem hoc modo mutilarunt, *οἱ ἀδελφῶν παῖδες. καλοῦνται καὶ ἐξάδελφοι οἱ Διόσκουροι.* 2 *Υἱοὶ οἱ Βατιεῖς Impressi. υἱοὶ Βάλου Seld.* Ego reposui *υἱοὶ Οἰβάλου.* Videtur enim Tyndarus filius fuisse Oebali, à quo Laconiæ pars ea, in qua regnavit Tyndarus, Oebalia dicta est; unde & Dioscuri *Oebalidæ* nomine Patronymico. 3 *Ἡ σύνταξις αὐτοῖς δὲ καὶ εἰς τοὐπίσω Impress. ἡ σύνταξις· αὖθις δὲ εἰς τοὐπίσω Seld.* Ego *οὕτως* addo ex *Bar* & *Grav.* 4 *Χρήζοντες*, pro *χρήσοντες*, ex utroque *MSS.* * Ex *Bar.* & *Grav.* 5 *Λευκίππου Impress.* Ego reposui *Λευκιππιδῶν*, i. e. filiabus Leucippi, re ita exigente. *Λευκίππου θυγατέρων Grav.* 6 *Ἁρπαγεισῶν*, pro *ἁρπαγεῖς* ex *Bar.* & *Grav.* 7 *Καὶ ἔστι προφανὲς τοῦτο ληρῶδες* lego cum *Seld.* *καὶ ἔστι προφανῶς καὶ ληρῶδες λέγει Bar. καὶ ἔστι ληρῶδες ὁ λόγος. Impressi.* * Ex *MSS.* utroque. 8 *Οἰνοῦς*, pro *οἰνοῦς*, ex *Bar.* Nunquam enim Sinus dictus est Cnecеus, at Oenus fortasse dici potuit, & urbis cognominis in Laconia meminit *Stephanus* Byzantinus. 9 Sic distinguendo clariorem reddidi hanc sententiam, quam hoc modo obscurarunt *Impressa* edit. *Τῶν διπτύχων, ἤτοι τῶν Διοσκούρων· δίδυμοι γὰρ ἐγένοντο, ἕνα φθερεῖ.* 10 *Ἀνελεῖ*, pro *ἀνελῶν*, ex *MSS.* omnibus.

Κλινεῖ πρὸς οὖδας· τῷ δὲ δευτέραν ἔπι	In solum prosternet: in hunc verò secundum
Πλήξει ἀταρβὴς κριὸς ἐγκορύψεται,	Intrepidus ictum Aries incutiet,
Ἄγαλμα πήλας τῆς Ἀμυκλαίων τάφων.	Columnam vibrans Amyclæi sepulcri,
560 Ὁμοῦ δὲ χαλκὸς, καὶ κεραύνιοι βολαὶ	Simul autem ferrum, & ictus fulminei
Ταύρους καταξανοῦσιν, ὧν ἀλκὴν ἑνὸς	Tauros conterent, quorum unius vires
Οὐδ' ὁ Σκιαστὴς, Ὀρχιεὺς, [a] Τελφούσιος	Ne Sciastes quidem, Orchieus, Telphusius
Ἐμέμψατ', ἐν χάρμαισι ῥαιβώσας κέρας.	Contempsit, in pugna curvato cornu.
Καὶ τοὺς μὲν ᾅδης, τοὺς δ' Ὀλύμπιοι πλάκες	Et hos quidem infernus, illos verò cœlestes regiones
565 Παρ' ἦμαρ [b] αἰεὶ δεξιώσονται ξένους,	Alternis diebus hospites excipient,
[c] Φιλαυθομαίμους, ἀφθίτους τε, καὶ φθιτούς.	Fratrem amantes, mortalesque, & immortales.
Καὶ τῶν μὲν ἡμῖν [d] δύνασει δαίμων δόρυ,	Ac horum quidem nobis hastam Jupiter sopiet,
Βαιόν τι μῆχαρ ἐν κακοῖς δωρούμενος·	Parvum quoddam præstans in malis solatium:
Ἄλλων δ' [e] ἄπλατον χειρὶ κινήσει νέφος,	Aliorum autem intractabilem movebit nubem,
570 Ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς [f] ἶνις αὐνάζων μένος	Quorum neque Rhœonis Filius mitigans impetum

VARIANTES LECTIONES.

a *Canterus* mallet Τιλφούσιος, auctore *Pausania*. Δελφούσιος legi posse existimat *Meursius*. Eorum Annotationes videsis. b Al. ἀεί. c Al. φιλαυθομαίμους. d Αὐάσει *Seld.* e Ἀπλαστον *Seld.* ἄπλατον quidem habet *Bar.* Sed isti secundæ α emendator aliquis recentiori manu superposuit ε. f Ἀνις *Bar.* ἶνις paroxyton. *Seld.*

558. Κριὸς [1] ἐγκορύψεται.] ἀπ' ἔξωθεν δεῖ λαβεῖν τὸ ὡς, ἵν' ᾖ, Ὡς κριὸς ἐγκορύψεται· * καλεῖ δὲ τὸν Ἴδαν κριὸν, τὸ δὲ ἐγκορύψεται * ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν· εἰώθασι γὰρ κριοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι τοῖς κέρασιν ἀλλήλους πλήττειν, τοῦτο δ' ἐστὶ κυρίως τὸ κορύπτειν, ὡς καὶ Θεόκριτος,

——— [2] φυλάσσεο μή σε κορύψῃ.

560. Ὁμοῦ δὲ χαλκός.] Πολυδεύκης καὶ Κάστωρ, ὡς ὕστερον εἶπον * ἐμμέτρως, * ἐκρύβησαν [3] ἐν κύφῳ κορμῷ δρυός. Ἴδας δὲ βαλὼν, ἀνεῖλε τὸν Κάστορα, εἶτα Πολυδεύκης ἀνεῖλε Λυγκέα, Ἴδαν δὲ ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν, πρότερον τοῦ [4] Ἴδα ἐκ τοῦ τάφου τοῦ αὐτοῦ πατρὸς Ἀφαρέως στήλην, ἤτοι λίθον, ἐπὶ τὸν Πολυδεύκην ῥίψαντος, καὶ σκοτίσαντος αὐτόν.

561, 562, 563. Ὧν ἀλκὴν ἑνός.] Μάρπησσαν, τὴν Εὐήνου θυγατέρα, [5] κατεγγυηθεῖσαν τῷ Ἴδᾳ, ἁρπάσας ὁ Ἀπόλλων, ἐρασθεὶς αὐτῆς, εἰς μάχην αὐτῷ κατέστη. λέγουσι οὖν ἀμφοτέρους ἐρίσαντας, ἐν τῇ τοξικῇ ἴσους γενέσθαι. Ζεὺς δὲ Ἑρμῆν πέμψας, ἐκέλευσεν ὃν ἂν ἡ Μάρπησσα προκρίνῃ, λαβεῖν. ἡ δὲ, ἐρωτηθεῖσα τίνα ἂν αἱροῖτο; τὸν Ἴδαν τοῦ Ἀπόλλωνος προκρίνει, φοβηθεῖσα μὴ γηράσκουσαν αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων ἐάσῃ. λέγει οὖν, ὅτι οὐδ' ὁ Ἀπόλλων τὴν ἀνδρείαν τοῦ Ἴδα ἐμέμψατο, ἐν μάχῃ κλίνας τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ κυκλοτερὲς ποιήσας. ὡς καὶ Ὅμηρος,

[6] Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν,

Τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.

Σκιαστὴς, Ὀρχιεὺς, παρὰ Λάκωσιν ὁ Ἀπόλλων· Τελφούσιος δὲ [7] παρὰ Βοιωτοῖς.

567. Καὶ τῶν μὲν ἡμῖν.] τῶν [8] Ἀφαρειδῶν, καὶ Διοσκούρων καταπαύσει ἡ εἱμαρμένη τὸ δόρυ, τουτέστιν ἀποθανόντες, οὐκ ἐπελεύσονται τῇ Τροίᾳ, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ὣς φάτο, τοὺς δ' ἤδη [9] κάτεχεν φυσίζοος αἶα,
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

570. Ὧν οὐδ' ὁ Ῥοιοῦς ἶνις.] Σταφύλου, τοῦ υἱοῦ Διονύσου, θυγάτηρ γίνεται Ῥοιὼ, ᾗ ἐμίγη Ἀπόλλων. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ Στάφυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα, πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. ἡ δὲ προσεπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἐξελθοῦσα τῆς λάρνακος παρά τι ἄντρον γεννᾷ παῖδα, καὶ Ἄνιον καλεῖ, διὰ τὸ ἀνιαθῆναι δι' αὐτόν. τοῦτον Ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς Δῆλον, ὃς Δωρίππην γήμας, γεννᾷ τὰς Οἰνοτρόπους, Οἰνὼ, Σπερμὼ, Ἐλαΐδα· αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο, ὁπότε βούλοιντο, οἶνον, σπέρματα, καὶ ἔλαιον λαμβάνειν, κατὰ τὰς τῶν ὀνομάτων θέσεις. Φερεκύδης δέ φησιν, ὅτι Ἄνιος ἔπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγινομένους πρὸς αὐτὸν, αὐτοῦ μένειν τὰ ἐννέα ἔτη, δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει πορθῆσαι τὴν Ἴλιον, καὶ πορθῆσαι αὐτήν. χρησμὸς γὰρ τοῖς Ἕλλησιν ἐδόθη, Τροίας κρατῆσαι τῷ δεκάτῳ χρόνῳ. ὑπέσχετο δὲ αὐτοῖς, καὶ ὑπὸ τῶν θυγατέρων

EMENDATIONES.

1 Ἐγκορύψεται, pro ἐγκορύψεται. Et paulo post, ex MSS. utroque. * Hoc interserui ex *Seld.* 2 Φυλάσσεο, pro φυλάσσου, ex *Seld.* & ipso *Theocrito.* * Ex MSS. omnibus. 3 Ἐν κύφῳ κορμῷ, pro ἐν κύφῳ κρημνῷ, ex *Seld.* citante *Bar.* & *Grav.* 4 Ἴδα, pro Ἴδαν, ex *MSS.* utroque 5 Sic lego cum *Seld.* quæ in *Impressis* confuse extabant, κατεγγυηθεῖσαν τῷ Ἴδᾳ, ἐρασθεὶς αὐτῆς Ἀπόλλων καὶ ἁρπάσας. At κατεγγυηθεῖσαν τῷ Ἴδᾳ ἁρπάσας Ἀπόλλων &c. habet *Bar.* & *Grav.* 6 Ἴδεώ θ'. & κάρτιστος, pro Ἴδας θ' & κράτιστος, ex *Bar* & *Grav.* ipsoque *Homero.* 7 Sic distinxi, & emendavi hunc locum, ex fide utriusque MSS. παρὰ Βοιωτοῖς. καὶ τῶν μὲν ἡ μετὰ τῶν &c. *Impressi.* 8 Ἀφαρειδῶν, pro Ἀφαρτιδῶν. 9 Κάτεχεν φυσίζοος αἶα, pro κατεῖχε φυσίζωος Αἶα, ex ipso *Homero.*

αὐτοῦ

Σχήσει, ὃς ἐννέωρον ἐν νήσῳ χρόνον	Cohibebit, novennale in Insula tempus
Μίμνειν ἀνώγων, θεσφάτοις πεπεισμένους,	Manere jubens, oraculis persuasos,
Τρεφὼ ᵃτ' ἀμεμφῆ πᾶσι τριπλύχους κόρας	Annonamque omnibus abundantem tres Puellas
Ἴσκων παρέξειν, Κυνθίαν ὅσοι σκοπὴν	Dicens præbituras, quicunque Cynthiam speculam
575 Μίμνοντες ἠλάσκουσιν [b] Ἰνωποῦ πέλας,	Manentes pererrabunt Inopum juxta,
Αἰγύπτιον Τρίτωνος [c] ἕλκοντες ποτόν·	Ægyptium Nili trahentem liquorem:
Ἃς δὴ [d] Πρόβλαστος ἐξεπαίδευσε θρασὺς,	Quas Problastus audax docuit,
[e] Μυληφάτου χλοῖο δαιδαλουργίας,	Molitæ alimoniæ concinnatrices,
Ἔρπιν τε [f] ῥέζειν, ἠδ' ἀλοιφαῖον λίπος,	Vinumque facere, & unctoriam pinguedinem,
580 Οἰνοτρόπους Ζάρηκος ἐκγόνους φάβας·	Viniferas aves, Zarecis neptes;
Αἳ καὶ στρατοῦ βούπειναν [g] ἐθνείων κυνῶν	Quæ & exercitûs canum immodicam famem
Τρύχουσαν ἀλθανοῦσιν, ἐλθοῦσαί ποτε	Confectricem curabunt aliquando,
Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς ἀναστήριον.	Ad Sithoniæ Prolis accedentes sepulcrum.

VARIANTES LECTIONES.

a Δ' MSS. uterque. Alii neutrum agnoscunt. b Οἰνωποῦ Bar. idemque in Scholiis habet. c Al. ἕλκοντες. d Πρόβλαστος quidem habet Seld. Sed isti β eâdem, ut videtur, manu ρ superimposita est. e Μυληφάτου χλοῖο Bar. aliique. f Ῥέζειν Bar. g Al. ἐθνείων.

αὐτοῦ τρίφιδες. μέμνηται τούτων καὶ ὁ τὰ Κυπριακὰ συγγραψάμενος. Ὢν ὑπ' ὁ Ῥοιοῦς.] ὅντινα τὸ μένος, ὑπ' ὁ τῆς Ῥοιοῦς ὄνις γέγονε, τῆς ἐνναετῆ χρόνον συνάζων καὶ στερεύνων, ἀνώγων καὶ κελεύων μίμνειν ἐν τῇ νήσῳ Δήλῳ, πεπεισμένους καὶ πειθομένους αὐτοὺς τοῖς θεσφάτοις καὶ σημείοις κελεύων μίμνειν, ἴσκων τε καὶ λέγων τὰς τριπλύχους καὶ τρεῖς [1] αὐτοῦ κόρας παρέξειν ἀμεμφῆ τροφὴν πᾶσι, δηλονότι τοῖς Ἕλλησιν, ὅσοι μίμνοντες καὶ καρτεροῦντες, ἠλάσκουσι καὶ διατρίβουσι περὶ τὴν Κυνθίαν σκοπὴν καὶ ἐξοχὴν, πέλας καὶ πλησίον τοῦ Ἰνωποῦ ποταμοῦ. * Εἰ * θέλοις, εἰπὲ, ἕλκοντες καὶ πίνοντες ποτὸν καὶ ὕδωρ Αἰγύπτιον * ἢ τοῦ Ἰνωποῦ ἑλκόμενος ποτὸν καὶ ὕδωρ, * ἤτοι τοῦ Νείλου, ὅντινα Τρίτωνα λέγει. Τὸ ἴσκων, Ὅμηρος μὲν ἐπὶ τοῦ ὁμοιοῦν, Λυκόφρων δὲ, ἐπὶ τοῦ λέγειν.

574. Κυνθ.] ὄρος Δήλου, ἔνθεν ὁ Ἀπόλλων Κύνθιος καλεῖται.

575. Ἰνωπός.] ποταμὸς Δήλου, ὃς πληροῦται, ὅτε καὶ ὁ Νεῖλος ἀρδεύει τὴν Αἴγυπτον, ὅθεν ἔφασαν καὶ αὐτὸν ἐκ τοῦ Νείλου ὑδάτων πληροῦσθαι διά τινων ἀδήλων πόρων.

576. Τρίτωνος.] τοῦ Νείλου, παρὰ τὸ τρίτον μετακληθῆναι· πρότερον γὰρ Ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο, εἶτα Αἴγυπτος, καὶ τρίτον Νεῖλος, ὅθεν αὐτὸν Τρίτωνα καλεῖ.

577. Πρόβλαστος.] ὁ Διόνυσος, ἐπεὶ, ὅτε βλαστάνουσιν αἱ ἄμπελοι, θύουσιν αὐτῷ. ἢ ὅτε μέλλουσι κόπτειν τὰς βλάστας, ἢ ὅτε κλᾶν καὶ κλαδεύειν ταύτας. Θρασύς.] ὅτι ἀναιδεῖς οἱ οἰνωθέντες.

578. Μυληφάτου.] τοῦ Δημητριακοῦ καρποῦ.

579. Ἔρπιν.] χάλις, καὶ ἔρπις, ὁ οἶνος. χάλις μὲν, παρὰ τὸ χαλᾶν τὰς ἶνας, * ἤγουν τὴν δύναμιν· * ἔρπις δὲ, παρὰ τὸ ἕρποντας ποιεῖν τοὺς πίνοντας ἀμέτρως· ὅθεν καὶ Αἰγύπτιοι ἔρπιν καλοῦσι τὸν οἶνον. Ἱππωνάκτειοι δὲ εἰσιν αἱ λέξεις, φησὶ γὰρ,

Ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ χάλιν πεπωκότες.

Ἀλλαχοῦ πάλιν,

Ὅδ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τρισὶ μάρτυσι,

Ὅπου τὴν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,

[2] Ἄνθρωπον εὗρον τὴν στήλην [3] ὀφέλλοντα.

580. Ζάρηκος.] Ζάρηξ, υἱὸς Καρύστου, ἢ Καρύκου, τοῦ Χείρωνος· ὃς Ζάρηξ ἔγημε Ῥοιὼ τὴν Σταφύλου μετὰ τὸ μιγῆναι Ἀπόλλωνι, καὶ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας. ὥσπερ καὶ τὸν Θησέα λέγει [4] Αἰγέως υἱὸν, τὸν Ἡρακλέα Ἀμφιτρύωνος, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην Τυνδάρεω, καίτοι ἐν ἄλλοις [5] ὁμολογουμένους ἐκ τοῦ Διὸς γενέσθαι· οὕτως καὶ τὸν Ἄνιον φησὶν υἱὸν Ζάρηκος, ὃ φύσει, ἀλλὰ θέσει, φησὶ γὰρ υἱὸς Ἀπόλλωνος. ὁμοίως καὶ τὰς θυγατέρας Ἀνίου, ἐκγόνους λέγει Ζάρηκος, οὔσας Ἀπόλλωνος, διὰ τὸ γῆμαι τὸν Ζάρηκα τὴν Ῥοιώ. Ἔκγονον δὲ οἱ λοιποὶ τὸν υἱὸν, μετὰ τοῦ κ γράφουσι, τὸ δὲ ἔγγονον μετὰ τοῦ γ. [6] ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως τὸν ἔκγονον, ὡς ἐκ τοῦ γένους γόνον, τὸ κ γράφω· τὸν δὲ υἱὸν, ἔγγονον * μετὰ τοῦ γ, * ὡς ἐγγεννηθέντα. Φάβας.] φάψ εἶδος ὀρνέου, νῦν δὲ τὰς Οἰνοτρόπους λέγει.

581. Αἳ καὶ στρατοῦ.] Ἀγαμέμνων, τῶν Ἑλλήνων λιμῷ συνεχομένων, μετεπέμψατο τὰς Οἰνοτρόπους διὰ τοῦ Παλαμήδους, καὶ ἐλθοῦσαι εἰς τὸ Ῥοίτειον, [7] ἔτρεφον αὐτούς. Ἐθνείων κυνῶν.] λέγει τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν ἀναίδειαν, ὅτι ξένοι ὄντες, ἀναιδεῖς ἐτύγχανον· ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐκ μιᾶς γῆς πάντας.

583. Σιθῶνος εἰς θυγατρός.] Σιθῶνος, τοῦ υἱοῦ Ἄρεος καὶ [8] Ἀγχιρόης, τοῦ Νείλου θυγατρὸς, ἢ Πρωτέως, κατά τινας, θυγάτηρ Ῥοιτεία, ἀφ' ἧς τὸ Ῥοίτειον, τόπος Τροίας, ὠνομάσθη. ὑπέσχετο οὖν ὁ Ἄνιος τοῖς Ἕλλησι, τῷ δεκάτῳ ἔτει συνεκπέμπειν τὰς θυγατέρας εἰς τὸ Ῥοίτειον, ἔστι δὲ τοῦτο ἀκρωτήριον περὶ τὴν Τροίαν. ταῦτα μὲν αἱ Μοῖραι πάλαι τοῖς μίτοις διὰ τῶν χαλκῶν ἀτράκτων κλώθουσι.

EMENDATIONES.

1 Αὐτοῦ κόρας παρέξειν substitui ex MSS. omnibus. αὐτοὺς κόρας παρέξειν Impressi. * Ex Bar. & Grav. * Hoc addo ex Bar. excepto quod Ἰνωποῦ posui, pro οἰνωποῦ, qua voce etiam alibi usus est ille Codex; & post ποτὸν adjeci καὶ. Idem occurrit in Grav. * Ex Grav. 2 Ἄνθρωπον εὗρον lego ex Seld. ἄνθρωπον εὑρὼν Impress. ἀνθρώπου ὁρῶν Bar. 3 Ἐπαγγέλλοντα Seld. ubi Scholium videtur in Textum irrepsisse. 4 Αἰγέως posui, pro Αἰγαίου. Nemini enim ignotum esse potest Thesei patrem fuisse Ægeum. 5 Ὁμολογουμένους, pro ὁμολογουμένοις, ex Seld. 6 Ἐγὼ δὲ ἀντιστρόφως τὸ ἔγγονον. ἔκγονον. ὡς &c. Impressi. Ego ἔγγονον delevi, ex auctoritate MSS. omnium. * Ex Grav. 7 Ἔτρεφον, pro ἔστρεφον, ex Seld. & Grav. 8 Ἐχιρόης Grav. Bar.

585. Στρύμβων.]

[a] Καὶ ταῦτα μὲν μίτοισι χαλκέων πάλαι	Atque hæc quidem jamdiu ſtaminibus durorum
585 Στρόμβων [b] ἐπιρροιζοῦσι γηραιαὶ κόραι.	Volvunt ſenes Puellæ turbinum.
[c] Κηφεὺς δὲ, καὶ Πράξανδρος οὐ ναυκληρίας	Cepheus autem,& Praxander, non militaris
Λαῶν ἄνακτες, ἀλλ' ἀνώνυμοι σποραὶ,	Claſſis ductores, verum ignobiles genere,
Πέμπτοι τέταρτοι γαῖαν ἵξονται θεᾶς,	Quinti quarti venient in Terram Deæ,
Γόλγων ἀνάσσης· ὧν ὁ μὲν Λάκων ὄχλον	Golgorum Reginæ: alter quidem Laconicam turbam
590 Ἄγων Θεράπνης, [d] δεύτερος δ' ἀπ' Ὠλένου,	Ducens à Therapne, alter verò ab Oleno,
[e] Δύμης τε Βουραίοισιν ἡγεμὼν [f] στρατοῦ.	Et Dyma Buræi ductor exercitûs.
Ὁ δ' [g] Ἀργυρίππαν, Δαυνίων παγκληρίαν,	Alius Argyrippam, Dauniorum poſſeſſionem,
Παρ' Αὐσονίτην [h] Φυλαμὸν δομήσεται,	Juxta Phylamum Auſoniam extruet,
Πικρὰν ἑταίρων [i] ἐπτερωμένων ἰδὼν	Amaram ſociorum conſpicatus alatorum

VARIANTES LECTIONES.

a Καὶ non agnoſcit Bar. b Ἐπὶ ῥοιζοῦσι Bar. ἐπιρροιζοῦσι al. c Al. Κηφεὺς. al. Κυαὸς. d Ἀτερος Seld. e Δύμη τε Βουραίοισιν ἡγεμὼν ὄχλου Etymologus, ſi bene memini. f Al. ὄχλου. g Al. Ἀργυρίππα h Φυλαμὸν Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. Πυραμὸν Stephanus Byzantinus Lib. de Urb & Pop. Πυραμοῦ reponendum exiſtimat Meurſius, cujus Commentarius videndus. i Ἐπτερωμένων mavult Canterus, emendatione, ut opinor, minime neceſſaria; cum recepta Lectio non minus commode retineri poſſit. Ejus Annotationes conſulendæ.

585. Στρόμβων.] ἀνεμάκτων, ὅθεν τὸ στρέφεσθαι. Χαλκέων δὲ, τῶν στερεῶν. Γηραιαὶ κόραι.] αἱ Μοῖραι. Ἐπιρροιζοῦσι δὲ, ἀντὶ τοῦ νήθουσιν.

586, 587, 588. [1] Κηφεὺς δὲ, καὶ Πράξανδρος.] πέντε στρατιαὶ μέλλουσιν ἀπελθεῖν εἰς Κύπρον, καὶ εἶπεν περὶ τῶν τριῶν, νῦν μετιέναι καὶ ἐπὶ τῶν δύο. καὶ φησὶν, ὅτι ὁ Κηφεὺς, καὶ ὁ Πράξανδρος, οὐ βασιλεῖς, ἀλλ' ἀνώνυμοι ὄντες, οἱ πέμπτοι, ἤτοι οἱ περὶ ἀναπληροῦσι τὸν ἀριθμὸν, ὧν εἶπεν, πέντε ἀνδρῶν, τέταρτοι ἵξονται εἰς Κύπρον. πρῶτος γὰρ Τεῦκρος, δεύτερος Αγαπήνωρ, τρίτος Ακάμας, εἶτα οὗτοι οἱ δύο ὁμοῦ τέταρτοι ἵξονται, ἀναπληροῦντες, ὡς ἔφην, τὸν τῶν πέντε ἀριθμόν. ζητοῦσι δέ τινες, διὰ τί δὲ οὐ συμβολικῶς καὶ τούτους καλεῖ λύκους, καὶ παρδάλεις, καὶ δράκοντας, ἢ ἄλλην κλῆσιν τοιαύτην; καὶ γὰρ ἐπὶ πάντων πλαγίως τὰ κλῆσιν τούτων ἐδήλωσε, τούτους δὲ φανερῶς ὠνόμασεν· καὶ ῥητέον, διὰ τὸ ἀνωνύμους καὶ ἀφανεῖς εἶναι αὐτοὺς, ἠναγκάσθη εἰπεῖν τὰς ὀνομασίας αὐτῶν, ἐν γὰρ τῷ καταλόγῳ τοῦ Ὁμήρου οὐ φέρονται. ἦν δὲ ὁ Κηφεὺς ἐξ Ἀχαΐας, ὁ δὲ Πράξανδρος ἐκ Λακεδαιμονίας, καὶ οὗτοι παρεγένοντο εἰς Κύπρον, ὥς φησι Φιλοστέφανος.

589, 590, 591. Γόλγων.] [2] Γόλγοι, τόπος, καὶ ἔθνος Κύπρου, θεᾶς δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἱερός. ἀφ' ὧν ὁ μὲν Πράξανδρος ὑπάρχει, ἄγων τὸν Λάκωνα καὶ Λακεδαιμόνιον ὄχλον ἀπὸ τῆς Θεράπνης. ἡ δὲ Θεράπνη, πόλις Λακωνική. Θάτερος δὲ, ἤτοι ὁ ἕτερος, ὁ Κηφεὺς, ἀπὸ τοῦ Ὠλένου, τῆς Δύμης τε, τῶν Ἀχαϊκῶν πόλεων, ἡγεμὼν ὑπάρχει τοῦ στρατοῦ. [3] Τοῖς Βουραίοισιν.] ἀντὶ τοῦ, τῶν Βουραίων· περὶ δὲ ταύτας τὰς πόλεις, ἤτοι τὴν Θεράπναν, ὅτι ἐστὶ πόλις Λακωνικὴ, καὶ τὸν Ὤλενον, [4] πόλιν Ἀχαΐας, καὶ τὴν Δύμην, πόλιν, ἢ χώραν [5] Ἀχαΐας, καὶ πρότερον συνέστη ῥεῦμα πολὺ, καὶ γέγονεν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς, καὶ ὕστερον ὑπὸ σεισμοῦ κατεποντίσθησαν, ὡς Ἐρατοσθένης φησί· μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος λέγων,

> [5] Βοῦρά τε, δεξαμένη βοῦστασιν Οἰνιάδαο.

καὶ Ἀντίμαχος ἐν Θηβαΐδι,

> [6] Ὡς ἐπιτελλόντων, ὥσπερ Καυκωνίδα Δύμην
> Ἐπεσθεῖν πάσαισιν Ἐπειῶν ἀρχόντων.

Τὸ καὶ θάτερος ἀπὸ τοῦ ἅτερος γέγονεν· εἰ δ' ἦν ἀπὸ τοῦ ἕτερος, [7] θούτερος ἂν ἦν.

592, 593, 594. Ὁ δ' Ἀργυρίππαν.] ὁ δὲ Διομήδης ἀπ' Αἰτωλίας ἀπελασθεὶς, τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, τὴν Ἀργυρίππαν πόλιν, μεθερμηνευομένην Ἄργος ἵππειον, δομήσεται καὶ κτίσει, παγκληρίαν τῶν Δαυνίων, ἤτοι τῶν Καλαβρῶν, παρὰ τὴν Αὐσονίτην καὶ Ἰταλικὴν, ἢ παρὰ τὸν Αὐσονίτην Φυλαμὸν, ἰδὼν τῶν ἑταίρων αὐτοῦ μοῖραν πικρὰν, ὀρνεόμορφον, ἐπτερωμένην, τουτέστιν ἰδὼν τοὺς αὐτοῦ φίλους εἰς ὄρνεις ἐρωδιοὺς ἀλλαχθέντας. τὸ δὲ σχῆμα κακόπλαστον ἐστίν. ἀποθανόντος γὰρ Διομήδους, ἐρωδιοὶ γεγόνασι, πῶς οὖν φησὶν, ἰδών; καλεῖται δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα ἔμψυχον, καὶ εἰδωλοπεποιημένον.

EMENDATIONES.

1 Κηφεὺς hic, & infra habent MSS. uterque. 2 Sic legendum arbitror hunc locum. vel ſic, Γόλγοι, τόπος Κύπρου, ἔνθα θεᾶς τῆς Ἀφροδίτης ἱερόν. Venus enim ibi præcipue colebatur, vide Commentarios. Γόλγοι, τόπος ἐστὶ Κύπρου θεᾶς τῆς Ἀφροδίτης. ἀφ' ὧν &c. Stephan. edit. Γόλγοι, τόπος ἐστὶ Κύπρου. θεᾶς τῆς Ἀφροδίτης ἀφ' ὧν &c. Baſil. Γόλγοι, τόπος, καὶ ἔθνος Κύπρου, θεᾶς δὲ τῆς Ἀφροδίτης. ἀφ' ὧν Bar. 3 Τοῖς Βουραίοισιν pro τοῖς Βορίοισιν, ex emendatione Nic Gerbelii, itemque Seld. Βουραίοισιν Bar. 4 Πόλιν, pro φασι. 5 Poſt Ἀχαΐας periodum delevi, ſenſu id exigente, ex auctoritate MSS. utriuſque. 6 Ita ſcribo hunc verſum ex emendatione Nic. Gerbelii. Βοῦρά τε δεξαμένη βοῦστασιν Οἰνιάδαο Impreſſ. & Seld. Βοῦρά τε δεξαμένη βοῦστασιν Bar. 7 Varias ex hiſce Antimachi verſibus corruptelas ſuſtuli, præcipuum fuit, quod Καυκωνίδα poſui, pro Καυωνίδα, ex Seld. & Grav. Καυκωνίδα Bar. Cæterum Antimachus Dymen vocavit Cauconidem, à Cauconide fluvio, ut teſtatur Stephanus Byzantinus, Δύμη, πόλις Ἀχαΐας ἐσχάτη πρὸς δύσιν. Ὁ πολίτης, Δυμαῖος, καὶ Δυμαία λέγεται, καὶ Δύμιος. Ἀντίμαχος δὲ Καυκωνίδα φησὶν αὐτὴν, ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ. Item Strabo, Lib. viii. Τὸ δ' Ἀντιμάχου Καυκωνίδα τὴν Δύμην εἰπόντος, οἱ μὲν ἐδέξαντο ἀπὸ τῶν Καυκώνων ἐπελθόντων εἰρῆσθαι αὐτὴν, μέχρι δὲ τῆς Ἠλείας καθάπερ ἐπάνω ἐρρήθη. οἱ δ' ἀπὸ Καύκωνος ποταμοῦ τινος, ὡς αἱ Θῆβαι Διρκαῖαι, καὶ Ἀσωπίδες, Ἄργος δ' Ἰνάχιον, Τροία δὲ Σμινθίς. 8 Θάτερος lego, pro δ' ἕτερος, ex Seld. Paulo poſt, Αὐσονίτην bis poſui, pro Αὐσονίτιν.

595, 596,

595 Οἰωνόμικτον μοῖραν, οἳ θαλασσίαν	Avibus mistam sortem, qui marinam
Δίαιταν αἰνήσουσι πορκέων δίκην,	Laudabunt vitam, piscatorum more,
Κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοις δομήν,	Oloribus assimilati pulcroculis,
[a]Ῥάμφεσι δ' [b]ἀγρώσσοντες ἐλλόπων θορούς,	Rostris autem venantes piscium spumas,
Φερώνυμον νησῖδα [c]ναίσουσ' ἀσέρμους	Cognominem Principis habitabunt Insulam,
600 Θεατρομόρφῳ πρὸς κλιτὺν γεωλόφῳ	Theatriformem juxta collem editum
Ἀγυιοπλαστήσαντες ἐμπέδοις τομαῖς	Certis compingentes sectionibus
Πυκνὰς χαλιάς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.	Densos nidos, imitatione Zethi.
Ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν, κἀπὶ κοιταίαν νάπην	Simul porrò ad venationem, & nocturnum saltum

VARIANTES LECTIONES.

a Ῥάμφεσι al. ῥάμφεσσι Seld. b Ἀγρώσσοντες Seld. c Ναίσουσι Seld. aliique.

595, 596, 597. Οἳ θαλασσίαν δίαιταν.] οἵτινες φίλοι τοῦ Διομήδους ἑταῖροι, ἢ λάροι γενόμενοι, αἰνήσουσι τὴν ἐν θαλάσσῃ διαγωγήν, δίκην καὶ τρόπον τῶν πορκέων καὶ ἁλιέων, ἰνδαλθέντες καὶ ὁμοιωθέντες εἰς τὴν δομὴν καὶ τὸ δέμας κατὰ μεταπλασμὸν κύκνοις εὐγλήνοις καὶ εὐοφθάλμοις.

598, 599, 600, 601, 602. Ῥάμφος καλεῖται τὸ ἐπικαμπὲς χεῖλος τῶν ὀρνέων, * ὡς καὶ Καλλίμαχος,

Ῥάμφει καθιδάδει τόργος ἔκοψε νέκυν. *

[1]Τὰ δὲ ἑξῆς οὕτως· Ἐν δὲ τοῖς ῥάμφεσι καὶ τῷ ὀρνιθικῷ ζῶσιν ἀγρώσσοντες καὶ ἀγρεύοντες τοὺς θορούς, ἤτοι τὰ σπέρματα τῶν ἰχθύων, ἤτοι τοὺς ἰχθῦς, ναίσουσι καὶ κατοικήσουσι τὴν φερώνυμον νησῖδα τοῦ ἀσέρμου καὶ προμάχου αὐτῶν, ἤτοι τὴν Διομήδειον νῆσον, πρὸς τῷ κλιτύϊ, ἤτοι πλησίον τοῦ κλίτους καὶ [2] τῆς ἐξοχῆς, τῆς γεωλόφου καὶ ὑψηλῆς, τῆς θεάτρῳ ὁμοίας, [3] ἀγυιοπλαστήσαντες καὶ κτίσαντες ἐν ταῖς ἐμπέδοις καὶ στερεαῖς σχισμαῖς πυκνὰς καλιάς, Ζῆθον ἐκμιμούμενοι, κατὰ μίμησιν τοῦ Ζήθου, ὥσπερ ἐκεῖνος σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀμφίονι τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας [4] ἔκτισε. * Θεατρομόρφῳ.] ἢ ὅτι θεάτρῳ ὅμοιός ἐστιν ὁ τόπος, ἐν ᾧ διατρίβουσιν. ἢ ὅτι περιφερής ἐστιν ἡ νῆσος. θεάτρου γὰρ σχῆμα παρὰ τοῖς γεωμέτραις περιφερές. *

603. Ὁμοῦ δ' ἐς ἄγραν.] αὕτη ἡ ἔννοια, καὶ ἡ σύνταξις στρεβλωτάτη ἐστί, τὴν δὲ περὶ Διομήδους ἱστορίαν λεκτέον· Διομήδης μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν καταπλεύσας εἰς Ἄργος, τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Αἰγιάλειαν συμφθειρομένην Κομήτῃ, τῷ υἱῷ Σθενέλου, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν τῇ Τροίᾳ τρῶσαι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι, τότε μὲν εἰς τὸν τῆς Ἀργείας Ἥρας βωμὸν καταφυγὼν σώζεται, ὕστερον δὲ εἰς Ἰταλίαν ᾤχετο, εἰς τὸ Δαύνιον, ἔθνος βάρβαρον, οὗ ἐβασίλευσε Δαῦνος, ὃς πολιορκούμενος ἐδεήθη Διομήδους βοηθῆσαι αὐτῷ, ὑποσχόμενος δώσειν αὐτῷ τῆς γῆς μέρος. ὁ δὲ βοηθήσας, καὶ νίκην παρασχὼν Δαυνίοις, ἔκτισε πόλιν Ἀργυρίππαν, ἤτοι ἵππειον Ἄργος. ὕστερον δὲ ὁ Δαῦνος αἵρεσιν αὐτῷ ἐδίδου, εἰ βούλοιτο, ἢ ὅλην τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου, ἢ τὴν γῆν πᾶσαν· κριτὴς δὲ τούτου γέγονεν [5] Ἀλαῖνος, νόθος ἀδελφὸς Διομήδους, ἐρῶν Εὐίππης, τῆς Δαύνου θυγατρός, ὃς ἔκρινε τὸν Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην δὲ τὴν λείαν λαβεῖν, ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς Διομήδης, κατηράσατο μὴ δύνασθαι σπείρειν τὴν γῆν, μηδὲ σπειρομένην ἀναδιδόναι καρπόν, εἰ μή τις αὐτὴν σπείρει τῶν αὐτοῦ συγγενῶν, ἢ συμπολιτῶν, καὶ μετακινῆσαι τὰς στήλας αὐτοῦ μηδένα δύνασθαι. ὕστερον δὲ ὁ Διομήδης παρὰ τοῦ Δαύνου ἀνῃρέθη, οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ θρηνοῦντες αὐτόν, μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα ὅμοια κύκνοις, ἃ τοὺς βαρβάρους φεύγει, φοιτᾷ δὲ παρ' Ἕλλησιν, ὥστε ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν λαμβάνειν τροφάς, καὶ δύνειν εἰς τοὺς κόλπους [6] αὐτῶν. [7] οἰκοῦσι δὲ ταῦτα ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Διομήδους καλουμένῃ Διομηδείᾳ νήσῳ. οἰκοδομοῦσι δὲ οὗτοι οἱ ὄρνιθες ὥσπερ πόλιν, κατὰ γὰρ τὸν ὄρθρον βρέχουσι τὸν τόπον ταῖς πτέρυξι, καὶ βρέχοντες εἰς ἄγραν πορεύονται, καὶ τὰ ληφθέντα θέντες ὁμοῦ, διαιροῦσιν ἀλλήλοις. κεῖται δὲ ἡ Διομηδεία νῆσος περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ τὸν Ἀδρίαν. οἱ γὰρ Ἰάπυγες, καὶ Ἀπυλοι περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον οἰκοῦσιν. [8] Ἀπύλων δὲ ἔθνος, κατὰ τὸν Δίωνα, Πευκέτιοι, Πεδικῦλοι, καὶ Δαύνιοι, καὶ Ταραντῖνοι, καὶ Κάνναι. Διομήδους πεδίον ἐστὶ περὶ τὴν Ἀπυλίαν τῶν Δαυνίων. ἡ δὲ [9] Μεσσαπύγα, καὶ Ἰαπύγα ὕστερον [10] Σαλεντία, εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη. ἡ δὲ Ἀργυρίππα, πόλις τοῦ Διομήδους [11] μετεκλήθη Ἀπυλὶς Ἄρπος. ὃ δέ φησιν ὁ Λυκόφρων ἡμερωθεῖσιν, ὅτι ἀκαρπίσης τῆς Δαυνίων γῆς [12] διὰ τὰς ἀρὰς Διομήδους, μεταπεμψάμενοι οἱ Δαύνιοι συμπολίτας τοῦ Διομήδους, καὶ βαλόντες ζῶντας εἰς γῆν, ἐποίησαν [13] καρποῦσθαι τὴν γῆν, λέγεται· ἐπὶ Φαβίου γὰρ Μαξίμου [14] Βερυκώσου, ἤτοι ἀκροχερδονώδους, οὐ Δαύνιοι, ἀλλὰ Ῥωμαῖοι τοῦτο ἐποίησαν, Ἑλληνικὸν καὶ Γαλατικὸν ἀνδρόγυνον κρύψαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ, ἐκ χρησμοῦ τινος δειματωθέντες, λεγομένου Ἑλληνα καὶ Γαλάτην καταλήψεσθαι τὸ ἄστυ.

EMENDATIONES.

* Hæc adjeci ex Seld. quæ me, nescio quo modo, in priore Editione præterierant. Porro τόργος reposui pro τέργος, ex mente eruditissimi Bentleji in Fragment Callimachi p. 388. Καθιδάδει est vox nihili: neque difficile erit veram lectionem reperire: sed in præsentia nihil succurrit, inquit ibidem Vir clarissimus. 1 Τὰ δὲ ἑξῆς οὕτως reposui, pro τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, ex emendatione Nic. Gerbelii. 2 Hoc modo restitui hunc locum ex Seld. nisi quod hic pro θεάτρῳ, habeat θεάτρου. At Impressi, τῆς ἐξοχῆς τοῦ γεωλόφου καὶ ὑψηλοῦ τῆς θεάτρῳ ὁμοίας. Et Cod. Baroccianus, τῆς ἐξοχῆς καὶ τῆς γεωλόφου καὶ ὑψηλῆς θεάτρῳ ὁμοίας. 3 Impressi Codd. has lineas sic distinguendo obscurant, ἀγυιοπλαστήσαντες.] καὶ κτίσαντες ἐν ταῖς ἐμπέδοις καὶ στερεαῖς σχισμαῖς. Πυκνὰς καλιάς Ζῆθον ἐκμιμούμενοι.] κατὰ μίμησιν &c. 4 Ἔκτισε, pro Ἐκτίσατο, ex MSS. omnibus. * Hæc adjeci ex Seld. in quo tamen non hoc loco, sed paulo infra occurrunt. 5 Ἀλαῖνος, pro Ἀλθαῖνος, ex MSS. utroque. Et quod Diomedis fratri nomen erat Alæno, paulo infra patebit. 6 Αὐτῶν, pro αὐτοῦ, ex MSS. omnibus. 7 Οἰκοῦσι δὲ ταῦτα, pro οἰκοῦ δὲ ταῦτα, ex MSS. omnibus. οἰκοῦσι δὲ ταῦτα legendum putavit Nic. Gerbelius. 8 Sic emendavi hunc locum ope MSS. Codd. & Gerbelii. Ἀπύλων δὲ ἔθνος κατὰ τὸν Δίωνα Πευκέτιοι, τῶν Δαυνίων, καὶ Δαύνιοι, καὶ Ταραντῖνοι, καὶ Κάνναι Διομήδους &c. Impressi. 9 Pro Μεσσαπύγα, Strabo habet Μεσσαπία in Aldino Codice, inquit Gerbelius. 10 Σαλεντία lego ex Seld. Σαλεντίνα Bar. & Grav. Σαλλεντία Impressi. 11 Μετεκλήθη Ἀπυλὶς Ἄρπι legendum esse monet Cluver. Ital. Antiq. p. 1226. Nam quæ prius Argyrippa, postea vitio pronuntiationis Arpi dicta est ab Apulia incolis. 12 Διὰ τὰς ἀράς, pro διὰ τὴν ἀράν, ex MSS. utroque. 13 Καρποῦσθαι, pro καρπεύειν, ex MSS. omnibus. 14 Βερυκώσου posuit Nic. Gerbelius ex Plutarcho. Βερυκώσου Impressi. Βερρυκώσου Seld. Βερρυκώσου Bar. & Grav. Cæterum Fabius Maximus, Dictator Romanus, Βερρυκώσος, i.e. Verrucosus, dictus est à Verrucis, quarum numero insignis fuit.

Νύκτωρ [a] σελῶνται, πάντα φεύγοντες βροτὸν	Noctu proficiſcentur, omnem fugientes
605 Κάρβανον ὄχλον, ἐν δὲ [b] Γραικίταις πέπλοις	Barbaram turbam, ſed in Græcis veſtibus
Κόλπων ἰαυθμοὺς [c] ἠθάδας διζήμενοι,	Sinuum dormitoria ſolita quærentes ;
Καὶ κεῖμνα χειρῶν, κἀπιδόρπιον τρύφος	Polentamque, & de prandio fruſtum panis
[d] Μάζης [e] ἀπάσονται, προσφιλὲς κνυζούμενοι,	Ex manibus capient, amabiliter ganniendo,
Τῆς πρὶν διαίτης τλήμονες μεμνημένοι.	Prioris victus miſeri memores.
610 Τροιζηνίας δὲ τραῦμα φοιτάδος πλάνης	Trœzeniæ autem vulnus erit vagi
Ἔσται κακῶν τε πημάτων παραίτιον,	Erroris cauſa, triſtiumque cladium,
Ὅταν θρασεῖα, θουρὰς οἰστρήσῃ κύων	Quando audax, laſciva Canis ſtimulabitur
Πρὸς λέκτρα, τύμβος δ' αὐτὸν [f] ἐκσώσει [g] μόρου	Ad concubitum, templumque illum Hoploſmiæ
Ὁπλοσμίας, [h] σφαγαῖσιν [i] ἠυτρεπισμένον·	A morte ſervabit, neci paratum.
615 Κολοσσοβάμων δ' ἐν πτυχαῖσιν Αὐσόνων	Columniſcenſor autem in Italorum territorio

VARIANTES LECTIONES.

a Τελοῦνται Seld. b Χερνίταις Seld. c Ἠθάδας διζήμενοι Bar. Verſum hunc hoc modo profert Codex Baroccianus, Μάζης ἀπάσονται προσφιλῆ κνυζούμενοι. Ubi notatu dignum eſt in voce μάζης ſubſcriptam eſſe ι quam alibi fere negligit. e Al. ἀπάσονται f Ἐκσώσει Seld. & alii. g Notandum in utroque MSS. poſt μόρου diſtinctionis notam poni, ut Ὁπλοσμίας non tam ad τύμβος, quod fit in cæteris, quam ad σφαγαῖσιν referri poſſit. h Al. σφαγαῖσιν. i Ηὐτρεπισμένον Bar. ubi tamen ηὐ ſuperſcripſit τῷ ἠυ manus aliqua recentior.

607. Καὶ κεῖμνα χειρῶν.] κεῖμνα, εἶδος κέρδους, νῦν δὲ τὸ ἀπόψωμα τοῦ κυκεῶνος λέγει, ὡς καὶ Καλλίμαχος.

Καὶ κεῖμνον κυκεῶνος ἀποψάζοντες ἔραζε.

610. Τροιζηνίας δὲ τραῦμα.] ἐν Τροιζῆνι Φαίδρα ἱερὸν Ἀφροδίτης ἱδρύσατο ἐπὶ τῷ Ἱππολύτου ἔρωτι. Εὐριπίδης φησὶν,

——— Ἱππολύτῳ δ' ἔπι

Τὸ λοιπὸν ὀνόμαζεν [1] ἱδρῦσθαι θεάν.

ἡ δὲ Ἀφροδίτη, καθά φησι Μίμνερμος, ὑπὸ Διομήδους τρωθεῖσα παρεσκεύασεν τὴν Αἰγιάλειαν πολλοῖς μὲν μοιχοῖς [*] μοιχευθῆναι, [*] συγκοιμηθῆναι δὲ καὶ Ἱππολύτῳ, καὶ Κομήτῃ, τοῦ Σθενέλου υἱῷ. Διομήδης δὲ παραγενόμενος εἰς τὸ Ἄργος, ἐπιβουλεύεται ὑπ' αὐτῆς. τοῦ δὲ καταφυγόντος εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας, διὰ νυκτὸς φεύγει σὺν τοῖς ἑταίροις· καὶ ἐλθὼν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Δαῦνον βασιλέα, ὃς αὐτὸν δόλῳ ἀνεῖλεν. Ἡ δὲ σύνταξις, καὶ ἡ ἔννοια τοιαύτη· Τὸ τραῦμα δὲ τῆς Ἀφροδίτης, ὃ ἐτρώθη παρὰ τοῦ Διομήδους, [2] ἔσται αὐτῷ παραίτιον τῆς φοιτάδος πλάνης, καὶ κακῶν τε πημάτων, ὅταν ἡ θρασεῖα, θουρὰς καὶ ἡ ὁρμητικὴ κύων, ἤτοι ἡ γυνὴ Διομήδους Αἰγιάλεια, [3] οἰστρήσῃ καὶ μανικῶς ὁρμήσῃ πρὸς τὰ λέκτρα καὶ τὰς μίξεις, ἐκσώσῃ δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μόρου ὁ τύμβος καὶ ὁ ναὸς τῆς Ὁπλοσμίας, ἤτοι τῆς Ἥρας, ηὐτρεπισμένον καὶ ἑτοιμασθέντα ταῖς σφαγαῖς. [*] Ὁπλοσμίας.] ἡ Ἥρα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τιμωμένη. [*] Τύμβος.] τύμβον καλεῖ τὸν τάφον, ὡς τὸ,

Ὁ δ' ἀμφὶ τύμβον τ' Ἀγαμέμνονος δαμείς.

καὶ Δωδεὺς φησὶν ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων, τοὺς βωμοὺς τάφους καλεῖσθαι.

615. Κολοσσοβάμων.] ἁλώσεως τῆς Τροίας, Διομήδης ἀντιβάρους λίθους ἐκ τῶν τειχῶν τῆς Τροίας εἰς τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἔβαλε. παραγενόμενος [*] δὲ [*] εἰς τὸ Ἄργος, καὶ μόλις φυγὼν τὸν ἐκ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ θάνατον, παρεγένετο εἰς Ἰταλίαν· εὑρὼν δὲ πλωιζόμενον τὸν Κολχικὸν δράκοντα λυμαινόμενον τῆς Φαιακίδα, ἔκτεινε, τὸ τοῦ Γλαύκου χρυσοῦν ἀσπίδα κατέχων· ἐνόμισεν γὰρ ὁ δράκων τὸ χρυσοῦν εἶναι δέρας τοῦ κριοῦ. τιμηθεὶς δὲ ὁ Διομήδης ἐπὶ τούτῳ σφόδρα, ἀνδριάντας κατεσκεύασεν ἑαυτοῦ ἐκ τῶν λίθων τῆς Ἰλίου, ὧν ἐνεβάλετο ποτε εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἔστησεν τούτους κατὰ πᾶν τὸ ἐκεῖ πεδίον. ὕστερον δὲ ἀνελὼν ὁ Δαῦνος αὐτὸν, [4] ἔρριψε καὶ τοὺς ἀνδριάντας εἰς τὴν θάλασσαν· οὗτοι δὲ [5] ἀνεχόμενοι ἀπὸ τῶν κυμάτων, πάλιν ἐξήρχοντο πρὸς τὰς βάσεις αὐτῶν, ἱστορεῖ δὲ τοῦτο Τίμαιος ὁ Σικελὸς, καὶ Λύκος ἐν τρίτῳ. Καὶ ἡ μὲν ἱστορία τοιαύτη, ἡ δὲ σύνταξις οὕτως ἔχει· Κολοσσοβάμων δὲ ταφεὶς, ἤτοι ἀνδριαντογλύφος· κολοσσὸς γὰρ, ὁ ἀνδριάς. ταφεὶς δὲ ποῦ; ἐν ταῖς πτυχαῖς καὶ περικλείσμασι καὶ πόλεσι τῶν Αὐσόνων, ἐρείσει καὶ ἑδραιώσει τὰ κῶλα αὐτοῦ, ἤτοι τὰ ὀστᾶ, ἤτοι γλυφήσεται ὡς ἀνδριὰς ὑπὸ τῶν χερμάδων καὶ μεγάλων λίθων, τῶν γηπέδων καὶ θεμελιακῶν τοῦ Ποσειδῶνος, ὃν Ἀμοιβέα καλεῖ, [6] αὐτὸς γὰρ σὺν Ἀπόλλωνι τὴν Τροίαν ἐπύργωσε. πῶς δὲ γλυφήσεται ὡς ἀνδριάς; ὁ Διομήδης ἐκβαλὼν ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτοῦ δηλονότι τὴν πέτραν καὶ τὸν λίθον ἑρματίτην καὶ ἐξισωτὴν τοῦ πλοίου· ἐν γὰρ τοῖς κενοῖς πλοίοις οἱ πλέοντες βάλλουσι [7] λίθους, ὅπως ὀρθῶς καὶ μὴ λοξῶς τῇ κουφότητι πλέωσιν. Ἄλλως· Ἐπὶ κολοσσοῦ δὲ βεβηκὼς, ἤγουν ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ἐν τῇ πλευρᾷ τῶν Ἰταλῶν, στηρίξει τὰ σκέλη ἐπὶ λίθων τοῦ τειχοποιοῦ τῶν ἐδάφων Ποσειδῶνος, τὸν ἐξισωτὴν τῆς νηὸς ἐκβαλὼν πέτρον. Αὔσονας δὲ κακῶς εἶπεν οὗτος ὁ Λυκόφρων, τούς τε Φαίακας, καὶ Δαυνίους· Αὔσονες γὰρ κυρίως, ὥσπερ καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ἔφην, οἱ Αὔρουγκοι λέγονται, μέσον Καμπανῶν κείμενοι καὶ Οὐόλσκων. ἐνίοις δὲ καὶ μέχρι Λατίου Αὐσονίαν ἐνόμισαν εἶναι, ὥστε ἐκ τούτου τινὲς καὶ πᾶσαν τὴν Ἰταλίαν φασίν. ὁ δέ σοφὸς οὗτος Λυκόφρων οὐκ οἶδα πρὸς ἀδὴν

EMENDATIONES.

1 Ἱδρῦσθαι Bar. ἱδρῦσθαι Seld. * Ex Seld. 2 Ἔσται pro ἐστιν, ex Grav. & Lycophronis textu. 3 Οἰστρήσῃ, pro οἰστρήσει ex Bar. * Hæc adjeci ex Bar. & Grav. * Ex MSS. utroque. 4 Ἔρριψε αὐτὸν Impreſſ. Ego αὐτὸν delevi, ut ſupervacaneum, ex auctoritate MSS omnium. 5 Ἀνεχόμενοι, pro ἀνερχόμενοι, ex Grav. 6 Αὐτὸς γὰρ, pro αὐτὸς δὲ, ex MSS utroque. 7 Λίθους, pro λίθον, ex MSS. omnibus.

τὰς

Σταθεὶς, ἐρείσει κῶλα χερμάδων ἔπι	Stans, membra fulciet in saxis,
Τοῦ [a] τειχοποιοῦ [b] δαπέδων [c] Ἀμοιβέως,	Solo Architecti Amœbei,
Τὸν ἑρματίτην νηὸς ἐκβαλὼν πέτρον.	Saburratoribus expositis è navi lapidibus.
Κείσει δ' Ἀλαίνου τοῦ κασιγνήτου [d] σφαλεὶς,	At Alæni judicio fratris deceptus,
610 Εὐχὰς ἀρούραις [e] ἀμφετητύμοις βαλεῖ,	Veras immittet arvis preces,
Δηοῦς ἀνεῖναι μή ποτ' [f] ὄμπνιον στάχυν,	Ut nunquam Cereris almam emittant aristam,
Γύας [g] τιθαιβώσσοντος ὀρθίῳ Διὸς,	Arva nutricante imbribus Jove,
Ἢν μή τις αὐτοῦ ῥίζαν Αἰτωλῶν σπάσας	Nisi quis Ætolus ab ipso trahens originem
Χέρσον λαχήνῃ, βουσὶν αὔλακας τεμών.	Terram fodiat, bubus proscindens sulcos.
615 Στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσει πέδον,	Columnis autem immotis terram continebit,
Ἃς οὔτις ἀνδρῶν ἐκ βίας καυχήσεται	Quas nemo per vim gloriabitur
[h] Μετοχλίσας [i] ὀλίζον· ἦ γὰρ ἀπλέτως	Vel parum dimovisse; etenim citò
Αὐταὶ παλιμπόρευτον ἵξονται βάσιν,	Ipsæ reducem ibunt gressum,
[k] Ἀνδὴρ' ἀπέζοις ἴχνεσι δατούμεναι.	Mancis terentes litora vestigiis.
630 Θεὸς δὲ πολλοῖς αἰπὺς αὐδηθήσεται,	Magnus verò à multis Deus appellabitur
Ὅσοι παρ' Ἰοῦς [l] χρῶνον οἰκοῦνται πέδον,	Juxta cavum Ionis habitantibus solum,
Δράκοντα τὸν [m] φθείραντα Φαίακας κτανών.	Dracone perdente Phæacas occiso.

VARIANTES LECTIONES.

a Al. τειχοποιοῦ. b Γαπέδων al. γαπέδων δ' Seld. c Ἀμοιβέως Bar. eandem etiam in Scholiis lectionem observat. d Σφαγεὶς al. e Ἀφ' ἐτητύμοις Seld. f Ἔμπνιον Seld. g Τιθαιβώσσοντος Seld. h Μετοχλίσας al. i Ὀλίζον Seld. aliique. k Al. ἂν δὲ γ'. l Al. χρῶνον οἰκοῦσι. al. οἰκοῦντες. m Φθείραντα Seld. aliique.

τοὺς Φαίακας, καὶ Δαυνίους, ἤτοι τοὺς Καλαβροὺς, Αὔσονας καλεῖ. τὰ δὲ τῶν πάνυ [1] νεωτέρων θαυμάζω, ὅτι ἀμαθίας καὶ ἀναισθησίας ἀδείᾳ καὶ ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνικοὺς χρόνους ὄντας Αὔσονας λέγουσι.

617. Τειχοποιοῦ.] ὁ Ποσειδῶν εἴρηται διά τι λέγεται, ὅτι τὴν Τροίαν σὺν Ἀπόλλωνι ἐπυργώσατο· * περαιτέρω δὲ πλατύνειν τὴν ἱστορίαν, ἢ δι' ἐπῶν, ἢ καταλογάδην ξυνῶν, καίπερ μυρία λέγειν εἰδότα, περιττὸν ἐστίν. * Ἀμοιβέα.] τὸν Ποσειδῶνα λέγει, ὅτι ἐν Δελφοῖς οὕτω τιμᾶται, ἐπεὶ ἠμείψαντο πρὸς ἀλλήλους, ὁ μὲν Ποσειδῶν Καλαυρείαν, ὁ δ' Ἀπόλλων Δελφούς.

619. Κείσει δ' Ἀλαίνου.] ἐρρέθη ὅτι ὁ Ἀλαινὸς νόθος ἦν ἀδελφὸς Διομήδους, ὃς ἐρῶν Εὐίππης, τῆς Δαύνου θυγατρὸς, καὶ κριτὴς αἱρεθεὶς, χαριζόμενος αὐτῇ, τὸν Διομήδην ἔκρινε τὰ λάφυρα λαβεῖν, καὶ μὴ τὴν γῆν.

621. Δηοῦς ἀνεῖναι.] Δηὼ λέγεται ἡ Δημήτηρ, παρὰ τὸ δηίω, τὸ μερίζω, ἡ μεμερισμένη πᾶσιν. Ἀνεῖναι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀναδοῦναι, καὶ αὐξῆσαι. Ὄμπνιον στάχυν.] [2] ὄμπναι, κυρίως πυροὶ μέλιτι βεβρεγμένοι, νῦν δὲ ἁπλῶς Δημητριακὸν σῖτον εἶπε. ἢ ὄμπνιος στάχυς, ὁ τρόφιμον ὄνειαρ, ἤτοι ὠφέλιμον, διδοὺς τοῖς ἀνθρώποις, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου πνεόμενος, καὶ εἰς ὄγκον αὐξανόμενος.

622. Γύας.] τοὺς ἠροτριασμένους τόπους λέγει. Τιθαιβώσσοντος.] ἐπιμέλειαν ἀξιώσαντος. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν μελισσῶν λέγεται, παρὰ τὸ τιθέναι τὴν βόσιν. καὶ Ὅμηρος,

—— ἔνθα δ' ἔπειτα [3] τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.

Ἀκινήτους τὰς στήλας εἶπεν, ἃς Διομήδης ποιήσας ἔστησεν ἀνὰ πᾶν τὸ ἐκεῖ πεδίον, ἀλλὰ τὸ, ἀποθανόντος τοῦ Διομήδους, ῥίπτεσθαι εἰς τὸν βυθὸν αὐτὰς παρὰ τοῦ Δαύνου, ὥστε καταποντισθῆναι, καὶ πάλιν ἐξέρχεσθαι, καὶ εὑρίσκεσθαι ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἔστησαν.

627. * Ἀπλέτως.] ἀμετρήτως, ταχέως. *

629. Ἀνδηρα.] κυρίως τὰ χείλη τῶν ποταμῶν, νῦν δὲ τὰ κύματα λέγει. Δατούμεναι δὲ, ἀντὶ τοῦ κόπτουσαι καὶ διερχόμεναι τὰ κύματα, ἐν ἀπέζοις ἴχνεσι, τοῖς μὴ ἔχουσι πέζας, ὅ ἐστι πόδας· μαρμάρειναι γὰρ ἦσαν αἱ στῆλαι.

630, 631, 632. Θεὸς δὲ πολλοῖς.] Φαίακες σέβονται τὸν Διομήδην, οἵτινές εἰσι περὶ τὸ Ἰόνιον πέλαγος, ὅτι τὸν δράκοντα ἀνεῖλεν ἐκ Κόλχων ἐκεῖσε ἐλθόντα πρὸς ζήτησιν τοῦ χρυσοῦ δέρους. τινὲς δὲ λῃστὴν φασὶν εἶναι τὸν δράκοντα. ἡ δὲ Φαιακία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐστίν, ὁ δὲ Ἰόνιος κόλπος, κατὰ τὸν Λυκόφρονα καὶ Αἰσχύλον, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς ἐκλήθη· φησὶ γὰρ καὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ,

Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος [4] μυχὸς,

EMENDATIONES.

[1] Νεωτέρων, pro νεῶν, ex fide omnium MSS. Ex νεῶν quidem contractio erat νεωτέρων, à festinante calamo facta. Νεῶν fortassis legendum, inquit Gerbelius; quod absurdum, nisi forte voluit νέων. * Hæc deprompta sunt ex Bar. & Grav. [2] Ὄμπναι, pro ὄμπνιοι, ex Phavorin. Grav. & Bar. [3] Τιθαιβώσσουσι, pro τιθαιβώσσουσιν, metri gratia. * Hoc adjeci ex Bar. & Grav. [4] Μυχὸς posui, pro βυθὸς, ex MSS. omnibus, & ipso Æschylo.

Οἱ δ' [a] ἀμφικλύστους [b] χοιράδας [c] Γυμνησίας
[d] Σισυρνοδῦται [e] καρκίνοι [f] πεπλωκότες,
635 Ἄχλαινον [g] ἀμπρεύσουσι νήλιπον βίον,
Τριπλαῖς δικώλοις σφενδόναις ὡπλισμένοι·
Ὧν αἱ τεκοῦσαι τὴν [h] ἑκηβόλον τέχνην
Ἄδορπα [i] παιδεύσουσι νηπίους [k] γόνους.
Οὐ γάρ τις αὐτῶν [l] ψίσεται πύρνον γνάθῳ,
640 Πρὶν ἂν [m] κρατήσῃ ναστὸν εὐστόχῳ λίθῳ,
Ὑπὲρ [n] τράφηκος σῆμα κείμενον σκοποῦ.
[o] Καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς [p] ἐμβατήσονται [q] λεπρὰς
[r] Ἰβηροβόσκοις, ἄγχι [s] Ταρτησσοῦ πύλης,

Alii ad mari cincta saxa Gymnesia
Vestibus induti villosis Cancri navigantes,
Nudam trahent discalceatam vitam,
Tribus bifunibus instructi fundis:
Quorum matres jaculandi artem
Docebunt infantes ante cœnam filios.
Nullus enim illorum maxillis panem mandet,
Antequam eum certo assequatur lapide,
Super lignum scopi signum positum.
Atque illi quidem ripas conscendent asperas
Iberiferas, juxta Tartesi portam,

VARIANTES LECTIONES.

a Ἀμφικλύστους Bar. eandemque lectionem in *Scholiis* habet. al. ἀμφὶ κλύστους. b Al. χειράδας. c Γυμνησίας *Sold.* d Σισυρνοδῦται al. σισυρνοδῦται (ὑφανθεῖσαι) Lexic. σισυρνοδῦται Bar. e Καρκίνοι Bar. aliique. καρκίνοι al. f Πεπλωκότες MSS. uterque. & alii. g Ἀμπρεύσουσι Etymol. ἀμπρεύσουσι ζωσι Sold. h Ἑκηβόλον Bar. aliique. i Παιδεύουσι Bar. k Γόνοις MSS. uterque, & alii. l Ψίσεται Etymolog. Sold. m Al. κρατήσει. n Τράφηκος Bar. idemque habet in *Scholiis*. o Καὶ τοὶ Bar. p Ἐμβατήσονται Sold. aliique. q Al. λεπρὰς. r Al. Ἰβηροβόσκοις. s Al. Ταρτησσοῦ.

Σαφῶς δηλοῦσ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
Τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.
πρότερον γὰρ Κρόνιος, καὶ Ῥέας κόλπος ἐλέγετο, εἶτα Ἰόνιος ἐκλήθη. ἐκ γὰρ Δωδώνης ἐκεῖ ἀντιπέρασεν, ἐν δὲ Κανώβῳ ἔμφρων ἐγένετο, ἔνθα ἐκ τοῦ Διὸς ἐπαφῆς Ἔπαφον γεννᾷ, ὁ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναὸς καὶ Αἴγυπτος. καὶ οὗτοι μὲν οὕτω φασὶ τὸν Ἰόνιον κληθῆναι. Αὐτόθεντος δέ, καὶ ἄλλοι πολλοί φασιν ἀπὸ Ἰονίου Ἰλλυρικοῦ τὸ γένος, βασιλεύσαντος τοῦ τόπου, υἱοῦ Ἀδρίου, τοῦ περὶ τοῦτο τὸ πέλαγος κτίσαντος πόλιν τὴν λεγομένην Ἀδρίαν, ἣν Ἀδρίαν ἕτεροι φασὶν ὑπὸ Διονυσίου, τοῦ πρότερον τυράννου Σικελίας, κτισθῆναι· τὸ δὲ πέλαγος, ὡς ἔφην, ἀπὸ τοῦ Ἰονίου ἐκλήθη.

633. Οἱ δ' ἀμφικλύστους.] ἕτεροι δέ, ἤτοι οἱ Βοιωτοί, οὓς καὶ καρκίνους λέγει, πλεύσαντες εἰς τὰς χοιράδας καὶ πέτρας τὰς Γυμνησίας, διάξουσι γυμνὸν βίον, ἀνυπόδετοι, τρεῖς σφενδόνας κατέχοντες, μίαν περὶ τὴν κεφαλήν, ἑτέραν περιεζωσμένοι τῇ ὀσφύϊ, καὶ τρίτην τῇ χειρὶ κατέχοντες, ὅτι αἱ μητέρες τὴν σφενδονητικὴν τοῖς νηπίοις παισὶ διδάσκουσιν· οὐ γάρ τις τῶν παιδαρίων, τῶν ἐκεῖ, γεύσεται ἄρτου, εἰ μὴ καταβάλῃ αὐτὸν εὐστόχῳ [1] σφενδονητικῇ, [2] ἀντὶ σκοποῦ κείμενον ὑπὲρ σανίδος. αἱ δὲ [3] Γυμνησίαι αὗται, νῆσοι περὶ τὴν Τυρσηνίαν εἰσί. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀρτεμίδωρος. Τίμαιος δέ φησιν εἰς ταύτας τὰς νήσους ἐλθεῖν τινὰς τῶν Βοιωτῶν, ἃς νήσους χοιράδας εἶπε. [4] Φιλητίας δὲ ἐν τρίτῳ Ναξιακῶν, Βαλιαρίδας φησὶν αὐτὰς ὕστερον ὀνομασθῆναι. εἰσὶ δὲ οἱ ἐν αὐταῖς κατοικοῦντες ἄριστοι σφενδονῆται· αἱ γὰρ μητέρες αὐτῶν, ὡς ἔφην, τιθέασιν ἐπί τινος ξύλου ἄρτον, καὶ οὐ πρότερον διδόασιν αὐτοῖς φαγεῖν, πρὶν καταβαλεῖν τὸν ἄρτον. ταῦτα μὲν οὖν οὗτοι περὶ Γυμνησίων νήσων. Δίων δὲ ὁ Κοκκειανὸς ταύτας φησὶ πλησίον εἶναι τοῦ Ἴβηρος ποταμοῦ, πλησίον τῶν Εὐρωπείων [5] Ἡρακλείων στηλῶν, ἃς νήσους Ἕλληνες μὲν καὶ Ῥωμαῖοι κοινῶς Γυμνησίας φασίν, Ἴβηρες δὲ Βαλιαρίας, ἤτοι ὑγιεινάς, ἕτεροι δὲ Γυμνησίας αὐτὰς οὕτω φασὶ κληθῆναι, ὅτι οἱ περισωθέντες τῶν Ἐλληνων, ἐκεῖσε γυμνοὶ [6] ἐξηνέχθησαν, καὶ συνοικήσαντες γυναιξίν, οὕτω καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς νήσους ἐκάλεσαν.

634. Σισυρνοδῦται.] διαφέρει σίσυς, σισύρα, καὶ σισύρνα. Σίσυς μὲν γὰρ λέγεται πᾶν εὐτελὲς ἱμάτιον. Σισύρα δέ, [7] τὸ ἐκ δέρματος ἐντρίχου, ὅπερ καὶ βαίτην καλοῦσιν, ἢ τὸ ἁπλῶς ἐξ ἐρίου [8] ἱμάτιον. Σισύρνα δέ, τὸ ἄτριχον δερμάτιον· τοιούτοις γὰρ ἱματίοις ἐχρῶντο οἱ ταύτην οἰκοῦντες. Καρκῖνοι.] διὰ τὸ σκληρυνθῆναι αὐτῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης τὰς σάρκας, * ἢ διὰ τὸ ναυαγήσαντας δέρματα σκέπεσθαι, * ἢ δίκην καρκίνων πλεύσαντες.

635. * Ἀμπρεύσουσιν.] ἐμπορεύσουσι, κακοπαθήσουσιν· * ἄμπρευς γὰρ καλεῖται κυρίως, τὸ σχοινίον τὸ ἕλκον τοὺς βόας, ἢ τὸ ξύλον τὸ ἐπικείμενον τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων.

640. Ναστός.] κυρίως ἄρτος συζυμωθεὶς μετὰ μέλιτος, καὶ σταφίδων, καὶ ἑτέρων εἰδῶν, νῦν δὲ ἁπλῶς τὸν ἄρτον εἶπε. Τράφηκος.] τράφηξ κυρίως ἡ [9] ὑπόπλαστος σανίς, ἐν ᾗ τοὺς ἄρτους πρὸς τοὺς κλιβάνους ἀπάγουσι. νῦν δὲ τὸ ἁπλῶς ξύλον εἶπε. τράφηξ καλεῖται καὶ τὸ τοῦ πλοίου χεῖλος, ἐν ᾧ οἱ σκαλμοὶ τίθενται. τράφηξ δέ, καὶ ἡ τὴν τροφὴν φέρων.

642. * Λεπρεάς.] θαλάσσῃ βεβρωμένας. *

643. Ἰβηροβόσκους.] αἱ γὰρ Γυμνησίαι πλησίον Ἰβήρων. ἡ δὲ Ἰβηρία, καὶ Ἱσπανία καλεῖται παρὰ Λατίνοις. Ταρτησσὸς δέ, νῆσος, καὶ πόλις, ἧς Ἀργανθώνιος ἐβασίλευσε, ζήσας ἔτη ρκ', ἀφ' ὧν ἐβασίλευσεν π', ὡς φησιν ὁ Ἡρόδοτος. κεῖται δὲ αὕτη ἡ Ταρτησσὸς ἔξω πλησίον τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. Πύλην δὲ αὐτὴν εἴρηκε, διὰ τὸ στενὸν εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ὡς στόμα, δι' οὗ ἔκπλους ἐστὶν εἰς τὸν ὠκεανόν.

EMENDATIONES.

1 Σφενδονητικῇ, pro σφενδονητικῶν. Sold. habet σφενδονητικῇ. 2 Ἀντὶ σκοποῦ posui, pro ἀντιταχθεῖσι ex Bar. & Grav. 3 Γυμνήσιαι, pro γυμνήσιαι. Gerbelius repoluerat Γυμνησίαι, sed Tzetzes hanc vocem cum η proferre solet 4 Φιλητίας Bar. & Grav. 5 Ἡρακλείων, pro Ἡρακλειῶν. Nam in Genitivis pluralibus secundæ Declinationis, uti & primæ, ultima debet circumflecti, quod vel pueris notum. Et hanc emendationem, etiam infra necessariam, confirmabit Sold. 6 Ἐξηνέχθησαν Bar. & Grav. 7 Τὸ ἐκ δέρματος ἐντρίχου, pro τὸ ἐκ δερμάτων ἐντρίχων. ex Bar. & Grav. 8 ἱμάτιον, pro ἱματίων. ex MSS. omnibus. * Hoc adjeci ex Sold. * Hoc adjeci ex MSS. omnibus, idque ex Impressis excidisse cuilibet attendenti manifeste constabit. 9 Pro ὑπόπλαστος, in Sold. repetitur ὑπόπλαστος q τράφηξ latiorem mensam denotaret. * Hoc adjeci ex Bar. & Grav.

644. Ἄρνε.]

Ἄρνης παλαιᾶς γέννα, Τεμμίκων πρόμοι,
645 Γραῖαν ποθοῦντες, καὶ Λεοντάρνης [a] πάγους,
Σκῶλόν τε, καὶ [b] Τέγυραν, Ὀγχηστοῦ [c] θ' ἕδος,
Καὶ χεῦμα Θερμώδοντος, Ὑψάρνου θ' ὕδωρ.
Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν, καὶ [d] Λιβυστικὰς πλάκας,
Στενήν τε [e] πορθμοῦ συνδρομὴν [f] Τυρσηνικοῦ,
650 Καὶ μιξόθηρος ναυτιλοφθόρους σκοπὰς,

Arnes vetustæ soboles, Temmicum duces,
Græam desiderantes, & Leontarnes colles,
Scolumque, & Tegyram, Onchestique sedem,
Ac Thermodontis fluentum, Hypsarnique aquam.
Alios circa Syrtin, & Lybiæ æquora,
Angustumque freti Tyrrheni concursum,
Et Semiferæ naufragas speculas,

VARIANTES LECTIONES.

a Πάγοις Seld. b Τίγυραν Bar. Τέγυραν al. c Al. δ'. d Λιγυστικὰς al. Λιβυστικὰς Seld. Sed isti β eadem, ut videtur, manus γ superposuit. Λυβιστικὰς Bar. ibi vero τῷ υ recentior manus ι, & τῷ ι superposuit υ. e Al. πορθμοῦ. al. πορθμοῖο δρόμον. f Al. Τυρσηνικοῦ.

644. Ἄρνης] Ἄρνη πόλις Βοιωτίας, ἀπὸ [1] Ἄρνης τῆς Ποσειδῶνος τροφοῦ, ὅτι Κρόνου ζητοῦντος Ποσειδῶνα, ἀπηρνήσατο μὴ ἔχειν αὐτὸν, ὅθεν ἡ πόλις ἐκλήθη, πρότερον [2] Σινόεσσα λεγομένη, ὥς φησι Θεσεὺς ἐν τρίτῃ Κορινθιακῶν. Κρέστον δὲ διὰ τὸ ἄρνας πολλοὺς ἔχειν, καὶ τὴν [3] Κῶν ὁ αὐτὸς οὕτω φησὶ κληθῆναι, παρὰ τῶν οἰκούντων αὐτὴν Καρῶν· κῶν γὰρ τὸ πρόβατον οἱ Κᾶρες φασίν. Τεμμίκων.] τῶν Βοιωτῶν, ἀπὸ ὄρους Τεμμίκης.

645, 646. Γραῖαν.] τὴν νῦν [4] Τάναγραν, πόλιν Βοιωτίας. Λεοντάρνη.] πόλις Βοιωτίας· ἐκλήθη δὲ οὕτω, διότι Ἀδράστου ἐκεῖ μέλλοντος θύειν ἄρνα, λέων ἐλθὼν ἥρπασεν ἐκ τῆς θυσίας τὸν [5] τεθυσόμενον ἄρνα. Σκῶλος, καὶ Τέγυρα, πόλεις Βοιωτίας. [6] Ὀγχηστός.] ἄλσος ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὥς φησιν Ὅμηρος,

Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος.

647. Θερμώδων.] ἔστι μὲν ἕτερος ποταμὸς Παφλαγονίας περὶ [7] Σινώπην, ὅπου ἦσαν αἱ Ἀμαζόνες· ὁ δὲ νῦν κείμενος Θερμώδων, καὶ Ὕψαρνος, Βοιωτίας εἰσὶ ποταμοὶ, ὡς Καλλίμαχος,

Ἂψ ἐπὶ Θερμώδοντος ὁδεύετον. ———

648, 649, 650. Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν.] τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα λέγει, περὶ γὰρ τὴν Λιβύην ἐκπεσόντες ἐπλανῶντο. δύο δέ εἰσι Σύρτεις ἐν Λιβύῃ, ἡ μὲν μείζων, ἡ δὲ μικρὰ Σύρτις, ἡ Χάρυβδις. ἔστι δὲ ὄνομα τόπου θαλάσσης περὶ Μεσσήνην καὶ Λιβύην, ἔνθα ὁ Τυῤῥηνὸς [8] Ἀδρίᾳ συμβάλλων δίνην ἐργάζεται τὴν Χάρυβδιν. Ἀνδρίας δὲ, καὶ [9] Σίνον, ὀνόματα ποταμῶν ῥεόντων εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον. Γράφεται δὲ καὶ Λιγυστικὰς, οἰκοῦσι δὲ οἱ Λιγυστῖνοι μετὰ τῶν Τυρσηνῶν. Στενὴν δὲ πορθμοῦ συνδρομὴν λέγει, ἐπειδὴ ὁ πορθμὸς μέσος κεῖται τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους, τοῦ μὲν λήγων, τοῦ δὲ ἀρχόμενος. τὸ δὲ Τυρσηνικὸν πέλαγος μεταξὺ Ῥηγίου καὶ Μεσσήνης κεῖται. Τὸ δ' ἑξῆς οὕτως· Τοὺς δ' ἀμφὶ Σύρτιν, καὶ Λιβύην, καὶ πορθμὸν τὸν ἐν Τυρσηνίᾳ πλανηθέντας, πάντας ὁ πανδέχος ᾅδης καλύψει. Λιβυστικὸν, καὶ Λιγυστικὸν, τὸ αὐτό ἐστι· Λιβυστικὸν μὲν γὰρ λέγεται, ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου θυγατρός· Λιγυστικὸν δὲ, ἀπὸ Λίγυος, τοῦ [10] Ἀλεξίωνος ἀδελφοῦ, ὃς Ἡρακλέα κωλύων ἀπερχόμενον ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς, ἀνῃρέθη. Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἄκρας, πορθμὸς σταδίων ἑπτὰ, ἔνθα περὶ τὴν Λιβύην καὶ Ἡρακλέος δύο ἵστανται στῆλαι, [11] Ἀλύβη καὶ Ἀβίλα λεγόμεναι. ἐκεῖ δέ εἰσι καὶ τὰ Γάδειρα, ἃ πρότερον νῆσος Κοτινοῦσα ἐλέγετο. ποταμὸς δὲ Γαδείρων Βαίτης, ἔνθα αἱ ἡμέραι ἀθρόως, καὶ οὐ κατ' ὀλίγον, πίπτουσι, δίκην ἀστραπῆς. καὶ τὰ μὲν Γάδειρα κατὰ Εὐρώπης κεῖται τέρμα. Μακάρων δὲ νῆσοι ὁρίζονται τῷ Λιβυκῷ τέρματι, πρὸς τὸ ἀοίκητον ἀνέχουσαι ἀκρωτήριον. Κλέαρχος δὲ τὰς κατὰ Γάδειρα στήλας, τοῦ Βριάρεω Ἡρακλέους εἶναι λέγει, μεθ' ὃν δεύτερον Ἡρακλῆς ὁ Τύριος ἦλθεν ἐπὶ τὰ Γάδειρα, καὶ τρίτος ὁ Ἕλλην. Μιξόθηρος.] τῆς Σκύλλης, ἥτις, κατ' ἐμὲ, θυγάτηρ ἦν Νίσου [12] τῶν Μεγαρέων. τεμοῦσα δὲ τὴν χρυσῆν αὐτοῦ τρίχα, καὶ ἄνανδρον αὐτὸν ἐργασαμένη, (ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ τριχὶ ἦν αὐτοῦ τὸ πᾶν τῆς δυνάμεως, καθάπερ καὶ τοῦ Σαμψὼν) [13] ἀνῃρέθη ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ᾧ καὶ προὔδωκε τὸν πατέρα, κρεμασθεῖσα τῆς πρώρας τῆς ἐκείνου νεὼς, καὶ ἑλκομένη διὰ τῆς θαλάσσης, ὅθεν καὶ ὁ τόπος (οἶμαι) τοῦ πελάγους ἐκλήθη. Ἄλλοι δέ φασι γυναῖκα ταύτην εἶναι εὐμορφοτάτην, ἣν μισγομένην Ποσειδῶνι ζηλώσασα Ἀμφιτρίτη, ἐνέβαλε φάρμακα τῇ πηγῇ ἐφ' ἧς εἰώθει ἡ Σκύλλα λοῦσθαι, καὶ ἀπεθηρίωσεν αὐτὴν εἰς θηρίον, ἓξ μὲν κεφαλὰς ἔχον, χάροπος, κυνὸς, λέοντος, [14] Γοργόνος, φαλαίνης, ἀνθρώπου, ιβ' πόδας. καὶ ταῦτα μὲν λέγεται, καὶ μυθικά, ὅπου δὲ αὐτὰ ἀλληγοροῦσι. Σκοπὰς λέγει τοὺς σκοπέλους. καὶ Ὅμηρος,

[15] Αὕτη δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα.

Ἡρακλῆς περιπλέων τὰ μέρη, ἔνθα κατῴκει ἡ Σκύλλα, ὅτι ἦγε τὰς Γηρυονείους βοῦς, αὐτὴν ἀνεῖλεν· ἐλθὼν δὲ πάλιν ὁ πατὴρ αὐτῆς Φόρκυς, καὶ καύσας αὐτὴν, πάλιν ἀνέστησε.

EMENDATIONES.

1 Ἄρνης, pro Ἄρνη, ex MSS. omnibus. 2 Σιδόεσσα Seld. Σινόεσσα Bar. & Grav. 3 Σκῶλον bis hic, pro Κῶν habent Bar. & Grav. 4 Τάναγραν, καὶ πόλιν Impress. Ego καὶ delevi. 5 Τυθησόμενον Seld. quæ lectio non est prorsus repudianda. 6 Ὀγχηστὸς] ἄλσος ἱερὸν, pro Ὀγχηστὸς ἄλσος] ἱερὸν, ex Bar. Ὀγχηστὸς δὲ, ἄλσος ἱερὸν Seld. 7 Σινώπην, pro Σινώπη, ex Bar. & Grav. 8 Ἀδρίᾳ, pro Ἀνδρίᾳ· item paulo post, Ἀδρίας, pro Ἀνδρίας. ex sententia Stephani reposuit Gerbelius, quocum heic faciunt MSS. utrique. 9 Σῖνον Bar. 10 Ἀλεβίωνος Seld. Ἀλεβίωνος Bar. 11 Ἀβίλη καὶ Κάλπη reponendum edocet, ex Strabone & aliorum sententia, Nic. Gerbelius. 12 Τοῦ Μεγαρέων lego cum MSS omnibus. τοῦ μεγάλου Impress. absurde. Erant autem Scyllæ plures, quarum una fuit Nisi filia Megarensium regis; quæ cum patrem, desecto capillo aureo, Minoi prodidisset, in avem una cum patre mutata dicitur. Ovidius,

Filia purpureum Nisi furata capillum,
Puppe cadens navis, facta refertur avis.

Et Virgilius Georg. I. eandem historiam attigit his verbis,

Apparet liquido sublimis in aere Nisus,
Et pro purpureo pœnas dat Scylla capillo, &c.

Hæc autem Scylla, etsi id neget *Scholiastes*, ab illa, quæ mare Siculum infestare credebatur, omnino alia est. 13 Ἀνῃρέθη restituo ex MSS. omnibus. Ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ Μίνωος Impress. sensu corrupto: vult enim *Scholiastes* ipsam Scyllam à Minoe fuisse occisam, postquam ipsius amore capta patrem prodidisset; quod *Pausanias* Corinthiacis, aliique quam plurimi memorant. 14 Γοργόνος, pro γοργόνος, ex *Seld.* 15 Ita emendavi hunc versum, quem corruptissimum offendi, Αὕτη δ' ἰχθύας σκόπελον περιμαιμώωσα.

Τῆς πρὶν θανούσης ἐκ [a] χερῶν Μηκιστέως,	Prius interfectæ manibus Mecistei,
Τοῦ Στρεψοπέπλου, Σκαπανέως, [b] Βοαγίδα,	Leoninam induti, Fossoris, Bubulci,
[c] Ἁρπυιογούνων κλώμακάς τ' ἀηδόνων	Et aviformium scopulos Lusciniarum
Πλαγχθέντας, ὠμόσιτα [d] δαρταλωμένους,	Vagatos, crudeliter laceratos,
655 [e] Πρόπαντας ᾅδης πανδοκεὺς ἀγρεύσεται,	Orcus omnes capax capiet,
Λώβαισι παντοίαισιν ἐσπαραγμένους,	Cladibus omnigenis excruciatos,
Ἕνα φθαρέντων ἄγγελον λιπὼν [f] φίλων,	Unum ex perditis relinquens amicis nuncium,
[g] Δελφινόσημον, κλῶπα Φοινίκης θεᾶς·	Delphini signum gerentem, Punicæ furem Deæ:
Ὃς ὄψεται μὲν τοῦ [h] μονογλήνου στέγας	Qui videbit primum unoculi tecta

VARIANTES LECTIONES.

a Χερῶν al. χειρὸς Bar. b Al. Βουγαΐδα. c Al. ἁρπυιογόνων. d Δαρταλουμένους Bar. e Περὶ πάντας Suid. f Φίλων MSS. uterque: ubi tamen ν illi ω eadem, ut videtur, manus superposuerunt. g Al. Δελφινόσημον. h Al. μονοφθάλμου.

651, 652. [1] Μηκιστέως.] Μηκιστεὺς, ὁ Ἡρακλῆς, τιμᾶται παρ' Ἠλείοις. Στρεψοπέπλου δὲ, τοῦ αὐτοῦ, τοῦ τὴν λεοντῆν ἐνδεδυμένου· στρέφος γὰρ, τὸ τοῦ λέοντος δέρμα· ἐκέχρητο δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ περιβολαίου. Σκαπανέως.] ὅτι ἔσκαψε τὸ [2] περιτείχισμα τῆς ἐπαύλεως τῶν βοῶν Αὐγέου, τοῦ Ἠλείων βασιλέως, καὶ τρέψας ἐκεῖσε πρὸς τὴν βουστασίαν ποταμοὺς β', τόν τε Ἀλφειὸν, καὶ Πηνειὸν, τὴν ἄμετρον ἐκείνην τῶν βοῶν κόπρον καθαίρει βραχείᾳ ῥοπῇ, ὑπ' Εὐρυσθέως τοῦτο [3] προσταχθεὶς, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἄθλους. Βοαγίδα.] ὅτι τὰς βόας τοῦ Γηρυόνου ἤγαγεν ἐξ Ἐρυθείας, τῆς περὶ τὸν Ὠκεανὸν νήσου, ὡς φησι καὶ ὁ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς,

Αὐτοῦ ἐπ' Ὠκεανοῖο δαΐσατο Γηρυονῆα.

Καὶ Ἡσίοδος (οἶμαι) ἐν Θεογονίᾳ,

[4] Ὄρθον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα.

ἀνεῖλε δὲ καὶ Γηρυόνην αὐτὸν ὑπὲρ τῶν βοῶν μέλλοντα μάχεσθαι, τοξεύσας αὐτὸν περὶ ποταμὸν Ἀνθεμοῦντα. ἦν δὲ ὁ Γηρυόνης Χρυσάορος παῖς, καὶ θυγατρὸς Ὠκεανοῦ Καλλιρρόης. δύο δὲ δένδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνου ἑστῶτα καταλείβεται αἵματι. ἦν δὲ καὶ τρικέφαλος, καὶ τρίσωμος ὁ Γηρυόνης.

653. Ἁρπυιογούνων.] ὑπὸ μέρους ὀρνιθογόνων. λέγει δὲ περὶ Σειρήνων, αἵτινες θυγατέρες ἦσαν Τερψιχόρης Μούσης, καὶ Ἀχελώου ποταμοῦ, μεταξὺ ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, τῆς καὶ Ἀμβρακίας, νῦν δὲ Νικοπόλεως, ἀπὸ τοῦ τὸν Ὀκταούϊον Καίσαρα νικῆσαι ἐκεῖ τὸν Ἀντώνιον. Ἅρπη δὲ, εἶδος ὀρνέου, καὶ ἅρπυια ὁμοίως, καὶ οἱ ἄνεμοι ἅρπυιαι λέγονται, καὶ ὀνόματα θηλειῶν πτερωτῶν δαιμόνων. Ἁρπυιογόνους δὲ λέγει τὰς Σειρῆνας, οἷον ὀρνιθογόνους· πτερωταὶ γὰρ ἦσαν, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων· ἃς αἱ Μοῦσαι νικήσασαι [5] μελῳδίᾳ, τοῖς πτεροῖς ἐκείνων ἐστεφανώθησαν. ὅθεν ὡς ζωγραφοῦνται αἱ Μοῦσαι ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἔχουσαι πτερὰ, πλὴν Τερψιχόρης, ὅτι μήτηρ ἦν Σειρήνων. περὶ δὲ Κρήτην ταῦτα γεγόνασιν, ὅθεν καὶ πόλις Ἄπτερα τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς Σειρῆνας. ἦσαν δὲ, ὡς εἴρηται, αἱ Σειρῆνες, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, οἰκοῦσαι περὶ Τυρσηνίαν. ὡς ἡ Σκύλλα ἓξ κεφαλὰς εἶχεν, ἃς εἴπομεν, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπου, περὶ τὸ Ῥήγιον οὖσα τῆς Σικελίας, ἧς πλησίον καὶ ἡ Χάρυβδις, περὶ Μεσσήνην. ὥσπερ καὶ αἱ [6] Γοργόνες ἐν Ταρτησσῷ τῆς Ἰβηρίας, κἄν τινες ἐν Ταρτάρῳ ταύτας λέγωσι, πτερωταὶ καὶ αὗται, καὶ δρακοντώδεις ἔχουσαι βοστρύχους. ὡς αἱ Ἅρπυιαι ἐν Θρᾴκῃ, ὦτα ἄρκτων, σώματα γυπῶν, πρόσωπα κορῶν ἔχουσαι. καὶ ἡ Ἔχιδνα περὶ Λυδίαν, στέρνα καὶ κεφαλὴν κόρης, τὰ δὲ κάτω ὄφις. ὡς καὶ Ὄρθρος, ὁ Γηρυόνου κύων, ἐν Ἐρυθείᾳ, δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἑπτὰ δὲ δρακόντων· καὶ Ἀστέριος, ὁ καὶ Μινώταυρος, ἐν Κρήτῃ, βοὸς ἔχων πρόσωπον, τὸ δ' ἄλλο σῶμα ἀνδρός. ταῦτα παρεκβατικῶς εἰρήκαμεν περὶ τετραμόρφων ζώων, ἐπεὶ καὶ αἱ Σειρῆνες μυθικῶς, καθὼς ὑπεθέμεθα, τερατώδεις ἦσαν. ἀλληγορικώτερον δὲ Σειρῆνες εἰσὶν αἱ ἡδοναί. ὁ δὲ νεώτερος Πλούταρχος ἑταιρίδας ταύτας φησὶ, κατασχούσας αἱμυλίαις τοὺς παραπλέοντας. εἰσὶ δὲ σειρῆνες καὶ ζωΰφια μικρὰ, μελίσσαις παρόμοια. Κλώμακας.] τραχεῖς τόπους, ἀκρωτήρια. Ἀηδόνων.] τῶν Σειρήνων, διὰ τὸ θελκτικόν.

654. Ὠμόσιτα δαρταλωμένους.] ὠμὰ ἐσθίοντας, λιμῷ δέ· τοῦτο γάρ φησι περὶ τοῦ, ὅτε ἐν τῇ τοῦ Ἡλίου νήσῳ γενόμενοι, ἤλιευον ἰχθῦς ἐν ἀγκίστροις, καὶ οὕτω διέζων, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὠμοὺς, ὡς λιμώσσοντες, τούτους ἤσθιον. ἢ Δαρταλωμένους, ὡς σπαραττομένους ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος ὠμῶς, ἢ καὶ ὑπὸ Λαιστρυγόνων.

658. Δελφινόσημον.] Στησίχορός φησιν Ὀδυσσέα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφῖνος τύπον, καὶ Εὐφορίων ὁμοίως τούτῳ συμφθέγγεται. Κλῶπα.] τὸν Ὀδυσσέα φησὶν, ὅτι τὸ Παλλάδιον τῆς Ἀθηνᾶς, εἰσελθὼν μετὰ Διομήδους ἐν τῇ Τροίᾳ, ἔκλεψε, δόντος αὐτοῖς αὐτὸ τοῦ Ἀντήνορος. Θεανὼ γὰρ, ἡ Ἀντήνορος γυνὴ, τῆς ἐκεῖσε Ἀθηνᾶς ὑπῆρχεν ἱέρεια. χρησμὸς γὰρ ἦν δοθεὶς τοῖς Ἕλλησι, μὴ ἂν ἄλλως κρατῆσαι τῆς Τροίας, εἰ μὴ τὸ Παλλάδιον τὸ ἐν Τροίᾳ κλαπῇ. Φοινίκη δὲ, ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Κορίνθῳ τιμᾶται.

659. Ὃς ὄψεται μέν.] Ὀδυσσεὺς πλανώμενος ἐπὶ τὴν γαῖαν τῶν Κυκλώπων, εἰσελθὼν εἰς τὸ τοῦ Πολυφήμου ἄντρον, υἱοῦ Ποσειδῶνος, ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχοντος, τυφλοῖ αὐτὸν δόλῳ τοιούτῳ· ἓξ γὰρ τῶν αὐτοῦ ἑταίρων φαγόντος τοῦ Κύκλωπος, δίδωσιν αὐτῷ οἶνον ὁ Ὀδυσσεὺς, * λέγων, *

Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
Ὄφρ' εἰδῇς οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει.

μεθυσθέντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ὀδυσσεὺς σὺν τοῖς φίλοις ἐν δοκῷ [7] πεπυρωμένῃ αὐτὸν τυφλοῖ. ὕστερον δὲ αὐτοὶ σώζονται, δι-

EMENDATIONES.

1 Μηκιστεύς.] ὁ Ἡρακλῆς Impress. Lectio nostra desumpta est ex Bar. 2 Περιτείχισμα Bar & Græc quæ vox usitatior est. 3 Προσταχθεὶς, pro διδαχθεὶς, ex Bar. Hercules enim Eurysthei jussu labores suos fere omnes subiit. 4 Ὄρθον Bar. 5 Μελῳδίᾳ posui, pro μελῳδίαις, ex MSS. omnibus. 6 Γοργόνες, pro Γοργόνων, ex fide omnium MSS. * Hæc vox deprompta est ex Bar. 7 Πεπυρωμένῃ, pro πεπυρωμένῳ, ex Suid.

δώντες

660 [a] Χάρωνος, οἴνης τῷ κρεωφάγῳ σκύφον	Leonis, vini carnivoro ſcyphum
Χερσὶ προτείνων, [b] τοὐπιδόρπιον ποτόν.	Manu porrigens, cœnæ potum.
Ἐπόψεται δὲ λείψανον τοξευμάτων	Videbit deinde ſagittarum Reliquias
Τοῦ [c] Κηραμύντου, Πευκέως, Παλαίμονος,	Alexicaci, Tediferi, Palæmonis,
Οἳ πάντα θρανύξαντες εὐτόρνῳ [d] σκάφει	Qui rotundo ligone conterentes omnia,
665 Σχοίνῳ [e] κακλεὺ τρήσουσι κεστρέων ἄγραν.	Junco malam perforabunt piſcium prædam.
Ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος μενεῖ,	Alius verò poſt alium miſer manebit labor,
Τοῦ πρόσθεν αἰεὶ [f] πλεῖον ἐξωλέστερος.	Priore ſemper multo perniciosior.
Ποία Χάρυβδις οὐχὶ δαίσεται νεκρῶν;	Quæ non Charybdis vorabit cadavera?
Ποία δ' ἐρινὺς, [g] μιξοπάρθενος κύων;	Quæve furia, ſemivirgo Canis?
670 Τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα, Κενταυροκτόνος,	Quæ non Luſcinia ſterilis, Centauricida,

VARIANTES LECTIONES.

a Χάρωνος, οἴνης τῷ κρεωφάγῳ, σκύφον Seld. κρεωφάγῳ etiam Bar. aliique habent. b Τοὐπὶ δόρπου Bar. c Κηραμύντου Seld. d Al. σκάφει. Quam lectionem ſi quis malit ſequi, is εὔτορνα ponat, pro εὐτόρνῳ. Canter. e Al. κακήν. f Πλεῖον Seld. g Μιξοπάρθενος Seld.

θέντες ἐν λίγοις ὑπὸ τῆς κοιλίας τῶν προβάτων. * Μονογλήνος.] τοῦ Κύκλωπος. *

662, 663. Λείψανον τοξευμάτων.] τοὺς Λαιστρυγόνας λέγει· τούτους γὰρ Ἡρακλῆς κατετόξευσεν, ἡνίκα ἤλαυνε τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνου, [1] ἐπιχειροῦντας αὐτῷ πολεμεῖν· λείψανον δὲ λέγει τοὺς ὑπολοίπους τῶν ἀναιρεθέντων. Λαιστρυγόνες δὲ εἰσὶν, οἱ νῦν ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι. Κηραμύντης δὲ, ὁ τὰς κῆρας ἀμύνων, ἀλεξίκακος γάρ. Παλαίμων δὲ ὁ αὐτὸς, διὰ τὸ παλαῖσαι τῷ Διῒ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἢ τῷ Ἀχελώῳ ἐν Αἰτωλίᾳ περὶ τῶν γάμων Δηϊανείρας, τῆς Οἰνέως θυγατρός. Φερεκύδης δέ φησι, μετὰ τὸ [2] καταπαλαῖσαι αὐτὸν τὸν Ἀνταῖον τὸν Λίβυν, [3] τοῦ Ποσειδῶνος, ἑξηκοντάπηχυν ὄντα, καὶ κτεῖναι, (οὗ καὶ τὰ ὀστᾶ πρὸς Ὀλυμπίαν ἐνεχθῆ, ὡς μὴ ἀποσοῖτο) ἐμίγη τῇ τοῦ ἀναιρεθέντος Ἀνταίου γυναικὶ Ἰφινόῃ, καὶ ἐξ αὐτῆς παῖδα γεννᾷ Παλαίμονα. τεσσάρων δὲ πηχέων ἦν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ποδὸς ἑνὸς, καθὰ ὁ Ποντικὸς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Μενεκράτης δὲ, ὁ περὶ Νικαίας συγγεγραφὼς, Ἀλκαῖον φησὶ πρότερον καλεῖσθαι τὸν Ἡρακλέα, ὁπότε τοὺς ἐκ Μεγάρας αὐτῷ γεγενημένους ὀκτὼ παῖδας, καὶ οὐ τέσσαρας, ἀνεῖλεν, ὥς φησι καὶ Πίνδαρος,

——— [4] χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων

Τοὺς Μεγάρα τέκεν οἱ [5] Κρειοντὶς υἱούς.

ἔκτοτε δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ χρησμοῦ ἐκλήθη· ὁ δὲ χρησμὸς οὕτω πως ἔχει,

[6] Οὐκ ἔτι Παλαίμων κληθήσεαι, αὐτὰρ Ἀπόλλων

Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει·

ἘΞ ΗΡΑΣ γὰρ ἐν ἀνθρώποις ΚΛΕΟΣ ἄφθιτον ἕξεις.

τὸν δὲ χρησμὸν τοῦτον ὃν οὐδὲ γινώσκω, ἕτεροι πάλιν ἱστορικοὶ λέγουσιν.

664, 665. Οἱ πάντα θρανύξαντες.] οἵτινες Λαιστρυγόνες πάντα τὰ σκάφη τοῦ Ὀδυσσέως θρανύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ καὶ περιφερεῖ καὶ στρογγύλῳ, λείπει λίθῳ. ἢ κατὰ τοὺς [7] μεταγενεστέρους, οἵτινες πάντα τὰ πλοῖα, δηλονότι τοῦ Ὀδυσσέως, θρανύξαντες καὶ συντρίψαντες ἐν τῷ εὐτόρνῳ καὶ περιφερεῖ σκάφει καὶ λιμένι τῶν Λαιστρυγόνων, (περιφερὴς γάρ ἐστι, δίκην σκάφους) ἐν σχοίνῳ τρήσουσι καὶ τρυπήσουσι τὴν κακὴν ἄγραν τῶν κεστρέων καὶ τῶν γομφαρίων. γόμφους δὲ ἰχθύσιν εἰκάζει τοὺς Ὀδυσσέως φίλους, ἀναιρουμένους καὶ ἐσθιομένους ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων, ὃν τρόπον οἱ ἁλιεῖς τοὺς κεστρέας, ἤτοι τὰ γομφάρια, τρυπῶντες σχοίνῳ παρείρουσι, καὶ ἀνοιγοῦσι καὶ ἐσθίουσιν οἱ βουλόμενοι. σχοῖνος δὲ εἶδος φυτοῦ, ἤτοι τὰ βέρδλα, μεθ' [8] οὗ πλέκουσι τὰς σπυρίδας. μεταφράζει δὲ τὸ Ὁμηρικὸν,

Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.

666. Ἄλλος δ' ἐπ' ἄλλῳ.] ἡ δὲ ἐπερχομένη αὐτοῖς συμφορὰ πολὺ [9] ὀλεθριωτέρα τῆς παρελθούσης ἐστίν.

668. Χάρυβδις.] τοῦ ὕδατος ἀναρροιβδοῦσα.

669. Μιξοπάρθενος κύων.] ἡ Σκύλλα, ὅτι ἀνθρώπου πρόσωπον εἶχεν ἡ Σκύλλα.

670. Τίς οὐκ ἀηδὼν στεῖρα.] * ἀηδόνας τὰς Σειρῆνας λέγει διὰ τὸ λάλον, καὶ περὶ τούτου εἴπομεν. * Στείρας αὐτὰς λέγει, διὰ τὸ παρθένους εἶναι. ἐγὼ δὲ, καὶ ὅτι οἱ κατακλύσαντες αὐτῶν στεῖροι καὶ ἄπαιδες ἐγένοντο, ἐτελεύτων γάρ. Ἄλλως· Ἀηδόνας, τὰς Σειρῆνας διὰ τὸ θελκτικόν. Στείρας δὲ, ἢ ὅτι παρθένοι. ἢ * ὅτι * ὁ ἰσάμενος ἐκεῖ ἀπέθνησκε μὴ τίκτων. Κενταυροκτόνος.] ἐπειδὴ καὶ οἱ Κένταυροι διωχθέντες ἀπὸ Θεσσαλίας ὑφ' Ἡρακλέους, εἰς τὰς τῶν Σειρήνων νήσους παρεγένοντο, καὶ τῇ ᾠδῇ ἐκείνων θελγόμενοι, ἀπώλοντο· Ἡρακλῆς γὰρ ἐν Φολόῃ ἐπεξενώθη [10] Φόλῳ τῷ κενταύρῳ, καὶ ὁ Φόλος αὐτῷ οἶνον κάλλιστον ἐκίρνα, [11] τὸν κοινὸν τῶν κενταύρων πίθον

EMENDATIONES.

* Hoc adjeci ex Bar. 1 Ἐπιχειροῦντας pro ἐπιχειροῦντος, ex Bar. & Grav. 2 Καταπαλαῖσαι poſui, pro παλαῖσαι, ex MSS. omnibus. 3 Υἱὸν Ποσειδῶνος, pro τοῦ Ποσειδῶνα. Nam Antæum, gigantem ab Hercule devictum, Neptuni ex Terra filium fuiſſe memorant. 4 Ita reſtitui, & in ordinem digeſſi hos Pindari verſus, ex Iſthmion. Od. IV. Χαλκοαρᾶν Bar. 5 Κρειοντιὰς prius ſcriptum fuit. 6 Oraculi hujus meminit vetus Pindari Interpres idque ab Apolline datum ait, Olympion. Od. VI. [illegible] Oraculi autem verba ubi occurrant, neſcio; ideoque ex conjectura reſtituere coactus ſum, quæ Impreſſi ſic legebant, Οὐκ ἔτι Παλαίμων κληθήσῃ. Ἡρακλέα δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει. Ἥρας γὰρ &c. Ubi Ἡρακλέα Bar. Φοῖβος Ἀπόλλων habent MSS. uterque. [illegible] Bar. [illegible] Seld. 7 Μεταγενεστέρους, pro μεταγενεστέρως, ex MSS. omnibus. 8 Οὗ pro ὃν, ex MSS. omnibus. 9 Ὀλεθριωτέρα pro ὀλεθριωτέρως, ex Bar. & Grav. * Hoc addo ex Bar. Deinde στείρας αὐτὰς λέγει poſui, pro [illegible], ex eodem, ut concinna ſint omnia. Atque eodem fere modo leguntur in Grav. * Hanc vocem adjici debuiſſe ſenſus indicat. 10 Φόλῳ, pro φόλῃ, ex MSS. omnibus, & Nic. Gerbelii emendatione. Pholus enim dictus eſt Centaurus ille, qui Herculem excepit, & humaniter tractavit. 11 Τὸν δὲ κοινὸν Impreſſ. Ego δὲ delevi, ex auctoritate utriuſque MSS.

ἀνοίξας.

Αἰτωλὶς, ἢ Κουρῆτις, αἰόλῳ μέλει	Ætolica, vel Acarnania, cantu molli
Πείσει τακῆναι σάρκας ἀκμηνοὺς βορᾶς;	Suadebit carnes expertes pabuli tabefieri?
Ποίαν δὲ θηρόπλαστον οὐκ [a] ἐσόψεται	Quam ferarum formatricem non videbit
Δράκαιναν, ἐγκυκῶσαν [b] ἀλφίτῳ θρόνα,	Serpentem, farinæ venena miscentem,
675 Καὶ κῆρα κνωπόμορφον; οἱ δὲ δύσμοροι	Noxamque monstriformem? infelices autem
Στένοντες ἄτας ἐν συφοῖσι φορβάδες,	Gementes in haris infortunia sues,
Γίγαρτα χιλῷ συμμεμιγμένα [c] τρυγὸς,	Acinos uvarum cibo permistos,
Καὶ στέμφυλα [d] βρώξουσιν· ἀλλά νιν βλάβης	Et cortices comedent: Ipsum verò à clade
Μῶλυ σαώσει ῥίζα, καὶ Κτάρος φανεὶς,	Moly servabit radix, & Ctarus apparens,
680 Νωνακριάτης, Τρικέφαλος, Φαιδρὸς θεός.	Nonacriates, Triceps; Pulcer Deus.

VARIANTES LECTIONES.

a Ἐσόψεται el. b Ἀλφιτεῖ Seld. fortasse voluit ἀλφίτοις. c Τρυγὸς Bar. d Βρύξουσιν Seld. aliique.

ἀνῇξαι. ἐπελθόντες δὲ οἱ Κένταυροι, καὶ γνόντες τὸ συμβὰν ἐκ τῆς τοῦ οἴνου ὀσμῆς, ἐχαλέπηναν. καὶ ὁ Ἡρακλῆς τὰ τόξα λαβὼν, οὓς μὲν αὐτῶν ἀνεῖλεν, ὥσπερ καὶ τὸν Χείρωνα, ἄκων βαλὼν (οἶμαι) περὶ τὸ γόνυ, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐδίωξεν, οἱ φυγόντες, ὡς ἔφημεν, περὶ τὴν τῶν Σειρήνων νῆσον ἀπώλοντο.

671. Αἰτωλὶς, ἢ Κουρῆτις.] Τερψιχόρης, τῆς Μούσης, καὶ Ἀχελῴου, τοῦ ποταμοῦ, θυγατέρας ἔφημεν τὰς Σειρῆνας. ὁ δὲ Ἀχελῷος ὁ γλυκύτατος τῶν ἁπανταχοῦ ποταμῶν, μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Κουρῆτιδος, τῆς καὶ Ἀκαρνανίας, καὶ Ἀμβρακίας, νῦν δὲ Νικοπόλεως, ῥέει. ὅθεν ἔοικεν εἰπεῖν, ὡς ἀμφιβάλλων, εἴτε Αἰτωλίας μᾶλλον, εἴτε Ἀκαρνανίας ἐστὶν ὁ Ἀχελῷος. φασὶ δέ τινες, τοὺς Ἀκαρνᾶνας πρότερον Κουρῆτας καλεῖσθαι. Ἀχελῷος δὲ καλεῖται, ἀπὸ Ἀχιλλέως τινὸς πνιγέντος * ἐν * αὐτῷ· ἢ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν τοῖς τραύμασι, καὶ τῶν [1] ὀδυνῶν ὠφέλιμόν ἐστιν· Ἀχελῷος οὖν, ὁ τὰ ἄχη διαλύων.

673, 674. Θηρόπλαστον,] τὴν Κίρκην, τὴν [2] χοίρους ποιήσουσαν, κατὰ τὸν μῦθον, τοὺς ἑταίρους Ὀδυσσέως. ἀλληγορικῶς δὲ καὶ [3] Φιλάλιος ὁ Κνίδιος, καὶ ἡμεῖς, καὶ ἕτεροι τὴν ἀλήθειαν ἐπιστάμεθα, ἀλλ' εἰς σύγχυσιν μακρὰν * μυθικὴν * Λυκοφρόνειον στίχον ἀλληγορικῶν μὴ λύσω· ἀρκεῖ γὰρ καὶ μόνον τὸ πλῆθος τῶν μυθικῶν ἱστοριῶν λέγειν· εἰ γὰρ ταύτην τὴν μυθικὴν ἱστορίαν ἀλληγορήσομεν, θελήσει τις πάντως ἀκοῦσαι καὶ τὰς λοιπάς· καὶ λοιπὸν, μεῖζον μοι τὸ πάρεργον τοῦ ἔργου γενήσεται, ὥστε τὴν πᾶσαν Ὀδυσσείαν ἐν βραχεῖ μέρει τοῦ Λυκόφρονος ἀλληγορῆσαι, καὶ λοιπὰς ἑτέρας ἱστορίας. ὅθεν ἰστέον τὰ πολλὰ λέγειν ἀλληγορικῶς, τινὰ δὲ, ὅσα βραχεῖαν ἔχει τὴν ἀλληγορίαν, ἐροῦμεν. Θηρόπλαστον.] τὴν θηροπλαστοῦσαν, καὶ θῆρας ποιοῦσαν, τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. Δράκαιναν δὲ, διὰ τὸ ἄγριον, τὴν Κίρκην λέγει, ἢ διὰ τὸ ὀξυδερκὲς καὶ δραστήριον. Ἐγκυκῶσαν ἀλφίτῳ θρόνα.] ἄλευρα, κυρίως τὰ ἐκ σίτου· ἄλφιτα δὲ, τὰ ἐκ κριθῶν ἄλευρα. νῦν δὲ ἄλφιτα τὸν ἄρτον καὶ τὴν τροφὴν λέγει. Ἐγκυκῶσαν.] ἀντὶ τοῦ συνταράσσουσαν. ἐν γὰρ τῇ βρώσει τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, τυρὸν, ἄλφιτα, μέλι, οἶνον συνετάραξε, καὶ δοῦσα πιεῖν τὸ δεινὸν ἐκεῖνο φάρμακον, καὶ ῥάβδῳ πλήξασα, εἰς χοίρους αὐτοὺς μετεμόρφωσε. * Θρόνα.] φάρμακα μαγικά. *

675, 676, 677, 678. Καὶ κῆρα κνωπόμορφον.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κυκῶσαν. Κνῶπες δὲ, τὰ θηρία, ὡς καὶ Νίκανδρος,

—— [4] ἵνα κνῶπες τραφερὴν βόσκονται ἀν' ὕλην.

Κινώπετα δὲ, καὶ κνώδαλα, καὶ κνῶπες, τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ πέτρῳ καὶ πέδῳ κινούμενα, ἤτοι τὰ χερσαῖα, ὥσπερ τὰ θαλάσσια [5] κνώδαλα λέγεται, παρὰ τὸ κινεῖσθαι αὐτὰ διὰ ἁλὸς, ἤτοι ἐν τῇ ἁλί. λέγεται δὲ κνώδαλα καὶ τὰ χερσαῖα τὰ ὀρείτροφα, παρὰ τὸ κινεῖσθαι, ἢ παρὰ τὸ κνώσσειν καὶ κοιμᾶσθαι ἐν τοῖς [illegible] καὶ δασέσι τόποις. Γίγαρτα τρυγὸς καὶ [6] σταφυλῆς, καὶ στέμφυλα βρώξουσι καὶ [7] φάγωσι συμμεμιγμένα τῷ χιλῷ καὶ τῇ τροφῇ. Γίγαρτα δὲ λέγεται, τὰ ἔνδον τῶν σταφυλῶν καὶ ῥοιῶν σπέρματα. Τρὺξ δὲ, ὁ νέος οἶνος. Στέμφυλα δὲ, τὰ ἔξω τῶν σταφυλῶν δέρματα. καλῶς δὲ καὶ νῦν ὁ Λυκόφρων πρὸς τὴν Ὁμηρικὴν γραφὴν λέγει, ἐκεῖ γὰρ [8] πάρ ῥ' ἄκυλον φησὶν αὐτοῖς βαλεῖν πρὸς τὴν τροφὴν τὴν Κίρκην, οὗτος δὲ πρὸς τὴν καθολικωτέραν τροφὴν τῶν χοίρων ἀποβλέψας εἶπεν.

679, 680. Μῶλυ σαώσει.] ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσέα ἀπὸ τῆς βλάβης, ἤτοι τοῦ γενέσθαι χοῖρον, σαώσει καὶ [9] σώσει τὸ μῶλυ, ἑρμηνευτικῶς, ὅπερ ὑπάρχει ῥίζα· καὶ ἄλλος τις σώσει, καὶ ὁ Κτάρος καὶ ὁ Ἑρμῆς φανείς. ἐπώνυμον δὲ τὸ Κτάρος Ἑρμοῦ. Νωνακριάτης.] ὁ Ἀρκάδιος· Νωνακρία γὰρ πόλις Ἀρκαδίας, ἔνθα τιμᾶται ὁ Ἑρμῆς. [10] Τρικέφαλος δὲ ὁ αὐτὸς, ὡς οὐράνιος, θαλάσσιος, καὶ ἐπίγειος· ἢ διὰ τὸ φυσικὸν, ἠθικὸν, καὶ λογικόν· ἢ * ὅτι * ἐπιπλασθεὶς τῇ Ἑκάτῃ, τρεῖς ἔσχεν ἐξ αὐτῆς θυγατέρας. Φαιδρὸς δὲ μεταληπτικῶς, ἀντὶ τοῦ λευκὸς, καὶ γὰρ παρὰ Βοιωτοῖς Ἑρμῆς Λευκὸς τιμᾶται.

EMENDATIONES.

* Hanc vocem seorsus eddendam indicavit. 1 Ὀδύνας, pro ὠδῖνας Sin mavis, legere poteris ὠδῖνι, aut ὠδίνων. 2 Χοίρους, pro χοῖρον, ex MSS omnibus. 3 Bar. & Grav. habent Φιλαλῖνος. * Hanc vocem ex MSS. omnibus deprompsi. * Hoc deprompsi ex Grav. & Bar. in quo tamen legitur φάρμακα μαγικά. 4 Ita emendavi Hemistichium hoc ex Nicandri Theriacis ἵνα κνῶπες τραφερὴν βόσκονται ἀν' ὕλην Impress. 5 Κνώδαλα, pro κνῶδα, ex MSS. omnibus. 6 Σταφυλῆς, pro σαφιλῆς, ex MSS. omnibus. 7 Φάγωσι, pro φάγοντες, ex MSS. omnibus. 8 Πάρ ῥ' ἄκυλον, pro παράκυλον, ex Homeri Odyssea, unde hæc desumpsit Scholiastes,

———— τοῖσι δὲ Κίρκη
Πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπόν τε κρανείης
Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσι.

9 Sic lego ex Seld. σώσει. τὸ δὲ μῶλυ ἑρμηνευτικῶς, ὅπερ &c. Impress. σώσει τὸ μῶλυ ἑρμηνευτικῶς. ὅπερ &c. Bar. 10 Sic legendum judico hunc locum cum Seld. Τρικέφαλος.] ὅτι ὁ Ἑρμῆς οὐράνιος Impress. Τρικέφαλος δὲ ὁ Ἑρμῆς οὐράνιος.

πολυμήχανος

Ἥξει δ' [a] ἐρεμνὸν εἰς [b] ἀλίπεδον φθιτῶν,
Καὶ νεκρόμαντιν πέμπελον διζήσεται,
Ἀνδρῶν γυναικῶν εἰδότα [c] ξυνουσίας,
Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα προσσαίνας βόθρῳ,
685 Καὶ φασγάνου πρόβλημα, νερτέροις φόβον,
Πήλας, ἀκούσει κεῖθι πεμφίδων ὄπα
Λεπτὴν, [d] ἀμαυρᾶς μάστακος προσφθέγμασιν·
[e] Ὅθεν γιγάντων νῆσος ἡ μετάφρενον
[f] Θλάσασα, καὶ Τυφῶνος ἀγρίου δέμας,

Ibit hinc in mortuorum nigrum Campum,
Maniumque Vatem ſenem quæret,
Muliebris & virilis gnarum coitûs,
Umbris calidum aſpergens in fovea ſanguinem,
Et enſis obicem, inferorum terrorem,
Vibrans, audiet illic animarum vocem
Tenuem, oris evanidi alloquiis:
Unde Gigantum dorſum Inſula
Collidens, corpuſque Typhonis efferi,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Ἰρεμνὸν. b Al. ἀλίπεδον cum tenui. c Συνουσίας al. d Al. ἀμυδρᾶς e Οὗ Seld. f Τλάσασα al. Θλάσασα Bar. idemque legit Scholiaſt.

πολεμούμενοι γὰρ Ταναγραῖοι ὑπὸ Ἐρετριέων, ἐστρατεύσαντο παῖδας καὶ κόρας κατὰ χρησμὸν, καὶ ἔκτοτε ἱδρύσαντο Λευκὸν Ἑρμῆν. ὁ Ἑρμῆς τῷ Ὀδυσσεῖ μέλλοντι ἀνελθεῖν πρὸς τὴν Κίρκην συναντήσας, δέδωκε τὸ μῶλυ, ὥστε μὴ βλαβῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐκείνης φαρμάκων. μῶλυ δέ ἐστι, κατὰ τοὺς ἰατροὺς, τὸ ἄγριον πήγανον. [1] ἀλληγορικώτερος δὲ εἶπον ὡς οὐ δεῖ λέγειν. Μῶλυ, δάφνη, κόνυζα, ῥάμνος, ἰτέα, ἀστήρ τε θαλάσσιος, ἴασπις λίθος, ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ, καὶ ζῶα, καὶ λίθοι ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς πᾶσι τρόποις.

681. Ἀλίπεδον] τὸ λεῖον καὶ ὁμαλὸν καὶ παραθαλάσσιον πεδίον, ὅτι ὑπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ [2] κυκλοῦται, καὶ περιέχεται.

682. Πέμπελον.] τὸν ὑπέργηρον, παρὰ τὸ ἤδη πέμπεσθαι πρὸς ᾅδην. νῦν δὲ τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδή φασιν αὐτὸν ζ' γενεὰς ζῆσαι, ἄλλοι δὲ θ'. ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν, καὶ κατώτερον Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους, ὡς φησι καὶ [3] ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιήσεως, παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα,

Ζεῦ πάτερ, [4] εἴθε μοι εἴθ' ἥσσονα μ' αἰῶνα βίοιο
[5] Ὤφελες δοῦναι, καὶ ἴσα μήδεα ἴδμεν
Θνητοῖς ἀνθρώποις. νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτεισας,
[6] Ὅς γέ με μακρὸν ἔθηκας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,
[7] Ἑπτά μ' ἔτι ζώειν γενεὰς μερόπων ἀνθρώπων.

683. Ἀνδρῶν γυναικῶν] φασὶν ὅτι ὁ Τειρεσίας ὄφεις συνουσιάζοντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι εὑρὼν, ἀνεῖλε τὴν θήλειαν, καὶ γέγονε γυνὴ, εἶτα τὸν ἄρρενα, καὶ γέγονε πάλιν ἀνήρ. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι γυμνὴν τὴν Ἀθηνᾶν ἰδὼν, γυνὴ γέγονε. ἐρίζοντος δέ ποτε τοῦ Διὸς πρὸς Ἥραν, καὶ λέγοντος πλείονα ἡδονὴν ἔχειν ἐν τῇ συνουσίᾳ τὰς γυναῖκας, ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας, φασὶ κριτὴν αὐτὸν κληθῆναι τὸν Τειρεσίαν. κριτοῦ δὲ γενομένου αὐτοῦ, ὡς καὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς γενομένου, καὶ φαμένου, ὅτι δεκαπλασίονα ἐρᾷ τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυνὴ, ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν. ὁ δὲ Ζεὺς ἐχαρίσατο τὴν μαντικὴν ἀσφαλῆ, καὶ ζωὴν πολυχρόνιον· ὡς καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῷ ᾅδῃ τούτῳ χαρίζεται, μόνῳ φρονεῖν τῶν ἄλλων ἁπάντων νεκρῶν. περὶ * δὲ * τοῦ Διὸς καὶ Ἥρας παρὰ Τειρεσίου ἕνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως, καὶ ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιήσεως, ὡς ὑπὸ τοῦ Τειρεσίου, φησὶν,

[8] Οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
Τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

684, 685. Ψυχαῖσι θερμὸν αἷμα.] αἷμα γὰρ χέας Ὀδυσσεὺς εἰς βόθρον, καὶ τὸ ξίφος αὐτοῦ κατέχων πρὸς ἐκβόλησιν τῶν ψυχῶν, ἠρώτα ἑκάστην, τίς εἴη; * Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη * Ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τῆς Κίρκης ἀπεστάλη εἰς ᾅδην, ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίου περὶ τῆς νόστου αὐτοῦ· προσέταξε δὲ αὐτῷ ἡ Κίρκη, ὅταν ἀπέλθῃ ἐκεῖ,

Βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσι νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν·
Αὐτὸν δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενον παρὰ μηροῦ
Ἧσθαι, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

686. Πεμφίδων.] ψυχῶν, παρὰ τὸ πέμπεσθαι· [9] εὐπόρευτοι γὰρ, ὡς λεπταὶ καὶ ἀεροειδεῖς, αἱ ψυχαί.

687. Ἀμαυρᾶς μάστακος.] ἀμυδροῦ καὶ ἀσθενοῦς στόματος λαλιᾶς.

688, 689. Ὅθεν γιγάντων νῆσος.] ὁ μὲν Καισαρεὺς Προκόπιος τὴν Δαμασκόν φησι Διὸς τέμενος κατὰ Γιγάντων· ἕτεροι δὲ τὴν Σικελίαν, ὅπου καὶ τὸν Τυφῶνα κεραυνοῖ, ὡς καὶ Ἡσίοδος,

Φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν [10] ἀΐδνῆς, παιπαλοέσσης.

ἕτεροι δὲ γιγάντων νήσους τὰς Πιθηκούσας [11] ἤκουσαν, αἳ εἰσὶ περὶ τὴν Ἰταλίαν, μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Αἰσχρίων ἐν ἑβδόμῳ Ἐρισίδος. ταύτας δὲ τὰς νήσους ᾤκουν πρότερον οἱ γίγαντες, ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς χειρωσάμενος αὐτοὺς, κατ' αὐτοῦ ἐπαναστάντας, ἐπέθηκεν αὐτοῖς τὰς νήσους, καὶ ἐκεῖ κατῴκισε πιθήκους, [12] ἤτοι μιμοὺς, τοὺς καὶ σατύρους, καὶ ἀρχαΐζοντας,

EMENDATIONES.

1 Sic lego hunc locum cum *Seld.* ἀλληγορικώτερος δὲ, εἶπον, καὶ οὐ δεῖ *Impreſſ.* ἀλληγορικῶς δὲ εἶπον, ὡς οὐ δεῖ *Bar.* cui lectioni cum nullâ convenit. 2 Κυκλοῦται, pro κυκλεῖται, ex *Bar.* & *Grav.* Nam Κυκλῶ κυκλῶ, τὸ ἐρίσσω. Κυκλῶ, δὲ κυκλῶ τὸ περιλαμβάνω. Ut annotavit vetus *Sophoclis* Interpres, & *Beſeus* in *Ariſtophanis* Theſmophor. poſterior autem ſignificatio hujus eſt loci. 3 Ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιητὴς *Bar.* & *Grav.* ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιητὴς *Seld.* Paulo infra, ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιητὴς *Impreſſ.* ubi Μελάμποδος *Bar.* & *Grav.* Μελαμποδίας *Seld.* Ego vero huic loco conſimilem feci. 4 Εἴθε μοι, pro εἴθ' ἐμοί, ex *Seld.* εἰ δέ μοι *Bar.* 5 Ὤφελες *MSS.* omnes. 6 Ὅς γέ με μακρὸν, pro ὅς με μακρόν γε, quod habebant *Impreſſ.* ὅς γε μακρόν με *Bar.* 7 Ἑπτά μ' ἔτι, pro ἑπτά μ' ἔτη, ope *MSS.* Codd. * Ex *Grav.* 8 Οἴην poſui, pro οἴαν, ex *Seld.* *Grav.* & Edit. *Baſil.* cujus emendationis rationem ſenſus indicat. οἵην *Bar.* * Hoc adjeci ex *Seld.* idque è cæteris Codicibus excidiſſe plus quam probabile eſt. 9 Εὐπόρευτοι hic legunt *Impreſſ.* ἀπόρευτοι *MSS.* uterque, & utriſque ſenſus optimus accommodari poterit; ſecundum illos Animæ dicuntur πεμφίδες, παρὰ τὸ πέμπεσθαι, quod ex levitate agiles, & motui idoneæ ſint; ſecundum hos per Antiphraſin, quia propter ſummam levitatem à quovis venti flatu inhiberi & ſiſti poſſunt. 10 Αἴτνης *Bar.* & *Grav.* Sed recepta lectio reperitur in *Hesiod.* Theog. v. 860. 11 Οἰκοῦσιν, pro ἤκουσαν, reponere voluit *Nic. Gerbelius.* 12 Sic emendavi hunc locum ex *Seld.* & *Grav.* quibus conſentit *Bar.* niſi quod pro ἀρχαΐζοντας, habeat ἀρχαϊζόντας. Sed ἤτοι μιμοὺς *Grav.* τὰς δὲ σατύρους & ἀρχαΐζοντας *Impreſſi* corrupte legebant.

690 Φλογμῷ ζέουσα δέξεται μονόστολον·	Flamma fervens recipiet unà cum nave:
Ἐν ᾗ πιθήκων πάλμυς ἀφθίτων γένος	In qua simiarum genus Deorum Rex
Δύσμορφον εἰς [a] κηκασμὸν ᾤκισεν τόδε,	Deforme collocavit, in illorum opprobrium,
Οἳ μῶλον ὤρθωσαν [b] ἐκγόνοις Κρόνου.	Qui tantum bellum Saturni concitarant posteris.
[c] Βαιοῦ δ' ἀμείψας [d] τοῦ κυβερνήτου τάφον,	Baji porrò transiens nautæ sepulcrum,
695 Καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα, [e] κ' Ἀχερουσίαν	Et Cimmeriorum domicilia, Acherusiamque
Ῥόχθοισι [f] κυμαίνουσαν οἶδμα τ' ἐξ χύσιν,	Procellis fluctuantem undæ scaturiginem,
Ὄσσαν τε, καὶ λέοντος ἀτραποὺς βοῶν	Ossamque, & Leonis vias boum
Χωστάς, Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος ὑδαίας Κόρης,	Aggestas, Proserpinæque nemus, infernæ puellæ,
Πυριφλεγές τε ῥεῖθρον, ἔνθα δύσβατος	Et Pyrphlegethontem fluvium, ubi invius
700 Τείνει πρὸς αἴθραν κρᾶτα πολυδέγμων λόφος,	Tollit in cœlum verticem capax Collis,
Ἐξ οὗ τὰ πάντα χύτλα, καὶ πᾶσαι μυχῶν	Ex quo cuncti fluvii, cunctaque specuum
Πηγαὶ κατ' [h] Αὐσονῖτιν [i] ἕλκονται χθόνα·	Fontes per Italicam fluunt terram:

VARIANTES LECTIONES.

a Κηκασμὸν φασιν τόπον *Bar.* b Εκγόνοις *Seld.* c Mallem hic Βαΐου scribere, ut distinguatur ab adjectivo Βαιὸς, quod in Propriis nominibus fieri solere supra docui. Et *Stephanus* Byzantinus Βαῖος scribit in v. Βαΐα. d Hanc vocem non agnoscit *Seld.* e Al. κ' Ἀχερουσίας. f Κυμαίνουσαν *Bar.* g Αἴθραν κρᾶτα *Seld.* κρᾶτα etiam habet *Bar.* h Αυσονῖτιν MSS. utrique. In *Seld* vero aliquis ι superposuit τῷ Αυ- i Ἕλκονται *Seld.*

πρὸς ἀτιμίαν καὶ αἰσχύνην τῶν γιγάντων. [1] Ἡ θλάσασα νῆσος τὸ μετάφρενον καὶ τὴν ῥάχιν, καὶ τὸ δέμας καὶ σῶμα τοῦ ἀγρίου δράκοντος καὶ Τυφῶνος, ἡ Σικελία ἐστὶν, (κἂν λησμονῶσιν οἱ πολλοί) ἥτις φλογμῷ ζεῖ, ἤτοι φλόγας πέμπει ἐκ τῆς Αἴτνης πρὸς τὴν Κατάνην.

690, 691, 692. Δέξεται μονόστολον.] ὑποδέξεται δὲ αὐτὴ ἡ νῆσος τὸν Ὀδυσσέα μονόστολον, ἤτοι ἐν πλοῖον ἔχοντα, [2] ἐν ᾗ πιθήκων γένος ὁ πάλμυς καὶ βασιλεὺς τῶν ἀφθίτων, ἤτοι τῶν θεῶν, ᾤκισεν. ἡ δὲ λέξις, τὸ πάλμυς, ἐστὶν Ἰώνων, καὶ χρῆται ταύτῃ Ἱππῶναξ λέγων,

Ὦ Ζεῦ πάτερ, θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ,
Τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσὸν ἀργύρου, [3] πάλμυ;

Ὠκισεν δὲ, τὸ σε μακρὸν, ὡς κοινὴ συλλαβή.

693. Μῶλος.] ὁ πόλεμος, παρὰ τὸ μὴ ὅλος καὶ ὁλόκληρος εἶναι· πολλοὶ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ ἀναιροῦνται. * Εκγόνοις Κρόνου.] τοῖς παισὶ τοῦ Κρόνου, Διῒ καὶ ἑτέροις. Εἶπον δὲ περὶ ἔκγονος καὶ ἔγγονος ἀλλαχοῦ. *

694. [4] Βαιοῦ δ' ἀμείψας.] ὁ Βαιὸς ἦν τοῦ κυβερνήτης τοῦ Ὀδυσσέως, ὃς τελευτήσας ἐτάφη περὶ Σικελίαν ἀφ' οὗ φασὶ κληθῆναι Βαιὰς, τὰς νήσους, καὶ πόλεις, καὶ τὸν Βαιοῦ λιμένα, παρὰ τὴν κατ' Ἰταλίαν Λοφον.

695. Καὶ Κιμμέρων ἔπαυλα.] τὰς ἐπαύλεις, τὸ δὲ σχῆμα μεταπλασμός. οἱ Κιμμέριοι δὲ, κατὰ μὲν Ὅμηρον, περὶ τὸν δυτικὸν Ὠκεανὸν κεῖνται. κατὰ δὲ τὸν περιηγητὴν Διονύσιον,

Κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου.

* Κιμμέριοι] ἔθνος τὰς ἐπαύλεις ἔχον περὶ τὸν ὠκεανὸν, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε
Ἠέρι, καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι. * ——————

Κ' Ἀχερουσίαν.] μυθικῶς μὲν ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν ᾅδου· ἱστορικῶς δὲ καὶ περιηγητικῶς ὁ Ἀχέρων ποταμός ἐστιν Ἡρακλείας, τῆς περὶ Σινώπην, καλεῖται δὲ Σωναύτης. οὐκ οἶδα δὲ πῶς ὁ Λυκόφρων τοῦτον λέγει εἶναι τὸν Ἀχέροντα.

697. * Ὄσσαν τε, καὶ λέοντος. *] Κύμην, καὶ Ὄσσαν, [5] ὄρος Ἰταλίας μέγιστον, ὥς φησι Μητρόδωρος· καὶ Ὅμηρος φησὶ περὶ τῶν [6] Ἀλωέως παίδων, Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου,

Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.

Λέοντος.] [7] Ἡρακλέους, ἢ διὰ τὴν λεοντῆν, ἢ διὰ τὴν ἀλκήν· ὃς Ἡρακλῆς τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλαύνων, ὡς περὶ Ὄσσαν, καὶ Κύμην ἐγένετο, οὐρεῖ δὲ πλησιάσαντα τὸν Ὀξέβιτον ποταμὸν, φερόμενον ἐπὶ Μελίβοιαν τὴν πηγὴν, ὡς οὐκ ἦν δυνατὸν αὐτὸν διελθεῖν, σκάψας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν, ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ [8] ἐνέχωσεν αὐτὸν, καὶ οὕτως διῆλθε σὺν ταῖς βουσίν.

698. Ὀβριμοῦς τ' ἄλσος.] Βριμὼ, καὶ Ὀβριμὼ, ἡ Περσεφόνη, ὅτι τῷ Ἑρμῇ βιάζοντι αὐτὴν ἐν Κυνηγεσίῳ ἐνεβριμήσατο, καὶ οὕτως ἐκεῖνος ἐπαύθη ἐγχειρήματος. [9] Τινὲς δὲ γράφουσιν Ὀμβριμοῦς, παρὰ τὸ ὄμβριμον καὶ βαρύ.

699, 700, 701, 702. * Πυριφλεγές τε ῥεῖθρον.] τὸ πυρὶ φλεγέθοντα. * οὐκ οἶδα ὅπου φησὶν εἶναι τὸν Πυριφλεγέθοντα,

EMENDATIONES.

[1] Ἡ θλάσασα, pro ἡ θλάσασα, ex *Seld.* Et hujus emendationis ratio cuilibet erit manifesta, qui cum *Lycophronis* textu *Tzetzen* conferre volet. [2] Ἐν ᾗ πιθήκων γένος ὁ πάλμυς lego cum *Bar.* ἐν ᾗ πιθήκων ὁ πάλμυς *Seld.* ἐν ᾗ πιθήκων] ὁ πάλμυς *Impress.* [3] Πάλμυ *Bar.* & *Grav.* * Hæc addit ex *Grav.* [4] Hic (id quod in Poetæ Textum admonui) legendum cum *Stephano* Βαΐου, & paullo post Βαΐας. Sic Πυῤῥὸς Pyrrhus, πυῤῥὸς ruber: Ὀρθὸς Orthus, ὀρθὸς rectus: Παιὼν Pæon, Apollo, παιὼν pæon, carminis genus: Χρῆστος Chrestus, viri nomen, χρηστὸς bonus. Et plura accumulare exempla in re tam obvia, vix foret operæ pretium. * Hæc deprompsi ex *Seld.* * Hæc sunt ex *Grav.* [5] Ὄρος, pro ὄρος, habet *Seld.* Atque tum μέγιστον pro μέγιστον, legendum. [6] Ἀλωέως, pro Ἀλφέως. Aloëi enim, non Alphæi, filii fuere Otus & Ephialtes, ut apud *Homer.* Odyss λ'. Nec *Gerbel* & *Grav.* [7] Ἡρακλέους, pro Ἡρακλῆς, ex *Bar.* & *Grav.* [8] Ἐνέχωσεν, pro ἀνέχωσεν, ex omnibus *MSS.* [9] Τινὲς δὲ γράφουσιν Ὀμβριμοῦς, pro τινὲς γὰρ Ὀμβριμοῦς, ex *Seld.* * Ex *Bar.*

εἰ μὴ

Λιπὼν [a] δὲ Ανθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας,
Λίμνην τ' [b] Ἄορνον [c] ἀμφιτορνωτὴν βρόχῳ,
705 Καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο [d] λαβρωθὲν σκότῳ,
Στυγὸς κελαινῆς νασμὸν, ἔνθα Τερμιεὺς
Ὁρκωμότοις ἔτευξεν [e] ἀφθίτοις ἕδρας,
[f] Μέλλων Γίγαντας, κἀπὶ [g] Τιτᾶνας περᾷν,
Λοιβάς τ' ἀφύσσων χρυσέαις [h] πέλλαις γάνος,
710 Θήσει [i] Δαείρᾳ, καὶ ξυνευνέτῃ δώρος,

Relinquensque Lethæonis montem altum,
Paludemque Avernam laqueo circumductam,
Et Cocyti fluvium tenebris absorptum,
Nigræ Stygis rivum, ubi Terminalis
Jurisjurandi constituit Diis sedes,
Contra Gigantes, atque Titanes transiturus:
Et aquæ libamina situlis hauriens aureis,
Offeret Proserpinæ, & Marito munus,

VARIANTES LECTIONES.

a Τὸ Bar. aliique. b Ἄορνο Bar. c Ἀμφὶ ζυγωτὸν βρόχον Bar. d Λαμβρωθὲν Seld. e Ἀφθίτοις Bar. f Versum hunc & sequentem transposuit Guil. Canterus, ne vacillaret sententia. g Τιτᾶνας al. Τιτῆνας Seld. h Πέλλαις Seld. i Non paucæ Editiones Δαείρᾳ, & ξυνευνέτῃ sine ι proferunt; quam Bar. præter morem subscripsit.

εἰ μὴ ἄρα ὅπου ἡ πόλις τῶν ὀνείρων, καὶ ἡ τοῦ Πλάτωνος πολιτεία. [1] Πυριφλεγέθων, ποταμός ἐστιν ἐν τῷ ᾅδῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπόῤῥωξ.

Κωκυτός τε, ὅπου λέγουσιν εἶναι λόφον δύσβατον, ὃν εἴ τις ἂν προσβῇ, ἀφανὴς γίνεται εὐθύς· ἐκεῖ δὲ λέγουσιν εἶναι τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς, ἃς φυλάσσει ὁ κύων τοῦ ᾅδου, ὃς ἔχει ἑκατὸν κεφαλὰς, καὶ λέγουσιν, ὅτι τοὺς εἰσερχομένους μετὰ κολακείας προσδέχεται, τοὺς δὲ ἐξελθεῖν θέλοντας οὐκ ἐᾷ, εἰ δέ τις τολμήσειε τῷ τειχίῳ αὐτοῦ λαβέσθαι, καταδαπανᾷ τοῦτον. Πολυδέγμων.] τοῦτο τὸ ὄρος ἐστὶ τῆς Ἰταλίας, λίαν ὂν ὑψηλότατον, ἐξ οὗ φασὶ πάντας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ ῥεῖν ποταμούς. Αὐσονῖτιν χθόνα.] εἶπον πολλάκις, ὡς Αὔσονες, οἱ Αὐρούγκοι μόνοι κυρίως λεγόμενοι, [2] μέσον Καμπανῶν καὶ Οὐόλσκων παρὰ θάλασσαν κεῖνται· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας Ἰταλοὺς Αὔσονας καλοῦσι, καταχρηστικώτερον δὲ καὶ ἡμᾶς, καίπερ Ἑλλήνων γονὰς εἰληφότας. Αὔσονες δὲ λέγονται, κατὰ τινὰς μὲν, ἀπὸ Αὔσονος, τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης παιδός· καθ' ἑτέρους δὲ, ἀπὸ Αὔσονος, τοῦ Ἰταλοῦ καὶ Λευκαρίας υἱοῦ· ἄλλοι δὲ ἐξ Αὔσονος ἑτέρου φασίν. Αἴθραν.] τὴν αἰθέρα λέγει, ὃ τὸν ἀέρα, παρὰ τὸ αἴθω, τὸ καίω, καὶ λάμπω, καὶ ῥέω, ὅτι ὁ ῥέων τὸ φῶς ἐπὶ τῆς γῆς.

703. Ανθαιών.] ὄρος ὑψηλὸν Ἰταλίας. Κλέτας δὲ, κλιτύς, ἀκρώρεια. [*] Λιπὼν δὲ Ανθαιῶνος ὑψηλὸν κλέτας Ὀδυσσεύς, τόδε καὶ τόδε, ὅτι ὁ Ζεὺς τάδε ἐποίησε, θήσει αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεύς. [*]

704. Λίμνην τ' Ἄορνον.] Ἄορνος, καὶ Ἀορνὶς, λίμνη περὶ Κύμην. [3] περιφερὴς δὲ, δίκην δεσμοῦ περιεσφιγμένη. ἔχει δὲ, ὥς φασί τινες, αὕτη τὸ ὕδωρ κυάνεον· ἐπεκλήθη δὲ Ἀορνὶς, ὅτι οὐδὲν ὄρνεον δύναται αὐτὴν [4] περιιπτᾶσθαι, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν σκοτεινὴν καὶ μεγάλην. καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων λίμνην λέγει τὴν Ἄορνον, καὶ ἕτεροι τινὲς περὶ τὴν Ἡρακλεῶτιν, λίμνην θερμὴν ὄζουσαν φασὶν, ἣν οὐδὲν ζῶον γεύεται, τελευτᾷ γάρ. ἐκεῖ δὲ λέγουσι γενέσθαι τὰ κατὰ τὸν Φαέθοντα, [5] ἐκεῖ γὰρ καὶ αἴγειροι ἵστανται κατάγουσαι ἤλεκτρον. οἱ δὲ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις συγγραψάμενοι, πέτραν φασὶν ὑψηλὴν ι' σταδίων τὸ ὕψος εἶναι τὴν Ἄορνον, Ἄορνος δὲ λέγεται, ὅτι διὰ τὸ ὕψος, αὐτὴν ὄρνεον οὐχ ὑπερίπταται· ὃ δ' Ἀλέξανδρος καὶ ταύτην ἐπόρθησεν· Ἄλλοι δὲ τὴν Ἄορνον, Σωτίων τε, καὶ Ἀγαθοκλῆς, καὶ Δίων, καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἱστορικῶν, οὐ λίμνην, οὐδὲ πέτραν φασὶ, στόμιον δέ τι περὶ Βαβυλῶνα, ὃ στόμιον ὄρνεον [6] ὑπερπτῆναι οὐ δύναται, ἀπὸ τῆς ἐκεῖθεν ἀναφερομένης ἀναθυμιάσεως τελευτᾷ καὶ πᾶν ζῶον ἄλογον. ἡ Βαβυλὼν δὲ χώρα τῆς Μεσοποταμίας ἐστὶ, καὶ τῆς περὶ Νίνον Συρίας. ἐν τῇ Βαβυλῶνι τοῦτο τὸ Ἄορνον στόμιον, καὶ ἡ Κτησιφῶν πόλις, καὶ ἡ Ἀσφαλτῖτις λίμνη, ἄσφαλτος δέ ἐστιν ἡ νάφθα. περὶ δὲ τῆς Ἀσφαλτίτιδος λίμνης, Ἰώσηπος λέγει περὶ Ἰορδάνην καὶ Ἱεριχοῦντα εἶναι πικρὰν καὶ ἄγονον τῇ κυρότητι. ἐν ταύτῃ φησὶ τῇ Ἀσφαλτίτιδι τὰ ἐμβαλλόμενα πάντα ἄνω φέρεσθαι, καὶ ἀνθρώπους δὲ [7] ὀπισθάγκωνας δήσαι φησὶν Οὐεσπασιανὸν, καὶ ἐμβαλεῖν ταύτῃ τῇ λίμνῃ, καὶ ἀναχθῆναι μόνους μὴ ἐπισταμένους νήχεσθαι. καὶ Ξενοφῶν, καὶ ἕτεροι μυρίοι [8] περί τε τοῦ Ἀόρνου στομίου, καὶ τῆς Ἀσφαλτίτιδος λίμνης ἱστόρησαν.

705, 706, &c. Καὶ χεῦμα Κωκυτοῖο.] παρεπίφρασε τὸ Ὁμηρικὸν,

Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπόῤῥωξ.

ἡ δὲ Στὺξ βοηθήσασα καὶ αὐτὴ τῷ Διὶ, ὅτε οἱ λοιποὶ θεοὶ ἐβουλήθησαν αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ ῥίψαι, δέδωκεν αὐτῇ ὁ Ζεὺς χάρισμα, τὸ ὀμνύειν εἰς αὐτὴν τοὺς θεούς. καὶ Ὅμηρος,

Ἴστω νῦν τόδε γαῖα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν.

ὁ δὲ Κωκυτὸς, ποταμὸς ἐν ᾅδῃ, μυθικῶς. ἀλληγορικώτερον δὲ, Κωκυτὸς, ὁ θρῆνος καὶ Ἀχέρων, ὁ ῥεῦσις, καὶ ἡ χύσις τῶν ἀχέων καὶ θλίψεων, τῶν διὰ τοὺς τεθνηκότας. καὶ Αἰακὸς δὲ πυλωρὸς, παρὰ τὸ αἶ αἶ λέγειν ἐν ταῖς κηδείαις, καὶ οἱονεὶ προπυλαίοις τοῦ ᾅδου. καὶ Μίνως, καὶ Ῥαδάμανθυς, παρὰ τὸ μένειν τοὺς ἐκεῖ κατερχομένους, καὶ παρὰ τὸ ῥᾳδίως μανθάνειν καὶ φθείρεσθαι. ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ἵνα μὴ μακρηγορῶ. Στυγὸς κελαινῆς.] καὶ ἡ Στὺξ, λίμνη τοῦ ᾅδου, παρὰ τὸ στυγεῖσθαι τὰ ἐκεῖ. ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἑτέρα, διακόπτουσα τῇ ψυχρότητι πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων. Τερμιεύς.] ὁ Ζεὺς, ὡς ἀρχὴ, καὶ τέρμα πάντων. Ὁρκωμότους.]

EMENDATIONES.

1 Hæc paulo infra posita, in proprium locum reposui, ope Seld. 2 Μέσοι, pro μέσον, ex Grav. Hujus emendationis necessitas clarius patebit, si conferantur quæ prius dicit Scholiastes ad v. 44. hujus Poematis. * Ex Bar & Grav. 3 Περιφερής, pro περιφερὴς, ex MSS. omnibus. 4 Ὑπερπτῆναι, pro περιιπτᾶσθαι, legendum esse putavit Cluver. Italiæ antiq. lib. I. p. 152. 5 Ἐκεῖ γὰρ καὶ pro ἐκεῖ καὶ, ex Bar. & Grav. ἐκεῖ καὶ Seld. 6 Ὑπερπτῆναι, pro ὑπερπετασθῆναι ex Grav. 7 Ὀπισθάγκωνας, pro ἐπισθάγκωνας, ex emendatione Nic. Gerbelii. 8 Περὶ, pro παρὰ, ex MSS omnibus.

[a] Πήληκα κόρσῃ κίονος προσαρμόσας.	Galeam columnæ capiti appendens.
Κτενεῖ δὲ κούρας Τηθύος παιδὸς τριπλᾶς,	Tres autem occidet Tethyis Neptes Virgines,
[b] Οἴμας μελῳδοῦ μητρὸς [c] ἐκμεμαγμένας,	Canoræ Matris cantus exprimentes,
[d] Αὐτοκτόνοις ῥιφαῖσιν ἐξ ἄκρας σκοπῆς	Spontaneis jactibus ex alta specula
715 Τυρσηνικὸν πρὸς κῦμα δυπτούσας πτεροῖς,	In undam Tyrrhenam pennis urinantes,
Ὅπου λινεργὴς κλῶσις ἑλκύσει πικρά.	Quo lanificum trahet acerbum stamen.
Τὴν μὲν, Φαλήρου τύρσις ἐκβεβρασμένην,	Unam quidem Phaleri arx expulsam,
Γλάνις [e] τε ῥείθροις δέξεται τέγγων χθόνα·	Glanisque terram humectans excipiet:
Οὗ σῆμα [f] δωμήσαντες ἔγχωροι κόρης,	Ubi templum indigenæ extruentes puellæ,
720 Λοιβαῖσι καὶ θύσθλοισι Παρθενόπην βοῶν	Libaminibus Parthenopen, & sacrificiis boum
Ἔτεια κυδανοῦσιν, οἰωνὸν θεάν.	Quotannis honorabunt, volucrem Deam:

VARIANTES LECTIONES.

a Al. πήληκα. b Al. οἴμας cum aspero c Ἐκμεμαγμένας Seld. d Al. αὐτοκτόνοις vel αὐτοβόλοις. e Δὲ Bar. f Δωμήσαντες Bar. aliique, & Seld. Sed in hac linea secti ω superducta est, eaque videtur lectionis diversitas significari.

ὅρκον γὰρ τῶν θεῶν μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἐποίησε τὴν Στύγα, καὶ λοιβὰς, ἤτοι θυσίας, ἀφοσιούμενος χρυσοῖς ποτηρίοις ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτῆς, ὅτε ἔμελλε στρατεῦσαι πρὸς πόλεμον Γιγάντων καὶ Τιτάνων. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ διὰ τοῦτό φησι τὸν Δία ὅρκον θεῶν ποιῆσαι τὴν Στύγα, ὅτι πρώτη τῶν λοιπῶν θεῶν σὺν τοῖς ἰδίοις παισὶν εἰς τὴν κατὰ Τιτάνων μάχην ἦλθε συνεργὸς τοῦ Διός. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Λιπὼν δὲ Ἀνθηδόνος ὑψηλὸν κλέτας ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τόδε, καὶ τάδε, ὅσα ὁ Ζεὺς τάδε ἐποίησε, θήσει αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς δαῖνος, ἤτοι δῶρον καὶ ἀνάθημα, τίνι; τῇ Δαείρᾳ καὶ κοπλικῇ καὶ ἀναιρετικῇ, ἤτοι τῇ Περσεφόνῃ, καὶ τοῦ συνευνέτῃ ταύτης Ἅδῃ, μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ἀπὸ τοῦ ᾅδου. τί δαῖνος θήσει; πήληκα καὶ περικεφαλαίαν, τῇ κόρσῃ καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ κίονος προσαρμόσας καὶ θεὶς τὴν πήληκα. ἱστορεῖται γὰρ, ὅτι μετὰ τὸ ἀνελθεῖν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐκ τοῦ ᾅδου ἀνέγειρε κίονα τῷ Ἅδῃ καὶ τῇ Περσεφόνῃ, ἐφ' ᾧ καὶ τὴν περικεφαλαίαν αὐτῷ ἀνέθηκε. Περσεφόνη δὲ, καὶ Ἶσις, ἡ Γῆ, καὶ Ῥέα, καὶ Ἑστία, καὶ Πανδώρα, καὶ ἕτερα μυρία ὀνομάζεται. [1] Δαείρα δὲ, παρὰ τὸ δᾷδα, δᾳδοῦχος γὰρ ἡ θεός.

711. Κόρσῃ.] ἡ [2] μήνιγξ, καὶ ἡ κεφαλὴ, ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς,

Ὡς πολλῶν μὲν κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν.

712. Κτενεῖ δὲ κούρας.] τὰς Σειρῆνας λέγει, Παρθενόπην, Λευκωσίαν, καὶ Λίγειαν. τινὲς δὲ ἑτέρως ταύτας φασίν. ἦσαν δὲ θυγατέρες Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης, ὁ δὲ Ἀχελῷος υἱὸς ἦν Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. αἱ Σειρῆνες γὰρ μὴ φέρουσαι τὴν ὑπὸ Ὀδυσσέως ἧτταν, ἑαυτὰς κατεθαλάττωσαν· ᾤκουν δὲ αἱ Σειρῆνες, κατὰ μὲν τινας, ἐν Πελωρίδι, κατὰ δὲ ἄλλους, ἐν ταῖς Σειρηνούσαις, αἵ εἰσι τρεῖς ἄκραι τῆς Ἰταλίας. Ἄλλοι δὲ ἄλλως καλοῦσι ταύτας, Πεισινόην, Ἀγλαόπην, Θελξιέπειαν. τούτων ἡ μὲν ἐκιθάριζεν, ἡ δὲ ᾖδεν, ἡ δὲ ηὔλει, καὶ διὰ τούτων κηλημένους ἔπειθον τοὺς παραπλέοντας.

715. Δυπτούσας πτεροῖς.] πλεούσας ἐν τοῖς πτεροῖς, ἐπειδὴ, ὡς ἔφην, τὰ ἄνω παρθένων εἶχον, τὰ δὲ κάτω ὄρνιθες οὖσαι πτερὰ ἔχουσαι.

716. Ὅπου λινεργής.] ὅπου ὁ τῶν Μοιρῶν λίνος ὁ πικρὸς, τουτέστι τὸ πεπρωμένον, ἀποθανεῖν αὐταῖς ἐπεκλώσατο.

717. Τὴν μὲν Φαλήρου.] Φάληρος, τύραννος Σικελίας, ἔκτισε τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν, τοὺς ἐπιβουλευομένους πρὸς αὐτὸν δεινῶς κολάζων καὶ ἀναιρῶν. λέγει οὖν τὴν Παρθενόπην ἐκεῖ ἐκπεσεῖν. Διόδωρος δὲ ὁ Σικελὸς, καὶ ὁ Ὀππιανὸς τὴν Νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλέους * φησὶ * κτισθῆναι. καὶ φησὶν ὁ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς,

——— νέον πέδον Ἡρακλῆος,

αὐτὴν τὴν Νεάπολιν λέγων. μέμνηται τοῦ Φαλήρου καὶ Καλλίμαχος λέγων,

[3] Κεῖνε Φάληρος πρᾶξιν ἀπεπλάσατο.

Τύρσις.] τὸ τεῖχος, ὅτι Τυρσηνοὶ πρῶτον ἐφεῦρον τὴν τειχοποιΐαν.

718. Γλάνις.] ποταμὸς Ἰταλίας, καὶ Κύμης, ἔνθα καὶ ὁμώνυμος αὐτῷ ἰχθὺς, ὥς φασι, γίνεται, οὐχ ὁ πολὺ λίαν ὠφέλιμος, ἀλλὰ [4] μόνος τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ ποταμῷ. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ποταμὸς Ἰταλίας Γλάνις, καὶ ἄλλος Ἰβηρίας.

719. [5] Δωμήσαντες.] τὸ δω μακρὸν ὁ Τζέτζης γράφει, τιθεὶς ἄνω αὐτοῦ μακρὰν, καί φησιν, ὅτι ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ̄, καὶ ἔστι κοινὴ συλλαβὴ, τὰ γὰρ ἀμετάβολα ἐκτείνει, ὁπότε ὁ μετρικὸς βούλοιτο. εἰ δὲ μέγα φησί τις τοῦτο γράφεσθαι, γινωσκέτω λέγειν, ὅτι Ἀττικῇ ἐκτάσει τοῦτο γέγονε, καὶ μὴ κτυπείσθω καὶ ἀναιτίως [6] γραφέτω.

721. Οἰωνὸν θεάν.] διὰ τὸ ὀρνιθομιγεῖς εἶναι τὰς Σειρῆνας, οἰωνὸν καλεῖ. Θεὰς δὲ, διὰ τὸ τοσαύτην ἔχειν δύναμιν θελκτικὴν, ὥστε κατέχειν καὶ ἀναιρεῖν τοὺς ἀκούοντας τοῦ μέλους αὐτῶν.

EMENDATIONES.

[1] Hæc paullo post occurrebant, Ego vero in suum locum reduxi. [2] Μῆνιγξ, pro μήνιξ, ex Bar. ut supra. * Ex MSS. utroque [illegible] Grav. [3] Ita scribo hunc Callimachi versum. Τὸν [illegible] Impress. [illegible] Seld. [4] Μόνη τὸ [illegible] Bar. [5] Δωμήσαντες, pro δομήσαντες, ex MSS. utroque, itaque scribendum ipsa verba clamant. [6] Γραφέτω, pro γράφητα, ex MSS. omnibus.

722, 723.

Ἀκτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν εἰς Ἐνιπέως	In ripam autem eminentem Enipei
Λευκωσία ῥιφεῖσα, τὴν ἐπώνυμον	Ejecta Leucosia, cognominem diu
Πέτραν ὀχήσει δαρὸν, ἔνθα λάβρος Ἲς,	Occupabit Insulam, ubi violentus Is,
725 Γείτων θ' ὁ Λᾶρις [a] ἐξερεύγονται ποτά.	Vicinusque Laris eructant latices.
Λίγεια δ' εἰς [b] Τέρειναν ἐκναυσθλώσεται,	Ligea denique in Terinam exponetur,
Κλύδωνα [c] χελλύσσουσα· τὴν δὲ [d] ναυβάται	Undam eructans: quam nautæ
[e] Κρόκαισι [f] ταρχύσουσιν ἐν παρακτίαις,	In arena sepelient litorali,
[g] Ὠκινάρου δίναισιν [h] ἀγχιτέρμονα.	Ocinari vorticibus conterminam.
730 Λούσει δὲ σῆμα βούκερως νασμοῖς Ἄρης,	Abluet autem sepulcrum Corniger fortis,
Ορνιθόπαιδος ἴσμα φοιβάζων ποτοῖς.	Semiavis extergens aquis monumentum.
Πρώτῃ δὲ καί ποτ' [i] αὖθι συγγόνων θεᾷ	Primæ porrò quondam sororum Deæ
Κραίνων ἁπάσης [k] Μόψοπος ναυαρχίας	Imperator totius Atticæ classis
Πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυνεῖ δρόμον,	Vectoribus lampadiferum instituet cursum,
735 Χρησμοῖς πιθήσας· ὅν ποτ' αὐξήσει λεὼς	Oraculis obtemperans: quem augebit populus
Νεαπολιτῶν, οἳ παρ' ἄκλυστον [l] σκέπας	Neapolita, qui prope tranquillum tegmen

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἐξερεύγεται. b Al. Τέρινον. c Χελλύσσουσα MSS. uterque. χελύσσουσα al. d Al. ναυβάται. e Κρόκαισι Seld. f Al. ταρχύσουσιν g Ὠκινάρου Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. al. Ὠκινάρου. h Ἀγχιτέρμονα Seld. i Al. Αὖθις. al. αὐθι. k Al. Μόψοπος. l Σκέπας Seld.

722, 723, 724, 725. Ἀκτὴν δὲ τὴν προὔχουσαν.] Ἐνιπεὺς, ὁ Ποσειδῶν, παρὰ Μιλησίοις τιμᾶται. εἰς δὲ τὸ Ποσειδώνιον τὸ ἐνθάδε ἐκριφεῖσα ἡ Λευκωσία, ἡ Σειρήν. Προὔχουσαν.] τὴν προκειμένην εἰς θάλασσαν, λέγει δὲ τὸ Ποσειδώνιον ἄκρον. Πέτραν δὲ, νῦν τὴν νῆσον λέγει. Λευκωσία δὲ, ἡ νῆσος ἀπὸ ταύτης τῆς Σειρῆνος Λευκωσίας ἐκλήθη. * Ἲς, καὶ Λᾶρις, ποταμοὶ Ἰταλίας. * [1] Ποτά.] ὁ ποτός ἐστι, νῦν δὲ τὸ ῥῆμα μεταπλασμὸς, ἀπὸ ἀρσενικοῦ εἰς οὐδέτερον. * Λευκωσία, μία τῶν Σειρήνων· ἡ δὲ Παρθενόπη μία, πρώτη οὖσα ἐν αὐταῖς. Παρθενόπην δὲ λέγει, διὰ τὸ ἔχειν παρθένου φωνὴν, ἢ διὰ τὸ ὁμοιοῦσθαι παρθένῳ μικρᾷ. Λευκωσία δὲ πάλιν, ἡ λευκωτέρα, ἔχουσα λευκὰ ὦτα, ἢ Λεύκου τινὸς θυγάτηρ, ἢ τὰ τῆς Λεύκης ὦτα χέουσα. Λίγεια, διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς τραγῳδίας αὐτῆς.

726. Τέρεινα.] πόλις Ἰταλίας. * Ἐκναυσθλώσεται.] ναυσθλωθήσεται ἐπὶ κυρίως, τὸ μετὰ νηὸς ἐκπλεύσαι. νῦν δὲ τὸ ἐκριφῆναι ὑπὸ τῶν κυμάτων.

727. Χελύσσουσα.] ἐν λάμβδα γράφει ὁ Τζέτζης, φησὶ μὴ εἶναι τὸν στίχον ἐπλασμένον· κοινὴν γὰρ λέγει ταύτην συλλαβὴν, ἐκτείνεσθαι δὲ τὸ ε ὑπὸ τοῦ λ ἀμεταβόλου ὄντος, ὥσπερ καὶ πρὶν ἔφην. καὶ τὰ δασέα ὁμοίως ἐκτείνουσι τὰ [2] βραχέα, εἰ ἐμπροσθεν αὐτῶν εὑρεθεῖεν. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δύο λ γράφουσι, λέγοντες κατὰ πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἓν λ. χελλύσσουσα γὰρ, ἡ διαπλέουσα καὶ ναχουμένη· καὶ γὰρ οἱ ναχόμενοι, τοῖς χείλεσιν ὠθοῦσι τὸ ὕδωρ, [3] τὸ δὲ θέμα χελύω.

729, 730. Ὠκινάρου δίναισιν.] Ὠκίναρος, ποταμὸς παρὰ Τέρειναν, Ἄρης, ἤτοι ἰσχυρὸς, λεγόμενος, καὶ βούκερως διὰ τὸ ἠχητικὸν, ὅτι τοὺς ποταμοὺς κερατοφόρους καὶ βουκεφάλους εἰσάγουσιν, ἴσως διὰ τὸ βίαιον, καὶ ἠχῶδες, καὶ βρυχητικὸν τῶν ῥευμάτων· Ἄρης γὰρ οὐκ ἔστι ποταμὸς παρὰ Τέρειναν, [4] Ἐπεὶ δὲ ὅθεν ἐπιθετικῶς αὐτὸ ἐδέξατο ἐπὶ τοῦ Ὠκινάρου.

731. Ορνιθόπαιδος.] τῆς [5] ὀρνιθοφυοῦς. τὸ δὲ ὀρνιθόπαις, καὶ καλλίπαις, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ τὰ ὅμοια, διπλῶς νοοῦνται, ἡ δὲ ἔννοια ἐξελέγχει τὴν ἀλήθειαν· ὀρνιθόπαις γὰρ λέγεται, καὶ ὁ ὄρνιθος παῖς, καὶ ὁ ὀρνιθόμορφος παῖς, ὡς νοεῖται νῦν. καλλίπαις δὲ, ὁ καλῆς μητρὸς παῖς, καὶ ὁ καλὸς παῖς. ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρεῖος παῖς, καὶ ὁ ἀνδρεῖος παῖς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως· ἐλέγχει δὲ τὸ πῶς χρὴ νοεῖν ταῦτα ἡ ἔννοια. Ἴσμα.] ἵδρυμα, τάφον, παρὰ τὸ ἵζω ἷσμα. Φοιβάζων δὲ, πλύνων, [6] καθαίρων τοῖς ὕδασιν· ὅθεν φοῖβον, τὸ ὕδωρ, καὶ πᾶν καθαρόν.

732, 733. Πρώτῃ δὲ καί ποτ' αὖθις.] [7] Τίμαιος ὁ Σικελικός φησι Διότιμον, τὸν Ἀθηναίων ναύαρχον, παραγενόμενον εἰς Νεάπολιν, κατὰ χρησμὸν θῦσαι τῇ Παρθενόπῃ, καὶ δρόμον ποιῆσαι λαμπαδικὸν, ὅθεν λαμπαδικὸν ἀγῶνα καὶ δρόμον οἱ Νεαπολῖται ἐτησίως ἐτέλουν. Μοψοπία δὲ πάλαι ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττικὴ χώρα, καὶ αἱ Ἀθῆναι, ἀπό τινος Μόψοπος. Διότιμος δὲ εἰς Νεάπολιν ἦλθεν, [8] ὅτε στρατηγὸς ὢν τῶν Ἀθηναίων, ἐπολέμει τοῖς Σικελοῖς.

736, 737. Ἄκλυστον.] ἀπολύκλυστον, ἢ [9] ἀκύμαστον. Μεσολαβὸς δὲ, ὅρμος, ἤτοι λιμὴν, Νεαπολιτῶν, καταχρηστικῶς δὲ

EMENDATIONES.

r * Hæc adjeci ex Grav & Bar. [1] Ποτά, pro ὁ ποτά, ex MSS. utroque. * Hæc ex Barocciano penu deprompsi, & in nonnullis vocibus emendavi. Eorum partem agnoscit etiam Grav. [2] Βραχέα, pro βραχέα, ex MSS. utroque. [3] Τὸ δὲ θέμα χελύω abest ex omnibus MSS. [4] Ἀεὶ Grav. Οὐκ Bar. [5] Ὀρνιθομόρφου, pro ὀρνιθοφυοῦς, ex Seld. & Grav. ὀρνιθομόρφου Bar. [6] Καθαίρων, pro καταίθων, ex Bar. & Grav. [7] Τίμαιος, pro Τιμαγένης ex MSS. omnibus. [8] Pro ὅτι, posui ὅτε, quod rectius videtur. [9] Ἀκύμαστον Grav.

Ορμων [a] Μισίωνος [b] στυφλὰ νάσσονται κλίτη.	Miseni portuum saxosa habitabit promontoria.
Βύκτας [c] δ᾽ ἐν ἀσκῷ [d] συγκατακλείσας βοός,	Ventis autem in utre conclusis bubulo,
[e] Παλινστροβήτοις πημοναῖς [f] ἀλώμενος,	Retrogradis errans damnis,
740 Κεραυνίῃ μάστιγι [g] συμφλεχθήσεται	Fulmineo flagellabitur flagello
[h] Καύηξ, ἐρινοῦ προσκαθήμενος κλάδῳ,	Larus, caprifici insidens ramo,
Ως μὴ καταβρώξῃ [i] νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων,	Ne ipsum devoret æstus inter fluctus,
Χάρυβδιν ἐκφυσῶσαν ἑλκύσας [k] βυθῷ.	Charybdin è gurgitibus efflantem trahens.

VARIANTES LECTIONES.

a Μισήνου al. b Στύφλα paroxyton. al. c Δ᾽ nonnulli haud agnoscunt. d Al. συγκατακλείσας. e Al. παλινστρεμβήτοις. f Al. ἀλώμενος cum aspero. g Al. μαστιχθήσεται. h Al. καύαξ. i Al. μιν. k Βυθοῦ Bar. aliique. βυθῶν al.

λέγεται ὅρμος ὁ λιμήν. Λιμὴν γὰρ λέγεται τὸ ὅλον πλάτος, καὶ ὁ κόλπος, ὅπου καλαίρουσιν αἱ ὁλκάδες. Ορμος δὲ, ὁ τόπος μιᾶς ἐνόρμου ὁλκάδος. Μισηνὸς δὲ, ὄρος Νεαπολιτῶν. Στυφλὰ κλίτη.] τραχέα μέρη καὶ κλίματα, ἢ ἀκρωτήρια.

738. Βύκτας δ᾽ ἐν ἀσκῷ.] Αἴολος, ὁ Ιππότου, ἐν Ρηγίῳ τῆς Ιταλίας ὢν βασιλεὺς ἀστρονομικώτατος καὶ πολύπειρος, ἐρρέθη μᾶλλον εἰδέναι περὶ τῶν ἀνέμων, χάριν τῶν ναυτιλλομένων, καὶ προλέγειν, ὡς τυχὸν, εἰ ἐν Ταύρῳ ἄστρῳ πλεύσειεν, μέχρι τῆς δὲ Ζέφυρος αὐτοῖς ἔσται τριῶν ἀνέμων, εἰ ἐν δύσει τοῦ κυνὸς τοιόσδε, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ ἕτερος, καὶ τούτου ἕνεκα ἐμυθεύσατο αὐτὸν δεσπότην εἶναι ἀνέμων. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν [1] Αμακλείδην, καὶ Πρωτοκλῆ, καὶ Πρωτοκρέοντα, ὥς φησιν Ορφεύς, οὕτως οὖν ἔφασαν αὐτοὺς καὶ δεσπότας εἶναι ἀνέμων, ὡς καὶ δῆσαι ἀσκοῖς, ὃν βούλοιντο αὐτῶν, τοὺς δ᾽ ἄλλους ἐᾶν πνεῖν. οὕτω γοῦν φασὶ καὶ τοῦτον τὸν Αἴολον τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐν τῷ ἀσκῷ καταδήσαντα, δοῦναι τῷ Οδυσσεῖ, Ζέφυρον δὲ μόνον ἐᾶσαι, ὡς αὐτῷ χρειωδέστατον καὶ φορόν. καὶ Ομηρος,

Δῶκέ μοι ἐκδείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
Ενθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Η μὲν παυέμεναι, ἠδ᾽ ὀρνύμεν᾽ ὅν κ᾽ ἐθέλησιν.

Εγὼ δὲ καὶ τὸν ἀσκὸν δέχομαι· φασὶ γὰρ οἱ [2] μηχανικοὶ, καὶ οἱ τὰ ἀερομετρικὰ γράφοντες, ὡς ἐάν τις δελφῖνα ποιήσῃ ἀσκὸν, ἐκδείρας αὐτὸν, καὶ ἔχων παρ᾽ ἑαυτῷ, ποιήσει πνεῖν ὃν ἂν βούλοιτο ἄνεμον. καὶ ἴσως καὶ οὗτος ὁ Αἴολος ἦν ἂν μαγικώτατος. τούτου δὲ τοῦ Αἰόλου υἱὸς ἦν Ιόκαστος, ὃς τὸ Ρήγιον ἔκτισεν, ὥς φησι Καλλίμαχος,

Ρήγιον ἄστυ λιπὼν [3] Ιοκάστου Αἰολίδαο.

739. Παλινστροβήτοις.] Οδυσσεὺς τοὺς ἐναντίους ἀνέμους ἐγκαταλεισμένους ἔχων ἐν τῷ ἀσκῷ, μόνῳ δὲ ναυτιλλόμενος τῷ Ζεφύρῳ, ἐννέα νυχθήμερα πλεύσας, τῷ δεκάτῳ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδα. καὶ πυρπολοῦντας τινὰς θεασάμενος, κοπιάσας, ὡς ἀεὶ τὸν πόδα τῆς νηὸς ἔχων, ἐνύσταξεν. οἱ φίλοι δὲ τότε λύουσι τὸν ἀσκὸν, χρυσὸν νομίσαντες ἔχειν. ἐκχυθέντων δὲ τῶν ἀνέμων, καὶ ἀντιπνόως ταραξάντων τὸ πέλαγος, πάλιν εἰς τὴν Αἰολίαν ὑπέστρεψαν ἄκοντες, τοῖς ἀνέμοις φερόμενοι. ὁ δὲ Αἴολος δυσμενῶς αὐτὸν ἀπέπεμψε, λέγων,

Ερρ᾽ ἐκ νήσου θᾶσσον, [4] ἐλέγχιστε ζωόντων,
[5] Ερρ᾽, ἐπεὶ ἆρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ᾽ ἱκάνεις.

740. Κεραυνίῃ μάστιγι.] Οδυσσεὺς μετὰ τῶν φίλων αὐτοῦ κατελθὼν ἐπὶ τὴν [6] Θρινακίαν νῆσον, ὅπου αἱ τοῦ Ηλίου βόες ἐνέμοντο, * πλεῖστον χρόνον μένων ἐκεῖ διετέλει, διὰ τὸ μὴ τοὺς ἀνέμους ἐπιτηδείους εἶναι πρὸς τὸ πλεῖν. οἱ δὲ ἑταῖροι αὐτοῦ καταναλώσαντες πάντα τὰ χρειώδη, καὶ λιμῷ συνεχόμενοι, τοῦ Οδυσσέως ἐν τῇ νήσῳ διατρίβοντος, αὐτοὶ κρατήσαντες τῶν τοῦ Ηλίου βοῶν τινας ἀπέκτειναν. πλησίον γὰρ αὐτῶν ἐνέμοντο. * ὁ Ηλιος δὲ μαθὼν τοῦτο παρὰ Λαμπετίης, τῷ Διὶ ἀπαγγέλλει, λέγων,

Ζεῦ πάτερ, [7] ἠδ᾽ ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
[8] Τίσετε δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω [9] Οδυσῆος·
Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ᾽ ἀμοιβὴν,
Δύσομαι εἰς Αΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι [10] φαείνω.

Ο δὲ Ζεὺς ὀργισθεὶς, [11] αὐτοὺς ἐκεραύνωσεν. Κακῶς, καὶ συγκεχυμένως, καὶ ἀδιαρθρώτως ὁ Λυκόφρων τὴν περὶ Οδυσσέως ἱστορίαν λέγει. οὐ γὰρ τῇ τότε στροφῇ τὸ τοῦ Οδυσσέως πλοῖον ἐκεραυνώθη, οὐδὲ αὐτὸς ὁ Οδυσσεὺς κατὰ τοῦτον φαινόμενος, κεραυνωθεὶς καύηξ καὶ λάρος, καὶ καθήμενος μετὰ τὸ κεραυνῶσαι ἐν τῷ κλάδῳ τῆς συκῆς, ἵνα μὴ ἀποπνιγῇ ὑπὸ τῆς Χαρύβδεως, [12] ἀλλαχοῦ δὲ ἐκεραυνώθη τὸ πλοῖον αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ τὴν [13] τρόπιν κατέχων, ὑπεστράφη τοῖς ἀνέμοις περὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ πρὸς τῇ ἐκεῖ ἀπεκρεμάσθη συκῇ, μετὰ τὸ οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ ἐν τῇ Σικελίᾳ τὰς τοῦ Ηλίου κατέφαγον βόας.

741. Καύηξ.] οὗτος μὲν καύηξ φησίν, ὁ δὲ Ιππῶναξ καύης λέγει οὑτωσί,

Κίκων δ᾽ ὁ πανδάλητος ἡμμερος καύης.

Καύης δ᾽ ὁ λάρος, κατ᾽ [14] Αἰνιᾶνας, ἐστίν. Ερινοῦ.] ἐρινεοῦ, καὶ ἐν συγκοπῇ ἐρινοῦ. ἐρινεὸν δὲ οἱ πολλοί φασιν εἶναι τῆς ἀγρίας συκῆν. οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο, ἀλλ᾽ ὁ ἐρινεὸς εἶδός ἐστι συκῆς, ἀπὸ Ερινεοῦ, πόλεως Δωρικῆς. [15] ἑξάπολις γάρ ἐστιν ἡ Δωρίς, ἧς μία πόλις ὁ Ερινεὸς, ἐν ᾗ εἰσὶ συκαῖ λεγόμεναι Ερινεοὶ, ὡς Δαμασκηναί, Ανατολικαί, καὶ [16] Κυδώνεια μῆλα. [17] Πᾶσαν τὴν Οδυσσέως ἱστορίαν ἐν βραχεῖ ἐρῶ, μετὰ τὸ λῆξαι τὸν τοῦ Λυκόφρονος ἐκεῖθεν, τῶν περὶ τούτου τοῦ Οδυσσέως λεγομένων.

743. Χάρυβδιν.] ἡ τῆς θαλάσσης ἀναρρόφησις, ἡ Χάρυβδις τῆς ἡμέρας τρίτον συναπόσπατο ὕδωρ, καὶ πάλιν ἀνίει.

EMENDATIONES.

1 Ατακλείδην Bar. & Grav. Αμακλείδην vocat Etymolog. Et idem pro Πρωτοκλῆ habet Πρωτόκλεα, ideoque hoc ex loco emendari poterit. 2 Quid si μαγικοὶ legas? 3 Ιοκάστου pro κοκάστου, ex MSS omnibus. 4 Ελέγχιστε alii. Gerbel. 5 Ita emendavit hunc versum Gerbelius. Ερρ᾽ ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ᾽ ἱκάνεις, prius scriptum fuit. 6 Θρινακίαν, pro Θρινακίαν, ex emendatione Nic. Gerbelii. * Hæc adjeci ex Seld. eaque è cæteris excidisse evincit sententiarum præcedentis, & sequentis incohærentia. 7 Οἵ δ᾽ Seld. 8 Τίσαι apud Homerum legitur. 9 Οδυσῆος, pro Οδυσσεῖ, ex Seld. & ipso Homero. 10 Φαείνω apud Homerum. Cæterum hunc versum sic profert Seld. Δύσομαι ἐν νεκύεσσι, καὶ εἰς Αΐδαο φαείνω. 11 Αὐτοὺς, pro αὐτοῦ, ex Seld. & emendatione Nic. Gerbelii. 12 Αλλαχοῦ δὲ, pro ἀλλ᾽ ὅτι, ex Seld. 13 Τρόπιν, pro τρόπιν, ex Bar. & Grav. τρόπιν Seld. 14 Αἰνιᾶνας, pro αἰνίανας, quod habebant Impress. Ενιᾶνας Bar. & Grav. Ενιᾶνας Seld. 15 Εξάπολις γάρ ἐστιν, lego ex Seld. ς᾽ γὰρ πόλεις εἰσὶ Impress. ἓξ γὰρ πόλεις Bar. & Grav. ἓξ γὰρ πόλεων Gerbel. 16 Κυδώνεια, pro κυδώνια, ex Seld. & Nic. Gerbelio. Κυδώνια Bar. & Grav. 17 Πᾶσαν δὲ τὴν, pro πάλιν τὴν, ex MSS omnibus. Nam post v. 814. ubi Ulyssis historiæ finem ponit Cassandra, totam simul percurrit Scholiastes, sic incipiens: Αλλὰ τὴν Οδυσσέως πᾶσαν ὑπόθεσιν κεφαλαιωδῶς λεκτέον.

744. Βαιὸν

Βαιὸν δὲ τερφθεὶς [a] τοῖς Ἀτλαντίδος γάμοις,	Paulisper deinde nuptiis Atlantidis delectatus,
745 Ἀναυλόχητον, [b] αὐτοκαύδαλον σκάφος	Navalibus carens, ac tumultuarium navigium
Βῆναι [c] ταλάσσει, καὶ [d] κυβερνήσει τάλας	Conscendere audebit, & gubernabit miser
Αὐτεργότευκτον βάριν, [e] εἰς μέσην τρόπιν	A se factam ratem, in carina media
Εἰκαῖα γόμφοις προστεταργανωμένην·	Temere clavis devinctam:
Ἧς, οἷα τυτθὸν, Ἀμφίβαιος ἐκβράσας,	Ex qua illum Neptunus ejiciens,
750 Τῆς κηρύλου δάμαρτος ἄπτιλον σπόρον,	Tanquam parvum halcedinis implumem partum,
Αὐταῖς μεσόδμαις, καὶ σὺν ἰκρίοις βαλεῖ	Cum antemnis, & medianis jaciet
Πρὸς κῦμα [f] δύπτην ἐμπεπλεγμένον κάλοις.	In mare urinatorem rudentibus innexum.
Πόντου δ' ἄυπνος ἐνσπαιρόμενος μυχοῖς,	In marinis autem specubus jactatus insomnis,
Ἀσῷ σύνοικος [g] Θρῃκίας [h] Ἀνθηδόνος	Anthedonis Thressæ civi contubernalis
755 Ἔσται, παρ' ἄλλου δ' ἄλλος, ὡς πεύκης [i] κλάδον	Erit, alio post alium, ceu pinûs corticem,

VARIANTES LECTIONES.

a Τῆς *Bar.* aliique. b Al. αὐτοκάβδαλον. al. αὐτοσχέδιον. c Ταλάσει *Seld.* aliique. d Al. κυβερνήτης. e Al. lr. f Δύπτην *Bar.* ubi tamen τ manus aliqua recentior superscripsit. g Θρῄκιας al. h Post Ἀνθηδόνος periodum faciunt *Impress.* nonnullæ, & *Seld.* i Κλάδος rescribendum putavit *Joseph. Scaliger.*

744. Βαιὸν δὲ τερφθείς.] πῶς φησὶ βαιὸν; ἑπτὰ γὰρ ἔτη ἐποίησεν Ὀδυσσεὺς παρὰ τῇ Καλυψοῖ. ῥητέον οὖν, ὅτι βαιὸν εἶπεν, ὡς πρὸς τὸ βάλλειν ἐκείνης, καὶ ξ' γὰρ ἔτη ὀλίγα ἂν ἐλογίσθησαν [1] ἐκείνῃ· αὕτη γὰρ δὴ ἠθέλησεν συνεῖναι αὐτὸν αὐτῇ, καὶ [a] ἀγήρaον θήσειν καὶ ἀθάνατον ἤματα πάντα.

745. Ἀναυλόχητον.] τὸ μικρὸν λέγει ναῦν, καθὸ ὑπὸ ταύτην οὐκ ὠχεῖτο· οὐ γὰρ ἦν ναῦς, ἀλλὰ σχεδία, ἤτοι αὐτοσχέδιον πλοῖον, οὐδὲ τῶν ἐν ὅρμῳ καὶ λιμέσι καταλεγομένων. ναυλόχους γὰρ ἔλεγον τοὺς λιμένας, τοὺς τὰς ναῦς [3] ὑποδεχομένους, ἢ τοὺς τὰς ναῦς λοχῶντας. Αὐτοκαύδαλον.] αὐτοσχέδιον, τὸ εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε γεγονός. εἴρηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν ἀλφίτων· αὐτοκάβδαλα γὰρ λέγεται κυρίως, τὰ ὡς ἔτυχε φυραθέντα ἄλευρα.

747. Αὐτεργότευκτον βάριν.] αὐτοσχέδιον πλοῖον. βάρις δὲ ναῦν μὲν τὸ πλοῖον σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ θρόνους, πύργους, αὐλάς, στοάς, καὶ τοίχους.

748. Προστεταργανωμένην.] συμπεπλεγμένην. ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, ἤτοι τὸ πλεῖδον, παρὰ Ἀττικοῖς ταργάνη λέγεται· καὶ τὸ συνεπλεῖξε, ἐταργάνωσε.

749. [*] Ἀμφίβαιος.] ὁ Ποσειδῶν, παρὰ Κυρηναίοις. [*]

750, 751. Κήρυλος.] ὁ ἄρσην ἀλκύων· δάμαρ δὲ τούτου, ἡ θήλεια αὐτοῦ. [4] Ἄπτιλον δὲ νεῶν σπόρον, ὁ ἄπτερος νεοσσὸς· εἴωθε γὰρ ὁ κλύδων τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοσσοὺς διαφθείρειν, διὸ φασὶν ἑπτὰ ἡμέρας γαληνιᾶν τὴν θάλασσαν, ἡνίκα ᾠοτοκοῦσι, διὸ καλοῦνται αἱ ἡμέραι αὗται, ἀλκυονίδες. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἀφ' ἧστινος σχεδίας ὁ Ἀμφίβαιος καὶ Ποσειδῶν ἐκβράσας τὸν Ὀδυσσέα, εἶτα τυτθὸν ἄπτιλον σπόρον, ἤτοι μικρὸν ἄπτερον νεοσσὸν τῆς δάμαρτος καὶ τῆς [5] θηλείας τοῦ κηρύλου καὶ ἄρρενος ἀλκυόνος, βαλεῖ πρὸς τὸ κῦμα τὸν δύπτην, ἤτοι αὐτὸν τὸν κολυμβητὴν Ὀδυσσέα ἐμπεπλεγμένον κάλοις, βαλεῖ δὲ σὺν αὐταῖς ταῖς μεσόδμαις, καὶ τοῖς [6] ἰκρίοις. Ἡ οὕτως· Ὡς ἡ θάλασσα εἴωθε τοὺς τῶν ἀλκυόνων νεοττοὺς ἐκβράττειν, οὕτω καὶ ὁ Ποσειδῶν τὸν Ὀδυσσέα. Μεσόδμαι, λέγονται τὰ μέσα ξύλα τῆς σχεδίας καὶ τοῦ πλοίου. Ἴκρια δὲ, τὰ ὀρθὰ, καὶ τὰ καταστρώματα.

754. Ἀσῷ [7] σύνοικος.] Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόνιος ἦν ἁλιεύς, ἐμμανὴς δὲ γενόμενος, ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν. ἰχθῦς γὰρ ἁλιεύσας, καὶ ῥίψας νεκροὺς εἰς γῆν, εἶδε προσπηγγίσαντα βοτάνῃ καὶ ἀναζήσαντα. φαγὼν δὲ καὶ αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' οὐκ ἀγήρως, καὶ ἥλατο, ὥσπερ ἔφην, εἰς θάλασσαν. Μαντεύεται δὲ ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ Πρωτεύς, καὶ παρὰ Πινδάρῳ Τρίτων τοῖς Ἀργοναύταις· τὴν δὲ βοτάνην, ἧς ἐγεύσατο, φασί τινες ἀείζωον εἶναι. ἡ δὲ Ἀνθηδὼν, πόλις Βοιωτίας, ἣν ᾤκησαν Θρᾷκες. ὁ δὲ [8] Ἴστρος καὶ τῶν λεγομένων Ἀγειστπάδαι, Ἀνθηδόνα φησὶ πρότερον καλεῖσθαι. Σύνοικον δὲ τοῦ Γλαύκου λέγουσι γενέσθαι τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ ῥιφῆναι ἀπὸ τῆς σχεδίας εἰς τὴν θάλασσαν, ὥσπερ ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς γῆς ἥλατο, φαγὼν τὴν βοτάνην. Παρ' ἄλλου δ' ἄλλος.] Λεωνίδης ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας φησὶν ὄρος εἶναι, ἐν ᾧ πεύκας γίνεσθαι ὑπερμεγέθεις, ἐκ δὲ τούτων γίνεσθαι τοὺς φελλούς, οἷς χρῶνται πρὸς κουφισμὸν τῶν δικτύων [9] οἱ ἁλιεῖς. περιφραστικῶς δὲ πεύκης κλάδον εἴρηκε τὸν φελλόν. Ὅμηρος δὲ οὐ φελλὸν καλεῖ, ἀλλὰ φελλίαν, τὸ δένδρον, καὶ τὸν φελλόν. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Παρ' ἄλλου δ' ἄλλος βύκτης καὶ ἄνεμος ἐνθρώσκων καὶ ἐμπίπτων ἐν πνοαῖς, στροβήσει καὶ κινήσει τὸν Ὀδυσσέα, ὡς πεύκης κλάδον, ἤτοι φελλόν. τὸ δὲ σχῆμα ἐστὶν ἑρμηνευτικόν.

EMENDATIONES.

1 Ἐκείνῃ, pro ἐκείνη, quod habebant *Impress.* αὐτῇ *Seld.* a Ἀγήραον θήσειν καὶ ἀθάνατον ἤματα πάντα, pro ἀγήρατον θήσειν καὶ ἀθάνατον τὸ μετὰ πάντων nam respexit *Scholiastes* ad *Homeri* Odyss. ε'. v. cxxxvi. ubi Calypso de Ulysse hæc ait,

Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε, καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.

ἤματα πάντα etiam habet *Seld.* 3 Ὑποδεχομένους, pro ὑποδεδεγμένους. * Hæc deprompsi ex *Bar.* & *Grav.* 4 Ἄπτιλον δὲ νεῶν σπόρον, ὁ ἄπτερος, pro ἄπτηνα νῦν σπόρον.] ὁ ἄπτερος, ex MSS omnibus. 5 Θηλείας, pro θήλεος, ex MSS. omnibus. 6 ἰκρίοις, pro ἱερίοις, ex MSS. utroque. 7 Σύνοικος, pro σύνοικος, ex MSS utroque, & ipsius *Lycophronis* textu. 8 Ἴστρος, pro Ἰστρίτης, ex MSS. utroque 9 Οἱ ἁλιεῖς reposui, pro φασί, ex *Seld.*

757. Μόνος

Βύκτης [a] στροβήσει, φελλὸν [b] ἐνθρώσκων πνοαῖς.	Suber, vento jactante, insultante flatibus.
Μόλις δὲ Βύνης ἐκ παλιρροίας χαλῆς	Vix tandem Leucotheæ ex refluvio gravi
Ἄμπυξ σαώσει, στέρνα [c] δεδρυφαγμένον,	Reticulum servabit, pectora munitum,
Καὶ χεῖρας ἄκρας, αἷς [d] κραταιγεάπλους πέτρας	Manusque extremas, quibus carniscribas scopulos
760 Μάρπτων, ἀλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται	Apprehendens, ab exesis cruentabitur
[e] Στόρθυγξι· νῆσον δ' εἰς Κρόνῳ στυγουμένην	Cacuminibus: tum in Insulam Saturno invisam
Ἅρπην περάσας, μεζέων κρεανόμον,	Drepanum trajiciens, testiculorum laniatricem,
Ἄχλαινος ἱκέτης, πημάτων λυγρῶν κόπις,	Supplex nudus, ærumnarum tristium narrator,
Τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον,	Fabulosum recensebit luctum,
765 Ἀρὰς τελικὰς τοῦ τυφλωθέντος δάκοις.	Imprecationibus absolutis excæcati Monstri.
Οὔπω μάλ', οὔπω, μὴ [f] τόσος δ' ὕπνος λάβοι	Nondum sanè, nondum, nec talis capiat oblivionis
Λήθης [f] Μέλανθον ἐγκλιθένθ' [g] Ἱππηγέτην·	Somnus Melanthum Equestrem inclinatum:
Ἥξει γὰρ, ἥξει ναύλοχον Ῥείθρου σκέπας,	Veniet enim, veniet ad navalem Rithri portum,
Καὶ Νηρίτου πρηῶνας· ὄψεται δὲ πᾶν	Et Neriti cacumina: videbitque totam

VARIANTES LECTIONES.

a Στρεβώσει Bar. b Ενθρώσκων Seld. c Al. δεδρυφαγμένα. d Κραταιγεάπλους MSS. uterque. & alii. κραταιγεάπλοις al. e Στόρθυγξι Bar. aliique. σόρτυγξι al. f Τόσος δ' al. τοσὸς δ' Bar. g Al. Μελάνθεον. al. Μελανθόν. al. Μέλανθον. h Ἱππηγέτη Seld.

757. Μόλις δὲ Βύνης.] τὸ ἑξῆς· Βύνης καὶ τῆς Ἰνοῦς, τῆς καὶ Λευκοθέας, ὁ ἄμπυξ σώσει· ἔστι δὲ κεφαλόδεσμον γυναικεῖον, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τε, ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην.

Μόλις δὲ Βύνης.] ὁ Ἑρμῆς ἐστάλη παρὰ τοῦ Διὸς εἰς Καλυψὼ, ὅπως αὐτὴν πείσῃ ἐκπέμψαι τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἡ δὲ πρῶτον τῷ Ὀδυσσεῖ προστάξασα κατασκευάσαι σχεδίαν, ἔπειτα δὲ αὐτὸν ἐκπέμπει μετὰ ἐσθήτων, καὶ ἄλλων πολλῶν [a] κειμηλίων· ιζ' μὲν ἤματα πλέων, τῇ ιη' δὲ προσήγγισε τῇ τῶν Φαιάκων γῇ· ὁ δὲ Ποσειδῶν αὐτὸν θεασάμενος, παντοίας ἀνέμων θυέλλας ἤγαγε, διὸ καὶ τῆς σχεδίας αὐτὸν μακρὰν ἤγαγε, καὶ ἀπέῤῥιψε, κατάξας αὐτήν· ἡ Λευκοθέα δὲ δοῦσα τὸ αὐτῆς κρήδεμνον, αὐτὸν διεσώσατο.

758. Δεδρυφαγμένον.] ἐντετυλιγμένον, ἠσφαλισμένον.

759. Κραταιγεάπλους.] τὰς κρεαγραπτούσας, τραχείας· τὸ δὲ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ εἶπε κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν· αὗται γὰρ τὰ παθητικὰ ἐνεργητικῶς λέγουσι· καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα ὁ κραταιγεάπλος.

761. Στόρθυγξι.] ταῖς ἐξοχαῖς καὶ ὀξύτησι· πᾶν γὰρ τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον, στόρθυγξ καλεῖται.

762. Ἅρπην περάσας.] τὴν Φαιακίαν νῆσον, τὴν Κέρκυραν, ἐν ᾗ ἦν κεχωσμένον τὸ δρέπανον, ἐν ᾧ ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέτεμεν· ἢ ὅτι ἐκεῖ ἔκειτο τὸ δρέπανον, ὃ Δημήτηρ ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου τέμνειν τοὺς στάχυς. καὶ οὕτω μὲν ἡ Κέρκυρα, Δρέπανον λέγεται· ἔστι δὲ Σικελικὸν χωρίον Δρέπανον καλούμενον, διὰ τὸ κεκρύφθαι ἐκεῖ τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ Κρόνος ἀπέτεμεν Οὐρανοῦ τὰ παιδογόνα.

763. Κόπις.] ὁ ῥήτωρ, καὶ ἔμπειρος, ὁ ὑπὸ πολλῶν πραγμάτων κεκομμένος· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κόπτω, κόπις.

764. Τὸν μυθοπλάστην.] τὴν μυθικὴν αὐτοῦ συμφορὰν φλυαρήσει πρὸς τὸν Ἀλκίνοον, τὸν τῶν Φαιάκων, ἤτοι Κερκυραίων, βασιλέα.

765. Ἀρὰς τελικάς.] ἀποδοὺς τὰς κατάρας τοῦ τυφλωθέντος θηρός. λέγει δὲ τοῦ Κύκλωπος, ηὔξατο γὰρ ὁ Κύκλωψ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ποσειδῶνι, ἵνα οὕτως τιμωρηθῇ ὁ Ὀδυσσεύς. Συντακτέον δὲ οὕτως· Αἷς κραταιγεάπλους πέτρας μάρπτων, ἀλιβρώτοισιν αἱμαχθήσεται στόρθυγξιν, ἀρὰς τελικὰς καὶ ἀποδοὺς τοῦ τυφλωθέντος δάκους, εἶτα τὰ λοιπά· νῆσον δ' εἰς Κρόνῳ στυγουμένην τοιόνδε, καὶ τοιόνδε * περάσας, * τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει γόον.

566, 767. Οὔπω μάλ' οὔπω.] οὐ μέχρι τούτου τιμωρηθήσεται ὁ Ὀδυσσεύς, μὴ τοσόνδε καὶ τοιοῦτος, ἢ μὴ τοσόνδε καὶ τοσοῦτον, ὕπνος λαθήσιος λάβῃ τὸν Ποσειδῶνα, ἤτοι μὴ φθάσειτο ἐπιλήσμων τοῦ Ὀδυσσέως. εἶπον καὶ ἔμπροσθεν. *Μέλανθος, ὁ Ποσειδῶν δὲ παρ' Ἀθηναίοις.* [a] Ἱππηγέτης δὲ, ὁ αὐτὸς παρὰ Δηλίοις, μιγεὶς γὰρ τῇ Ἐριννύϊ Δήμητρι, Ἀρείονα ἵππον ἐγέννησεν. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι καὶ περὶ τὰς πέτρας τὰς ἐν Ἀθήναις Κολωνοῦ καθευδήσας, ἀπεσπέρμηνε, καὶ ἵππος Σκύφιος ἐξῆλθεν, ὁ καὶ Σκυφωνίτης λεγόμενος.

768, 769. Ναύλοχον σκέπας.] τὸν λιμένα τόπον τοῦ

EMENDATIONES.

[a] Κειμηλίων, pro καμήλων, ex conjectura Nic. Gerbelii, quam confirmat Seld. Quid enim Ulyssi, aut Calypsoni cum camelis? [a] Quatuor hic lineas delevi, quæ eædem prorsus erant cum quatuor sequentibus de Neptuno & Cerere, nisi quod hæ Σκύφιος vocant, quem superiores, & MSS. uterque, nosque illorum auctoritate ducti, Σκύφιος dicimus. Item Ἀκίφωνίτης habebant, pro Σκυφωνίτης. Omissorum loco addo, quæ stellis inclusa sunt, ex Grav.

λιμένος

770 Μέλαθρον ἄρδην ἐκ [a] βάθρων ἀνάστατον	Domum penitus à fundamentis everſam
Μύκλοις γυναικόκλωψιν· ἡ δὲ [b] βασσάρα	Scortatoribus adulteris: quando Meretrix
Σεμνῶς [c] κασωρεύουσα [d] κοιλανεῖ δόμοις,	Honeſtè ſcortans ædes excavabit,
Θοίναισιν ὄλβον ἐκχέασα τλήμονος.	Epulis effundens miſeri divitias.
Αὐτὸς δὲ [e] πλείους τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς πόνους	At ipſe plures ad Scæas exhauſtis ærumnas
775 Ἰδὼν μολοβρὸς, τλήσεται μὲν οἰκετῶν	Intuitus mendicus, ſuſtinebit quidem famulorum
Στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν,	Triſtes minas muſculoſo ferre dorſo,
Δέννοις κολασθείς· τλήσεται δὲ καὶ χερῶν	Conviciis punitus: ſuſtinebit etiam pugnorum
Πληγαῖς ὑπείκειν, καὶ βολαῖσιν ὀστράκων·	Ictibus, ac teſtarum cedere jactibus:
Οὐ γὰρ ξένας μάστιγες, ἀλλὰ δαψιλὴς	Nec enim inſueta flagella, ſed amplum
780 Σφραγὶς μενεῖ Θόαντος ἐν πλευραῖς ἔτι,	Thoantis ſigillum manebit etiam in lateribus,

VARIANTES LECTIONES.

a Βίθρων Seld. b Βασσάρα Seld. κασσάρα Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. κάσσαρα al. c Κασωρεύουσα Etymolog. & Bar. qui in Scholiis etiam eandem lectionem habet. d Hunc locum Etymologicographus ſic diſtinguenda variavit.

——— κοιλανεῖ δόμους

Θοίναισιν, ὄλβον ἐκχέασα ———

e Πλεῖω al. & Bar. qui id etiam habet in Scholiis. Πλεῖν al.

λιμένος τῆς Ἰθάκης, ὃς καὶ Ῥεῖθρος καλεῖται. Ναύλοχον δὲ, ἐν ᾧ αἱ νῆες [1] λοχῶσι καὶ ἵστανται. Ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ἥξει εἰς Ἰθάκην, περιφραστικῶς εἶπεν, ἥξει εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἰθάκης, καὶ εἰς τοὺς πρηῶνας, καὶ τὰς ἐξοχὰς τοῦ Νηρίτου· τὸ δὲ Νήριτον, ὄρος Ἰθάκης.

771. Μύκλοις γυναικόκλωψιν.] μύκλος καλεῖται, ὁ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων καὶ τῶν βοῶν ὑποδίπλωσις· μύκλους δὲ, νῦν τοὺς μνηστῆρας λέγει, διὰ τὸ ἀδδηφάγον, καὶ καταφερεῖς εἰς λαγνείαν, ὡς καὶ Καλλίμαχος,

Ἔστι μοι [2] Μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος.

καὶ Μύκλος δέ τις γέγονεν αὐλητὴς, καταφερὴς εἰς γυναῖκας, κωμῳδηθεὶς ἐπὶ μαχλότητι ὑπ' [3] Ἀρχιλόχου, εἴρηται οὖν ἀπ' ἐκείνου. Κασσάρα καὶ βασσάρα, ὁ λαὸς, καὶ τὸ [4] ὕδνον, καὶ εἶδος ἀλώπεκος, καὶ ἡ Βάκχη. νῦν δὲ ἡ πόρνη, ἡ βασσάρα. λέγει δὲ τὴν Πηνελόπην.

772. Κασωρεύουσα.] ἀντὶ τοῦ πορνεύουσα. Δουρις γὰρ ὁ Σάμιος ἐν τῷ περὶ Ἀγαθοκλέους, φησὶ τὴν Πηνελόπην συγγενέσθαι πᾶσι τοῖς μνηστῆρσι, καὶ γεννῆσαι τὸν Πᾶνα. φλυαρεῖ δὲ περὶ τοῦ Πανὸς, [5] ὁ Πᾶν γὰρ Ἑρμοῦ καὶ Πηνελόπης ἄλλος, καὶ ἕτερος δὲ Πᾶν Διὸς καὶ Ὕβρεως.

774. Αὐτὸς δὲ πλείω τῶν ἐπὶ Σκαιαῖς.] Σκαιαὶ, πύλαι ἦσαν Τροίας, περὶ ἃς μέγας πόλεμος συνέστη περὶ τοῦ σώματος τοῦ Ἀχιλλέως, ὡς καὶ Ὅμηρος ὡς ἀπὸ Ὀδυσσέως φησὶν,

——— ἐπέπεσε μοι πλεῖστα χαλκήρεα δοῦρα

Τρώων ἐπεσσυμένων περὶ Πηλείωνι θανόντι.

775, 776. Μολοβρός.] ἀρτοζήτης, ἀπὸ τοῦ μολεῖν καὶ παραγενέσθαι πρὸς βορὰν καὶ τροφήν· ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐπελθὼν εἰς Ἰθάκην, ὑπεκρίνατο πένητα, ὅπως μὴ γνωσθεὶς δόλῳ ἀνέλῃ τοὺς μνηστῆρας· Μελάνθιος δὲ, ὁ τότε αἰπόλος, συναντήσας αὐτῷ συμπορευομένῳ τῷ Εὐμαίῳ συφορβῷ, φησὶ πρὸς τὸν Εὔμαιον,

[6] Πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα;

καὶ ἅμα κολαφίζει, καὶ τραχηλίζει αὐτόν. Γελοῖον δὲ τοῦτο, καὶ κακόζηλον ὑπάρχει τὸ παρὰ Λυκόφρονος ῥητὸν, τὸ

Στυγνὰς ἀπειλὰς εὐλόφῳ νώτῳ φέρειν·

καθ' ἕνα μὲν τρόπον, ὅτι οὐκ ἀπειλὰς, ἀλλὰ πληγὰς ἔλαβεν ἐν τῷ νώτῳ. δεύτερον δὲ, λόφος λέγεται ὁ τράχηλος, καὶ ἡ κεφαλὴ ἐπὶ δὲ εὐλόφου πῶς φησὶ τὴν ῥάχιν; τρίτον δὲ, ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ νώτῳ, ἤτοι τῇ ῥάχει, ἐδέξατο παρὰ Μελανθίου τὰς πληγὰς, ἀλλ' ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ τῇ πυγῇ.

777. Δέννοις κολασθείς.] λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι κολασθεὶς διὰ τὸν Ἀντίνοον, καὶ Εὐρύμαχον, καὶ Κτήσιππον φησὶν [7] ὑβρίσαντας αὐτόν.

778. Πληγαῖς ὑπείκειν, καὶ βολαῖσιν ὀστράκων.] παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεταί τις τὸν Ὀδυσσέα τύψας ὀστράκῳ, οὐ μὴν παρ' Ὁμήρῳ· * παρ' Ὁμήρῳ * γὰρ βέβληται ὁ Ὀδυσσεὺς βοὸς ποδὶ πληγεὶς ὑπὸ Κτησίππου, ὑποποδίῳ δὲ κατ' ὦμον ὑπ' Ἀντινόου.

779. Σφραγὶς μενεῖ Θόαντος.] ὁ Ὀδυσσεὺς βουλόμενος κατάσκοπος εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἴλιον, καὶ φοβούμενος μὴ γνωσθεὶς ἀποθάνῃ, ἔπεισε Θόαντα, τὸν υἱὸν Ἀνδραίμονος, μαστίξαι βιαίως αὐτὸν, ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶν,

Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας.

Φησὶν οὖν, ὅτι οὐκ ἀήθεις τῷ Ὀδυσσεῖ αἱ μάστιγες καὶ πληγαὶ, ὅτι δὲ τὸ ἐγχάραγμα τῶν γεγονυιῶν αὐτῷ πληγῶν ὑπὸ τοῦ Θόαντος πεφραγμένον, καὶ [8] ἔσται ἐν τῷ αὐτοῦ πλευραῖς, λύγοις καὶ ῥάβδοις τετρανθεῖσα καὶ τρυπηθεῖσα πρώην, νῦν δὲ ἐγκολαφθεῖσα.

EMENDATIONES.

1 Λοχῶσι, pro λοχῶσι, ex Bar. & Grav. 2 Μάγνης Grav. & Bar. Verum Etymologici Auctor retinet Μάγνης in v. μύκλος. Dicitur autem Magneſius aſinus, quia Magneſia ut equis, ita aſinis etiam celebris erat. 3 Ἀρχιλόχου, pro Ἀρχιλόχῳ. ex MSS. omnibus. Ἀρχιλόχῳ repoſuerat Gerbelius. Quis enim (inquit) Ἀρχίλοχος Poeta fuerit, nondum comperi; neque illius meminit Lilius in Hiſtoria Poetarum, homo diligentiſſimus. 4 Ὕδνον Bar & Grav. utraque lectio æque ferri poteſt. 5 Sic lego hunc locum ex fide MSS. omnium. Ὁ Πᾶν γὰρ Ἑρμοῦ καὶ Πηνελόπης, ἄλλως &c Impreſſ. 6 Verſum hunc emendavi ex Homeri Odyſſ. ρ. v. ccxix. Πῆ δὴ τὸν μολοβρὸν ἄγεις Impreſſ. nec minus corrupti ſunt MSS. Codd. 7 Ὑβρίσαντας αὐτὸν αὐτὸν Impreſſ. Ego αὐτὸν delevi ex fide Bar. & Grav. * Hoc adjeci ex Bar. & Grav. ſine quo mutila eſſet ſententia. 8 Ἔσται, pro ἔστι, ex MSS. omnibus.

Λύγοισι πεπεδηθεῖσα, τὰς ὁ λυμεὼν	Viminibus impressum, quæ perniciosus
[a] Ἐπεγκολάπτειν ἀστένακτος αἰνέσει,	Insculpi laudabit hilaris,
Ἑκοῦσαν σμώδιγγα προσμάσσων δομῇ,	Voluntarias atterens corpori vibices,
Ὅπως [b] παλεύσῃ δυσμενεῖς, [c] κατασκόποις	Ut hostes decipiat, speculatoriis
785 Λώβαισι καὶ κλαυθμοῖσι φηλώσας πρόμον·	Damnis, & fletibus regem ludificando:
Ὃν [d] Βομβυλίας κλιτὺς ἡ Τεμμικία	Quem Bombylium promontorium Temmicium
Ὕψιστον ἡμῖν πῆμ' ἐτέκνωσέ ποτε,	Maximum nobis damnum olim genuit,
Μόνος πρὸς οἴκους ναυτίλων σωθεὶς τάλας.	Solum nautarum ad ædes salvum delatum.
Λοῖσθον δὲ, [e] καύηξ ὥστε κυμάτων δρομεύς,	Tandem, sicut larus ambulator fluctuum,
790 Ὡς κόγχος ἅλμῃ πάντοθεν [f] περιτριβείς,	Et concha mari undique circumtrita,
Κτῆσίν τε θοίναις Πρωνίων λαφυσίαν	Fortunasque Proniorum epulis devoratas
[g] Πρὸς τῆς Λακαίνης αἰνοβακχεύτου [h] κιχών,	A Lacæna graviter bacchante offendens,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἐπεγκολάπτειν. b Παλαίσῃ Bar. aliique. παλεύσῃ Seld. aliique. c Al. κατασκόποις d Βομβυλίας Bar. Βομβυλεία al. Βομβυλείας al. & Seld. in quo tamen isti diphthongo superscripta est ι eadem, ut videtur, manu. e Al. καύηξ. f Al. περιτριβείς. Codex Seld. habet quidem περιτριβείς, sed istis ι & ι eadem manus α superscripsit, ut videatur aliquis legisse περιτριβεῖς. g Πρὸ Seld. h Κιχῶν Seld.

781. * Ὁ λυμεὼν] ὁ Ὀδυσσεύς, τῶν Τρώων δὲ λυμεών. *

783. Δομῇ,] τῷ σώματι· τὸ δὲ σῶμα μεταπλασμός, ἀπὸ οὐδετέρου εἰς θηλυκόν, ἀπὸ γὰρ τοῦ δέμας μεταπλάσας, εἶπεν ἡ δομή. * Φησὶν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας, τὸν Ὀδυσσέα τραυματισθῆναι ὑπὸ Θόαντος ὅτε εἰς Τροίαν ἀνήρχοντο δυσμενεῖς."

784. Παλεύσῃ.] ἀπατήσῃ τοὺς δυσμενεῖς, ἤτοι τοὺς Τρῶας, τῶν κατασκοπείας· παλεύτριαι δὲ λέγονται αἱ πλάναι, καὶ οἷον εἰπεῖν, ἀνδραποδίστριαι περιστεραί.

785. Φηλώσας.] ἀπατήσας τὸν βασιλέα Πρίαμον ἐν κλαυθμοῖς καὶ γόοις, ὡς δεινὰ καὶ ἀνάξια παθὼν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος διὰ τὰς πληγάς. Τὸ φηλώσας, ἀπὸ τοῦ φηλόω. τὸ φηλόω καὶ φηλῶ, τὸ ἀπατῶ, ἀπὸ τῶν φηλίκων, ὅτοι τῶν ἀγρίων σύκων, ἐλέχθη· ἅπερ ὠμὰ καὶ ἄχρηστα ὄντα, τῇ ἰδέᾳ πέπειρα φαίνονται.

786. Βομβυλίας.] [a] βομβυλιός ἐστι ζωΰφιον ὅμοιον μελίσσῃ, μέλαν δὲ τῇ χροιᾷ, ἐκ πηλοῦ κατασκευάζον· λέγεται δὲ βομβυλιός, παρὰ τὸ βομβεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ πηνόμενον [a] κεδρύβιον, [3] καὶ ἡ ῥέμβα, ἡ στρόμβα, βομβυλιός, καὶ [4] βέμβιξ καλεῖται. Βομβυλία, καὶ Βομβύλιον, πόλις, καὶ ὄρος Βοιωτίας, ὑπὸ τοῦ [5] λέγεται). γράφεται δὲ * διὰ τοῦ * ἰῶτα· εἰ δὲ εἴπῃς Βομβυλεία [6] κλιτὺς καὶ ἀκρώρεια, ὡς κτητικὸν δὲ, τότε [7] διὰ διφθόγγου γράφεσθαι * Βομβυλίας δὲ καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται·* ἡ Βομβυλία, τῆς Βομβυλίας, ἰῶτα· ὁ Βομβύλειος δὲ, τῆς Βομβυλείας, διφθόγγου· τιμᾶται δὲ ἐκεῖ καὶ Ἀθηνᾶ Βομβυλεία. Καὶ ἡ Τεμμικία δὲ, ὄρος ὁμοίως Βοιωτίας. Λέγει [8] οὖν, Ὅντινα ἡμῖν ὁ Βοιωτία μέγα κακὸν ἀνέθρεψε, λέγει δὲ τὸν Ὀδυσσέα· ἐν γὰρ Βοιωτίᾳ φασὶ τὴν Ἀντίκλειαν, τὴν Αὐτολύκου θυγατέρα, γεννῆσαι τὸν Ὀδυσσέα· Σειληνὸς δὲ ὁ Χῖος ἐν δευτέρῳ μυθικῶν ἱστοριῶν, (δύο δὲ γέγραφε βιβλία) φησὶν Ἀντίκλειαν, τὴν Ὀδυσσέως μητέρα, ἐγκύμονα διοδεύουσαν τὸ Νήριτον, τὸ Ἰθάκης ὄρος, ὕοντος πολὺ τοῦ Διὸς, ὑπ' ἀγωνίας καὶ φόβου καταπεσοῦσαν, τεκεῖν Ὀδυσσέα, ὅθεν ἄρα καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκλήθη· ἀλλὰ περὶ τῆς κλήσεως Ὀδυσσέως ψεύδεται. Ὅμηρος γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ παρεισάγει τὸν Ὀδυσσέως πάππον Αὐτόλυκον [9] λέγοντα, τὸν παῖδα κληθῆναι Ὀδυσσέα, Πολλοὶ γάρ μοι ὀδύσαντο, ἤτοι ὠργίσθησαν. Περὶ δὲ τοῦ εἴτε ἐν Βοιωτίᾳ, κατὰ Λυκόφρονα, ἐγεννήθη, εἴτε, κατὰ Σειληνὸν, ἐν Ἰθάκῃ, ὡς καὶ Ὅμηρος λέγει,

> Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐούσης,

ὁ βουλόμενος πολυπραγμονείτω.

788. Μόνος πρὸς οἴκους.] ἀπὸ γὰρ τῶν ἐφεπομένων αὐτῷ δώδεκα πλοίων εἰς τὴν Τροίαν, μόνος ὁ Ὀδυσσεὺς ὑποστρέφων ἐσώθη.

789. Λοῖσθον δὲ, καύηξ.] ὕστερον δὲ, ὡς λάρος κυματοδρόμος, ὡς κόγχος τε περιτριβεὶς πάντοθεν τῇ θαλάσσῃ, τὴν κτῆσίν τε καὶ περιουσίαν αὐτοῦ κιχὼν καὶ καταλαβὼν λαφυσίαν καὶ ἐξαντλουμένην παρὰ τῆς Λακεδαιμονίας, ἤτοι τῆς Πηνελόπης, τῆς κακῶς βακχευθείσης καὶ μανείσης, πρὸς ἐραστὰς δηλονότι, σίφαρ καὶ γεραιὸς κόραξ θανεῖται σὺν ὅπλοις, ἤτοι [10] πολεμῶν, πέλας τῆς Νηρίτου, τὸ πόντιον σκέπας καὶ τῆς Ἰθάκης φυγών.

791. Θοίναις Πρωνίων.] Θουκυδίδης εἰς τέσσαρα φῦλα διαιρεῖ τὴν Κεφαλληνίαν, Πρωνίους, [11] Σαμίους, Παλεῖς, καὶ Κρανείους. Πρωνίων δὲ, τῶν μνηστήρων, ἀπὸ ἔθνους.

792. Πρὸς τῆς Λακαίνης.] τῆς Πηνελόπης· Τυνδάρεως καὶ Ἰκάριος ἀδελφοί, οὗ Ἰκαρίου καὶ Περιβοίας ὁ ἐρωθεῖσα Πηνελόπη· πρότερον γὰρ Ἀρναία λεγομένη, ὕστερον δὲ Πηνελόπη ἐκλήθη, ἐπεὶ ῥιφεῖσα παρὰ τῶν γονέων εἰς θάλασσαν, ὑπὸ πηνελόπων ὀρνέων ἐξηνέχθη εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐσώθη, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων γονέων πάλιν ἀναληφθεῖσα ἐτρέφετο.

EMENDATIONES

* Hoc deprompsi ex Bar. & Grav. * Hoc adjeci ex Seld. 1 Βομβύλιον Bar. & Grav. Βομβύλιος Phavorin. Βομβύλιος posuit Gerbelius, emendatione minus necessaria, cum βομβύλιοι, & βομβύλιος dicantur. 2 Κεστρεῖδιον Phavorin. 3 Καὶ ἡ ῥόμβα ἡ στρόμβα Phavorin. καὶ ὁ ῥόμβος ὁ στρόμβος Seld. Quid si legis καὶ ὁ ῥόμβος ἡ στρόμβος? certe istæ significationes non sunt alienæ à voce βόμβυξ. 4 Βόμβυξ Bar. & Phavorin. 5 Post λέγεται deest aliquod vocabulum. * Hoc addo ex Phavorino & Grav. 6 Κλιτύς, pro κλιτὰς, ex Phavorino. 7 Διὰ διφθόγγου, pro διφθόγγου, ex Phavorino. * Hæc cum levi variatione reperiuntur in Phavorino, & MSS. omnibus. 8 Post οὖν delevi ὅτι, ex fide Bar. 9 Λέγοντα, pro λέγοντος, ex Bar. & Grav. 10 Πολεμῶν, pro πολεμῶν, ex MSS. omnibus. 11 Σαμίους, (sic etiam Seld. & Grav.) Παλεῖς, & Κρανίους Bar.

Σύφαρ θανεῖται πόντιον φυγὼν σκέπας	Decrepitus morietur marino elapsus tegmini
Κόραξ σὺν ὅπλοις, [a]Νηρίτων δρυμῶν πέλας.	Corvus cum armis, Neritios prope saltus.
795 [b]Κτενεῖ δὲ τύψας πλευρὰ [c]λοίγιος [d]στόνυξ,	Occidet autem feriens latera cuspis acerba,
[e]Κέντρῳ [f]δυσαλθὴς [g]ἔλλοπος [h]Σαρδονικῆς·	Insanabilis aculeo piscis Sardonici:
Κέλωρ δὲ πατρὸς ἄρταμος κληθήσεται,	Filius verò Patris erit interfector,
[i]Ἀχιλλέως δάμαρτος [k]αὐτανέψιος·	Uxoris Achilleæ Consobrinus:
Μάντιν δὲ νεκρὸν Εὐρυτὰν [l]στέψει λεώς,	Vaticinans autem cadaver Eurytanus coronabit populus,

VARIANTES LECTIONES.

a Νηριτῶν *Bar.* b Κτενεῖ *Scholtus.* c Λοίγιος *Sch.* d Στόνυξ *Scholtus.* e Versum hunc sic profert *Seld.*
Κέντρῳ δυσαλθὴς, ἔλλοπος Σαρδονικῆς.
f Al δυσαλγής. g Ἕλλοπος cum spiritu aspero *Bar.* h Σαρδονικῆς al Σαρδωνικῆς al. i Ἀχιλῆος *Seld.* aliique. k Post αὐτανέψιος interrogationis signum habet *Seld.* l Al. στέψει.

793. Σύφαρ.] ἢ λεβηρίς, τὸ τοῦ ὄφεως δέρμα· νῦν δὲ σύφαρ ἀντὶ τοῦ γέρων εἶπεν, ἀπὸ τοῦ ὀφείου δέρματος· γηράσας γὰρ ὁ ὄφις, ἢ πρὸς ὀπὴν εἰσελθὼν, ἀποδύεται τὸ δέρμα. Πόντιον σκέπας φυγών.] τὴν Ἰθάκην πόντιον δὲ σκέπας εἶπεν, ὅτι νῆσος. ἢ τὴν ναῦν, ἢ τὸν λιμένα· ταῦτα γὰρ † σκέπει ἢ ἀμύνει τὴν θάλασσαν.

794. Κόραξ σὺν ὅπλοις.] κόρακα εἶπε τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ πολυχρόνιον· ἑκατὸν γὰρ ὀκτὼ ζῇ γενεὰς, καθ' Ἡσίοδον, ὁ κόραξ, ὑπέργηρως δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐτελεύτησεν, ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ, πολεμηθεὶς ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ ποιμνίων· μέμνηται δὲ τούτου καὶ Ὀππιανὸς εἰς τὰ περὶ τρυγόνος λέγων οὑτωσί πως,

———— [1] ὁ δ' ὃ μάθε πάντα πέρθων
Πατρὸς ἑοῦ, γεραρῷ δὲ βοηδρομέοντι τοκῆϊ
Αὐτὸς, τὸν μάστευε, κακὴν προσεμάξατο κῆρα.

Νηρίτων δρυμῶν πέλας] ἐγγὺς τῶν δρυμῶν τοῦ Νηρίτου.

796. Δυσαλθής.] δυσίατος, ἀνίατος γὰρ ἡ πληγὴ τοῦ κέντρου τῆς τρυγόνος. [2] Ἔλλοψ.] πᾶς ἰχθὺς, παρὰ τὸ ἐλλείπειν ὀπὸς καὶ φωνῆς. Σαρδονικῆς.] ὁ Τζέτζης τὸ δο μακρὸν γράφει καὶ λέγει μακρὸν εἶναι, ὡς ἐκτεινόμενον ὑπὸ τῶν ἀμελαθόντων· ὁ Σαρδονικὸς λέγει γράφειν, μέγα γὰρ ἀθλίως τοῦτο δοκεῖ· οὐδὲ γὰρ τοὺς Ἀττικούς φασι τὰ τοιαῦτα ἐκτείνειν, ἀλλὰ τὰ διὰ τοῦ σπ, εἶναι οἰνοπότης, αἱματοπότης, καὶ τὰ τελευταῖα μέρη τοῦ λόγου, οἷον δύο, ἄπο, δεῦρο, ἢ ὅσα εἰσὶ τελευταῖα τῶν ἐκτὸ μερῶν. ἡ δὲ Σαρδὼ, νῆσος περὶ τὰς Ἡρακλέας στήλας· ταύτης ἄποικοι καὶ οἱ Καρχηδόνιοι, ἐν ᾗ νήσῳ Σαρδῷ βοτάνη γίνεται ὁμοία σελίνῳ, ἧς οἱ γευόμενοι, σπασμῷ καλισχόμενοι ἀκουσίως γελῶσι, καὶ οὕτως τελευτῶσι. Τίμαιος δέ φησιν, * ὡς * ἐκεῖ τοὺς ὑπὲρ ο' ἔτη γεγονότας γονεῖς αὐτῶν θύουσι τῷ Κρόνῳ, γελῶντες καὶ τύπτοντες αὐτοὺς τοῖς ξύλοις, ἢ πρὸς αἰχετεῖς κρημνοὺς καταθοῦντες· ὅθεν ὁ Σαρδόνιος γέλως ἐλέχθη. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ θνήσκοντες γέροντες μειδιῶσιν ἀκουσίως περὶ τοῦ * ὑπὸ * τῶν παίδων αὐτῶν ἀφορῶντες ἀπάνθρωπον τελευτὴν· ὅθεν ἡ παροιμία ἐλέχθη, Σαρδόνιος γέλως. Ἐκείνης γοῦν τῆς νήσου, τῆς Σαρδοῦς, πλησίον ἐστὶν ἡ Τυρσηνία, ὅπου ἦν ἡ Κίρκη, ἥτις περιέθετο κέντρον [3] τρυγόνος τῷ δόρατι τοῦ παιδὸς αὐτῆς Τηλεγόνου.

797. Ἄρταμος.] σφαγεὺς, ἀδελφὸς τις ὢν, ὁ ἐν ἀέρι καὶ ξίφει τέμνων· [4] ὁ ἄρταμος, ὁ μάγειρος καὶ ἀρτεμής, ὅθεν Ἀχιλλέως δάμαρτος· ὅθεν καὶ τὴν Ἄρτεμιν φασίν· ἀπαθὴς γὰρ ἡ παρθένος.

798. Ἀχιλλέως δάμαρτος.] * πρῶτον * δεῖ εἰδέναι ὅτι ὁ Τζέτζης τὸ Ἀχιλεὺς δι' ἑνὸς λ γράφει· φησὶ γὰρ, ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἄχος ἐμποιεῖν τοῖς Ἰλιεῦσιν [5] ἐτυμολογεῖται· ἢ παρὰ τὸ ἄχη λύειν, ἰατρὸς γὰρ ἦν· ἢ παρὰ * τὸ * [6] χιλοῦ ἄμοιρος εἶναι· ἢ παρὰ τὸ ἄγειν τὸν λαὸν, ὡς στρατηγός· καὶ πάντα δι' ἑνὸς λ [7] γράφειν τοῦτο κελεύει· εἰ δέ τις διὰ δύο λ τοῦτο γράφει, κελεύει τοῦτον μὴ [8] κλυτοδοῦν ἔτι γράφειν, [9] χωρὶς ἐπιστήμης ἢ εἰδήσεως, λέγει δὲ τοῦτο, ὅτι Αἰολικόν ἐστιν, οἱ γὰρ Αἰολεῖς διπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα. * ἢ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὅτι δι' ἑνὸς λ χρὴ ἐκφέρειν τὸ Ἀχιλεύς. * Ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως δάμαρτος, * ἤτοι γυναικὸς, * ἱστορία ἐστὶ τοιαύτη· Ἀχιλλεὺς μετὰ θάνατον, ὡς λέγουσιν, ἔγημε Μήδειαν, τὴν Αἰήτου θυγατέρα· Αἰήτης δὲ, ἢ Κίρκη, ἢ Πασιφάη, Ἡλίου παῖδες ἢ Πέρσης, τῆς Ὠκεανοῦ· ἢ Αἰήτου μὲν παῖδες ἢ Εἰδυίας, Μήδεια, ἢ Ἄψυρτος· Κίρκης δὲ ἢ Ὀδυσσέως, Τηλέγονος, ἢ Κασσιφόνη· Πασιφάης δὲ ἢ Μίνωος, Ἀριάδνη, Φαίδρα, ἢ Γλαῦκος, ὃν οὗτος Γλαύκωνα φησίν· ὥστε Τηλέγονος ἢ Μήδεια εἰσὶν αὐτανέψιοι, οὓς ἡμεῖς [10] λέγομεν ἐξαδέλφους.

799. Μάντιν δὲ νεκρόν.] Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ, Εὐρυτᾶνας ἔθνος εἶναι τῆς Αἰτωλίας, ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου, παρ' οἷς εἶναι μαντεῖον Ὀδυσσέως· τὸ δ' αὐτὸ ἢ Νίκανδρος φησὶν ἐν [11] Αἰτωλικοῖς. Εὐρυτὰν, ὡς τὸ παιάν.

EMENDATIONES.

† Σκέπει, quod Lycophronis textui propius est, pro δύνει, ex *Grav.* 1 Ita emendavi, & in ordinem digessi hos *Oppiani* versus, qui corrupti in *MSS.* occurrebant; in *Impressis* autem proferebantur sic.

Ο δ' ὃ μάθε πάντα πατρὸς ἑοῦ
Γεραρῷ δὲ βοηδρομέοντι τοκῆϊ.
Τὸν τ' μάστευε κακὴν προσεμάξατο κῆρα.

2 Hæc paulo supra occurrebant in *Impress.* Ego in proprium locum restitui, ope *Bar.* * Hanc voculam, quæ ad connexionem necessaria fuit, adjeci ex *Seld.* * Hanc Præpositionem, sine qua vacillat sententia, addo ex *Bar.* & *Grav.* ejus loco παρὰ habet *Seld.* 3 Τρυγόνος, pro τρύγονον, ex *Seld.* & *Grav.* 4 Confusa hæc, & lunata sunt, & ab omnibus *MSS.* omissa, usque ad Ἀχιλέως * Ex *Bar.* & *Grav.* 5 Ἐτυμολογεῖται δι' ὅτως *Impress.* Ego δι' ὅτως delevi, auctoritate *MSS.* omnium. * Ex *MSS* omnibus. 6 Χιλοῦ, pro χιλοῦς, ex *Bar.* & *Grav.* 7 Γράφειν τοῦτο κελεύει, pro γράφεται, ex *Bar.* 8 Κλυτοδοῦν, pro κλυτοδοῦν, ex *MSS* omnibus. 9 Χωρὶς ἐπιστήμης lego cum omnibus *MSS.* χωρὶς ἐπιστήμης absurde *Impress.* * Hoc interserui ex *Bar.* & *Grav.* * Ex iisdem. 10 Λέγομεν, pro λέγομεν, ex *MSS,* omnibus. 11 Αἰτωλικοῖς, pro Αἰτωλοῖς, ex *Bar.* & *Grav.*

800 Ο, τ' αἰπὺ ναίων [a] Τραμπύας [b] ἐδέθλιον,	Quique altas habitat sedes Trampyæ,
Εν ᾗ ποτ' αὖθις [c] Ηρακλῆ φθίσει δράκων	In qua Herculem quondam Tymphæus perdet
Τυμφαῖος ἐν θοίναισιν, Αἰθίκων πρόμος,	Inter epulas Draco, Æthicum dux,
Τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σποράς,	Æacidem & Persidem genere,
Καὶ Τημενείων οὐκ [d] ἄποθεν αἱμάτων.	Nec remotum à Temenica consanguinitate.
805 Πέργη δέ μιν θανόντα, Τυρσηνῶν ὄρος,	Perge demum, Tyrrhenus mons, mortuum

VARIANTES LECTIONES.

a Τραμπύας Bar. idque in Scholiis retinet. Τραμπύας habet Seld. Sed isti α superposita est diphthongus ῃ. b Ἑδέθλιον cum aspero Seld. c Ηρακλῆ Seld. d Ἀποθεν Seld. aliique, in illis autem τῷ ω superscriptam reperio α.

800. [1] Τραμπύας.] Τράμπυα, πόλις Ηπείρου, ἔνθα μετὰ νόστον [2] Οδυσσεὺς ἀπῆλθε, καθὰ καὶ Ομηρος γράφει,

[3] Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν.

ἐτιμᾶτο δὲ ἐν τῇ Τραμπύῃ Οδυσσεύς.

801, 802. Εν ᾗ ποτ' αὖθις.] ἐν ᾗ ποτε Τραμπύᾳ ποτὲ αὖθις, ἀντὶ τοῦ δὴ, (ὁ γὰρ καὶ ἕτερος Ηρακλῆς ἐκεῖ ἀνῃρέθη) φθίσει καὶ φθερεῖ ἐν [4] θοίναισι καὶ εὐωχίαις ὁ δράκων ὁ Τυμφαῖος καὶ Ηπειρώτης, ἤτοι ὁ Πολυσπέρχων, ὁ πρόμος καὶ πρόμαχος τῶν Αἰθίκων καὶ Ηπειρωτῶν· τίνα φθίσει; τὸν Ηρακλῆ, τὸν ἀπὸ τῆς σπορᾶς τοῦ Αἰακοῦ καὶ Περσέως, καὶ οὐ πόῤῥω τῶν αἱμάτων τοῦ Τημένου. * Η δὲ ἱστορία τοιαύτη· * Αλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος καὶ [5] Βαρσίνης τῆς Περσίδος, υἱὸς ἐγένετο καλούμενος Ηρακλῆς, ὃν ἀνεῖλε καλέσας εἰς δεῖπνον Πολυσπέρχων ὁ Τυμφαῖος, Αἰθίκων βασιλεὺς, χαριζόμενος Κασσάνδρῳ. [6] Τυμφαῖοι, Ηπειρωτικὸν ἔθνος, καὶ Αἴθικες ὁμοίως, ὧν καὶ Ομηρος μέμνηται λέγων,

[7] Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν.

Δράκων δὲ καὶ ὁ Πολυσπέρχων, διὰ τὸ ἰῶδες τῶν φαρμάκων, * ὡς φαρμάκοις αὐτὸν ἀπολών. *

803. Τὸν Αἰακοῦ τε κἀπὸ Περσέως σποράς.] τὸν Ηρακλῆ τοῦτον ἀπὸ ταύτης λέγει καλεῖσθαι τῆς σπορᾶς, ὅτι ὁ τούτου πατὴρ Αλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, κατὰ μὲν πατέρα, εἰς Ηρακλέα καὶ Περσέα ἀνάγει τὸ γένος, κατὰ δὲ μητέρα, εἰς Νεοπτόλεμον, καὶ Αχιλλέα, καὶ Αἰακόν.

804. Τημενείων.] ὁ Τήμενος οὗτος ἔκγονος ἦν Ηρακλέους· Ηρακλέος γὰρ καὶ Δηϊανείρας, Υλλος· Υλλου δὲ καὶ Ιόλης, τῆς Εὐρύτου, Κλεόδοτος, Λίχας, καὶ Κῆυξ· Κλεοδότου καὶ Πεισιδίκας, ὁ Τήμενος οὗτος, καὶ ἕτεροι. * Αποθεν.] τὸ πόῤῥω μακρὰν, ἐκλείπεται δὲ ὑπὸ τῆς διαστολῆς, καὶ ἔστι κοινὰ συλλαβή· ἄπω δὲ καὶ ἄποθεν Αττικῶς μακρὰ γράφονται. *

805. Πέργη δέ μιν.] Πέργη, ὄρος Τυρσηνίας, ἔνθα [8] φασὶ τὸν Οδυσσέα κεῖσθαι κἀνταῦθα ἐν Γορτυνίᾳ· πῶς οὖν ὁ αὐτὸς ἐν Εὐρυτᾶσι τῆς Ηπείρου, [9] καὶ ἐν Τυρσηνίᾳ κεῖται; καὶ ὁ μὲν Τζέτζης κακοπλάστως αὐτὸν φησὶ τὸν Λυκόφρονα γράφειν, καὶ ἐναντίως οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ ἑαυτῷ, ὥσπερ καὶ ἐνταυθοῖ, καὶ ἐν τῷ [10] κατωτέρῳ στίχῳ, τῷ λέγοντι, Στεναζῶν τὰς κῆρας τοῦ παιδὸς Τηλεμάχου, καὶ τῆς δάμαρτος Κίρκης ἀποθανὼν καί φασι πολλὰ εἶναι τὰ ἐναντία ἐνταῦθα· ἐν μὲν, ὅτι θανὼν πρότερον ὑπὸ Τηλεγόνου, * πῶς * πάλιν, ὡς ζῶν, ἀποθνήσκει διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου· δεύτερον καὶ ἀνακόλουθον [11] τοῦτο, (φασὶν) ὦ Λυκόφρον· ζῶντος Οδυσσέως, ἢ τεθνηκότος ἐπιγαμία γέγονε Τηλεμάχου, τοῦ Οδυσσέως, καὶ Κασσιφόνης, τῆς Κίρκης παιδός· εἰ μὲν ζῶντος, πάντως οὐ προσανεῖλεν αὐτὸν ὁ Τηλέγονος ὡς ἄγνωστον, ἐγνώκει γὰρ ἂν τοῦτον, ἰδὼν ἐν τοῖς τοῦ παιδὸς γάμοις· εἰ δὲ τεθνηκότος, πῶς ὁ ἤδη θανὼν, πάλιν ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς κωμικῆς ζωωθεὶς ὑπὸ σοῦ παρεισάγεται, τὴν Κίρκην θανοῦσαν θρηνῶν, καὶ Τηλέμαχον, * καὶ τῷ πάθει αὐτῶν τελευτῶν; * ἐμοὶ μὲν ἀνακόλουθα ταῦτα φαίνεται, [12] οὐ μόνον δὲ τὰ τοιαῦτα τὰ ῥήματα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν προειρημένων συμμαχεῖν σοι· φασὶ γάρ τινες * ἀσυμπλοκώτερα καὶ ἀπαίδευτα, * ὅτι θανόντα τὸν Οδυσσέα ὑπὸ Τηλεγόνου Κίρκη φαρμάκοις ἀνέστησεν, ἡ προαναιρεθεῖσα [13] Τηλεμάχῳ, καὶ μετὰ [14] ἑαυτὴν ἐγεῖραι δυναμένη· καὶ λοιπὸν ἡ παρεμία ἐπὶ ταύτῃ πληροῦνται,

Αλλον ἰαξῆς αὐτὸς ἔλκεσι βρίεις·

ἢ ὡς ὁ νεκρὸς ἐκεῖνος ὁ σωτὴρ Σιμωνίδου, καὶ αὐτὸ τῷ Οδυσσεῖ τεθνηκότι χάριτας παρέχει. Ταῦτα φησὶν ὁ Τζέτζης * περὶ τούτων κακοπλάστων, καὶ ἀνακολούθων, καὶ ἐναντίων, τοῦ τε κεῖσθαι τὸν Οδυσσέα ἐν Ηπείρῳ, καὶ τῇ Τυρσηνίᾳ, καὶ ἐπὶ παρὰ τοῦ Τηλεγόνου θανάτου αὐτοῦ, καὶ πῶς πάλιν φαίνεται ζῶν καὶ θνήσκων διὰ τὸν θάνατον Κίρκης καὶ Τηλεμάχου. * Αλλοι δὲ φασὶ [15] περὶ μὲν τοῦ πρώτου λόγου, ὅτι ἴσως μετήχθη ἀπὸ [16] Εὐρυτάνων καὶ Ηπείρου εἰς Τυρσηνίαν· καὶ τοῦτο μὲν τῷ Τζέτζῃ, ὡς ἐχόμενον [17] πιθανότητος, [18] οὐ παντελῶς ἀπόβλητον φαίνεται, * διὰ τὸ ἐν πολλοῖς τὸν Λυκόφρονα τοιοῦτον εὑρίσκειν, πάντα τὰ τοιαῦτα μισεῖν. * Αλλοι δὲ φασὶν, ὅτι ἀναιρεθεὶς Οδυσσεὺς ὑπὸ Τηλεγόνου, πάλιν ὑπὸ τῆς Κίρκης φαρμάκοις ἀνέστη, καὶ ἐγήματο Κασσιφόνην Τηλεμάχῳ, Πηνελόπην δὲ ἐν Μακάρων νήσοις ἐγήματο Τηλεγόνῳ.

EMENDATIONES.

1 Τραμπύας.] Τράμπυα, πόλις &c. pro Τράμπυα] πόλις &c. ex Bar. 2 Οδυσσεὺς, pro Οδυσσέως. 3 Εἰσόκε, pro εἰς ὃ ἂν. 4 Θοίναισι, pro θοίναις, ex MSS. utroque. * Hoc addo ex Bar. idemque fere occurrit in Seld. idque in impressis desideratum esse manifestum est. 5 Βαρσίνης, pro Μαρσίνης. Μαρσίδος Bar. Cæterum Alexander Magnus, non ex Marsina, aut Marside, sed Barsina, Persica muliere, Herculem genuit, quem postea occidit Polysperchon; quod ex Justino, aliisque notius est, quam ut probari debeat. 6 Τυμφαῖοι, pro Τυμφαῖος, ex Bar. & Grav. 7 Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν Impress. quem versum Ego emendavi, ope Bar. & Grav. & ipsius Homeri, in cujus Bœotia occurrit. * Hæc adjeci ex Grav. * Hæc adjeci ex Bar. & Grav. 8 Φασὶ, pro φησὶ, ex Bar. & Grav. 9 Καὶ ἐν Τυρσηνίᾳ, pro καὶ Τυρσηνίαν, ex Bar. & Grav. καὶ Τυρσηνίᾳ Seld. * Ex Grav. 10 Κατωτέρῳ, pro κατώτερον, ex MSS utroque. * Ex Grav. 11 Τοῦτο φησὶν ὦ Λυκόφρον Seld. τοῦτο, φησὶν ὦ Λυκόφρον, Impress. τοῦτο φησὶν ὁ Λυκόφρων Bar. * Hoc adjeci ex Bar. & Grav. 12 Οὐ μόνον δὲ τὰ τοιαῦτα τὰ ῥήματα, pro οὐ μόνα δὲ τὰ τοιαῦτα, ex Bar. & Grav. * Hoc interserui ex Bar. & Grav. 13 Τηλεμάχῳ, pro Τηλεμάχου, ex Bar. & Grav. 14 Ἑαυτὴν, pro αὐτὴν, ex Bar. & Grav. * Hæc petita sunt ex Bar. & Grav. & à me emendata. 15 Ἀπὸ τοῦ Πρωτέως λόγου, à sermone de Proteo, habet Grav. sensu optimo: vult enim ex fabula Protei, qui per meatum subterraneum ex Pallenia in Ægyptum Neptuni operâ translatus est, nonnullos ansam habuisse fingendi, quod Ulyssea ex Epiro in Tyrrheniam simili via devenerit. Vid. hujus poematis v. 125. 16 Εὐρυτάνων, pro Βρυτάνων fide MSS. omnium. 17 Πιθανότητος, pro πιθανότητας, ex MSS. omnibus. 18 Οὐ παντελῶς ἀπόβλητον, pro οὐ πάντῃ ἀπόβλητος, ex Bar. & Grav. οὐ παντελῶς ἀπόβλητον Seld. * Hoc adjeci ex Bar. & Grav.

806. Εν

Ἐν [a] Γορτυνίᾳ δέξεται πεφλεγμένον,

[b] Ὅταν στενάζων κῆρας ἐκπνεύσῃ βίον

Παιδός τε καὶ δάμαρτος, ἣν κτείνας πόσις,

Αὐτὸς πρὸς ᾅδην δευτέραν ὁδὸν περᾷ,

810 Σφαγαῖς ἀδελφῆς ἠλοκισμένος [c] δέρην,

[d] Γλαύκωνος Ἀψύρτοιό τ' αὐτανεψίας.

Χ' ὡ μὲν [e] τοσῶν δὴ πημάτων ἰδὼν,

[f] Ἀστεμφῆ ᾅδην δύσεται τὸ δεύτερον,

Γαληνὸν ἦμαρ οὔποτ' ἐν ζωῇ δρακών.

815 Ὦ σχέτλι', ὥς σοι κρεῖσσον ἦν μίμνειν πάτρᾳ

Βουλαστοῦντι, καὶ τὸν ἐργάτην μύκλον

Κλώθων' ὑπὸ [g] ζεύγλῃσι μεσσαβοῦν ἔτι,

In Gortynia combustum excipiet,
Quando vitam expirarit deplorans miserias
Filii & Uxoris, quam occidens Maritus
Secundum ad inferos ibit iter,
Sororis cæde, Glauconis Absyrtique
Consobrinæ, collum amputatus.
Atque ille quidem tantum conspicatus malorum acervum,
Immutabilem secundò subibit Orcum,
Lætum nunquam in vita diem adeptus.
O infelix, quàm tibi præstabat in patria manere
Bubulco, & laboriosum asinum
Curvum sub jugo ad aratrum adhuc jungere,

VARIANTES LECTIONES.

a Γορτυναίᾳ al. Γορτυνίᾳ *Sold.* Bar. quorum hic in *Scholiis* eandem lectionem retinet. b Ὅτ' ἂν *Sold.* c Δέρῃ *Sold.* d Γλαύκωνός τ' Ἀψύρτου Bar. e Τοσούτων *Sold.* aliique. f Ἀτρέπτον *MSS.* utrumque. g Al. ζεύγλαισι.

806. Ἐν Γορτυνίᾳ.] Θεόπομπός φησιν, ὅτι παραγενόμενος ὁ Ὀδυσσεὺς, καὶ τὰ περὶ τὴν Πηνελόπην ἐγνωκὼς, ἀπῆρεν εἰς Τυρσηνίαν, καὶ ᾤκησεν εἰς Γορτυναίαν ἔνθα καὶ τελευτᾷ.

808. Παιδός τε καὶ δάμαρτος.] Τηλέμαχος ἔγημε Κασσιφόνην, θυγατέρα Κίρκης. καὶ Κίρκην μὲν ἀναιρεῖ Τηλέμαχος, μὴ φέρων αὐτῆς τὰ προστάγματα· ἀναιρεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Τηλέμαχος ὑπὸ Κασσιφόνης, τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, ἐκδικούσης Κίρκην τὴν μητέρα. Ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι ἀποθανεῖται ὁ Ὀδυσσεὺς ὁρῶν τὰ παθήματα, Κίρκην ἀναιρεθεῖσαν ὑπὸ Τηλεμάχου, Τηλέμαχον δὲ ὑπὸ Κασσιφόνης.

811. Γλαύκωνος Ἀψύρτου τε.] εἶπον τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν, ὅμως καὶ πάλιν ἐρῶ· Τὸν Γλαῦκον, Γλαύκωνα εἶπε· Γλαῦκος δὲ, καὶ Ἄψυρτος, καὶ Κασσιφόνη, καὶ οἱ λοιποὶ, οὓς εἶπον, αὐτανέψιοι, ὅτι ἐξάδελφοι· ἀδελφῶν γὰρ, ὡς ἔφην, ἦσαν παῖδες, Πασιφάης ὁ Γλαῦκος, Αἰήτου ὁ Ἄψυρτος, Κίρκης δὲ ἡ Κασσιφόνη. ὁ δὲ Γλαῦκος, ὃν εἴπομεν, διώκων μῦν, πεσὼν εἰς πίθον μέλιτος γέμοντα, ἀπεπνίγη· ἀνεζωώθη δὲ, ὥς φασιν, ὑπὸ τοῦ μάντεως Πολυείδου, τοῦ υἱοῦ Κοιρανοῦ, τοῦ καὶ εἰπόντος ἐν τῷ πίθῳ εἶναι πεπνιγμένον· ἀφανοῦς γὰρ τοῦ Γλαύκου ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μίνως, ὡς οὐχ εὕρισκεν, ἐδόθη τούτῳ χρησμὸς, ἐκεῖνον εἰπεῖν περὶ τοῦ παιδὸς, ποῦ αὐτὸν εὑρήσει, ὅτι δὲ καὶ ἀναστήσει αὐτὸν, ὃς εἰκῇ τινὶ ὅμοιος ἐστὶν ὁ τρίχρωμος τῶν Μίνωος βοῶν, ὃ ἐν τοῖς ἀγροῖς· Πολύειδος δὲ αὐτὴν εἶπεν ὁμοίαν εἶναι βάτου καρπῷ, καὶ ὁ Μίνως κατεῖχεν αὐτὸν εἰπεῖν, ποῦ ἐστιν ὁ Γλαῦκος· ὁ δὲ ὑπὸ τῆς μαντικῆς εἶπεν [1] αὐτὸν ἐν τῷ πίθῳ εἶναι πεπνιγμένον· εὑρεθέντος δὲ αὐτοῦ νεκροῦ, συγκατεκλείσθη αὐτῷ ἔν τινι οἰκήματι, ὥστε ζωῶσαι αὐτόν· ἰδὼν δὲ δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἐρχόμενον, θέλων ἀπελάσαι τὸν δράκοντα, ὅπως ἀναιρεθῇ ὑπ' αὐτοῦ, βαλὼν τυχαίως ἀνεῖλεν αὐτόν· ἕτερος δὲ δράκων ἐλθὼν, καὶ βοτάνην ἐπιθεὶς τῷ τεθνηκότι δράκοντι, ἤγειρεν αὐτόν· ταύτην τὴν βοτάνην λαβὼν Πολύειδος, καὶ ἐπιθεὶς τῷ Γλαύκῳ, ἤγειρεν αὐτόν. Μίνως δὲ οὐδ' οὕτως τὸν Πολύειδον εἴα εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, τὸ Ἄργος, ἀπελθεῖν, πρὶν τὸν Γλαῦκον διδάξαι τὴν μαντικήν· καὶ ὃς διδάσκει αὐτὸν, ἀποπλέων δὲ κελεύει τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ ἑαυτοῦ στόμα ἐμπτύσαι, καὶ τοῦτο ποιήσας ὁ Γλαῦκος, πάλιν τῆς μαντικῆς ἐπελάθετο.

813. Ἀστέμφη ᾅδην.] ἐπεὶ πρότερον, ὥς λέγουσιν, ὑπὸ Κίρκης ἀνέστη ἀποθανών· ἐγὼ δὲ φημὶ, ἐπεὶ κατῆλθεν εἰς ᾅδην διὰ τὸν Τειρεσίαν, καὶ ἀνῆλθε πάλιν, ὃ καὶ ἀλληγοροῦνται, ὅτι νεκρομαντείαν ἐποίησε, καὶ τὴν Τειρεσίου ψυχὴν ἠρώτησε· τούτου χάριν φησὶν, ὅτι ἀστεμφῆ ᾅδην ὑπεισελεύσεται, καὶ οὐ τοιοῦτον, οἷον ὅτε κατῆλθε, ζητῶν τὴν ψυχὴν τοῦ Τειρεσίου, καὶ πάλιν ἀνῆλθεν.

817. Μεσσαβοῦν.] ἐν σ̄ γράφεται, λέγεται δὲ τὸ ζευγνύειν κυρίως βόας, καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἕτερα ζῶα· μέσσαβα δὲ λέγονται αἱ τοῦ ζυγοῦ γλυφαὶ, ἔνθα οἱ αὐχένες τῶν βοῶν δέδενται, ὡς Καλλίμαχος, Μεσσάβους ὑποδύς. ὁ δὲ Λυκόφρων ἀδείᾳ στιχουργίας, ποῦ μὲν διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, ποῦ δὲ ἀφαιρεῖται τὰς διπλᾶς, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, παλαιὰν τὴν ἀλήθειαν συγχεῖ καὶ ἱστοριῶν ψεύδεσι, καὶ [2] βαρβάροις παραφθοραῖς καὶ τόπων καὶ λέξεων, οἷς πᾶσι καὶ [3] σκυτεὺς χρησάμενος, οὐκ ἂν ἐστενάχθη περὶ στιχουργίαν. Μέσσαβα δὲ, καὶ μεσσαβοῦν διὰ δύο σσ̄ γράφουσί τινες, Αἰολικῇ διαλέκτῳ τοῦτο λέγεται, κἂν ὁ Λυκόφρων ὑπάρχῃ Χαλκιδεὺς, ἤτοι Ἀττικὸς ὤν.

EMENDATIONES.

[1] *Αὐτὸν ἐν τῷ πίθῳ εἶναι, ἐν τῷ πίθῳ πεπνιγμένον Impress.* Ego secundum illud ἐν τῷ πίθῳ delevi, ex auctoritate MSS. omnium. [2] Βαρβάροις posui, pro βαρβάρων, ex *Bar.* & *Grav.* [3] Σκυτεὺς, pro σκυτεῦσι, ex *MSS.* omnibus. Vult enim *Scholiastes*, Ne cerdonem quidem, aut coriarium, (id enim valet σκυτεὺς) aut alium quemvis rudem & indoctum artificem Poetica facultate destitutum fore, si historias & fabulas corrumpere, fictis à se mendaciis intermiscere, & aliâ quantâlibet tam in rebus, quam vocibus mutandis licentia uti fas sit.

Πλαστοῖσι λύσσης μηχαναῖς οἰστρημένῳ,	Fictis insaniæ technis incitato,
Ἢ [a] τηλικῶνδε πεῖραν ὀτλῆσαι κακῶν;	Quàm tantorum sustinere malorum experientiam?

VARIANTES LECTIONES.

[a] Τηλικῶν δὲ al.

818. Πλαστοῖσι λύσσης μηχαναῖς.] φησὶν ὅτι ὁ Ὀδυσσεὺς, ἡνίκα οἱ Ἕλληνες ἠνάγκαζον αὐτὸν ἐπὶ Τροίας στρατεύεσθαι, προσεποιήσατο μαίνεσθαι, καὶ ζεύξας ὄνον καὶ βοῦν, ἠροτρία, Παλαμήδης δὲ αὐτὸν ἐξήλεγξεν Ἕλλησι· Τηλέμαχον γὰρ, τὸν Ὀδυσσέως παῖδα, λαβὼν, τέθεικε πρὸ τοῦ ἀρότρου, Ὀδυσσεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ πλήξῃ τὸν παῖδα, τὸ ἄροτρον ἐπέσχε, καὶ ἐγνώσθη τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι πλαστῶς ἐμαίνετο. Ἀλλὰ τὴν Ὀδυσσέως πᾶσαν ὑπόθεσιν κεφαλαιωδῶς λεκτέον, εἶθ' οὕτως τῆς κατὰ λέξιν ἀψόμεθα.

* Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ὀδυσσέως. *

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Ὀδυσσεὺς ἐξωσθεὶς ἀνέμοις, καταίρει πρὸς Κίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Ἴσμαρον πορθεῖ, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνειαν, καὶ ἔμελλεν ἀποπλεῖν, οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ ἐκώλυον αὐτόν· τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ ἠπειρῶται Κίκονες πανσυδὶ ἀθροισθέντες, πανημερίως ἐμάχοντο, περὶ δὲ ἑσπέραν οἱ Ὀδυσσέως ἡττῶνται, ἀποβαλόντες ἄνδρας οβ', ἤτοι ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἄνδρας ϛ', ιβ' γὰρ εἶχε ναῦς ὁ Ὀδυσσεὺς, ὕστερον δὲ ἡττηθέντες ἀκαίρως [1] ἀπέπλεον· ἀνέμοις δὲ συσχεθέντες δεινοῖς, καὶ μόλις ἐξελθόντες εἰς γῆν, δύο ὅλας ἡμέρας ἔκειντο πρὸς τὴν γῆν, τῇ τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπαρξάμενοι, μικροῦ δεῖν ἀβλαβεῖς ἵκοντο πρὸς τὰς πατρίδας· ἀπὸ δὲ Μαλέας, ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου, ἐξωσθέντες, θ' νυχθημέροις δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο. Δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων, ἤτοι τῶν Καμαρηναίων, προσπελάσαντες· ὑδρευσάμενοι δὲ, δειπνοῦσι περὶ τὰς ναῦς, εἶτα ἔπεμψαν τρεῖς ἰδεῖν τὴν χώραν, οἳ γευσάμενοι τοῦ λωτοῦ, ὑποστρέφειν οὐκ ἤθελον. [2] Δήσας δὲ Ὀδυσσεὺς αὐτοὺς, ἀπέπλει, καὶ ἦλθον νυκτὶ οὐκ εἰδότες εἰς νῆσον μικρὰν τῶν Κυκλώπων ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσαν, ὧν τῇ ἐπαύριον ρκ' θηρεύσαντες, εἰστιῶντο πανημερίως· περὶ δὲ ἑσπέραν, καὶ πῦρ ἔβλεπον ἐν τῇ γῇ τῶν Κυκλώπων, καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς ἤκουον· τῇ ἐπαύριον δὲ τὰς μὲν ια' ναῦς Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ καταλιπὼν ἐν τῇ μικρῇ νήσῳ, τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ ἀποπλεῖ πρὸς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, κατασκοπίᾳ χρησάμενος, καὶ παρά τινα πετρώδη καὶ ὑπόχλωρον αἰγιαλὸν ταύτην ἀποκρύπτει τὴν ναῦν σὺν τοῖς λοιποῖς ἑταίροις· αὐτὸς δὲ ιβ' μόνους λαβὼν τῶν ἑταίρων, καὶ οἶνον Μαρωνείτην ἀσκὸν, καὶ βρώματα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τοῦ Κύκλωπος σπήλαιον, ἐκείνου περὶ νομὴν τῶν προβάτων ἠσχολημένου· ἱκετευόντων δὲ τῶν φίλων φαγεῖν τυροῦ, καὶ γάλακτος, καὶ τῶν προβάτων λαβεῖν, καὶ ὑποχωρῆσαι, οὐκ ἤθελεν, ἕως ὁ Κύκλωψ περὶ ἑσπέραν ἐλθὼν, αὐτοὺς ἐν τῷ σπηλαίῳ κατέσχε, καὶ ἠρώτησε, ποῦ τε ἡ ναῦς αὐτοῦ ἐστὶ, καὶ ὅπως αὐτὸς καλοῖτο; ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατῶν, τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος λυθῆναι, αὐτὸν δὲ Οὖτιν καλεῖσθαι· ὁ δὲ, δύο λαβὼν τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κατέφαγεν, εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύριον δύο φαγὼν, καὶ τοὺς λοιποὺς κλείσας, ἐξήλαυνε τὴν ἀγέλην ἐπὶ νομήν· οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀδυσσέα εὐτρεπίσαντες ξύλον ἀποξυσμένον, ὑπὸ πυρκαϊὰν ἔθεντο, ὥστε ξηρανθὲν στερεωθῆναι, καὶ συνέθεντο τούτῳ τυφλῶσαι αὐτὸν, ὃ καὶ ἐποίησαν· ἐλθόντος γὰρ αὐτοῦ περὶ ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ σπήλαιον πάντα τὰ ποίμνια, καὶ πάλιν δύο τούτων φαγόντος, κερνῶσι [3] αὐτῷ οἶνον, καὶ μεθύσαντες τυφλοῦσιν αὐτόν· τοῦ δὲ βοῶντος, προσῆλθον πάντες οἱ Κύκλωπες, ἀκούσαντες δὲ βοῶντος αὐτοῦ, Οὖτίς με ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκοῦντες αὐτὸν, ὑπεχώρησαν. ὁ δὲ τῇ πρωΐᾳ τὰ ποίμνια ἐκβάλλει, περὶ τὴν θύραν τοῦ σπηλαίου καθεσθεὶς, ὅπως ὕστερον κλείσας τὸ σπήλαιον, καὶ ἔνδον αὐτοὺς εὑρὼν ἀνέλῃ· οἱ δὲ προεξελθόντες ὑποκάτω τῶν προβάτων, καὶ αὐτῶν πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοίῳ, ἀπέπλεον· βοησάντων δὲ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀκηκοὼς, λίθον βαλὼν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπέστρεψεν ὑπὸ τοῦ κλύδωνος αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν· ὡς δὲ πάλιν ἀποπλέοντες ἐβόων, ηὔχετο τῷ Ποσειδῶνι, μὴ ἀπελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας, καὶ πάλιν ὁμοίως λίθον βαλὼν, ὑπήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· εἶτα [4] λοιπὸν ἀποπλεύσαντες, ἦλθον εἰς τὴν μικρὰν νῆσον, ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν· εὗρον δὲ δακρύοντας τοὺς ἑταίρους, καὶ τότε μὲν εὐωχηθέντες κοιμῶνται. Τῇ ἐπαύριον δὲ κάτωθεν πλέοντες, ἦλθον εἰς Αἰολίαν, καὶ διατρίψαντες ἐκεῖ μῆνα, λαβόντος Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸν τῶν ἀνέμων ἀσκὸν, [5] ἀπέπλεον, ζεφύρου θ' νυξὶ καὶ ἡμέραις πνέοντος· τῇ δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην, καὶ ἀνθρώπους, καὶ πῦρ, καπνὸν ἔβλεπον· κεκμηκότος δὲ Ὀδυσσέως, καὶ καθευδήσαντος, λύουσι τὸν ἀσκὸν, νομίσαντες χρήματα ἔχειν· καὶ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέμων, [6] ἀναρπάξας αὐτοὺς ὁ κλύδων, πάλιν ἐπέστρεψε πρὸς Αἴολον· ὁ δὲ Αἴολος αὐτοὺς ἱκετεύοντας ἀποπέμπει, ὡς θεοῖς ἐχθρούς. Οἱ δὲ εἰρεσίᾳ ἑξ ἤματα πλέοντες, ἑβδόμῃ παρὰ Λαιστρυγονίαν ἦλθον· κατελθόντες δὲ οἱ Λαιστρυγόνες, κατέαξαν τὰς ια' ναῦς αὐτῶν πέτραις σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι, μόνος δὲ Ὀδυσσεὺς, ἀποκόψας τὰ ἑαυτοῦ νηὸς τὰ πρυμνήσια, ἔφυγε. Κώπαις δὲ πλέοντες, ἦλθον εἰς τὴν [7] Αἰαίαν, νῆσον τῆς Κίρκης, ἥτις ἐθηριοποίει τοὺς ἀνθρώπους, καὶ δύο ἡμέρας ὅλας ἐπὶ γῆς ἔκειντο θρηνοῦντες· τρίτῃ ἡμέρᾳ [8] διαιρεθέντες εἰς δύο μέρη, ἔστησαν ἐν μὲν τῷ ἑνὶ Εὐρύλοχος καὶ εἰκοσιδύο ἑταῖροι, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ Ὀδυσσεὺς, καὶ ἕτεροι κβ' ἑταῖροι καὶ κληρωθέντες, ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Εὐρύλοχον, ὥστε ἀπελθεῖν τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Κίρκην· ἀπελθὼν δὲ σὺν ἐκείνοις, εἶδον ἔξωθεν τῆς αὐλῆς τῆς Κίρκης λύκους, καὶ λέοντας ἡμέρους σαίνοντας αὐτοὺς τῶν οὐρῶν· εἰσελθόντων δὲ τῶν φίλων, αὐτὸς ἔξω ὑπελείφθη· κἀκείνους μὲν ἡ Κίρκη χοίρους ποιεῖ, δοῦσα πιεῖν αὐτοῖς οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις, καὶ μέλιτι· Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς Ὀδυσσέα, καὶ τοὺς λοιποὺς, ἀφωνίᾳ μὲν συνεχόμενος, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀστακτὶ κατήξων τὰ δάκρυα, μόλις δὲ ποτε εἰς ἑαυτὸν γεγονὼς, τὸ

EMENDATIONES.

* Ex *Seld.* [1] Sic lego, & distinguo hunc locum, ope *MSS.* Codd quem *Impress.* perversa interpunctione hoc modo corruperant, ἀπέπλεον, ἀνέμοις συσχεθέντες δεινοῖς. καὶ μόλις ἐξελθόντες &c. [2] Δήσας, pro δήσας, ex fide *MSS.* utriusque. Et apud *Homerum*, cujus Odysseam in hac narratione κατὰ πόδας (ut ita dicam) sequitur *Tzetzes*, Ulysses fertur socios in naves abductos sub transtris ligasse, cum jam ex esu loti patriæ essent obliti. Odyss. ι'. v. xcviii.

Τοὺς μὲν ἐγὼ ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
Νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.

[3] Αὐτῷ καὶ οἶνον *Impress.* Ego καὶ delevi, ut inutile, secutus *Bar.* & *Grav.* [4] Λοιπὸν *Impress.* Ego reposui λοιπὸν, quod huic loco accommodatius. idque habet *Bar.* & *Grav.* et *Seld.* λοιπόν. [5] Sic emenda locum hunc, ἀπέπλεον ζεφύρου θ' νυξὶ καὶ ἡμέραις, τῇ &c. *Impress.* ἀπέπλεον ἐν ζεφύρῳ &c. *Seld.* ἀπέπλεον ζεφύρου θ' νυξὶ καὶ ἡμέραις πνέοντος *Bar.* [6] Ἀναρπάξας, pro ἁρπάσας, ex *MSS.* omnibus. Et hoc quidem non est prorsus repudiandum, illud vero huic loco accommodatius videtur. [7] Αἰαίαν, pro Αἰολίαν, ex *MSS.* omnibus. Nam Ulysses è Læstrygonum manibus elapsus, ad Ææam, quæ Circes erat insula, delatus est. *Homerus* Odyss. κ'. v. cxxxv.

Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα δ' ἔναιε
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.

[8] Sic distinguo hunc locum cum *MSS.* omnibus. διαιρεθέντες εἰς δύο ἔστησαν. ἐν μὲν τῷ ἑνὶ &c. *Impress.* Deinde pro nominativis, accusativos Εὐρύλοχον, Ὀδυσσέα, & bis ἑταίρους habent *Bar.* & *Grav.* quod rectius

πᾶν

820 Ὁ δ' αἰνόλεκτρον ἁρπαγεῖσαν εὐνέτης
[a] Πλάτιν ματεύων, κληδόνων πεπυσμένος,

Alius infauſtam Maritus Uxorem
Raptam quærens, rumoribus auditis,

VARIANTES LECTIONES.

a Πλάτιν Bar. eandemque lectionem in *Scholiis* retinet.

πῶν ἀφηγεῖται· καὶ Ὀδυσσεὺς αἰτεῖ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδεῖξαι, ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, μόνος Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπήρχετο· Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸ μῶλυ, ὅπερ ἐστὶ βοτάνη ἀντιπαλαίουσα μαγείαις. καὶ οὕτως πρὸς Κίρκην ἐλθὼν, οὐ μόνον οὐκ ἐθηριώθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὴν ἑλκύσας, ἔπεισε καὶ τοὺς φίλους αὐτῷ πάλιν ἐκ χοίρων ἀνθρώπους ποιῆσαι. κατελθὼν δὲ Ὀδυσσεὺς, ἀνήγαγε καὶ τοὺς ἑτέρους φίλους αὐτοῦ τοὺς μετ' Εὐρυλόχου, καὶ χρόνον παρὰ τῇ Κίρκῃ διέτριψαν, συγκαθεύδοντος Ὀδυσσέως τῇ Κίρκῃ. Μετὰ δὲ τὸ μέλλειν αὐτοὺς ἀποπλεῖν, εἶπεν αὐτοῖς, μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς εἱμαρμένον ἀποπλεῖν, εἰ μὴ κατέλθωσι πρὸς ᾅδην, καὶ χρήσωνται μαντείαις ἐκ τῆς Τειρεσίου ψυχῆς· καὶ δὴ δι' ὅλης ἡμέρας πλέοντες, κατῆλθον διὰ τῆς Ἑσπερίας καὶ [1] Κιμμερίων Ὠκεανοῦ, καὶ [2] πυγούσιον βόθρον ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες κριὸν καὶ οἶν θήλειαν, ἐξέχεαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα, καὶ ἔθυσαν χοὰς τοῖς νεκροῖς, καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πιεῖν αἷμα, Ὀδυσσεὺς δὲ κατέχων ξίφος, οὐκ εἴα πίνειν, πρὶν αὐτῷ καταλέξειαν ἅπερ βούλοιτο καὶ πρώτη μὲν ἡ [3] Ἐλπήνορος ἦλθε ψυχὴ, ὃς ἐν τῇ Κίρκης οἰκίᾳ ἔτι ἄθαπτος ἔκειτο· δευτέρα δὲ ἡ Ἀντίκλεια, ἡ μήτηρ Ὀδυσσέως· εἶτα Τειρεσίας, ὃς πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλήψεσθαι ἐμαντεύσατο· μετὰ ταῦτα πάντες οἱ ἥρωες ἦλθον, καὶ αἱ τῶν ἡρώων γυναῖκες, λέγοντες αὐτῶν ὁ καθένα τίς εἴη, καὶ ὅσα [4] πέπονθε. Εἶτα φοβηθέντες μὴ ἡ Γοργὼ ἐξέλθοι, ἐμβάντες πάλιν εἰς τὴν αὐτῶν ναῦν, ὡς πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον πρὸς αὐγὰς κειμένην ἀπέπλευσαν· καὶ θάψαντες τὸν Ἐλπήνορα ἀποπλέουσι, παρὰ τῆς Κίρκης τὰ χρειώδη λαβόντες, καὶ τοῦ Ὀδυσσέως μαθόντος παρ' αὐτῆς, ὅσα καὶ παρὰ Τειρεσίου, τὰς Σειρῆνας, τὰς Πλαγκτὰς, τὴν Σκύλλαν, τὴν Χάρυβδιν, τὰς βόας Ἡλίου, καὶ πάντα ἁπλῶς. Κηρῷ γοῦν Ὀδυσσεὺς ἀλείψας τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρέπλει αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ἐκκρεμὴς ὢν, καὶ ἀκάλυπτα ἔχων τὰ ὦτα· παρελάσαντες γοῦν τὸν λειμῶνα τῶν Σειρήνων, καὶ τὰ μέλη ἐκείνων, ὑφ' ὧν θελγόμενοι ἀπέθνησκον οἱ ἀκούοντες, λύουσι τὸν Ὀδυσσέα τοῦ ἱστοῦ. Ἔπειτα [5] παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, αἳ πρὸς ἀλλήλας συνεκρούοντο, καὶ φοβερὸν ἀπετέλουν τὸν κτύπον, (αὗται καὶ [6] Κυάνεαι λέγονται, κεῖνται δὲ καὶ μεταξὺ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας, καθ' Ὅμηρον, καὶ τινὰς ἑτέρους) ἦλθον διὰ Χαρύβδεως καὶ Σκύλλης, πλησίον μᾶλλον τῆς Σκύλλης· ἀφαρπαγέντων δὲ [7] παρὰ τῆς Σκύλλης ἐκ τῆς νηὸς ἀνδρῶν ς', οἱ λοιποὶ συμπονοῦντες τῇ [8] εἰρεσίᾳ χρησάμενοι, ἔφυγον. Ἐπεὶ δὲ νύκτα τὴν Ἡλίου νῆσον Θρινακίαν προσαπελάζουσι, καὶ Ὀδυσσεὺς παραπλεῖν αὐτὴν ἐκέλευεν· οἱ δὲ μὴ πεισθέντες ἐξῆλθον, καὶ πρῶτον μὲν θηρεύσει, καὶ ἀγκιστρείᾳ διέζων· ὡς δὲ νότος ἔπνει πρὸς μῆνα ὅλον, ἀνελθόντος Ὀδυσσέως εἰς τὸ ἐνδότερον τῆς νήσου εὔξασθαι, καὶ κατακοιμηθέντος, σφάττουσιν οἱ μετ' Εὐρυλόχου βόας θ', καὶ ἐσθίουσιν ἐπὶ ἓξ ὅλας ἡμέρας· τῇ ζ' δὲ παυσαμένου τοῦ σφοδροῦ ἀνέμου ἐμβάντες, ὥστε πλεῖν, ζεφύρου πρῶτον μεγάλου συνθραύονται, εἶτα κεραυνοῦνται. Ὀδυσσεὺς δὲ μόνος [8] τὴν τρόπιν κατέχων, ὁλονυκτίως ἐφέρετο· ἀνατέλλοντος δὲ ἡλίου, νότου φερόμενος, ἦλθε περὶ τὴν Χάρυβδιν, καὶ δραξάμενος τῆς περὶ τοὺς [9] τόπους ἐκείνους ἑστώσης συκῆς, ἀπεκρέματο περὶ αὐτὴν, τὰ δὲ ξύλα κατέδυ πρὸς τὸν βυθόν· αὖθις δὲ ἀναδυέντων [10] αὐτοῦ, καθεὶς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπελάβετο τοῦ ξύλου. Καὶ θ' μὲν οὕτως ἡμέραις ἐνήχετο, δεκάτῃ δὲ περὶ τὴν Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψοῦς, καὶ ζ' χρόνους ἐκείνῃ συνδιῆγε· τῷ δὲ ὀγδόῳ ἀπελύθη μετὰ σχεδίας, Διὸς ὀργισθέντος τῇ Καλυψοῖ. Καὶ οὕτω μετὰ τῆς σχεδίας Ὀδυσσεὺς ιζ' ἡμέρας ἔπλευσεν, ιη' δὲ τὴν Φαιακίαν, ἤτοι τὴν Κέρκυραν, εἶδεν· ἀνέμων δὲ γενομένων ὀργῇ Ποσειδῶνος, κατεάχθη ἡ σχεδία· δύο δὲ ὅλας ἡμέρας ἐνήχετο, τρίτῃ δὲ ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δίδωσι τὸ κρήδεμνον αὐτῆς, μεθ' οὗ ἐξῆλθεν εἰς τὴν γῆν τῶν Φαιάκων, καὶ κεκοπιακὼς ἐν ὕλῃ ἐκάθευδε· τῆς δὲ Ἀλκινόου θυγατρὸς Ναυσικάας, μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐλθούσης πλυνοῦσαι, καὶ τερφθεῖσαι παιγνίοις, καὶ σφαιριζουσῶν πρὸς ἀλλήλας βοῆς γενομένης, ἐγείρεται Ὀδυσσεὺς, καὶ ἱκετεύει αὐτήν· ἡ δὲ ἐσθῆτα καὶ εἵματα δίδωσι, κελεύει τοῦτον ἐλθεῖν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ταύτης πατρὸς, καὶ τὴν αὐτῆς ἱκετεῦσαι μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι [11] ὧνπερ καὶ βούλοιτο· ἐκεῖσε δ' ἐλθὼν, ἐρωτᾶται [12] παρὰ Ἀλκινόου καὶ τῆς Ἀρήτης, [13] καὶ τὴν πᾶσαν, ἣν ἔφημεν, διηγεῖται ὑπόθεσιν, καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν μυρία λαβὼν εἰς τὴν Ἰθάκην πέμπεται, ἐκεῖσε μὲν δηλαδὴ τῆς νηὸς ἐκ τῆς Φαιακίας· περὶ δὲ ἑωσφόρον πτωχικῶς ἐκεῖσε, καὶ εἰσελθὼν ὡς πένης περὶ τὸν Εὔμαιον τὸν συβώτην, ἦλθε καὶ πρὸς τοὺς μνηστῆρας, καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παροινηθεὶς, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις, [14] καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τοὺς μνηστῆρας, ἀναγνωρίζεται τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ, καὶ συγκαθευδήσας αὐτῇ, πάντα κατὰ λεπτὸν διηγήσατο· τῇ ἐπαύριον δὲ πρωΐᾳ ἔξεισι περὶ τὸν ἀγρόν. οἱ δὲ τῶν μνηστήρων συγγενεῖς μαθόντες τὸ γεγονὸς, πρῶτα μὲν εἰς τὴν Ὀδυσσέως οἰκίαν ἐλθόντες, θάπτουσι τοὺς νεκρούς· ἔπειτα δὲ ὁπλισθέντες, ἐξέρχονται καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν ἀγρὸν, Ὀδυσσεῖ πολεμήσοντες, Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ φιλιοῦνται, καὶ τὸ νεῖκος καταπαύουσιν. Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς Εὐρυτᾶνας, ἔθνος Ἠπείρου, κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν, θύει τὰ νενομισμένα, καὶ γηραιὸς ἄγαν ὑποστρέψας, κτείνεται παρὰ Τηλεγόνου, τοῦ ἐκ Κίρκης αὐτῷ γεννηθέντος υἱοῦ. * Καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ὀδυσσέα οὕτως ἔχουσιν. *

820. Ὁ δ' αἰνόλεκτρον.] ὁ δὲ Μενέλαος εὐνέτης καὶ ἀνὴρ, ματεύων καὶ ψηλαφῶν τὴν ἁρπαγεῖσαν αἰνόλεκτρον πλάτιν καὶ γυναῖκα, παρὰ τὸ πλάζειν καὶ μίγνυσθαι, λέγει δὲ τὴν Ἑλένην· ματεύων δὲ αὐτὴν πῶς; ἀπὸ κληδόνων καὶ φημῶν πεπυσμένος καὶ μαθὼν, ποθῶν δὲ τὸ φάσμα τὸ πτηνὸν, τὸ φυγὸν εἰς αὔρας, καὶ εἰς τὸν αἰθέρα, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς; [15] Λυκόφρων ἀκολουθῶν Ἡροδότῳ, τὴν Ἑλένην φησὶ μὴ ἐλθεῖν εἰς Τροίαν, ἀλλ' ἁρπαγεῖσαν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἀπελθεῖν μετ' αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα Πρωτεὺς ἀφείλετο αὐτὴν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου· πορθηθείσης δὲ τῆς Τροίας, καὶ μὴ εὑρεθείσης τῆς Ἑλένης ἐκεῖσε, τότε ὁ Μενέλαος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πρωτέα, ἔλαβε τὴν γυναῖκα.

EMENDATIONES.

1 Κιμμερίων, ex Bar. & Grav. Κιμμέριον Impreſſ. Κιμερίων Seld. Κιμμερίους repoſuit *Gerbelius*, ſed voluit (puto) Κιμμερίων. 2 Πυγούσιον pro πυργούσιον, ex MSS. omnibus, quibuſcum conſentit ipſe *Homerus*, cujus hunc verſum exprimere voluit *Scholiaſtes*,

Βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα.

3 Ἐλπήνορος, pro Ἐλπήνορος, ex Bar. & emendatione *Nic. Gerbelii*. Nam iſti ſocio Ulyſſis, nomen fuiſſe Elpenori, ubique conſtat in Odyſſea. 4 Ἐπεπόνθει Bar. & Grav. quod melius. 5 Παραπλεύσαντες, pro παραπλεύσαντες, ex MSS. omnibus. 6 Κυάνεαι, pro Κυάνεαι, ex MSS. omnibus. Cujus emendationis ratio vel pueris conſtat. 7 Παρὰ pro περὶ, ex Seld. & Grav. ὑπὸ habet Bar. ſed ei ſuperpoſitum eſt παρὰ. 8 Τὴν τρόπιν, pro τὴν τρόπιν, ex Bar. & Grav. 9 Ἐκείνους τόπους MSS. utrque 10 Αὐτῶν MSS. omnes 11 Οἵπερ, pro ὅπερ, ex MSS. omnibus. 12 Παρὰ, pro περὶ, ex Seld. & Grav. 13 Καὶ τὴν πᾶσαν, ἣν ἔφημεν, pro καὶ τὴν πᾶσαν μὲν ἔφημεν, ex MSS. omnibus 14 Sic emendo & diſtinguo hunc locum, ex MSS. omnibus, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τοὺς μνηστῆρας. ἀναγνωρίζεται δὲ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ, Impreſſ. * Ex Bar. & Grav. 15 Loco eorum, quæ hic de Proteo dicuntur, hæc occurrunt in Bar. & Grav. ἁρπαγεῖσαν] (lege ἁρπαγεῖσαν) γινώσκε ὅτι ἡρπάγη ὑπὸ Θησέως καὶ Ἀλεξάνδρου.

822. Ποθῶν

[a] Ποθῶν δὲ φάσμα πτηνὸν εἰς αἴθραν [b] φυγὸν,	Requirensque simulacrum alatum, quod in cœlum aufugerat,
Ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς;	Quos non angulos maris scrutabitur?
Ποίαν δὲ χέρσον οὐκ ἀνιχνεύσει μολών;	Quam non terram investigatum ibit?
825 Ἐπόψεται μὲν πρῶτα Τυφῶνος σκοπὰς,	Videbit primùm Typhonis scopulos,
Καὶ πέμπελον γραῖαν μαρμαρουμένην δέμας,	Et Anum capularem factam marmoream,
Καὶ τὰς Ἐρεμβῶν [d] ναυάταις [e] ἰχθυμβόρας	Et Eremborum nautis piscata
Προβλῆτας ἀκτάς. Ὄψεται δὲ τλήμονος	Prominentia litora. Videbit deinde miseræ
Μύῤῥας ἐρυμνὸν ἄστυ, τῆς μογοστόκους	Myrrhæ munitam Urbem, cujus puerperas
830 Ὠδῖνας ἐξέλυσε δενδρώδης κλάδος·	Ægritudines exsolvit arboreus cortex:
Καὶ τὸν θεᾷ κλαυσθέντα Γαύαντος τάφον	Et Gavantis sepulcrum à Musis perditi,

VARIANTES LECTIONES.

a Παθῶν *Seld.* ibi tamen ο superscripsit eadem, ut videtur, manus. b φυγὼν *Bar.* c Πέμπελον *Seld.* d Al. ναυβάταις. f Al. ἐξυμένας.

822. Ποθῶν δὲ φάσμα.] τινές φασιν ἐνταῦθα περὶ τοῦ εἰδώλου λέγειν τῆς Ἑλένης, τοῦ δοθέντος παρὰ τοῦ Πρωτέως τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἀνθ' Ἑλένης αὐτῆς· ἐγὼ * δὲ * φημὶ οὐ καλῶς αὐτοὺς λέγειν· οὐ γὰρ τὸ εἴδωλον, τὸ παρὰ Πρωτέως δοθὲν, πέφευγεν εἰς τὴν αἰθέρα· ἀλλὰ περὶ τοῦ συμβάντος ὕστερον τῇ Ἑλένῃ φησὶν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ διδάσκει· κρατηθείσης γὰρ ὑπὸ Πυλάδου καὶ Ὀρέστου τοῦ Ἀγαμέμνονος, καὶ μελλούσης σφαγιασθῆναι, διὰ τὸ μὴ βοηθῆσαι αὐτῷ τὸν Μενέλαον ἐπὶ τῷ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ, ἁρπάξας αὐτὴν Ἀπόλλων, ἀνήγαγε πρὸς τὸν Δία, καὶ φαίνεται Μενελάῳ καὶ Ὀρέστῃ εἰδωλωδῶς δεικνύων αὐτήν. Ἡ δὲ ἔννοια οὕτως· Ὁ δὲ Μενέλαος τόδε καὶ τόδε ποιῶν, ποθῶν δὲ, δηλονότι ὕστερον, τὸ εἴδωλον τῆς Ἑλένης, τὸ ἀναχθὲν εἰς οὐρανὸν ὑπ' Ἀπόλλωνος, ποίους θαλάσσης οὐκ ἐρευνήσει μυχούς; καὶ ἐν τούτῳ ὁ Λυκόφρων ἀπειρίαν ἐργάζεται, τὰ ὕστερα τοῖς πρώτοις μιγνὺς, καὶ τὰ πρῶτα τοῖς ὑστέροις.

825. Ἐπόψεται μὲν πρῶτα.] θεάσεται πρῶτον τὰ Ἀρίμα, ὄρη τῆς Κιλικίας, ὅπου Πίνδαρος, καὶ Ὅμηρος φασὶν εἶναι τὸν Τυφῶνα. * Ὅμηρος φησὶν οὕτως,

Εἰν' Ἀρίμοις ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς. *

826. Καὶ πέμπελον γραῖαν.] καὶ τὴν πάγγηραν γραῖαν, τὴν ἀπολιθωθεῖσαν· ἀπὸ δὲ μέρους, καὶ τὰ περιχώρια τῆς Κύπρου ἐσήμανε· φέρεται γὰρ ἱστορία, ὅτι Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα τοῖς θεοῖς, (τινές φασι διὰ τὸ συλλαβεῖν τὸν Ἥφαιστον Ἄρει συνευναζομένην) ὑπεχώρησε περὶ Κύπρον, κἀκεῖ διέτριβε περὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος. οἱ δὲ θεοὶ ἐρευνῶντες αὐτὴν, ἐκεῖσε οὗρον αὐτὴν, γραὸς ὑποδειξάσης τὸν τόπον, ἔνθα ἦν κεκρυμμένη, ἐρωτηθείσης παρὰ τῶν θεῶν, εἰ οἶδε ποῦ ἐστιν Ἀφροδίτη, ἣν Ἀφροδίτη ὀργισθεῖσα ἐμαρμάρωσε, καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἵσταται ἡ στήλη αὐτῆς ἐκεῖσε.

827. Καὶ [a] τὰς Ἐρεμβῶν.] Ἑλλάνικός φησι, τὰς Ἐρεμβοὺς περὶ τὰς τοῦ Νείλου ῥοὰς οἰκεῖν· γένος δὲ Ἀράβων εἰσὶν οἱ Ἐρεμβοὶ, οἱ καὶ Τρωγλοδύται, καὶ Ἰχθυοφάγοι καλούμενοι, ὧν τὸν βίον πλατέως ὁ Διόδωρος γράφει. Ἐρεμβοὶ δὲ λέγονται, ὅτι ἐν τῇ ἔρᾳ, ἤτοι τῇ γῇ, βαίνουσιν, ὑπὸ γὰρ * τὴν * γῆν καὶ τρώγλας οἰκοῦσιν.

829. Μύῤῥας ἐρυμνὸν ἄστυ.] τὴν Βύβλον λέγει, ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς Φοινίκης. Μύῤῥα δὲ Θείαντος θυγάτηρ ἐγένετο· αὕτη ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς, καὶ λάθρα μιγεῖσα αὐτῷ, καὶ ἔγκυος γενομένη, αἰδουμένη τοῦτο τοῦ πατρὸς, ηὔξατο τοῖς θεοῖς εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαχθῆναι, ἥτις μήτε μετὰ ζώντων εἴη, μήτε μετὰ τεθνεώτων· ὅθεν εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλον, τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύῤῥαν, ἤτοι σμύρναν Αἰολικῶς, ὅθεν καὶ τὸ μύρον καλεῖται· μὴ γὰρ ὡς οἱ μωροὶ, καὶ σὺ τὴν μύῤῥαν μυῤῥίνην, ἤτοι μυρσίνην, [3] νοήσῃς. Οὕτω μεταβληθείσης αὐτῆς εἰς μύῤῥαν, ἐφιστῶντος τὸν χρόνον τοῦ τοκετοῦ, διαῤῥαγέντος τοῦ φλοιοῦ ἀπεκύησε τὸν Ἄδωνιν, ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη ἐφίλησε, καὶ ἀνδρωθέντα ἐραστὴν ἔσχηκεν.

831. Γαύαντος.] ὁ Ἄδωνις Γαύας παρὰ Κυπρίοις καλεῖται. Ἄδωνις δὲ ὁ Κύπριος, κατά τινας, Κινύρου παῖς ἦν, τοῦ Κυπρίων βασιλέως, καὶ ὁ Θείαντος, ἐξ οὗ Ἀφροδίτη γεννᾷ Πρίαπον ἀσελγῆ, καὶ βαθυαίδοιον, καὶ γὰρ Ἥρα ἔχουσα ὅπου αὐτὴν [4] μεμαγευμένη χειρὶ ἀφαμένη, ἐποίησε τοῦτον γεννῆσαι. Καὶ τὸν θεᾷ κλαυσθέντα.] αἱ Μοῦσαι τῇ πρὸς Ἀφροδίτην ὀργῇ φερόμεναι, ὅτι πολλὰς αὐτῶν εἰς ἔρωτας κινήσασα, ἔπεισεν ἀνδράσι μιγῆναι, καὶ τεκεῖν, οἷον Καλλιόπην ἐξ Οἰάγρου τεκεῖν Ὀρφέα καὶ Κυμόθωνα, Τερψιχόρην ἐκ Στρυμόνος Ῥῆσον, Κλειὼ δὲ ἐκ Μάγνητος Λίνον, τὸν ἐρώμενον αὐτῆς Ἄδωνιν ἀπώλεσαν· μέλος γὰρ κυνηγετικὸν ᾖσαν τερπνὸν, καὶ τὸν ἐραστὴν Ἀφροδίτης Ἄδωνιν ἀκούσαντα ποιήσασαι χαυνωθῆναι, [5] ὥρμησαν ἐπὶ κυνηγέσιον· Ἄρης δὲ ὁ θεὸς ἀντεραστὴς ὢν Ἀφροδίτης, εἴτε μεταμορφώσας ἑαυτὸν εἰς χοῖρον μαινόμενον, εἴτε πρὸς χοῖρον ὁρμήσαντα τὸν Ἄδωνιν ἐναντίος * αὐτὸς * ἐλθὼν, αὐτὸν ἀναιρεῖ· καὶ τὸ μὲν Ἀδώνιδος αἷμα καταῤῥεύσαν, τὴν ἀνεμώνην λευκὴν οὖσαν πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο, περὶ γὰρ ἀνεμώνην τὸν Ἄδωνιν πεσεῖν ἔτυχεν. Ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαθοῦσα, γυμνοῖς περιτρέχουσα τοῖς ποσὶν, ἐλεεινὸν ὀλοφυρομένη ἀκάνθαις δὲ καὶ αὐτὴ ῥοδωνιᾶς ἐμπεσοῦσα, τῷ καταῤῥεύσαντι αἵματι τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο.

EMENDATIONES.

* Ex *MSS.* utroque. 1 Σμικρὰς *Bar.* & *Grav.* * Hæc emendata adjeci ex *Bar.* 2 Τὰς, pro τοὺς, ex *MSS.* utroque, & ipso Lycophronis textu. * Ex *Grav.* 3 Νοήσῃς, pro νομίσῃς, ex *MSS.* omnibus. 4 Μεμαγευμένη, pro μεμαγευμένον, ex *Grav.* 5 Ὥρμησαν, pro ὥρμησε, ex *MSS.* omnibus. * Ex *MSS.* omnibus.

832. Σχοινὶς,

Σχοινίδι μυσόφθαρτον, Αρέντα, Ξένη,	Schœnidi defletum Deæ, Arentæ, Hoſpitæ,
[a] Κρατῆρι λευκῷ τόν ποτ' [b] ἔκτανε πλέκας.	Quem dente quondam albo aper occidit.
Επόψεται δὲ [c] τύρσιας [d] Κηφηΐδας,	Videbit quoque Turres Cephei,
835 Καὶ Λαφρίου [e] λακτίσματ' [f] Ερμείου ποδὸς,	Et Laphrii Calcitratus Mercurialis pedis,
Διπλᾶς τε πέτρας, κέπφος αἷς [g] προσήλατο	Geminaque ſaxa, ad quæ Cepphus aſſiliit
Δαιτὸς χατίζων· ἀντὶ θηλείας δ' ἔσω	Dapis egens; pro virgine autem Aquilam
Τὸν χρυσόπατρον μόρφνον ἁρπάσας γνάθοις,	Aurigenam maxillis rapiens diſceſſit,

VARIANTES LECTIONES.

a Κραντῆρι *Seld.* Et hanc lectionem *MSS Scholia* utriuſque Codicis defendunt. b ἔκτανε *Seld.* c Τυρσίας *MSS.* uterque, & alii. d Κηφηΐδας al. e Λακτίσματ' *MSS.* uterque. f Ερμαίου *Bar.* aliique. Ερμείου *Seld.* aliique. Et hanc lectionem habent *MSS. Scholia* Codicis utriuſque. g Περισάλλας *Bar.* aliique.

832. Σχοινίς, Αρέντα, καὶ Ξένη.] Αφροδίτης ἐπίθετα, ὅτι ὁ χοῖρος βοτάνη μαλακωτάτη, τοὺς ὀδόντας μὲν καθαίρει, κινεῖ δὲ καὶ πρὸς Αφροδίσια. Αρέντα δὲ λέγεται, ὅτι δύο ξένους ἁρμόζει πρὸς μίαν συνάφειαν γαμικήν. Ξένη δὲ, ὅτι φιλοποιεῖ. Η δὲ σύνταξις οὕτως· Επόψεται ὁ Μενέλαος τόδε καὶ τόδε, καὶ τὸν τάφον τοῦ Γαύαντος τὸν μυσόφθαρτον, προσφιλῶς τὸν Αδωνιν, τὸν κλαυθέντα καὶ θρηνηθέντα τῇ [1] Αφροδίτῃ τῇ τοιᾷδε καὶ τοιᾷδε, ὅντινα ποτὲ Αδωνιν ἔκτανε ὁ πέλας καὶ ὁ κάπρος ἐν κραντῆρι καὶ ὀδόντι λευκῷ. Εκ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἐπόψεται τάφον Αδώνιδος, ἢ τὴν Βίβλον, ἢ τὴν Κύπρον· καὶ ἐν τῇ Βίβλῳ γὰρ ἦν Αδωνις, καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ ἕτερος Αδωνις ὁ Κινύρου, ἅπερ ἀκριβῶς τινὲς οὐκ εἰδότες, συγχέουσι τοὺς νέους, τινὲς οἱ μὴ γινώσκοντες [2] τῆς Μύρρας Αδωνιν Βίβλον δὲ, τὴν δὲ, ὃν εἴπομεν, Κύπριον, νῆσον Αδώνιδος, τὴν Κύπρον φασίν. * Εστι δὲ καὶ τοῦτο κακόπλασον, τὸ τάφον μυσόφθαρτον λέγειν· οὐ γὰρ ὁ τάφος, ἀλλ' ὁ Αδωνις ὑπὸ Μυσῶν ἐφθάρη. *

834. Επόψεται δέ.] Θεάσεται δὲ καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, τύρσιας γὰρ Κηφηΐδας, τὰ τείχη καὶ τὰς πόλεις λέγει τοῦ Κηφέως· ὁ δὲ Κηφεὺς, ὁ τῆς Ανδρομέδας πατὴρ, βασιλεὺς ἦν Αἰθιόπων. Πρόσχες δὲ, μὴ γράψῃς Κηφηνίδας, ὡς οἱ πολλοὶ, λέγοντες Κηφῆνας, τοὺς Αἰθίοπας λέγεσθαι· [3] ἀλλὰ Κηφηΐδας τύρσεις, ἀπὸ τοῦ Κηφεὺς Κηφέως Κηφηΐδος, καὶ ἐκλάσει Κηφηΐδας, ὡς Χρυσηΐδος. [4] Ηρόδοτος Κηφῆνας, καὶ Αρταίους, ἔθνη Περσῶν δὲ λέγει, οὐκ Αἰθιόπων.

835. Καὶ Λαφρίου.] Λάφριος, ὁ σκυλευτὴς· λέγει δὲ τὸν Ερμῆν· Ερμῆς γὰρ φυλάττων ἐν Αἰθιοπίᾳ βουλῇ τοῦ Διὸς τὴν Ιὼ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς Ηρας βλαβῇ, διψήσας ἐλάκτισε τὴν γῆν, καὶ ἀνέδωκεν ὕδωρ, ὅθεν ἐκεῖ ὁ τόπος Πτέρνα Ερμοῦ καλεῖται, ὡς Πηγάσου κρήνη, καὶ Σκάμανδρος ποταμός. Ερμαίου.] οἱ μὲν πάντες τὸ μαι δίφθογγον γράφουσι, ὡς ἔοικεν, οὐκ εἰδότες διαφοράν· ἐγὼ δὲ ἔγραψα ἑρμαῖον, τὸ εὕρημα, καὶ ἡ γενικὴ ἑρμαίου, τοῦ εὑρήματος, * δίφθογγον γράφω· * Ερμείου δὲ ποδὸς, τοῦ Ερμειακοῦ, ψιλὸν, ὅτι ἐκθλίψει τοῦ ἰῶτα γέγονεν.

836. Διπλᾶς τε πέτρας.] Κηφέως, τοῦ Αἰθιόπων βασιλέως, καὶ Κασσιεπείας γίνεται παῖς Ανδρομέδα· ἐριζούσης δὲ τῆς [5] Κασσιεπείας περὶ κάλλους τῇ Ηρᾳ, ἢ, καθ' ἑτέρους, τῶν Νηρηΐδων, ὁ Ποσειδῶν αὐτῶν παρακλήσει ἔπεμψε κῆτος, ὃ τὴν Αἰθιοπίαν ἐλυμαίνετο· χρησμῷ δὲ ὁ Κηφεὺς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, τὴν Ανδρομέδαν, πρὸς βορὰν ἔδωκεν ἐκκεῖσθαι τῷ κήτει, καὶ περὶ πόλιν Αἰθιοπίας, Ιόπην, δεσμοῖς σιδηροῖς δεσμεῖσθαι αὐτὴν παρά τινας πέτρας. Περσεὺς δὲ τότε καρατομήσας τὴν [6] Γοργόνα, περὶ τούσδε τοὺς τόπους διήρχετο, καὶ τὴν Ανδρομέδαν οἰκτείρας, δείκνυσι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος τῷ κήτει, καὶ ἅμα ἑλκύσας τὸ [7] λογχοδρέπανον, ὃ μὲν μέρος τοῦ κήτους ἐποίησε λίθινον, ὃ δὲ ἀπέκοψε, καὶ τὴν κόρην ἐρυσάμενος ἔγημεν· ὅτι δὲ περὶ Ιόπην τὰ κατ' Ανδρομέδαν γέγονεν Αριστείδης τε μαρτυρεῖ, καὶ Λιβάνιος, καὶ Προκόπιος, καὶ [8] Ιώσηπος, καὶ τις ἀπ' αὐτῶν οὕτωσί λέγει, "Πόλις Ιόπη, τῆς Ανδρομέδας τὸ "δεσμωτήριον. Αλλος δέ τις πάλιν φησὶν, ὅτι ἐκεῖ ἡ Ιὼ τοῦ Αργου νικήσασα, ἄνθρωπος γέγονεν. * Ο κέπφος, ζῶον δὲ θαλάσσιον, πτερωτόν, ἄφρον· νῦν δὲ καταχρηστικῶς κέπφος τὸ κῆτος λέγεται. *

838. Τὸν χρυσόπατρον.] τὸν Περσέα. Η δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ακρισίου, τοῦ Αργείων βασιλέως, καὶ Εὐρυδίκης, τῆς Εὐρώτου θυγατρὸς, γίνεται θυγάτηρ Δανάη, ἣν Ακρίσιος ὁ πατὴρ σιδηροῦν ποιήσας θάλαμον ἐνέκλεισεν, ὅπως τούτῳ τῷ τρόπῳ μείνῃ παρθένος· ἐκ χρησμοῦ γὰρ ἠκηκόει, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντος. Ζεὺς δὲ, ὡς ληρολογοῦσιν, εἰς χρυσὸν μεταστρέψας αὐτὸν, χυθεὶς διά τινος ὀπῆς, ἐμίγη αὐτῇ, ἡ δὲ ἐν γαστρὶ ἔσχε τὸν Περσέα· ὅθεν γνοὺς ὁ ταύτης πατὴρ, ἀνέμεινε ταύτην τεκεῖν, τεκοῦσαν δὲ σὺν τῷ βρέφει ἐμβαλὼν αὐτὴν λάρνακι ξυλίνῃ, εἰς τὴν ὑποκειμένην ἔρριψε θάλασσαν, ἥτις πρὸς Σέριφον νῆσον ἐξωκείλη, μίαν οὖσαν τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε [9] Πολυδέκτης, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Κερκείας, ἀδελφὸν ἔχων Δίκτυν, ὃς Δίκτυς, ὡς ἴδιον παῖδα τὸν Περσέα ἐπαιδαγώγει, καὶ τῆς Δανάης ἐπεμελεῖτο· ὁ δὲ Πολυδέκτης ἐβιάζε τὴν Δανάην, μὴ δυνάμενος δὲ συγγενέσθαι αὐτῇ, τοῦ Περσέως ἤδη πρὸς ἥβην ἐλαύνοντος, πλάττεται ὡς ἕδνων χρείαν ἔχει πρὸς γάμον Ιπποδαμείας τῆς Οἰνομάου· καὶ ἄλλον ἄλλο τῶν φίλων αἰτεῖ, Περ-

EMENDATIONES.

1 Αφροδίτῃ τῇ τοιᾷδε καὶ τοιᾷδε, pro Αφροδίτη τοιάδε καὶ τοιάδε, ex *Seld.* Hujuſque emendationis ratio cuivis facile conſtabit, qui Poetæ textum cum *Scholiaſta* conferre dignabitur. 2 Τὸν Μύρρας Αδωνιν, pro τῆς Μύρρας, Αδωνιν, ex *MSS.* omnibus. * Hoc adjeci ex *Seld.* 3 Αλλὰ Κηφηΐδας τύρσεις, lego cum *MSS.* utroque. ἀλλὰ Κηφηΐδας τύρσεις *Impreſſ.* ubi *Nic. Gerbelius* ait, *Locus mutilus & corruptus eſſe videtur, atque nonnihil deeſſe.* Ego vero nihil deeſſe exiſtimo, ſed perversâ diſtinctione, ut ſæpe alias fit, corruptum eſſe. 4 Huc *Herodoti in Impreſſ.* paulo ante, in media ſententia confuſe legebantur, Ego vero in locum, ut videtur, proprium reſtitui, ſecutus *MSS.* Codd. * Hoc adjeci ex *MSS.* omnibus. 5 Κασσιεπείας, pro Κασσιοπείας, ex *Seld.* & emendatione *Nic. Gerbelii.* Κασσιεπείας *Grav.* 6 Γοργόνα, pro Γοργόνην, ex *Seld.* eandemque mutationem, aliis in locis feci, nixus auctoritate utriuſque *MSS.* Satis autem ſit hoc ſemel monuiſſe. 7 Λογχοδρέπανον, pro λογχοδρέπανον, ex *Bar.* & *Grav.* Cæterum per λογχοδρέπανον volo haſtam falcatam, quo modo ξιφοδρέπανον enſem falcatum denotare vult *Heſychius,* Ξιφοδρέπανον, ἡ λεγομένη ἅρπη [illegible]. Dixit etiam aliquis δορυδρέπανον. Eandem etiam mutationem infra faciam, eorundem Codicum auctoritate fretus. 8 Ιώσηπος, ut & ſupra aliquoties, poſui, pro Ιώσηππος cum duplici ππ, *MSS.* utroque id ſuadente. * Hæc ex *Bar.* & *Grav.* deprompſi. 9 Πολυδέκτης, pro Πολυδεύκτης, Ex *Seld.* Et eandem emendationem infra faciam, uno interdum, & utroque ſæpe Codd. *MSS.* id ſuadente. Nam in hac voce Codex *Baroccianus* ſibi minus conſtat.

Τὸν [a] ἡπατουργὸν, ἄρσεν', ἀρβυλόπτερον·	Jecinorum diſſectricem, maſculam, pennipedem:
840 Πεφήσεται δὲ τοῦ θεριστῆρος ξυρῷ	Interficietur autem novacula Meſſoris
[b] Φάλαινα δυσμίσητος ἐξινωμένη,	Balæna inviſa enervata,
[c] Ἱπποβρότους ὠδῖνας οἴξαντος τόκων	Equihominis qui aperuit parituras
Τῆς δειροπαίδος, μαρμαρώπιδος γαλῆς·	Ex collo parientis Muſtelæ ſaxificæ:

VARIANTES LECTIONES.

a Ὑπάτουργὸν Seld. b Al. φάλλαινα. c Al. ἱπποβρότους.

σία δὲ πέμπει ἐπὶ Γοργόνας, δειροτεμοῦσαι τὴν Μέδουσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ ἐνεγκεῖν, ὅπως τῇ Ἱπποδαμείᾳ δοίη· τοῦτο δὲ ἐπραγματεύσατο, ὅπως τοῦ Περσέως ὑπὸ Γοργόνων ἀναιρεθέντος, αὐτὸς ἀδεῶς τῇ Δανάῃ συγγίνοιτο. Ταῦτα δὲ λῆρος, Πολυδέκτης γὰρ τρισὶ ἦν γενεαῖς πρότερος Ἱπποδαμείας. τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει· τίνος μυθικώτερον, ἀλληγορικωτέρως δὲ εἶπον κατ' ἀρχὰς, ὅτι μὲν ἐβίαζε Πολυδέκτης Δανάην, ᾔδει καὶ ὁ Περσεύς. ἐπεὶ δὲ ἡ Μέδουσα, [1] γυνὴ οὖσα Ποσειδῶνος, τῇ Ἀθηνᾷ περὶ κάλλους ἀντήριζεν, Ἀθηνᾶ τὸν Περσέα κατ' αὐτῆς ἔπεμψεν, ὑπογράψασα καὶ ὑποδείξασα τοῦτο ἐν ζωγραφίαις τὴν Γοργόνα περὶ πόλιν τῆς Σάμου Δεικτήριον κληθεῖσαν, ἀπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι ταῦτα αὐτῷ. ἐλθὼν δὲ περὶ τὰς Φορκίδας, πρῶτον τήν τε Πεφρηδὼ, καὶ τὴν Ενυὼ, τὰς ἐκ γενετῆς γραίας, ἀδελφὰς δὲ τῶν Γοργόνων, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν αὐτῶν, καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ' ἀμοιβὴν, καὶ ἡ πρότερον αὐτοῖς ταῦτα ἔδωκεν, ἕως ὡδήγησαν αὐτὸν πρὸς Νύμφας· καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν Νυμφῶν πέδιλα, [2] κίβισιν, ἤτοι πήραν, ἢ κιβωτὸν, καὶ τὴν κυνέην τοῦ Ἅδου, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἅρπην ἔχων, καὶ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς κάτοπτρον, πετόμενος ἦλθεν ἐπ' αὐτὰς τὰς Γοργόνας ἐπ' Ὠκεανὸν οὔσας, τὸν περὶ πόλιν Ἰβηρίας, τὴν Ταρτησὸν, αἵτινες δρακοντοφολίδας εἶχον κεφαλὰς, [3] συῶν ὀδόντας [4] μεγάλων, χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας, αἷς ἐπέτοντο· οὕτω γοῦν πετόμενος ἐπ' αὐτὰς ἐλθὼν, καὶ κοιμωμένας εὑρὼν, καρατομεῖ τὴν Μέδουσαν ἐν τῷ κατόπτρῳ βλέπων, οὐ πρὸς αὐτὴν, εἰ γὰρ ἂν ἀπελιθώθη ταύτην ἰδών· αἱ δὲ λοιπαὶ αὐτῆς ἀδελφαὶ θρηνοῦν μέγαν ἐκίνουν, [5] ἐκ τῶν ὀφιωδῶν αὐτῶν κεφαλῶν ἐκπέμπουσαι συριγμὸν, ἐξ οὗπερ Ἀθηνᾶ, κατὰ Πίνδαρον, τὸν αὐλητικὸν καλούμενον πολυκέφαλον εὗρε νόμον. Περσεὺς δὲ τότε τῇ πήρᾳ τὴν κεφαλὴν θεὶς, καὶ κατὰ νώτου φέρων αὐτὴν, ἐπορεύετο· ἐλθὼν δὲ καὶ πρὸς Αἰθιοπίαν, ὡς ἔφην, τὴν Ἀνδρομέδαν τοῦ κήτους ἐρρύσατο, καὶ λαβὼν γυναῖκα, ἔσχε παῖδα Πέρσην ἐξ αὐτῆς, καὶ καταλείπει παρὰ Κηφεῖ· τὸν δὲ Κηφέως ἀδελφὸν, Φινέα, προμνηστευσάμενον Ἀνδρομέδαν, καὶ αὐτῷ ἐπιβουλεύοντα, ἀπελίθωσε, δείξας τὴν Γοργόνα, αὐτὸς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ εἰς Σέριφον παραγέγονεν· εὑρὼν δὲ τὴν μητέρα μετὰ τοῦ Δίκτυος προσπεφευγυῖαν ἐν τῷ ναῷ διὰ Πολυδέκτην, ἐλθὼν περὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Πολυδέκτου, καὶ συμπόσιον λαμπρὸν ἐφορῶν, δείξας τὴν Γοργόνα πάντας ἐλίθωσε, τὴν δὲ βασιλείαν [6] Δίκτυϊ δίδωσι· τὰ δὲ τῶν Νυμφῶν πέδιλα, καὶ τὴν Ἅδου κυνέην Ἑρμῆς παρ' αὐτοῦ λαβὼν, ταῖς ἰδίαις δεσποίναις ἀπέδωκε· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Περσεὺς παρέσχε τῇ Ἀθηνᾷ, ἡ δὲ πρὸς τὸ μέσον τῆς ἰδίας ἀσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν· ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐπὶ τὸν κόσμον, ὃ περὶ τὸ στῆθος εἶχε, ταύτην ἐνέπηξεν, ὅθεν ἀπὸ τῆς Γοργόνος καὶ ὁ ἐπιστήθιος ἐκεῖνος τῆς Ἀθηνᾶς κόσμος, Γοργόνειον ἐκλήθη· Περσεὺς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ, καὶ τῇ μητρὶ Δανάῃ, ἔσπευδεν εἰς Ἄργος ἐλθεῖν πρὸς θέαν Ἀκρισίου, Ἀκρίσιος δὲ τὸν χρησμὸν δεδοικὼς, εἰς Πελασγίαν ἐχώρησεν. Τευταμίδου δὲ, τοῦ Λαρισσαίων βασιλέως, πένταθλον θέντος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς τελευτῇ, Περσεὺς ἀγωνιζόμενος δίσκῳ βαλὼν τὸν Ἀκρισίου πόδα, ἄκων αὐτὸν ἀναιρεῖ, καὶ πενθήσας ἔθαψεν αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· πρὸς δὲ Μεγαπένθην, τὸν Προίτου, ἐλθὼν, αὐτῷ μὲν ἔδωκεν ἰδίαν βασιλείαν, τὴν τοῦ Ἄργους ἀρχὴν, αὐτὸς δὲ ὁ Περσεὺς τὴν Τίρυνθα κατέσχε, τὴν ἐκείνου βασιλείαν· περιετείχισε δὲ Μίδειαν, καὶ [7] Μυκήνας, ἔνθα καὶ ἐτέκνου παῖδας ἐξ Ἀνδρομέδας γυναικὸς, [8] Ἀλκαῖον, Σθένελον, Ἕλλειον, Μήστορα, Ἠλεκτρύονα, καὶ Γοργοφόντην, τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ Πέρσου καταλειφθέντος, ὡς εἴπομεν, ἐν Αἰθιοπίᾳ παρὰ τῷ πάππῳ Κηφεῖ. Ἁρπάσας γνάθοις.] ληρεῖ, φλυαρεῖ, μὴ γινώσκων τί γράφει, ὡς καὶ τὸ Ἡπατουργόν· ἡ γὰρ τὸν Περσέα τὸ κῆτος κατέπιεν, ὥσπερ Ἡρακλέα· ὡς ἔοικε δὲ, οἰνοβαρῶν ὁ Λυκόφρων ἐκ τῶν Πτολεμαίου τρυφῶν, καὶ δυσφημάτων, τὴν ἱστορίαν Ἡρακλέους, * καὶ τὴν * κατὰ τὴν Ἡσιόδου κάσιν, ἐπὶ Περσέα καὶ Ἀνδρομέδαν μετήνεγκεν.

839. * Ἄρσενα.] γενναῖον. * Ἀρβυλόπτερον.] εἴρηται ὅτι πτερωτὰ ὑποδήματα τῶν Νυμφῶν εἶχεν· ἀρβύλη δὲ, εἶδος ὑποδήματος. Περσεὺς κατάγει τὸ γένος ἐξ Ἄβαντος· Ἄβαντος γὰρ Προῖτος, καὶ Ἀκρίσιος· Ἀκρισίου Δανάη· Δανάης καὶ Διὸς Περσεύς· Περσέως Ἀλκαῖος, καὶ οἱ λοιποί· Ἀλκαίου Ἀμφιτρύων· Ἠλεκτρυόνος Ἀλκμήνη· Ἀλκμήνης Ἡρακλῆς, καὶ Ἰφικλῆς, ἐξ οὗ Ἰόλαος.

840. Θεριστῆρος ξυρῷ.] εἴρηται.

842. Ἱπποβρότους ὠδῖνας.] καρατομηθείσης τῆς Γοργόνος παρὰ Περσέως, ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτῆς ἐξέθορεν ἄνθρωπος μὲν ὁ Χρυσάωρ, ἵππος δὲ ὁ Πήγασος, * ὅπερ ἐπιλαθόμενος ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ εἰπεῖν. *

843. Δειροπαίδος γαλῆς.] τῆς γαλῆς τῆς παιδέσης καὶ παῖδας τικτούσης ἐκ τοῦ τραχήλου, ἡ γὰρ [9] θαλασσία γαλῆ ἐκ τοῦ τραχήλου γεννᾷ· νῦν δὲ τὴν Μέδουσαν εἶπε Γοργόνα, διὰ τὸ μετὰ τὴν καρατομίαν τεκεῖν, ὡς εἴπομεν, Χρυσάορα, καὶ τὸν Πήγασον. Μαρμαρώπιδα δὲ, διὰ τὸ ἀπολιθοῦν τοὺς ὁρῶντας αὐτήν. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω· τὸ δὲ ἐνταῦθα σύμπαν χωρίον ἀκούοντος ἔγραψεν ὁ Λυκόφρων, εἰ μή τι μικρὸν αὐτῷ βοηθήσαντες, τὸ δέον ἀναπληρωσόμεθα· σκοπείτω πᾶς ὁ βουλόμενος, ὅπως ἔχει ἐνταῦθα κακῶς ἡ γραφή· φησὶ περὶ Μενελάου,

Ἐπόψεται δὲ πύργους Κηφηΐδας,

καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τὰ λακτίσματα, καὶ τὰς διπλᾶς πέτρας, ὅπου ὁ θαλάσσιος κύων ἐξήλατο, χρήζων φαγεῖν Ἀνδρομέδαν, ἀντὶ δὲ τῆς Ἀνδρομέδας ὑπεχώρησε λαβὼν τὸν Περσέα τὸν ἡπατουργὸν,

EMENDATIONES.

1 Θυγάτηρ Bar. Grav. 2 Κίβισιν Seld. κίτρην Bar. & Grav. ſed receptam lectionem tuetur Heſychius &c. 3 Συῶν μεγάλων ὀδόντας Bar. 4 Μεγάλων Bar & Grav. 5 Ἐκ τῶν ὀφιωδῶν αὐτῶν κεφαλῶν. pro ἐκ τῶν φελλῶν ὀφιωδῶν αὐτῶν, adjuvantibus MSS. 6 Δίκτυϊ Grav. 7 Μυκήνας, pro Μυκήνας, ex fide MSS. utriuſque. Et Mycenas à Perſeo conditas eſſe teſtis eſt Strabo Geogr. lib. VIII. Αἱ μὲν γὰρ Μυκῆναι ὑπὸ [illegible] ἐκτίσθησαν δ' αὐτὰς Περσεύς. Et Pauſanias Corinthiacis, Καὶ ὅτι μὲν Περσεὺς ἐγένετο Μυκηναίων οἰκιστὴς, [illegible]. Idem Mideam etiam condidiſſe fertur; Stephanus Byzantinus, Μίδεια, πόλις ἐν Ἄργει, ἡ νῦν κώμη, ἡ πρότερον Περσέως πόλις. Hanc Μίδειαν corrupte vocat Codex Baroc. 8 Variant hic MSS. Codices in propriis nominibus ſcribendis, pro Ἕλλειον, omnes Ἕλειον habent, quod fortaſſe rectius. Deinde pro Γοργοφόνην, Γοργοφόντην poſui etiam ex omnibus. * Hæc ſupplevi ex Bar. & Grav. ſine quibus manca eſſet, & incongrua hæc ſententia. * Hoc habui ex Grav. * Hæc interſerui ex Bar. & Grav. 9 Θαλασσία, pro θαλάσσιος, ex Bar.

τὸν ἀρ-

Ος ζωοπλαστῶν ἄνδρας ἐξ ἄκρου ποδὸς
845 Αγαλματώσας ἀμφελυτρώσῃ [a] πέτρων,
Λαμπτηροκλέπτης τριπλάνους [b] ποδηγίας.
Επόψε[ται] δὲ τὰς θερειπότους [c] γύας,
Καὶ ῥεῖθρον Ασβύστου, καὶ [d] χαμευνάδας
[e] Εὐνὰς, δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος.
850 Καὶ πάντα [f] τλήσεθ' εἵνεκ' Αργείας κυνὸς,
Τῆς θηλύπαιδος, καὶ τριάνορος κόρης.

Qui effingens homines ab extrema calce
In statuas convertendo saxis involvet,
Lucernalis fur trivagæ deductionis.
Videbit etiam æstate irrigata arva,
Et Asbystæ fluvium, & humi stratorum
Cubilia, fœtentibus balænis condormiens.
Omniaque feret Argivæ Canis gratia,
Mulierperæ, triconjugis puellæ.

VARIANTES LECTIONES.

a Πίτρων legendum existimavit *Guil. Canterus*, πίτρῳ *Scaliger*. b Al. ποδηγέτας. c Al γύας. Quam lectionem habet etiam *Seld.* sed aliquis diphthongum γ isti υ superposuit. d Χαμευνάδας al. e Εὐνὰς δυσόδμοις *Bar.* aliique. f Τλήσεθ' εἵνεκ' *Seld.* aliique. Τλήσεθ' ἕνεκ' Αἰγύας *Stephanus* Byzantinus. Vide Commentarios.

τὴν ἀρβυλόπτερον· καὶ μέχρι τοῦδε καλῶς πῶς ὁ λόγος ἔχειν δοκεῖ. κἂν καὶ ἐνταυθοῖ ψεύδεται, παραφθείρας τὴν ἱστορίαν· ἀπὸ δὲ τοῦ Πεφήσεται μέχρι τοῦ στίχου τοῦ λέγοντος,

Επόψεται δὲ καὶ θερειπότους γύας,

πάντα σκοτεινὴ, καὶ ἀνόητος ἐστὶν ἡ γραφὴ, καὶ ἄφρων· Επόψεται ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα ἁρπάσαν τὸ κῆτος ἦν τότε, πεφήσεται δὲ καὶ φονευθήσεται νῦν τῷ ξυρῷ τοῦ Περσέως, καὶ τὸ ἐφεξῆς ἄκαπνον, Ο ζωοπλαστῶν ἄνδρας. ὁρᾷς πῶς ἔχει τὸ [1] ἀνόητον. φέρε δὲ ἡμεῖς, ὡς δυνατὸν, [2] ἀνακαθάρωμεν [3] τὴν βαθεῖαν τῆς γραφῆς κακίαν, καὶ ἄχρηστον, καὶ ὡς οἷόν ἐξομαλίσωμεν, οὕτω ταῦτα τὶς συντεθείτω· Επόψεται ὁ Μενέλαος τοὺς τόπους, ὅπου τάδε καὶ τάδε γέγονε, καὶ ὅπου τὸν Περσέα τὸν τοῖονδε * καὶ τοῖονδε * ἁρπάσας ὁ κέπφος καὶ τὸ κῆτος ἦν. Πεφήσεται δὲ, ἀντὶ τοῦ πεφόνευτο καὶ ἐφονεύθη ἡ φάλλαινα ἡ δυσμίσητος, ἤτοι τὸ κῆτος αὐτὸ, ἐκκενωθὲν ἐν τῷ ξυρῷ καὶ λογχοδρεπάνῳ τοῦ Περσέως αὐτοῦ, τοῦ οἴξαντος καὶ ἀνοίξαντος τὰς [4] ἱπποβρότους ὠδῖνας τῶν τόκων τῆς διφυοῦς καὶ μαρμαρωπίδος γαλῆς, ἤτοι τοῦ ἀναλύσαντος τὴν Γοργόνα, καὶ ἐκ τῆς καρατομίας αὐτῆς προσπεσόντος ἐξελθεῖν Χρυσάορα, καὶ τὸν Πήγασον, ὃς καὶ οὗτος Περσεὺς, ὁ λαμπτηροκλέπτης * καὶ ὀφθαλμοκλέπτης * τῆς τριπλάνου ποδηγίας, ζωοπλαστῶν καὶ μεταπλάττων ἀπὸ ζώων τοὺς ἄνδρας, ἤγουν τοὺς ἀνθρώπους, ἀγαλματώσας, ἀντὶ τοῦ ἀγαλματώσας, ἤτοι ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντας ἐποίει, ἐν τῷ ἀμφιλυτρῶσαι καὶ ἐπικαλύψαι τῶν πέτρων.

846. Λαμπτηροκλέπτης.] ὁ μὲν Λυκόφρων φησὶ τῶν Γοργόνων εἶναι τὸν ὀφθαλμὸν, τὸν ὑπὸ Περσέως κλαπέντα· λέγει δὲ, ὅτι ἕνα ὀφθαλμὸν εἶχον, καὶ ἐφύλασσον ἀλλήλας, ὁ δὲ Περσεὺς ἐλθὼν ἐκ τῶν ὄπισθεν, ἐκράτησε τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ οὕτως ἔκοψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος· ἐγὼ δὲ εἶπον, ὅτι τῶν Φορκίδων, αἵτινες ἦσαν ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων, πεπλανημέναι γὰρ αἱ τρεῖς ἐποδήγουν ἀλλήλας ἐναλλὰξ ἕνα ἔχουσαι ὀφθαλμόν. Τριπλάνους ποδηγίας.] ὅτι μία παρ' ἑτέρας ἐναλλὰξ χρωμένη τῷ ὀφθαλμῷ, καὶ κατὰ πλάνην καὶ [5] περιφορὰν τὰς λοιπὰς ἐποδήγει.

847. Θερειπότους γύας.] ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λέγεται, τοὺς γύας, καὶ τὰς γύας. καὶ μετὰ προσγεγραμμένου ἐπλεῖστον ἐστὶ τὸ μέτρον, κοινὴ γὰρ συλλαβὴ γίνεται διὰ τὸ κεχηνὸς· καὶ χωλίαμβος δὲ οὐ λέγεται ἐν τῷ ἰαμβικῷ. Γύας δὲ καὶ χώρας θερειπότους, λέγει τὴν Αἴγυπτον· ὁ Νεῖλος γὰρ ἐξερχόμενος ἐν τῷ θέρει, ἀρδεύει αὐτήν· ἔστι δὲ δύσις τῆς Αἰθιοπίας ἀπὸ τῆς Λιβύης, τινὲς δέ φασιν ἐν Λιβύῃ εἶναι τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου, ὡς Δύσεις, ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο ἀληθές. Ασβύσται δὲ, ἔθνος Λιβυστικὸν, ὡς λέγει Διονύσιος ἐν τῇ Περιηγήσει.

848. Καὶ χαμευνάδας.] * δυσόδμοις, ἢ δυσόδμοις θηρσὶ συγκοιμώμενος. Η δὲ ἱστορία τοιαύτη· * Μενέλαος ἐξελθὼν περὶ Αἴγυπτον, πολὺν χρόνον ἐκεῖσε διατρίβων, ἐδημήνει περὶ τῆς εἰς πατρίδα ἐλεύσεως· ὃν ἰδοῦσα Εἰδοθέα, ἡ τοῦ Πρωτέως θυγάτηρ, ἐν Φάρῳ, φησὶ πρὸς αὐτόν· Μενέλαε, εἴπερ βούλει μαθεῖν τὰ περὶ σοῦ πάντα, ἔστι μοι πατὴρ ὁ θαλάσσιος Πρωτεὺς, ὅστις περὶ [6] δείλην ἐκβαίνων ἐκ τῆς θαλάσσης, συγκοιτάζεται ταῖς φώκαις· λαβὼν οὖν καὶ σὺ παρ' ἐμοῦ δέρματα φωκῶν νεοδάρτων, [7] ὑποδῦσαι καὶ σὺ, καὶ [8] οἱ γενναιότεροι τῶν σῶν ἑταίρων, καὶ συγκατακλίθητι ταῖς λοιπαῖς φώκαις, ἐλθόντα δὲ τὸν Πρωτέα κατάσχετε, καὶ μηδὲν πτοηθέντες, πρὸς πάντα τοῦτον ὁρῶντες μεταστρεπόμενον, πρὸς ὕδωρ, πρὸς πῦρ, πρὸς ζῷα παντοῖα, ἀλλὰ κατέχοντες ἐρωτήσατε, καὶ ὃς ὑμῖν ἐρεῖ περὶ πάντων σαφέστατα. συγκοιτασθέντες γοῦν ταῖς φώκαις, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα ποιήσαντες, ἔμαθον παρὰ τοῦ Πρωτέως περὶ τῆς ἀποπλοίας, καὶ πάντων, ὧν ἔχρῃζον. Διὰ δὲ τὸ δυσῶδες τῆς φώκης, [9] οὕτως εἶπε τὸ δυσόδμοις, ἢ δυσόδμοις θηρσίν.

850. Τλήσεθ' εἵνεκα.] καὶ τλήσετ' εἵνεκα. τὸ μὲν τλήσεθ' εἵνεκα Αττικὸν, δασύνεται γὰρ τὸ εἵνεκα Αττικῶς· τὸ δὲ τλήσετ' εἵνεκα ψιλοῦται, Ιωνικῶς καὶ Αἰολικῶς· ἐκεῖνοι γὰρ πάντα ψιλοῦσιν, ὡς τὸ Λεύκιππος, ἀπηλιώτης, καὶ τὰ ὅμοια· ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῖν δασέως ἐκφέρονται, Λεύκιππος, καὶ ἀφηλιώτης.

851. Τῆς θηλύπαιδος.] τῆς Ελένης, ὡς καὶ Ομηρος φησὶν, Ελένην μὴ τεκεῖν υἱὸν, ἀλλὰ θυγατέρα τὴν Ερμιόνην, κατὰ δὲ

EMENDATIONES.

1 Εναντίον *Bar.* & *Grav.* 2 Ανακαθάρωμεν, pro ἀνακάθαρμα, ex *MSS.* omnibus. 3 Τὴν βαθεῖαν τῆς γραφῆς κακίαν, καὶ ἄχρηστον lege cum *Bar.* & *Grav.* nisi forte malis, τὴν βαθεῖαν τῆς γραφῆς κακίας καὶ ἄχρηστον, quod habet *Seld.* τὴν βαθεῖας τῆς γραφῆς καὶ ἄχρηστον *Impress.* * Ex *Grav.* 4 Ιπποβρότους, pro ἱπποβρότας, ex *Seld.* ἱπποβρότους hic & supra habet *Bar.* * Ex *Grav.* 5 Περιφορὰν, pro παραφορὰν, ex *MSS.* omnibus. * Hæc adjeci ex *Bar.* Ultima verba agnoscit etiam *Grav.* 6 Δείλην. pro δύλην, ex *MSS.* omnibus. 7 Υπόδυσαι *Grav.* 8 Οἱ γενναιότεροι, pro οἱ νεώτεροι. Cui emendationi ansam præbuerunt *MSS.* Codices, qui paullo ante habebant, σὺ καὶ γενναιότεροι παρ' ἐμοῦ δέρματα &c. Et hoc videtur ad *Homeri* mentem propius accedere, apud quem Protei filia Menelaum jubet sociorum, non minimos natu, sed præstantissimos, & fortissimos ad Proteum capiendum sibi comites adjungere; Odyss. δ' v. ccccviii.

— σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἑταίρους
Τρεῖς, οἵ τοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσσέλμοισιν ἄριστοι.

9 Οὕτως lego cum *MSS.* ὅτε *Impress.* absurde.

Ἥξει δ' ἀλήτης εἰς Ἰαπύγων στρατὸν,	Tum veniet ad Japygum erro exercitum,
Καὶ δῶρ' ἀνάψει παρθένῳ Σκυλητρίᾳ,	Ac dona Virgini suspendet Spoliatrici,
Ταμάσιον κρατῆρα, καὶ βοάγριον,	Æneum craterem, & clypeum bubulum,
855 Καὶ τὰς δάμαρτος ἀσκέρας εὐμαρίδας.	Atque Uxoris crepidas suæ.
Ἥξει δὲ Σῖριν, καὶ [a] Λακινίου μυχοὺς,	Adibit etiam Sirin, & Lacinii sinus,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Δακινίου.

Δῦσιν, καὶ Ἰφιγένειαν ἐκ Θησέως. Ἄλλοι δέ φασι καὶ Νικόστρατον τεκεῖν, καὶ [1] Ερμόλαν, καὶ Μενέλαον· ἐκ δὲ Ἀλεξάνδρου οἱ πλείονες φασὶ τέσσαρας τεκέσθαι, Βούνικον, Κόρυθον, Αγανον, καὶ Ἰδαῖον, * Τειχάνορος.] τῆς πολυάνδρου, ὡς ὅπουδὴν πεντάλεκτρον αὐτὴν εἶπεν. * Κόρας.] κόρη, κυρίως ἡ καθαρὰ καὶ παρθένος· κατὰ δὲ Μολοσσοὺς, καὶ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν, κόρη, ἡ εὔμορφος, ὅπερ καὶ νῦν δηλοῖ· οὐ γὰρ τὴν θηλύπαιδα καὶ πολύανδρον παρθένον λέγει, ἀλλ' εὔμορφον αὐτὴν καλεῖ.

852. Ἥξει δ' ἀλήτης.] Φράζει, ὅτι δὲ ὁ Μενέλαος πλανώμενος εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰαπύγων, ἤτοι Καλαβρῶν· [2] ἡ γὰρ Μεσσαπυγία, καὶ Ἰαπυγία, ὕστερον Σαλεντία, εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη, καθά φασιν ὁ ἱστορικὸς Δίων, ὁ τὰς Ῥωμαίων πράξεις συντάξας· κεῖται δὲ ἡ Καλαβρία περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ τὴν Ἀδρίαν.

853. Καὶ δῶρ' ἀνάψει.] καὶ τῇ Ἰαπυγίᾳ, ἤτοι τῇ Καλαβρίδι, τῇ σκυλευτικῇ καὶ πολεμικῇ Ἀθηνᾷ δῶρα δώσει, καὶ καθιερώσει ἀναθήματα, κρατῆρα χαλκοῦν [3] ἀπὸ Τεμέσης, πόλεως Καλαβρίδος, καὶ τὸ ἑαυτοῦ θυρεὸν, ἤτοι τὸ σάκος, καὶ τὰ τῆς Ἑλένης ἀπέδιλα ὑποδήματα.

854. Ταμάσιον.] Τάμασα, πόλις Καλαβρίας ἀριστόχαλκος, περὶ ἧς φησὶν Ὅμηρος,

Ἐς [4] Ταμάσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.

Ταύτας δὲ καὶ οἱ βάρβαροι, Καλαβροί τε, καὶ ἕτεροι [5] Τέμψαν [6] ἔτι καλοῦσιν, ὥσπερ αἰδούμενοι μεταποιῆσαι καθ' ὁλοκληρίαν τὴν τοῦ Ὁμήρου φωνήν· ὁ δὲ Λυκόφρων ὡς αἰδεσθεὶς τὴν ποιητικὴν ἐκείνην φωνὴν, οὐδὲ τὴν περὶ τὸν ποιητὴν τῶν βαρβάρων αἰδῶ λογισάμενος, βαρβαρώτερος ἐκείνων φανεὶς, καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν, [7] κεῖος τὰ ἔμφια δίδους, Τάμασιν, τὴν [8] Τέμεσαν ἐκάλεσεν. Βοάγριον.] ἀσπίδα, ἐκ δέρματος βοὸς ἀγρίου γεγονυῖαν.

855. Ἀσκέρας εὐμαρίδας.] οὔτε ἀσκέρας τὰ ὑποδήματα * ἡ * καλῶς λέγει· εὐμαρίδας δὲ, τὰς εὐμαρεῖς καὶ εὐκόλως ὑποδυομένας περὶ τοὺς πόδας. ἀσκέρας δὲ, κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτάλεια, λέγεται. [9] Γίνωσκε, [10] ὦ Λυκόφρον, ὅτι τινὰς μὲν λέξεις ἀπ' Αἰσχύλου ἔκλεψας, ἐξ Ἱππώνακτος δὲ πλέον, δηλώσομεν δὲ ὧν, ἃ μὴ νοῶν ταύτας, [11] ἀλλ' ἄλλως τίθης, ἀλλ' ἀναμνήσω τοῦτο ἐγὼ τὸν σοφὸν ποιητὴν οὐκ οἶδας, [12] ὦ Λυκόφρον, ὅτι ὅτε σὺ τὴν Ἱππώνακτος κατεῖχες βίβλον, κατόπιν σου ἑστηκὼς ἐγὼ, ἑώρων σε τὰς αὐτοῦ λέξεις ἀναλεγόμενον. [13] καὶ τὸ ἀσκέρας ἐκεῖ εὑρηκὼς, καὶ οὕτω τέθεικας, μὴ προσχὼν, μηδὲ εἰς νοῦν ἔχων τὰ ῥητά· ἀλλ' ἄκουε πῶς φησὶν Ἱππώναξ, καὶ μάθε, ὅτι ἀσκέρας οὐ τὰ ὑποδήματα, ἀλλὰ τὰ πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτάλεια, εἰσὶν, ὡς καὶ Ἱππώναξ,

[14] Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε [15] τὴν χλαῖναν
Δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον [16] ῥίγους,
Οὔτ' [17] ἀσκέραισι τοὺς πόδας δασείῃσιν
Ἐκρυψας, ὥς μή μοι [18] χίμετλα ῥήγνυται.

Ἔγνως ὅτι διὰ τὸ εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας, τὰ ὀρτάλεια φησίν, εἰ δὲ χρεία σοι καὶ ἑτέρας μαρτυρίας, ἄκουσον· Ὦ φίλ' Ἑρμῆ Μαιάδος, Κυλλήνιε. Καὶ μετά τινα φησί,

[19] Δὸς χλαῖναν * σφίγκειν * Ἱππώνακτι,
Καὶ κυπασίσκον, καὶ [20] σαμβαλίσκα, [21] κἀσκερίσκα,
Καὶ χρυσοῦ * μοι * στατῆρας ἑξήκοντα
[22] Τοὐ τέρου τοίχου. ———

Ἔγνως πάντως νῦν, ὅτι ἀσκερίσκα τὰ ὀρτάλεια πάντως λέγεται· ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἑνὶ στίχῳ περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν, καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει. Ἥξει δὲ Σῖριν.] Σῖρις, ποταμὸς Ἰταλίας, καὶ πόλις· ἡ δὲ πόλις Σῖρις, νῦν [23] Πολίειον λέγεται, ἀπὸ πόλεως κτιστέως ἐμπόρου. Λακινίου μυχούς.] τὸ Λακίνιον, ἀκρωτήριον Κρότωνος, περὶ οὗ φησὶ καὶ Θεόκριτος.

EMENDATIONES.

1 Variant in Helenæ liberorum nominibus proferendis Codices *MSS.* Sed non est tanti hæc differentia, ut operose sanari debeat; nec, si id vellem facere, satis de veris eorum appellationibus constaret; ne vero officio meo in hac parte deesse videar, variationes hasce apponere non dedignabor. Sciat itaque pro Ερμόλαν, *MSS.* utrumque Αἰθίλαν legere: Αἰθίλαον ἢ Μενέλαον *Grav.* pro Κόρυθον, Κόρυθον *Bar.* & *Grav.* pro Αγανον, Αγανὸν *Seld.* Αγαν *Bar.* & *Grav.* * Hæc adjeci ex *Bar.* & *Grav.* 2 Ἡ γὰρ Μεσσαπυγία (lege hic, & aliis in locis Μεσσαπία) καὶ Ἰαπυγία, ὕστερον Σαλεντία, εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη, ex *MSS.* omnibus, nisi quod Καλαυρία habeat *Seld.* de quo errore, qui in nominibus omnium fere Auctorum Codicibus nimis frequens est, supra monui. Ἡ γὰρ Μεσσαπυγία, καὶ Ἰαπυγία, ὕστερον Βαλεντία, εἶτα Βαλέντα ἐκλήθη *Impress.* corrupte. Quod autem eadem Regio appellata sit Messapia, Japygia, Calabria, & Salentina testatur, præter *Dionem*, quem laudavit *Scholiastes*, etiam *Strabo*, ex quorundam opinione, Geograph. lib. VI. in Italiæ Descriptione, ubi hæc verba habet, Ἡ δ' ἐκ Βρεντεσίου παραλία ... Μεσσαπίαν τε, καὶ Ἰαπυγίαν, καὶ Καλαβρίαν, καὶ Σαλεντίνην κοινῶς οἱ πολλοὶ προσαγορεύουσι. 3 Ἀπὸ Τεμέσης, pro ἀπό τι μέσης, ex *Bar.* 4 Al. Τεμέσην. 5 Τέμψαν, pro Τεμέσαν, ex *Seld.* Latini enim Tempsam dixerunt, quam Græci Temesam, *Plinio* teste, cujus hæc sunt verba, *Oppidum Tempsa, à Græcis Temese dictum.* *Ptolemæus* quoque libro tertio, Tempsam vocat, ut observavit *Joach. Vadianus* Helvetius, in Commentariis ad librum secundum *Pomponii Melæ.* 6 Ἔτι καλοῦσι, pro ἐπικαλοῦσι, ex *MSS.* utroque. 7 Κεῖος παῖδα τρέφειν *Seld.* Κεῖος περὶ τὰ τρέφειν δίδεις *Impress.* Lectio nostra ex *Bar.* desumpta est. Cæterum hoc Proverbium vulgo sic, Κεῖος τρέφειν ἀπειπών. Vide *Hesychium*, *Suidam*, & Collectanea ex *Tarrhæo*, *Didymo*, &c. 8 Τέμεσαν, pro Τέμισαν, ex emendatione *Nic. Gerbelii.* * Hanc vocem, quam è cæteris excidisse sequentia ostendunt, recuperavi ex *Grav.* 9 Hæc paulo post occurrebant in *Impress.* usque ad ὡς καὶ Ἱππώναξ. Ego vero in suum locum reduxi, secutus *Bar.* 10 Ὦ Λυκόφρον, pro ὁ Λυκόφρων, ut sit vocandi casus, nisi malis ita scribere, ὅτι ὁ Λυκόφρων. & deinde in tertia persona cætera proferre, quod facere potes auctoritate *Baroccianæ* Codicis. 11 Ἄλλως ἄλλως *Bar.* quod equidem malim, monstrosa enim videntur, & Græcis auribus absona hujusmodi composita. 12 Ὦ Λυκόφρον, pro ὁ Λυκόφρων, ex *Bar.* 13 Hæc sic lego cum *Bar.* & *Grav.* quæ in *Impressis* hoc modo extabant, ὡς καὶ Ἱππώναξ ἀσκέρας ὑποδήματα λέγει, καὶ περ ... Cætera desunt. 14 Hos *Hipponactis* versus, qui prius confusi extabant, in ordinem digessi. 15 Χλαῖναν *Impress.* χλαῖναν *Bar.* & *Grav.* 16 Ῥίγους *Bar.* & *Grav.* ῥίγος *Impress.* 17 Ἀσκέραισι *Seld.* deinde Δασείῃσιν idem, pro quo *Bar.* habet φαιῇσι. 18 Χίμετλα ῥήγνυται *Bar.* Ibid. γίνεται *Seld.* 19 Et hos versus digessi in ordinem. * Ex *Seld.* 20 Σαμβαλίσκα, pro σαμβάλισκα, ex *Seld.* nam Σάμβαλα, τὰ σανδάλια, teste *Hesychio.* Σαμβάλισκα *Bar.* & *Grav.* σαμβάλισκα *Seld.* 21 Κἀσκερίσκα *MSS.* omnes. * Ex *Bar.* ad metrum supplendum. Et huic voci alia manus superposuit σοί. 22 Τοὐτέρου τοίχου, pro τοὐτέρου, ex *Seld.* 23 Σεῖριν *Impress.* Πολίειον *MSS.* Ego reposui Πολίειον· nam Siris postea Polieum dicta. *Stephanus* Byzantinus, Πολίειον, πόλις Ἰταλίας, ἡ πρότερον Σῖρις καλουμένη. Idem in v. Σῖρις, causam hujus nominis ait esse, quod ibi dedicatum fuerit Minervæ Πολιάδος simulacrum: Σῖρις, πόλις Ἰταλίας, ... μετωνομάσθη δὲ καὶ Πολίειον, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ Πολιάδος Ἀθηνᾶς. Quod confirmat *Strabo* Geogr. lib. VI. quem videsis.

Εν οἷσι πόρτις ὄρχατον τεύξει θεᾷ	Ubi Juvenca hortum Deæ faciet
Οπλοσμίᾳ φυτοῖσιν ἐξησκημένον.	Hoplosmiæ plantis exornatum.
Γυναιξὶ [a] δ' ἔσαι τεθμὸς ἐγχώροις ἀεὶ	Mulieribus autem indigenis mos erit semper
860 Πενθεῖν τὸν [b] εἰνάπηχυν, Αἰακοῦ τρίτον,	Lugere novemcubitalem, ab Æaco tertium,
Καὶ Δωρίδος, [c] πρηστῆρα [d] δαΐου μάχης.	Et Doride, bellicæ fulmen pugnæ.
Καὶ μήτε χρυσῷ φαιδρὰ καλλύνειν δέμη,	Nec vel auro nitida decorare corpora,
Μήθ' ἁβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους	Vel molles vestes circumdare
[e] Κάλχῃ φορυκτοὺς, ἕνεκα [f] θεᾷ θεὸς	Purpura tinctas : quoniam Deæ Dea
865 [g] Χέρσου μέγαν στόρθυγγα δωρεῖται [h] κτίσαι.	Magnum terræ cacumen dabit habitandum.
Ηξει δὲ ταύρου γυμνάδας κακοξένους	Adibit deinde Tauri gymnasticas inhospitas
[i] Πάλης κονίστρας, ὅν τε [k] Κωλῶτις τεκνοῖ	Luctæ Palæstras, quem Colotis genuit
Αλεντία, [l] κρείουσα [m] Λογγάρου μυχῶν,	Alentia, regina specuum Longuri ;
Αρπης Κρόνου πήδημα, Κογχείας [n] θ' ὕδωρ	Falcis Saturniæ saltum, & aquam Concheæ

VARIANTES LECTIONES.

a Al. γ'. b Εἰνάπηχυν Bar. c Πρηστῆρα Sold. d Δαΐου Sold. δαΐαν al. e Al. χάλκῃ. f Θεὸς θεᾷ Bar. g Χέρσον al. h Κτίσει Bar. i Πάλης Sold. k Al. Κωλῶτις. l Κρέουσα Sold. m Λογγύρου Bar. n Hanc particulam non agnoscit Sold.

[1] Καὶ τὸ παλαιὸν τὸ Λακίνιον, ὅπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας.
Λακίνιον δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ Λακινίου Κροτωνιάτου.

857. Εν οἷσι πόρτις.] ἐν οἷστισι τόποις, τοῖς περὶ Κρότωνα δηλονότι, ἡ Θέτις κῆπον τῇ Ηρᾳ ἀναθήσει, αἱ δὲ [2] γυναῖκες ἐγχώριοι ἐκ νόμου ἀεὶ ἐκεῖ ἔσονται μελανοφοροῦσαι, καὶ τὸν ἐννεάπηχυν Αχιλλέα δακρύουσαι, οὗτινος ἕνεκα ἡ θεὸς Θέτις τῇ θεᾷ Ηρᾳ δωρεῖται καὶ ἀνατίθησι τὸν μέγαν στόρθυγγα τῆς χέρσου, ἐν τῷ κτίσαι ὄρχατον. Ορχατον.] στίχον, τάξιν· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἐξησκημένον καὶ κατεσμημένον φυτοῖς ὄρχατον, δηλοῖ τὸν κῆπον.

858. Οπλοσμία.] Ηρας ἐπίθετον, τιμωμένης ἐν Ηλιδι, πόλει τῆς Πελοποννήσου καὶ Τεριφύλου.

859. Τεθμός.] ὁ νόμος, ἐκ τοῦ τέθειμαι, τέθεισαι, * τέθειται, * τεθμός.

860, 861. Εἰνάπηχυν.] ἐννέα πηχῶν λέγει μέγεθος ἔχειν τὸν Αχιλλέα. Αἰακοῦ τρίτον, καὶ Δωρίδος.] τὸν ἔγγονον Αἰακοῦ [3] τρίτον, καὶ Δωρίδος· Αἰακοῦ γὰρ καὶ Ενδηΐδος Πηλεύς, Πηλέως καὶ Θέτιδος Αχιλλεύς. καὶ πάλιν μητρόθεν, Δωρίδος καὶ Νηρέως Θέτις, Θέτιδος καὶ Πηλέως Αχιλλεύς. Πρηστῆρα μάχης.] τὸν [4] σφοδρὸν καὶ διάπυρον ἄνεμον τοῦ πολέμου.

862. Ρέθος.] κυρίως τὸ πρόσωπον, παρὰ τὸ ἔχειν τὰ ἤθη δι' αὐτοῦ φαίνεσθαι, νῦν δὲ καταχρηστικῶς πάντα τὰ μέλη ῥέθη εἶπεν.

863. * Αβροπήνους.] περιφερεστήμονας, πλουσίους, σηρικούς. *

864. Κάλχῃ φορυκτούς.] [5] πορφύρᾳ βεβαμμένους κυρίως, νῦν δὲ τοὺς ἁπλῶς βεβαμμένους διὰ πολλῶν βαφῶν, καὶ πεποικιλμένους, καὶ πλουμαρικοὺς λέγει. Κάλχη δὲ, ἡ πορφύρα, ὅθεν ὁ κόγχος, καὶ ἡ κογχύλη ἐρρέθη.

865. Στόρθυγγα.] * ὀξύτητα, * ἀκρωτήριον τοῦ [6] Κρότωνος· λέγει δὲ τὸ Λακίνιον.

866. Ηξει δὲ ταύρου.] περιπλανήσεται δὲ ὁ Μενέλαος καὶ περὶ τὴν Σικελίαν, ὅπου αἱ παλαῖστραι τοῦ Ερυκος τοῦ ξενοκτόνου, τοῦ υἱοῦ Αφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος Ερυξ ἐκλήθη· παλαιστὴν γὰρ αὐτὸν ὄντα, ἢ πένταθλον, καὶ οὕτω τοὺς ξένους ἀναιροῦντα, Ηρακλῆς διερχόμενος καὶ πενταθλήσας αὐτὸν, ἄρας μετέωρον κατεκρήμνισε, καὶ οὕτως ἀνεῖλεν αὐτόν. Ερυξ δὲ καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη. Ταῦρον δὲ τὸν Ερυκα φησὶ, διὰ τὸ θυμικὸν, καὶ γενναῖον.

867. Κωλῶτις.] ἡ Αφροδίτη * ἐν Κύπρῳ. * Κωλῶτις δὲ ἐκλήθη, ὅτι τις νεανίας ὑπὸ λῃστῶν, ὁ ὑπὸ τοῦ τυράννου καταχρησθεὶς, ἐκ τῶν κώλων, ἤτοι ἐκ τῶν [7] ἀκρωτηρίων καὶ τῶν χειρῶν, ἐδέθη· ἡ δὲ θυγάτηρ, [8] ἡ τοῦ ἀρχιλῃστοῦ, ἢ τοῦ τυράννου, ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, ἀπέλυσεν αὐτὸν, μιγεῖσα τούτῳ· ὁ δὲ Αφροδίτης ἱερὸν Κωλώτιδος ἱδρύσατο, εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς, ὅτι δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων ἐρρύσατο. Κωλιὰς δὲ λέγεται καὶ ἡ ἄορνις γῆ.

868. Αλεντία.] ἡ ἐν Αλέντῃ, πολιχνίῳ Κολοφῶνος, τιμωμένη· ἐκεῖσε γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ἐστιν. * Λόγγουρος, λίμνη Σικελίας. *

869. Αρπης.] ἅρπη, ὅτι δρέπανον, καὶ ἡ Φαλακία, * ἡ * Κέρκυρα, καὶ ὁ Σικελία λέγεται· ἡ μὲν Κέρκυρα, ὅτι ἐκεῖ ἐκεῖ κεκρυμμένον τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ὁ Ζεὺς τὸν Κρόνον ἐξέτεμεν,

EMENDATIONES.

[1] Versus hos ex *Theocriti* quarto Idyllio restitui, quos *Impress.* & *MSS.* Codd. hoc modo mutilarunt & corruperunt : καὶ ποτ' (καὶ τό ποτ' *MSS.*) οἶδεν ὦ ἀκινίου, ὅπερ ὁ πύκτης Αἴγων (ἄγω *Bar.*) ὀγδώκοντα (ὀδδώκοντα *Bar.* ἰδδώκοντα *Seld.*) μόνος κατεδηδοκώς (κατεδαισατο *Seld.* κατεδαίσατο *Bar.*) μάζας (μάξας *Bar.*) [2] Γυναῖκες καὶ ἐγχώριοι cæteri Codd. habent : Ego vero καὶ delevi, quod sit superfluum, & sensum Auctoris pervertat. * Ex *Bar.* [3] Τρίτον, καὶ Δωρίδος, pro καὶ τρίτον Δωρίδος &c. [4] Σφοδρὸν, pro σοφόν. * Hoc adjeci ex *Bar.* & *Grav.* nisi quod ἁβροπήνους posuerim pro ἁβροπήμονας. [5] Πορφύρᾳ pro πορφυρίς, ex *Seld.* * Ex *Bar.* & *Grav.* [6] Κρότωνος, pro Κρόνου, ex *Bar.* & *Grav.* & emendatione *Nic. Gerbelii.* Cæterum de Lacinio promontorio, si de hac mutatione dubites, vide Commentarios nostros. * Ex *Grav.* [7] Ακρωτηρίων *Bar.* & *Grav.* [8] Pro ἡ, posui ἡ, ex *MSS.* utroque. * Hæc adjeci ex *Bar* & *Grav.*

ἡ τὸ

870 [a]Κάμψας, Γονοῦσάν τ᾽, ἠδὲ Σικανῶν πλάκας,	Ambiens, Gonusamque, & arva Sicanorum,
Καὶ θηρεγχλαίνου σηκὸν [b] ὠμηστοῦ λύκου,	Et ferinam induti Lupi crudelis templum,
Ὃν Κρηθέως ἄμναμος, ὁρμίσας σκάφος,	Quod Crethei Nepos, appulsa nave,
Ἔδειμε πεντήκοντα σὺν ναυπηγέταις.	Cum quinquaginta navium fabris extruxit.
[c] Κρόκαι δὲ Μινυῶν εὔλιπῆ [d] σελγίσματα	Litora verò pinguia Minyarum strigmenta
875 Τηροῦσιν, ἄλμης οὐδὲ φοιβάζει κλύδων,	Servant, nec vel maris expurgat æstus,
Οὐδ᾽ ὀμβρία σμήχουσα δηναιὸν νιφάς.	Vel pluvia diu nix extergens.
Ἄλλους δὲ θῖνες, οἵ τε [e] Τευχείρων πέλας	Alios litora, saxaque juxta

VARIANTES LECTIONES.

a Κάψας Bar. b Al. ὠμηστοῦ. c Κρόκαι Bar. Κρόκαι Μινυῶν δ᾽ εὔλιπῆ Seld. Μινυῶν Bar. Sed isti , eadem, ut videtur, manus superposuit. d Στελγίσματα Bar. aliique. στλεγγίσματα al. e Al. Τευχείρων. al. Ταυχείρων.

ἢ τὸ δρέπανον, ὅπερ ἡ Δημήτηρ ἔλαβε παρ᾽ Ἡφαίστου, τέμνειν τοὺς στάχυς. Δρέπανον δὲ, ἡ Σικελία, ὅτι ἐκεῖ κεῖται τὸ δρέπανον, μεθ᾽ οὗ τὸν οὐρανὸν ὁ Κρόνος ἐξέτεμε, καθάπερ ὁ Λυκόφρων φαίνεται νῦν τὸ Κρονοτόμον δρέπανον λέγειν. Τὸ δὲ δρέπανον παρὰ Σικελοῖς ζάγκλον καλεῖται· μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος ἐν δευτέρῳ Αἰτίων.

870. Γονοῦσαν.] ἔστι μὲν καὶ πόλις Θετταλικὴ, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας, ἐν ᾗ ἐπλανήθη ὁ Μενέλαος.

871. Καὶ θηρεγχλαίνου σηκόν.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ κάμψας, ἤγουν παρελθὼν, ὁ Μενέλαος, καὶ τὸν σηκὸν καὶ τὸν ναὸν τοῦ θηρεγχλαίνου Ἡρακλέος, ἤγουν τοῦ ἐνδεδυμένου τὴν λεοντῆν· τὸν γὰρ Ἡρακλέους ναὸν περὶ Σύρτιν τῆς Λιβύης Ἰάσων ἐδείματο, καὶ οἱ λοιποὶ Ἀργοναῦται, μετὰ τὸ ἐπιτελέσαι ἀγῶνας ἐκεῖσε· εἰς γὰρ τὴν Σύρτιν ἐμπεσόντες, διὰ τὸ εἶναι ἄβατον τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ δυνάμενοι πλεῖν αὐτὴν, ἄραντες ἐπ᾽ ὤμων τὴν Ἀργὼ, δώδεκα ἡμέρας ἐπορεύοντο διὰ τῆς ἐρήμου Λιβύης, ὥς φησι Πίνδαρος· τῇ δωδεκάτῃ δὲ πρὸς ἑτέραν θάλασσαν ἐλθόντες, κατέθεντο αὐτὴν, καὶ ἀγωνισάμενοι, καὶ λυσάμενοι περὶ τῆς ἐκεῖσε θαλάσσης, ναὸν ἔκτισαν ὃν εἴπον τοῦ Ἡρακλέους, ἐν ᾗ θαλάσσῃ ὁ ἀποπλυθεὶς ἱδρὼς τῶν Ἀργοναυτῶν ἐν ταῖς ψάμμοις μέχρι νῦν δίκην ἐλαίου στίλβει, μήτε ὑπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης κλύδωνος, μήτε ὑπὸ ὄμβρων καθαιρούμενος.

872. Ὃν Κρηθέως ἄμναμος ὁρμίσας.] ὅντινα ναὸν τοῦ Ἡρακλέος ἔδειμε καὶ ἔκτισε σὺν τοῖς ν᾽ Ἀργοναύταις ὁ ἄμναμος καὶ ἀπόγονος τοῦ Κρηθέως Ἰάσων, ὁρμίσας καὶ ἐλλιμενίσας ἐκεῖσε, δηλονότι τὸ σκάφος, ἤτοι τὴν ναῦν, τὴν Ἀργώ· ἄμναμος δὲ καὶ ἀπόγονος Κρηθέως [1] ὁ Ἰάσων οὕτως· Σαλμωνέως καὶ Ἀλκιδίκης [2] θυγάτηρ Τυρώ· Τυροῦς καὶ Ποσειδῶνος [3] Πελίας, καὶ Νηλεύς· Τυροῦς δὲ [4] τῆς αὐτῆς, καὶ Κρηθέως Αἴσων, [5] Ἀμυθάων, Φέρης· Αἴσονος καὶ Πολυμήδης, τῆς Αὐτολύκου, ἢ κατά τινας Ἄρνης, ἢ [6] Σκάρφης, Ἰάσων. Τὴν δὲ τῶν Ἀργοναυτῶν ἱστορίαν πλατέως λίαν ἔμπροσθεν εἴπον. Λίγγυρος.] λίμνη Σικελίας. Γονοῦσα δὲ ἔστι μὲν καὶ

πόλις Θετταλικὴ, νῦν δὲ λίμνη Σικελίας.

874. Κρόκαι.] οἱ αἰγιαλοὶ, παρὰ τὸ κρόκος κεῖσθαι· ψυχροὶ γὰρ, ὥσπερ ὁ βυθός. Κρόκαι δὲ Μινυῶν.] οὕτως συντακτέον. Ὅντινα ναὸν σὺν τοῖς ν᾽ ἔδειμεν. Αἱ κρόκαι δὲ καὶ αἱ ψάμμοι καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης, δηλονότι τῆς ἐκεῖ, τηροῦσι καὶ φυλάσσουσι τὰ εὔλιπῆ καὶ λιπαρὰ σελγίσματα, καὶ τοὺς ῥύπους τῶν Μινυῶν καὶ Ἀργοναυτῶν, οὐδὲ φοιβάζει καὶ πλύνει ὁ κλύδων, οὐδ᾽ ἡ ὀμβρία νιφὰς σμήχουσα καὶ καθαίρουσα δηναιὸν καὶ [7] πολλῷ χρόνον. Μινυῶν.] τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν ἐξ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινυείου ἦσαν· δύο δὲ Ὀρχομενοί, [8] ὁ, τε ἐν Βοιωτίᾳ, ἤτοι ὁ Μινύειος· καὶ ὁ πολύμηλος, ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ· ὁ δὲ τόπος Ὀρχομενὸς Μινύειος [9] ἐκλήθη ἀπὸ Μινύου, τοῦ Ποσειδῶνος παιδὸς καὶ Καλλιρόης τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός· ὥσπερ Μινύου καὶ Τριτογενείας, τῆς Αἰόλου, οἱ πλείους τῶν Ἀργοναυτῶν· ἄριστοι δὲ ἱππικοὶ οἱ Ὀρχομένιοι, Ἐργῖνος γὰρ ἵππῳ Θηβαίους νικήσας, φόρου ὑποτελεῖς εἶχεν, Ἡρακλῆς δὲ αὐτοὺς ἠλευθέρωσεν. Εὔλιπῆ σελγίσματα.] οἱ λιπαροὶ [10] ἱδρῶτες, ὁ ῥύπος, τὰ ἀποξύσματα· σελγίδες γὰρ [11] τὰ στλέγγια, οἷς ἐν τοῖς βαλανείοις τελούμενοι, τὸν ῥύπον [12] ἐκξέομεν. Πολλὰ εἰπὼν ὁ Λυκόφρων περὶ Μενελάου, περὶ τῶν Ἀντήνορος υἱῶν οὐκ ἐμνημόνευσε, Γλαύκου φημὶ καὶ [13] Εὐρυμάχου, οἱ μετὰ τοῦ Μενελάου πλέοντες, ναυαγήσαντες ἐξῆλθον περὶ τὴν Κρήτην, καὶ οὐκ ἔτι ἐπειράθησαν ἐκείνῳ συμπλεῖν, ἀλλ᾽ ᾤκησαν ἐν Κρήτῃ τὸν ἀπ᾽ αὐτῶν Ἀντηνοριδῶν λόφον κληθέντα. [14] Λυσίμαχος δὲ ἐν πρώτῳ τῶν Νόστων οὕτω πως λέγει· « Γλαῦκος, Ἀκάμας, Ἱππόλοχος, οἱ Ἀντηνορίδαι, « παρ᾽ [15] Ἀμυνάκλῳ, [16] βασιλεῖ Λιβύων, ᾤκησαν, μὴ βουλόμενοι συνοικεῖν τοῖς τὸ Ἴλιον πορθήσασιν, οἳ μεθ᾽ ἱκανὸν « χρόνον τὸν μεταξὺ [17] Κυρήνης καὶ θαλάσσης Ἀντηνοριδῶν « λόφον ἔκτισαν, καὶ ᾤκησαν.

877. Ἄλλους δὲ θῖνες.] περὶ τῶν [18] Θεσσαλῶν φησι, Γουνέως, Προθόου, καὶ Εὐρυπύλου, ὅτι τοὺς ἄλλους δὲ αἰάζουσι καὶ θρηνήσουσιν οἱ θῖνες καὶ οἱ αἰγιαλοὶ, οἵ τε μύρμηκες καὶ

EMENDATIONES.

1 Ὁ Ἰάσων οὕτως· Σαλμωνέως, pro ὁ Ἰάσων, οὗτος Σαλμωνέως, ope MSS omnium, & Nic. Gerbelii. 2 Θυγάτηρ, pro θυγατέρος, ex Grav. & emendatione Nic. Gerbelii. 3 Πελίας, pro Πηλεὺς, ex Seld. & emendatione Gerbelii. Peleus enim Æaci & Endeidos Nymphæ filius erat; Pelias vero, Jasonis avunculus, Neptuni. 4 Τῆς αὐτῆς Grav. 5 Ἀμυθάων δὲ Φέρης Impress. Ego illud δὲ delevi, & post Ἀμυθάων (pro quo Ἀμυθάων Grav. Ἀμυθάμων Bar.) comma posui, ope Bar. & Grav. 6 Σκάρφης Bar. Σκάρφης Seld. Σκάρφου Grav. 7 Πολυχρόνιον MSS. omnes. 8 Ὁ, τε ἐν Βοιωτίᾳ reposui, pro ὅτι Βοιώτιος, ex Bar. ὅτε, ἐν Βοιωτίᾳ Seld. ὅτε ἐν Βοιωτίᾳ Grav. idque reposuit Gerbelius, ex Homeri & Apollonii Interpretibus: Minyas enim in Bœotiam irrumpens, Thebis conterminum Orchomenon condidit, à quo & Minyeium appellatum Homero. Deinde, putat idem Gerbelius, legendum esse πολύμηλος, quod habent MSS. omnes. Nam alterum Orchomenon, Arcadiæ urbem, πολύμηλον vocavit Homerus, à pecorum abundantia. Quod si quis à lana πολύμαλλον, ut apud Pindarum χρυσόμαλλον, legere maluerit, cum eo sane non magnopere contenderim. Attamen Homericum πολύμηλον mihi videtur suavius, & Ὁμηρικώτερον. Poetæ Scholiastes etiam tertium Orchomenon, Thessaliæ urbem, adjicit. 9 Οὕτως Grav. 10 Ἱδρῶτες, pro ἱδρῶτας, ex Seld. itaque legendum esse conjecerat Gerbelius. 11 Τὰ στλέγγια Bar. & Grav. 12 Ἐκξέομεν, pro ἐκξέρομεν, ex MSS. omnibus. 13 Εὐρυμάχου Seld. 14 Λυσίμαχος, pro Σύμμαχος, ex MSS. omnibus 15 Ἀμυνάκλῳ Bar. & Grav. 16 Βασιλεῖ, pro βασιλεία, ex MSS. omnibus. 17 Κρήνης Bar. & Grav. 18 Θεσσαλῶν, pro θαλασσῶν, ex Seld. & Grav. Θετταλῶν Bar. Cæterum vult Scholiastes, Lycophronem jam pergere ad enarrationem casuum variorum, & infortuniorum, quibus Guneus, Prothous, & Eurypylus, Thessalia oriundi, affecti erant.

παραθαλάσσιαι

Μύρμηκες [a] αἰάζουσιν ἐκβεβρασμένους
Ερημον εἰς Ατλαντος οἰκητήριον,
880 [b] Θρυλλιγμάτων [c] δέρτροισι [d] προσπεπαρμένους·
Μόψον [e] Τιταιρώνειον ἔνθα [f] ναυάται
Θανόντα [g] ταρχύσαντο, τυμβείαν θ' ὕπερ
Κρηπῖδ' [h] ἀνεστήλωσαν Αργῴου δορὸς
[i] Κλασθὲν [k] πέτευρον, νερτέρων κειμήλιον,
885 [l] Αὔσιγδα, [m] Κινύφειος ἣν τέγγων ῥόος
Νασμοῖς λιπαίνει· τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ,

Teuchira lugebunt in Atlantis
Desertum ejectos diversorium,
Fragmentorum puncturis corrugatos:
Ubi Mopsum nautæ Titæronium
Mortuum sepelierunt, & supra sepulcralem
Crepidinem erexerunt Argoæ navis
Fractam tabulam, inferorum donarium,
Apud Ausigda, quam Cinnyphius humectans fluvius
Aquis fœcundat: Nereique filio,

VARIANTES LECTIONES.

a Αἰάζουσι *Seld.* b Θρυλιγμάτων *MSS* uterque. & alii. c Δέρτρεσι *Bar.* aliique. d Περιπεπαρμένους *Bar.* e Τιταιρώνιον *Bar.* aliique. f Ναυβάται *Seld.* aliique. g Ταρχύσαντο *Seld.* h Ανεστήσαντο *Bar.* i Κλασθὲν *Bar.* k Πίταυρον *MSS.* uterque, & eandem lectionem in *Scholiis* retinent. l Al. Αὔσιδα. Malim Αὔσιγδα. m Κινύφιος *MSS.* uterque.

παραθαλάσσιαι πέτραι, αἱ πόλεις καὶ πλησίον τῶν Τευχείρων, ἥτις ἐστὶ πόλις Λιβύης· θρηνήσουσι δὲ αὐτὰς τὰ παθόντας· ἐκβεβρασμένους καὶ ῥιφέντας ὑπὸ τῆς θαλάσσης εἰς τὸ ἔρημον οἰκητήριον τοῦ Ατλαντος, ἤτοι τὴν Λιβύην ἐκριφέντας δὲ, πολλαπλῶς· προσπεπαρμένους καὶ διηρεσμένους δέρτροισι καὶ σώμασι θρυλλιγμάτων καὶ συντριμμάτων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν θρυλλίγμασι καὶ [1] συντρίμμασι δέρτρων καὶ σωμάτων, ἀντεστραμμένως εἶπε. * Αλλως δὲ θῖνες.] τῆς Κυρήνης πόλις, Απολλωνία, καὶ Τεύχειρα· ἡ δὲ Κυρήνη, χωρίον τῆς Λιβύης ἐστὶν, ὡς καὶ ὁ Φάρος. *

879. [2] Ατλαντος οἰκητήριον.] τὴν Λιβύην λέγει· Ατλας γὰρ μαθηματικὸς ἦν Λίβυς ἀνὴρ, ὃς εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἀνερχόμενος πρὸς ἀκριβεστέραν κατασκοπὴν τῶν ἀστέρων, καὶ ποτὲ περισφαλεὶς, κατέπεσεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν, καὶ ἀνῃρέθη, ὅθεν ἀπ' αὐτοῦ τό, τε ὄρος, καὶ τὸ πέλαγος Ατλαντικὸν ἐκλήθη. Πολύειδος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς τὸν Ατλαντα τοῦτον ποιμένα Λίβυν φησὶν, οὐ μαθηματικόν, ἀπολιθωθῆναι δὲ ὑπὸ Περσέως, δείξαντος αὐτῷ τὴν Γοργόνα, διὰ τὸ μὴ ἐᾶν αὐτὸν διελθεῖν, ἀλλ' ἐρωτᾶν αὐτὸν τίς εἴη. τοῦτο καὶ τοῦ Ατλαντος υἱὸς Εσπερος κατὰ τοὺς λοιποὺς, οὐ κατὰ τὸν Πολύειδον. * Ερημον δὲ τὸ Ατλαντος οἰκητήριον, ὅτι ἔρημος ἡ Λιβύη. *

881. Μόψον Τιταιρώνιον.] ἔνθα φησὶ ποτὲ θανόντα τὸν Μόψον, τὸν ἀπὸ Τιταιρῶνος πόλεως, ταρχύσαντες οἱ Αργοναῦται, ἀνεστήλωσάν τε καὶ ὕψωσαν στήλας ἔστησαν τυμβείας κρηπῖδα καὶ βάσιν, καὶ σῆμα ἀπὸ τῆς Αργῴας δορὸς καὶ τοῦ τῆς Αργοῦς ξύλου, πέτευρον καὶ σανίδα κλασθεῖσαν, ἤτοι κώπην τεθραυσμένην, ἀνεστήλωσαν δὲ αὐτὸ, κειμήλιον καὶ δώρημα νεκρῶν· ποῦ δ' ἀνεστήλωσαν; περὶ τὴν Αὔσιγδα, πόλιν Λιβύης, ἥντινα Αὔσιγδα περιρρέει ὁ Κίνυφος ποταμός. Τῷ δὲ Νηρέως γόνῳ οὕτως σύνταξον· Ενθα ποτὲ τὸν Μόψον οἱ Αργοναῦται ἔθαψαν, ἡ δὲ Κολχὶς Μήδεια τῷ Νηρέως υἱῷ, Τρίτωνι, παρέσχε πλατὺν κρατῆρα, κεκροτημένον καὶ εἰργασμένον χρυσῷ· τίνος δὲ χάριν παρέσχε τῷ Τρίτωνι; δείξαντι τὸν πλοῦν, καὶ ὅπου [3] διὰ τῶν στενῶν πετρῶν ὁ Τίφυς, κυβερνήτης ὢν τῆς Αργοῦς, ἄθραυστον αὐτὴν διεβίβασε, τηνίκα δὲ καὶ τότε ἀνέδειξε καὶ εἶπεν ὁ θαλασσόπαις δίμορφος θεὸς, ἤγουν ὁ Τρίτων, τοὺς Ελληνας τὰ [4] κράτη λαβεῖν τῆς χώρας, ἤτοι κυριεῦσαι τῆς Λιβύης, ὅταν ἀγρέτης Λιβυκὸς λαὸς παλίμπουν καὶ ἀντίστροφον τὸ δῶρον, * ἤτοι τὸν κρατῆρα, * δείξῃ καὶ παράσχῃ Ελλησι, νοσφίσας καὶ ἐκβαλὼν καὶ στερήσας τῆς πατρίδος, ἤτοι τῆς Λιβύης· τὰς δ' εὐχὰς, ἤτοι τοὺς λόγους, τοῦ Τρίτωνος φοβούμενοι οἱ Λίβυες, κρύψουσι τὸ κλέαρ καὶ κτῆμα, ἤτοι τὸν κρατῆρα, ἐν χθονὸς ἐσχάτοις μυχοῖς ἄφαντον. [5] Εν ᾗ Κυφαίων.] ἐν ἤτοι γῇ Λιβυκῇ, Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον, ὁ Βορρᾶς πνέων ἐκβράσει σὺν τοῖς αὐτῶν ναύταις. Μόψον Τιταιρώνιον.] ὁ Μόψος οὗτος εἷς τῶν Αργοναυτῶν ἦν, υἱὸς Αμπύκος καὶ Χλωρίδος τῆς Ορχομενοῦ· ὁ δὲ Αμπυκος, υἱὸς Τιταιρῶνος, ἀφ' οὗ καὶ πόλις, ὡς καὶ Ησίοδος,

Μόψον τ' Αμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Αρηος.

οὗτος ὁ Μόψος τοῖς Αργοναύταις συμπλέων, ἀνῃρέθη ὑπὸ ὄφεως ἐν Λιβύῃ, ἔνθα θάψαντες αὐτὸν οἱ Αργοναῦται, οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ, ἔπηξαν ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ κώπην, ἢ σανίδα, ἐκ τῆς Αργοῦς. καὶ ὁ μὲν Μόψος οὗτος, ὁ τοῦ Αμπύκος καὶ Χλωρίδος, ἐν Λιβύῃ κεῖται, εἷς ὢν τῶν Αργοναυτῶν· ὁ δὲ τοῦ Απόλλωνος υἱὸς Μόψος καὶ Μαντοῦς, τῆς θυγατρὸς Τειρεσίου, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ασίας· τινὲς δὲ φασὶν, ἐν Κιλικίᾳ.

883. Αργῴου δορός.] Αργὼ ἐκλήθη ἡ τοῦ Ιάσονος ναῦς, ἢ ὅτι, κατὰ Απολλώνιον, Αργος αὐτὴν ἐναυπήγησεν, ὁ Εστορος, ἢ Αλέκτορος υἱός· ἢ ὅτι ἐν Αργει ἐναυπηγήθη, ὥς φησιν Ηγήσανδρος ὁ Σαλαμίνιος.

885. Αὔσιγδα.] πόλις Λιβύης, ἣν περιρρέει Κίνυφος ποταμός. Φασὶν ὅτι κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν ἡ Αργὼ εἰς τὴν Σύρτιν ἐνέπεσεν, ἀποροῦσι δὲ τοῖς Αργοναύταις περὶ τοῦ ἔκπλου Τρίτων, ὁ υἱὸς Ποσειδῶνος, ἐπιφανεὶς, ὡδήγησεν αὐτοὺς, ᾧ ἔδωκεν ἡ Μήδεια ἀμοιβὴν χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν εἶχεν ὑπὸ τῶν πατρὸς λαβοῦσα.

886. Νηρέως γόνῳ Τρίτωνι.] Ακέσανδρος φησὶν Εὐρύπυλον, καὶ Τρίτωνα Ποσειδῶνος καὶ Κελαινοῦς εἶναι παῖδας, ὃς Εὐρύπυλος γήμας Στερόπην τὴν Ηλίου * θυγατέρα, * Πασιφάης δὲ ἀδελφὴν, γεννᾷ [6] Λύκαονα καὶ Λεύκιππον, ὃς Εὐρύπυλος καὶ βασιλεὺς ἦν Κυρήνης. Ο δὲ Τρίτων τὰ μὲν

EMENDATIONES.

1 Συντρίμμασι. δέρτρων *Impress.* Ego periodum delevi post συντρίμμασι, secutus *MSS*, utrumque. * Hæc adjeci ex penu Barocciano & *Grav* deprompta. 2 Hæc paullo post occurrebant in *Impressis*. Ego vero in suum locum reduxi, ope *Seld.* * Ex *Bar* & *Grav.* 3 Διὰ τῶν στενῶν πετρῶν ὁ Τίφυς, pro διὰ τῶν πετρῶν ὁ Τίφυς, ex *MSS.* omnibus. Cujus emendationis ratio constabit omnibus, qui vel primis labiis libros Poetarum degustarunt. 4 Κράτη. pro κρατῆ', ex *MSS*, omnibus. Confer eum hisce verbis Poematis hujus vers. DCCCCXCI. * Ex *MSS.* omnibus. 5 Hæc non sunt hujus loci, sed paullo post accipienda veniunt. * Hoc adjeci ut plena esset sententia. 6 Λυκάονα *Grav.*

ἔγνω

Τρίτωνι, Κολχὶς [a] ὤπασεν δάνος γυνή,	Tritoni, donum Colchica dedit mulier,
Χρυσῷ πλατὺν κρατῆρα κεκροτημένον,	Ex auro latam pateram conflatam,
Δείξαντι [b] πλωτὴν [c] οἶμον, ᾗ διὰ στενῶν	Cum navigabilem monstrasset viam, qua per angustos
890 Μύρμων [d] ἐνήσει Τῖφυς ἄθραυστον σκάφος.	Scopulos illæsam Tiphys immitteret ratem.
Γραικοὺς δὲ χώρας τουτάκις λαβεῖν κράτη	Græcos porrò tunc regionis accepturos imperium
Θαλασσόπαις δίμορφος αὐδάξει θεὸς,	Maris Filius biformis prædicet Deus,
[e] Ὅταν παλίμπουν δῶρον ἄγραυλος λεὼς	Quando retrogradum donum rusticus populus

VARIANTES LECTIONES.

a Ὤπασε sine ν finali MSS. uterque. b Πλωτὸν Bar. c Οἶμον cum aspero Seld. d Al. ἐνήσαι. e Ὅτ' ἂν Seld.

ἄνω μέχρι λαγόνων ἄνθρωπος ἦν τέλειος, χεῖράς τε ἔχων, καὶ τὰ λοιπά, τὰ δὲ ἐκ λαγόνων κάτω δελφίς, ἔχων δύο μόνους ἐμπροσθίους πόδας ἵππου, Ἀμφιτρίτης καὶ Ποσειδῶνος ὢν παῖς, κατ' ἐμέ, καὶ τοὺς λοιπούς· ἔστι δὲ καὶ Τρίτων ποταμὸς Λιβύης· οὗτος ὁ Τρίτων ὁμοιωθεὶς Εὐρυπύλῳ, τῷ λεχθέντι Κυρήνης βασιλεῖ, καθὰ Μνηκλῆς καὶ Πίνδαρος ἱστοροῦσιν, ὑπέδειξε τὸν πλοῦν, καὶ βῶλον ἔδωκε τοῖς Ἀργοναύταις, ἣν Εὔφημος, ὁ πρωρεὺς τῆς Ἀργοῦς, ἐδέξατο, υἱὸς ὢν καὶ αὐτὸς Ποσειδῶνος καὶ Μηκιονίκης, ἢ [1] Ὠρείδος τῆς [2] Εὐρώτα θυγατρός, γαμβρὸς δὲ Ἀλκμήνης ἐπὶ Λαονόμῃ θυγατρί· ὃν Εὔφημον Ἀσκληπιάδης φησὶ δῶρον ἔχειν παρὰ Ποσειδῶνι, τὴν θάλασσαν ἀπημάντως, ὡς διὰ γῆς, πορεύεσθαι· ὡς γοῦν ἐκ τῆς Κολχίδος διὰ τῆς ἔξω θαλάσσης καὶ τοῦ Ἀδρίου τὸν πλοῦν ἐποιήσαντο, διὰ τοῦ Φάσιδος δὲ εἰς τὸν Ὠκεανὸν εἰσέβαλον, δ' πρότερον ἡμέρας ἔξω τοῦ Ὠκεανοῦ φέροντες ἐν τοῖς νώτοις τὴν Ἀργὼ διὰ τῆς ἐρήμου τῆς Λιβύης, ἐκεῖσε δὲ περὶ Κυρήνην ἐδέξαντο τὴν βῶλον παρὰ τοῦ Τρίτωνος, ὡς ἔφην, Εὐρυπύλῳ ὁμοιωθέντος. ἐλύθη δὲ ἡ βῶλος περὶ Θήραν βραχεῖσα ἐν τῷ πλοίῳ· μαντεύεται ἡ Μήδεια τοῖς Ἀργοναύταις, τῆς [3] ἐπ' Εὐφήμου ἑπτακαιδεκάτῃ γενεᾷ στεῖλαι ἀποικίαν εἰς Λιβύην ἐκ τῆς [4] Θήρας, (ἡ δὲ Θήρα Καλλίστη πρότερον ἐλέγετο) ὃ καὶ γέγονεν· Εὔφημος γὰρ ἐν Λήμνῳ [5] Λαμάχῃ μιγείς, [6] Λευκοφάνη γεννᾷ, ἐξ οὗ κατάγεται καὶ [7] Βάττος, ὁ κτίστωρ Κυρήνης, ὃ διὰ στάσιν ἐκ τῆς Θήρας χρησμῷ εἰς Λιβύην μεταστάς, καὶ οὕτως κτίσας τὴν Κυρήνην, ὥς φησι Μνηκλῆς. Βάττον δὲ οἱ μὲν αὐτόν φασι διὰ τὸ βατταρίζειν καὶ κακομμένην ἔχειν τὴν φωνήν, Ἀριστοτέλην καλούμενον· ἄλλοι φασίν, ὅτι τὸ Βάττος Λιβυκῶς βασιλεὺς λέγεται. Οὕτω μὲν Πίνδαρος καὶ οἱ λοιποί, οὓς εἶπον, ἱστορικοὶ τὸν Τρίτωνα καὶ Ποσειδῶνος υἱὸν λέγουσι, καὶ δοῦναι βῶλον γῆς [8] τῶν Ἀργοναυτῶν, ἐξ ἧς αὐτοῖς [9] ἐμαντεύσατο Μήδεια ἐκ Θήρας εἰς τὴν Λιβύην ἀφιέσθαι ἀποικίαν· ὁ δὲ Λυκόφρων οὗτος τὸν Τρίτωνα καὶ Νηρέως υἱὸν λέγει, ἴσως [10] παρὰ τὸ νῆξιν τὸν αὐτὸν λέγει τῷ Ποσειδῶνι, καὶ [11] λαβεῖν παρὰ Μηδείας χρυσοῦν κρατῆρα, ὃν εἶχεν ἀπὸ τῶν τοῦ πατρὸς λαφύρων, * ἀνθ' * ὧν ὑπέδειξε τὴν ὁδὸν τοῖς Ἀργοναύταις ἀποροῦσι περὶ τοῦ ἐκπλεῖν. Καὶ τοῦτον φασὶ μαντεύσασθαι τοῖς Λίβυσιν, ὅτι τότε δεσπόσουσιν Ἕλληνες Λιβύης, ὅταν τὸν κρατῆρα τις Λίβυς πάλιν Ἕλληνι ἀνδρὶ παράσχῃ, διὸ φοβηθέντας λέγει τοὺς Λίβυας ὀρύγματι τῆς γῆς κρύψαι τὸν κρατῆρα. Οἱ δὲ φασὶν οὕτω· ὅτι φαρμακουργὸς οὖσα ἡ Μήδεια, ταύτην φαρμακεύσασα τὴν ναῦν διέσωσεν, ὑδατώσασα τὸν τόπον, εἰς ὃν προσεθεῖσα ἦν ἡ ναῦς, καθὼς τὸ πρότερον.

887. Κολχίς.] ἡ Μήδεια· οἱ δὲ Κόλχοι, οἱ καὶ Λαζοὶ λεγόμενοι, Αἰγυπτίων ἄποικοί εἰσι, πλησίον οἰκοῦντες τῶν Ἀβασγῶν, τῶν Μασσαγετῶν λεγομένων· λέγονται δὲ οἱ Κόλχοι, καὶ [12] Σκύθαι Ἀσιανοί, καὶ Λευκόσυροι· οἰκοῦσι δὲ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀσίας, περὶ Φάσιν ποταμόν, ἡ δὲ Εὐρωπαία Σκυθία ἐστὶ περὶ Μαιῶτιν καὶ Τάναϊν· [13] Ἰώσηπος δὲ ὁ Ἑβραῖος καὶ τοὺς Ἀλανοὺς Εὐρωπαίων Σκυθῶν γένος φησίν, οἰκοῦντας περὶ τὴν αὐτὴν Μαιῶτιν, καὶ τὸν Τάναϊν, κατὰ τὴν τῶν Ὑρκανίων πάροδον, καὶ Κασπίων, ἣν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς σιδηραῖς πύλαις κλειστὴν ἐποίησε.

890. Τῖφυς ἄθραυστον σκάφος.] καλῶς εἴρηκε κυβερνήτην τῆς [14] Ἀργοῦς τὸν Τῖφυν, ὃς ἦν υἱὸς [15] Ἀγνίου· τότε γὰρ τελευτήσας ἦν ὁ Τῖφυς. μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ, [16] Ἀγκαῖος ἐκυβέρνα τὴν Ἀργώ, ὃν ἔδει εἰπεῖν· ἦν δὲ ὁ Ἀγκαῖος υἱὸς Λυκούργου, ἤ, κατά τινας, Ποσειδῶνος, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος, ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ γράψας, καὶ Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος ἱστορικός. Πίνδαρος δέ, πολλῷ παλαιότερος ὢν ἀμφοτέρων, τὸν Εὔφημον, ὡς εἶπον, λέγει ἐκ τῆς πρῴρας τῆς Ἀργοῦς δέξασθαι τὴν βῶλον· εἴτε δὲ πρωρεὺς ἦν ὁ Εὔφημος, κατά τινας, εἴτε κυβερνήτης, οὐκ ἔχω λέγειν τὸ ἀληθές· τίως οὕτως πως φησὶ Πίνδαρος· [17] Εὔφημος πρῴραθε καταβὰς δέξατο βώλακα δαιμονίαν.

892. Θαλασσόπαις.] ὁ Τρίτων. Δίμορφος δέ, παρόσον τὰ μὲν ἄνω εἶχεν ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω ἰχθύος.

EMENDATIONES.

1 Ὠρείδος Bar. & Grav. 2 Εὐρώπης Grav. 3 Ἀπ' Εὐφήμου Grav. 4 Heic, & paullo post, Κυθήρας pro Θήρας habet Bar. 5 Λαμάχῃ Bar. 6 Λευκοφάνην Bar & Grav. 7 Βάττος ὁ κλήτωρ Impress. Βοῦλος ὁ κλήτωρ Seld. Ego reposui Βάττος, ὁ κτίστωρ. Nam Battum Cyrenen condidisse, refert Strabo Geogr. lib. XVII. Λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα Βάττου. Unde Cyrenenses Battiadæ à Silio dicti, lib. II.

—— & tosquo à Sole calentes
Battiadas lato imperio sceptrisque regebat.

8 Τοῖς Ἀργοναύταις Grav. 9 Ἐμαντεύσατο Μήδεια MSS omnes. Impressi corruptissime, ἐμαντεύσατο μηδία. 10 Παρά, pro περί, ex Bar. & Grav. Et hanc mutationem paullo ante feci. 11 Λαβεῖν παρὰ Μηδείας, pro λαβεῖν περὶ Μηδείας, ex Bar. & Grav. Item post Μηδείας delevi μᾶλλον quod in Scholia videtur irrepsisse. * Præpositionem hanc, quam ex Impressis constat excidisse, supplevi ex MSS. 12 Σκύθαι Ἀσιανοί, καὶ Λευκόσυροι, pro Σκύθαι, Ἀσιανοί καὶ Λευκόσυροι. Nam Colchi gens erant Scythiæ Asiaticæ. Adi Geographiæ Scriptores. 13 Heic, ut & supra aliquoties, Ἰώσηπος posui, pro Ἰώσιππος, ex MSS. utroque. 14 Ἀργοῦς, pro Ἀργώ, ex MSS. utroque. 15 Ἀγνίου Bar. 16 Ἀγκαῖος pro Ἐλκαῖος, ex MSS. utroque, & Nic. Gerbelio. 17 Hæc Pindari verba tanquam versiculus in prioribus Editionibus scripta sunt, quod fieri non debuit. Locus, ad quem respexit Tzetzes, occurrit in Pythionic. Od. IV. ubi ita habet,

Πρῴραθεν Εὔφαμος καταβάς,
Δέξατ' ——

Duo autem sequentia verba, ut integer fieret sensus, à Tzetze addita sunt.

894. Λέων.]

Ἑλλὴν ὀρέξῃ νοσφίσας πάτρας Λίβυς·	Libycus patria privans, Græco dederit:
895 Εὐχὰς δὲ δειμαίνοντες Ἀσβύσται, κτέαρ	Quas comminationes metuentes Asbystæ, donum
Κεύψουσ' ἄφαντον ἐν χθονὸς [a]νέρθε μυχοῖς·	Abscondent obscurum in cavis terræ sinubus;
Εἰς ἣν Κυφαίων δύσμορος στρατηλάτης	In quam Cyphæorum infelicem Ducem
Ναύταις [b]συνεκβρασθεῖσι [c]Βορραίαις πνοαῖς,	Cum nautis exspuent Borei flatus,
Τόν τ' ἐκ [d]Παλαύθρων ἔκγονον [e]Τενθρηδόνος,	Et Palythrium Tenthredonis filium,
900 [f]Ἀφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων,	Amphrysiorum regem,& Euryampiorum,
Καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου	Ac Dominum lupi in lapidem conversi
Ἀποινοδόρπου, καὶ πάγων Τυμφρηστίων·	Donivori, montiumque Tymphresti:
Ὡς οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἄθλιοι πάτραν	Quorum alii Ægoneam miseri patriam

VARIANTES LECTIONES.

a Νέρθε Etymolog. aliique. b Συνεκβρασθεῖσι Bar. c Βορραῖαι Seld. aliique. Βορραῖ Bar. al Βορραῖ al. d Παλαύθρων al. e Τενθρηδόνος Bar. f Ἀμφρυσίων MSS. uterque. Ἀμφρυσίων al. Canterus hunc versum ex Stephano Byzantino sic emendavit,

Ἀμφρυσίων σκηπτοῦχον Εὐρυαμπίων.

Vide Stephanum in voce Εὐρυάμπιος. Idem in v. Ἄμφρυσος hunc versum eodem modo laudavit, nisi quod Ἀμφρύσιον cum simplici σ proferat. g Al. ἀθλιωτάτην.

894. Λίβυς.] Λιβύη, ἡ χώρα, λέγεται ἀπὸ Λιβύης, τῆς Ἐπάφου καὶ Μέμφιδος θυγατρός, καθὼς σχεδὸν οἱ πάντες ἱστορικοί φασιν· Ἄνδρων δὲ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς Ὠκεανὸν φησὶ γῆμαι δύο γυναῖκας, [1]Ὀμφαλίδην καὶ Παρθενόπην, ἐξ ὧν τέσσαρας θυγατέρας γεννῆσαι· [2]τὰς μὲν Ἀσίαν καὶ Λιβύην, θατέρας δὲ Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἀφ' ὧν λέγεται κληθῆναι τὰς χώρας. Ἀσβύσται δέ εἰσιν ἔθνος Λιβυκόν.

897. Εἰς ἣν Κυφαίων.] Κύφος, πόλις Θεσσαλίας, ὅθεν ἦν ὁ Γουνεύς· καὶ Ὅμηρος,

[3]Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.

899. *Παλαύθρα.] πόλις Θεσσαλική. *Ἔκγονον, τὸν υἱόν, κατὰ πάντας χάριτας, τὸν δὲ υἱοῦ υἱόν, κατὰ γʹ· ἐγὼ δὲ ἀντιλέγω, τὸν τοῦ υἱοῦ υἱὸν ἐκ τοῦ γόνου γόνον λέγω· μᾶλλον δὲ τὰ βʹ ἀπὸ τοῦ κατὰ ἀκρίβειαν. ἔγγονον δέ, ἤγουν τὸν γονὴν ἔχοντα, καὶ γυναῖκα καὶ ἄνδρα, ἔχοντα ὃ γόνον καὶ τέκνον, ὃ δυνάμενον γονοποιεῖν, ἔγγονον μετὰ τοῦ γʹ χάριν. Ἔκγονον δὲ Τενθρηδόνος, ἤτοι υἱόν, τὸν Πρόθοον λέγει, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός.

μετὰ γὰρ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν, Γουνεύς, καὶ Πρόθοος, καὶ Εὐρύπυλος εἰς Λιβύην ἦλθον, καὶ ἄλλοι τινὲς σὺν αὐτοῖς.

900. Ἀφρυσίων.] Μαγνήτων, Ἀμφρυσὸς γὰρ ποταμὸς Μαγνησίας. Εὐρυαμπίων.] τῶν Μαγνήτων, ἀπὸ πόλεως [4]Εὐρυάμπου λεγομένης.

901. Καὶ τὸν δυνάστην τοῦ πετρωθέντος λύκου.] τὸν Εὐρύπυλον λέγει, ὃς ἐβασίλευσε τῶν ἐν Θετταλίᾳ τόπων, ὅπου ἐστὶ πεδίον [5]Λύκου καλούμενον, τὸ νῦν λεγόμενον Λυκοστόμιον· ἐκλήθη δὲ Λύκου πεδίον οὕτως· Πηλεὺς ἐν κυνηγεσίῳ ἄκων ἀνεῖλεν Ἄκτορα τὸν Ἀκάστου υἱόν, ἔπεμψε δὲ Ἀκάστῳ ἄποινα τοῦ φόνου τοῦ παιδός, βόας καὶ πρόβατα, ἃ λύκος διέφθειρεν, ὃν ἡ [6]Θέμις ἀπελίθωσεν ἐν οἷς εἴπομεν τόποις. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Τελαμὼν καὶ Πηλεύς, ὥσπερ καὶ κατ' ἀρχὰς εἴπον τοῦ βιβλίου, τὸν αὐτῶν ἀδελφόν, Φῶκον, υἱὸν δὲ Ψαμάθης τῆς Νηρεΐδος ὄντα, φθονοῦντες ἀνεῖλον· ἡ γοῦν Ψαμάθη, περὶ οὓς ἔφαμεν τόπους, ἔπεμψε τοῖς βουσὶ τοῦ Πηλέως καὶ τοῖς ποιμνίοις λύκον, ὃς ἐκεῖνα ἐλυμαίνετο· Θέτιδος δὲ λιθωθέντος, ἀπελίθωσε τοῦτον πάλιν ἡ Ψαμάθη. Ζήτει δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου, καὶ εὑρήσεις πλατυτέρως.

902. Ἀποινοδόρπου.] τοῦ λύκου, κατὰ τὸν Λυκόφρονα, τοῦ φαγόντος τὰ ἄποινα τοῦ Πηλέως, ὡς εἴπομεν, ἃ τοῦ δόντος ἄποινα ὑπὲρ τοῦ δόρπου αὐτῶν τὸ ἀπολιθωθῆναι. Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον, καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν· Ἀπολλόδωρος δέ, καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί· Γουνέας εἰς Λιβύην λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυπα ποταμὸν ἐλθὼν κατῴκησεν, ὡς καὶ οὗτος φησί· [7]Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρονται· Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ [8]ζʹ ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσοὺς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδὸν θάψας τὸν Φοίνικα. Τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγήσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην ῥιφέντες ᾤκησαν. Τύμφρηστος.] ὄρος Μηλιέων.

903. Αἰγώνεια.] πόλις Μηλιέων.

EMENDATIONES.

1 Παμφολύγην Bar. & Grav. Πομφολύγην Seld. Quod equidem malim; vero simillimum enim est, marinam Deam ἀπὸ τῆς πομφόλυγος nomen traxisse. 2 Τὰς lego cum MSS. omnibus. τὰς Impress. corrupte. Hanc autem & priorem emendationem firmat Æschyli Scholiastes ad Persas: Ἄνδρων ὁ Ἁλικαρνασσεύς φησὶ τὸν Ὠκεανὸν γῆμαι Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην· σχεῖν δέ, ἐκ μὲν Παρθενόπης, Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην· ἐκ δὲ Πομφολύγης, Ἀσίαν καὶ Λιβύην. 3 Sic emendavi hunc versiculum ex Homeri Bœotia, quem Codices nostri hoc modo corruperant,

Γουνεὺς δ' ἐκ Τύφου ἦγε δύο καὶ εἴκοσι νῆας.

*Hoc adjeci ex Grav. 4 Εὐρυάμπου, pro Εὐρυαμπίδος, ex Bar. Grav. & Stephano Byzantino. Videsis Commentarios nostros. 5 Λυκίας Bar. 6 Θέτις, pro Θέμις, ex Grav. Thetidis enim opera lupus ille mutatus in lapidem fuisse dicitur. 7 Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος lego. Prothoum enim Magnesium fuisse constat ex dictis. Μάγνης δὲ καὶ Πρόθοος Seld. Μάγνης δὲ ὁ Πρόθοος Edit Bas. ubi Gerbelius Μάγνης reposuit. Μάγνης δὲ καὶ Πρόθοος Edit. Steph. Μάγνης Πρόθοος Bar. Μάγνης δὲ ὁ Πρόθοος Grav. Quarum lectionum, si contextum conferas, nulla retineri potest, nisi διαφθείρονται mutes in διαφθείρεται. & tum Gerbelii lectio recipi poterit; quam equidem malim, quia paullo post Scholiastes tradit Magnesios, Prothoo mortuo, in Cretam evasisse; quod tamen de una tantum parte intelligi potest, & probabile est aliam cum Prothoo periisse; atque ita demum prima nostra emendatio amplectenda erit. 8 Δύο Grav. & Bar.

Ποθοῦντες,[a] οἱ δ' Ἐχῖνον,[b] οἱ δὲ Τίταρον,	Desiderantes, alii Echinum, alii Titarum,
905 Ἶρόν τε, καὶ Τρηχῖνα, καὶ [c] Περραιβικὴν	Irum, Trachina, Perrhæbicam
[d] Γόννον, [e] Φάλαννόν τ', ἠδ' Ὀλοσσόνων [f] γύας,	Gonum, Phalanum, Olossonum arva,
Καὶ Κασταναίαν, ἀκτέριστον ἐν πέτραις	Castanæam, insepultam in scopulis
Αἰῶνα κωκύσουσιν ἠλοκισμένοι.	Lugebunt ætatem lacerati.
Ἄλλην δ' ἐπ' [g] ἄλλῃ κῆρα κινήσει θεός,	Aliam verò post aliam Deus perniciem excitabit,
910 Λυγρὴν [h] πρὸ νόστου συμφορὰν δωρούμενος.	Difficiles ante reditum clades concilians.
Τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα, καὶ [i] βραχύπτολις	Alium Æsari fluvius, & urbs parva
Οἰνωτρίας γῆς Κρίμισα βεβρωμένον	Oenotriæ terræ Crimissa ab hydro

VARIANTES LECTIONES.

a Al. οἱ δ'. b Al. οἱ δ'. c Περραιβικὴν Bar. eandemque lectionem in *Scholiis* retinet. Περραιβὸν al. d Al. Γόνον e Al. Φάλανον. al. Φάλαινα. f Al. γύας. g Ἄλλῃ Bar. g Πρὸ Seld. i Βραχύπολις Bar.

904, 905. Ἐχῖνος, καὶ Ἶρος, πόλεις Θεσσαλίας. * Τίταρος.] ὄρος, καὶ πόλις Μηλιέων. * Τρηχῖνα.] Τραχὶν, πόλις Θεσσαλίας.

906. Γόννον.] Γόννος, ἡ λεγομένη Γοννοῦσα, πόλις Περραιβίας· οἱ δὲ Περραιβοὶ, ἔθνος Ἠπειρωτικόν. Φάλαννος, καὶ Ολοσσών, πόλεις Ἠπείρου, καὶ Θεσσαλίας· ἡ δὲ Ολοσσὼν νῦν Ἐλασσών λέγεται. Γύας.] χώρας, ἀγρούς· τὸ γυ δὲ, καὶ μετὰ τοῦ ι, καὶ χωρὶς τοῦ ι γραφόμενον, ἄπλασον ἐν τῷ μέτρῳ ἐστίν.

907. [1] Κασταναία.] πόλις Μαγνησίας τῆς Θετταλικῆς.

911. Τὸν δ' Αἰσάρου τε ῥεῖθρα.] [2] τὸν δὲ Φιλοκτήτην, τὸν φονέα τοῦ Ἀλεξάνδρου, δέξονται τὰ ῥεῖθρα τοῦ Αἰσάρου, ποταμοῦ τοῦ Κρότωνος, καὶ ἡ Κρίμισσα, ἡ μικρὰ πόλις τῆς Οἰνωτρίας καὶ Ἰταλικῆς γῆς· μεθακληθεὶς γὰρ ἐκ Λήμνου Φιλοκτήτης ὑφ' Ἑλλήνων, κατὰ μὲν τὸν Ὀρφέα, ὑπὸ Μαχάονος ἴαται τῇ Οφιούχου πίστει· κατὰ δὲ ἑτέρους, καὶ Διονύσιον, ὕπνον αὐτῷ ἐπέβαλεν Ἀπόλλων ἀπολυσαμένῳ, καὶ οὕτω τεμὼν αὐτὸν ὁ Μαχάων, καὶ ἀποπλύσας οἴνῳ, καὶ θεὶς βοτάνην ἰάσατο· ἔκειτο δὲ ἐν Λήμνῳ πρότερον, δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως ὕδρου, τοῦ καὶ χελύδρου λεγομένου, ὅτε ἐκάθαιρεν ἐν Χρύσῃ τὸν κεχωσμένον βωμὸν τῆς Ἀθηνᾶς. Οἱ δὲ φασὶν, ὅτι Χρύση, νύμφη τις, ἠράσθη ἐκεῖ τοῦ Φιλοκτήτου, μὴ πεισθέντος δὲ αὐτοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ, τῇ ταύτης ὀργῇ ὑπὸ τοῦ λεγομένου ὕδρου ἐδήχθη. Ἕλενος δὲ, τοῦ Πριάμου παιδὸς, μάντεως ὄντος, καὶ ἢ μόνου αὐτομολήσαντος τοῖς Ἕλλησι, καθά φησιν Ὀρφεύς τε, καὶ Τρυφιόδωρος, ἢ, ὥς φησι Σοφοκλῆς, ἐνεδρευθέντος καὶ καταχθέντος ὑπ' Ὀδυσσέως, καὶ εἰπόντος μὴ ἄλλως τοὺς Ἕλληνας πορθῆσαι τὴν Ἴλιον, εἰ μὴ τὰ ὀστᾶ τοῦ Πέλοπος ἐνέγκωσι, καὶ τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν Νεοπτόλεμον, καὶ τοῦτον τὸν Φιλοκτήτην, ἤγαγον ἅπαντας. Οὗτος δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀντιστάντα αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον πρὸς τοξείαν, τοξεύσας πρῶτον μὲν κατὰ τὴν λαιὰν χεῖρα, εἶτα τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ἐκβαλὼν ὀφθαλμὸν, καὶ τρίτον τοὺς πόδας βαλὼν, ἀνεῖλεν. Μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Μενεσθεὺς, Φείδιππός τε, καὶ Ἄντιφος, καὶ οἱ [3] Ἐλεφήνορος, καὶ Φιλοκτήτης μέχρι Μίμαντος κοινῇ ἔπλευσαν· εἶτα Μενεσθεὺς μὲν εἰς Μῆλον ἐλθὼν βασιλεύει, τοῦ ἐκεῖ βασιλέως, Πολυάνακτος, τελευτήσαντος. Ἄντιφος δὲ, ὁ Θεσσαλοῦ, εἰς Πελασγοὺς ἐλθὼν, * καὶ τὴν * χώραν κατασχὼν, Θεσσαλίαν ἐκάλεσε· Φείδιππος δὲ μετὰ Κῴων ἐξωσθεὶς περὶ τὴν Ἄνδρον, εἶτα περὶ Κύπρον, ἐκεῖ κατῴκησεν. Ἐλεφήνορος δὲ ἀποθανόντος ἐν Τροίᾳ, οἱ σὺν αὐτῷ ἐκπεσόντες περὶ τὸν Ἰόνιον, Ἀπολλωνίαν ᾤκησαν τὴν ἐν Ἠπείρῳ, καὶ οἱ τοῦ Τληπολέμου προσίσχουσι Κρήτῃ, εἶτα ὑπ' ἀνέμων ὠσθέντες, περὶ τὰς Ἰβηρικὰς νήσους ᾤκησαν· ἐν δὲ Πινδάρου ἱστορίαις εὗρον, ὅτι οἱ τοῦ Τληπολέμου ἀπεσώθησαν εἰς Ῥόδον, τὴν αὐτῶν πατρίδα· καὶ ἡ γυνὴ Τληπολέμου, Φιλοζώη, μεγάλως δακρύσασα, ἀγῶνας ἐπὶ τῷ [4] ταύτης ἀνδρὶ ἔθετο, καὶ παῖδες ἠγωνίζοντο, καὶ οἱ νικῶντες λεύκης φύλλοις ἐστέφοντο. Οἱ τοῦ Πρωτεσιλάου εἰς Πελλήνην ἀπερρίφησαν πλησίον πεδίου Κανάστρου. Φιλοκτήτης δὲ ἐξωσθεὶς εἰς Ἰταλίαν πρὸς Καμπανοὺς, καὶ πολεμήσας Λευκανοὺς, πλησίον [5] Κρότωνος καὶ Θουρίου Κρίμισσαν κατοικεῖ· καὶ παυθεὶς τῆς ἄλης, Ἀλαίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν κτίζει· ᾧ καὶ τὸ τόξον αὐτοῦ ἀνέθετο, ὥς φησιν [6] Εὐφορίων. Οὗτοι δὲ ὁ Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται· πρὸ γὰρ τῆς πορθηθῆναι τὸ Ἴλιον, ἐκ Πελλήνης, Ἀχαϊκῆς πόλεως, τινὲς ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν κατῴκησαν· μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν πλέοντες οἱ Ῥόδιοι ἦλθον ἐκεῖσε, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἐκ Πελλήνης μετοίκους, οἷς Ῥοδίοις βοηθῶν Φιλοκτήτης ἀναιρεῖται.

912. Οἰνωτρίας γῆς.] ἔνθα νῦν ἡ Ῥώμη ἐστὶ, χωρίον ἦν πρότερον λεγόμενον Οἰνωτρία, ὅπου ὁ Φιλοκτήτης κατῴκησε, μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν, καθὰ Διονύσιος, καὶ Δίων, καὶ πάντες οἱ τὰ Ῥωμαϊκὰ γράψαντες ἱστοροῦσιν. Κιγχείνη βεβρωμένον.] τὸν Φιλοκτήτην, τὸν δηχθέντα ἐν [7] Χρύσῃ καὶ Λήμνῳ ὑπὸ ὄφεως Λήμνου· οὐ γὰρ καγχείνη αὐτὸν ἔδηξεν, ἀλλ' ὕδρα, ἀφ' ἧς εἶχε τὰ βέλη αὐτοῦ ἠλειμμένα, μεθ' ὧν τὸν Ἀλέξανδρον ἔβαλεν. εἶδος δὲ ὄφεως εἶπεν ἀντὶ εἴδους· καὶ γὰρ εἶδος ὄφεως ὁ ὕδρος, καὶ ὁ καγχεῖνος ὁμοίως, ὅντινα ὁ Λυκόφρων καὶ κεγχείνην ἐκάλεσεν· ὅτι δὲ ταῦτα εἴδη ὄφεων εἰσὶ, Νίκανδρος λέγει,

[8] Ὕδρον μὲν καλέουσι, [9] μεταξέστειρα δὲ χέλυδρον.

Καὶ πάλιν περὶ τῆς κεγχείνης,

Δίψας [10] κεγχρείνῃ δολιχὸν τέρας, [11] ἥν τε λέοντα
Αἴολον [12] αὐδάξαντο περιστικτὸν [13] φολίδεσσι.

EMENDATIONES.

* Hoc adjeci ex *Bar* & *Grav.* 1 Καὶ Κασταναία *Impress.* Ego καὶ delevi, secutus *Bar.* 2 Τὸν δὲ Φιλοκτήτην, τὸν φονέα τοῦ Ἀλεξάνδρου, δέξονται, pro τὸν δὲ Φιλοκτήτην τὰ ῥεῖθρα τοῦ Ἀλεξάνδρου δέξεται, ex *MSS* omnibus. 3 Ἐλεφήνορος, pro Ἐλεφήνορος, ope *MSS.* utriusque. Quam emendationem etiam infra faciam. Ἐλεφήνωρ *Grav.* * Ex *Seld.* & *Grav.* 4 Τάφῳ malim legere, *Gerbel.* 5 Κρότωνος καὶ Θουρίου καὶ Κρίμισσαν κατοικεῖ *Impress.* Κρότωνος καὶ Θουρίου, Κρίσσαν κατοικεῖ *Seld.* Ego legendum duxi, Κρότωνος καὶ Θουρίου Κρίμισσαν κατοικεῖ. Philoctetes enim Crimisam dicitur in Italia condidisse, haud procul à Thurio & Crotone. *Stephanus* Byzantinus. Κρίμισα, πόλις Ἰταλίας, ἀνάμεσα Κρότωνος καὶ Θουρίου· Λυκόφρων. Vide Commentarium nostrum. 6 Ἀγίας *Bar.* & *Grav.* Εὐφορίων *Seld.* 7 Χρύσῃ, pro Χρύσῃ μὴ, ex *MSS.* omnibus, & *Nic. Gerbel.* 8 Ὕδρον, pro ὕδρου, ex *Seld. Grav. Nic. Gerbelio*, & *Nicandro* Theriacis. 9 Μεταξέστειρα *Seld.* 10 Κεγχρείνῃ *Nicandro* Theriac. Κεγχρείνῃ *Bar.* 11 Ὅν τε λεοντα, pro ἥν τε λέοντα *MSS.* utroque, & ipso *Nicandro.* ὅν τε λέοντα, αὐδάξαντο περιστικτὸν φολίδεσσι *Bar.* 12 Αὐδάξαντο *Seld.* αὐδάξαντο *Edit. Bas.* 13 Φολίδεσσι *Edit. Bas.*

Κρίμασι φιτροῦ δέξεται μιαιφόνον·	Morsum recipiet, Facis Occisorem:
Αὐτὴ γὰρ [a] ἄκραν [b] ἄρδιν εὐθυνεῖ χεροῖν	Ipsa namque extremam sagittam diriget manu
915 Σάλπιγξ, [c] ἀποψάλλουσα [d] Μαιώτην [e] πλόκον·	Tubicina, Mæotium intendens nexum:
Δύρας παρ' ὄχθαις ὅς ποτε φλέξας θρασὺν	Qui apud ripas Duræ quondam comburens audacem
Λέοντα, ῥαιβῷ χεῖρας ὥπλισε Σκύθῃ	Leonem, curvo manus armavit Scythico
Δράκοντ', ἀφύκτων γομφίων [f] λυροκτύπον.	Dracone, inevitabilium molarium Lyricine.
[g] Κρᾶθις δὲ [h] τύμβους ὄψεται [i] δεδουπότος,	Crathis verò sepulcra mortui videbit,
920 Εὐρὰξ Ἀλαίου Παταρέως ἀνακτόρων,	E regione templorum Alæi Patarei,
Ναύαιθος ἔνθα πρὸς κλύδων' ἐρεύγεται.	Ubi Navæthus effundit undas.
Κτενοῦσι δ' αὐτὸν [k] Αὔσονες Πελλήνιοι	Occident autem illum Ausones Pellenii
Βοηδρομοῦντα Λινδίων στρατηλάταις,	Auxiliantem Lindiorum ducibus,
Οὕς τῆλε Θερμύδρου τε, Καρπάθου τ' ὀρῶν	Quos longè à Thermydri, Carpathique montibus

VARIANTES LECTIONES.

a Ακραν Bar. aliique. b Αρδιν Seld. c Αποψάλλουσα Bar. d Μαιώτην Bar. Μαιῶτιν Seld. e Al. πλόκον. f Al. λυροκτύπον al. λυροκλύτον. Quam lectionem amplexus est in sua versione G. Canterus. λυροκλύτον quidem habet Seld. in eo tamen isti ο finali eadem manus ω superposuit, ut videatur iste Librarius lectionis varietatem agnovisse, quam à Tzetze etiam observatam fuisse constat. Vide Commentarios. g Κρᾶθις paroxyton MSS. uterque h Τύμβοις Bar. Sed eadem manus isti οι superposuit ους. i Δεδουπότος Bar. Sed isti a manus nuperior superposuit ν. k Αὔσονες Bar.

913. Φιτροῦ μιαιφόνον.] τὸν φονέα τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἑξῆς.* Φιτρὸν δὲ, τὸν Ἀλέξανδρον, διὰ τὸν δαλὸν, τὸν φανέντα κατ' ὄναρ τῇ Ἑκάβῃ.

914, 915. Αὐτὴ γάρ.] αὐτὴ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ, [1] ἡ Σάλπιγξ καὶ πολεμικὴ τὴν ἄρδιν καὶ τὸ βέλος τοῦ Φιλοκτήτου εὐθυνεῖ, κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου δηλονότι, ἐν χερσὶν ἀποψάλλουσα καὶ κρούουσα καὶ ἕλκουσα τὸν Μαιώτην πλόκον, ἤτοι τὴν νευρὰν τοῦ τόξου τοῦ Φιλοκτήτου, ὅπερ τόξον ὁ Σκύθης Τεύταρος τῷ Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο, κατὰ τὸν Λυκόφρονα, διδάξας [2] αὐτῷ καὶ τὴν τοξικὴν, ὁ δὲ Φιλοκτήτης καύσας καὶ θάψας τὸν Ἡρακλέα πλησίον τοῦ Δύρα, ποταμοῦ Τραχινίας, ἔλαβεν [3] αὐτὸ εἰς ἀμοιβὴν τοῦ κόπου. Τὴν δὲ περὶ τοῦ θανάτου Ἡρακλέους ἱστορίαν ἐν τοῖς ὄπισθεν πλατύτερον εἶπον.

916, 917. Δύρας παρ' ὄχθαις.] οὕτω συντακτέον· Ὅστις Φιλοκτήτης περὶ τὰς ὄχθας τοῦ Δύρα ποταμοῦ φλέξας καὶ καύσας τὸν θρασὺν [4] λέοντα καὶ Ἡρακλῆ, τὸν λυροκλύτην καὶ τοξικὸν, τὸν δίκην λύρας τὴν νευρὰν τοῦ τόξου κτυποῦντα, ὥπλισε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν τῷ ῥαιβῷ Σκυθικῷ δράκοντι, ἤγουν τῷ τόξῳ, τῷ τῶν ἀφύκτων γομφίων καὶ βελῶν, οὐ γὰρ ἀπόχρη ποτὲ ἡ δίχα τοῦ ν λυροκλύτῳ [5] σύνταξις, λέγων, Ὥπλισε τὰς χεῖρας ἐν τῷ ῥαιβῷ Σκύθῃ δράκοντι [6] τῷ λυροκλύτῳ τῶν ἀφύκτων γομφίων. Ῥαιβὸν λέγει, διὰ τὸ [7] ἀγκύλον τοῦ τόξου. Δράκοντα δὲ, * διὰ * τὸ συνεσπειρῶσθαι τῶν βελῶν, ἢ διὰ τὸ ἄφυκτον αὐτῶν, θανατηφόρων ὄντων, καὶ ἰοῦ γεμόντων.

918. Γομφίοι.] κυρίως οἱ μυλαῖοι ὀδόντες, καὶ οἱ ἧλοι· νῦν δὲ τὰ βέλη φησὶ, διὰ τὸ δάκνειν αὐτὰ τοὺς πτερωσκομένους.

Λυροκλύτον.] ἢ διὰ τὸ εἶναι ἀνδρεῖον, ἢ διὰ τὸ εἶναι τοξότην, ἢ διὰ τὸ τὴν κιθάραν φιλεῖν, ἢ τὸν μετὰ νευρᾶς κλύτον ἐμποιοῦντα. [8] Τὸ δὲ λυροκλύτῳ, εἰ μὲν δοτικὴ, πρὸς τὸ Δράκοντι· εἰ δὲ αἰτιατικὴ, πρὸς τὸν Λέοντα, ἤτοι τὸν Ἡρακλῆ.

920. * Εὐράξ.] ἐκ πλαγίου· πλευρὰξ, καὶ ἐξ αὐτοῦ εὐρὰξ Ἀλαίου, εἶπον. * Παταρέως.] καὶ Πατρέως, τὸ αὐτό ἐστιν, ἐν Πατάροις γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐτιμᾶτο· τὸ δὲ Πατρέως συγκοπὴ, Αἰολικόν ἐστι. καὶ Παταρέως δὲ, καὶ Πατρέως γεγράφθαι, οὔτε τὴν ἔννοιαν, οὔτε τὸ μέτρον λυμαίνεται.

921. [9] Ναύαιθον.] ὁ Ναύαιθος, ποταμός ἐστιν Ἰταλίας, ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον, καὶ λοιπούς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαὶ, Αἴθυλλα, Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων ἐκεῖσε γεγονυῖαι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβούμεναι τὴν Ἑλλάδος δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπρησαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες· οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατῴκησαν. Πλούταρχος δὲ * λέγει, * Ῥώμην εἶναι αἰχμάλωτον Τρωϊκὴν, τὴν συμβουλεύσασαν ταῖς λοιπαῖς καῦσαι τὰς Ἑλλήνων ἐλεπόλεις, [10] ὁ δὲ Λυκόφρων οὕτως Σέτιαν εἶναι ταύτην φησίν.

922. * Αὔσονες Πελλήνιοι.] οἱ ἐν Ἰταλίᾳ οἰκήσαντες ἐκ Πελλήνης, ὡς εἶπον. * Βοηδρομοῦντα Λινδίοις.] συμμαχοῦντα, ὡς εἶπον, τοῖς Ῥοδίοις· Λίνδος γὰρ, καὶ Ἰηλυσὸς, καὶ Κάμειρος, πόλεις εἰσὶ Ῥόδου, ἀπὸ τῶν ἐγγόνων Ἡλίου καὶ Ῥόδης, * ὁ Ῥόδης * καὶ Ποσειδῶνος.

EMENDATIONES.

* Ex Bar. & Grav. 1 Ἡ Σάλπιγξ καὶ πολεμικὴ lego cum Seld. & Grav. Vult enim Scholiastes Minervam dici Σάλπιγγα, quod sit belli Dea, cum tuba sit instrumentum bellicum ἡ Σάλπιγξ ἡ πολεμικὴ Bar. quod idem est. ἡ σάλπιγξ, καὶ πολεμικὴ Impress. 2 Αὐτὸν Grav. 3 Αὐτὸ, nempe τὸ τόξον, lego cum MSS. utroque, αὐτὸν Impress. 4 Λέοντα, καὶ Ἡρακλῆ, τὸν λυροκλύτην. MSS. Codd. λέοντα, καὶ Ἡρακλέα τὸν &c. Impress. 5 Σύνταξις, pro συντακτέον ex MSS. omnibus; constructione etiam id exigente. 6 Τῷ λυροκλύτῳ τῶν ἀφύκτων γομφίων, pro τῷ λυροκλύτῃ, τῷ δράκοντι τῶν ἀφύκτων γομφίων. ex Bar. ἀφύκτων etiam habet Seld. 7 Ἀγκύλον, pro ἄγκυλον, ex Seld. * Hanc ego præpositionem adjeci ex Grav. 8 Τὸ posui pro τῷ. * Hæc adjeci ex Grav. 9 Ναύαιθον.] ὁ Ναύαιθος ποταμός &c. lego cum Bar. ὁ Ναύαιθον.] ποταμός Impress. * Hanc dictionem adjeci ex MSS. omnibus. 10 Ὁ δὲ Λυκόφρων οὕτω Κίτταν εἶναι ταύτην φησί, βοηδρομοῦντα Λινδίοις, συμμαχοῦντα &c. Impress. confuse. Nostra lectio est ex Seld. Quæ vero inter φησὶ & Βοηδρομοῦντα stellulis interposita vides, ex penu Baroccians & Grav. deprompta sunt. * Hoc adjeci ex Seld. sine quo sensus erat mutilus, & imperfectus.

925. Πλάσταις

925 Πλανήτας αἴθων [a] Θρασκίας πέμψει κύων,	Errones fervidus mittet Thrascias canis,
Ξένην ἐποικήσαντας ὀθνείαν χθόνα.	Peregrinam habitaturos alienam terram.
Ἐν δ' αὖ [b] Μακέλλοις σηκὸν ἔγχωροι μέγαν	Macellis denique templum indigenæ magnum
Ὑπὲρ τάφων δείμαντες, αἰδίῳ θεὸν	Super sepulcrum extruentes, æternum Deum
Λοιβαῖσι κυδανοῦσι, καὶ θύθλοις βοῶν.	Libationibus honorabunt, & boum sacrificiis.
930 Ὁ δ' ἱπποτέκτων [c] Λαγαρίας [d] ἐν ἀγκάλαις,	Equi Fabricator in Langariæ sinu,
Ἔγχος πεφρικὼς, καὶ [e] φάλαγγα θουρίαν,	Hastam horrens, & catervam bellicam,
Πατρῷον ὅρκον [f] ἐκτίνων ψευδώμοτον,	Paternum luendo jusjurandum perjurum,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Θρακίας. Et hanc lectionem MSS uterque tam in Scholiis, quam Textu defendunt. b Μακάλλαις Seld. itaque Tzetzen legisse constat. c Al. Λαγαρίας. d Hanc vocem non agnoscit Seld. e φάλαγγα Bar. f Al. ἐκτίνων.

925. Πλάνητας ἐνταῦθα δεῖ γράφειν, καὶ οὐ πλανήτας· πλανήτας γὰρ τὸ τῆς μακρὸν ἔχει· λέγεται δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ μακρὸν ὡς βραχὺ, κατὰ κοινὴν συλλαβήν. Αἴθων Θρακίας κύων.] ὁ διάπυρος Θρακικὸς κύων· λέγει δὲ τὸν Βορρᾶν, ἐπεὶ, καθ' Ὅμηρον, ἐκ τῶν ἀρκτικῶν τῆς Θρᾴκης πνεῖ· φησὶ γὰρ,

Βορέης, καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον·

ὁ δὲ περιηγητὴς Διονύσιος καὶ τὸν τόπον τῆς Θρᾴκης φησὶν, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ, τὴν [1] Ἰσμαρικὴν, ἤτοι τὴν Μαρώνειαν, αὐτὴν λέγων· λέγει γὰρ,

Ἰσμαρικῶν πνοιῇσιν ἐλαυνόμενοι Βορέαο,
Ὀρθὸν φυσιόωντος, ἐπεὶ κατ' ἐναντία κεῖται.

927. Μάκαλλα.] πόλις Ἰταλίας, ὅπου τάφος, καὶ ἱερὸν Φιλοκτήτου ἀγιεσθήσεται παρὰ τῶν ἐγχωρίων, καὶ θυσίας βοῶν δεχομένου, ὥσπερ εἰ θεὸς αἰώνιος ὑπῆρχεν. Ἡ σύνταξις οὕτως· Οἱ δὲ ἐν Μακάλλαις οἰκοῦντες, κτίσαντες σηκὸν ὑπὲρ τοῦ τάφου αὐτοῦ, τιμήσουσιν αὐτὸν, ἤτοι τὸν Φιλοκτήτην, ὡς θεὸν ἐν θυσίαις.

930. Ὁ δ' ἱπποτέκτων.] ὁ νοῦς οὕτως ἔχει· Ὁ δὲ Ἐπειὸς, ὁ τὸν Δούρειον ἵππον κατασκευάσας τοῖς Ἕλλησιν εἰς πόρθησιν τῆς Ἰλίου, ὁ δειλὸς καὶ ἄνανδρος γεγονὼς, διὰ τὸ ψευδορκῆσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πανοπέα, τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἄρεα, ὅτε συνεστρατεύετο [2] Ἀμφιτρύωνι ἐπὶ Τηλεβόας διὰ τὸν πρὸς Ἀλκμήνην πόθον τοῦ Ἀμφιτρύωνος, ὁ τόδε καὶ τόδε ποιήσας Πανοπεὺς, καὶ διὰ τοῦτο γεννήσας [3] δειλὸν τόνδε τὸν Ἐπειὸν, τέκτονα δὲ ἄριστον, καὶ μηχανικόν· οὗτος ὁ ἱπποτέκτων Ἐπειὸς τὴν Λαγαρίαν, Ἰταλικὴν πόλιν, οἰκήσει, πλησίον τοῦ Κυλιστάρνου ποταμοῦ· τὰ δὲ ἐργαλεῖα καθιερώσει τῷ ἱερῷ τῆς Ἰταλικῆς Ἀθηνᾶς, ἐκεῖνα τὰ ἐργαλεῖα, μεθ' ὧν κατασκευάσας τὸν Δούρειον ἵππον, ἡμῖν τοῖς ἐγχωρίοις Τρωσὶ ποιήσει βλάβην· ἡ Κασσάνδρα γὰρ, ἣν [4] ὁ Τρέχις ὡς ἀπὸ τῆς Κασσάνδρας τοῦτο φησίν. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ὁ δ' ἱπποτέκτων Ἐπειὸς, * ὃς * καὶ οὗτος ἀμφὶ Κῖριν καὶ [5] Κυλιστάρνου ὕδωρ καὶ γαῖαν ἔπηλυς καὶ ξένος ναάσεται καὶ κατοικήσει οἴκους τῆλε τῆς πατρίδος αὐτοῦ, Φωκίδος, ἐν τοῖς ἀγκάλαις τῆς πόλεως Λαγαρίας, ἤτοι ἐν τῇ Λαγαρίᾳ πόλει· τὰ δ' ἐργαλεῖα καθιερώσει τοῖς ναοῖς τῆς Μυνδίας, ἤτοι τῆς Ἀθηνᾶς· ποῖα ἐργαλεῖα; ἐν οἷς τεύξει ποτὲ τοῖς ἐγχωρίοις ἐμοῦ Τρωσὶ μέρμερον βλάβην· τί ποιήσας; τετρήνας καὶ τρυπήσας καὶ κατασκευάσας τὸ βρέτας καὶ τὸ εἴδωλον, ἤτοι τὸν Δούρειον ἵππον, ὁ ἱπποτέκτων καὶ Ἐπειὸς· ὁ ποδαπός; ὁ πεφρικὼς καὶ φοβούμενος τὸ ἔγχος καὶ τὴν φάλαγγα τὴν θουρίαν· [6] διὰ τί δὲ πεφρικὼς ταῦτα, καὶ δειλὸς ὑπῆρχεν; ἐκτίνων καὶ ἀποδιδοὺς, τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ, Πανοπέως, τὸν ψευδώμοτον ὅρκον, ὅντινα ὅρκον ὁ πάλαι ὅτλῳ ὁρκωμοτήσας εἰς τὴν Ἀλοῖτιν Κυδωνίαν Θρασὼ τὴν Ἀθηνᾶν, εἰς τὸν τῆς Κρηστώνης θεὸν Ἄρεα, [7] τὸν τόνδε καὶ τόνδε, ἢ ἀμφὶ τὰς πύλας τῶν δορυπλήκτων μύλων· ποίων μύλων καὶ τειχῶν; τῶν ὑπαρχόντων ἀπὸ τῶν πύργων τῆς Κομαιθοῦς, συμπεπυρωμένων καὶ ἐπικοινῶν τοῦ στρατοῦ γενομένων δὲ τῶν τειχῶν [8] ἐπικοίνων τοῦ στρατοῦ, ἤτοι ληϊσθέντων, ἕνεκα τῶν νυμφευμάτων τοῦ Ἀμφιτρύωνος, τῶν στερχομένων καὶ πόθον ἐχόντων πρὸς τὴν σύνευνον Ἀλκμήνην· ὅτλῳ δὲ ὁρκωμοτήσας τίς; αὐτὸς ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐν τῇ χειρὶ τῆς μηνύσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Κρῖσον, [9] ἀντιπλήξας χερσὶ, περὶ τοῦ γεννηθῆναι καὶ ἰδεῖν τὸν ἥλιον· τοίγαρ καὶ διὰ τοῦτο τὸ ὁρκωμοτῆσαι, οἱ θεοὶ ἀπέσεον καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐπειὸν, ἐλωβήσαντο καὶ ἄνδρα ἐποίησαν φύξηλιν καὶ δειλὸν, τέκτονα μὲν καὶ πυγμάχον ἐσθλὸν, πάντα δὲ καὶ δειλὸν ἐν κλόνῳ καὶ μάχῃ δορὸς, καὶ πλεῖστον ὠφελήσαντα τὸν στρατὸν ἐν τέχναις καὶ μηχαναῖς. Ἔχεις γοῦν τὴν σύνταξιν, λεκτέον καὶ τὴν ἱστορίαν· Ἱπποτέκτων ὁ Πανοπέως υἱὸς, Ἐπειὸς, ἐποίησε τὸν Δούρειον ἵππον, εἰς ὃν πεντήκοντα, ἢ τρισχίλιοι, ἢ, κατ' ἐμὲ, κγ' ἄνδρες εἰσελθόντες Ἕλληνες ἐνεθέμενοι· ἑλκυσθέντος δὲ τοῦ ἵππου παρὰ τῶν Τρώων εἴσω τῶν τειχῶν, νυκτὸς ἐξελθόντες, [10] καὶ φρυκτὸν δείξαντες τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν οὖσιν ἐν Τενέδῳ, κἀκείνοις ἐλθοῦσι τὰς πύλας ἀνοίξαντες, τὸ Ἴλιον πορθοῦσι. * Λαγαρία.] πόλις Ἰταλική.

931. Ἔγχος πεφρικώς.] δειλὸς γὰρ ἦν ὁ Ἐπειὸς, ἄριστος δὲ πυγμάχος. *

932. Πατρῷον ὅρκον [11] ἐκτίνων.] ἀποδιδοὺς ποινὴν διὰ τὴν ψευδορκίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Πανοπέως. * Ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· * Μίστωρος καὶ Λυσιδίκης, τῆς Πέλοπος, θυγάτηρ Ἱπ-

EMENDATIONES.

1 Ἰσμαρος Seld. & Grav. 2 Ἀμφιτρύωνι, pro Ἀμφιτρύων, ex MSS omnibus 3 Δειλὸν, pro δειλότατον, en Bar. & Grav. 4 Τρέχις, pro τρέχων ex Grav. Nam τρέχις appellatur à Lycophrone nuncius ille, qui Cassandræ verba Priami jussu observavit. * Hanc voculam adjici debuisse fatebitur quicunque Poetæ Textum conferre dignabitur. Ex Bar. itaque eam deprompsi 5 Κυλιστάρνου, pro Κυλιστάρνης, ex Bar. Confer iterum Poetæ Textum. 6 Διὰ τί δὲ πεφρικὼς ταῦτα, καὶ δειλὸς ὑπῆρχεν; pro διὰ τί δὲ πεφρικὼς, καὶ δειλὸς ταῦτα ὑπῆρχεν; en Bar. & Grav. Confer iterum ipsius Lycophronis verba, & videbis quantum nostra lectio prius receptæ præstet. 7 Τὸν τόνδε καὶ τόνδε, pro τὸν τόδε καὶ τόδε, ex Bar. 8 Ἐπικοίνων, pro ἐπὶ κοινῶν. ex MSS. utroque. 9 Ἀντιπλήξας, pro ἀντιπληκτίσας, ex MSS. utroque. 10 Καὶ φρυκτὸν δείξαντες, καὶ τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν οὖσιν ἐν Τενέδῳ, κἀκείνοις ἐλθοῦσι. Ut luce meridiana clarius. Quæ verba satis corrupta & mutilata nos ope MSS. Codd. emendavimus, & restituimus. * Hæc emendata adjeci en Bar. & Grav. 11 Ἐκτίνων, pro ἐκτείνων, ex MSS. utroque. * En Bar. hoc adjeci, deleri autem φησὶ γάρ.

πόδην,

Ὃν ἀμφὶ μήλων τῶν δορυκτήτων πάλας,	Quod de ovibus captivis miser,
Πύργων [a]Κομαιθοῦς [b]συμπεφυρμένων στρατῷ,	Turribus Comæthonis exercitu vastatis
935 Στεργοξενευνῶν ἕνεκα νυμφευμάτων,	Uxoria propter connubia,
Ἀλοῖτιν ἔτλη, τὴν [c]Κυδωνίαν, [d]Θρασὼ	Ausus est per Alœtin, Cydoniam, Audacem,
Ὁρκωμοτῆσαι, [e]τόν τε Κρηστώνης θεὸν,	Thraciæque Deum, Candaum, Mavortem,
[f]Κανδάον, ἢ Μάμερτον, ὁπλίτην λύκον·	Armatum lupum jurare
Ὁ μητρὸς ἐντὸς δελφύος συγγνὴν μάχην	Qui in matris utero pugnam tristem

VARIANTES LECTIONES.

a Κομαιθοῦς Bar. eandemque lectionem in *Scholiis* tuetur. b Συμπεφυρμένων Bar. Quæ lectio non est prorsus rejicienda. c Al. Κλυδωνίαν. d Θρασὼ *Seld.* e Τόν τε *Seld.* f Versum hunc non agnoscit *Seld.*

ποθῶν, ὃς καὶ [1]Ποσειδῶνος Τάφιος, ὃς τῆλε βὰς τῆς πατρίδος, τὰς ὑπ' αὐτὸν ὄντας ἐν ταῖς Ἐχινάσι νήσοις Τηλεβόας, καὶ Ταφίους ὠνόμασε· Ταφίου δὲ υἱὸς Πτερέλαος, ὃν ἀθάνατον καὶ ἀκαταγώνιστον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἕως ἂν ἐν τῇ κορυφῇ αὐτοῦ ἡ χρυσῆ θρὶξ πεφυλαγμένη, καὶ οὐ τμηθῇ, ἣν αὐτῷ ἐχαρίσατο· τούτου τοῦ Πτερελάου θυγάτηρ ὑπῆρχε Κομαιθὼ, καὶ ἄῤῥενες παῖδες, [2]Χρόμιος, Τύραννος, [3]Ἄμπελος, [4]Χερσιδάμας, Μήστωρ, [5]Εὐήρης. Ἠλεκτρύωνος βασιλεύοντος σὺν τῇ γυναικὶ Ἀναξοῖ τῶν Μυκηνῶν· ὧν παῖδες, Ἀλκμήνη μὲν θυγάτηρ, υἱοὶ δὲ Στρατοβάτης, [6]Γοργοφόνος, Φιλόνομος, Κελαινεὺς, καὶ ἕτεροι, καὶ Λικύμνιος νόθος ἀπὸ Μιδείας Φρυγικῆς· ἦλθον πρὸς αὐτὸν τὸν Ἠλεκτρύωνα εἰς Μυκήνας Τάφιος, καὶ οἱ Πτερελάου παῖδες, ἀπαιτοῦντες [7]τὴν βασιλείαν Μυκηνῶν· Ἠλεκτρύωνος δὲ μὴ προσέχοντος αὐτοῖς, ἐλάσαντες βόας αὐτοῦ ἀπήρχοντο· συμβαλόντων δὲ τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων ἐκείνοις, πάντες ἀνῃρέθησαν, σωθέντος ἐκ μὲν τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων Λικυμνίου, ἐκ δὲ τῶν Πτερελάου, Εὐήρους· οἱ δὲ Τάφιοι τὰς βόας ἐλάσαντες, Πολυξένῳ τῷ Ἠλείων παρέθεντο βασιλεῖ· Ἀμφιτρύων δὲ παρὰ Πολυξένου λαβὼν, ἦγεν εἰς Μυκήνας. Ἠλεκτρύων δὲ θέλων ἐκδικῆσαι τοῖς παισὶν, παραδοὺς Ἀμφιτρύωνι τὴν θυγατέρα καὶ τὴν βασιλείαν, στρατεύειν ἔμελλε Τηλεβόαις· ἐν δὲ τῷ αὐτὸν παραλαμβάνειν τὰς βόας, μιᾶς πλανηθείσης, ἀφεὶς ἐπ' αὐτὴν ῥόπαλον Ἀμφιτρύων, ἀνεῖλεν [8]αὐτὸν, ἀποκρουσθέντος ἐκ τοῦ κέρατος τοῦ ῥοπάλου καὶ πλήξαντος αὐτὴν, ὅθεν ὁ Σθένελος Μυκηνῶν διώξας αὐτὸν τὸν Ἀμφιτρύωνα, βασιλεύει Μυκηνῶν καὶ Τίρυνθος· αὐτὸς δὲ ὁ Ἀμφιτρύων παρὰ Κρέοντι ἐν Θήβαις τοῦ φόνου καθαίρεται· καθαρθεὶς δὲ, σὺν Κρέοντι, καὶ Κεφάλῳ, καὶ Πανοπεῖ, κατὰ Λυκόφρονα, [9]καὶ σὺν ἑτέροις, τὰς Ταφίων νήσους πολεμῶν ἑλεῖν οὐκ ἐδύνατο, ἕως ἐρασθεῖσα [10]Ἀμφιτρύωνος, ἢ Κεφάλου Κομαιθὼ, ἡ Πτερελάου θυγάτηρ, ἀπέτεμε τὴν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Πτερελάου, χρυσῆν τρίχα, καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν· λαβὼν δὲ Ἀμφιτρύων τὰς νήσους, Κεφάλῳ δίδωσι, ὃς οἰκήσας ἐν ταύταις, Κεφαλληνίας αὐτὰς ἐκάλεσεν. Ἐν γοῦν τῇ πρὸς Ταφίους μάχῃ περὶ τὴν συμβολὴν τοῦ πολέμου, φησὶν * ὁ πᾶσιν ἐναντιούμενος ἰσοσκελοῖς * ὁ Λυκόφρων, ὅτι ὤρκωσεν ἅπαντας Ἄρεα καὶ Ἀθηνᾶν μηδὲν ἀποκρύψειν τῶν λαφύρων, μόνος δὲ παραβὰς τοὺς ὅρκους ὁ Πανοπεὺς, καὶ κρύψας τι τῶν λαφύρων, τούτου ἕνεκα δειλὸν παῖδα, τὸν Ἐπειὸν, ἐγέννησεν.

933. Ἀμφὶ μήλων.] ὑπὸ μέρους τῶν κτημάτων ὅλων, ὡς καὶ Ἡσίοδος,

——— μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο,

ἀντὶ τοῦ πλούτου καὶ βασιλείας τοῦ Οἰδίποδος.

934. Κομαιθοῦς.] Κομαιθὼ, θυγάτηρ Πτερελάου, ἥτις ἐρασθεῖσα Κεφάλου, τοῦ μετ' Ἀμφιτρύωνος, προὔδωκε τὴν πόλιν, καὶ τὸν πατέρα τοῖς πολεμίοις, τοῦτό φησι Στεργοξενευνῶν ἕνεκα νυμφευμάτων· ἢ ἐκληπτέον οὕτως περὶ τὸν γάμον Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης, καὶ γὰρ διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ γάμου τῆς Ἀλκμήνης ἐκινήθη ὁ πόλεμος.

936. Ἀλοῖτις, Κυδωνία, καὶ Θρασώ.] ἐπίθετα Ἀθηνᾶς, ὡς καὶ Ἀρτέμιδος Δίκτυννα παρὰ Κρησίν, Οὖπις παρὰ Θρᾳξὶν, Ὀρθωσία παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου [11]Λακωνικοῦ.

937. [12]Κρηστώνης θεόν.] Κρηστώνη, ἡ Θρᾴκη, ἀπὸ μιᾶς πόλεως οὕτω καλουμένης· θεὸς δὲ τοῖς Θρᾳκικοῖς ὁ Ἄρης, ὅτι πολεμικοὶ τὸ παλαιὸν οἱ Θρᾷκες.

938. Κανδάον.] ἐπίθετον Ἄρεος, [13]παρὰ τὸ καίνειν καὶ δαίειν. Μαμερτός.] ὁ Ἄρης ἐστὶν, ἡ δὲ λέξις Ῥωμαϊκή· ὁ δὲ * βάρβαρος οὗτος * Λυκόφρων οὐκ ἀρκεσθεὶς τοῖς λοιποῖς, καὶ Ῥωμαϊκῶς γράφει· Ῥωμαῖοι γὰρ τοὺς πολεμικοὺς μαμερτοὺς καλοῦσιν, ὡς ἱστορεῖ που ὁ Διόδωρος, ἢ Δίων, οὐ γὰρ ἀκριβῶς [14]μέμνημαι· γράφει γὰρ οὑτωσί πως· " Μεσσηνίους " [15]κατακόψαντες τοὺς ὑποδεξαμένους αὐτοὺς, κατέσχον Μεσ" σήνην καὶ [16]Μαμερτοὺς ἑαυτοὺς ὠνόμασαν, τουτέστι πο" λεμικούς· Μαμερτὸς γὰρ ὁ Ἄρης παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται, καὶ Κυρῖνος δὲ παρ' αὐτοῖς, ὥς φησι Πλούταρχος.

939. Ὁ μητρός.] ὁ Πανοπεὺς, ὁ ἐντὸς τῆς μητρικῆς δελφύος καὶ μήτρας συμβαλὼν μάχην τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ [17]Κρίσσῳ· οὗτοι γὰρ Φώκου καὶ Ἀστεροδίας ὄντες υἱοὶ, ἐν τῇ μητρικῇ γαστρὶ διεμαχέσαντο, ὡς καὶ [18]Φαρὲς καὶ ὁ Ζαρὰ, καὶ Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, οἱ Ἄβαντες.

EMENDATIONES.

1 Ποσειδῶνος, pro Ποσειδῶν, ex MSS. utroque. 2 Χρόμιος, Τύραννος. Bar. 3 Ἀμπτιος Bar. Ἀντίοχος Seld. 4 Χερσιδάμας Seld. 5 Εὐήρης lego cum MSS omnibus, pro Εὐώρης. Quinetiam *Impress.* Codd. paullo post habent Εὐήρους. 6 Γοργοφόνος, Φιλόνομος, Κελαινεὺς Bar. Γοργόφονος, Φιλόνομος, Κελαινεὺς Seld. Γοργοφόνον Grav. 7 Τὴν βασιλείαν lego cum MSS. omnibus. τὴν βασιλεία *Impress.* absurde. 8 Αὐτὴν, ut etiam paullo post, pro αὐτόν. Siquidem fœminino genere prius usus est *Scholiastes.* 9 Malim καὶ σὺν ἑτέροις cum *Grav.* 10 Ἀμφιτρύωνος, ἢ Κεφάλου, pro ἢ Κεφ ex MSS. utroque. Nam *Scholiastes* vult Comæthoaut Amphitryonis amore captam fuisse, aut Cephali; uter vero te tuerit, haud constat inter Mythologiæ Scriptores. * Ex *Bar.* & *Grav.* 11 Ἀρκαδικοῦ *Bar.* & *Grav.* Quam lectionem retineri vellem: cur enim apud Arcadas Diana nomen à Laconico monte impositum haberet? At ab Arcadiæ loco nomen sumsisse hanc Deam, ex Hesychio constat; tum etiam ex ipso Tzetze, cujus alibi hæc verba feruntur: Ὀρθωσία, ἡ Ἄρτεμις, ἀπὸ Ὀρθωσίου, ὄρους Ἀρκαδικοῦ. Vide commentarium nostrum. 12 Κρηστώνης θεόν.] Κρηστώνη, ἡ Θρᾴκη emendo ex *Bar.* Κρηστώνη] ἡ Θρᾴκη *Impress.* absurde. Io *Seld.* autem tota sententia deest. 13 Παρὰ τὸ καίνειν καὶ δαίειν. pro παρὰ τὸ δαίειν καὶ καίνειν, quæ etsi sensu eadem sint, ob vocum tamen positionem non tam apte respondent dictioni inde derivatæ, ex *Bar. Grav.* & *Phavorino.* * Ex *Bar.* & *Grav.* 14 Μέμνημαι, pro μιμνήσκομαι ex *Seld.* 15 Κατακόψαντες, pro κατακόψαντες, ex MSS utroque. 16 Μαμερτίνους, vel Μαμερτοὺς, pro Μαμερτίους, ubique habet *Bar.* 17 Κρίσσῳ, pro Κρίσσωνι. ex MSS. utroque. Crissus enim dictus esse videtur Panopei frater. 18 Φαρὲς καὶ ὁ Ζαρὰ, pro Φαρὲς, καὶ ὁ Ζαρὰς, ex MSS utroque. Vide sacros *Mosis* libros.

940 Στήσας ἀραγμοῖς πρὸς κασίγνητον χεροῖν,
Οὔπω τὸ Τιτοῦς λαμπρὸν [a] αὐγάζων φάος,
Οὐδ' ἐκφυγὼν ὠδῖνας [b] ἀλγεινὰς τόκων·
[c] Τοιγὰρ πόποι φύξηλιν ὡδρωσαν σπόρον,
Πύκτην μὲν ἐσθλὸν, πλῶκα δ' ἐν κλόνῳ δορὸς,
945 Καὶ πλεῖστα τέχναις ὠφελήσαντα στρατόν·
Ὃς ἀμφὶ [d] Κῖριν, καὶ [e] Κυλιστάρνου γάνος
Ἔπηλυς οἰκοῖς τῆλε νάσσεται πάτρας.
Τὰ δ' ἐργαλεῖα, τοῖσι τετρήνας βρέτας
Τεύξει ποτ' ἐγχωροισι μέρμερον βλάβην,
950 [f] Καθιερώσει [g] Μυνδίας [h] ἀνάκτορος.
Ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα,
[i] Πλαγκτοὶ [k] μολόντες, ἔνθα Λαομέδων τρεῖς
Ναύταις ἔδωκε Φοινοδάμαντος κόρας,
Ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς δεδηγμένος,
955 Τηλοῦ [l] προθεῖναι θηρσὶν ὠμησταῖς βοράν,

Peregerat manuum pulsibus adversus fratrem,
Cùm nondum Solis claram vidisset lucem,
Nec effugisset laboriosi dolores partus:
Quapropter Dii timidum crearunt fœtum,
Pugilem bonum, timidum autem in hastæ strepitu,
Et arte plurimum exercitui utilem:
Qui juxta Cirin, & Cylistarni latices
Advena procul à patria deget.
Instrumenta verò, quibus fabricando statuam
Dabit olim indigenis vafram noxam,
Myndiæ templo dedicabit.
Alii Siculorum inhabitabunt terram,
Errones eò delati, ubi tres Laomedon
Nautis dedit Phœnodamantis filias,
Balænam pascentibus stimulatus cladibus,
Procul exponendas feris crudelibus,

VARIANTES LECTIONES

a Αὐγάζει Bar. Sed isti finali syllabæ recentior manus superposuit ων. b Ἀλγεινὰς al. γαστρὸς Bar. aliique; ubi Scholium in contextum est receptum, inquit Canterus. c Τοὶ γὰρ Bar. d Κίριν paroxyton Bar. Κῖριν Seld. Κιρὶν al. Σῖριν legendum esse putavit Clauverius Ital. antiq. lib. iv. p. 1272. e Al. Κυλιστάρνου. f Καθ' ἱερὸν Seld. g Μυνδίας MSS. uterque, & alii. h Post ἀνακτόρου interrogationis notam habet Seld. i Πλαγκτοὶ Bar. aliique. k Μολόντες Bar. l Προθεῖναι Bar.

941. Τιτοῦς.] τῆς ἡμέρας, ὥς φησι καὶ Καλλίμαχος,
1 Τόφρα δ' ἀνίσχουσι βροτοὶ λόφον ἔσχετο Τιτώ.

943. Πόποι.] οἱ θεοὶ, ὅθεν καὶ πολλάκις ὦ πόποι παρ' Ὁμήρου, ἀντὶ τοῦ ὦ θεοὶ, ἤκουσαν· ἡ δὲ λέξις Δρυόπων. Τὸ δὲ Ἠνδρωσαν, οὐ τὸ [2] ἀνδρεῖον ἐποίησαν, ἀλλὰ τὸ ἄνδρα ἁπλῶς ἐποίησαν. Κῖρις, καὶ Κυλίσταρνος, ποταμοὶ εἰσὶν Ἰταλίας.

948. Βρέτας.] τὸ ἀνθρώπινον εἴδωλον, καὶ ἡ εἰκὼν, παρὰ τὸ βροτῷ ὅμοιον εἶναι· οὗτος δὲ βρέτας κολακευτικῶς τὸν Δούρειον ἵππον φησί.

951. Σικανῶν.] τοὺς τοὺς [3] Σικελοὺς ἐδέξαντο πάντας, ἄλλοι δὲ μέρος Σικελῶν τὴν Σικανίαν φασὶ, πλὴν ἐστιν περὶ Ἀκραγαντίνους κειμένην· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Λυκόφρων οἶδε τοῦτο, λέγων,

4 Κάμψας Γονοῦσάν τ', ἠδὲ Σικανῶν πλάκας,
Καὶ θηρσὶν Ἐγχλαίνου σηκόν. ——

5 ἀπαριθμούμενος γὰρ τὰς πόλεις τῆς Σικελίας, καὶ τοὺς τόπους, φέρει καὶ τὴν Σικανίαν.

953. Φοινοδάμαντος κόρας.] Φοινοδάμας τις Τρὼς, περὶ οὗ κατ' ἀρχὰς εἴπομεν, συνεβούλευε τοῖς Τρωσὶν ἐκθεῖναι τὴν Ἡσιόνην [*] τὴν θυγατέρα Λαομέδοντος [*] τῷ κήτει, ὀργισθεὶς μὲν περὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τῶν τριῶν, μὴ αὐτὰς ἐκθεῖναι, καὶ ἔπεισε τοῦτο πεποιηκέναι· ὁ δὲ Λαομέδων μνησικακῶν τῷ Φοινοδάμαντι, ἔδωκε τὰς θυγατέρας ἐκείνου ναύταις [*] ἐκθεῖναι αὐτὰς [*] ἐν Σικελίᾳ θηρσὶν βοράν· οὐ γενομένου, κατὰ γνώμην Ἀφροδίτης ἐσώθησαν· ὧν τῇ μιᾷ κυνὶ ὁμοιωθεὶς ὁ Κριμισὸς ποταμὸς ἐμίγη, καὶ ἐγέννησε τὸν [6] Αἰγέστην, ὃς ἔκτισε τρεῖς πόλεις ἐν Σικελίᾳ, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ [7] Αἰγέστην, καὶ Ἔρυκα, καὶ [8] Ἐντέλλαν, ἢ [9] Ἀτάλλαν, ἀπὸ τῆς γυναικὸς, ἣν ἔγημεν· [10] Στύλλα γὰρ ὠνομάζετο ἡ τούτου γυνή.

954. Ταῖς κητοδόρποις συμφοραῖς.] [*] ταῖς θλίψεσι, [*] ταῖς ἕνεκα τοῦ μέλλειν διδόναι τὴν Ἡσιόνην δόρπον καὶ δεῖπνον τῷ κήτει· εἰ γὰρ καὶ οὐ κατεβρώθη, ἀλλ' οὖν ἐξετέθη· Ἡρακλῆς δὲ αὐτὴν ἔσωσεν, ἀνελὼν τὸ κῆτος.

EMENDATIONES.

1 Τόφρα δ' ἀνίσχουσι βροτοὶ λόφον Seld. 2 Ἀνδρεῖον pro ἄνδρα ex Seld. 3 Σικελοὶ pro Σικελοὺς ex MSS. utroque. 4 Hæc ex Seld ipsoque Lycophrone in versus digessi, quæ prius confuse, & corrupte proferebantur. κάμψας Γονοῦσαν, ἢ δὲ Σικανῶν πλάκας, καὶ θηρσὶν Ἐγχλαίνου σηκόν. Ubi Nic Gerbelius, Hæc mutila & depravata (inquit) mihi videntur, & ex alio exemplari castiganda. 5 Ἀπαριθμούμενος pro ἀπαριθμούμενον & deinde φέρει pro φέρων, ex Seld. [*] Hoc adjeci ex Grav. [*] Hæc adjeci ex MSS omnibus ad complendum sensum, qui prius mutilus erat, & imperfectus; non enim Laomedon Phœnodamantis filias nautis tradidit in Sicilia, sed eas nautis dedit in Siciliam portandas. 6 Αἰγέσταν Seld. & Grav. Αἰγέστην Bar. 7 Αἰγέσταν MSS. uterque. 8 Ἐντέλλαν Bar. & Grav. Ἐντέλλαν Seld. 9 Ἀτάλλαν Bar. 10 Hanc sententiolam nullus MSS. Codd. agnoscit; nec immerito videtur omissa fuisse: quomodo enim Urbs Entella, vel Atalla, vel etiam Eostylla dici potuit ab Ægesti uxore, si ipsi nomen fuisset Stylla? quamobrem, aut legendum Ἐντέλλα vel Ἀτάλλα, aut delenda hæc verba. [*] Ex Seld. Et Bar. etiam habet θλίψεσι, ut & Grav.

956. [1] Ναύτ-

Μολόντας εἰς γῆν ἕσπερον Λαιστρυγόνων,	Progressis in occidentalem Læstrygonum terram,
Ὅπου συνοικεῖ δαψιλὴς ἐρημία·	Ubi larga visitur solitudo:
Αἱ δ' αὖ παλαιστοῦ μητρὸς Ζηρυνθίας	Illæ porrò Matri Luctatoris Zerynthiæ
Σηκὸν μέγαν δείμαντο, δωτίνην θεᾷ,	Templum extruxêre magnum, donum Deæ,
950 Μόρον φυγοῦσαι, καὶ [a] μονοικήτους ἕδρας·	Mortem cùm effugissent, & sedes solitarias:
Ὧν δὴ μίαν [b] Κριμισὸς ἰνδαλθεὶς κυνὶ	Harum unam Crimissus assimilatus cani
Ἔζευξε [c] λέκτροις ποταμός, [d] ἡ δὲ δαίμονι	Lecto junxit fluvius, cui illa
Τῷ θηρομίκτῳ σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ,	Semifero generosum parit Catulum,
Τριῶν συνοικιστῆρα, καὶ κτίστην τόπων·	Trium fundatorem, & conditorem locorum:
955 Ὃς δὴ ποδηγῶν πόρθον [e] Ἀγχίσου [f] νόθον,	Qui germen Anchisæ manu ducens spurium,
Ἄξει τρίδειρον νῆσον εἰς ληκτηρίαν,	In Insulam deducet tricollem margineam,
Τῶν Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλούμενον.	Dardaniis ex locis navi advectum.
[g] Αἰγέστα τλῆμον, σοὶ δὲ δαιμόνων φραδαῖς	O misera Segesta, cui Deorum decretis
Πένθος μέγιστον καὶ δι' αἰῶνος πάτρας	Luctus erit maximus, & perpetuus,
970 Ἔσται πυρὸς [h] ῥιπαῖσιν ἠθαλωμένης.	Ob patriam ignis jactibus combustam.
Μόνη δὲ πύργων δυστυχεῖς κατασκαφὰς	Sola sanè turrium subversiones infelices

VARIANTES LECTIONES.

a Μονοικήτους al. μονοικίστους al. μονοικήτας quidem habet *Seld.* sed eadem manus η isti ι, & οι isti α superposuit; idemque in *Scholiis* factum. b Κριμισσὸς *Seld.* c Λέκτρας *Bar.* sed isti ας eadem manus superscripsit οις. d *Seld.* habet ᾗ δή. e Ἀγχίσου, al. Ἀγχίσεω *Bar.* in eo tamen isti ε superior manus superposuit σ. f Γόνον MSS. uterque. g Ἔγεστα MSS. uterque, & eandem lectionem (quam etiam alii sequuntur) in *Scholiis* retinent. *Salmasius* in *Plinian.* Exercit. in *Solini* Polyhistora, contra omnium Codicum fidem reposuit Αἰγέστε, idque de Trojano heroe dictum putat, insulse quidem & ridicule, cum in versibus sequentibus quatuor adjectiva feminina huic voci copulet Poeta. Sed quid mirum, si *aliquando bonus dormitet Homerus?* h Ῥιπαῖσιν *Seld.*

956. [1] Λαιστρυγόνων.] Λαιστρυγόνες, οἱ νῦν Λεοντῖνοι εἰσὶ δὲ ἐν Σικελίᾳ, ὡς λέγουσιν, ὑπάρχοντες ἀνθρωποφάγοι, διὰ τὸ ἀνελεῖν τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους· οὐ γὰρ ἦσαν εἰθισμένοι ξένους ὑποδέχεσθαι.

958. [2] Παλαιστοῦ.] ὁ Ἔρυξ, ὡς εἴπομεν, υἱὸς ἦν Ἀφροδίτης καὶ Ποσειδῶνος, παλαιστὴς καὶ πένταθλος. [*] καὶ στρέψας ὅπισθεν μάνθανε [*] τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· αἱ δὲ τῆς μητρὸς τοῦ Ἔρυκος, Ἀφροδίτης, τοῦ καταπαλαίοντος τοὺς ξένους, ναὸν ἔκτισαν δωρεὰν τῇ θεᾷ, φυγοῦσαι τὸν [3] θάνατον, καὶ μονοικήτους ἕδρας καὶ τὰς καθέδρας καὶ διαγωγὰς τὰς ἐν ἐρήμῳ, ἐν ᾗ μόναι τὴν οἴκησιν εἶχον, ἢ ἐν ᾗ μονόκοιτον καὶ δίχα συζυγίας ἀνδρῶν εἶχον τὴν κοίτην καὶ τὴν δίαιταν.

963. [*] Σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ.] τὸν Ἔγεστον γεννᾷ. [*]

964. Τριῶν συνοικιστῆρα.] τρεῖς γὰρ πόλεις ἔκτισεν ἐν Σικελίᾳ, [4] Αἰγέσταν, Ἔρυκα, καὶ Ἀπέλλαν, ὡς προεῖπον.

965. Ὃς δὴ ποδηγῶν.] ὅστις Αἰγέστης ἐλθὼν εἰς Δαρδανίαν, νόθον Ἀγχίσου παῖδα, Ἔλυμον καλούμενον, ἤγαγεν εἰς Σικελίαν.

966. Ἄξει τρίδειρον νῆσον.] νῆσον τρίδειρον τὴν Σικελίαν λέγει, ἣν καὶ [5] Τρινακρίαν καὶ Τριακρίαν καλοῦσιν· τρία γὰρ ἀκρωτήρια ἔχει, [6] Λιλύβαιον, Πάχυνον, καὶ Πελωρίδα. Εἰς ληκτηρίαν.] [7] ληκτηρίαν εἶπεν, ὅτι νῆσος ἡ Σικελία, αἱ νῆσοι δὲ ὑπὸ θαλάσσης περιέχονται, καὶ λήγειν δοκοῦσιν ὑπ' αὐτῆς περιεχόμεναι.

968, 969. Τόδε Πάτρας, δηλονότι τῆς ἐμῆς πατρίδος, τῆς Τροίας. Αἰγέστα τλῆμον.] ἡ Αἰγέστα, πόλις Σικελίας, ἣ, κατά τινας, Ἀκράγας καλουμένη, ἥτις δηλονότι ὀδύρεται τὰς συμφορὰς Τροίας μόνη ὑπὲρ τὰς ἐκεῖ λοιπὰς πόλεις· πρὸς αὐτὴν οὖν τὴν Αἰγέσταν πάλιν ἀποστρέφει τὸν λόγον. [*] Πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ Ἡρακλέους ἐκρατήθη ἡ Τροία. δεύτερον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Ἑλένην, τρίτον δὲ ὑπὸ τῶν Ἀμαζόνων· ὁ γὰρ Αἰνείας μόνος φυγὼν ἐκ τῆς ἁλώσεως, πάλιν ᾤκισε τὴν Τροίαν, ἐλθοῦσαι δὲ αἱ Ἀμαζόνες πάλιν ἔσκαψαν ταύτην.

EMENDATIONES.

1 Λαιστρυγόνων] Λαιστρυγόνες, οἱ νῦν. pro Λαιστρυγόνες] οἱ νῦν, ex MSS. utroque. 2 Παλαιστοῦ, pro παλαιστὴς, ex *Bar.* ipsoque Poetæ textu. * Ex *Bar* & *Grav.* 3 Θάνατον καὶ μονοικήτους ἕδρας] καὶ τὰς &c. *Impress.* Quem locum Ego castigavi ope *Bar.* * Hoc adjeci ex *Bar.* 4 Ἔγεσταν MSS. uterque; aliisque in locis, pro Αἴγεσταν, & Αἴγεστα, scribunt Ἔγεσταν, & Ἔγεστα· de qua variatione dictum supra. 5 Θρινακίαν καὶ Τρινακρίαν *Bar.* & *Grav.* 6 Λιλύβαιον, pro Λιλύβαν, ex MSS. omnibus. 7 Ληκτηρίαν δὲ *Impress.* Ego δὲ delevi ex fide *Bar.* * Hæc usque ad Λαιστρ. loci alterius esse videntur.

976. [1] Λακίνιον.]

Νήπαυστον αἰάζουσα, καὶ γοωμένη,	Incessanter deplorans, ac lugens,
Δαρὸν [a] στενάξεις· πᾶς δὲ [b] λυγαίαν λεὼς	Diu gemes: omnisque populus nigram
Ἐσθῆτα [c] προστρόπαιον ἐγχλαινώμενος,	Vestem piacularem indutus,
975 Αὐχμῷ πινώδης λυπρὸν [d] ἀμπρεύσει βίον·	Situ squalidus mœstam exantlabit vitam:
Κρατὸς δ' ἄκουρος νῶτα καλλυνεῖ φόβη,	Capitisque intonsa coma tergum decorabit,
Μνήμην παλαιῶν τημελοῦσ' ὀδυρμάτων.	Memoriam veterum nutriens lamentorum.
Πολλοὶ δὲ Σῖριν ἀμφὶ, καὶ Λευταρνίαν	Multi etiam circa Sirin, & Leutarniam
Ἄρουραν οἰκήσουσιν, ἔνθα δύσμορος	Agrum habitabunt, ubi infelix
980 Κάλχας, ὀλυνθῶν Σισυφεὺς ἀνηρίθμων,	Calchas, grossorum Sisyphius multarum,

VARIANTES LECTIONES.

a Στενάξεις Bar. b Al. λυγαίαν. c Πρὸς τρόπαιον Seld. cum Impress. omnibus. Ego vero προστρόπαιον una voce legendum puto, ex emendatione Gul. Canteri, quam confirmat Bar. Quinetiam Gregor. Nazianzenus in Tragœdia versum hunc è Lycophrone mutuatus προστρόπαιον habet. Possit etiam legi Περγεσαῖον gentile: est enim Περγεσαία Siciliæ urbs. Vide Canteri Annotationes. d Ἐμπρεύσει Bar.

976. [1] Ἄκουρος.] ἄκουρος γὰρ ὄντες, καὶ ἐκόμων, ὡς ἐν λύπαις ὄντες.

977. Μνήμην παλαιῶν.] τρέφουσι καὶ αὔξουσι τὴν μνήμην παλαιωθησομένην τῷ χρόνῳ τῶν Τροίας ὀδυρμάτων.

978. Πολλοὶ δὲ Σῖριν.] Σῖρις καὶ Λευταρνία, πόλεις Ἰταλίας, ἔνθα οἱ Χάλαστοι τῶν ἐξ Ἰλίου φυγόντων ᾤκησαν, καὶ πάντα κατὰ μίμησιν Τροίας ἐποίησαν, καὶ ἔκτισαν πόλιν ὁμοίαν Τροίᾳ· ἣ πρῶτα μὲν ἐκαλεῖτο Πολίειον, εἶτα Ἡράκλειον, εἶτα Σῖρις, ἔνθα τις Κάλχας, οὐχ ὁ Θέστορος, ἀλλ' ὁμώνυμος αὐτῷ μάντις ὑφ' Ἡρακλέους ἀνῃρέθη· ἐπὶ μέρους δὲ αὐτῶ ἡ ἱστορία ὑποκάτω κεῖται.

980. Σισυφεύς.] ὁ σοφὸς ἀριθμητὴς, ἐπεὶ καὶ ὁ Σίσυφος σοφὸς καὶ πανουργότατος. Διαφορὰν ὀλύνθων, φηλήκων, σύκων, καὶ ἰσχάδων ὅπωθεν εἶπον. Κάλχας ὀλυνθῶν.] πάλιν ἀνακόλουθα ληρώδει γράφων· οὗτος γὰρ ὁ Κάλχας, ὅν λέγει, ὁ Μόψος ἐστὶν, υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου, οὐχ ὁ Ἀργοναύτης Μόψος, * ὁ * τοῦ Ἀμπυκος καὶ Χλωρίδος, τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς, ὃς καὶ δηχθεὶς ὑπὸ ὄφεως ἐν Λιβύῃ τελευτᾷ, καὶ θάπτεται ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν· ἀλλ' ὁ ἐν ὁ Μόψος, ὃν λέγει, * ὁ * Ἀπόλλωνος υἱὸς καὶ Μαντοῦς, ἐν Κολοφῶνι τῆς Ἀσίας ᾤκει, ἢ, κατά τινας, ἐν Κιλικίᾳ, οὐ μὴν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς οὗτος φησίν· ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτου πατρίδος οὐ διαμάχομαι, ὅτι δὲ ἀνακολούθως καὶ ἐναντίως φησὶν, οὐ μόνον τοῖς λοιποῖς, ἀλλὰ καὶ ἑαυτῷ, οὐ μικρῶς τὸν ἄνδρα αἰτιῶμαι, καὶ γράφω [2] παραφροσύνας· πρὶν μὲν γὰρ εἶπε τὸν [3] Θέστορος Κάλχαντα παρ' αὐτοῦ ἡττηθέντα μαντικῇ, καὶ ἀποθανεῖν, ὡς πάντες φασί· μετὰ γὰρ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Κάλχας, Λεοντεὺς, Πολυποίτης, καὶ Ποδαλείριος ἐν Ἰλίῳ τὰς αὐτῶν ναῦς ἀπολιπόντες, πεζῇ πορεύονται εἰς Κιλικίαν, καὶ Κολοφῶνα, καὶ καταντῶσι παρὰ τούτῳ τῷ Μόψῳ, ὅπου καὶ ἡττηθέντα μαντικῇ τὸν Κάλχαντα θάπτουσιν· ἐρινεοῦ γὰρ ἑστῶτος Κάλχας τῷ Μόψῳ εἶπε, Πόσους ὀλύνθους ἔχει; ὁ δὲ, ὥσπερ εἶχε τὸ ἀληθὲς, εἶπε, Μυρίους ὀλύνθους ἔχει, καὶ μέδιμνον ἕνα, καὶ ὄλυνθον ἕνα. Μόψος δὲ, ὑαίνης ἐπὶ τόκῳ ἑστώσης, ἠρετο, Πόσους χοίρους ἔχει κατὰ γαστρὸς, καὶ πότε τέξεται; Κάλχαντος δὲ μὴ ἀποκρινομένου, αὐτὸς πάλιν ὁ Μόψος εἶπε, Δέκα χοίρους [4] ἔχει, ὧν ὁ εἷς [5] ἄῤῥην, τέξεται δὲ κατὰ τὴν αὔριον· οὗ γενομένου, Κάλχας ἀθυμήσας τελευτᾷ, Πολυποίτης δὲ καὶ Λεοντεὺς μετὰ τὸ θάψαι αὐτὸν, μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ἀνεχώρησαν. ὕστερον δὲ καὶ Ἀμφίλοχος, ὁ [6] Ἀλκμαίονος, [7] ὑπὸ χειμῶνος ἐξωσθεὶς, κατά τινας, καὶ κατὰ τὸν Λυκόφρονα, πρὸς τοὺς τόπους, οὗ ἦν οὗτος ὁ Μόψος, ἀπεῤῥίφη, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς, ὥς φησι, μονομαχήσαντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν, καὶ ἐτάφησαν παρ' ἑκάτερα μέχρι τῆς [8] Μεγάρσου πόλεως· ἔστι δὲ καὶ Μέγαρσος ποταμὸς ἐν Σκυθίᾳ. Ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι Ἀμφίλοχος τὸ κληθὲν Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν [9] πλησίον Ἀκαρνάνων κατῴκισε. Ταῦτα μὲν εἶπε περὶ τοῦ Μόψου τούτου, ὅτι ἦν μετὰ τὴν ὑπ' Ἀγαμέμνονος Ἰλίου πόρθησιν, καὶ αἴτιος τελευτῆς γέγονε τῷ Κάλχαντι, αὐτὸς δὲ μονομαχήσας Ἀμφιλόχῳ ἀνῃρέθη· νῦν δὲ * φλυαρῶν * ὑφ' Ἡρακλέους φησὶν αὐτὸν ἀναιρεθῆναι· πῶς γοῦν ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρεθεὶς, πάλιν ζωοῦται, καὶ αἴτιος γίνεται Κάλχαντος τελευτῆς, καὶ αὖθις συναναιρεῖται Ἀμφιλόχῳ, τῷ Ἀλκμαίονος παιδί; ταῦτα πάντως ἐναντία, πρὸ γὰρ τῆς στρατιᾶς Ἀγαμέμνονος, πολλῷ πρότερον ἐν Οἴτῃ ἐτελεύτησεν Ἡρακλῆς· ὅμως δὲ ὁ Λυκόφρων μηδόλως τῆς ἀληθείας, οὐ τῶν πιθανοῦ φροντίσας, οὕτως φησὶ τὴν ἱστορίαν Ἡρακλέους τὰς Γηρυόνου βόας ἐλαύνοντος ἐξ Ἐρυθείας, καὶ ἰδόντος τὸν Κάλχαντα τοῦτον, ἤτοι τὸν Μόψον, ὑπό τινα ἐρινεὸν καθήμενον, συνέβη ἐρωτῆσαι, Πόσους ὀλύνθους ἔχει ὁ ἐρινεός; τὸν δὲ εἰπεῖν, Δέκα [10] μεδίμνους, καὶ ἕνα ὄλυνθον, ὥστε μὴ δύνασθαι χωρῆσαι ἐπιτεθέντα τῷ μεδίμνῳ· τοῦ δὲ Ἡρακλέους πολλὰ βιαζομένου τὸν περιττὸν ὄλυνθον ἐπιθεῖναι τῷ μεδίμνῳ, καὶ μὴ δυναμένου, ὁ Κάλχας αὐτὸν κατεγέλα· ὃν πατάξας κονδύλῳ ἀπέκτεινε, καὶ ἔθαψε περὶ τὸν ἐρινεόν· ἐρινεὸς δὲ καταχρηστικῶς λέγεται ἡ ἀγρία συκῆ, ἀπὸ Ἐρινεοῦ, πόλεως Δωρικῆς φαῦλα σῦκα ἐχούσης· ἡ γὰρ Δωρὶς ἐξ πόλεις ἔχει, [11] Κυτίνιον, Βοῖον, Λίλαιον, Κάρφαιαν, Δρυό-

EMENDATIONES.

1 Ἄκουρος, pro ἄκουρος, ex Seld. & ipso Lycophronis texto. * Ex MSS. omnibus. * Ex MSS utroque. 2 Παροινίας Bar. Quod equidem malim, quia paullo ante crapulæ Poetam incusavit Tzetzes. 3 Θέστορος, pro Θέστορι, ex MSS. omnibus: Calchas enim Thestoris erat filius. Notissimus versiculus ille Homericus,

Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος.

4 Ἔχει posui, pro ἔχειν, quam emendationem confirmat Grav. Nam recta oratione hæc, ut & ea, quæ supra dicta sunt, profert Mopsus, sin aliter, τέξεσθαι dixisset, non τέξεται. 5 Ἄῤῥην, pro ἄρσην, ex MSS. utroque. 6 Ἀλκμαίωνος, pro Ἀλκμαίονος, habent MSS. uterque. 7 Ὑπὸ χειμῶνος ἐξωσθεὶς, pro ὑπὸ χειμῶνα ὠσθεὶς, ex MSS omnibus. 8 Μεγάρσου, pro Μεγάρσου, ex Bar. Grav. ipsoque Lycophrone, qui supra dixit hos duos juxta Megarsum sepultos esse, v. ccccxliii. 9 Πλησίον Ἀκαρνάνων, pro πλησίον Ἀκαρνανίας, ope MSS. utriusque. * Ex Grav. 10 Καὶ μέδιμνον ἕνα Grav. 11 Κύτινον Impress. Κύτινον MSS. Ego reposui Κυτίνιον, nixus auctoritate Stephani, Strabonis Geogr. lib. X & Thucydidis Histor. lib. III qui consulendi sunt; numerus enim, & ordo harum urbium apud illos est diversus.

πίω,

Κεῖται, [a] χάραν μάστιγι γογγύλῃ τυπείς,	Jacet, caput flagello percussus rotundo,
Ῥείθροισιν ὠκὺς ἔνθα μύρεται [b] Σῖνις,	Ubi celer strepit Sinis,
Ἄρδων βαθεῖαν [c] Χωνίας παγκληρίαν.	Profundam irrigans Choniæ regionem.
Πόλιν δ' ὁμοίαν Ἰλίῳ δυσδαίμονες	Urbem verò similem Ilio miseri
985 Δείμαντες, ἀλγυνοῦσι Λαφρίαν κόρην,	Condentes, dolore afficient Laphriam virginem,
Σάλπιγγα, δηώσαντες ἐν ναῷ [d] θεᾶς	Tubicinam, perdentes in Deæ templo
Τοὺς [e] πρόσθ' ἕδεθλον [f] Ξουθίδας ᾠκηκότας.	Xuthidas, qui sedes prius tenuerant.
Γλήνας δ' ἄγαλμα ταῖς ἀναιμάκτοις [g] μύσει,	Tum statua pupillis incruentis connivebit,
Στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς [h] Ἴωνας βλάβην	Diram Achivorum in Ionas cladem
990 [i] Λεύσσον, φόνον τ' ἔμφυλον ἀγραύλων λύκων,	Videns, cædemque gentilem luporum agrestium,
[k] Ὅταν θανὼν λήταρχος, [l] ἱερείας σκύλαξ,	Quando mortuus flamen, sacerdotis catulus,
Πρῶτος κελαινῷ βωμὸν [m] αἱμάξῃ βρότῳ.	Primus nigro cruentabit aram sanguine.
Ἄλλοι δὲ πρῶνας δυσβάτους [n] Τυλλησίους,	Alii montes invios Tullesios,
Λίνου θ' [o] ἁλισμήκιστον εἰργαίαν ἄκραν,	Linique maritimi jugosum promontorium,
995 Ἀμαζόνος σύγκληρον [p] ἄρσονται πέδον,	Amazonis hæreditariam Terram conscendent,
[q] Δούλης γυναικὸς ζεῦγλαν [r] ἐνδεδεγμένοι·	Servæ Mulieris excipientes jugum:

VARIANTES LECTIONES.

a Al. κάρα. b Σῖρις Bar. aliique. Quam lectionem genuinam esse, testatur *Cluverius* Ital. antiq. lib. IV. p. 1272. Idem paulo post hanc lectionem inde confirmari docet, quod advenas illos Trojanos urbem ad eum fluvium conditoros ait *Lycophron*, quam ejus commentator *Isacius* Sirim intelligit una cum Strabone ibid. p. 1274. c Al. Χωνιας. d Θεοῦ Sold. e Al. πρὶν θ'. f Ξουθίδας reposuit, ex emendatione *Johan. Aurati, Gul. Canterus*, cujus Annotationes consulendæ. g Μύσει Seld. h Ἰάονας Seld. i Al. λεύσσων. k Ὅτ' ἂν Seld. l Ἱρείας Bar. m Al. αἱμάξει. n Al. Τυλλησίους al. Τυλησίους. o Ἁλισμήκιστον reponendum putavit *Scaliger*, emendatione, etsi non inerudita; me tamen judice, minus necessaria. p Ἀρδεύονται Bar. νάσσονται Seld. q Κλήτης Bar. aliique. r Ἐνδεδυμένοι Bar. aliique.

πόλιν, καὶ τὸν Βεντόν, ἀφ' ἧς ἡ κλῆσις τῶν φυλάκων συνεχῶς. περὶ δὲ τῆς ποσοῦ τῆς μάξης, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀλωλότων ὕστερον εἴπομεν, κἂν [1] χρονογράφοι τινὲς μὴ εἰδότες δίχα μαθήμενοι εἶπον αὐτάς. Μάστιγι γογγύλῃ.] τῇ χειροπλήκτῳ μάστιγι λέγει δὲ τῷ κονδύλῳ, τῇ γρόνθῳ, ὅς συνεστραμμένην τὴν δακτύλων τὴν χεῖρα δίδωσι.

987. Τοὺς πρόσθ' ἕδεθλον.] Ἴωνες, ἤγουν Ἀθηναῖοι, μετὰ τῶν Τρωϊκῶν ἐλθόντες εἰς Ἰταλίαν, ᾤκησαν περὶ Σίριν· μετὰ δὲ τὴν Ἰλίου πόρθησιν φυγόντων καὶ Τρώων εἰς Ἰταλίαν, Κροτωνιάτας, οὓς καὶ Ἀχαιοὺς λέγει, βοηθήσοντες τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ τούτοις φυγοῦσι Τρωσὶ, στρατεύουσι μετ' αὐτῶν κατὰ τῆς Σίριδος, καὶ πάντας τοὺς Ἴωνας τοὺς τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ καταφυγόντας ἀνεῖλον, μεθ' ὧν συνανεῖλον καὶ τὸν ἱερείας τῆς Ἀθηνᾶς παῖδα, ὀνόματι Λήταρχον, γυναικεῖα ἐνδεδυμένον, διὸ ἡ Ἀθηνᾶ ὀργισθεῖσα ἔμυσε τοῦ μὴ βλέπειν.

989, 990. * Στυγνὴν Ἀχαιῶν εἰς Ἴωνας βλάβην * Λεύσσον.] Ἀχαιοὺς λέγει τοὺς Κροτωνιάτας, οἵτινες συνεμάχησαν τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἀνεῖλον τοὺς περὶ καθηκοῦντας ἐν τῇ Σίριδι Ἴωνας, οὓς καὶ ἐμφυλίους εἶπεν, ἐπειδὴ οἵ τε Ἴωνες, καὶ Κροτωνιάται, ἄμφω Ἕλληνες ἦσαν· οἱ δὲ Τρῶες συλλαβόντες τοὺς Κροτωνιάτας, ἐχειρώσαντο τοὺς ἐν Σίριδι Ἴωνας, καὶ ἀνεῖλον αὐτούς.

991. Λήταρχος.] ὁ δημόσιος ἱερεύς· λήϊτον γὰρ, τὸ δημόσιον λέγεται, ἢ ὄνομα κύριον.

993. [a] Τυλλησίους.] Τυλλήσιον, ὄρος, καὶ πόλις, καὶ δρυμὸς ἐν Ἰταλίᾳ.

994. * Λῖνος, καὶ Λῖνον διαφέρει· ὁ δεύτερον ἀκρωτήριον τῆς Ἰταλίας. *

995. Ἀμαζόνος σύγκληρον πέδον.] * τὴν * κληρωθεῖσαν πόλιν καὶ γῆν τῇ Ἀμαζόνι Κλήτῃ, ἥτις πόλις, ὁμωνύμως τῇ κτισαμένῃ Ἀμαζόνι, Κλήτη ἐκλήθη· ἡ δὲ Κλήτη, ἡ Ἀμαζὼν, τροφὸς ἦν Πενθεσιλείας, ἥτις μαθοῦσα ὅτι τέθνηκεν ἐν τῇ Τροίᾳ ἡ Πενθεσίλεια, ἔπλευσε κατὰ ζήτησιν αὐτῆς· ἐξωσθεῖσα δὲ ἀνέμοις, ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, κἀκεῖ κτίσασα πόλιν, κατῴκησε τὸν τόπον· ἀπὸ δὲ ταύτης αἱ ἐκεῖσε βασιλεύουσαι, Κλῆται ἐλέγοντο, καὶ ἡ πόλις Κλήτη. μετὰ δὲ πολλὰς γενεὰς ἐπιστρατεύσαντες οἱ Κροτωνιᾶται, ἀνεῖλον τὴν τότε βασιλεύουσαν [2] Κλήτην ὑστέραν, καὶ τὴν πόλιν κατέσχον, καὶ τὴν πόλιν ἠρείπωσαν.

EMENDATIONES.

1 Χρονογράφοι, pro χρονογράφοι, ex Seld. χρονογράφοι Bar. * Hæc occurrunt in MSS. utroque. a Τυλλησίους.] Τυλλήσιον, ὄρος &c. pro Τυλλήσιον.] ὄρος, ope Bar. * Hoc adjeci ex Bar. & Grav. * Ex MSS. omnibus. 2 Κλήτην ὑστέραν, οὐχὶ τὴν πρώτην, pro Κλήτην ὑστέραν. οὐ γὰρ τὴν πρώτην, ex Seld.

Ἣν, χαλκομίτρου θῆσσαν [a] ὀτρηρῆς κόρης,	Quam, baltheo cinctæ æneo famulam impigræ Puellæ,
Πλαγκτὴν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην χθόνα·	Erronem ducet unda in externam terram :
Ἧς ἐκπνεούσης λοῖσθον ὀφθαλμὸς τυπεὶς	Cujus ultimum exspirantis perfossus oculus
1000 Πιθηκομόρφῳ πότμον Αἰτωλῷ φθόρον	Mortem simiformi perniciosam Ætolo
Τεύξει, τράφηκι φοινίῳ τετυμμένῳ.	Adferet, hasta cruenta secto.
[b] Κροτωνιᾶται δ' ἄστυ [c] πέρσουσίν ποτε	At Crotoniatæ urbem populabuntur quondam
Ἀμαζόνος, φθέρσαντες ἄτρεμον κόρην	Amazonis, intrepida interfecta virgine
Κλήτην, δάσασαν τῆς ἐπωνύμου πάτρας.	Clete, patriæ cognominis Regina.
1005 Πολλοὶ δὲ [d] πρόσθεν γαῖαν [e] ἐκ κείνης ὀδὰξ	Multi tamen prius terram ab illa mordicus
Δάψουσι πρηνιχθέντες, οὐδ' ἄτερ πόνων	Mordebunt præcipitati, neque impunè
Πύργους [f] διαρραίσουσι [g] Λαυρήτης γόνοι.	Turres vastabunt Laures filii.
Οἱ δ' αὖ Τέρειναν, ἔνθα [h] μυδαίνει ποτοῖς	Alii rursum Terinam, ubi humectat aqua

VARIANTES LECTIONES.

a Ὀτρηρῆς Bar. aliique. ὀτρύνου Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. b Κροτωνιᾶται paroxyton. MSS. uterque, & alii. c Πέρσουσι sine ν finali MSS. uterque, & alii. Quidam sunt, qui post ποτὲ notam distinctionis ponunt, ut Ἀμαζόνος ad κόρην referatur, inter quos etiam est Tzetzes. d Πρόσθε sine ν finali Seld. πρὸς θεὰν al. e Ἐκείνης Bar. f Διαρραίσωσι Bar. g Λαυρήτας Seld. eandemque lectionem in Scholiis retinet. h Κυδαίνει al.

997. Ἣν, χαλκομίτρου θῆσσαν] ἣν τινα Κλήτην τὴν θεράπαιναν πλανῆτιν ἄξει κῦμα πρὸς ξένην γῆν, θῆσσαν ὑπάρχουσαν τῆς κόρης καὶ θυγατρὸς τῆς [1] ὀτρηρᾶς, ἤτοι τῆς Πενθεσιλείας, τῆς χαλκομίτρου καὶ πολεμικῆς, ἧς τινος Πενθεσιλείας λοίσθιον καὶ ἔσχατον πνεούσης ὁ ὀφθαλμὸς πληγεὶς τεύξει καὶ κατασκευάσει τῷ ἐξ Αἰτωλίας Θερσίτῃ, τῷ μιμοῦς μορφὴν ἔχοντι τί τεύξει; πότμον φθόρον, ἤτοι πότμον φθαρτικὸν ἢ θάνατον φθαρτικόν, τετμημένῳ καὶ συγκοπέντι αὐτῷ τῷ Θερσίτῃ ἐν τράφηκι καὶ ἀκοντίῳ φονικῷ, ἢ ἐν τράφηκι τετμημένῳ καὶ κοπέντι ἐπὶ φόνῳ. τράφηξ δὲ ἐστὶ κυρίως ἡ πλατεῖα σανὶς, ἔνθα τοὺς νεοζυμώτους ἄρτους τιθέασι, νῦν δὲ τὸ δόρυ. * Ὀτρηρῆς κόρης.] θυγατρὸς, ἤτοι Πενθεσιλείας· * ὀτρηρὰν δὲ λέγει ταύτην ὁ Λυκόφρων, διὰ τὸ δραστήριον τοῦ φρονήματος καὶ ἄδολον, ἢ διὰ τὸ ἄρτιον τῆς γνώμης· δικαία γὰρ ἦν, ὥστε καὶ τὸν δίκαιον ἄνδρα πολλάκις εἰς δίκην ἐλθόντα, ἐλοιδόρει αὐτὸν μέσον τῆς πόλεως, ἀδίκητον ὄντα, καὶ ἡ φρόνιμον· ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἀνεῖλεν αὐτὴν μετὰ ξίφους.

999. Ἧς ἐκπνεούσης λοῖσθον.] οἱ μὲν εἰδότες φασὶν Ἀχιλλέα ἀνελόντα Πενθεσίλειαν, μετὰ θάνατον αὐτῆς ἐρασθῆναι, ἧς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ Θερσίτης [2] λαβὼν ἐξώρυξεν· ὁ δ' Ἀχιλλεὺς ὀργισθεὶς, ἀνεῖλεν αὐτὸν, κατὰ τοῦτον μὲν, πλήξας δόρατι· κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς λοιποὺς, κονδύλῳ, ἤτοι γρόνθῳ· μηδὲ διὰ τὸ ἐξορύξαι ὀφθαλμοὺς, ἀλλ' ὅτι αἰσχροὺς λόγους κατ' Ἀχιλλέως ἐπέξειπεν, ὡς δῆθεν ἐρῶντος συγγενέσθαι [3] νεκρῷ τῇ Πενθεσιλείᾳ· ἀντιμαχεσάμενος γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐκείνῃ, καὶ πολλάκις ὑπ' αὐτῆς ἡττηθεὶς, μόλις δὲ τότε [4] περιγενόμενος καὶ ἀνελὼν αὐτὴν, θαυμάζων ἐκείνης τὴν ῥώμην ἐμοῦ, καὶ τὸ κάλλος, καὶ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, ἐδάκρυσε, καὶ τοὺς Ἕλληνας παρεκάλει [5] ταφῆς ἀξιοῦν τὴν νεάνιδα· ἐφ' οἷς Θερσίτης συμπλάττων καὶ λέγων μίξεις ἀθέσμους καὶ ἔρωτας, γρόνθῳ ὑπ' αὐτοῦ πληγεὶς ἀναιρεῖται· Διομήδης δὲ, ὁ ἀνεψιαδὸς ὑπάρχων Θερσίτου, χολωθεὶς ἕνεκα τούτου, ἐκ τοῦ ποδὸς ἑλκύσας τὴν Πενθεσίλειαν, εἰς τὸν Σκάμανδρον ἔρριψεν.

1000. Πιθηκομόρφῳ.] τῷ δυσμόρφῳ Θερσίτῃ· πίθηκος γὰρ, ὁ [6] μιμὼ, καὶ ὁ λεγόμενος παρ' ἰδιώταις ἀραπίζιανδς.

1002. Κροτωνιᾶται δ' ἄστυ.] εἴπομεν ὅτι ὑστέροις χρόνοις ποτὲ οἱ Κροτωνιᾶται ἐπιστρατεύσαντες τῇ Κλήτῃ πόλει ταύτην πορθοῦσι, καὶ τὴν τότε βασιλεύουσαν Κλήτην ἀνεῖλον, τὴν ὑστέραν

1003. Ἀμαζόνος κόρην.] λέγει τὴν Κλήτην, οὐχὶ [7] τὴν θεράπαιναν Πενθεσιλείας, ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην μετὰ πολλὰς γενεάς.

1005. Πολλοὶ δὲ πρόσθεν.] [8] πολλοὶ δὲ πρόσθεν καὶ πρότερον τὴν γαῖαν τοῖς ὀδοῦσι δάκνουσι· τουτέστιν, ἐπὶ πρόσωπον πίπτουσιν, [9] ἐκ κείνης καὶ ἐξ ἐκείνης πρηνιχθέντες, ἤτοι συγκοπέντες καὶ ἀναιρεθέντες.

1006. Οὐδ' ἄτερ πόνων.] οὐδὲ χωρὶς κόπου διαρραίσουσι καὶ πορθήσουσι τοὺς πύργους, δηλονότι τῆς Κλήτης, οἱ γόνοι τῆς Λαυρήτης, ἤτοι οἱ Κροτωνιᾶται· Λαύρη γὰρ, πόλις Κρότωνος, ἀπὸ [10] Λαύρης, θυγατρὸς Λακινίου, ἀφ' οὗ Λακίνιον, τὸ ἐν Ἰταλίᾳ ἀκρωτήριον· αὕτη δὲ ἡ Λαύρη γαμεῖ τὸν Κρότωνα, ἀφ' οὗ καὶ πόλις Κρότων, καὶ Κροτώνη.

1008. Οἱ δ' αὖ Τέρειναν.] ἕτεροι τὴν Τέρειναν, πόλιν Ἰταλίας, [11] κατοικήσουσιν ἐν πλάνῃ πικρᾷ ταλαιπωρούμενοι, ἔνθα

EMENDATIONES.

1 Ὀτρηρῆς lego cum Bar. & Grav. ὀτρήρης edit. Steph ὀτρήρῳ Basil. * Hæc adjeci ex Bar. & Grav. Deinde ὀτρηρὰν posui, pro ὀτρηρόν. 2 Λαβὼν ἐξώρυξεν, pro λαβὼν ἐξώρυξε, ex Bar, & Grav. Si enim latuisset Thersites, cum effodit Penthesileæ oculum, quomodo ei iratus esse potuit Achilles? 3 Νεκρῇ, pro νεκρῷ 4 Περιγενόμενος, pro παραγενόμενος, ex Bar. & Grav. παραγενόμενος habet Seld. Sed isti primæ α eadem, ut videtur, manus ε, & secundæ, ι superposuit. 5 Ταφῆς, pro ταφαῖς, ex MSS. utroque. 6 Μιμὼ, pro Μιμῶν, ex MSS. omnibus. 7 Τὴν τροφὸν Πενθεσιλείας, pro τὴν πρὸς Πενθεσίλειαν, ex Seld. 8 Πολλοὶ, pro πολλὰ, ex MSS. omnibus 9 Ἐκ κείνης, pro ἐκείνης, sensu id exigente. Confer Poetæ textum. 10 Λαύρης, pro Λαύρεως, ex Bar. & Grav 11 Καλινδήσουσιν ἐν πλάνῃ πικρᾷ ταλαιπωρούμενοι, pro καλινδήσουσιν ἐν πλάνῃ. πικρᾷ, ταλαιπωρούμενοι, ex MSS. omnibus, & emendatione Nic. Gerbelii.

Ὠκίναρος [a]γῆν, φοῖβον [b]ἐκβράσσων ὕδωρ,	Terram Ocinarus, puram evomens undam,
1010. [c]Ἄλῃ κατοικήσουσι κάμνοντες πικρᾷ.	Incolent, errore gravi fatigati.
Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα καλλιστευμάτων	Secundas verò pulcritudinis partes
Λαβόντα, καὶ τὸν ἐκ Λυκορμαίων ποτῶν	Ferentem, & ex Lycormæis ortum fluentis
Στρατηλάτην σὺν [d]καρτερὸν Γόργης τόκον,	Ducem aprum, robustum Gorges filium,
[e] Πῆ μὲν Λίβυσσαν ψάμμον ἄξουσι πνοαὶ	Nunc in arenam Libycam ducent flatus
1015. [f]Θρῆσσαι, ποδωτοῖς [g] ἐμφορούμεναι λίνοις·	Thracii, pedatis invecti velis;
[h]Πῆ δ' ἐκ Λιβύσσης αὖθις ἐμπνέων νότος	Nunc ex Libya contrà ingruens Auster
Εἰς [i] Ἀργυρίνους, καὶ Κεραυνίων νάπας	Ad Argyrinos, & Ceraunios saltus
Ἄξει, βαρεῖ πρηστῆρι κυμαίνων ἅλα·	Aget, gravi vento agitans mare:
Ἔνθα πλανήτην λυπρὸν [k] ὄλοῦνται βίον,	Ubi erraticam degent miseram vitam
1020. Λακμωνίου πίνοντες Αἴαντος ῥοάς.	Lacmonii bibentes Æantis aquam.
Κρᾶθις δὲ, γείτων ἠδὲ Μυλάκων [l]ὅροις	Crathis verò, vicinus & Mylacum finibus
Χῶρος συνοίκους δέξεται Κόλχων [m]Πόλαις,	Ager accolas excipiet Colchorum Polis,

VARIANTES LECTIONES.

a Γῆς Bar. b Ἐκβράσσων Seld. c Ἄλλῃ Seld. d Καρτερὸν Bar. e Τῇ Seld. f Θρῆσσαι Seld. g Al. ἐμφερόμεναι h Τῇ Seld. i Ἀργυρίνους al. quam lectionem tam in Contextu, quam in Scholiis habet Bar. Ἀργυρρίνους al. k Ὀλοῦνται Bar. l Al. ὅρῳ m Πύλαις al. Πόλεις Seld. quam lectionem in Scholiis habet Bar.

ἐπεὶ τὴν Τέρειναν μεσολαβεῖ καὶ ἀρδεύει τὴν γῆν ὁ Ὠκίναρος ποταμὸς, ἐκβράσσων καὶ ῥέων ὕδωρ φοῖβον καὶ καθαρόν.

1011. Τὸν δ' αὖ τὰ δευτερεῖα.] τὸν δὲ Νιρέα, τὸν Χαρόπου καὶ Ἀγλαΐας, [1] τὸν δεύτερον ὄντα πρὸς τὸ κάλλος τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ τὸν Θόαντα, τὸν Ἀνδραίμονος καὶ Γόργης τῆς Οἰνέως θυγατρὸς παῖδα, τὸν ἀπὸ τοῦ Λυκόρμου, τοῦ καὶ Εὐήνου, ποταμοῦ Αἰτωλίας, ὑπάρχοντα, ποτὲ μὲν ὁ βορρᾶς πνέων εἰς τὴν Λιβύην ἄξει, ἐκ δὲ Λιβύης πάλιν ἀντιπνέων ὁ νότος ἄξει εἰς Ἀργυρρίνους, καὶ εἰς τὰ Κεραύνια ὄρη, ἔνθα οἰκήσουσι παρὰ τὸ Λακμώνιον ὄρος, καὶ τὸν Αἴαντα ποταμόν· ὁ Κρᾶθις δὲ ὁ γείτων τοῦ Αἴαντος ποταμοῦ, καὶ ὁ χῶρος ὁ γείτων τοῖς ὄροις καὶ ὁροθεσίοις τῶν Μυλάκων, δέξεται συνοίκους ἐν τῇ [2] πόλει ταῖς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσαις· καὶ ὑπὸ ποίων Κόλχων; [3] οὓς φυλακιστὰς ἔστειλε τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς Μηδείας ὁ Αἰήτης, ὁ βαρὺς, ὁ ἡγεμὼν τῆς Αἴας πόλεως, τῆς Κορίνθου τε· Αἰήτης ὁ ἀνὴρ τῆς Εἰδυίας, Εἰδυῖα γὰρ ἦν μήτηρ Μηδείας, τὴν νυμφαγωγὸν ναῦν, ἤτοι τὴν Ἀργὼ θηρώμενος καὶ ἀναζητῶν· οἵτινες Κόλχοι κατῴκησαν πλησίον Διζηροῦ, ποταμοῦ παραρρέοντος τὰς Πόλας. Δευτερεῖα καλλιστευμάτων.] ὅτι εὐειδὴς ὁ Νιρεὺς, ὡς ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Ὅμηρος λέγει,

> Νιρεὺς δ' I αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐΐσας·
> Νιρεὺς, Ἀγλαΐης θ' υἱὸς Χαρόποιό τ' ἄνακτος·
> Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
> Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
> Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.

1014. Λίβυσσαν ψάμμον.] εἰς τὴν Λιβύην περιφραστικῶς· ἀμμώδης γὰρ ἡ Λιβύη, καὶ ἐκκεκαυμένη θάλπει ἡλίου. [4] Τὸ δὲ ψάμμος, καὶ ἄμμος διὰ ἑνὸς μ γράφεται, Αἰολικῶς δὲ διὰ δύο.

1015. Ποδωτοῖς.] τοῖς τοῦ ἀρμένου ἐσχάτοις μέρεσι.

1017. Εἰς Ἀργυρίνους.] ὁ μὲν ποιητὴς ἔθνος, καὶ οἱ σχολιασταὶ σφάλλονται· ὁ μὲν, τοὺς [5] Ἀργυρρίνους Ἀργυρίνους λέγων, διὰ τὸ συντιθέναι τὰ μέτρα· οἱ δὲ Ἠπειρωτικὸν ἔθνος αὐτοὺς λέγουσιν, οὐκ εἰδότες ὅτι τὸ [6] Ἀργύρρινον πολίχνη Σικελίας ἐστὶν, ὅθεν ἦν ὁ συγγραφεὺς Διόδωρος, εἰ μή τι οὐδ' αὐτὸς τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος ἐγίνωσκεν ὅπως καλεῖται. Τὰ δὲ Κεραύνια, ὄρη τῆς Σικελίας· τινὲς δὲ τῆς Ἰταλίας, καὶ οὐ Σικελίας εἶναι φασίν.

1020. Λακμωνία καλεῖται ἡ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα, ἀφ' ἧς πολλοὶ ποταμοὶ κατέρχονται, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ ποταμὸς Αἴας.

1021. Κρᾶθις.] ποταμὸς Ἰταλίας τῶν λουομένων τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πυρσαῖνον τὰς χαίτας, καθά τε [7] Ἡσίγονος ὁ ἱστορικός φησι, Σωτίων τε, καὶ Ἀγαθοσθένης οἱ φιλόσοφοι, καὶ Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς οὑτωσὶ λέγων,

> ——— [8] ἂν ὑγραίνει καλλιστεύων
> Ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων Κρᾶθις.

Μυλάκων [9] ὄροις.] Μύλακες, ἔθνος Ἰλλυρικὸν, ὥς φασί τινες. [10] Ἡ δὲ τοῦ Πίνδου ὄρους ἄκρα Λακμώνιο καλεῖται, ἀφ' ἧς ποταμοὶ πολλοὶ κατέρχονται, ὅθεν καὶ Αἴας ποταμὸς κατέρχεται.

1022. Κόλχων Πόλαις.] [11] Πόλαι πόλεις εἰσὶν Ἠπείρου ὑπὸ Κόλχων κτισθεῖσαι, τῶν καταδιωξάντων τὴν Μήδειαν, καὶ μὴ καταλαβόντων αὐτὴν, καὶ διὰ φόβον Αἰήτου ἐνταῦθα κατοικησάντων, καὶ κτισάντων τὴν πόλιν, ἥτις Κολχίδι φωνῇ Πόλαι κα-

EMENDATIONES.

1 Τὸν, pro ὧν, ex Seld. neutrum agnoscit Bar. 2 Πόλαις legi debere indicat v. 1022. 3 Ex Δύμηθεν ἄγε Bar. 4 Τὸ δὲ, pro ὅτι δὲ, ex Seld. 5 Ἀργυρίνους Seld. 6 Ἀργύρινον Bar. 7 Ἡσίοδος Bar. & Grav. 8 Hos versus Euripidis ego in ordinem digessi. Cæterum ἂν posui, pro αὖ, ex Seld. & Bar. & Grav. 9 Pro ὄρων, lego ὄροις, ex Poetæ Textu, adjuvante etiam Bar. 10 Hæc ab aliqua recentiori manu interpolata videntur. 11 Πόλαι πόλεις — κτισθεῖσαι repolui, pro Πόλαι πόλις — κτισθεῖσαι. Nam Polæ unius urbis nomen erant; quod prius observatum à Cluvero Ital. antiq. lib. I. p. 221. & Bentlejo Fragment. Callimachi p. 356.

Μαςῆρας ὡς θυγατρὸς ἔςειλεν βαρὺς	Quos Filiæ misit inquisitores durus
Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχὸς, Εἰδυίας πόσις,	Ææ Corinthique Princeps, Eidyiæ maritus,
1025 Τὴν νυμφαγωγὸν ἐκκυνηγετῶν τρόπιν,	Sponsiferam investigans navem,
Οἳ πρὸς βαθεῖ νάσσονται Διζηροῦ πόρῳ.	Qui juxta profundum Dizeri fluentum habitarunt.
Ἄλλοι Μελίτην νῆσον [a] Οθρωνοῦ πέλας	Alii Melitem insulam juxta Othronum
[b] Πλαγκτοὶ κατοικήσουσιν, ἣν πέριξ κλύδων	Errones occupabunt, quam undique fluctus
Ἐμπλὴν Παχύνου Σικανὸς [c] προσμάσσεται,	Siculus prope Pachynum rigat,
1030 [d] Τοῦ Σισυφείου παιδὸς ὀχθηρὰν ἄκραν	Sisyphii filii jugosum promontorium
Ἐπώνυμον [e] ποθ' ὑστέρῳ χρόνῳ [f] γράφων,	Cognomento quondam futurum radens,
Κλεινόν θ' ἵδρυμα [g] παρθένου Λογγάτιδος,	Inclytumque templum virginis Longatidis,
Ἔλωρος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλει [h] ποτόν.	Ubi frigidam Helorus ejicit aquam.
Παπποκτόνος δ' [i] Οθρωνὸν οἰκήσει λύκος,	Avi occisor lupus Othronum tenebit,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Ὀθρωνοῦ. Et hanc lectionem tam in Textu, quam Commentariis habet *Bar.* b Πλαγκτοὶ *Bar.* c Περιμάσσεται *Seld.* d Τῆς Σισύφου *Bar.* e Al. ποτ'. f Γράφων *Bar.* g Hunc locum sic distinguit *Bar.*

——— ——— παρθένου Λογγάτιδος
Ἔλωρος, ἔνθα ———

h Al. πότον. Heic etiam Codex *Baroccianus* diversa interpunctione sensum variavit, sic enim legit,

——— ——— ποτόν
Παπποκτόνος δ' Ὀθρωνὸν ———

i Ὀθρωνὸν *Bar.* aliique.

λεῖται· τὸ δὲ Πόλαι Κολχικῶν φυγάδας σημαίνει, ὥς φησι Καλλίμαχος. Τὸ ἑξῆς οὕτως· ὁ Κράθις δὲ, * καὶ * χῶρος δέξεται αὐτοὺς [1] συνοίκους, ὁ γείτων τῆς Πόλαις τῶν Κόλχων, καὶ τοῖς τῶν Μυλάκων ὅροις.

1023. Μαςῆρας.] διώκτας, ἀπὸ τοῦ μαστεύω.

1024. Αἴας Κορίνθου τ' ἀρχός.] Αἶα πόλις Κολχίδος, Κόρινθος δὲ πόλις Πελοποννήσου· ὧν ἀμφοτέρων ἄρχοντα λέγει τὸν Αἰήτην, ὥσπερ καὶ Εὔμηλος ὁ ποιητὴς, οὗ τὰ ἔπη ἐν τοῖς ὄπισθεν εἰρήκειν, καὶ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν, ὅτι Ἥλιος Αἰήτῃ καὶ Ἀλωεῖ τοῖς παισὶ τὴν ἀρχὴν διενείματο καὶ τὴν μὲν Ἀρκαδίαν Ἀλωεῖ δίδωσι, τὴν δὲ Κόρινθον Αἰήτῃ· [2] ὃς οὐκ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ, ἦλθεν εἰς Κολχίδα· τὴν δὲ Κορίνθου ἀρχὴν Βούνῳ, Ἑρμοῦ υἱῷ, παρέδωκε φυλάσσειν, ἕως ἂν ἢ αὐτὸς, ἢ ἐξ αὐτοῦ τις ἔλθοι ἐν Κορίνθῳ. Ἡ σύνταξις· Οὕστινας τοὺς Κόλχους ὁ *βαρὺς βασιλεὺς* τῆς Κορίνθου Αἰήτης, ὁ πόσις τῆς Εἰδυίας, ἀπέστειλε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μήδειαν διώξαντας. Εἰδυίας.] Εἰδυῖα, γυνὴ Αἰήτου, θυγάτηρ Ὠκεανοῦ· οὗ Αἰήτου καὶ Εἰδυίας Μήδεια, καὶ Ἄψυρτος.

1025. Νυμφαγωγὸν τρόπιν.] τρόπις λέγεται τὸ ὑποκάτω τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ καὶ στεῖρα λέγεται, ὡς καὶ στερεώτερον τῶν λοιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα· νῦν δὲ τρόπιν τὸ ὅλον πλοῖον, τὴν Ἀργὼ, λέγει, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Νυμφαγωγὸν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὅτι νύμφην οὖσαν τὴν Μήδειαν σὺν τῷ Ἰάσονι ἐκόμιζεν εἰς [3] Ἰωλκόν.

1026. Διζηροῦ πόρῳ.] Διζηρὸς, ποταμὸς πλησίον [4] Πολῶν, πόλεως τῆς ὑπὸ Κόλχων κτισθείσης.

1027. Μελίτην νῆσον Ὀθρωνοῦ πέλας.] Ὀθρωνὸς, νῆσος μεταξὺ Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας· ταύτῃ δὲ νῆσος παράκειται Μελίτη, ἥτις προσβάλλεται τῷ Παχύνῳ, ἀκρωτηρίῳ τῆς Σικελίας· ὁ δὲ Ὀθρωνὸς πρὸς τῷ στόματι τοῦ Ἀδρίου.

1030. [5] Τοῦ Σισυφείου παιδὸς.] τοῦ Ὀδυσσέως· εἴπομεν δὲ τὴν ἱστορίαν τὴν τοῦ Σισύφου· παῖδα γενεαλογοῦσι τὸν Ὀδυσσέα τινὲς τοῦ Σισύφου, περὶ δὲ τῆς λεγομένης Ὀδυσσείας ἀκρωτηρίου τῆς Σικελίας λεκτέον· Ἀνθ' ὧν Ὀδυσσεὺς ἐν Χερρονήσῳ πρῶτος ἀπήρξατο βάλλειν λίθοις τὴν Ἑκάβην, ἐν Σικελίᾳ πλανώμενος καθ' ὕπνους ἐδειματοῦτο· ἀνθ' οὗ ἱερὸν Ἑκάτης ἱδρύσατο, καὶ κενοτάφιον Ἑκάβης, ὅτι ἡ Ἑκάτη φαντασμάτων αἰτία, φοβερὰ χαλκόπους οὖσα, καὶ ὀφιώδης, καὶ τερατώδης, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἀκρωτήριον Ὀδύσσειαν ἄκραν ἐκάλεσεν, Κάκραν καλουμένην πρὶν, ὅπερ ἐστὶν πλησίον Παχύνου. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως· Τοῦ Ὀδυσσέως τὴν ἄκραν τὴν ὑστέρῳ τῷ χρόνῳ ποτὲ μέλλουσαν καλεῖσθαι Ὀδύσσειαν. Τὸ δὲ Γράφων, ἀντὶ τοῦ περιγράφων καὶ περιορίζων.

1034. Παπποκτόνος.] Ἐλεφήνωρ, ὁ Χαλκώδοντος παῖς καὶ Μελανίππης, Ἄβαντα, τὸν ἑαυτοῦ πάππον, οὗ γυνὴ Ἀγλαΐα, ἰδὼν ἀμελῶς χειραγωγούμενον παρ' οἰκέτου, ἀφεὶς ῥάβδον ἐπὶ τὸν οἰκέτην, ἀνεῖλε τὸν πάππον αὐτοῦ ἄκων, καὶ διὰ τοῦτο φυγῇ κατεδικάσθη· ἐνστάσης δὲ τῆς ἐπὶ Τροίαν στρατείας, ἦλθε, καὶ ἔξωθεν τῆς πατρίδος αὐτοῦ Εὐβοίας, ἤτοι τοῦ Εὐρίπου, στὰς ἐπὶ πέτρας, συνεκάλεσε τὸν λαόν· οὐ γὰρ ἦν θέμις αὐτῷ διὰ τὸν φόνον ἐπιβῆναι τῆς πατρίδος. ὑπὸ γοῦν συγκαλεσάμενος τὸν στρατὸν, καὶ αὐτὸς συστρατεύει, καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀγήνορος μετὰ δὲ τὴν Τρωϊκὴν ἅλωσιν, οἱ

EMENDATIONES.

1 Συνοίκους, pro σύνοικοι, ex *Seld.* Confer *Lycophronis* textum. 2 Ὃς οὐκ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλείᾳ, pro ὃς οὐκ ἀρεσθεὶς τῇ τῆς Κορίνθου βασιλεία, ex *Seld.* 3 Ἰωλκόν, pro Ἰωλκὸν ex *Seld.* 4 Πολῶν, pro πολλῶν, ex *Bar.* & emendatione Nic. *Gerbelii.* 5 Τοῦ Σισυφείου παιδὸς] τοῦ Ὀδυσσέως· εἴπομεν δὲ τὴν ἱστορ. lego cum *Bar.* & *Grav.* Σισυφείου παιδὸς] οὕτω τὴν ἱστορ. *Impress.*

τῆς Ελε-

1035 Τηλοῦ πατρῷα [a] ῥέεθρα Κοσκυνθου ποθῶν·	Procul Coscynthum patrium desiderans fluvium:
Ὃς ἐν θαλάσσῃ χοιράδων βεβὼς ἔπι,	Qui scopulos in mari conscendens,
Ῥήτρας πολίταις τὰς στρατοπλώτους ἐρεῖ·	Comitia civibus indicet classem imperantia:
Χέρσου πατρῴας οὐ γὰρ ἂν φονῆ ποσὶ	Nec enim homicidam pedibus terram patriam
Ψαῦσαι, μέγαν πλειῶνα μὴ πεφευγότα,	Contingere, nisi integro anno exularit,
1040 Δίκης [b] ἐάσει τάρροθος [c] Τελφυσία,	Vindex justitiæ sinet Telphusia,
Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα ναίουσα σκύλαξ·	Ladonis habitans circa flumen Canis:
[d] Ὅθεν, πεφευγὼς ἑρπετῶν δεινὴν μάχην	Unde, fugiens gravem serpentum pugnam
Δρακοντομόρφων, εἰς [e] Ἀβαντίαν πόλιν	Draconiformium, ad Abantiam urbem
Πλώσει· πέλας δὲ γῆς [f] Ἀτιντάνων μολών,	Navigabit, & ad Atintanum terram accedens,
1045 [g] Πράκτιν παρ' αὐτὴν αἰπὺ νάσσεται λέπας,	Apud litus altum habitabit promontorium,
Τοῦ Χαονίτου νᾶμα [h] Πολυάνθους δρέπων.	Chaonici fluxionem Polyanthis decerpens.
Ὁ δ' [i] Αὐσονείων ἄγχι Καλχάντος [k] τάφων	Alius juxta Italica Calchantis sepulcra

VARIANTES LECTIONES.

a Hanc vocem non agnoscit *Bar.* b Ἐάσῃ *Bar.* c Τελφουσία al. Τελφουσίας *Seld.* d Οὐ *Seld.* e Ἀμαντίαν *Bar.* aliique. f Al. Ἀτιντάνων. g Al Πράκτιν. al Πλακτὴν. *Gul. Canterus* reposuit ἀκτὴν. Ejus Annotationes videndæ. h Πολυάνθου habent *Impress.* omnes, & *Bar.* Ego Πολυάνθους lego cum *Seld.* itaque scribendum esse prius monuit doctissimus *Canterus*, cujus Annotationes hac de re consulendæ. i Αὐσονίων *MSS.* uterque, & alii. k Τάφον *Seld.* τύμβον al.

τῶν Ελεφήνορος περὶ τὸν Ἰόνιον ἐκπεσόντες, ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν τῆς Ἠπείρου·

Οὗτος δ' ἀριστᾶ τοὺς τεθνηκότας λέγων,
Γράφων Ὀθρωνοὺς, καὶ Μετοικήσεις πάλιν,
Φθόρον δρακόντων εἰς Ἀμαντίαν πόλιν.

Φησὶ γὰρ, ὅτι μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ἦλθον εἰς Ὀθρωνὸν, καὶ κατοικήσαντες ἐκεῖσε, πάλιν μετανάστησαν εἰς Ἀμαντίαν· ὄφεις γὰρ δρακοντοειδεῖς αὐτὴν ἐπέδραμον μεταναστεῦσαι καὶ φυγεῖν ἀπὸ τοῦ τόπου ἐκείνου, καὶ ταῦτα μὲν φησὶ Λυκόφρων. Ὅμηρος δέ φησιν ἐν τῇ δ' τῆς Ἰλιάδος, ἀναιρεθῆναι τὸν Ελεφήνορα ὑπὸ Ἀγήνορος ἐν Τροίᾳ. οἱ δὲ περὶ τὸν Ελεφήνορα περὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐκπεσόντες, ᾤκησαν περὶ Ἀπολλωνίαν Ἠπείρου.

1037. Ῥήτρας πολίταις.] λέγων ἐρεῖ τοῖς πολίταις τῆς χέρσου τῆς πατρικῆς, ἤτοι τοῖς Εὐβοεῦσι λόγους πολεμικούς· [1] στρατοπλώτους καὶ παρακελευομένους πλέειν τὸν στρατὸν πρὸς τὴν Τροίαν.

1038. Οὐ γὰρ ἂν φονῆ.] τὸν φονέα, κατὰ συναίρεσιν Ἀττικῶς· οὐ γὰρ ἂν ἐάσῃ τὸν φονέα ὁ ταρροθὸς καὶ ἔκδικος τῆς δίκης σκύλαξ, ἡ Τελφουσία καὶ Ἀρκαδικὴ, ἤτοι ἡ Ἐριννὺς, ἡ ναίουσα ἀμφὶ τὰ ῥεῖθρα τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ· οὐκ ἐάσῃ τὸν φονέα τί ποιῆσαι; ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς πατρῴας, μὴ πεφευγότα τὸν μέγαν πλειῶνα καὶ [2] χρόνον. Ἢ τὸ χέρσου πατρῴας συντακτέον, ὡς εἶπον πρότερον, τοῖς πολίταις τῆς χέρσου τῆς πατρῴας, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τοῦτο, καὶ εἰς τὸ ψαῦσαι ποσὶ τῆς χέρσου τῆς [3] πατρῴας.

1039. Μέγαν πλειῶνα.] [4] νόμος γὰρ ἦν τὸν ἐργασάμενον φόνον φεύγειν ὅλον ἐνιαυτὸν μὴ ψαύοντα τῆς πατρίδος.

1040. Τελφουσία.] πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔνθα ἡ Ἐριννὺς τιμᾶται.

1041. Σκύλαξ.] ἡ [5] ταρακτική.

1042. Ὅθεν πεφευγώς.] ὅθεν ἀπὸ Ὀθρωνοῦ φυγὼν τοὺς ὄφεις, [6] κατὰ τοῦτον, ὁ πρὶν θανὼν Ελεφήνωρ, κατ' ἐμὲ δὲ νῦν, ὡς ζῶν ἦλθεν εἰς τὴν [7] Ἀβαντίαν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν· ὅθεν καὶ οἱ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες ἀντὶ τοῦ Ἄβαντες, Ἄμαντες μετωνομάσθησαν. Ἀβαντία δὲ, πόλις Ἠπείρου.

1044. Ἀτιντάνων.] ἔθνος Ἠπειρωτικόν.

1047. Ὁ δ' Αὐσονίων ἄγχι.] περὶ Ποδαλειρίου, τοῦ υἱοῦ Ἀσκληπιοῦ, φησὶν, ὅτι τεθνήξεται ἐν Ἰταλίᾳ, πλησίον τοῦ κενοταφίου τοῦ Κάλχαντος, τοῦ ὑφ' Ἡρακλέος ἀναιρεθέντος κονδύλῳ· τέθαπται γοῦν ὁ Κάλχας ἐν Ἄργει, κενοτάφιον δὲ αὐτοῦ ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ. ἐνταῦθα οὖν τὸν Ποδαλείριον λέγει τεθάφθαι· ψεύδεται δὲ, ὥσπερ καὶ περὶ τῆς πολυτιμωρήτου τούτου Κάλχαντος, ὃν πρὶν εἶπεν ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ τὸν λειμῶνα τεθάφθαι· νῦν δέ φησι ψευδοτάφιον εἶναι τὸν λειμῶνα, αὐτὸν δὲ κεῖσθαι ἐν Ἄργει, ἵνα τοὺς μυρίους θανάτους τούτου τοῦ Κάλχαντος, οὓς ἀπέθανεν ὑπὸ τούτου τοῦ Λυκόφρονος, ἴδωσι· οὕτω γοῦν ὁ Λυκόφρων ψεύδεται καὶ περὶ Ποδαλειρίου, λέγων αὐτὸν ἐν Ἰταλίᾳ τελευτῆσαι· ὡς δὲ ὕστερον αὐτὸς ἔγραψα, ἀπὸ Τροίας εἰς Κολοφῶνα πεζοὶ ἦλθον Ἀμφίλοχος, Κάλχας, Λεοντεὺς, Πολυποίτης, καὶ οὗτος ὁ Ποδαλείριος· θάψαντες δ' ἐκεῖ τὸν

EMENDATIONES.

1 Στρατοπλώτους, pro στρατοπλόους, ex *MSS.* utroque, & ipso *Lycophrone.* 2 Χρόνον, pro χρόνιον, ex *Bar.* nam χρόνος idem est quod πλειών, ad quod explicandum, tanquam vox notior, adhibetur. 3 Πατρῴας, pro πατρίδος, ex *MSS.* utroque. 4 Νόμος γὰρ ἦν pro μόνος γὰρ ἦν, ex *Bar. Grav.* & *Meursii* emendatione. 5 Ταρακτική, pro ταρακτή. χαρακτική habet *Grav.* 6 Καθ' οὗτον, pro καὶ τοῦτον, ex *Seld.* & *Grav.* κατὰ τοῦτο *Bar.* 7 Non multum interest in aliis locis utrum Ἀβαντίαν an Ἀμαντίαν scribas; cum utraque lectio ab idoneis Codicibus *Lycophronis* sustenetur; heic tamen malui Ἀβαντίαν cum *MSS.* quam Ἀμαντίαν cum *Impress.* sensu id exigente.

Κάλχαντα

Δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερος ψευδηρίων	Honoraria, duorum fratrum alter,
[a] Ξένῳ ἐπ' [b] ὀστέοισιν [c] ὀγχώσει κόνιν·	Peregrinum super ossa pulverem aggeret:
1050 Δοραῖς δὲ μήλων [d] τύμβον ἐγκοιμωμένοις	Et in ovillis super heroum cubantibus
Χρήσει καθ' ὕπνον [e] πᾶσι [f] νημερτῆ φάτιν,	Reddet in somnis vera cunctis oracula,
Νόσων τ' [g] ἀκέστης [h] Δαυνίοις κληθήσεται,	Morborumque curator à Dauniis vocabitur,
[i] Ὅταν [k] χαλικραίνοντες [l] Ἀλθαίνου ῥοαῖς,	Quando se humectantes aquis Althæni,
Ἀρωγὸν [m] αὐδήσωσιν [n] Ἠπίου γόνον,	Adjutorem invocabunt Æsculapii filium,
1055 Ἀστοῖσι καὶ ποίμναισι πρευμενῆ μολεῖν.	Ut civibus veniat & gregibus propitius.
[o] Ἔσται ποτὲ πρέσβεσσιν Αἰτωλῶν φάος	Illic olim legatis Ætolorum
Ἐκεῖ γοηρὸν, καὶ πολύεχθιστον φανεῖν,	Lux luctuosa, & invisa illucescet,
[p] Ὅταν [q] Σαλάγγων γαῖαν, [r] Ἀγγαίσων θ' ἕδη	Cùm ad Salangorum, & Angæsorum terram
Μολόντες, αἰτίζωσι [s] κοιρανοῦ [t] γύας	Delati, Domini petierint jugera

VARIANTES LECTIONES

a Al. ξένου. b Ὀστέοισι MSS. uterque & alii. c Scaliger mavult ὀγχώσει. Vide quæ in hanc vocem adnotavi initio hujus libelli. d Τύμβῳ scribendum existimat Scaliger. e Πᾶσι cum ι finali Seld. πᾶσιν Bar. f Al. νημερτεῖ. g Ἀκεστὴς Bar. aliique. Dicitur autem ἀκεστὴς, & ἀκεστὸς, ut nonnulli aiunt. h Δαυνοῖ Bar. i Ὅτ' ἂν Seld. k Al. χαλὶ μαίνοντες. l Al. Ἀλθαίνου. m Al. αὐδήσουσιν. n Ἠπίου cum spiritu aspero Bar. cæteri cum leni scribunt. o Ἔσται ποτὲ Bar. p Ὅτ' ἂν Seld. q Al. Σαλάγγων. r Ἀγγαίσων Bar. Ἀγγαίσων. s Κοιράνου Bar. t Al. γύας.

Κάλχαντα, ἡ Θέστορος, ὑπὸ τούτου τοῦ Μόψου ἀνῃρημένον, ὡς προείπομεν πρώην, Πολυποίτης καὶ Λεοντεὺς μετ' ὀλίγον εἰς Ἑλλάδα ὑπεστράφησαν· Ἀμφίλοχος δὲ, κατά τινας, συναναιρεῖται τῷ Μόψῳ τούτῳ περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς μαντικῆς μονομαχήσας· κατά τινας δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποστραφεὶς ἔκτισε τὸ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος. ὁ δὲ Ποδαλείριος ὁμοίως εἰς Ἄργος ὑποστραφεὶς, ἐμαντεύετο ἐν Δελφοῖς ποῦ [1] κατοικήσοι· χρήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ οἰκῆσαι πόλιν, ᾗ περιχυθέντος οὐρανοῦ [2] οὐδὲν δεινὸν πείσεται, τὴν Καρικὴν Χερρόνησον, εἰς τὴν πέριξ οὐρανὸν ὄρεσι περικυκλούμενον ᾤκησε. [*] φλυαρεῖ δὲ καὶ κατὰ τοῦτο· ἐκεῖνος γὰρ ἐν Κιλικίᾳ, ἢ κατά τινας ἐν Κολοφῶνι κεῖται· ὁ δ' Ἀργοναύτης Μόψος ἐν Ἰταλίᾳ.[*]

1048. Δυοῖν ἀδελφοῖν ἄτερος.] τῶν δύο ἀδελφῶν, ἤτοι Μαχάονος καὶ Ποδαλειρίου, ὁ ἕτερος πλησίον τῶν Ἰταλικῶν ψευδηρίων τοῦ Κάλχαντος τελευτήσει· ὁ μὲν γὰρ Μαχάων, κατὰ Κόϊντον, ἀνῄρηται ἐν τῷ πολέμῳ ὑπὸ Εὐρυπύλου, τοῦ υἱοῦ Τηλέφου· ὁ δὲ παλαιὸς Ὀρφεὺς καὶ μετὰ θάνατον Εὐρυπύλου ζῶντα παρεισάγει τὸν Μαχάονα ἰώμενον τὸν Φιλοκτήτην, ὁ δὲ Ποδαλείριος, κατὰ μὲν τὸν Λυκόφρονα, ἐν Ἰταλίᾳ τελευτᾷ· κατ' ἐμὲ δὲ, τὴν Καρικὴν Χερρόνησον ᾤκησε.

1050. Δοραῖς δὲ μήλων.] εἰώθασιν οἱ Δαύνιοι, ἤτοι οἱ Καλαβροὶ, ἐν μηλωταῖς καθεύδειν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ποδαλειρίου, καὶ καθ' ὕπνους λαμβάνειν χρησμοὺς ἐξ αὐτοῦ· εἰώθασι δὲ καὶ ἐν τῷ πλησίον ποταμῷ, Ἀλθαίνῳ, ἀπολούεσθαι καὶ αὐτοὶ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Ποδαλείριον, καὶ ἰᾶσθαι· ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς ἔχει τὴν ὀνομασίαν, ὡς ἀλθαίνων, κατὰ Τίμαιον, καὶ θεραπεύων ἁπάντων τῶν λουομένων ζώων τὰ τραύματα· ὡς, κατὰ Μεθόδιον τὸν ἰατρὸν, Ἀλφειὸς, τὰ ἀρχαίας πληγὰς, ἰᾶται τοὺς ἀλφούς· καὶ, κατὰ [3] Βοηρίδην δὲ, ποδαγριῶντας ὁ Κύδνος.

1054. Ἠπίου γόνον.] ὁ Ἀσκληπιὸς πρὶν ἤπιος λέγεται τὸ πρῶτον καὶ ἤπιον ἐκαλεῖτο· θεραπεύσας δὲ τὸν [4] Ἀσκλήπιον, τὸν τῆς Δαύνου τύραννον ὀφθαλμιῶντα, Ἀσκληπιὸς ἐκλήθη ἢ ἀπὸ ... λοπτυὸς τις ὢν, ὁ μὴ ἐῶν σκέλλεσθαι καὶ ξηραίνεσθαι καὶ νεκροῦσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ νόσων· σκέλλω, τὸ ξηραίνω, ἐξ οὗ τὸ κατεσκληκὸς σῶμα, τὸ νεκρωθὲν νόσῳ τινὶ, καὶ καταπονηθὲν, καὶ κατισχναθὲν νηστείᾳ, σκληραγωγίᾳ, καὶ ἄλλῃ κακουχίᾳ σωτηρίῳ τεταριχευμένον.

1056. Ἔσται ποτὲ.] εἶπον πολλάκις τὴν ἱστορίαν, τήν τε τοῦ Διομήδους, καὶ Δαύνου, καὶ τῶν Αἰτωλῶν, καὶ [5] περὶ τῶν συγχωσθέντων δύο ἀνδρογύνων ἐν μέσῃ τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ φθορᾷ τῶν ἀλλοφύλων· νῦν ὁ Λυκόφρων ἐν Δαυνίᾳ, ἤτοι Καλαβρίᾳ, λέγει ταῦτα γενέσθαι, καὶ Αἰτωλοὺς εἶναι τοὺς συγχωσθέντας μαινωθέντας ὑπὸ Δαυνίων, καὶ ἐλθόντας ἐπὶ τῷ λαβεῖν τὸν Διομήδους κλῆρον, καὶ οὕτως ἀπατηθέντας βληθέντας εἰς ὄρυγμα γῆς τοιαύτην γὰρ τὴν ἱστορίαν λέγει· Διομήδους καταρασαμένου τὴν τῶν Δαυνίων χώραν μὴ καρποφορῆσαι ποτὲ, εἰ μὴ ὑπὸ Αἰτωλῶν ἐργάζοιτο, οἱ Δαύνιοι παραγενόμενοι εἰς Αἰτωλίαν, ἐκάλεσαν τοὺς βουλομένους αὐτῶν ἐλθεῖν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸ τοῦ Διομήδους μέρος γῆς· ἐλθόντων δὲ τῶν Αἰτωλῶν εἰς τὴν τῶν Δαυνίων χώραν, καὶ ἀπαιτούντων τὴν γῆν, οἱ Δαύνιοι λαβόντες αὐτοὺς, ζῶντας κατέχωσαν, λέγοντες, Ἀπειλήφατε τὸν κλῆρον τῆς γῆς ὑμῶν, ὃν παρ' ἡμῶν αἰτεῖτε· οὐ μόνον δὲ, [6] ἀλλὰ καὶ τὸν Διομήδους.

1058. [*] Ὅταν Σαλάγγων γαῖαν.] [*] Σάλαγγοι, καὶ Ἀγγαισοι, ἔθνη Ἰταλίας.

1059. Αἰτίζωσι.] [*] ζητῶσι· [*] παραγωγὴ, Ἀπὸ τοῦ τὸ ῥῆμα· αἰτῶ αἰτίζω, ὡς τὸ σταλάω σταλάζω.

EMENDATIONES

1 Κατοικήσοι. MSS. omnes. 2 Sic distinguunt hunc locum MSS. uterque Οὐδὲν δεινὸν πείσεται, τὴν Καρικὴν Χερρόνησον τὴν περὶ &c. [*] Hæc adjeci ex Bar. & Grav. 3 Βοηρίδην Bar. & Grav. Βοηρίδην Seld. 4 Ἄσκλην, pro Αὔσων ex Seld. Ἀσκληπιὸς enim dicitur, ab Ἄσκλης & ἤπιος, quia Asclæ salutis causa fuit; qua autem ratione ab Αὔσων & ἤπιος formari poterit, non video. 5 Περὶ, pro παρὰ, ex MSS. omnibus. 6 Ἀλλὰ, pro ἄλλα, ex emendatione Nic. Gerbelii; qui aliquid heic deesse suspicabatur. [*] Hæc adjeci ex Bar. [*] Ex Bar. Grav.

1063. Τὰ

1060 Ἐσθλῆς ἀρούρης, πῖαρ ἔγκληρον χθονός.
Τοὺς δ' ἐς [a] ἐρεμνὸν ζῶντας ὠμησταὶ τάφον
Κρύψουσι [b] κοίλοις ἐν [c] μυχοῖς [d] διασφάγος·
[e] Τοῖς δ' ἀκτέριστον σῆμα Δαυνῖται νεκρῶν
Στήσουσι, χωστῷ [f] τραχαλῷ κατηρεφές,
1065 Χώραν διδόντες, ἣν περ ἔχρῃζον λαβεῖν,
Τοῦ κρατοβρῶτος παιδὸς ἀτρέστου κάπρου.
[g] Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς [h] Τέμεσσαν [i] ἐκγόνων
Ναῦται [k] καταβλώξουσιν, ἔνθα Λαμπέτης
Ἱππωνίου [l] πρηῶνος εἰς Τηθὺν κέρας
1070 Σκληρὸν νένευκεν· ἀντὶ δὲ [m] Κρίσσης [n] ὅρων
[o] Κροτωνιᾶτιν [p] ἀντίπορθμον αὔλακα
Βοῶν ἀροτρεύσουσιν ὁλκαίῳ πτερῷ,
Πάτραν [q] Λίλαιαν, κ' Ἀνεμωρείας πέδον
Ποθοῦντες, [r] Ἀμφισσάν τε, καὶ κλεινὰς Ἄβας.

Bonæ telluris, uber soli hæreditarium.
At illos in nigrum vivos sepulcrum crudeles
Abscondent in cavis hiatus angulis:
Ipsisque carens exequiis Daunii monumentum
Statuent, aggesto lapidum cumulo contectum,
Regionem dantes, quam volebant accipere,
Filii Apri intrepidi, cerebrivori.
Nauboli posterorum nautæ
Temessam venient, ubi Lampetes,
Hipponii montis asperum cornu,
In mare vergit: & pro Crisses terminis
Crotoniam oppositam terram
Sulcatrice boum arabunt penna,
Patriam Lilæam, & Anemoreæ arva
Desiderantes, Amphisamque, & celebres Abas.

VARIANTES LECTIONES

a Ἐρυμνὸν Seld. b Κοίλαις MSS uterque. c Μυχοῖς Seld. d Διὰ σφαγὸς Bar. e Τοῖς ol. f Τραχαλῷ MSS. uterque, & alii. g Τῶν Seld. h Al. Τέμεσαν. i Al. ἐγγόνων. k Al. καταβλώξουσι. l Πρηῶνας Bar. m Κρίσσας Bar. Κρίσης Seld. n Al. ὅρον. al ὁρῶν. o Κροτωνιᾶτιν Bar Κρωτωνιάτην Seld. p Ἀντίπορθμον Bar. q Al. Λιλαίαν paroxyton. Et hanc lectionem tam in Scholiis, quam in Textu habet Bar. r Ἀμφισσάν τε Bar. aliique.

1063. Τοῖς δ' ἀκτέριστον.] οὐ γὰρ ἐκηδεύθησαν, ἤτοι ἐτάφησαν, ὡς νόμος θάπτεσθαι τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλὰ [1] ζῶντες τῷ βόθρῳ ἐχώσθησαν.

1066. Τοῦ κρατοβρῶτος παιδός.] τοῦ Τυδέως υἱοῦ, Διομήδους. Κρατοβρὼς δὲ ὁ Τυδεὺς οὕτως λέγεται. Ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ ἐτρώθη ὁ Τυδεὺς ὑπὸ Μελανίππου, τοῦ [2] Ἀστακοῦ παιδός, ἐτρώθη, ὑφ' ἧς πληγῆς ὕστερον ἀπέθανεν· ἔτι δὲ ζῶντος τοῦ Τυδέως, Ἀμφιάραος ὁ μάντις ἀνῃρηκὼς τὸν Μελάνιππον, ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τῷ Τυδεῖ, καὶ ὃς καιρίως δαμνώμενος ὑπὸ τῆς πληγῆς, διασχίσας ἐκείνου τὴν κεφαλὴν, [3] ἀπερρόφησε τὸν ἐγκέφαλον· ὅθεν λέγουσι καὶ ἐμίσησεν αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ. Ἀτρέστου κάπρου, τὸν αὐτὸν Τυδέα λέγει, διὰ τὸ [4] θῖνος, καὶ διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτὸν περιβολαίῳ τῷ τῆς Καλυδωνίου συὸς δέρματι.

1067. Τῶν Ναυβολείων δ' εἰς Τέμεσσαν.] Ναυβόλου παῖς [5] Ἴφιτος, οὗ παῖδες Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος, Φωκέων ἡγεμόνες, οἵτινες ἀνῃρέθησαν ἐν Τροίᾳ· μετὰ δὲ τὴν ἅλωσιν, οἱ σὺν αὐτοῖς περὶ τὴν Ἰταλίαν ἐξώσθησαν, καὶ ᾤκησαν τὴν Τέμεσσαν. Τέμεσσα δέ, πόλις Καλαβρίας, εὐγενῆ χαλκὸν ἔχουσα, ἥτις νῦν Τέμψα καλεῖται· ἣν ὁ Λυκόφρων οὐκ αἰδεῖται, ὁτὲ μὲν Τάμασσαν, ὁτὲ δὲ Τέμεσσαν καλεῖν. * Περὶ τοῦ Ἐγγόνου ἔγραψα πολλάκις ὡς γράφεται. *

1068. Λαμπέτης.] Ἰταλίας ἀκρωτήριον περὶ Τέμεσσαν.

1069. Ἱππωνίου.] ὄρος, καὶ πόλις Ἰταλίας. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ἔνθα Λαμπέτης, Ἱππωνίου κέρας σκληρὸν, εἰς Τηθὺν, ἤτοι εἰς τὴν θάλασσαν, νένευκε. Κέρας δέ, τὸ ἀκρωτήριον.

1070. Κρίσσα.] πόλις Φωκίδος, κληθεῖσα παρὰ Κρίσσου, τοῦ Πανοπέως ἀδελφοῦ. [6] ἔστι δὲ ἀντίπορθμος Κρότωνος, ἐπειδὴ ἡ μὲν Κρίσσα, ὥς φασιν, ἀνατολικὴ, οὐ γὰρ εἶδον αὐτήν· ἡ δὲ Κρότων, δυτική.

1072. Ὁλκαίῳ πτερῷ.] τῷ ἄκρῳ τοῦ ἀρότρου, τῇ ὕνῃ, παρὰ τὸ ἕλκειν.

1073. * Πάτραν Λιλαίαν.] * Λίλαια, καὶ Ἀνεμώρεια, καὶ Ἄμφισσα, καὶ [7] Ἄβαι, πόλεις εἰσὶ Φωκίδος. Ἀνεμώρεια δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψυχρὰν καὶ ἀνεμώδη. Φωκὶς δέ, ἀπὸ Φώκου τινὸς βασιλέως, ἢ διὰ τὸ εἶναι φώκας ἐν τῇ πλησιοχώρῳ αὐτῆς θαλάσσῃ. Ἄμφισσα δέ, οὐκ ἀμφίβολός τις οὖσα, ἔχουσα τὴν εὐφορίαν, καὶ ἐπαρκουμένην ἐν τοῖς τῆς γῆς καρποῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς τῆς θαλάσσης. ἢ ὅτι πολύπους περιώδευεν ἐξελθὼν ἐκ τῆς θαλάσσης· βασιλεὺς δὲ περιερχόμενος, καὶ ἰδὼν τὸν πολύπουν, ἔκτισε πόλιν, Ἄμφισσαν αὐτὴν προσαγορεύσας, διὰ τὸ τὸν πολύποδα ζῆν ἐν τῇ γῇ καὶ ἐν θαλάσσῃ. Ἄβαι δέ, ἢ ὑπὸ Ἄβαντός τινος, ἢ διὰ τὸ μὴ βαίνειν ἐν αὐτῇ ξένον.

EMENDATIONES

1 Ζῶντες. pro ζῶντας. ex Seld. 2 Ἀστακοῦ Bar. Ἀστάκου Seld 3 Ἀπερρόφησε, pro ἀπερρόφησεν, ex MSS. omnibus. 4 Θηρὸς lego cum MSS, omnibus. αἰθῶνος Impress absurdè, nisi putemus Heroas apris, leonibus, & id genus animalibus comparari, propter eorum imbecillitatem. 5 Ἴφιτος, pro Εὔφιτος, ex MSS. omnibus. Quæ emendatio ex Homero robur accipit, hujus enim in Bœotia v. xxv. Schedius & Epistrophus Iphiti filii dicuntur.

Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον.
Υἷες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο.

* Hoc addo ex Bar. & Grav. 6 Ἔστι δὲ ἀντίπορθμος Κρότωνος, pro ἔστι ἀντίπορθμον Κρότωνος, ex Bar. & Grav. * Hoc supplevi ex Bar. 7 Ἄβαι, pro Ἄβας. Nam Abæ, urbis nomen; Abas vero gentile est. Eandem etiam mutationem paullo infra faciam.

1075 [a] Σήταια τλῆμον, σοὶ δὲ πρὸς πέτραις μόρος	Tibi verò, misera Setæa, mors ad petras
Μίμνει δυσταίων, ἔνθα γυιόχοις πέδαις	Infelix impendet, ubi tenacibus compedibus
Οἴκτιστα χαλκείοισιν [b] ὀργυιωμένη	Æneis deligata miserrimè
Θανῇ, πυρὶ φλέξασα δεσποτῶν στόλον,	Morieris, combusta dominorum classe,
Ἐκβλητον αἰάζουσα Κράθιδος πέλας	Expositum lugens prope Crathidem
1080 Τόργοισιν αἰώρημα φοινίοις δέμας·	Corpus, vulturibus cruentis suspensum:
Σπιλὰς δ' ἐκείνη σῆς φερώνυμος τύχης	Scopulus quoque ille mare spectans
Πόντον [c] προσαυγάζουσα φημισθήσεται.	Tuæ cognominis fortunæ nuncupabitur.
Οἱ δ' αὖ Πελασγῶν ἀμφὶ [d] Μέμβλητος ῥοὰς,	Alii denique Pelasgi circa Membletis vada,
Νῆσόν τε [e] Κερνεᾶτιν [f] ἐκπεπλωκότες,	Et insulam Corsicam enavigantes,
1085 Ὑπὲρ πόρον Τυρσηνὸν ἐν Λαμητίαις	Ultra mare Tyrrhenum in Lametiis
Δίναισιν οἰκήσουσι Λευκανῶν [g] πλάκας.	Vorticibus Lucanorum tenebunt arva.
Καὶ τοὺς μὲν ἄλγη, ποικίλαι τε συμφοραὶ	Atque illos quidem labores, & calamitates variæ
Ἄνοστον αἰάζοντας [h] ἕξουσιν τύχην,	Habebunt, irreducem lugentes fortunam,
Ἐμῶν ἕκατι δυσγάμων ῥυσταγμάτων.	Infelicium nostrarum raptionum causa.
1090 Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες ἀσπαστῶς δόμους,	Sed nec qui tandem domum venerint lubentes,
Εὐκταῖον ἐκλάμψουσι θυμάτων σέλας,	Votivum lucebunt sacrificiorum jubar,
Χάριν τίνοντες [i] Κερδύλᾳ [k] Λαρυνθίῳ·	Gratiam persolventes Cerdylæ Larynthio:
Τοιαῖς δ' ἐχῖνος μηχαναῖς οἰκοφθορῶν,	Talibus Echinus fraudibus domos perdens,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Σηταία paroxyton. b Ὀργυιωμένη Bar. aliique. c Πρὸς αὐγάζουσα Seld. aliique. d Μέμβλητος Seld. e Κερνεᾶτιν Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. Κερνεᾶτιν al. f Ἐκπεπλωκότες MSS. uterque, & alii. g Πλάκας Seld. h Al. ἕξουσι sine ν finali. i Κερδύλῳ Bar. Κερδύλῳ al. k Al. Λαρυνθίῳ.

1075. Σήταια τλῆμον.] αὕτη ἡ Σήταια μία τῶν Τρῳάδων ἦν, ἥτις αἰχμάλωτος ἀγομένη, ὡς ἐγένετο περὶ Σύβαριν, συμβούλευσε τῶν λοιπῶν Τρῳάσι καταφλέξαι τὰς ναῦς τῶν δεσποτῶν, ὑποτιθεμένη αὐταῖς τὰ ἐν Ἑλλάδι μέλλοντα συμβήσεσθαι αὐταῖς κακά· καὶ τούτου γενομένου, οἱ Ἕλληνες λαβόντες αὐτὴν ἀνεσταύρωσαν, καὶ προσήλωσαν πρὸς πέτραν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ πέτρα Σήταια ἐκλήθη. καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Σήταιαν λέγει τὴν τοῦτο συμβουλεύσασαν· Ἀπολλόδωρος δὲ τὰς Λαομέδοντος θυγατέρας, [1] Αἴθυλλαν, Ἀστυόχην, καὶ Μηδεσικάστην· ὁ δὲ Πλούταρχος Ῥώμην τινα, μίαν τῶν αἰχμαλώτων, ἀφ' ἧς [2] φησί, κατά τινας, καὶ τὴν πόλιν Ῥώμην κληθῆναι· αὐτὸς δὲ ἀπὸ Ῥωμύλου τὴν πόλιν φησὶ κληθῆναι.

1076. Γυιόχοις [3] πέδαις.] τὰ τὰ γυῖα συνεχούσαις, ἤτοι τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας· γυῖα γὰρ κυρίως τὰ ἄκρα τοῦ σώματος, ὡς καὶ Ὅμηρος,

Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.

1083. Μέμβλης.] ποταμὸς Ἰταλίας πλησίον τῶν Λευκανῶν, οἵτινες εἰσὶν ἔθνος Ἰταλίας.

1084. Κερνεᾶτιν.] τὴν [4] Κύρνον νῆσον, παράγωγον ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου Κερνεᾶτιν εἶπεν. ὁ δὲ Λάμητος, ὥς φησι Φιλοστέφανος, Ἰταλίας [5] ποταμός.

1090. Οὐδ' οἱ χρόνῳ μολόντες.] εἰπὼν τοὺς ἐπὶ ξένης τεθνηκότας, καὶ ἐπιλογισάμενος καὶ ἀποδεὶς τὰ περὶ τούτων ἱστορίαν, μεταβαίνει νῦν ἐπὶ τοὺς νοστήσαντας, καὶ ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν ἀναιρεθέντας, καὶ πρῶτον περὶ Ἀγαμέμνονος λέγει. [6] Κερδύλας δὲ, καὶ Λαρυνθίας, ἐπώνυμα τοῦ Διός.

1093. Τοιαῖς δ' ἐχῖνος.] ὁ ἐχῖνος ζῷον ἐπὶ πανοῦργον, ὁ

EMENDATIONES.

1 Αἴθυλλαν, pro Αἴθιλλαν, ex Bar. & Grav. 2 Φησί, pro φασί ex MSS. omnibus. 3 Πέδαις, pro πέδαις, ex MSS. utroque, & Lycophronis textu. 4 Κύρνον Bar. & Grav. Κύρνον Ed. Bas. Κύρνον Ed. Steph. 5 Ποταμός, pro πόλις ex Bar. & Grav. Confer Lycophronis textum. 6 Κερδύλας δὲ καὶ Λαρυνθίας, pro Κερδύλα δὲ Λαρυνθίῳ, ex Bar. nisi quod Ego δὲ adjeci.

καλούμενος

	Greek	Latin
	[a] Παρμιολίξει τὰς ἀλεκτόρων πικρὰς	Transversas aget acerbas Gallorum
1095	Στεγνουμένας ὄρνιθας· [b] οὐδὲ ναυφάγοι	Tectivoras Gallinas: neque navivoræ
	Λήξουσι πένθους δυσμενεῖς φρυκτωρίαι,	A luctu cessabunt inimicæ faces,
	Πτόρθου [c] διαρραισθέντος, ὃν νεοσκαφὲς	Interfecto Ramo, quem recens effossum
	Κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμνης στέγος.	Teget quondam in agris Methymnæ tectum.
	Ο μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς [d] δυσεξόδους	Unus quidem in lavacris inobservabiles
1100	Ζητῶν [e] κελεύθους αὐχενιστῆρος βρόχου,	Laquei collaris quærens vias,
	Εν ἀμφιβλήστρῳ σωπεπαργνωμένος	Implicitus in everriculo
	Τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ [f] κροσσωτοὺς ῥαφάς·	Cæcis investigabit manibus fimbriatas suturas.
	Θερμὴν δ' ὑπαὶ λουτρῶνος ἀρνεύων στέγην,	Calidum porrò balnei subiens operimentum,
	Τιβῆνα καὶ κύπελλον ἐγκάρῳ ῥανεῖ,	Cortinam & operculum irrigabit cerebro
1105	Τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον [g] εὐθήκτῳ μέσον·	Percussus acuta securi summum caput medium:
	Οἰκτρὰ δὲ πέμφιξ Ταίναρον πτερύξεται,	Tum anima misera Tænarum volitabit,
	Λυπρὰν λεαίνης εἰσιδοῦσ' οἰκουρίαν.	Acerbum Leænæ experta ministerium.

VARIANTES LECTIONES.

a Al. παρβυχολίξει. b Οὐδὲν Seld. c Διαρραισθέντος Bar. d Δυσεξόδους MSS. uterque. e Al. κελεύθους. f Κροσσωτὰς Bar. κορυντὰς al. g Εὐθήκτῳ Julius Pollux Onomastic. Videsis Commentarium meum.

καλούμενος ἀκανθόχοιρος, ὃς προγινώσκων τοὺς μέλλοντας πνεῖν ἀνέμους, ἀποφράττει τὸ πρὸς τὸ μέλλον πνεῖν μέρος τῆς χηλιᾶς αὐτοῦ, [1] ὑπανοίγει δὲ τὸ ἕτερον· ἀνερχόμενος δὲ καὶ πρὸς τὰς ἀμπέλους κατασείει τὰς ῥᾶγας, καὶ κατελθὼν κυλίεται περὶ τὰς ῥᾶγας, καὶ ἐμπείρων πάσας τῇ ἀκάνθαις [2] αὐτοῦ, πρὸς τὴν οἰκείαν ἀπάγει καλιάν· καὶ τὸ ὄφει δὲ ἀντιμάχεται, καὶ ἀναιρεῖ τοῦτον· εἰ δὲ λίαν μέγας ὁ ὄφις ἐστὶ, συναναιροῦνται ἀμφότεροι· βλέπων γὰρ ὄφις τοῦτον βαδίζοντα, σύρεται ὡς καταφάγῃ τοῦτον λαβών· ὁ δὲ γνοὺς, ἑλίσσεται δίκην σφαίρας, καὶ τῇ ἀκάνθαις ἐμπλακέντα τὸν ὄφιν ἀνελὼν, σώζεται· εἰ δὲ μέγας ἐστὶν ὁ ὄφις, κἂν νεκρωθῇ παρεὶς τῇ ἀκάνθαις, συναναιρεῖ καὶ τὸν ἐχῖνον αὐτὸν, μὴ δυνάμενον διατεμεῖν τὰς πλεκτάνας· καὶ τ' ἄλλα δὲ πανοῦργος ὁ ἐχῖνος ἐστὶν, ὡς καὶ ἡ παροιμία φησὶ,

Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Οθεν τὸν Παλαμήδους πατέρα Ναύπλιον, διὰ τὸ πανοῦργον, ἐχῖνον καλεῖ· Παλαμήδης γὰρ συστρατεύσας τοῖς Ελλησι, σοφὸς καὶ συνετὸς διαφέρων, φθόνῳ Οδυσσέως διεβλήθη, ὡς βουλόμενος προδοῦναι τοῖς Τρωσὶ τοὺς Ελληνας, καὶ ἀνῃρέθη· ὅθεν Ναύπλιος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ [3] τοὺς Ελληνας ἀμυνόμενος, ἐν Ελλάδι διατρίβων, παρεσκεύασε μοιχευθῆναι τὰς γυναῖκας τῶν ἐν Τροίᾳ, Κλυταιμνήστραν Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν Κομήτῃ, τῷ Σθενέλου· ἐν Ιθάκῃ τοὺς μνηστῆρας παρεσκεύασεν, ἐν Κρήτῃ Λεῦκον, τὸν τῷ Τάλω, ἔπεισεν ἀντᾶραι καὶ ἀνελεῖν τὴν Ιδομενέως γυναῖκα Μήδειαν, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ· καὶ περὶ τὸν Καφηρέα ποιήσας φανὸν, ὑποστρέφοντας δὲ αὐτοὺς ἀνεῖλε, * ὡς ἐπόθεν ἔγραψα πλατυτέρως.*

1094. Αλεκτόρων.] ὁμολέκτρων, συζύγων· ἢ διὰ τὸ μάχιμον ἀλέκτορας λέγει τοὺς Ελληνας, μεταφορικῶς.

1095, 1096. Ορνιθας.] ὄρνιθας νῦν λέγει τὰς τῶν Ελλήνων γαμετάς. Στεγανόμους δὲ, τὰς ἐν οἴκῳ νεμομένας, ἢ τὰς τοὺς οἴκους τῶν ἀνδρῶν νεμηθείσας καὶ φθειρούσας. * Ναυφάγοι φρυκτωρίαι] τὸν περὶ τὸν Καφηρέα, ἤτοι τὸν Ξυλοφάγον, λέγει φανὸν, ὅπου πολλαὶ νῆες ἀπώλλοντο.*

1097. Πτόρθου διαρραισθέντος.] τοῦ Παλαμήδους πόρθον, διὰ τὸ ἀκμαῖον καλεῖ ἐν Λεοντίμνῳ δὲ, ὄρει τῆς Μηθύμνης, ὁ Παλαμήδης τέθαπται· ἡ δὲ Μήθυμνα, μία πόλις ἐστὶ τῆς πεντάπολεως Λέσβου· ἔχει γὰρ ἡ Λέσβος πόλεις, Πύῤῥαν, Μήθυμναν, Ερεσὸν, Μιτυλήνην, καὶ Αντισσαν.

1099. Ο μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα.] ἐπειδὴ δέδωκεν αὐτῷ ἡ Κλυταιμνήστρα χιτῶνα [4] ἔξοδον μὴ ἔχοντα μήτε χειρῶν, μήτε τραχήλου.

1103, 1104, 1105. Θερμὴν στέγην.] φησὶ τὸν τόπον, ἔνθα ἐστὶν ὁ λουτρών. Τιβῆνα δὲ, τὸν τρίποδα. Κύπελλον δὲ, τὸ ἀγγεῖον τοῦ τρίποδος. Λουτρῶνος δὲ, τῆς πυέλου. Σκέπαρνον δὲ, τὸν πέλεκυν. Κόγχον δὲ, [5] ὀστοῦν τοῦ ἐγκεφάλου κογχοειδές. Εγκάρῳ.] τῷ ἐγκεφάλῳ.

1106. Πέμφιξ.] ψυχή. Ταίναρον.] ἀκρωτήριον Λακωνικῆς, ἔνθα φασὶ κάθοδον εἶναι ᾅδου.

EMENDATIONES.

1 Ὑπανοίγει δὲ τὸ ἕτερον· ἀνερχόμενος, καὶ πρὸς τὰς Impress. &c. ubi perversa interpunctione confusa sunt omnia. Nostra lectio est ex MSS. utroque petita. 2 Αὐτοῦ, pro αὐτῷ, ex MSS. omnibus 3 Τοὺς Ελληνας ἀμυνόμενος pro τοῖς Ελλησιν ὀμόσας, ex Seld. Nam ἀμύνω dativo junctum, est defendo, accusativo autem, ulciscor. Αμύνω, τὸ βοηθῶ· οἷον ἀμύνω σοι, βοηθῶ σοι. Αμύνομαί σε, ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι καὶ κολάζω σε. Thavorinus. * Ex Bar. & Grav. * Hæc ex iisdem deprompsi. Quinetiam eadem paullo post occurrunt in Seld. In Bar. autem pro λέγει φανὸν, scribitur λέγουσι, & isti φ aliquis γ superposuit. 4 Εξοδον μὴ ἔχοντα μήτε χειρῶν, μήτε τραχήλου lego cum MSS. omnibus. Nam Agamemnon dicitur à Clytæmnestra in balneo interfectus, dum tunicam indueret, quæ nec colli, nec manuum exitus haberet. Εξοδον μὴ ἔχοντα, μήτε χεῖρας, μήτε τραχήλους, Impress. 5 Ὀστοῦν, τὸν [illegible], Impress.

[a] Ἐγὼ δὲ [b] δροίτης ἄγχι κείσομαι πέδῳ,	Ego autem juxta labrum in solo jacebo,
[c] Χαλυβδικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένη·	Chalybico vulnerata ense:
1110 Ἐπεί με, πεύκης πρέμνον, ἢ στύπος δρυὸς	Siquidem mihi, ceu pinus truncum, quercusve stipitem
Ὅπως τις [d] ὑλοκουρὸς, ἐργάτης ὀρεὺς,	Frondator aliquis, montanus opifex,
Ῥήξει πλατὺν τένοντα, καὶ μετάφρενον,	Latas rumpet cervices, atque dorsum,
Καὶ [e] πᾶν λακίζουσ' ἐν φοναῖς ψυχρὸν δέμας	Totumque lacerans cædibus corpus frigidum
Δράκαινα διψὰς, κἀπιβᾶσ' [f] ἐπ' αὐχένα,	Vipera dipsas, pedemque collo imponens,
1115 Πλήσει γέμοντα θυμὸν ἀγρίας χολῆς,	Explebit animum crudeli plenum ira,
Ὡς κλεψίνυμφον, κοὐ δορύκτητον γέρας	Tanquam adulteram, nec belli præmium
[g] Δύσζηλος [h] ἀστένακτα τιμωρουμένη·	Æmula sine gemitu ulciscens:
Βοῶσα δ' οὐ κλύοντα [i] δεσπότην πόσιν,	Vocans autem non audientem Dominum maritum,
[k] Θεύσω [l] κατ' ἴχνος [m] ᾐωρημένη πτεροῖς.	Curram post tergum alis sublata.
1120 Σκύμνος δὲ πατρὸς κῆρα μαστεύων φόνου,	Post Catulus paternam noxam cædis persequens,
Εἰς σπλάγχν' ἐχίδνης [n] αὐτόχειρ βάψει ξίφος,	In Viperæ intestinis manu sua tinget ensem,

VARIANTES LECTIONES.

a Ἐγὼ δ' Bar. b Al. δρύτης. c Χαλυβικῷ Bar. d ὑλοκουργὸς Bar. Et hic Codex versus hos interpunctione sic variavit,

——————— ἐργάτης ὀρεὺς

Ῥήξει πλατὺν ———————

e Al. σπαλακίζουσ'. f Επαυχένα una voce Seld. ἐπ' αὐχένα al. g Al. δύζηλος. h Ἀντιβαίνει Etymologici Auctor, quam lectionem Scholiastas quosdam Græcos amplexos fuisse tradit Canterus. i Δεσπότου Bar. k Miror audaciam prioris Interpretis, qui hæc ad Clytæmnestram refert, ideoque Θεύσει pro Θεύσω ausus est reponere; quum & sensus huic repugnet, & Scriptorum testimonia longe alio vergant. Canterus. l Al. κατ' ἴχνος. m Ἠερμαμένη Bar. aliique. n Αὐτόχειρ Seld.

1108, 1109. Ἐγὼ δὲ δροίτης.] δροίτη, κυρίως, ἡ ξύλινος πύελος, ἤτοι σκάφη· νῦν δὲ ἡ πύελος, ἡ δεξαμενή. Ἐγὼ δὲ, φησὶν ἡ Κασσάνδρα, πλησίον τῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος πυέλου ἀναιρεθήσομαι. ἀλλ' [1] οὗτος μὲν σὺν τοῖς λοιποῖς πᾶσι νέοις ἐν λουτρῶνι φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀγαμέμνονα, Ὅμηρος δὲ ἐν τραπέζῃ ὑπ' Αἰγίσθου πρὸς εὐωχίαν κληθέντα. Χαλυβδικῷ.] Χάλυβες, Σκυθικὸν ἔθνος, παρ' οἷς ἐστι σίδηρος ἄριστος. Χαλυβδικῷ εἶπεν Αἰολικῶς· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ ὄχον, [2] ὄγχον φασὶ, καὶ τὸ Χαλυβικὸν, Χαλυβδικὸν, καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα. Κνώδοντι.] νῦν πελέκει· κυρίως δὲ, πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον, παρὰ τὸ προσκναίειν ὀδόντι. Ἐγὼ δὲ δροίτης.] ἡ σύνταξις οὕτως· Ἐγὼ δὲ ἄγχι τῆς δροίτης κείσομαι ἐν τῷ πέδῳ, συγκοπεῖσα τῷ ξίφει τοῦ πελέκεως, ἐπεὶ καὶ ἐφ' οὗ ἡ δράκαινα ἡ διψὰς Κλυταιμνήστρα ῥήξει καὶ κόψει τὸν πλατὺν τένοντα, καὶ τὸ μετάφρενον ἐμὲ καὶ ἐμοῦ, ὅπως καὶ ὥσπερ τις ὑλοτόμος ἐργάτης, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ῥήσσει καὶ κόπτει πεύκης πρέμνον, ἢ στύπος δρυὸς, καὶ ἐπεὶ πλήσει καὶ πληρώσει τὸν θυμὸν αὐτῆς γέμοντα ἀγρίας χολῆς. πῶς δὲ πληρώσει; ἐπιβᾶσα ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐμοῦ ἡ δύσζηλος τιμωρουμένη καὶ τιμωροῦσα πολυστένακτα, ἢ δίχα στεναγμοῦ καὶ ἐλέους, ὡς κλεψίνυμφον καὶ [3] μοιχαλίδα, καὶ οὐκ αἰχμάλωτον.

1113.[4] Καὶ πᾶν λακίζουσα.] σχίζουσα. Τινὲς δὲ Παλλακίζουσα φασὶν, ἵν' ᾖ, ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη.

1114. Δράκαινα διψάς.] ἀντὶ τοῦ ἡ ἔχιδνα· λέγει δὲ τὴν Κλυταιμνήστραν· εἶδος δὲ ἀντὶ εἴδους εἶπε, [5] δράκαιναν καὶ διψάδα ἀντὶ ἐχίδνης· ὡς γὰρ ἡ ἔχιδνα μετὰ τὸ μιγῆναι ἀναιρεῖ τὸν ὁμόζυγον, καὶ οἱ παῖδες τὴν μητέρα πεφόνευνται, οὕτως καὶ ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ Ὀρέστης τὴν Κλυταιμνήστραν. περὶ δὲ ἐχιδνῶν Νίκανδρος φησὶν οὕτως,

[6] Θουρὰς ἀμὺξ ἐμφῦσα κάρην ἀπέκοψεν ὁμεύνου·
[7] Οἱ δὲ πατρὸς λώβην μετεκίαθον αὐτίκα τυτθοὶ
[8] Γεινόμενοι ἔχιες, ἐπεὶ διὰ μητρὸς [9] ἀραιὴν
Γαστέρ' [10] ἀναβρώσαντες, ἀμήτορες ἐξεγένοντο.

καὶ ἡ διψὰς ὄφις ἐστί· τῷ δηχθέντι δὲ ὑπ' αὐτῆς δίψος ἄσχετον ἐγγίνεται, ὡς [11] πίνοντα διαρρήγνυσθαι· ὅθεν καὶ ὄνομα ἐκλήθη διψάς.

1120. Σκύμνος δὲ πατρός.] ἡ ἱστορία [12] δήλη, καὶ νῦν ἐξέθη. Κῆρα φόνου.] περιφραστικῶς τὸν θάνατον λέγει.

EMENDATIONES.

1 Οὗτος, pro οὕτως, ex MSS. omnibus. 2 Ὄγχον MSS. uterque. 3 Μοιχαλίδα, pro μοιχίδα, ex MSS. utroque. 4 Hæc Ego sic emendavi, & supplevi ope MSS. Codd. quæ prius mutila & imperfecta hoc modo exstabant, καὶ πᾶν λακίζουσα φασὶν, ἵν' ᾖ, ὡς παλλακίδα τιμωρουμένη. Cætera deerant in Impressis Codicibus. 5 Δράκαιναν posui, pro δράκαινα. 6 Θουρὰς pro Θηρὰς ex Bar. & Grav. Θουρὰξ Seld. 7 Οἱ δὲ πατρὸς λώβην μετεκίαθον Seld. Et Impressi etiam habent μετεκίαθον. Ego μετεκίαθον pono ex Bar. & Grav. 8 Γεινόμενοι Ed. Bas. γινόμενοι al. Lectio nostra est ex Grav. 9 Ἀραιὴν, pro ἀραιὰν, ex Bar. & Grav. Impressi Codd. comma ponunt post ἀραιήν. 10 Ἀναβρώσαντες Seld. ἀναβρώσαντες Bar. corrupte uterque. 11 Πίνοντα, pro πίνοντι, ex MSS. omnibus. 12 Δήλη, pro δηλοῦται, ex Bar. & Grav.

1122. Καιὸ

Κακὸν μίασμ' ἔμφυλον ἀλθαίνων κακῷ.	Malum piaculum gentile malo expians.
Ἐμὸς δ' ἀκοίτης, δμωΐδος νύμφης ἄναξ,	Meus deinde Maritus, captivæ dominus ſponſæ,
Ζεὺς Σπαρτιάταις [a] αἱμύλοις κληθήσεται,	Jupiter à Spartanis argutis vocabitur,
1125 Τιμὰς μεγίστας Οἰβάλου τέκνοις λαχών.	Summos honores ab Oebali poſteris conſequens.
Οὐ μὴν ἐμὸν νώνυμνον ἀνθρώποις σέβας	Jam nec mea inter homines obſcura gloria
Ἔσαι, μαρανθὲν αὖθι [b] ληθαίῳ σκότῳ·	Erit, obliterata oblivionis tenebris:
Ναὸν δέ [c] μοι τεύξουσι Δαυνίων [d] ἄκροι	Sed mihi templum ædificabunt apud Salpes ripas
Σάλπης παρ' ὄχθαις, οἵ τε Δάρδανον πόλιν	Dauniorum principes, Dardanique oppidi
1130 Ναίουσι, λίμνης ἀγχιτέρμονες ποτῶν.	Incolæ, paluſtribus aquis affines.
Κοῦραι δὲ παρθένειον ἐκφυγεῖν ζυγὸν	Virgines autem cum nuptiale declinare jugum
[e] Ὅταν θέλωσι, νυμφίους ἀρνούμεναι,	Voluerint, ſponſos recuſantes
[f] Τοὺς Ἑκτορείαις ἠγλαϊσμένους κόμαις,	Hectorea ſuperbos. coma,
Μορφῆς ἔχοντας [g] σίφλον, ἢ μῶμαρ γένους,	Formæ præditos turpitudine, vel generis macula,
1135 Ἐμὸν περιπλέξουσιν ὠλέναις βρέτας,	Meam ulnis amplectentur ſtatuam,
Ἄλκαρ μέγιστον κτώμεναι νυμφευμάτων,	Remedium nuptiarum habituræ maximum,
[h] Ἐρινύων ἐσθῆτα καὶ ῥέθους βαφὰς	Furiarum veſtem & faciei tincturam
[i] Πεπαμέναι θρόνοισι φαρμακτηρίοις.	Coloribus adeptæ medicatis.

VARIANTES LECTIONES.

a Αἰμύλοις cum tenui MSS. uterque. b Al. λιθαίῳ. c Al. μέν. d Al. ἄκρως. e Ὅτ' ἂν θέλωσι Seld. f Τοῖς, Ἑκτορείοις Seld. τοὺς Ἑκτορείοις al. g Σίφλον Seld. σίμφλον al. h Al. Ἐριννύων. i Πεπαμμέναι Bar. quod habuit etiam Seld. Sed in hoc aliquis μ illud prius ſdeletorio ſigno notavit.

1122. Κακὸν μίασμ' ἔμφυλον.] κατὰ τὴν παροιμίαν, Κακῷ τὸ κακὸν ἰώμενος, Ὀρέστης τὸν φόνον τῆς μητρὸς τῇ μητροκτονίᾳ, ὅθεν καὶ ἐμάνη.

1123. Ἐμὸς δ' ἀκοίτης.] τὸ σχῆμα ἀπόδοσις· οἰκείως γὰρ, τὸ μὲν ἀκοίτης πρὸς τὸ νύμφης ἀποδίδοται· τὸ δὲ ἄναξ, πρὸς τὸ δμωΐδος.

1124. Ζεὺς Σπαρτιάταις.] οἱ Λακεδαιμόνιοι [1] ἱδρύσαντο Ἀγαμέμνονος Διὸς ἱερὸν εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. Οἰβάλου δὲ τέκνα, τοὺς Λακεδαιμονίους ἔφη· ὡς καὶ Ἡσίοδος,

Χαίρετε Λυγκῆος φυλή. ———

ὥσπερ εἴ τις τυχὸν εἴποι Ἀλεξάνδρου παῖδας τοὺς Ἀλεξανδρεῖς· Οἰβάλου γὰρ κατά τινας Τυνδάρεως καὶ λοιποὶ, οἵτινες προεῖχον τῶν [2] Λακώνων· κατὰ δὲ ἑτέρους Κυνόρτου καὶ Γοργοφόνης ὑπῆρχε Τυνδάρεως, καὶ οἱ αὐτοῦ ἀδελφοί. Αἱμύλους τοὺς Λάκωνας φησὶν, ὡς ψεύστας καὶ δολίους, ὥς φησι καὶ Εὐριπίδης,

Σπάρτης ἔνοικοι δόλια βουλευτήρια.

1128. Ναὸν [3] δέ μοι.] Κασσάνδρας ἱερὸν ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ, ὅπερ ἱδρύσαντο οἱ προέχοντες τῶν Δαυνίων εἰς τιμὴν αὐτῆς· ἔστι δὲ πλησίον Σάλπης λίμνης. καὶ Δάρδανος, κατά τινας, πόλις Ἰταλίας· ἐγὼ δὲ τοὺς Δαρδανίους ἔθνος [4] εὗρον, οἰκοῦν ὑπέρ τε Ἰλλυριῶν καὶ Μακεδόνων, καὶ ὁ Δάρδανος πόλις ἐκεῖ ἐστίν.

1131. Κοῦραι δὲ παρθένειον.] αἱ κόραι, φησὶ, τῶν Δαυνίων, ἐὰν μὴ θέλωσι γαμηθῆναι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτῶν, ἢ διὰ δυσμορφίαν, ἢ διὰ δυσγένειαν, καταφεύγουσιν εἰς τὸ ἐμὸν τέμενος, [5] χρίονται τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα [6] φαρμάκοις, καὶ μέλαιναν ἐσθῆτα ἐνδυσάμεναι, καὶ περιπλέξασαι τὰς χερσὶ τὸ ἐμὸν βρέτας, ἤτοι τὸ ξόανον, οὕτω παρθένοι διαμένουσι. Βρέτας δὲ, κυρίως τὸ τοῦ ἀνθρώπου εἴδωλον· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ οἱονδήποτε εἴδωλον.

1133. Ἑκτορείοις κόμαις.] Ἑκτόρειος κόμη, ὁ τὰ ὄπισθεν καθειμένα ἔχουσα, τὰ δὲ ἔμπροσθεν κεκαρμένα, ὥς φησιν ὁ Λυκόφρων ἐνταῦθα. Πλούταρχος δὲ λέγει, ὅτι Θησεὺς ἐλθὼν εἰς Δελφοὺς ἦλθε, καὶ τὴν τῆς πρώτης ἡλικίας κόμην τῷ Ἀπόλλωνι καθιέρωσε, τὴν ἐμπροσθίαν μόνην κείρας, τὴν δὲ ὄπισθεν μακρὰν καὶ ἄκαρτον ἐάσας· καὶ τῆς κουρᾶς τὸ εἶδος ταύτης πρῶτος Ἄβαντες ἐμιμήσαντο, ὡς καὶ Ὅμηρος περὶ τούτων φησὶ,

Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο [7] θοοὶ ὄπιθεν κομόωντες.

ἐνταῦθα δὲ ὁ Λυκόφρων ἴσως τὴν Κασσάνδραν εἰσάγει περὶ τοῦ Ἕκτορος τὴν τοιαύτην κόμην Ἑκτορείαν καλοῦσαν, ὡς καὶ τοῦ Ἕκτορος οὕτω κομῶντος.

1134. Μῶμαρ.] ὁ μῶμος, ὡς εἶδαρ, ἄλκαρ, εἶλαρ.

1137, 1138. Ἐρινύων ἐσθῆτα.] τρεῖς εἰσὶν Ἐριννύες, Τισιφόνη, Μέγαιρα, Ἀληκτὼ, τιμωρητικαὶ τῇ δυνάμει, μέ-

EMENDATIONES.

1 Ἱδρύσαντο, pro ἱδρύσαντες, ex Seld. & Grav. 2 Λακώνων, pro Λυκίων, ex MSS. omnibus. 3 Δέ μοι pro δ' ἐμὴν, ex MSS. utroque, & Lycophronis textu. 4 Εὗρον, pro εἰρών, ex MSS. omnibus. 5 Χρίονται, pro τῷ χρίεσθαι, ex Bar. & Grav. 6 Φαρμάκοις, pro φαρμάκῳ, ex Bar. & Grav. 7 Θοοὶ ὄπιθεν, pro θεοὶ ὄπισθεν, ex Homeri Bœotia. Θοοὶ ὄπιθε Seld.

[a] Κείναις ἐγὼ δηναιὸν [b] ἄφθιτος θεὰ	Ab illis ego virgiferis mulieribus
1140 Ῥαβδηφόροις γυναιξὶν αὐδηθήσομαι.	Immortalis Dea diu vocabor.
Πένθος δὲ πολλαῖς παρθένων τητωμένας	Luctum contrà multis mulieribus egenis
Τάξω γυναιξὶν αὖθις, αἳ στρατηλάτην	Virginum rursus præbebo, quæ ducem
[c] Ἀθεσμόλεκτρον, Κύπριδος λῃστὴν θεᾶς,	Incestum, Cypriæ prædonem Deæ,
[d] Δαρὸν στένουσαι, κλῆρον εἰς ἀνάρσιον	Diu gementes, in crudelem sortem
1145 Πέμψουσι παῖδας ἐστερημένας γάμων.	Mittent puellas nuptiarum expertes.
Λάρυμνα, καὶ [e] Σπέρχεις, καὶ Βοάγριε,	O Larymna, Sperchee, Boagrie,
Καὶ [f] Κῦνε, καὶ Σκάρφεια, καὶ [g] Φαλωριάς,	Cyne, Scarphea, Phalorias,
Καὶ [h] Ναρύκειον ἄστυ, καὶ Θρονίτιδες	Urbs Narycea, Thronitides
Λοκρῶν [i] ἀγυιαί, καὶ Πυρνάθιοι νάπαι,	Locrenses vici, Pyranthii saltus,
1150 Καὶ πᾶς Ὀδοιδόκειος [k] Ἰλέος δόμος·	Totaque Hodœdocea Oilei domus;
Ὑμεῖς ἐμῶν ἕκατι [l] δυσσεβῶν γάμων	Vos mearum causa nuptiarum impiarum
Ποινὰς Γυγαίᾳ [m] τίσετ' Ἀγρείσκᾳ θεᾷ,	Pœnas Gygææ dabitis Agresti Deæ,
Τὸν χιλίωρον τὰς ἀνυμφεύτους χρόνον	Millenario innuptas tempore
Πάλου βραβείαις γηροβοσκοῦσαι κόρας,	Sortis constitutionibus educantes virgines,
1155 Αἷς ἀκτέριστος [n] ἐν ξέναις τάφος	Quarum exsequiis carens peregrinum sepulcrum
Ψάμμῳ κλύδωνος [o] λυπρὸς [p] ἐκλυθήσεται,	Triste maris æstu dissipabitur,

VARIANTES LECTIONES.

a Κείναις δ' ἐγὼ *Sold.* b Ἄφθιτος *Seld.* c Ἀθεσμόλεκτρον *MSS.* uterque. d Versus hos sic distinguit *Seld.* Δαρὸν στένουσαι κλῆρον εἰς ἀνάρσιον. Πέμψουσι — e Σπερχεῖ oxyton. *MSS.* uterque, & alii. f Κῦνε *Bar.* aliique g Φαλωρίας *Bar.* h Ναρύκιον *Bar.* i Ἀγυιαὶ *Seld.* k Ἰλέως al. Οἰλέως maluit *Canterus*, cujus Adnotationes consulendæ. l Δυσσεβῶν *Seld.* m Τίσετ' *MSS.* uterque. τείσετ' al. n Ἐν ξέναις ξένος *Bar.* o Λυπρὸς *Bar.* p Ἐκκλυσθήσεται *Bar.* ἐκκλυσθήσεται *Seld.* quas lectiones uterque in *Scholiis* retinent. ἐκκλυσθήσεται al.

λουσαι δὲ τὴν θεάν, ὅθεν καὶ τὰς μελαίνας ἐσθῆτας Ερινύων φορῶν· αἱ δὲ τῶν Δαυνίων γυναῖκες μέλαιναν ἐσθῆτα φοροῦσι, καὶ τὰς [1] ὄψεις βάπτονται πυῤῥῷ χρώματι, ὥς φησι Τίμαιος, ταινίας τε πλατείας εἰσὶν ὑπεζωσμέναι, ὑποδεδεμέναι τὰ κοῖλα ὑποδήματα, καὶ ῥάβδον κατέχουσι. Θεῤῥοὺς δέ, τοὺς κάπηλεις· τὰ γὰρ βάμματα φαρμακικά.

1141. Πένθος δὲ πολλαῖς.] Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ περὶ τὰς [2] Γυραίας ναυαγήσαντος, καὶ [3] ταφέντος ἐν Τρέμωνι, χοιρίῳ τῆς Δήλου, οἱ Λοκροὶ μόλις σωθέντες ἦλθον εἰς τὰ οἰκεῖα· φθορὰ δὲ καὶ λοιμὸς μετὰ τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα, διὰ τὴν εἰς Κασσάνδραν ἀθέμιτον μίξιν Αἴαντος· ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς ἱλάσκεσθαι Ἀθηνᾶν τὴν ἐν Ἰλίῳ ἐπὶ ἔτη χίλια, δύο παρθένους πέμποντας ἐπὶ κλήρῳ καὶ [4] λαχούσας· πεμπομένας δὲ αὐτὰς συναπαντῶντες οἱ Τρῶες εἰ κατέχον, ἀνῄρουν, καὶ καίοντες ἀκάρποις καὶ ἀγρίοις ξύλοις τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἀπὸ Τράρωνος, ὄρους τῆς Τροίας, τὴν σποδὸν εἰς θάλασσαν ἔῤῥιπτον, καὶ πάλιν οἱ Λοκροὶ ἑτέρας ἔστελλον· εἰ δέ τινες ἐκφύγοιεν, ἀνελθοῦσαι λάθρα εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερόν, ἱέρειαι ἐγίνοντο· ἔσαιρον γὰρ αὐτό, καὶ ἔραινον· τῇ δὲ θεῷ οὐ προσήρχοντο, οὔτε τοῦ ἱεροῦ ἐξήρχοντο, εἰ μὴ νύκτωρ· ἦσαν δὲ κεκαρμέναι, μονοχίτωνες, καὶ ἀνυπόδετοι. πρῶται δὲ τῶν Λοκρίδων παρθένων Περίβοια καὶ Κλεοπάτρα ἀφίκοντο, καὶ πρῶτα μὲν τὰς παρθένους, εἶτα βρέφη ἐνιαύσια μετὰ τῶν τροφῶν αὐτῶν ἔπεμπον οἱ Λοκροί· χιλίων δὲ ἐτῶν παρελθόντων μετὰ τὸν [5] Φωκικὸν πόλεμον [6] ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας, ὥς φησι Τίμαιος ὁ Σικελός, μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος.

1146. Λάρυμνα.] πόλις Θεσσαλίας· τινὲς Λάρισσαν καλῶς λέγει Λάρυμναν. Σπερχειός, ποταμὸς Θεσσαλίας, ὃς νῦν [7] Σαλαμβρεία καλεῖται. Βοάγριος, ποταμὸς Λοκρίδος· συνόρει* γὰρ* τῇ Θεσσαλίᾳ ἡ Λοκρίς.

1155. Αἷς ἀκτέριστος.] εἴρηται ὅτι φονευόμεναι παρὰ τῶν Τρώων αἱ Λοκρίδες, ἀκάρποις ξύλοις ἐκαίοντο, καὶ ἡ σποδὸς

EMENDATIONES.

1 Ὄψεις, pro ὄψεις, ex *MSS.* omnibus. 2 Γυραίας, pro γυρίας, ex emendatione *Nic. Gerbelii.* 3 Ταφέντος, pro τραφέντος, ex *Grav.* Nam supra dixit Cassandra Ajacem eò loci sepultum esse. 4 Λαχούσας, pro λαχεῖν, ex *MSS* omnibus. 5 Τρωικὸν *Bar.* & *Grav.* 6 Ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας, pro ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας, ex *MSS.* omnibus. 7 Σαλαμβρία *Bar* & *Grav.* * Ex *Seld.*

αὐτῶν

[a]Ὅταν [b]ἀκάρποις [c]γυῖα συμφλέξας φυτοῖς	Quando sterilibus membra sarmentis comburens
Ἥφαιστος, εἰς θάλασσαν [d]ἐκβράσῃ σποδὸν	Vulcanus, excutiet in mare cinerem
Τῆς ἐκ λόφων [e]Τράρωνος ἐφθιτωμένης.	Perditæ ex collibus Traronis.
1160 Ἄλλαι δὲ νύκτωρ ταῖς θανουμέναις ἴσαι	At aliæ nocte morituris pares
[f]Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς ἵξονται [g]γύας,	In Sithoniæ filiæ regiones pervenient,
Λαθραῖα [h]κἀγκέλευθα [i]παπταλώμεναι,	Per occultas speculantes semitas,
Ἕως ἂν εἰσθρέξωσιν Ἀμφείρας δόμοις,	Donec ad Amphiræ confugiant ædem,
Λιταῖς Σθενείαν ἱκέτιδες [k]γουνούμεναι·	Precibus Robustam supplices adorantes:
1165 Θεᾶς δ' [l]ὀφελτρεύσωσι [m]κοσμοῦσαι πέδον,	Deæque verrent ornando templum,
Δρόσῳ τε [n]φοιβάσωσιν, ἀστεργῆ χόλον	Aquisque purgabunt, implacidæ iræ
Ἀστῶν φυγοῦσαι· πᾶς γὰρ Ἰλιεὺς ἀνὴρ	Civium elapsæ: quivis enim Trojanorum
Κόρας δοκεύσει, πέτρον ἐν χεροῖν ἔχων,	Puellas observabit, saxum in manu tenens,
Ἢ φάσγανον κελαινόν, ἢ ταυροκτόνον	Vel ensem nigrum, vel tauricidam
1170 Στερρὰν κύβηλιν, ἢ [o]Φαλακραῖον κλάδον,	Validam securim, vel Phalacræum baculum,

VARIANTES LECTIONES.

[a] Ὅτ' ἂν *Seld.* [b] Al. ἀκαίροις, & deinde φυλοῖς. [c] Γύα *Impressa* quædam edit. [d] Ἐκβράσῃ pal. [e] Τράρωνος reposuit *Josephus Scaliger*, quem sequi malle se profitetur *Canterus.* [f] Al. Σιθῶνος. [g] Al. γύας. [h] Κἀγκέλευθα *Bar.* eandemque lectionem in *Scholiis* tuetur, ubi etiam cum eo consentit *Seld.* [i] Παπταλωμένη *Seld.* πεπταλωμένη *Bar.* eandemque lectionem in *Scholiis* habet. [k] Γουνούμεναι *Seld.* [l] Ὀφελτρεύσωσι al. ὀφελτρεύουσι *Etymologici* Auctor. ὀφελτρεύουσι *Bar.* [m] Κοσμοῦσαι πέδον, Δρόσῳ τε φοιβάσωσιν abest à quodam *Impress.* [n] Φοιβάσουσι *Bar.* [o] Φαλακραῖον *Seld.*

αὐτῶν εἰς θάλασσαν ἐξέπλυτο. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτω· Αἱ ξέναι Λοκρίων ἐν ξένῃ ψάμμῳ ἄκτιστοι καὶ ἄταφοι λυπηρῶς ταφῆς ἐλκυσθήσονται, ἤτοι ἐκριφήσονται, ὑπὸ τοῦ κλύδωνος.

1157. Ὅταν ἀκάρποις.] ἐξύλοις.

1159. Τῆς ἐκ λόφων Τράρωνος.] συνέβη μετὰ τὸ τὰς Λοκρίδας συλλαμβάνεσθαι διαφθαρείσας ἐπί τινος λόφου τῆς Τροίας, καλουμένου Τράρωνος· εἶτα τοὺς Λοκροὺς τὸ μὴ θάψαι, συνέπεσε δὲ, καὶ μηκέτι πέμπειν τὰς παῖδας, δοκοῦντας πεπληρῶσθαι τὸν τῶν χιλίων χρόνον· ὁ δὲ χρησμὸς οὐκ εἶχε χρόνον ὡρισμένον, ἀλλὰ ἀντὶ τῆς ἀδικίας τῆς Κασάνδρας ἐδήλου στέλλειν δύο κόρας· ἀκαρπίας δὲ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς θυσίας καταλαβούσης πάλιν τὰς Λοκρίδας, ἔπεμπον οὐκέτι δύο, ἀλλὰ μίαν· εἰρήκασιν γὰρ δοκοῦντες τὴν τιμωρίαν.

1160. Ἴσαι.] καὶ μακρὸν, καὶ βραχὺ δίχθὶν, ἐκ λυμαίνεται τὸ στίχον, * ὡς πολλάκις εἰρήκειν. *

1161. Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς γύας.] [1] εἰς τὸ Ῥοίτειον· ἀπὸ δὲ τοῦ Ῥοιτείου τὴν ὅλην Τροίαν ἐδήλωσεν· Σιθῶνος γὰρ, τοῦ Θρακῶν βασιλέως, καὶ [2] Ἀγχιρόης τῆς Νείλου, θυγατέρες Παλλήνη, καὶ Ῥοιτεία· ἀφ' ὧν ἡ, τε Παλλήνη, πόλις Θράκης, καὶ τὸ Ῥοίτειον, τόπος ἐν Τροίᾳ· ὁ δὲ Σιθὼν υἱὸς ἦν Ἄρεος.

1162. Λαθραῖα κἀγκέλευθα.] καλακρύφους ὁδοὺς [3] περιβλέπουσαι ἐδεδίεσαν γὰρ, ὡς ἔφην, μὴ ἀναιρεθῶσιν ὑπὸ Τρώων· ἀπεχθάνοντο γὰρ τοῖς Τρωσὶ, καὶ [4] ἰδίως ἤλθοντο παρεχωρημένας αὐτὰς ἐκ Λοκρίδος, λίθους ἔχοντας καὶ [4] ξίφη ἐπιξῆσαι αὐταῖς, ὅθεν ἐν νυκτὶ εἰσήρχοντο εἰς τὸν ναόν. Τὸ δὲ [5] Παπταλώμεναι ἀδεῶς Λυκοφρονείως ἐλέχθη· Ἱππώνακτος γάρ ἐστιν ἡ λέξις, καὶ δηλοῖ τὸ περιβλέπουσαι· ἀλλ' ἐκεῖνος παμφαλῶσι, τὸ ἰδεῖν λέγει, ὁ παπταλῶσι, ὥσπερ νῦν φησὶν οὗτος· ἀεὶ δὲ τὸ τέλος * μέλλει * μακρὸν εἶναι.

Κύψαι κυψαλέαν ἄγχι παμφαλώμενος.

τοιούτῃ γοῦν ἀδείᾳ χρώμενος, πῶς οὐκ ἂν ἀεὶ ὃ βούλοιτο μετρικῶς γράψαι.

1165. Ὀφελτρεύσωσι.] σαρώσουσι· σαρὸν γὰρ, καὶ ὄφελτρον, καὶ ὄφελλα, καὶ ὄφελμα, ὁ σκοῦπα λέγεται· καὶ τοῦτο Ἱππώναξ φησὶν,

[6] Ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τεοῖσι μάρτυσιν,
Ὅπως τὴν ἔρπιν ὁ [7] σκότος κατοιλείσαι,
Ἄνθρωπον εὗρεν τὴν στέγην ὀφέλλοντα·
Οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα τὴν θύραν κρούσας.

1166. * Φοιβάσωσι.] πλυνοῦσι· φοίβη γὰρ ἀλληγορικῶς τὸ ὕδωρ ἐστίν. *

1168. Πέτρον ἔχων.] ἢ τόδε, ἢ τόδε· [8] τοιούτοις γὰρ οἱ Τρῶες ὡπλισμένοι τὰς Λοκρίδας ἐξεδέχοντο, ὅπως αὐτὰς ἀνέλωσι· νόμος γὰρ ἦν τοῖς Τρωσὶν, ἐπαινεῖν τοὺς τῶν Λοκρίδων φονέας· εἰ δέ τις ἔθαψεν αὐτὰς, ἐτιμωρεῖτο μεγάλως.

1170. Στερρὰν κύβηλιν.] ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει, ἐπειδὴ τὸ ἐν Κυβέλλοις, πόλει Φρυγίας, τιμᾶσθαι· οὗτος δὲ

EMENDATIONES.

* Ex *Bar.* & *Grav.* [1] Εἰς τὸ Ῥοίτειον, ἀπὸ δὲ τοῦ Ῥοιτείου, pro εἰς τὸ Ῥοίτειον, ἀπὸ δὲ τοῦ Ῥοιτίου, ex *MSS.* utroque. Rhœteum enim dictum esse illud Trojani agri promontorium, vel pueris notum. Paullo post etiam Ῥοιτεία posui, pro Ῥοιτία, ope *MSS.* utriusque. [2] Ἀγχιρόης *Bar.* & *Grav.* [3] Περιβλέπουσαι, pro παραβλέπουσαι, ex *Grav.* Ea enim voce paullo post utitur. [4] Ξίφη, pro ξύλα, ex *Seld.* & *Lycophronis* textu. [5] Παπταλώμεναι, pro πεπταλωμέναι. * Ex *Grav.* [6] Hos versus, ultimo excepto, supra castigavi, & digessi in ordinem. [7] Σκότος *Grav.* * Hæc ex penu *Barocciano* & *Graviano* deprompsi. [8] Τοιούτοις, pro τούτοις, ex *MSS.* omnibus.

τὸν

Μαιμῶν [a] κορέσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου.	Gestiens manum sitibundam cæde satiare.
Δῆμος δ' ἀνατεὶ τὸν κτανόντ' ἐπαινέσει,	Populus autem impunè homicidam laudabit,
Τεθμῷ χαράξας τοὐπιλώβητον γένος.	Lege proscribens perniciosam gentem.
Ὦ μῆτερ, ὦ δύσμητερ, οὐδὲ σὸν κλέος	O Mater, infelix mater! ne tuum quidem nomen
1175 Ἄπυστον ἔσται· Περσέως δὲ παρθένος,	Erit ignobile: nam Persei Filia,
Βριμὼ, Τρίμορφος, θήσεταί σ' [b] ἐπωπίδα,	Brimo, Triformis, te faciet canem,
[c] Κλαγγαῖσι [d] ταρβήσουσαν ἐννύχοις βροτοὺς,	Clangoribus territuram nocturnis homines,
Ὅσοι μεδούσης Στρυμόνος Ζηρυνθίας	Quicunque Strymonis Reginæ Zerynthiæ
[e] Δείκηλα μὴ [f] σέβουσι λαμπαδουχίαις,	Statuam non colunt lampadum gestationibus,
1180 Θύσθλοις Φεραίαν ἐξακούμενοι θεάν.	Sacrificiis Pheræam placantes Deam.
Ψευδήριον [g] δὲ νησιωτικὸς στόνυξ	Cenotaphium verò scopulus insularis
Πάχυνος ἕξει [h] σεμνὸν, ἐξ ὀνειράτων	Pachyni venerandum habebit, è somniis
Ταῖς δεσποτείαις ὠλέναις ὠγκωμένον,	Aggestum herilibus manibus,
Ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν ἐκτερισμένης	Qui juxta ripas miseræ fundet libamina,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. κορέσαι. Vide Scholia. b Ἐπωπίδα alii cum tenui, alii cum aspero spiritu pingunt, quem quidem Ego malim. c Κλαγγαῖσι Bar. γλαγγαῖσι Seld. d Ταρβήσουσαν Bar. aliique. ταρβοῦσαν al. ταρμύσουσαν al. e Al. δίκηλα. f Σέβουσι Bar. aliique. g Al. γε. h Σεμνὸς Bar. aliique.

τὸν πέλεκυν· Φαλακραῖον κλάδον.] ξύλον ἐκ τῆς Φαλάκρας· τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια Ἴδης, Πέργαμος, Λεκτὸν, Γάργαρον, καὶ Φαλάκρα, ἀφ' ἧς τὰ δόρατα εἶχον οἱ Τρῶες.

1171. Μαιμῶν.] κυρίως αἵματος ἐπιθυμῶν, αἱμῶν, καὶ προσθήκῃ τοῦ μ, μαιμῶν. Κορέσαι.] δύο βραχέα εἰς δευτέραν χώραν ποίας ἀδείας ἐστὶν, οὐκ οἶδα· ἐγὼ δὲ ἀπορήσας διὰ τὸ μὴ εὑρίσκειν αὐτόθι τινὰ ποιητικὸν τρόπον τὸν ὀκλείνοντα αὐτὸ, δύο σσ ἔγραψα, ὡς ἔθος τῶν ἡρωϊκῶν, ἵν' ᾖ Αἰολικόν.

1172. Δῆμος δ' ἀνατεί.] ἡ σύνταξις * οὕτως. * Ὁ δὲ δῆμος, τῶν Τρώων δηλονότι, τὸν κτανόντα τὸ ἐπιλώβητον γένος, τὰς Λοκρίδας, ἐπαινέσει ἀνατεὶ, ἐν τεθμῷ καὶ νόμῳ τοῦτο χαράξας, δηλονότι τὸ ἐπαινεῖσθαι τὸν φονεύσαντα Λοκρίδα τινὰ, καὶ μὴ ὑφορᾶσθαι βλάβην τινὰ οἰκτροῦ.

1175. Περσέως δὲ παρθένος.] ἡ Ἑκάτη· καὶ τοῦτο τῆς ἀδείας ἐστὶ τοῦ Λυκόφρονος, τὴν Πέρσου Περσέως καλεῖν, ὅπως ἀπαρτίζοιτο τὰ μέτρα· ὁ γὰρ Ἡσίοδος τὴν Ἑκάτην Πέρσου καὶ Ἀστερίας φησὶ θυγατέρα, οὐ Περσέως· ὁ δὲ μὲν Πέρσευς τοῦ νεωτέρου, ἀλλὰ Πέρσου παλαιοῦ, ὃς ἦν παῖς [1] Εὐρυβίας καὶ [2] Κρειοῦ, τῶν Οὐρανοῦ παίδων· ὁ δὲ Πέρσου γυνὴ Ἀστερία, παῖς ἦν Κοίου καὶ Φοίβης· ὁ Κοῖος δὲ, καὶ ἡ Φοίβη, Οὐρανοῦ παῖδες.

1176. Βριμώ.] ἡ αὐτὴ ἡ Ἑκάτη, ὅτι [3] Ἑρμῆς ἐν κυνηγεσίῳ βιάζοντος αὐτὴν ἐνεβριμήσατο, καὶ ὅπως ἐπαύθη· καὶ ἡ Περσεφόνη Βριμὼ λέγεται· δοκεῖ δὲ ἡ αὐτὴ εἶναι Ἑκάτῃ καὶ Περσεφόνῃ. Τρίμορφος.] τρικέφαλος, ἢ παρ' ὅσον μετέχει οὐρανοῦ, καὶ γῆς, καὶ ᾅδου. Ἐπωπίς.] δασέως μὲν ἡ ἀκόλουθος καὶ ὀπαδὸς· ψιλῶς δὲ, ἡ ἐπισκοποῦσα καὶ [4] βλέπουσα, παρὰ τὰς ὦπας· ὀπωπίδα δὲ ἀκόλουθον τῆς Ἑκάτης φησὶ τὴν Ἑκάβην, ὅτι, καθάπερ λέγουσιν, ἡ Ἑκάβη [5] κύων γέγονε, διὰ τὸ λίθοις ἀναιρεθῆναι, καὶ τῇ Ἑκάτῃ δέ φασι κύνας μελαίνας [6] φοβερὰς ἕπεσθαι.

1178. Μεδούσης Στρυμόνος Φεραίας.] Ἑκάτη ἑτέρα Φεραίας, τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, κἀκ τοῦ Διὸς τεχθεῖσα, ἐν τριόδοις ἐξερρίφη. βουκόλοι δὲ [7] Φέρητος εὑρόντες αὐτὴν, ἀνέθρεψαν· ὅθεν ἐν ταῖς τριόδοις αὐτῇ τὰς θυσίας ἐποίουν. Φεραίαν δὲ, τὴν ἐν Φεραῖς τιμωμένην· Φέρης γάρ τις ἔκτισε πόλιν Φερὰς, ἥτις νῦν [8] Σαῦρα καλεῖται· καὶ Καλλίμαχος περὶ τῆς Ἀρτέμιδος φησὶν,

[9] Πότνια, Μουνυχίη, λιμενοσκόπε, χαῖρε Φεραίη.

ἡ αὐτὴ δέ ἐστιν Ἄρτεμις καὶ ἡ Ἑκάτη.

1179. Δείκηλα.] εἰκόνας, ἀγάλματα· κυρίως δὲ τὰ τοῦ Διὸς ἴκελα, δεικηλά τινα ὄντα, καὶ δίκηλα.

1181. Νησιωτικὸς στόνυξ.] ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας ἐστὶ, καλεῖται δὲ Πάχυνος, ἔνθα κενοτάφιον Ὀδυσσεὺς ἱδρύσατο τῇ Ἑκάβῃ, δειματούμενος ὑπ' αὐτῆς ἐν τῇ νυκτὶ, διὰ τὸ πρῶτον κατάρξαι αὐτὸν τοῦ καταλεύσματος, τοῦ ὑφ' Ἑλλήνων εἰς αὐτὴν γεγονότος· τρία δὲ ἀκρωτήρια Σικελίας, Πάχυνος, Πελωρὶς, καὶ Λιλύβαιον.

1182, 1183, 1184. Ῥείθρων Ἑλώρου πρόσθεν.]

EMENDATIONES.

* Ex Bar. & Grav. 1 Εὐρυβίας edit. Bas. & Seld. Ἀρχβίας Grav. item Bar. qui ita legit hunc locum, Ἀρχβίας· ἀμφοῖν τῶν &c. Ceterum Ego ex eo τῶν posui, cum τοῦ haberent Impress. repugnante constructione. 2 Κρειοῦ Seld. 3 Ἑρμῆ & βιάζοντος, pro Ἑρμῆν & βιάζοντα, ex Bar. & Grav. 4 Βλέπουσα, παρὰ τὰς ὦπας lego, ope MSS. omnium. Βλέπουσα τὰς τὰς ὦπας Impress. absurde. 5 Κύων γέγονεν λίθοις ἀναιρεθεῖσα Seld. 6 Φοβερὰς, pro φοβερὸς, ex Bar. & Grav. 7 Φέρητος φεραίας εὑρόντες Impress. Ego φεραίας delevi, auctoritate MSS. omnium. 8 Σαῦραι MSS. omnes. 9 Sic emendavi hunc versum ex Callimachi Hymno in Venerem v. CCLIX. Ἄρτεμι μουνυχίη λιμένος σκοπὲ χαῖρε φεραίη Impress. Ἄρτεμι μουνυχίη λιμενοσκοπὲ Seld. Ἄρτεμι μουνυχίη, & deinde φεραίη Bar. μουνυχίη habet etiam Grav.

1185 Ὃς δὴ πὰρ' ἀκταῖς [a] τλήμονος ῥοιβεῖ χοὰς,	Ante fluenta Helori sepultæ,
Τριαύχενος μήνιμα δειμαίνων θεᾶς,	Tricervicis iram formidans Deæ,
Λευστῆρα πρῶτον οὕνεκα ῥίψας πέτρον,	Quoniam primum lapidatorem projiciens lapidem,
Ἄδῃ κελαινῶν θυμάτων ἀπάρξεται.	Nigra Plutoni auspicabitur sacra.
Σὺ δ', ὦ ξύναιμε, πλεῖστον ἐξ ἐμῆς φρενὸς	Jam tu, Frater, plurimum ex animo mihi
1190 Στερχθεὶς, μελάθρων ἕρμα, καὶ πάτρας ὅλης,	Dilecte, fulcrum ædium, totiusque patriæ,
Οὐκ εἰς [b] κενὸν κρηπῖδα φοινίξεις φόνῳ	Non frustrà solum cæde cruentabis
Ταύρων, ἄνακτι τῷ Ὀφίωνος θρόνων	Taurorum, regi thronorum Ophionis
Πλείστας ἀπαρχὰς θυμάτων δωρούμενος·	Plurimas offerens victimarum primitias:
Ἀλλ' [c] ἄξεταί σε πρὸς [d] γενεθλίαν πλάκα,	Sed in natalem te ducet terram,
1195 Τὴν ἐξόχως Γραικοῖσιν [e] ἐξυμνουμένην·	Eximiè Græcis celebratam:

VARIANTES LECTIONES.

a Al. τλήμων. b Καρὸς κρηπῖδα Bar. eandemque lectionem in *Scholiis* retinet. c Ἐξάξει σε Bar. d Al. γενεθλίαν. e Ἐξυμνημένην MSS. uterque, & alii.

1 πλησίον τῶν ῥείθρων τοῦ Ἑλώρου, ποταμοῦ Σικελίας, τῷ τλήμονι Ἑκάβῃ ἐποίει χοὰς Ὀδυσσεύς· ὁ δὲ ποταμὸς ὁ Ἕλωρος ἔσχετο ὄνομα ἀπό τινος βασιλέως Ἑλώρου, κλύσαντος γεφύραν ἐν αὐτῷ μεγάλην. ἢ Ἕλωροι τινὲς ἐπορεύοντο πρὸς τὸ Ἄργος, καὶ ἐδόθη χρησμὸς αὐτοῖς, μὴ περάσαι τὸν ἀνώνυμον ποταμόν· οἱ δὲ ἀλογήσαντες τοῦ χρησμοῦ ἀπήρχοντο· προσεγγίσαντες δὲ αὐτῷ, ἔπλεον μετὰ τῶν ἵππων, καὶ ἄφνω ὑπὸ ὕδατος ἀπεπνίγησαν, καὶ ἔσχε ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν. Ἐξ ὀνειράτων.] οὔτε ἀπὸ τοῦ ὄναρ εὐθείας εἶπεν, οὔτε ἀπὸ τοῦ ὄνειρον· ὀνειράτων γὰρ ἦν ἡ γενική, ἢ ὀνείρων· ἀλλ' ἀπὸ εὐθείας τῆς λεγούσης τὸ ὀνείρατον, ὡς τὸ προσώπατον· ὡς καὶ [2] παρ' Ὁμήρου ἔχει·

Μειδιόων βλοσυροῖσι [3] προσώπασι. ——

ἀπὸ γοῦν τῆς τοιαύτης εὐθείας ἡ γενικὴ λέγεται προσωπάτων, καὶ ὀνειράτων. Δεσποτείαις ὠλέναις.] τῆς τοῦ Ὀδυσσέως χερσίν, Ἑκάβης γὰρ δεσπότης Ὀδυσσεὺς γέγονεν, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ἐν Τρῳάσιν,

[4] Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν.

1186. Τριαύχενος.] τῆς Ἑκάτης, ἣν ἄνω τρίμορφον λέγει.

1191. Οὐκ εἰς κενὸν κρηπῖδα.] οὐ μάτην αἱμάξεις τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν τοῦ βωμοῦ ἐν τῷ αἵματι, τῶν θυσιῶν δηλονότι ταύρων καὶ ταυρικῶν θυμάτων, πλείστας ἀπαρχὰς δωρούμενος τῷ Διΐ, τῷ ἄνακτι καὶ βασιλεῖ τῶν Ὀφίωνος θρόνων· πρὸ γὰρ Κρόνου καὶ Ῥέας, Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμη, ἡ τοῦ Ὠκεανοῦ, τῶν θεῶν ἐβασίλευον, οὓς Τιτᾶνας καλοῦσι· Κρόνος δὲ τὸν Ὀφίωνα καταβαλών, Ῥέα δὲ τὴν Εὐρυνόμην καταπαλαίσασα, καὶ ἐμβαλοῦσα τῷ Ταρτάρῳ, τῶν θεῶν ἐβασίλευσαν· οὓς πάλιν ὁ Ζεὺς ταρταρώσας, ἔσχε τὸ κράτος, ὃ πρότερον μὲν Κρόνος αὐτὸς εἶχε καὶ Ῥέα, πρὸ αὐτῶν δὲ Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμη· ὅθεν ἄνακτα τὸν Δία φησὶ τῆς βασιλείας Ὀφίωνος καὶ Εὐρυνόμης.

1194. Ἀλλ' ἄξεταί σε πρὸς γενεθλίαν πλάκα.] φασὶν ὅτι λοιμοῦ καταλαχόντος τὴν Ἑλλάδα, ἔχρησεν ὁ θεὸς, τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ κείμενα ἐν Ὀφρυνίῳ, τόπῳ τῆς Τροίας, μετενεγκεῖν ἐπί τινα πόλιν Ἑλληνίδα ἐν τιμῇ μὴ μεταχοῦσαν τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατείας. οἱ δὲ Ἕλληνες εὑρόντες τὰς ἐν Βοιωτίᾳ Θήβας μὴ στρατευσαμένους ἐπὶ Ἴλιον, ἐνεγκόντες τὰ τοῦ ἥρωος λείψανα, ἔθεντο περὶ τὴν Οἰδιποδείαν κρήνην ἐν Θήβαις. Γενεθλίαν δὲ πλάκα, τὰς Θήβας λέγει, ὅτι κατά τινας ὁ Ζεὺς ἐν Θήβαις ἐτέχθη, καὶ τὰς Μακάρων νήσους ἐν Θήβαις φασὶν εἶναι· καὶ τὴν μὲν Διὸς γέννησιν, οἱ μὴ εἰδότες τίς ἐστιν ὁ Ζεύς, οἱ μὲν ἐν Κρήτῃ, οἱ δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ, ὁ δὲ Λυκόφρων ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας φησίν, ἔνθα καὶ ἐπιγέγραπται τάδε,

Αἱ δ' εἰσὶ Μακάρων νῆσοι, [5] τόθι περ τὸν ἄριστον
Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, Ῥέη τέκε τῷδ' ἐνὶ χώρῳ.

τοῖς δὲ εἰδόσιν ὅτι Δῖοι πάντες οἱ βασιλεῖς καὶ θεοὶ λέγονται, οὐ καινὸν δόξει, καὶ ἐν Κρήτῃ, καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ ἐν Θήβαις, καὶ ἐν ἑτέροις μυρίοις τόποις εἶναι γεννήσεις βασιλέων, καὶ ἐπιγράμματα· τοῦ δὲ οὐρανοῦ Διὸς ἡ γέννησις ἐν τῷ οὐρανῷ, ὥσπερ καὶ τοῦ νοὸς Διὸς ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ· οὕτως ὁ εἰδὼς τοὺς βασιλεῖς πάντας Δίας καὶ θεοὺς καλουμένους, οὐ ξενισθήσεται τούτων πολλὰς πατρίδας εὑρίσκων καὶ ἐπιγράμματα· ὡς καὶ ὁ γινώσκων, ὅτι Τυφὼν ἐστι πᾶσα πυρὸς ἀνάδοσις, οὐ ξενισθήσεται [6] παρά τισι μὲν εὑρίσκων τοῦτον ἐν Κιλικίᾳ τυφόμενον, παρά τισι δὲ ἐν Σικελίᾳ, καὶ τοῖς Ἀρίμοις ὄρεσι, [7] παρ' ἐνίοις δὲ ἀλλαχοῦ· εἰ δὲ [8] θυμικόν τινα δαίμονα τοῦτον δοκήσει, ξενισθήσεται πάντως ἐν διαφόροις τόποις τοῦτον ἀκούων τυφόμενον, ὥσπερ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια εὑρίσκων οὕτως. Μακάρων δὲ νήσους τὰς Θήβας ὁ ἐπιγραμματογράφος ὠνόμασε, κολακικῶς εἰκάζων τὰς Θήβας [9] νήσοις Μακάρων· αἱ γὰρ Θῆβαι νῆσος οὐκ εἰσί. Θεῶν δὲ βασιλέα ἐκεῖνον εἶπε, τουτέστι βασιλέων βασιλέα· θεοὶ γὰρ καὶ οἱ βασιλεῖς, ὡς ἔφημεν, λέγονται. αἱ δὲ τῶν Μακάρων νῆσοι ἐν τῷ Ὠκεανῷ κεῖνται, περὶ ὧν [10] μετὰ μικρὸν ἐρῶ.

EMENDATIONES.

1 Πλησίον τῶν ῥείθρων τοῦ Ἑλώρου, pro πλησίον τοῦ Ἑλώρου τῶν ῥείθρων, ex *Bar.* 2 Ὁμήρου *Grav.* 3 Προσώπασι, pro προσώπατοισι ex *Grav.* & *Hom.* Iliad. η'. v. ccxii. 4 Sic emendavi hunc versum *Euripidis*, ope *MSS.* Codd. Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχεν ἄναξ δούλην σε ἔχειν *Impress.* 5 Τ' ὅθι *Bar.* & *Grav.* 6 Παρά τισι μὲν εὑρίσκων τοῦτον ἐν Κιλικίᾳ τυφόμενον, παρά τισι δὲ ἐν Σικελίᾳ, καὶ τοῖς Ἀρίμοις lego, ope *MSS.* Nam Typhonem gigantem θεομάχον, alii in Sicilia, alii in Cilicia, alii denique in Arimis pœnas dare fabulantur. παρά τισι μὲν εὑρίσκων τοῦτον ἐν Σικελίᾳ τυφόμενον, παρά τισι δὲ ἐν Σικελίᾳ, καὶ τοῖς Ἀρίμοις ὄρεσι *Impress.* 7 Παρ' ἐνίοις lego, pro παρ' ἐνίοις, ex *Grav.* 8 Μυθικόν τινα *MSS.* omnes. 9 Νήσοις, pro νήσους, ex *Seld.* 10 Μετὰ μικρόν, pro κατὰ μικρόν, ex *MSS.* utroque.

1196.

Ὅπου [a] σφε μήτηρ ἡ πάλης ἐμπείραμος, — Ubi Mater ipsum luctæ perita,
Τὴν πρόσθ᾽ ἄνασσαν ἐμβαλοῦσα Ταρτάρῳ, — Priorem Reginam injiciens Tartaro,
Ὠδῖνας ἐξέλυσε λαθραίας γονῆς, — Dolores exsolvit occulti partus,
Τὰς παιδοβρῶτις ἐκφυγοῦσ᾽ ὁμευνέτου — Puerivoras effugiens Conjugis
1200 Θοίνας ἀσέπτους· οὐδ᾽ [b] ἐπίανεν βορᾷ — Epulas impias: nec satiavit cibo
Νηδὺν, τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας πέτρον, — Ventrem, vicarium deglutiens lapidem,
Ἐν [c] γυιοκόλλοις σπαργάνοις [d] εἱλιγμένον, — Fasciis membra vincientibus involutum,
Τύμβος γεγὼς κένταυρος ὠμόφρων σπορᾶς. — Sepulcrum factus prolis Centaurus crudelis.
Νήσοις Μακάρων [e] δ᾽ ἐγκατοικήσεις μέγας — In Beatorum igitur insulis habitabis magnus
1205 Ἥρως, ἀρωγὸς λοιμικῶν τοξευμάτων· — Heros, pestiferarum vindex sagittarum:
Ὅπου σε πεισθεὶς Ὠγύγου σπαρτὸς λεὼς, — Quò te satus Ogygi populus obtemperans

VARIANTES LECTIONES.

a Al. σφι. b Ἐπίανε Seld. c Al. γυιοκόλλοις. d Εἱλιγμένον al. εἰλυμένον MSS. uterque, & eandem lectionem in Scholiis retinent. e Δ᾽ omittunt nonnulli Impress.

1196. Ὅπου σφε μήτηρ.] αἱ μὲν ἱστορίαι ἐλέχθησαν, ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Ὅπου σφὲ καὶ αὐτὸν τὸν Διὸς ἡ μήτηρ Ῥέα * ἐμπειρος τῆς * πάλης ἐξέλυσε τὰς ὠδῖνας τῆς λαθραίας γονῆς, τὴν [1] πρόσθ᾽ ἄνασσαν Εὐρυνόμην ταρταρώσασα. Τὸ δὲ Σφὲ ἀντὶ τοῦ αὐτὸν, ἀντίπτωσίς ἐστιν. Πάλης [2] ἐμπείραμος.] ἡ Ῥέα, διὰ τὸ καταπαλαῖσαι Εὐρυνόμην, καὶ ταρταρῶσαι. Τὰ δὲ τῆς τεκνοφαγίας τοῦ Κρόνου, καὶ ἡ κρυφία γονὴ τοῦ Διὸς, καὶ ὁ καταποθεὶς ὑπὸ Κρόνου ἀντ᾽ αὐτοῦ λίθος, πάντα δῆλα καὶ ἰδιώταις.

1200. Οὐδ᾽ ἐπίανε βορᾷ.] * ἡ σύνταξις· * οὐδ᾽ ἐπίανε καὶ ἐκόρησε τὴν νηδὺν ἐν τῇ βορᾷ ὁ ὠμόφρων Κένταυρος, ἤγουν ὁ Κρόνος, ὁ γεγὼς καὶ γενόμενος τύμβος τῆς σπορᾶς τῶν τέκνων αὐτοῦ. [3] πῶς δὲ οὐκ ἐπίανε τὴν νηδύν; ἐκλάψας καὶ καταπιὼν, κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐστὶ τῶν κυνῶν· τίνα καταπιών; τὸν [4] ἀντίποινον τοῦ Διὸς πέτρον, εἰλημένον καὶ ἐντετυλιγμένον ἐν σπαργάνοις γυιοκόλλοις, ἤτοι τοῖς κολλῶσι καὶ σφίγγουσι τὰ γυῖα, καὶ τὰ μέλη· [5] τὰ γὰρ σπάργανα καὶ συγκολλᾷ, καὶ σφίγγει τὰ τῶν βρεφῶν μέλη. Τύμβον καὶ τάφον σπορᾶς καὶ τῶν τέκνων τὸν Κρόνον λέγει, ὅτι τοὺς ἰδίους παῖδας ἤσθιε, μαθὼν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γῆς, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὅτι ὑπό τινος τῶν αὐτοῦ παίδων τῆς βασιλείας ἐκεκβληθήσεται. Κένταυρον δὲ τὸν αὐτὸν καλεῖ, ὅτι ἵππῳ ὁμοιωθεὶς, ἐμίγη Φιλύρᾳ, τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὶ, καὶ ἐγέννησε Χείρωνα τὸν Κένταυρον· μόνος γὰρ τῶν Κενταύρων ὁ Χείρων ἐκ Κρόνου ἐγεννήθη, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες Κένταυροι παῖδές εἰσιν Ἰξίονος καὶ Νεφέλης. Νήσους δὲ Μακάρων, τοὺς τὰς Θήβας λέγει, πλανηθεὶς ἐξ ὧν εἴπομεν ἐπιγράμματος, εἶπον δὲ ἀνωτέρω, ὅτι καὶ ὁ τὸ ἐπίγραμμα γράψας οἶδε μὴ εἶναι τὰς Θήβας νήσους Μακάρων, κολακικῶς δὲ τοῦτο φησίν· αἱ γὰρ Μακάρων νῆσοι παρ᾽ Ὠκεανὸν βαθυδίνην, κατά τε Ἡσίοδον, Ὅμηρον, Εὐριπίδην, Πλούταρχον, Δίωνα, Προκόπιον, Φιλόστρατον, καὶ λοιπούς· περὶ γὰρ τὸν Ὠκεανόν ἐστιν ἡ Βρεττανία νῆσος, μεταξὺ τῆς τε ἐν δύσει κειμένης Βρεττανίας, καὶ Θούλης τῆς πρὸς ἀνατολήν. λέγουσι δὲ τὰς τῶν ἀποθνησκόντων ψυχὰς ἐκεῖσε διακομίζεσθαι· παρὰ γὰρ τὴν ἀκτὴν τοῦ Ὠκεανοῦ, τῇ πρὸς τὴν Βρεττανίαν ταύτην νῆσον, ἰχθυοθῆραι ἄνθρωποι κατοικοῦσιν, ὑπήκοοι μὲν Φράγγοις, φόρον δὲ μὴ τελοῦντες αὐτοῖς, διὰ τὸ διαπέμπειν τὰς τῶν τελευτώντων ψυχὰς, ὥς φασιν. οὗτοι γὰρ ἀπελθόντες [6] ἐν ταῖς τῶν ἑαυτῶν οἰκίαις περὶ ἑσπέραν καθεύδουσιν· ἀρασσομένων δὲ μετὰ μικρὸν αἰσθάνονται τῶν θυρῶν, καὶ φωνῆς ἀκούουσιν ἐπὶ τὸ ἔργον καλούσης αὐτούς· ἀναστάντες δὲ, πρὸς τὸν αἰγιαλὸν βαδίζουσιν, οὐκ εἰδότες ποία ἄγει αὐτοὺς ἀνάγκη. ὁρῶσι δὲ ἀκάτους παρεσκευασμένας, ἀλλ᾽ οὐ τὰς αὐτῶν, κενὰς μέντοι ἀνθρώπων, ἐν αἷς εἰσελθόντες κωπηλατοῦσι, καὶ αἰσθάνονται βάρους τῶν πλοίων, ὡς ἐξ ἐπιβατῶν, οὐδένα δὲ ὁρῶσι. ῥοπῇ δὲ μιᾷ καταίρουσιν εἰς τὴν Βρεττανίαν νῆσον, μόλις ὅτε χρῶνται ταῖς ἰδίαις ἀκάτοις νυχθημέρῳ καταίρειν δυνάμενοι· καταίροντες δὲ πρὸς τὴν νῆσον, πάλιν οὐδένα ὁρῶσι, φωνῆς δὲ ἀκούουσι τῶν ἔνθεν ὑποδεχομένων τοὺς αὐτῶν ἐπιβάτας, ἀπαριθμούντων αὐτοὺς καὶ πατρόθεν καὶ μητρόθεν, ἔτι δὲ καὶ ἐξ ἀξίας, καὶ τέχνης, καὶ ὀνόματος τὸν καθ᾽ ἕνα καλούντων. εἰ δὲ τοῦτον ἐκεῖθεν ἀποφορτισάμενοι, πάλιν ἐλαφροτέροις τοῖς σκάφεσι μιᾷ ῥοπῇ πρὸς τὰς [7] οἰκίας αὐτῶν ὑποστρέφουσιν. ἐκ τούτου πολλοὶ ἔδοξαν εἶναι τὰς Μακάρων νήσους ἐκεῖσε, καὶ τοὺς ἀποβεβιωκότας ἐκεῖσε διαπεραιοῦσθαι.

1206. Ὠγύγου σπαρτὸς λεώς.] Ὤγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Θηβῶν, ἀφ᾽ οὗ καὶ Ὠγύγιαι πύλαι ἐν Θήβαις· ἐκ τούτου δὲ καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον Ὠγύγιον φασὶ, διὰ τὸ πολὺ [8] αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαιότατον. ὁ δὲ Ὤγυγος υἱὸς ἦν Ποσειδῶνος καὶ [9] Ἀλίστρας. Λύκος δὲ ἐν τῷ περὶ Θηβῶν ἱστορεῖ. "Μετὰ τὸν
" κατὰ Δευκαλίωνα, Ζεὺς μιγεὶς [10] Ιοδάμᾳ τῇ Τιθωνοῦ τοῦ
" Ἀμφικτύονος, γεννᾷ Θήβην, ἣν δίδωσιν Ὠγύγῳ, ἀφ᾽ οὗ
" Ὠγυγία ἡ Θήβη." Ἄλλος δὲ πάλιν ἱστορικὸς λέγει, ὡς Ζεὺς Θήβῃ μιγεὶς Αἰγύπτιον γεννᾷ, οὗ θυγάτηρ Κάρχη, ἀφ᾽ ὧν ἥ τε τῆς Αἰγύπτου πόλις Θῆβαι ἐκλήθη, καὶ ἡ Καρχηδὼν

EMENDATIONES.

* Hoc adjeci ex Bar. & Grav. 1 Πρόσθ᾽ pono, pro πρὸς θ᾽. 2 Ἐμπείραμος, pro ἐμπειρος ex Bar. Grav. & Lycophronis textu. * Ex MSS. omnibus. 3 Πῶς δὲ οὐκ ἐπίανε τὴν νηδύν, ἐκλάψας καὶ καταπιών; Impress. sensu repugnante. 4 Ἀντίποινον, pro ἀντίποινα, ex MSS. omnibus. 5 Τὰ γὰρ σπάργανα καὶ συγκολλᾷ, καὶ &c. lego, ope Bar. & Grav. συγκολλᾷ Seld. Τὰ γὰρ σπάργανα, καὶ γυιοκολλᾷ, καὶ &c. Impress. 6 Ἐν ταῖς τῶν ἑαυτῶν οἰκίαις, pro ἐν τῇ αὐτῶν οἰκίᾳ, ex MSS. omnibus 7 Οἰκίας, pro οἰκίαις ex MSS. utroque 8 Αὐτὸν, pro αὐτὸ, ex Bar. Vult enim Scholiastes vetusta dici Ogygia, eo quod Ogyges fuit omnium, quos memorant historiæ, antiquissimus. 9 Ἀλίστρας Bar. & Grav. 10 Ιοδάμᾳ τῇ τοῦ Ἀμφικτύονος. γεννᾷ Bar & Grav.

νῆσος.

Χρησμοῖς Ἰατροῦ, Λεψίου, [a] Τερμινθέως,	Oraculis Medici, Lepſii, Terminthei,
Ἐξ [b] Ὀφρυνείων ἠρίων ἀνειρύσας,	Ex Ophryneis ablatum ſepulcris
Ἄξει [c] Καλύδνου τύρσιν, Ἀόνων τε γῆν	Feret Calydni ad mœnia, terramque Aonum
1210 Σωτῆρ᾽, [d] ὅταν κάμνωσιν ὁπλίτῃ στρατῷ	Servatorem, cùm infeſtabuntur armato exercitu
Πέρθοντι χώραν, Τηνέρου τ᾽ ἀνάκτορα.	Populante regionem, Tenerique oracula.
Κλέος δὲ σὸν μέγιστον Ἑκτόρων πρόμοι	Tuum denique nomen maximum, Diis æquale,
Λοιβαῖσι κυδανοῦσιν ἀφθίτοις ἴσον.	Sacrificiis venerabuntur Thebanorum duces.
Ἥξει δὲ Κνωσσὸν, [e] κἀπὶ [f] Γόρτυνος δόμους	Veniet etiam Gnoſum,& Gortynæ ad ædes
1215 Τοὐμὸν ταλαίνης πῆμα, πᾶς δ᾽ ἀνάστατος	Mea miſeræ clades, totaque vaſtabitur
Ἔσται στρατηγῶν οἶκος· οὐ γὰρ ἥσυχος	Principum domus: inquietus enim

VARIANTES LECTIONES.

a Τερμινθίως al. Τερμινθέως Bar. b Ὀφρυνείων Seld. c Καλύδνου Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. d Ὅτ᾽ ἂν Seld. e Κἀπὶ Bar. f Al. Γόρτυνος.

ρυστος. καὶ ὁ Ὤγυγος Θηβῶν Αἰγυπτίων ἦν βασιλεὺς, ὅθεν ὁ Κάδμος ὑπάρχων, ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι, τὰς ἑπταπύλους ἔκτισε, καὶ Ὠγυγίους πύλας ἐκάλεσε, πάντα ποιήσας εἰς ὄνομα τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς σφαγιασθείσης ὑπὸ τοῦ Κάδμου βοὸς φασὶ Θήβην τὴν ἑπτάπυλον κληθῆναι· θῆβα γὰρ ἡ βοῦς κατὰ Σύρους. μαρτυρεῖ δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Περιηγητὴς, τὰς Αἰγυπτίας Θήβας λέγων Ὠγυγίας καλεῖσθαι· φησὶ γὰρ οὕτως,

> Θήβην Ὠγυγίην, ἑκατόμπυλον, ἔνθα [1] γεγωνὸς
> Μέμνων ἀντέλλουσαν ἑὴν ἀσπάζεται [2] Ἠῶ.

οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων τὰς ἑπταπύλους ἀγνοῶν, Ὠγυγίας καλεῖ. Σπαρτὸς λεὼς εἰσὶν οἱ Θηβαῖοι· Κάδμος γὰρ ἀνελὼν τὸν Ἄρεος δράκοντα, φύλακα τῆς Δίρκης ὑδάτων ὑπάρχοντα, ὅτι Σέρφον ἀνεῖλε καὶ [3] Δηϊλέοντα, φίλους τοῦ Κάδμου, [4] ὕδωρ πρὸς τὴν θυσίαν ἀποκομίζοντας, ἀνασπάσας τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, ἔσπειρε, καὶ ἀνεδόθησαν ἔνοπλοι ἄνδρες, ἐξ ὧν, ὥς φασιν, οἱ Θηβαῖοι κατάγονται. ἀλλὰ ταῦτα μυθικά. Παλαίφατος δὲ [5] ὁ Στωϊκὸς, ψυχρῶς μὲν, ὅμως δὲ ἀλληγορικῶς, ὀδόντας ἔχειν ἐλεφάντων τὸν Κάδμον λέγει, ἐλθόντα ἐκ Φοινίκης, καὶ τούτους διασπείραντα συμμαχίαν ζητεῖν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἀνδροτίων δὲ ὁ ἱστορικὸς μετὰ στρατιᾶς τινος φησὶ τὸν Κάδμον εἰς Θήβας ἐλθεῖν. Ἐγὼ δέ φημι τὸν δράκοντα τοῦτον λῃστὴν εἶναι, ἢ τοπάρχον· ἀντιθέσθαι δὲ θύοντι τῷ Κάδμῳ, καὶ ἀνελεῖν τινας τῶν φίλων αὐτοῦ· ὕστερον δὲ ὁ Κάδμος παραταξάμενος, αὐτὸν τε κτεῖναι τὸν δράκοντα, καὶ ἑτέρους τῶν σὺν αὐτῷ, οὓς καὶ ὀδόντας καλεῖ, διὰ τὸ δηκτικοὺς εἶναι· πολλοὺς δ᾽ αὐτῶν καὶ διεσκόρπισεν, ὧν τινας καὶ ἀρχηγοὺς καὶ γαμβροὺς ἐποίησατο. Ὠγύγου σπαρτὸς λεώς.] ἡ σύνταξις· Ὅπου σε, Ἕκτορα, ἄξει ὁ σπαρτὸς λεὼς τοῦ Ὠγύγου εἰς τὰς Θήβας, τὴν τύρσιν καὶ τὸ τεῖχος τοῦ Καλύδνου, τὴν γῆν τε τῶν Ἀόνων· ἄξει δὲ ποῖαπόν; σωτῆρα· πότε; ὅταν κάμνωσι πολεμικῷ στρατῷ [6] πορθοῦντι τόδε καὶ τόδε. ἄξει δὲ πόθεν; ἀνειρύσας καὶ ἑλκύσας σε ἐξ [7] Ὀφρυνοῦ, τόπου Τροίας. ἄξει δὲ πεισθεὶς χρησμοῖς Ἰατροῦ, Λεψίου, Τερμινθέως, ὅπερ τοῦ Ἀπόλλωνος.

1208. Ἐξ Ὀφρυνείων ἠρίων.] Ὀφρυνὸς, τόπος Τροίας, ὅπου ἔκειτο τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ, ὅθεν οἱ Ἕλληνες χρησμῷ μετενεγκόντες αὐτὰ, ἔθαψαν ἐν Θήβαις ἐπὶ τῆς [8] Οἰδιποδίας κρήνης καλουμένης.

1209. Καλύδνου τύρσιν.] τύρσις, τὸ τεῖχος, ὅτι πρῶτοι Τυρσηνοὶ τειχοποιεῖν ἤρξαντο. Καλύδνου δὲ νῦν τύρσιν τὰς Θήβας λέγει· Κάλυδνος γάρ τις ἐβασίλευσε πρῶτος τῶν Θηβῶν, μεθ᾽ ὃν Ὤγυγος ὅντινα Κάλυδνον καὶ πυργῶσαι τινές φασι τὰς Θήβας τὰς [9] ἑπταπύλους, ὡς μηδὲ τὸν Ὅμηρον ἀναγνωκότες, ὅτι Ζῆθος καὶ Ἀμφίων αὐτὴν ἐτείχισαν. * Ἀόνων.] Ἄονες, ἔθνος Βοιωτῶν. *

1210. Ὁπλίτῃ στρατῷ.] πολέμῳ γὰρ, καὶ λοιμῷ Θηβαῖοι περιεχόμενοι, χρησμῷ τὰ τοῦ Ἕκτορος ὀστᾶ ἐν Θήβαις ἀποκομίσαντες, ἔθαψαν.

1211. Τηνέρου τ᾽ ἀνάκτορα.] τὰ τοῦ Τηνέρου μαντεῖα, καὶ βασίλεια· ὁ δὲ Τήνερος υἱὸς ἦν Ἀπόλλωνος καὶ Μελίας, τῆς Ὠκεανοῦ μὲν θυγατρὸς, Ἰσμηνοῦ δὲ ἀδελφῆς· αὕτη γὰρ ἡ Μελία ὑπ᾽ Ἀπόλλωνος φθαρεῖσα, τὸν Τήνερον τοῦτον γεννᾷ, ᾧ τὴν μαντικὴν Ἀπόλλων χαρίζεται. ἦν δὲ τὸ μαντεῖον αὐτοῦ περὶ τὸν Ἰσμηνὸν, Θηβῶν ποταμόν.

1214. Ἥξει δὲ Κνωσσόν.] [10] δυστυχοῦσι, φησὶ, καὶ οἱ Κρῆτες δι᾽ ἐμέ· Κνωσσὸς γὰρ, πόλις Κρήτης, ὅθεν ἦν καὶ Ταῦρος ὁ στρατηγὸς, ὁ τὴν Εὐρώπην ἁρπάξας, ὁ Κνώσσιος. Γόρτυνος δόμους.] καὶ ἡ Γόρτυνα, πόλις Κρήτης, ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶ,

> Οἳ Κνωσσόν τ᾽ εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν.

καὶ Ξενίων δὲ ἐν τῷ περὶ Κρήτης τὰς ἑκατὸν πόλεις τῆς Κρήτης κατ᾽ ὄνομα λέγει.

1215. Πᾶς δ᾽ ἀνάστατος.] διὰ τὸ συμβὰν ὑπὸ Λεύκου ἐν τοῖς οἴκοις Ἰδομενέως συλληπτικῶς εἶπε, Πᾶς δ᾽ ἀνάστατος ἔσται στρατηγῶν οἶκος.

EMENDATIONES.

1 Γεγωνὸς, pro γεγωνὼς, ex Dionyſio v. CCXLIX. ſenſu & metro id exigentibus. 2 Ἠῶ, pro Ἠὼ, ex eodem. 3 Δηϊλέοντα MSS. uterque. 4 Ὕδωρ πρὸς τὴν θυσίαν ἀποκομίζοντας, pro ὕδωρ πρὸς τὴν θυγατέρα ἀποκομίζοντας ope MSS. omnium. Et fertur quidem Cadmi ſocios aquam libatoriam petentes, à ſerpente occiſos eſſe. Ovidius initio III. Metamorph. conſulendus eſt. 5 Ὁ Στωϊκὸς Bar. & Grav. 6 Πορθοῦντι, pro πορθοῦντα, ex Seld. πορθοῦντος Bar. 7 Ὀφρυνοῦ, pro Ὀφρυνοῦ, ex MSS. uterque. 8 Οἰδιποδίας, pro Εἰδιποδίας, ex Seld. ut fons iſte ſit ab Oedipi nomine dictus. 9 Ἑπταπύλους, pro ἑπταπύλας, ex MSS. omnibus. Atque eadem emendatio haud multo ante facta eſt. * Hæc emendavi ex pene Baroc. deprumpta. Quin& ſimilis habet Grav. 10 Mallem δυστυχοῦσι cum Bar. & Grav.

Πορκεὺς δίκωπον σέλμα ναυστολῶν [a] ἐλᾷ,
[b] Λεῦκον στρεβλήσων, φύλακα [c] τῆς μοναρχίας,
Ψυδραῖσί τ' ἔχθραν μηχαναῖς διαπλέκων·
1220 Ος οὔτε τέκνων [d] φείσετ', οὔτε συγγάμου
Μήδας δάμαρτος, ἠγριωμένος [e] φρένας,
Οὐ Κλεισιθήρας θυγατρός, ἧς πατὴρ [f] λέχος
Θρεπτῷ δράκοντι συγκαταινέσει πικρόν·
Πάντας δ' ἀνάγνοις χερσὶν ἐν ναῷ κτενεῖ
1225 Λώβαισιν αἰκισθέντας Ὀγκαίου [g] βόθρου.
Γένους δὲ [h] πάππων τῶν ἐμῶν αὖθις κλέος
Μέγιστον αὐξήσουσιν ἄμναμοί ποτε,

Piſcator biremem aget navigans ratem,
Leucum agitaturus, regni cuſtodem,
Fallacibuſque odium dolis conciliaturus:
Qui neque liberis parcet, neque conjugi
Medæ uxori, exacerbatus animum,
Neque Cliſitheræ filiæ, cujus pater torum
Alumno draconi ſpondebit acerbum:
Sed omnes impiis manibus in Oncææ foveæ
Templo occidet, contumeliis affectos.
Gloriam porrò generis majorum meorum
Maximam rurſus augebunt olim poſteri,

VARIANTES LECTIONES.

a Ἑλᾷ cum ſpiritu aſpero Bar. b Al. Λεῦκον, de qua lectione dictum ſupra. c Τῆς non agnoſcit Bar. d Al. φείσετ'. e Al. φρένα. f Λέχος Seld. g Al. βόθρου. h Πάππων Seld.

1217. Πορκεύς.] ὁ ἁλιεύς· νῦν δὲ τὸν Ναύπλιον λέγει, ἐπειδὴ εἰς ἁλιευτικὸν σκάφος ἐμβὰς ἔπλει, πλανῶν, ὡς προείρηται, [1] εἰς τὰς ἀλεξάνδρου στρατευμένας ἠρίδας, τὰς γυναῖκας τῶν ἐν Τροίᾳ ὄντων Ἑλλήνων. Η οὕτως· [2] Καθάπερ ὁ ἁλιεὺς τοὺς ἰχθῦς πλανῶν ἀγρεύει, οὕτως καὶ Ναύπλιος τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναῖκας ἀγρεύσας διὰ δόλου, ἐποίησε μοιχευθῆναι· διὰ τοῦτο καλῶς αὐτὸν περιέκρουσε πορκεῖ. Λεῦκος τὸν χαλκοῦ [3] Τάλω τοῦ Κρητὸς ἦν υἱός, ᾧτινι Ἰδομενεὺς τὴν βασιλείαν καὶ τὸν οἶκον παρέθετο, ὅτι τῆς Τροίας ἀπῄρεν. τοῦτον πείθει Ναύπλιος ἐπιθέσθαι τῇ βασιλείᾳ τοῦ Ἰδομενέως, ὃς τὴν γυναῖκα Ἰδομενέως ἀνεῖλε, Μήδαν καλουμένην, καὶ τὴν θυγατέρα Κλεισιθήραν, ἣν ὑπέσχετο δώσειν αὐτῷ γυναῖκα, ἐπειδὰν ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποστρέψῃ· ἀνεῖλε δὲ καὶ τοὺς παῖδας αὐτῆς, Ἴφικλον, καὶ Λεῦκον. ἐπανελθὼν δ' Ἰδομενεὺς ἐκ Τροίας, ἐξεπέρλασεν αὐτὸν τὸν ἀποστάτην Λεῦκον. ἦν δὲ ὁ Λεῦκος παῖς ὢν ἐξετέθη, ὃν λαβὼν Ἰδομενεύς, ἔθρεψε καθ' ἑαυτοῦ, διὸ καὶ θρεπτὸν δράκοντα τοῦτον καλεῖ.

1222. Οὐ Κλεισιθήρας.] συνέθετο γὰρ Ἰδομενεὺς Λεύκῳ, εἰ ἐπανέλθοι τῆς Τροίας, δοῦναι πρὸς γάμον Κλεισιθήραν τὴν θυγατέρα.

1225. Ὀγκαίου [4] βόθρου.] τῆς Ἐριννυακῆς, ἤτοι τῆς Δήμητρος· Ἐριννὺς γὰρ ἡ Δημήτηρ ἐν Ὄγκαις, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, τιμᾶται· ὡς καὶ Καλλίμαχος,

[5] Τὴν μὲν ὅ γ' ἱστόρμηνον Ἐριννῦς [6] Τιλφωσσαίη.

εἰσὶ καὶ Ὄγκαι, κώμη Θηβῶν, οὗ Κάδμος Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσατο.

1226. Γένους δὲ πάππων.] [7] περὶ Ῥωμαίων ἐνταῦθα διαλαμβάνει, τὰ δὲ λοιπὰ τῆς χολῆς γελοῖα. [8] φασὶ γὰρ Λυκόφρονος ἑτέρου εἶναι τὸ ποίημα, οὐ τοῦ γράψαντος, τὴν Τρωάδα· συνὼν γὰρ ὢν τῷ Φιλαδέλφῳ, οὐκ ἂν περὶ Ῥωμαίων διελέγετο. τοῦτο δ' οὐ δύναμαι νοῆσαι, πῶς οὐκ ἔστι τοῦ γράψαντος αὐτό· οὕτως γὰρ ὤφειλον εἰπεῖν, Οὐκ ἔστι τοῦ λεγομένου γράψαντος αὐτὸ Λυκόφρονος, ἀλλ' ἑτέρου· καὶ ἄλλην δὲ φλυαρίαν, ἢ μᾶλλον φλυαρίας φασί, Ῥῶμον καὶ Ῥωμύλον ἀπὸ Κρεούσης, τῆς Πριάμου, γεννηθῆναι λέγοντες, πολλαῖς πάνυ γενεαῖς ὑστέρους γενομένους, ὡς γράφων ἀκριβέστερον περὶ τούτων δείξω· καὶ μία μὲν αὕτη φλυαρία. δευτέρα δέ, ὅτι μετὰ τὴν Ἑλλήνων πανδίων, Ἀστυάναξ τῆς ἀνῃρημένης ἐν Τροίᾳ, καὶ [9] Σαπφνίς, τὴν Ῥώμην ἔκτισαν. Αμναμοι δέ, οἱ ἀπόγονοι, Κυριολεκτικῶς· καὶ γὰρ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἀμνῶν παῖδες. ἡ σύνταξις· Οἱ δὲ ἄμναμοι καὶ ἀπόγονοι τῆς γενεᾶς μου αὐξήσουσί ποτε αὖθις καὶ ὕστερον μέγιστον κλέος τῶν ἐμῶν πάππων, τουτέστι τὸ προγονικόν μου. τί δὲ ποιήσαντες αὐξήσουσι τὸ κλέος; ἄραντες τὸ πρωτόλειον στέφος ἐν ταῖς αἰχμαῖς, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης λαβόντες σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν. Οὐδ' ἀμνημόνευτον τὴν δόξαν σου κατακρύψεις [9] μαρανθεῖσαν τῷ ζόφῳ, ὦ ἀθλία πατρὶς Τροία· τις γὰρ ἐμὸς συγγενής, ἤτοι ὁ Αἰνείας, ὁ γόνος τῆς Καστνίας, τῆς [10] Χοιράδος τε, ἤτοι τῆς Ἀφροδίτης, ὁ ἄριστος ἐν ταῖς βουλαῖς, οὐδὲ μεμπτὸς ἐν ταῖς μάχαις, τοιούτους [11] λείψει δύο νέους λέοντας, ἔξοχον καὶ ὑπερέχον γένος ἐν τῇ Ῥώμῃ.

EMENDATIONES.

1 Εἰς τὰς ἀλεξάνδρου στρατευμένας, pro εἰς τὰς ἀλεξάνδρου. στρατευμένας, ope MSS. omnium. 2 Καθάπερ, pro καθ' ἅπερ. ex Seld. 3 Τάλω pro τάλω, ex MSS omnibus. 4 Βόθρου. pro βόθρου. ex MSS. utroque. 5 Τὴν Bar. & Grav. 6 Τιλφωσσαίη, pro Τιλφωσαίη, ex Seld Τιλφωσσαίη Bar. Quod autem in Tilphoſſo, Arcadiæ urbe, colatur Ceres, alibi in Commentario dictum. Verum eruditiſſimus Bentlejus in Fragmenta Callimachi p. 388 repoſuit Τιλφωσσαίη. Tilphoſſa enim (uti à nobis etiam obſervatum ad v. 561) in Bœotia eſt: ſed hic urbs quædam Arcadiæ memoratur, ut ipſe Tzetzes teſtatur: ea autem Τίλφωσσα dicta eſt. Vide Stephanum. Quin & ipſe Lycophron hanc emendationem firmavit v. 1040. ubi eandem Erinnyem deſcribit:

Δαίμων ἰδοῦσα Τάρ... Τιλφωσσία,
Λάδωνος ἀμφὶ ῥεῖθρα ναυτιλ... σκύλαξ.

7 Περί, pro παρά, ex Grav. 8 Φασὶ γὰρ Λυκόφρονος ἑτέρου εἶναι τὸ ποίημα οὐ τοῦ γράψαντος τὴν Τρωάδα, antehac legebatur. Sed ibi interpunctionis defectu ſententia corrumpitur: Vult enim Scholiaſtes, dicere quoſdam, Poema, Troada, ſc. Caſſandram, quod ea virgo Trojana fuit, eſſe Lycophronis alterius, non autem ejus qui ſcripſit. 9 Σαλυμνις Bar. & Grav. 10 Μαραθεῖσαν. pro μαρανθεῖσαν. ex Grav. Confer Lycophronis textum v. 1231. 11 Χοιράδος, pro χοιράδος, ex MSS. utroque, & ipſo Lycophrone. 12 Λείψει, pro λίψει, ex MSS. omnibus, & Lycophrone.

1232. Τοίους

Αἰχμαῖς τὸ πρωτόλειον [a] ἄραντες [b] στέφος,	Hastis erecta primarum corona partium,
Γῆς καὶ θαλάσσης σκῆπτρα καὶ μοναρχίαν	Terræ marisque sceptrum & imperium
1230 Λαβόντες· οὐδ' ἄμνηστον, ἀθλία πατρίς,	Adepti: neque obscuram, infelix Patria,
Κῦδος μαρανθὲν [c] ἐγκατασκρύψεις ζόφῳ·	Gloriam marcescentem tenebris occultabis:
Τοιούς δ' ἐμός τις σύγγονος λείψει [d] διπλοῦς	Tales meus quidam Consanguineus relinquet duos
Σκύμνους λέοντας, ἔξοχον [e] Ῥώμης γένος,	Leunculos, eximiam Romæ stirpem,

VARIANTES LECTIONES.

a Al. ἀείραντες. b Κλέος Bar. c Ἐγκατασκρίψει MSS. uterque. d Διπλοῦς MSS uterque. e Ῥώμη MSS. uterque, & alii.

1232. Τοίους δ' ἐμός τις σύγγονος.] ὁ Αἰνείας. [1] Τρὼς γὰρ γεννᾷ Ἶλον, Ἀσσάρακον, καὶ Γανυμήδην, ὃν μυθικῶς ὁ Ζεὺς ἀφαρπάζει. Ἶλος δὲ γεννᾷ Λαομέδοντα· Λαομέδων δὲ Πρίαμον· Πρίαμος, Ἕκτορα, Κασσάνδραν, Κρέουσαν καὶ λοιπούς. Ἀσσάρακος δὲ πάλιν γεννᾷ Κάπυν· Κάπυς τὸν Ἀγχίσην· Ἀγχίσης Αἰνείαν, ὅστις ἦν Αἰνείας συγγενὴς Κασσάνδρας· ἦν δὲ καὶ γαμβρὸς αὐτῆς ἐπὶ Κρεούσῃ τῇ ταύτης ἀδελφῇ, ἐξ ἧς Κρεούσης ἔσχε παῖδα Ἀσκάνιον. ὕστερον δὲ, ἢ τῆς Τροίας πορθουμένης, ἐλευθερωθεὶς ὑφ' Ἑλλήνων αὐτὸς ὁ Αἰνείας, ἢ αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὥς φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ Ὀρέστου ἐν Δελφοῖς τοῦ Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν ἐλευθερωθεὶς, οἰκεῖ [2] πρῶτον τὰ περὶ Ῥαίκηλον καὶ Ἀλμωπίαν, πόλεις Μακεδονίας, πλησίον Κισσοῦ ὄρους κειμένας· τὸ δὲ Ῥαίκηλον ἀπὸ τούτου Αἶνος ἐκλήθη. αὐτὸς δὲ ἀπὸ Μακεδονίας ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν, ἣ πρὶν Ἀργεσσα ἐκαλεῖτο· εἶτα Σατορνία ἀπὸ τοῦ Κρόνου· Σατοῦρνος γὰρ, ὁ Κρόνος παρὰ Ῥωμαίοις· εἶτα ἀπό τινος Αὔσονος, Αὐσονία· εἶτα Τυρσηνία· εἶτα ἀπὸ Ἰταλοῦ, ἢ ἀφ' ἑνὸς ταύρου τῶν Γηρυόνου ἀγομένων παρὰ Ἡρακλέους, καὶ ἀπὸ Ῥηγίου διανηξαμένου εἰς Σικελίαν, [3] εἰς πεδίον Ἔρυκος, Σολύμων βασιλέως, υἱοῦ δὲ Ποσειδῶνος, Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη· ἰταλὸν γὰρ Τυῤῥηνοὶ τὸν ταῦρον καλοῦσιν. ὅπως οὖν Ἰταλία ἡ χώρα ἐκλήθη, ἧς πρῶτος Πῖκος ἐβασίλευσεν, εἶτα υἱὸς αὐτοῦ Φαῦνος, [4] ὅτε καὶ Ἡρακλῆς ἐκεῖνος μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ Γηρυόνου βοῶν παρεγένετο, καὶ γεννᾷ Λατῖνον ἐκ τῆς Φαύνου γυναικὸς, ὃς ἐβασίλευσε τῶν ἐκεῖ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Λατῖνοι πάντες ἐκλήθησαν. πεντηκοστῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει ἀφ' Ἡρακλέους ἔτος ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν εἰς Ἰταλίαν, ὡς ἐρρέθη, καὶ Λατίνους παραγίνεται· περὶ Λαύρεντον δὲ προσώκειλε, τὸ καὶ Τροίαν καλούμενον, παρὰ [5] Κίον ποταμὸν, ἔχων καὶ τὸν ἐκ Κρεούσης υἱὸν αὐτοῦ Ἀσκάνιον, ἢ [6] Ἶλον, ὅτε φαγόντων τῶν μετ' αὐτοῦ τὰς τραπέζας, σελινίνας οὔσας, ἢ ἐκ τῶν σκληροτέρων μερῶν τῶν ἄρτων, (οὐ γὰρ εἶχον τραπέζας) ὅτι δὲ καὶ χοῖρος λευκὴ ἀπὸ τοῦ πλοίου αὐτοῦ ἀποσκιρτήσασα ἐπὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς Ἀλβανὸν ὄρος, καὶ τριάκοντα τετοκυῖα, ὅπερ ἐδήλου, ὅτι τριακοστῷ ἔτει οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ γῆν καὶ κράτος ἄμεινον ἕξουσιν, [7] ἐπαύθη τῆς ἀλητείας, ἐκ χρησμοῦ τοῦτο προεγνωκώς· θύσας δὲ καὶ τὴν χοῖρον, παρεσκευάζετο κτίζειν πόλιν· ὁ δὲ Λατῖνος τοῦτον οὐκ εἴα· ἡττηθεὶς δὲ πολέμῳ, δίδωσιν Αἰνείᾳ πρὸς γάμον Λαβινίαν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα· Αἰνείας δὲ κτίσας πόλιν, Λαβινίαν ὠνόμασε. Λατίνου δὲ, καὶ Τύρνου, τῶν Ῥουτούλων βασιλέως, πολέμῳ ὑπ' ἀλλήλων ἀποθανόντων, Αἰνείας ἐβασίλευσεν. ἀναιρεθέντος δὲ καὶ Αἰνείου ἐν Λαυρέντῳ πολέμῳ ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ῥουτούλων καὶ Μαξεντίου τοῦ Τυῤῥηνοῦ, ἐγκύου οὔσης τῆς Αἰνείου γυναικὸς Λαβινίας τὸν Σίλβιον, Ἀσκάνιος, ὁ ἐκ Κρεούσης παῖς, βασιλεύει, ὃς καὶ τὸν [8] Μεζέντιον πολέμῳ συμβαλόντα νικᾷ τελέως, μὴ δεχόμενον τὰς πρεσβείας, ἀλλὰ τὰ τῶν Λατίνων πάντα εἰς ἐτήσιον δασμὸν ζητοῦντα. αὐξηθέντες δὲ οἱ Λατῖνοι, ἐπεὶ καὶ τὸ λ' ἔτος ἀνέστη τὸ τῆς χοίρου αἴνιγμα, Λαβινίας μὲν ὑπερφρόνησαν, [9] Ἄλβαν δὲ Λόγγαν ἑτέραν πόλιν ἔκτισαν ἀπὸ τῆς χοίρου, τουτέστι λευκὴν μακρὰν, καὶ τὸ ἐκεῖσε ὄρος Ἀλβανὸν ἐκάλεσαν ὁμοίως. τὰ δὲ ἐκ Τροίας ἀγάλματα μόνα πρὸς τὸ [10] Λαβίνιον ὑπεστράφησαν. μετὰ δὲ Ἀσκανίου τελευτὴν, οὐχ ὁ Ἀσκανίου παῖς Ἴουλος ἐβασίλευσεν, ἀλλ' ὁ ἐκ Λαβινίας Αἰνείου υἱὸς Σίλβιος, ἢ κατά τινας Ἀσκανίου υἱὸς Σίλβιος, Σιλβίου πάλιν ἄλλος Αἰνείας, οὗ Λατῖνος, [11] οὗ Κάπυς· Κάπυος δὲ παῖς Τιβερῖνος, οὗ Ἀμούλιος, οὗ Ἀβεντῖνος. μέχρι τούτου τὰ περὶ Ἄλβης καὶ Ἀλβανῶν, τὰ δὲ περὶ Ῥώμης [12] ἐντεῦθεν· Ἀβεντῖνος γεννᾷ Νομήτορα καὶ Ἀμούλιον, * ἢ τὸν Πρόκαν, τοῦ Πρόκα δὲ τούτου λέγουσι παῖδας τούτους τὸν Νομήτορα, καὶ Ἀμούλιον. * βασιλεύοντα δὲ τὸν Νομήτορα ὁ Ἀμούλιος ἐξήλασε, καὶ [13] Αἰγέστην, τὸν Νομήτορος υἱὸν, ἐν κυνηγεσίῳ ἀναιρεῖ· τὴν δὲ ἀδελφὴν Αἰγέστου, θυγατέρα δὲ τοῦ προξενωθέντος Νομήτορος Σιλβίαν, ἢ Ῥέαν [14] Ἰλίαν, ἱέρειαν τῆς θεᾶς Ἑστίας ποιεῖ, ὡς ἂν παρθένος διαμείνῃ. ἐδεδίει γάρ τινα χρησμὸν, λέγοντα ὑπὸ τῶν Νομήτορος παίδων αὐτὸν ἀναιρεθῆναι. [15] διά τοι τοῦτο τὸν μὲν Αἰγέστην ἀνεῖλε· τὴν δὲ, ἱέρειαν τῆς Ἑστίας ἐποίησεν, ὅπως παρθένος καὶ ἄπαις διαμείνῃ. ἡ δὲ ἐν Ἄρεος ἄλσει ὑδρευομένη, ἔγκυος γίνεται, καὶ γεννᾷ Ῥωμύλον, καὶ [16] Ῥῶμον· καὶ τὴν μὲν ἐξαιτεῖται μὴ ἀποθανεῖν ἡ τοῦ Ἀμουλίου θυγάτηρ· τὰ δὲ βρέφη Φαιστύλου ποιμένος, Λαυρεντίας ἀνδρὸς, ἔδοντο ῥίψαι περὶ τὸν Τίβεριν ποταμὸν, ἃ ἡ τούτου γυνὴ λαβοῦσα, ἀνέτρεφεν· ἔτυχε γὰρ αὐτὴν τότε νεκρὸν βρέφος τεκεῖν. αὐξηθέντες δὲ ὁ Ῥωμύλος καὶ Ῥῶμος, ἐποίμαινον κατὰ τοὺς Ἀμουλίου ἀγρούς· [17] ἀνελθόντες δέ τινες τῶν τοῦ πάππου Νομήτορος ποιμένων, ἐπετηροῦντο, κα-

EMENDATIONES.

1 Τρὼς ὢν γὰρ Impress. Ego ὢν delevi, ut à filo orationis alienum, nixus auctoritate MSS. omnium. 2 Πρῶτον, pro πρῶτος, ex MSS. omnibus 3 Εἰς πεδίον Ἔρυκος, Σολύμων βασιλέως, υἱοῦ δὲ Ποσειδῶνος lego cum Seld. εἰς πεδίον Ἔρυκος, ἐκ μέσου βασιλέως, υἱοῦ δὲ Ποσειδῶνος Impress. corrupte 4 Ὅτε, pro ὅτι, ex MSS omnibus 5 Τυβέριον Bar. & Grav. 6 Ἶλον pro Ἴλιον, ex MSS. omnibus. Ilio enim urbi, at viro nomen fuit Ilo. 7 Ἐπαύθη τῆς ἀλητείας lego cum Seld. ἐπαύθη τῆς ἄλης Bar & Grav. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας Impress. corruptissime 8 Μαξέντιον Bar. Cæterum huic viro nomen erat Mezentio, ut ex Virgilio satis notum. 9 Ἀλβανὰν δὲ ἢ Λόγγαν ἑτέραν ἔκτισαν Impress. Grav. & Bar. nisi quod hi pro Ἀλβανὰν, habeant Ἄλβαν. Ego legendum puto Ἄλβαν δὲ Λόγγαν ἑτέραν πόλιν ἔκτισαν, cum Seld. cui enim potest esse ignotum urbem ab Æneæ posteris, postquam Lavinium deseruissent, conditam Albam Longam dictam esse? 10 Post Λαβίνιον, δεύτερον addit Seld. δὶς Bar. & Grav. 11 Οὗ Κάπυς Κάπυος, pro οὗ Κάπυς, Κάπυος ea Bar & Grav. 12 Ἐντεῦθεν, pro ἐνθάδε, ex MSS. omnibus. * Hæc adjeci ex Seld 13 Αἰγέστην Bar. Grav. & paullo post Αἰγέστου Bar. 14 Ἰλίαν MSS uterque. 15 Διά τοι τοῦτο, pro διὰ τοῦτο, ex Bar. & Grav. 16 Ῥῶμον, pro Ῥέμον, ea MSS. omnibus, nam Græci nonnulli Remum, Romuli fratrem, appellare solent Romum, quod facit etiam Scholiastes noster paullo infra 17 Ἀνελθόντες, pro ἀνελόντες, ea Seld.

Ὁ Κασνίας τε, τῆς [a] τε [b] Χειράδος γόνος,	Castniæ filius, & Chœradis,
1235 Βουλαῖς ἄρισος, οὐδ' ὄνοστὸς ἐν μάχαις·	Consilio optimus, nec ineptus bello:
Ὃς πρῶτα μὲν [c] Ῥαίκηλον οἰκήσει [d] μολὼν	Qui primum Rhæcelum veniens, habitabit
[e] Κισσοῦ παρ' αἰπὺν πρῶνα, καὶ Λαφυσίας	Apud altum Cissi montem, & Laphystias
Κερασφόρεις γυναῖκας· ἐκ δ' [f] Ἀλμωπίας	Cornigeras mulieres: ex Halmopia verò
[g] Πάλιν πλανήτην δέξεται Τυρσηνία,	Rursus erronem excipiet Tyrrhenia,
1240 [h] Λυγκεύς τε θερμὸν ῥεῖθρον ἐκβράσσων ποτῶν,	Lynceusque calidum ejiciens laticum flumen,
Καὶ Πίσ', [i] Ἀγγύλλης θ' αἱ [k] πολύῤῥηνοι νάπαι.	Et Pisa, saltusque Agyllæ pecorosi.
Σὺν [l] δέ σφι μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὢν [m] στρατόν,	Cum illo deinde junget amicum inimicus exercitum,
Ὅρκοις κρατήσας καὶ λιταῖς γουνασμάτων,	Juramentis adigens & precibus geniculatis,
[n] Νάνος, πλάναισι πάντ' [o] ἐρευνήσας μυχὸν	Nanus, erroribus omnes perscrutatus angulos
1245 Ἁλός τε, καὶ γῆς· σὺν δὲ δίπτυχοι τόκοι	Maris, terræque: simul quoque gemini filii
Μυσῶν ἄνακτος, οὗ ποτ' Οἰκουρὸς δόρυ	Mysorum regis, (cujus aliquando Latitans hastam

VARIANTES LECTIONES.

a Τῆς non agnoscit *Bar.* b Al. Χοιράδος. c Al. Ῥάκηλον. d Μολὼν *Seld.* e Κισσοῦ *Bar.* aliique. f Ἀλμωπίας legendum judicavit *Gul. Canterus*, cujus Annotationes videsis. g Παλιμπλανήτην al. h Λυγκεὺς *Seld.* Λιγγεὺς al. i Ἀγύλλης *Seld.* aliique. Ἀγύλλης al. Ἀγκύλης al. k Πολυῤῥήνου *Bar.* l Al. δέ σφι μίξει. m Στρατὸν *Bar.* n Νάνος *Bar.* aliique. o Al. ἐρευνήσας.

ταχθέντος δὲ τοῦ Ῥώμου, δραμὼν ὁ Ῥωμύλος τῷ Φαυςύλῳ λέγει, καὶ ὃς δραμὼν, τῷ Νομήτορι πάντα διηγεῖται· τέλος ἔγνω Νομήτωρ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ παῖδας ὄντας αὐτούς. οἱ δὲ [1] συναχθέντων πολλῶν ἀναιροῦσι τὸν Ἀμούλιον, τῷ δὲ Νομήτορι πάππῳ αὐτῶν τὴν βασιλείαν τῆς Ἄλβης παρασχόντες, [2] αὐτοὶ τὴν Ῥώμην κτίζειν ἀπήρξαντο, ἐν' ἔτη τῆς Ῥωμύλου ἡλικίας. περὶ δὲ τῆς μεγάλης ταύτης Ῥώμης, ἣν ἔκτισε Ῥωμύλος περὶ τὴν Φαυςύλου οἰκίαν ἐν ὄρει Παλατίῳ, * ἑτέρα * γεγενημένου ἐκλήθη Ῥώμη [3] παρὰ Ῥώμου, ἢ Ῥώμης παλαιοτέρου τούτου.

1236. Ῥαίκηλον, καὶ τὰ λοιπὰ, πλατύτερον ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐγράφη. Ῥαίκηλος δὲ, Μακεδόνων πόλις. Κίσσος δὲ, ὄρος Μακεδονίας, ἔνθα ὁ Αἰνείας μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας ᾤκησε, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Αἶνον προσηγόρευσεν. Ἀλμώπιον δὲ, πόλις Μακεδονίας· ἀπὸ δὲ Μακεδονίας ἦλθεν ὁ Αἰνείας, ἐκφυγὼν τὸν φόνον. Λαφυσίας, ὁ Διόνυσος, ἀπὸ Λαφυςίου, ὄρους Βοιωτίας· ὅθεν Λαφύστιαι λέγονται αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βάκχαι, αἳ καὶ Μιμαλλόνες ἐκαλοῦντο, διὰ τὸ μιμεῖσθαι αὐτὰς τὸν Διόνυσον· κεραλοφοροῦσι γὰρ καὶ αὗται κατὰ μίμησιν Διονύσου· ταυρόκρανος γὰρ φαντάζεται καὶ ζωγραφεῖται, ὡς καὶ Εὐριπίδης,

4 Καὶ σοῦ κέρατα κρατὶ προσπεφυκέναι.

κεραλοφόροις δὲ αὐτὰς ἔφη, ἐπειδὴ ὁ οἶνος πινόμενος πολὺς ἄνδρας ἐκμαίνει πρὸς τὰς ἑτέρων γυναῖκας εἰσέρχεσθαι· τὰς δὲ γυναῖκας τὰς φιλοίνους οἱ ἄνδρες γυναίζοντες, ἐπειδὰν εὕρωσι κορεσθείσας, συνοῦσι μετ' αὐτῶν. ταυρόκρανος δὲ ζωγραφεῖται, καὶ φαντάζεται, ἢ [5] κερασφόρος, ὅτι τοῖς φιλοίνοις ἡ ἀλογία προσῆκεν δίκην ζώων τετραπόδων. Τυρσηνία δὲ, ἡ Ἰταλία, ἀπὸ Τυρσηνοῦ, τοῦ Τηλέφου υἱοῦ. Λυγκεὺς δὲ, ποταμὸς Ἰταλίας θερμὰ ὕδατα ἔχων. ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πολλοὺς ὀμμάτωσε, ἢ ὅτι ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος Λυγκεὺς ἐν τῷ ῥείθρῳ αὐτοῦ ἐπνίγη.

1241. Πίσσα, καὶ Ἀγγύλλα, πόλεις Τυρσηνίας. Πολυῤῥήνοι.] πολύαρνον· πολυθρέμμων γὰρ ἡ Ἰταλία.

1242. Μίξει φίλιον ἐχθρὸς ὢν στρατόν.] Ὀδυσσέα φασὶν ἐν Ἰταλίᾳ συντυχεῖν Αἰνείᾳ, καὶ συνθήκας μετ' ἀλλήλων καὶ εἰρήνην ποιῆσαι. λέγει οὖν, ὡς διάφορος ὢν, φίλιον στρατὸν μίξει μετ' αὐτοῦ διὰ τὰς σπονδὰς, ὅρκοις καὶ λιτανείαις πείσας, ὡς ἂν δὴ φυγὰς ὤν. σὺν αὐτῷ δὲ μίξαντες τὸν στρατὸν οἱ δύο παῖδες Τηλέφου, Τάρχων καὶ Τυρσηνὸς, οἰκήσουσι περὶ τὴν χώραν, τὴν ἀπὸ Τυρσηνοῦ κληθεῖσαν Τυρσηνίαν.

1244. Νάνος.] ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ Τυρσηνοῖς καλεῖται, δηλοῦντος τοῦ ὀνόματος τὸν πλανήτην· ἐγὼ δὲ εὗρον, ὅτι πρότερον ὁ Ὀδυσσεὺς Νάνος ἐκαλεῖτο, εἶτα ἐκλήθη Ὀδυσσεὺς, ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς πρότερον Λιγύρων, καὶ Πυρίσσος, καὶ ἕτεροι ἑτέρως ἐκαλοῦντο.

1246. Οἰκουρός.] ὁ Διόνυσος, ὅτι ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰσήρχοντο αἱ γυναῖκες εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ, τὸν δὲ λοιπὸν χρόνον οἴκοι ἔμενον, καὶ οἰκούρουν.

EMENDATIONES.

1 Συναθροισθέντων *Grav.* 2 Αὐτοὶ, pro αὐτοῦ, ex *Bar.* & *Grav.* neutrum agnoscit *Seld.* * Ex *Bar.* & *Grav.* 3 Παρὰ Ῥωμύλου ἢ Ῥώμου *Bar.* & *Grav.* παρὰ Ῥίμα ἢ Ῥώμου *Seld.* παρὰ Ῥώμου, ἢ Ῥώμου *Impress.* 4 Versum hunc emendavi ex *Seld.* cum quo consentit *Bar.* nisi quod πεφυκέναι habeat, pro προσπεφυκέναι. Quin & sic occurrit in *Grav.* At *Impress* sic proferunt,

Καὶ σοῦ κέρατα κρατὶ περιπεφυκέναι.

5 Κερασφόρος, pro κεραοφόρος.

1247. Θέσιος.]

Γνάμψει Θέοινος, γυῖα συνδήσας [a] λύγοις,	Curvabit vini Deus, crura viticibus colligans)
Τάρχων τε καὶ Τυρσηνὸς, αἴθωνες λύκοι,	Tarchon & Tyrrhenus, lupi fervidi,
Τῶν Ἡρακλείων ἐκγεγῶτες αἱμάτων·	Herculeo prognati ſanguine:
1250 Ἔνθα τράπεζαν εἰδάτων πλήρη κιχὼν,	Ubi menſam cibis plenam offendens,
Τὴν ὕστερον βρωθεῖσαν ἐξ ὀπαόνων,	Quam poſtea comederant ſocii,
Μνήμην παλαιῶν λήψεται θεσπισμάτων·	In memoriam veterum redibit oraculorum;
Κτίσει δὲ χώραν ἐν τόποις Βορειγόνων,	Condetque in regione Aboriginum,
[b] Ὑπὲρ Λατίνους Δαυνίους τ' ᾠκισμένην,	Ultra Latinos Dauniosque habitata,
1255 Πύργους τριάκοντ', ἐξαριθμήσας γονὰς	Turres triginta, partus enumerans
Συὸς κελαινῆς, ἣν ἀπ' Ἰδαίων λόφων,	Suis nigræ, quam ab Idæis collibus,
Καὶ [c] Δαρδανείων ἐκ τόπων ναυσθλώσεται,	Et ſedibus Dardaniis navi vehet,
[d] Ἰσηρίθμων θρέπτειραν ἐν τόκοις χοίρων·	Totidem porcellorum in partu nutricem:
Ἧς καὶ πόλει δείκηλον ἀνθήσει μιᾷ	Cujus etiam in urbe una ſimulacrum conſecrabit
1260 Χαλκῷ τυπώσας, καὶ τέκνων γλαγοτρόφων.	Ære ſculptum, & porculorum lactentium.
[e] Δείμας δὲ σηκὸν [f] Μυνδίᾳ Παλληνίδι,	Exſtructo autem templo Myndiæ Pallenidi,
Πατρῷ' ἀγάλματ' [g] ἐγκατοικιεῖ θεῶν·	Penatum Deorum intus collocabit ſimulacra:

VARIANTES LECTIONES.

a Λύγοις Seld. b Hunc verſum ſic profert *Stephanus* Byzantinus, Ὑπὲρ Λακίου Δαυνίων τ' ᾠκισμένην. c Al. Δαρδανίων. d Al. Ἰσαρίθμων. habet quidem ἰσηρίθμων Bar. ſed illi η eadem, ut videtur, manus ſuperpoſuit α. e Δόμας Bar. f Μυνδίᾳ al. Μυνδίῃ Bar. g Ἐγκατοικιεῖ al.

1247. Θέοινος.] ὁ Διόνυσος, ὡς θεὸς οἴνου εὑρετὴς, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ,

Πάτερ Θέοινε, [1] Μαινάδων [2] ζευκτήριε.

καὶ Διονύσιος φησὶν ὁ Σμυρναῖος,

[3] Μὰ τὰς Θεοίνου, καὶ Κορωνίδος κόρας.

Γυῖα συνδήσας.] ἐῤῥέθη ὄπισθεν.

1249. Ἡρακλείων αἱμάτων.] Ἡρακλέους καὶ Αὔγης, τῆς θυγατρὸς [4] Ἀλέου, παῖς Τήλεφος· Τηλέφου καὶ Ἱερᾶς, Τάρχων καὶ Τυρσηνός.

1250. Ἔνθα τράπεζαν.] εἶπον τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν πλατέως, ὅπως ἔκτισεν Αἰνείας τὴν Λαουινίαν· κἂν οὗτοι μὴ εἰδότες, τὴν Ῥώμην φασίν· ὅρα γὰρ ἅπερ φασὶ τὴν ἱστορίαν· Χρησμὸν ἔλαβεν ὁ Αἰνείας, ἔνθα ἂν οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ καταφάγωσι τὰς ἑαυτῶν τραπέζας, ἐκεῖ κτίσειν πόλιν· ἐλθὼν οὖν ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ ἀπορήσαντες τραπεζῶν, * ἄρτοις * ἐχρήσαντο, καὶ τέλος ἔφαγον καὶ τὰς τραπέζας, ἤτοι τοὺς ἄρτους· συνεὶς οὖν ὁ Αἰνείας τὸν χρησμὸν, ἔκτισε τὴν Λαουινίαν πόλιν ἐκεῖσε, κἂν οἱ μὴ εἰδότες τὴν Ῥώμην φασί.

1253. Κτίσει δὲ χώραν.] κτίσει δὲ εἰς τὴν χώραν· οὐ γὰρ ἡ χώρα κτίζεται, ἀλλ' ἡ πόλις. Βορειγόνων.] πάντα τολμητὰ, βατὰ, καὶ χρεῖα τῷ Λυκόφρονι· οἱ Ἰταλοὶ πρῶτον Ἀβορείγονες ἐκαλοῦντο, καὶ ἕτερα μυρία ἀπὸ τῶν οἰκησάντων αὐτὰ ἐθνῶν· οὗτος δὲ Βορειγόνους λέγει τοὺς Ἀβοριγόνους.

1254. Ὑπὲρ Λατίνους.] φλυαρεῖ καὶ εἰς τοῦτο· αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἀβορείγονες ἀπὸ Λατίνου, τοῦ Φαύνου, ἢ Ἡρακλέους υἱοῦ, Λατῖνοι ἐκλήθησαν.

1255. Πύργους τριάκοντα.] καὶ ἐνταῦθα φλυαρεῖ· οὐ τριάκοντα γὰρ πόλεις ἔκτισεν Αἰνείας, ἀλλὰ τῷ τριακοστῷ ἔτει ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀσκάνιος, ὡς ὄπισθεν εἶπον, ἔκτισε τὴν Ἄλβαν πόλιν, ἀπὸ τῆς λευκῆς χοίρου, ἣν ἐκ τῆς Ἰλίου ἔλαβε, κἂν καὶ ταύτην μέλαιναν οὗτος λέγει. * τὴν ἱστορίαν ὄπισθεν πλατέως εἶπον. *

1258. Ἰσηρίθμων.] καὶ τοῦτο καλῶς ἔχει, καὶ περὶ τὴν ψευδῆ ταύτην ἱστορίαν· οὐ γὰρ πρότερον ἐκτίσθησαν, ὡς λέγει, πόλεις, καὶ ὕστερον ἡ χοῖρος ἔτεκεν, ὡς εἰπεῖν τοὺς χοίρους αὐτῆς ἰσηρίθμους τοῖς πύργοις, ἀλλὰ τοὐναντίον.

EMENDATIONES.

1 Μαινάδων pro Μαινάδος, ex MSS. omnibus. 2 Τευκτήριε Grav. 3 Μὰ δὲ τὰς Θεοίνου καὶ Κορωνίδος Bar. Κορωνίδος etiam habet Grav. 4 Ἀλέου Seld. * Hanc vocem adjeci ad complendum ſenſum, qui prius imperfectus fuit; vult enim *Tzetzes*, Æneæ ſocios, quum non adeſſent menſæ, earum loco panes carnibus ſuppoſuiſſe: notiſſima eſt, vel inter pueros, fabula. * Hæc adjeci ex Bar. & Grav.

Α δὴ, προδώσας καὶ δάμαρτα, καὶ τέκνα,	Quæ sanè, contemnens & uxorem, & liberos,
Καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων,	Et possessionem aliam thesaurorum opimam,
1265 [a] Σὺν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβιώσεται,	Cum sene patre pluris faciet,
Πέπλοις περισχὼν, [b] ἦμος αἰχμηταὶ κύνες	Vestibusque involvet, quando bellicosi canes
Τὰ πάντα πάτρας συλλαφύξαντες πάλῳ,	Omnem patriam simul diripientes sorte,
Τούτῳ μόνῳ πόρωσιν αἵρεσιν, δόμων	Huic soli dabunt optionem ex ædibus
Λαβεῖν ὃ χρήζει, κἀπενέγκασθαι δάνος.	Sumendi quod velit, & auferendi pro præmio:
1270 Τῷ καὶ πρὸς ἐχθρῶν δυσσεβέστατος κριθεὶς,	Quapropter & ab inimicis judicatus pietatis plenissimus,
Τὴν πλεῖστον ὑμνηθεῖσαν ἐν χάρμαις πάτραν	Plurimum celebratam in bellis patriam
Εν ὀψιτέκνοις ὀλβίαν [c] δωμήσεται	Per posteros ædificabit, felicem
Τύρσιν, μακεδνὰς ἀμφὶ [d] Κιρκαίου νάπας,	Arcem, altas juxta Circæi sylvas,
Αργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον, Αἰήτην μέγαν,	Portumque Argonis inclytum, Æeten magnum,
1275 Λίμνης τε Φόρκης Μαρσιωνίδος ποτὰ,	Phorcesque, Marsicæ paludis, latices,

VARIANTES LECTIONES.

a Versus hic sic scribitur in Bar.
Σὺν γεραιῷ πατρὶ πρεσβιώσεται.
b Ημος cum spiritu aspero profert Bar. c Al. δωμήσεται, & hanc lectionem tuentur MSS. uterque, tam in Scholiis, quam in Textu: utrobique tamen in Seld. eadem, ut mihi videtur, manus ω isti ο superposuit. d Al. Κιρκαίου.

1263. Α δὴ, προδώσας.] ἐν ὑπερβατῷ ἡ σύνταξις· Ατινα δὴ ἀγάλματα πρεσβιώσεται καὶ τιμήσει, σὺν τῷ γηραιῷ πατρὶ περισχὼν [1] καὶ καλύψας ἐν τοῖς πέπλοις, ἤτοι τοῖς ἱματίοις, προδοὺς καὶ δάμαρτα, καὶ τέκνα, καὶ κτῆσιν ἄλλην ὀμπνίαν κειμηλίων, ἤτοι τὸν πλοῦτον, ἦμος οἱ αἰχμηταὶ κύνες τὸ καὶ τὸ ποιήσωσι· [2] φησὶ γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων, καὶ λοιποί τινες, ὅτι πορθουμένης τῆς Τροίας ὑφ' Ἑλλήνων, Αἰνείας μόνος ἠλευθερώθη ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐκελεύσθη λαβεῖν ἐκ τῆς πόλεως ὃ βούλεται· παριδὼν δὲ τὸν οἶκον, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, περιέθηκεν τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα, καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, * καὶ * ἀνῆλθεν εἰς τὸν Αθω, καὶ ἐκεῖ ἔκτισε πόλιν ὀχυρὰν, τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰνειάδα προσαγορευθεῖσαν, ἔνθα ἔτυχε τὸν πατέρα αὐτοῦ Αγχίσην τελευτῆσαι· καὶ πολυτελῶς αὐτὸν καύσας, τὸν χοῦν αὐτοῦ ἐν χρυσῇ λάρνακι βαλὼν, θρηνήσας αὐτὸν οὐ μικρῶς, ἀπ' αὐτῆς ἀπῆρε· ἔλαβε δὲ καὶ σὺν, ὅτις ἔτεκε λ' τέκνα, ἧς καὶ ἄγαλμα ποιήσας σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, ἀνεστήλωσεν ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῦ κτισθεισῶν πόλεων. ταῦτα μὲν οὗτοι φασί. Λέσχης δὲ, ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, Ανδρομάχην καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους φησὶ δοθῆναι τῷ Αχιλλέως υἱῷ Νεοπτολέμῳ, καὶ ἀπαχθῆναι σὺν αὐτῷ εἰς Φαρσαλίαν, τὴν Αχιλλέως πατρίδα· [3] φησὶ δὲ οὕτωσί,

Αὐτὰρ Αχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
Εκτορέην ἄλοχον [4] κατάγε κοίλας ἐπὶ νῆας·
Παῖδα [5] δ' ἑλὼν ἐκ κόλπου ἐϋπλοκάμοιο τιθήνης,
[6] Ρῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ πύργου, [7] τὸν δὲ πεσόντα
Ελλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
Εκ δ' ἕλετ' Ανδρομάχην, [8] ἠΰζωνον παράκοιτιν
Εκτορος, ἥν τέ οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν
Δῶκαν ἔχειν, ἐπίηρον ἀμειβόμενοι γέρας ἀνδρὶ,
Αὐτόν τ' Αγχίσαο κλυτὸν γόνον ἱπποδάμοιο
[9] Αἰνείαν ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν,
[10] Εκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

1272. Εν ὀψιτέκνοις.] Ρῶμος γὰρ, καὶ Ρωμύλος, οἱ τούτου ἀπόγονοι, ταύτην ἔκτισαν. * Δωμήσεται.] τὸ δο * μικρὸν γραφόμενον, ἐκτείνεται ὑπὸ τοῦ μ, καὶ δέχεται ἀντὶ μακροῦ καὶ [11] μικρὸν ο, Αττικῶς δὲ μέγα γράφεται.

1274. Αργοῦς τε κλεινὸν ὅρμον, Αἰήτην.] Αἰήτης, λιμὴν ἐν Ιταλίᾳ, ἔνθα φασὶν ὁρμισθῆναι τὴν Αργὼ, καὶ καθαρθῆναι ὑπὸ Κίρκης ἐκ τοῦ φόνου τοῦ Αψύρτου Ιάσονα καὶ Μήδειαν. Φόρκη δὲ, λίμνη σταδίους φ' ἀπέχουσα τῆς Ρώμης. Μαρσοὶ δὲ, ἔθνος Ιταλίας, περὶ [12] ταύτην τὴν λίμνην οἰκοῦντες.

EMENDATIONES.

1 Καὶ καλύψας ἐν τοῖς πέπλοις, ἱματίοις προδοὺς καὶ δάμαρτα Impress. Nostra lectio est ex Seld. & certe multo propius attingere Poetæ mentem reperietur, si quis Textum conferre dignabitur. 2 Φησὶ γὰρ οὗτος ὁ Λυκόφρων lego cum Bar. & Grav. φησὶ γὰρ οὕτως ὁ Λυκόφρων Seld. φησὶ γάρ τι ὁ Λυκόφρων Impress. * Hanc voculam ad sententiarum conexionem adprime necessariam Ego adjeci. 3 Φησὶ, pro φασὶ, ex MSS. utroque, constructione id exigente. 4 Κατάγεν Bar. & Grav. κατάγε Seld. 5 Θ' Bar. & Grav. 6 Ρῖψας ποδὸς τεταγὼν Seld. ῥίψας Impress. τεταγὼς Bar. 7 Τὸ δὲ πεσὸν ἔλαβε Bar. ἔλαβε etiam Seld. 8 Εὔζωνον MSS. uterque. 9 Versus hic deest in Bar. 10 Εκ πάντων Αχαιῶν Bar. ubi Scholium videtur in Contextum irrepsisse. * Hoc adjeci ex Bar & Grav. ad complendum sensum, qui prius mutilus erat, & imperfectus. 11 Μικρὸν ο, pro μικρὸς ὁ posui, sensu ita postulante. 12 Ταύτην, pro ταύτης, ex Grav. constructione id exigente.

1276. Τυρσηνὸν

Τιτώνιόν τε χεῦμα, ὃ [a] κατὰ χθονὸς	Titonisque aquam sub terram
Δυόντος εἰς ἄφαντα [b] κευθμῶνος βάθη·	Subeuntis in obscuras hiatus profunditates:
Ζωστήριόν τε [c] κλιτὺν, ἔνθα παρθένου	Et Zosterii promontorium, ubi virginis
Στυγνὸν Σιβύλλης ἐστὶν οἰκητήριον,	Horrendum est Sibyllæ domicilium,
1280 Γρώνῳ βερέθρῳ συγκατηρεφὲς στέγης.	Cavo antri barathro contectum.
Τοσαῦτα μὲν δύστλητα πείσονται κακὰ	Ac tot quidem intoleranda patientur mala,
Οἱ τὴν ἐμὴν μέλλοντες [d] ἀϊστώσειν πάτραν.	Qui meam vastaturi sunt patriam.
Τί γὰρ ταλαίνῃ μητρὶ τῇ Προμηθέως	Quid enim miseræ Promethei Matri,
Ξυνὸν πέφυκε, καὶ τροφῷ Σαρπηδόνος;	Et Sarpedonis Genitrici commune fuit?
1285 Ἃς πόντος Ἕλλης, καὶ πέτραι Συμπληγάδες,	Quas Hellespontus, & Symplegadum saxa,
Καὶ [e] Σαλμυδισσὸς, καὶ [f] κακόξεινος κλύδων	Et Salmydissus, atque inhospitalis Fluctus

VARIANTES LECTIONES.

a Κατὰ χθονὸς Sold. b Κευθμῶνος Bar. c Κλιτύν Bar. d Ἀϊστώσειν Bar. aliique. e Σαλμυδησσὸς Bar. f Κακόξεινος Sold.

1276. Τιτώνιόν τε χεῦμα.] Τίτων, ποταμὸς Ἰταλίας, ἐγγὺς Κιρκαίου, ὃ Κίρκαιον ἀπὸ τῆς Κίρκης καλεῖται. ὁ δὲ Τίτων οὗτος ποταμὸς οὐκ εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ὑπὸ τῆς γῆς καταπίνεται, ὥς φησι καὶ Φιλοστέφανος.

1278. Ζωστηρίου τε κλιτοῦ.] [1] Ζωστήριον, ὄρος Ἰταλίας, ἐν ᾧ ἱερὸν Ζωστηρίου Ἀπόλλωνος φησὶν οὖν, ὅτι ἐνταῦθα ᾤκητο ἡ Σίβυλλα· * τρεῖς γὰρ ἦσαν Σίβυλλαι, * Κυμαία, (ἣν καὶ Ἀπόλλωνος φασὶν ἀδελφὴν) Ἐρυθραία, καὶ Σαρδιανή· ὥσπερ καὶ τρεῖς Βάκιδες χρησμολόγοι, ὁ ἐξ [2] Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας, καὶ ὁ Ἀθηναῖος, καὶ Ἀρκάς. περὶ ἧς δὲ Σιβύλλης νῦν ὁ Λυκόφρων λέγει, Κυμαία ἦν, ἥτις τέθνηκεν ἐν χρόνῳ Ταρκυνίου τοῦ ὑπερηφάνου, βίβλους περιφερούσα αὐτῆς τρεῖς, ἢ θ' καταλιποῦσα· ὧν ἢ μίαν, ἢ τρεῖς ἐξωνήσαντο οἱ Ῥωμαῖοι, ὡς τὰς λοιπὰς τῆς ἐκείνης [3] θεραπαίνης ἀναλωσάσης πυρί, ὅτι μὴ ἐδίδουν ἐκείνῃ ὅσον ᾔτει χρυσόν· ὃ ὕστερον ποιήσαντες, ἐξωνήσαντο, ἢ μίαν τὴν καταλειφθεῖσαν, ἢ τρεῖς, καὶ ἔδωκαν τῷ Μάρκῳ Ἀκιλίῳ φυλάσσειν· ζῶντα δὲ τοῦτον εἰς δέρμα βοὸς ἐμβαλόντες, ἀνεῖλον, ὅτι πρὸς μεταγραφὴν ἔδωκε τὴν δὲ βίβλον, ἢ τὰς βίβλους ὀρύξαντες ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ μετὰ λάρνακος κατέχωσαν. Γρώνῳ δὲ, τῷ κοίλῳ. Βερέθρῳ δὲ, τῷ σπηλαίῳ.

1283. Τί γὰρ ταλαίνῃ μητρὶ τῇ Προμηθέως.] Ἀσίας καὶ Ἰαπετοῦ, Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεύς· ὁ Προμηθέως καὶ Ἡσιόνης, ἢ Ἀξιοθέας, παῖς Δευκαλίων· ἀπὸ γοῦν ταύτης τῆς Προμηθέως μητρὸς Ἀσίας, ὁ Λυκόφρων λέγει τὴν χώραν καλεῖσθαι, ὡς καὶ τὴν Εὐρώπην ἀπὸ Εὐρώπης, ἥτις ἐκ Διὸς ἐγέννησε Σαρπηδόνα, Μίνωα, καὶ Ῥαδάμανθυν. ἕτεροι δὲ τὴν μὲν Ἀσίαν, ἀπὸ Ἀσίου φασὶ κληθῆναι· τὴν δὲ Εὐρώπην, ἀπό τινος Εὐρώπου, υἱοῦ [4] Ἰμέρου. Ἄνδρων δὲ ὁ Ἁλικαρνασσεὺς Ὠκεανὸν ἱστορεῖ γῆμαι δύο γυναῖκας, [5] Πομφολύγην, καὶ Παρθενόπην· ἐκ μὲν οὖν Πομφολύγης φησὶ γεννῆσαι αὐτὸν Ἀσίαν καὶ Λιβύην· ἐκ δὲ Παρθενόπης, Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἀφ' ὧν αἱ χῶραι τὴν κλῆσιν ἐσχήκασιν.

1285. Ἃς πόντος Ἕλλης.] ἅς τινας Εὐρώπην καὶ [6] Ἀσίαν διαχωρίζει ὁ Ἑλλήσποντος, καὶ τὸ, καὶ τό· ὅθεν δὲ ἐκλήθη Ἑλλήσποντος, εἴπομεν πολλάκις. τοῦτο δὲ ἰστέον, ὅτι Ἑλλήσποντός ἐστιν ὁ ἀπὸ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου τόπος, οὗ ὁ Ξέρξης τὴν γέφυραν ἔζευξε, μέχρι τοῦ Θρᾳκικοῦ [7] ὑμετέρου Βοσπόρου, ὃν Βόσπορον Δαρεῖος ὁ Ξέρξου πατὴρ ἐγεφύρωσε, περὶ τοῦ γεφυρῶσαι Ξέρξην τὸν Ἑλλήσποντον. Πέτραι Συμπληγάδες.] ἃς Ὅμηρος Πλαγκτὰς καλεῖ, εἶναι δέ φησιν αὐτὰς περὶ Τυρσηνίαν, ὁ δὲ Ἐρατοσθένης Συνορμάδας καλεῖ, [8] κεκρυμμένας δὲ καὶ λεληθότως περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον φησίν, ἤτοι περὶ τὸ [9] Στενόν· Ἀπολλώνιος δὲ, καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων Συμπληγάδας αὐτὰς λέγουσιν. ἀλλ' ὁ μὲν Λυκόφρων οὗτος φαίνεται μεταξὺ ταύτας εἶναι λέγων Καλχηδόνος καὶ Βυζαντίου, ὡς ἔστι τὸ λεγόμενον παρ' ἰδιώταις βαρβάρεις ῥεῦμα ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ποτὲ μὲν φαίνεται παρὰ τὸν Εὔξεινον πόντον, ἤτοι τὴν τοῦ Στενοῦ κλεῖδα, λέγων αὐτάς, ποτὲ δὲ ὁμοίως τῷ Λυκόφρονι γράφων,

Πληγάδας [10] ἀξείνους, καὶ ὅπῃ φοινία δόρπα.

Ἦσαν δὲ αἱ Συμπληγάδες, ὡς λέγουσι, πέτραι δύο, συγκρούουσαι πρὸς ἀλλήλας, καὶ συναράσσουσαι τὰ πλοῖα· ἐπεὶ δὲ παρέπλευσε ταύτας ἡ Ἀργώ, ἐρριζώθησαν, καὶ ἐπαύθησαν τῆς κινήσεως. ὡς λέγουσι δὲ, ἡ μὲν ἐν Εὐρώπῃ ἦν πρὸς τῷ Βυζαντίῳ, ἡ δὲ ἐν Ἀσίᾳ πρὸς τῇ Καλχηδόνι. Συμπληγάδες.] αἱ συμπλέουσαι, καὶ προσκρούουσαι ἀλλήλαις· Πλαγκταὶ δὲ, ὡς πλανώμεναι περὶ τὰς ἅλας.

1286. Σαλμυδισσός.] τὸ μεταξὺ Βυζαντίου καὶ Δαμάλεως [11] πέλαγος, ἀπὸ Σαλμυδισσοῦ, παραῤῥέοντος ποταμοῦ. Καὶ

EMENDATIONES.

[1] Ζωστήριον, pro Ζωστὴρ, ex auctoritate MSS. omnium, & ipsius Lycophronis textu. * Hæc ex MSS omnibus deprompsi, ad sententiam explendam, quæ prius mutila exstabat. 2 Ἐλεῶνος, pro Ἐλεφῶνος, ex Bar. & Suida. 3 Θεραπαίνης, pro θεραπαίνας, ex Sold. θεραπαινίδος Grav. 4 Ἰμέρου Bar & Grav. 5 Πομφολύγην, & Πομφολύγης lego, pro Παμφολύγην, & Παμφολύγης, ex MSS. utroque, de qua emendatione dictum supra. 6 Ἀσίαν, pro Θρᾴκην, ex Grav. cujus emendationis rationem Auctoris textus facile præbebit. 7 Μιγρὸν Bar. & Grav. 8 Κεκρυμμένας δὲ καὶ λανθάνουσας Grav. 9 Στενὸν posui, pro στενὸν, consentiente Grav. Cujus emendationis rationem sequentia Scholiastæ verba dabunt. 10 Ἀξείνους, pro ἀξίνας. at εὐξείνους habent MSS. omnes. 11 Πέλαγος, pro πελάγους, ex Grav.

Σκύθαισι γείτων, [a]καρτεροῖς εἴργει πάγοις,	Scythis vicinus, firmis arcet rupibus,
Λίμνην [b]τε [c]τέμνων Τάναϊς [d]ἀκραιφνὴς [e]μέσην	Paludemque dirimens rapidus Tanais mediam
Ῥέεθροις ὀρίζει, προσφιλεστάτην βροτοῖς	Fluentis distinet, hominibus jucundissimam
1290 [f]Χίμετλα Μαιώταισι θρηνοῦσι ποδῶν.	Mæotiis, perniones pedum lugentibus.
Ὄλοιντο ναῦται πρῶτα [g]Καρνῖται κύνες,	Pereant nautæ primum Carnitæ canes,
Οἳ τὴν βοῶπιν ταυροπάρθενον κόρην,	Qui bovis præditam facie taurivirginem Puellam
[h]Λέρνης ἀνηρείψαντο, φορτηγοὶ λύκοι,	A Lerna asportarunt, mercatores lupi,
[i]Πλάτιν πορεύσαι κῆρα Μεμφίτῃ πρόμῳ,	Conjugem deducendam infelicem Memphitum Duci,
1295 Ἔχθρας δὲ πυρσὸν ἦραν ἠπείροις διπλαῖς.	Odiique facem duabus extulêre Continentibus.
Αὖθις γὰρ ὕβριν τὴν βαρεῖαν ἁρπαγῆς	Rursus enim injuriam gravem raptus
[k]Κουρῆτες ἀντίποινον Ἰδαῖοι κάπροι	Mutuam Curetes Idæi apri
Ζητοῦντες, αἰχμάλωτον ἤμπρευσαν [l]πόριν	Persequentes, captivam traxerunt Juvencam
Ἐν ταυρομόρφῳ τράμπιδος [m]τυμπώματι	In tauriformi navigii vase

VARIANTES LECTIONES.

a Καρτεροῖσι Bar. b Τε nonnumquam deest. c Τέμνων Bar. Sed isti ε manus superior superposuit μ. d Ἀκραιφνὴς Seld. ἀκραιφνοῦς Bar. aliique. e Al. μέσον. f Χίμετλα Bar. aliique. χίμετλα al. g Καρνῖται paroxyton Bar. h Λέρνης Bar. i Πλάτιν πορεύσαι Bar. aliique. k Κουρῆτες Bar. l Πόριν MSS. uterque, & eandem lectionem in Scholiis retinent. m Τυμπώματι MSS. uterque, & alii.

κακόξεινος κλύδων.] ὁ Εὔξεινος, τὸ Στενόν· κατ' εὐφημισμὸν δὲ ἐλέγετο Εὔξεινος, διὰ τὸν σκολιὸν πλοῦν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας λῃστάς, οὓς Ἡρακλῆς ἀνεῖλε· καλῶς δὲ νῦν ὁ Λυκόφρων ἔφη κακόξεινον τοῦτον, Αἰσχύλῳ ἀκολουθῶν· Αἰσχύλος γὰρ περὶ τῆς θαλάσσης ταύτης οὑτωσὶ [1] λέγει,

Ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν.

1287. Σκύθαισι γείτων.] μετὰ γὰρ τὸ Στενὸν πέλαγος, καὶ τὸ ἱερόν, ἔστιν ἡ Σκυθία.

1288. Λίμνην τε τέμνων Τάναϊς.] ὁ Τάναϊς, ποταμὸς Σκυθίας, διαιρεῖ Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, εἰσβάλλων εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην, ὥς φησι Διονύσιος,

Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ [2] μέσσον ὁρίζει,
Ὅς ῥά θ' ἑλισσόμενος γαίης διὰ [3] Σαυρομάτων,
[4] Σύρεται ἐς Σκυθίην [5] τε, καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην.

1290. Χίμετλα.] τὰ ἐκ χειμῶνος ἀποψύγματα τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν· τοσοῦτον γάρ ἐστι ψυχρὸν ἡ παρὰ Μαιῶτιν Σκυθία, ὡς χίμετλα, ἤτοι ἀποκαύματα, γίνεσθαι ἐν τοῖς ἐνοικοῦσι τὴν χώραν. ἴαμα δὲ χιμέτλων, καθά φησι Νίκανδρος, ἀμφισβαίνης ὄφεως δέρμα, καὶ πελεύσου ῥίζης ζωμὸς παρακλυζόμενος αὐτοῖς.

1291. Ὄλοιντο ναῦται πρῶτα Καρνῖται.] Κάρνη, πόλις Φοινίκης. Φοίνικες δέ, ἔμποροι ὄντες, ἦλθον εἰς Ἄργος, καὶ ἁρπάσαντες Ἰώ, τὴν Ἰνάχου θυγατέρα, ἐκόμισαν εἰς Αἴγυπτον τῷ Ὀσίριδι, ὡς ὁ Λυκόφρων οὗτος φησί, καὶ ἕτεροι. ὁ δὲ Ἡρόδοτος αὐτὴν λέγει τὴν Ἰὼ διὰ τὸ πλεῖον τῶν Φοινίκων κατεχομένην, μίγνυσθαι τῷ ναυκλήρῳ· ἔγκυος δὲ γενομένη, ἐξηπάτησε αὐτούς, φόβῳ τοῦ πατρός, ἀπαχθῆναι εἰς Αἴγυπτον. Βοῶπιν δὲ αὐτὴν λέγει, ὅτι μυθικῶς, ὥς φασιν, ὁ Ζεὺς ἐμίγνυτο αὐτῇ, ὃ γνοῦσα ἡ Ἥρα βοῦν αὐτὴν ἐποίησεν· ἡ δὲ ἀλήθεια οὕτως ἔχει, ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπ' ἔρωτος δίκην βοὸς ἐπλανᾶτο.

1292. Ταυροπάρθενον.] σόλοικον φαίνεται, εἰ μὴ οὕτως εἴποι τις, τὴν ἐποχουμένην τῷ ταύρῳ, ἤτοι τῷ ταυρομόρφῳ πλοίῳ· οὐ γὰρ ἀῤῥενόθηλυς ἦν, ὥστε λέγειν αὐτὴν ταυροπάρθενον· οὐ γὰρ ταῦρος ἐγένετο, ἀλλὰ βοῦς.

1294. Πλάτιν.] πλάτιδας, καὶ πλάτωνας, λίνας, [6] δαγίδας, τὰς νύμφας καλοῦσι Λάκωνες, Κύπριοι, καὶ ἕτεροι. Μεμφίτῃ.] τῷ Ὀσίριδι, ὡς οὗτος φησί. Μέμφις, πόλις Αἰγύπτου. Κῆρα δὲ αὐτὴν εἶπεν, ὅτι ἀρχὴ πολέμου γέγονεν Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ, ταῖς δυσὶν ἠπείροις.

1297. Κουρῆτες.] οἱ τὸν Δία θρέψαντες δαίμονες ἐν Κρήτῃ, [7] ἀφ' ὧν νῦν τοὺς Κρῆτας λέγει. Ἀντίποινον.] εἰς ἀντίληψιν *καὶ* ἀνάσωσμα Εὐρώπην ἐκ Φοινίκης ἁρπάσαντες, ἀντὶ τῆς Ἰοῦς.

1298. Πόριν.] δάμαλιν. ἔφην δὲ πολλάκις, ὅτι δύο ῥρ χρὴ γράφειν· πόρτις γὰρ ἐστιν· ἐπεὶ οὖν γέγονε τάξις, ἀντὶ τοῦ τ ὀφείλει τεθῆναι ρ. οὗτος δὲ ἀδεὴς Λυκοφρονικῇ πάντα γράφει, οὐκ εἰδώς, ὡς ἔοικεν, ὅτι *τὸ* χωλὸν πάθος ἐστὶ τοῦ ἰάμβου, καὶ τίθεται καὶ σπονδεῖος, καὶ τροχαῖος ἐν τῷ τέλει τοῦ ἰαμβικοῦ.

1299. Ἐν ταυρομόρφου τράμπιδος.] καλλίστως τοῦτο γέγραφεν ὁ Λυκόφρων, ὅτι ταυρομόρφῳ πλοιαρίῳ ἐκ Φοινίκης οἱ

EMENDATIONES.

1 Λέγει, pro λέγων, ex Grav. 2 Μέσσον, pro μέσον. 3 Σαυρομάτων MSS. uterque. 4 Σύρετ' Bar. 5 Hanc particulam neuter MSS. Codd. agnoscit. 6 Φαγίδας Bar. & Grav. 7 Ἀφ' ὧν νῦν Λύδας τοὺς Κρῆτας λέγει Impress. Sed potius videtur quod habent Codd MSS. quos heic sequuti sumus; nisi malis ἀφ' ὧν νῦν Ἰδαίους τοὺς Κρῆτας λέγει. Sed nobis magis placet lectio prior, quod heic Poeta à Curetibus universos Cretenses appellet Κούρητας.

Κρῆτες

1300 [a] Σαρεπίαν Δικταῖον εἰς [b] ἀνάκτορον,	Sarapeam Dictæum in palatium,
Δάμαρτα Κρήτης [c] ἀστέρῳ στρατηλάτῃ.	Uxorem stellato Cretæ Imperatori.
Οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν ἀντ' ἴσων [d] ἴσα	Nec illi contenti fuerunt pro paribus paria
Λαβόντες, ἀλλὰ κλῶπα σὺν Τεύκρῳ στρατὸν,	Accepisse, sed raptorem exercitum cum Teucro,
Καὶ σὺν Σκαμάνδρῳ, [e] Δραυκίῳ φυτοσπόρῳ,	Et cum genitore, Scamandro Cretensi,
1305 Εἰς Βεβρύκων ἔστειλαν οἰκητήριον	In Bebrycum regionem dimiserunt
Σμίνθοισι δηρίσοντας· ὧν ἀπὸ σπορᾶς	Cum muribus pugnaturos; ex quorum origine
Ἐμοὺς γενάρχας ἐξέφυσε Δάρδανος,	Meos majores procreavit Dardanus,
Γήμας [f] Ἀρίσβην Κρῆσαν, εὐγενῆ κόρην.	Ducta Arisba Cressa, nobili puella.
Καὶ δευτέρους ἔπεμψαν [g] ἅρπαγας λύκους,	Quin etiam secundos miserunt rapaces Lupos,
1310 Ταγῷ μονοκρήπιδι [h] κλέψοντας νάκην	Regi unum induto calceum furaturos vellus
Δρακοντοφρούροις ἐσκεπασμένην σκοπαῖς·	Draconis custodibus munitum excubiis:

VARIANTES LECTIONES.

a Σαραπίαν Bar. aliique. b Ἀνάκτορα Bar. c Al. Ἀστέρι. *Meursius* maluit Ἀστέρῳ, ut sit anapæstus, vel σπονδεῖος, quales apud Poetas frequentes; ejus Commentarius consulendus. d Al. ἴσα. e Θρηνίῳ *Suid.* f Ἀρίσβαν *Etymologici* Auctor. g Ἅρπαγας *Stephanus*, & *Eustathius*. Vide Commentarios. h Κλέψαντας Bar. in qua tamen isti ας eadem, ut videtur, manus, superscripsit ον.

Κρῆτες τὴν Εὐρώπην ἁρπάσαντες, ᾤχοντο. λέγεται γὰρ οἱ μυθογράφοι, ὅτι ὁ Ζεὺς ταῦρος γεγονὼς, αὐτὴν ἥρπαξεν. ἔχει δὲ καὶ ἄλλως ὁ τοιοῦ μῦθος· Ταῦρος, ὁ Κνώσσιος στρατηγὸς, παρὰ Ἀστερίου, τοῦ καὶ Μινωταύρου, βασιλέως Κρήτης, πεμφθεὶς, ἀφήρπαξεν αὐτὴν ἐκ Σαρεπτίας, πόλεως Φοινίκης μεταξὺ Σιδῶνος καὶ Τύρου κειμένης.

1300. Δικταῖον.] Δίκτη, καὶ Ἴδη, ὄρη Κρητικά· ἔστι δὲ καὶ Ἴδη ὄρος Τροίας, ὡς καὶ Ἄρατος φησὶ περὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἴδης,

[1] Δίκτῳ ἐν εὐώδει [2] ὄρεος σχεδὸν [3] Ἰδαίοιο.

1301. Κρήτης [4] Ἀστέρῳ στρατηλάτῃ.] ὁ Ἀστέριος ἐστὶν οὗτος, ὁ καὶ Μινώταυρος· εἶχε δὲ, ὥς φασι, ταύρου πρόσωπον· ἦν δὲ Πασιφάης υἱὸς, γεννηθεὶς αὐτῇ ὑπὸ Μίνωος καὶ ταύρου, ὃν ὁ Δαίδαλος ἐποίησεν, ἢ τὸ ἀληθὲς, ὑπὸ Ταύρου τοῦ στρατηγοῦ, ᾧ καὶ ὅμοιος ὢν, ἐμυθεύθη ταύρου πρόσωπον ἔχειν. ἐνταῦθα δὲ ὁ Λυκόφρων τὸν Ἀστέριον Δία λέγει πατέρα εἶναι τοῦ Σαρπηδόνος, Μίνωος, καὶ Ῥαδαμάνθυος.

1302. Οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν.] οὐδὲ οἱ Κρῆτες, Ἕλληνες ὄντες, ἠρκέσθησαν τιμωρησάμενοι τοὺς βαρβάρους, καὶ ἀντὶ τῆς Ἰοῦς τὴν Εὐρώπην ἁρπάξαντες· * ἀλλὰ καὶ * ἔστειλαν εἰς ἀποικίαν περὶ τὴν Τροίαν Τεῦκρον καὶ Σκάμανδρον, οὗ Σκαμάνδρου θυγατέρα γήμας ὁ Δάρδανος, γεννᾷ τοὺς ἐμοὺς προγόνους· πῶς οὖν; ἐπεὶ μᾶλλον τούτων συγγενῆ ἔλαβεν ὁ Δάρδανος, καὶ ὁ παρ' αὐτῶν ἀφηρέθη, ὥς φησιν ὁ Λυκόφρων, Οὐδ' οἵ γ' ἀπηρκέσθησαν, ἀλλ' ἔστειλαν στρατόν· πρὸς τοῦτο ἀπολογήσας ὁ Λυκόφρων, εἶπε πρὸς τὸ, ὅτι περὶ Τροίαν ἀποικίαν ἀποσταλέντες ἀποικίαν ἐστείλαντο, καὶ ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον ἐπιγαμίαν ἑκοντὶ ἐποιήσαντο. ὁ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει· Τεῦκρος υἱὸς ἦν Σκαμάνδρου τοῦ Κρητός· τούτῳ ἐδόθη χρησμὸς, ἐκεῖ οἰκῆσαι, ἔνθα γηγενεῖς ἐπίθωνται αὐτοῖς. παρὰ δὲ τι Ἰλιακὸν μέρος γενόμενοι, βρωθέντων νύκτωρ ὑπὸ μυῶν [5] τῶν ὀχέων τῶν ἀσπίδων, καὶ τῶν νευρῶν τῶν τόξων αὐτῶν, μνησθέντες τοῦ χρησμοῦ, ἔκτισαν τὸ Σμίνθιον, καὶ ἱερὸν Σμινθέως Ἀπόλλωνος· οἱ γὰρ μύες παρὰ Κρησὶ σμίνθοι καλοῦνται. κτίσαντες δὲ τὴν πόλιν, κατῴκησαν ἐκεῖ, καὶ ἐβασίλευσε Τεῦκρος· ἀφ' οὗ καὶ [6] Τευκροὶ οἱ Τρῶες, ὡς καὶ Καλλίμαχος,

Τευκρῶν ἡνίκα νῆες Ἀχαιῶν ἄστεα [7] κῆδον.

1304. Δραυκίῳ.] Κρητικῷ· Δραύκη γὰρ, πόλις Κρήτης.

1305. Εἰς Βεβρύκων.] τῶν Τρώων· Βέβρυκες γὰρ, ταῦ οἱ Μυσοὶ, ἐνδότεροι Βιθυνῶν ὄντες, ὧν ὄρος Ὄλυμπος· εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Βέβρυκες, ἔθνος Γαλατῶν, μεταξὺ Πυρηναίων, καὶ Κεραυνίων ὀρῶν, καὶ Ἰβηρίας κείμενοι, οἱ καλοῦνται Ναρβωνήσιοι.

1306. Ὧν ἀπὸ σπορᾶς.] Ἀρίσβην, ἢ κατά τινας Βάτειαν, θυγατέρα Τεύκρου, γήμας Δάρδανος, γεννᾷ Ἐριχθόνιον, Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος, Τρὼς δὲ [8] Ἶλον, Ἀσσάρακον, καὶ Γανυμήδην, Ἶλος γεννᾷ Λαομέδοντα, Λαομέδων Πρίαμον, Πρίαμος τὴν Κασσάνδραν αὐτὴν, καὶ τοὺς αὐτῆς ἀδελφούς.

1309. Καὶ δευτέρους ἔπεμψαν.] ὅπου ζήτει, [9] ὅπου περὶ τῶν Ἀργοναυτῶν πάντα κατὰ λεπτὸν ἔγραψα, εἰ καὶ βραχύτατα, ὅσα οὐδὲ πεντήκοντα Ἀπολλώνιοι.

EMENDATIONES.

[1] Δίκτῃ Grav. [2] Οὔρεῖ Bar. [3] Ἰδαίοιο, pro Ἰδαίου, ex Bar. metro exigente. [4] Ἀστέρῳ στρατηλάτῃ, pro ἀστέρος στρατηλάτης, ex *Lycophronis* textu, adjuvantibus etiam *MSS*. * Hoc addo ex *Bar.* & *Grav.* ἀλλ' habet etiam *Suid.* [5] Τῶν ὀχέων τῶν ἀσπίδων, pro τῶν ὀχέων, τῶν ἀσπίδων, ex Bar. [6] Τευκροὶ οἱ Τρῶες, pro Τεῦκροι οἱ ἥρωες, ope *Bar* & *Grav.* Trojanos enim Teucros esse dictos nemo, opinor, ignorat. Quæ emendatio prius facta est à *Meursio Creta* p. 220. & *Bentlejo* in Fragment. *Callimachi* p. 98. [7] Κῆδον, pro χῆδον, ex *Bar.* & *Grav.* Eruditissimus *Bentlejus* hunc versum sanare conatus est in Fragment. *Callimachi* p. 989. Fortasse (inquit) legendum, κήδειν, vexabant. Nam & κήδω ea significatione dicitur, si fides *Hesychio*. An legendum κεῖαν, incenderunt? an ἔφερον, spoliarunt? [8] Ἶλον, pro Ἴλιον ex *Suid.* & *Grav.* [9] Ὅπου περὶ τῶν Ἀργοναυτῶν πάντα κατὰ λεπτὸν legocum *Bar.* & *Grav.* ὅπου περὶ πάντων κατὰ λεπτὸν *Impress.*

Ος εἰς [a] Κύταιαν τῆς [b] Λιγυστικὴν [c] μολών,	Qui Cytæam veniens Liguſticam,
Καὶ τὸν τετράπτην ὕδρον ὑνάσας θρόνοις,	Et quadrinarem draconem ſopiens pharmacis,
Καὶ γυρὰ ταύρων βαστάσας πυριπνόων	Curvaque taurorum regens ignivomorum
1315 [d] Αροτρα, ϗ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας,	Aratra, & in lebete corpus excoctus,
Οὐκ ἀσμένως ἔμαρψεν ἐρράου σκύλος,	Non impunè cepit arietis vellus,
Αλλ' αὐτόκλητον ἁρπάσας κεραΐδα,	Sed voluntariam rapiens Ovem
Τὴν [e] γνωτοφόντιν, ϗ τέκνων ἀλάστορα,	Fratricidam, filiorumque perditricem,
Εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρματίξατο,	In loquacem impoſuit Picam,
1320 Φθογγὴν [f] ἑδωλίων [g] Χαονιτικῶν ἄπο	Vocem è tranſtris Chaonicis
Βροτησίαν ἱεῖσαν, ἔμπαιον δρόμων.	Humanam emittentem, curſus peritam.
Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας ἀνειρύσας,	Rurſum Qui è ſaxo calceos extraxerat,
Καὶ φασγάνου ζωστῆρα, τὸ [h] ξίφος πατρός,	Enſiſque cingulum, & gladium patris,
Ο Φημίου παῖς, [i] Σκῦρος ᾧ λυγρὸς τάφος	Phemii nepos, cui Scyrus ſepulcrum triſte

VARIANTES LECTIONES.

a Al. Κυταίαν. b Λιβυστικὴν Stephanus. c Μολὼν Sold. d Αροτρα Bar. e Γνωτοφόντην Bar. eandemque lectionem in Scholiis retinet. f Al. ἑδωλίων, quam lectionem habet etiam Bar. ἑδωλίων cum ſpiritu tenui Sold. g Al. Χαονικῶν. h Ξίφος Sold. i Al. Σκύρος.

1312. Τὴν Λιγυστικήν.] ἡ Κύταια πόλις Κολχίδος ἐστίν· [1] οἱ δὲ Κόλχοι ἔθνος ἐστὶ [2] Λαζικόν, ὡς ἔφην ὄπισθεν πλατυτέρως, πλησίον Αβασγῶν κείμενοι. ἡ δὲ Λιβύη, ϗ τὸ Λιγυστικὸν κλῖμα, ὃ ἐκλήθη ὑπὸ Λίγυος, τοῦ Αλεβίωνος ἀδελφοῦ, τοῦ Κυρήνης, καὶ Καρχηδόνος, ϗ Αλεξανδρείας εἰσίν. ὁ δὲ Λυκόφρων ὥσπερ κακοτομεῖται τὰ πολλά, ϗ τὴν Κολχικήν, Λιγυστικὴν καλεῖ. ὁ δὲ Λίγυς ἕτερος κακλίων Ηρακλεῖ ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐλθεῖν, ἀνῃρέθη. ϗ κατὰ μὲν τοὺς μὴ εἰδότας διαίρεσιν κλιμάτων, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν δοκοῦντας Λιβυστικὴν καὶ Λιγυστικήν, οὕτως ὡς εἴπομεν ἔχει· κατὰ δὲ τὴν ἀκρίβειαν, Λιβυστικὰ μέρη εἰσίν, ἅπερ εἴπομεν· οἱ δὲ Λίγυες τὴν παραλίαν ἀπὸ Τυρσηνίδος, μέχρι τῶν Αλπεων ϗ ἄχρι Γαλατῶν νέμονται, ὥς φησι Δίων, ϗ ὅπερ ἀκριβέστατα ἱστορικοί, συγγραφεῖς τε, καὶ γεωγράφοι.

1313. Τετράπτην ὕδρον.] δικέφαλον δράκοντα, ὅτι δύο ξίφας ἔχοντα· αἱ γὰρ δύο ξίφεις δ' πόδας ἔχουσιν. Υδρον δέ, τὸν δράκοντα εἶπεν, εἶδος λαβὼν ἀντὶ εἴδους. Θρόνοις.] φαρμάκοις τῆς Μηδείας, παρὰ τὸ θρῶ, θρόνα ϗ θρέπτα.

1315. Καὶ λέβητι δαιτρευθεὶς δέμας.] φασὶν ὅτι ἡ Μήδεια τὸν Ιάσονα ἑψήσασα, νέον ἐποίησεν.

1316. Ερράου.] τοῦ κριοῦ· ὁ δὲ Καλλίμαχος λέγει τὸ νάκος ἔρρου, παρὰ τὸ ὀρμᾶν, τὸ ὁρμῶ.

1317. Αλλ' αὐτόκλητον.] αὐτομολήσασα γὰρ ϗ ἡ Μήδεια πρὸς τὸν Ιάσονα. Κεραΐδα.] τὴν Μήδειαν νῦν· κεραῒς γάρ, ὄρνεον μακρόπαιδον, καταφερὲς πρὸς συνουσίαν. κεραΐδα δὲ ταύτην λέγει, παρ' ὅσον κατέπαξεν ἑαυτὴν διὰ τὴν λύπην τοῦ ἐπιγαμίου Ιάσονος.

1318. Τὴν γνωτοφόντιν, ϗ τέκνων ἀλάστορα.] τὴν ἀνελοῦσαν ϗ φονεύσασαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Αψυρτον· ἡ γὰρ Μήδεια φυγοῦσα, ϗ διωκομένη παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Αψύρτου, τοῦτον λαβοῦσα, [3] ταύτην καταλαβόντος, ἀνεῖλεν· ὕστερον δ' ἐν Κορίνθῳ, καὶ τοὺς ἐξ Ιάσονος αὐτῆς παῖδας [4] Μέρμερον ϗ Φέρητα, διὰ τὸ πρὸς Ιάσονα ζηλοτυπεῖν, ὅτι καταλιπὼν αὐτήν, ἔγημε Γλαύκην, τὴν θυγατέρα Κρέοντος, τοῦ βασιλέως τῶν [5] Κορινθίων.

1319. Εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν.] τὴν Αργὼ λέγει, ὅτι ὁ ξύλος αὐτῆς ἐκ τῆς Δωδωναίας δρυὸς ἦν, φωνήεσσα ϗ λάλος. Κίσσαν δέ, αὐτὴν καλεῖ, ἐπειδὴ τὸ ὄρνεον, ἡ κίσσα, μιμητικόν ἐστι φωνῆς ἀνθρωπίνης, ὡς ϗ ἡ Αργώ· * πάντα δὲ περιέγραψα. *

1322. Πάλιν δ' ὁ πέτρας ἀσκέρας.] τὴν περὶ Θησέως, τοῦ ξίφους, ϗ τῶν ὑποδημάτων * τοῦ Αἰγέως ἱστορίαν, * τῶν ὑπὸ τὴν Κολουραίαν πέτραν, πάλιν διαλαμβάνει· Κολουραίαν γὰρ αὐτὴν ὁ Καλλίμαχος καλεῖ,

Ερχα [6] δέ μιν Τροιζῆνι Κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ
Θῆκε σὺν [7] ἀρπίδεσσιν. ———

Ασκέρας.] εἶπον ὄπισθεν, ὅτι τὰ περὶ τοὺς πόδας πιλία, ἤτοι τὰ ὀρτίσεια λέγεται, ὁ δὲ Λυκόφρων τὰ ὑποδήματα λέγει.

1324. Ο Φημίου παῖς.] ἀντὶ τοῦ Φημιάδης· [8] κατὰ τοῦτο γὰρ ὁ Φημίου παῖς Θησεύς· φησὶ γὰρ τὸν Αἰγέα Φημίου τὸν παῖδα, Αἰγέως δὲ Θησέα. ϗ ὅτι μὲν Αἰγέως ϗ Αἴθρας υἱὸς ὁ Θησεύς, ἀληθές· ὁ δὲ Αἰγεὺς Πανδίονος υἱὸς ἦν, ἀλλ' οὐ Φημίου. Σκῦρος.] νῆσός ἐστιν ἡ Σκῦρος μία τῶν Κυκλάδων, ἣν ἐβασίλευσε Λυκομήδης, Δολόπων τὴν νῆσον οἰκούντων. ἐν γοῦν

EMENDATIONES.

[1] Οἱ δὲ Κόλχοι, pro ἐν δὲ Κόλχοι. Bar & Grav. [2] Λαζικὸν Bar. & Grav. [3] Ταύτην καταλαβόντος, pro ταύτης καταλαβ. ex Sold. [4] Μέρμερον lego cum Bar. & Grav. Nam alterum ex Medeæ filiis eo nomine nocum fuiſſe, conſtat ex ſupra dictis. Μέρμερον Impreſſ. Μέρμερον Sold. [5] Κορινθίων, pro Κορίνθων, ex Sold. * Ex Bar. & Grav. * Hoc etiam adjeci ex Bar. [6] Δ' μιν, pro δέ μιν, ex Grav. [7] Αρπίδεσσιν Sold. ἀρπίδεσσι Bar. [8] Hunc locum Impreſſ. Codd. ſic corrupte proferunt, κατὰ τοῦτο γὰρ ὁ Φημίου παῖς Θησεύς φησι, τὸν &c.

τῷ

1325 Κρημνῶν ἔνερθεν αἰγίλιψ [a] ῥοιζουμένων	Ardua sub præcipitiis deturbato
Πάλαι δοκεύει τὰς ἀταρχύτους ῥιφάς,	Jampridem servat insepultos jactus,
Σὺν θηρὶ βλώξας τῷ σπάσαντι δηΐας	Cum Leone veniens initiato, qui bellicæ
Μύστῃ Τροπαίας μαστὸν εὔθηλον θεᾶς,	Suxerat uberem Trophææ mammam Deæ,
Ζωστηροκλέπτης, νεῖκος [b] ὤρινεν διπλοῦν,	Fur balthei, rixam excitavit duplicem,
1330 [c] Στόργην τ' ἀμέρσας, καὶ Θεμισκύρας ἄπο	Tum zonam auferens, tum ex Themiscyra
Τὴν [d] τοξοδάμνον νοσφίσας Ὀρθωσίαν·	Sagittariam rapiens Orthosiam ;

VARIANTES LECTIONES.

a Ῥοιζουμένῳ reposuit *G. Canterus*, cujus Adnotationes videndæ. b Ὤρινε sine ν finali *MSS.* uterque, & alii. c Στέργην *Bar.* d Τοξοδάμνον paroxyt al. Utroque in loco tonum habet *Seld.*

τῇ Σκύρῳ ταύτῃ Θησεύς, ὁ ἀρχαῖος ἥρως, κατὰ Πλούταρχον, καὶ φιλίαν πρὸς τὸν Λυκομήδην, καὶ φοβηθεὶς διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκστρατείαν τῶν Διοσκούρων, ἦλθε πρὸς Λυκομήδην, καὶ διέτριβε περὶ τὴν νῆσον· ἢ κατά τινας, ὅτι ὑπώπτευσαν πολῖται, ὅτι μέλλει τυραννεῖν ἐν Ἀθήναις· ἢ κατ' ἑτέρους, ὅτι ὑπὸ Λύκου, τοῦ Αἰγέως ἀδελφοῦ, ἢ διὰ τὸν [1] φόνον τῶν Παλλαντιδῶν, ἢ διὰ τὴν Ἱππολύτου ἀναίρεσιν, ἐξεβλήθη τῶν Ἀθηνῶν, καὶ οὕτως φυγὰς ἦλθεν εἰς Σκῦρον· κακῶς δὲ ὑποπτευόμενον ὁ Λυκομήδης αὐτὸν [2] ἰδών, καὶ δειλιάσας περὶ τῆς ἀρχῆς, ἀναγαγὼν ἐπί τινα λόφον, καὶ δείξας τινὰ ὑποδεικνὺς κατεκρήμνισε καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν.

1327, 1328. Σὺν θηρὶ βλώξας.] πάλιν ὁ Θησεὺς σὺν τῷ Ἡρακλεῖ ἐλθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν πρὸς τὰς Ἀμαζόνας, διπλοῦν παρεσκεύασε νεῖκος εἰς τοὺς Ἕλληνας. διὰ τὴν Ἱππολύτης ζωστῆρα, καὶ Ἀντιόπην τὴν Ἀμαζόνα, ἐξ ἧς Θησεὺς ἔσχεν Ἱππόλυτον. ἡ δὲ ἱστορία τοιαύτη· Ἀδμήτη, ἡ Εὐρυσθέως θυγάτηρ, ἐπιθυμήσασα τὸν Ἱππολύτης κτήσασθαι ζωστῆρα, καὶ διὰ ἑνὸς πλοίου Ἡρακλῆς μετά τε Θησέως, καὶ ἑτέρων, εἰς Θεμισκύρας λιμένα [3] ἦλθε, καὶ ἡ Ἱππολύτη τὸν ζωστῆρα τούτῳ ὑπέσχετο δοῦναι· Ἥρα δὲ ὁμοιωθεῖσα γυναικὶ, ταῖς λοιπαῖς Ἀμαζόσιν ἔλεγεν, ἁρπάξαι τοὺς ξένους τὴν Ἱππολύτην· ἔνοπλοι δὲ αὐτῶν ὡς πρὸς μάχην καταθεουσῶν, Ἡρακλῆς ἀντιταξάμενος κτείνει τὴν Ἱππολύτην, καὶ τὸν ζωστῆρα λαβὼν, Εὐρυσθεῖ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἀποκομίζει. καὶ Ἀπολλόδωρος μὲν καὶ λοιποὶ ἀναιρεθῆναι φασὶν ὑφ' Ἡρακλέους τὴν Ἱππολύτην· Ἀπολλώνιος δὲ οὕτω φησί,

> [4] Γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἔκαθεν λιμενόσχεον ἄκρην,
> Ἔνθα ποτὲ [5] προμολοῦσαν Ἀρητιάδην Μελανίππην,
> Ἥρως Ἡρακλέης ἐλοχήσατο, καί οἱ ἄποινα
> [6] Ἱππολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν,
> [7] Ἀμφικασιγνήτης, ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν [8] ὀπίσσω.

Ἕτερος δέ τις ὅμοια τοῖς προτέροις φησί,

> ——— Τελαμὼν ἀπέρωπος αὐτῆς
> Ἡμετέροις ἑτάροισι φόως [9] προβόπτερος ἔθηκε,
> Κτείνας [10] ἀνδρολέτειραν ἀμώμητον [11] Μελανίππην,
> Αὐτοκασιγνήτην [12] χρυσοζώνοιο ἀνάσσης.

Δηΐας.] τῆς Ἥρας, πολεμία γὰρ ἦν τῷ Ἡρακλεῖ. [13] Τροπαίας.] τῆς Ἥρας, παρ' ὅσον καὶ αὐτῇ οἱ νικῶντες, ὥσπερ τῷ Διῒ, τρόπαιον ἀνετίθεντο. Σπάσαντι.] μεταλαβόντι, θηλάσαντι· ἐθήλασε γὰρ Ἡρακλῆς τὴν Ἥραν παῖς ὤν, Ἀθηνᾶς φερούσης αὐτὸν, καὶ πεισάσης τὴν Ἥραν θηλάσαι αὐτὸν, διὸ καὶ ἀπεθανατίσθη. Μαστὸς δὲ, ὁ ἀνδρεῖος, διὰ τὸ μὴ ἐκθλίβεσθαι· μαζὸς δὲ, ὁ γυναικεῖος, ὁ μεστὸς ὢν γάλακτος. Μύστῃ.] τῷ Ἡρακλεῖ, διότι ἐμυήθη ἐν Ἐλευσῖνι τὰ δι' αὐτὸν λεγόμενα μικρὰ Μυστήρια. Εὔμολπος γὰρ, οὐχ ὁ Θρᾷξ κατὰ Ἴστρον, ἀλλ' ὁ θεὶς τὰ Μυστήρια, ἐκώλυσε ξένους μὴ μυεῖσθαι· ἐλθόντος δὲ τοῦ Ἡρακλέος ἐν Ἐλευσῖνι, καὶ θέλοντος μυηθῆναι, τὸν μὲν τοῦ Εὐμόλπου νόμον φυλάττοντες, θέλοντες δὲ καὶ τὸν κοινὸν εὐεργέτην Ἡρακλέα θεραπεῦσαι, οἱ Ἐλευσίνιοι ἐπ' αὐτῷ τὰ μικρὰ ἐποιήσαντο Μυστήρια· οἱ δὲ μυούμενοι μυρσίνῃ ἐστέφοντο.

1329. Ζωστηροκλέπτης.] οὗτος τὴν Θησέα φησὶ λαβεῖν τὸν ζωστῆρα τῆς Ἱππολύτης, καὶ δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ, αὐτὸς δὲ ἔλαβε τὴν Ἱππολύτην, κατὰ τοῦτον τὴν Λυκόφρονα, ἐξ ἧς ἔσχε τὸν σώφρονα Ἱππόλυτον. μετὰ δὲ θάνατον αὐτῆς, ἔλαβε Φαίδραν, ἥτις ἠρᾶτο τοῦ Ἱππολύτου, καὶ μὴ [14] ἰσχυσάσης ἔχειν τοῦτον, ᾠκοδόμησε ναὸν τῇ Ἀφροδίτῃ, Ἐρωτικὸν αὐτὸν καλέσασα, ὅτι διὰ τὸ πολὺν ἔρωτα ἔχειν αὐτὸν, εἰς νόσον περιέπεσε, καὶ τῇ τροφῷ αὐτῆς ὁ μικρὸν ἀναγκασάσης αὐτὴν εἰπεῖν, μετά τινα χρόνον ἀνήγγειλεν· ἡ δὲ φαρμάκοις βουλομένη λῦσαι τὸν ἔρωτα αὐτῆς, καὶ μὴ δυναμένη, εἰσῆλθε πρὸς τὸν Ἱππόλυτον, κἀκεῖνος δὲ μὴ δεξάμενος τὸ ταύτης ῥῆμα, ἀπεδίωξε μετ' ὀργῆς· ἡ δὲ Φαῖδρα γνοῦσα, ἑαυτὴν ἀπέπνιξε. νῦν ὁμοίως δὲ τοῦτον λέγομεν, ὅτι Θησεὺς ἐξ Ἀντιόπης τὸν Ἱππόλυτον ἔσχεν, οὐχ ἐξ Ἱππολύτης· ἐκείνη μὲν γὰρ ἡ ἀπώλετο, λαβόντος Ἡρακλέος τὸν ζωστῆρα παρὰ Μελανίππης, τῆς αὐτῆς ἀδελφῆς· ἡ Ἱππολύτη μὲν ἀνῃρέθη παρ' Ἡρακλέους, Μελανίππη δὲ παρὰ τοῦ Τελαμῶνος.

1330. Θεμίσκυρα.] πόλις Παφλαγονίας καὶ Ἀμαζόνων, ἔνθα Θεμισκύρειαι αἱ Ἀμαζόνες λέγονται.

1331. Τὴν τοξόδαμνον.] οἱ μὲν ἄλλοι πάντες προπαροξυτόνως Τοξόδαμνον γράφουσιν, ἐγὼ δὲ παροξυτόνως· τὰ γὰρ προπαροξύτονα πάθος δηλοῦσιν, οἷον τοξόδαμνον, τὴν δαμαζομένην ὑπὸ [15] τόξων· τοξοδάμνον δὲ, τὴν δαμάζουσαν

EMENDATIONES.

1 Φόνον τῶν Παλλαντιδῶν, pro φίλον &c. ex *Bar* & *Grav.* Nam Theseus Pallantem, ejusque filios devictos occiderat. *Pausanias* Atticis: Χρόνῳ δὲ ὕστερον Πάλλαντα, καὶ οἱ τούτου παῖδες ἐπαναστάντας Θησεὺς τούτους αἰκίσας, εἰς Τροιζῆνα ἔρχεται καθαρσίων ἕνεκα. Idem testatur *Plutarchus* in vita Thesei. *Euripides*, ejusque *Scholiastes* Hippolyto, & alii. 2 Pro ἰδών. *MSS.* uterque habent ὑποπτεύσας, quod equidem malim; quia, ut Historicorum turba tradit, Theseus, ob rerum novarum moliendarum suspicionem, à Lycomede interfectus est. 3 Ἦλθε, pro ἦλθε, ex *Seld.* Deinde ἡ Ἱππολύτη, pro Ἱππολύτης, ex *Grav.* 4 Νάμψαν *Bar.* 5 Προμολοῦσαν Ἀρητιάδα *Bar.* Ἀρητιάδην *Seld.* 6 Ἱππολύτης *Bar.* 7 Αὐτοκασιγνήτης *Bar.* αὐτοκασιγνήτην *Grav.* 8 Ὀπίσσω, pro ὀπίσω. ex *MSS* utroque, metro id exigente. 9 Πρότερος *Seld.* πρώτιστος *Bar.* 10 Ἀνδρολέτειραν, pro ἀνδρολέτειραν, ex *MSS.* utroque. 11 Μελανίππην *MSS.* uterque. 12 Χρυσοζώνοιο, pro χρυσοζώνου, ex *MSS.* omnibus, metro id exigente. 13 Τροπαίας δὲ τῆς αὐτῆς παρ' ὅσον *Bar.* idemque fere habet *Grav.* Τροπαίας τῆς Ἥρας.] παρ' ὅσον *Impress.* 14 Ἰσχυσάσης, pro ἰσχύσας, cæterum totam hanc de Phædra narrationem omiserunt *MSS.* Codd. ejusque loco hoc habet *Bar.* Ἥρας δὲ ὅπιθεν ὁρμῶντος ἔσχομεν, οἷς δὲ ἦν πάντα λέξομεν. ὅτι &c. 15 Τόξων· τοξοδάμνον δὲ, pro τόξων. τοξόδαμνον δέ. ex *Bar.* sensu ita requirente.

Ἧς αἱ ξυναιμοι, παρθένοι [a] Νεπτυνίδες,	Cujus Sorores, puellæ Neptunides,
Ἔρην λιποῦσαι, Λάγμον, ἠδὲ [b] Τήλαμον,	Erin relinquentes, Lagmum, Telamum,
Καὶ χεῦμα Θερμώδοντος, Ἀκταῖόν τ' ὄρος,	Et fluvium Thermodontis, Actæumque montem,
1335 Ποινὰς ἀθέλκτους [c] ἁρπαγῆς διζήμεναι,	Pœnas implacabiles rapinæ quærendo,
Ὑπὲρ κελαινὸν Ἴστρον ἤλασαν Σκύθας	Ultra nigrum Istrum Scythicas egerunt
Ἵπποις, ὁμοκλήτειραν ἱεῖσαι βοὴν	Equas, bellicam emittentes vocem
Γραικοῖσιν, ἀμνάμοις τε τοῖς Ἐρεχθέως·	Græcis, & Erechthei nepotibus;
Καὶ πᾶσαν Ἀκτὴν ἐξεπόρθησαν [d] δορὶ,	Ac totam bello perdiderunt Atticam,
1340 Τὰς [e] Μοψοπείους αἰθαλώσασαι γύας.	Mopsopias inflammantes regiones.
Πάππος δ' ὁ Θρῄκης ἁμὸς αἰστώσας [f] πλάκα,	Post Avus meus Thraciæ vastans arvum,
Χώραν τ' [g] Ἐορδῶν, καὶ [h] Γαλαδραῖον πέδον,	Agrumque Eordorum, & Galadræum solum,
Ὅρους ἔπηξεν ἀμφὶ Πηνειοῦ ποτοῖς,	Terminos fixit circa Penei fluenta,
Στερρὰν βαχήλῳ ζεύγλαν ἀμφιθεὶς πέδαις,	Forte collo jugum circumdans vinculis,
1345 Ἀλκῇ νέανδρος, [i] δυσπρεπέστατος γύοις.	Viribus adolescens, nobilissimus generis.
Ἡ δ' ἀντὶ τούτων τὰρροθον βοηλάτην	At Illa pro istis vindicem Bubulcum

VARIANTES LECTIONES.

a Νεπτυνίδος al. Νεπτουνίδος al Νεπτυνίδος MSS. uterque, & in Scholiis eandem lectionem defendit Bar. sed Νεπτυνίς habet Seld. b Τήλαμον Seld. c Ἁρπαγὰς MSS. uterque, & alii. d Δορὶ Seld. e Μοψοπείους Seld. aliique. Μοψοπίους Bar. f Πλάκας Bar. aliique. g Ἐορδῶν Bar. aliique. Ἐορδὸν al. h Χαλαδραῖον Bar. i Εὐπρεπέστατος MSS. uterque, & alii.

τόξοις· λέγει δὲ τὴν Ἱππολύτην. Ὀρθωσίαν.] Ὀρθωσία, ἡ Ἄρτεμις, ἀπὸ Ὀρθωσίου, ὄρους Ἀρκαδικοῦ, ὡς τιμωμένη ἐκεῖσε· [1] ἢ ὡς ἐπορθοῦσα τὰς τικτούσας, μαιεύτρια γὰρ ἡ θεός. φημὶ γοῦν οὕτως ἐγὼ τὴν τοξικὴν Ἀντιόπην, ἤ, κατά τινας, [2] τὴν Ἱππολύτην, σεβούσας τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος, ὡς φιλημένην ὑπ' αὐτῆς, ὅτι τοξικά. τινὲς δὲ καὶ τὴν Ὀρθωσίαν, ἀντὶ τῆς [3] Ἱππολύτης ὁμώνυμον φασί.

1332. Ἧς αἱ ξυναιμοι.] Νεπτυνὶς, ἡ Ἀμαζὼν αὕτη ἐκαλεῖτο, ἀφ' ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ [4] Ἀμαζόνες, Νεπτυνίδες καλοῦνται. ὑπερμάχουσαι δὲ αὗται τῇ Ἀντιόπῃ, καὶ νικηθεῖσαι ὑπέστρεψαν εἰς Ἰταλίαν. καὶ οὗτος μὲν διὰ τὸν ζωστῆρα φησὶν αὐτὰς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεῦσαι· Ἑλλάνικος δὲ ὁ Λέσβιος φησὶν, ὅτι περάσαντες τὸν Κιμμερικὸν Βόσπορον διέβησαν αὐτὸν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ τέσσαρσι μησὶ πολεμήσασαι ὑπεστράφησαν, οὐ λέγει δὲ τὴν αἰτίαν. Λυσίας δὲ ὁ ῥήτωρ περὶ τούτων φησὶν αὐτὰς ἁπάντων ἀνθρώπων τολμῆσαι [5] ἵππους ἐπιβαίνειν· τῆς ἀνδρείας * οὖν * αὐτῶν πειρώμεναι, πολλοὺς κατέδραμον τινας· ἐλθοῦσαι δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀττικὴν, [6] μόλις μὲν, ἐπελθοῦσαι δὲ. Ἡρόδωρος δὲ ὁ Ποντικὸς τότε φησὶ Θησέα λαβεῖν τὴν Ἀντιόπην, ἣν [7] μαχομένην μετ' αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ [8] Μολπάδος τῆς Ἀμαζόνος ἀκοντισθεῖσαν, καὶ ποιῆσαι· ἣ [illegible] τὰς εἰς Ἀθήνας μετὰ ξενίαν ἐλθοῦσαν.

1333, 1334. * Ἔρις, Λάγμος, Τήλαμος, Θερμώδων, ποταμοὶ Σκυθίας. Ἀκταῖον, ὄρος Σκυθίας. *

1340. Γύας.] χώρας. τὸ δὲ γυ καὶ μετὰ προσγεγραμμένης, καὶ δίχα προσγεγραμμένης ἐ λυμαίνεται τὸ μέτρον τοῦ στίχου. Πάππος δὲ, ὁ Ἶλος· τινὲς δὲ τὸν Λαομέδοντα φασίν· ὁ γὰρ Λαομέδων κρατήσας τὴν πόλιν, ὡς ὁ Λυκόφρων ἀποκαθαίρεται, ὅριον τὴν Τροίαν ἔχει τοῦ Πηνειοῦ· ἐκαλεῖτο γὰρ ἡ Τροία μικρόν τι πολίχνιον ἐκεῖ.

1342. * Χώραν τ' Ἐορδῶν.] Ἐορδοὶ, οἱ Μακεδόνες. Χαλαδραῖον δὲ, πόλις Μακεδονίας. Πηνειὸς δὲ, ποταμὸς Θεσσαλίας· μέχρι θαλάσσης ὁ Ἶλος ἐκράτει. *

1345. Ἀλκῇ νέανδρος.] νέος, ἀνδρεῖος. μετήνεγκε δὲ τὸ Αἰσχύλειον· [9] τὸν ἂν γὰρ ἀνδρείπαιδα φησὶν Αἰσχύλος, οὗτος νέανδρον, ὡς [10] μειρακιάζων, λέγει.

1346. Ἡ δ' ἀντὶ τούτων.] ἡ Εὐρώπη δὲ ἀντὶ τῶν τιμωρημάτων τούτων τὸν Ἡρακλέα τὸν λεοντῆν ἐνδεδυμένον σὺν ἐξ

EMENDATIONES.

1 Ἢ ὡς ἐπορθοῦσα lego cum MSS. omnibus. Nam cur Diana vocetur Ὀρθωσία, duas reddit rationes, quarum hæc altera; absurde igitur Impress. ἤγουν ἐπορθοῦσα, cum hæc ratio sit à priore omnino distincta, si non & contraria. 2 Τὴν Ἱππολύτην, σεβούσας τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος, ὡς φιλημένην ὑπ' αὐτῆς, ὅτι τοξικά Impress. corrupte, & absurde. Nostra lectio, quam Codici Seld. debemus, magis congrua videtur, & ad filum orationis apposita. 3 Ἀντιόπης ὁμώνυμον Grav. 4 Ἀμαζόνες, Νεπτυνίδες καλοῦνται, pro Ἀμαζόνες Νεπτυνίδες καλοῦνται. 5 Ἵππων Grav quod malim. * Ex MSS. omnibus. 6 Μόλις μὲν, ἐπελθοῦσαι δὲ, pro μόλις μὲν ἐπελθοῦσαι, ea MSS. utroque. 7 Μαχομένην Bar. 8 Μολπάδος, pro Μολπίδος. ex Bar & Grav. * Hæc adjeci ea penu Barocciano deprompta. Quin & eadem usque ad prius [illegible] occurrunt in Grav. * Hæc adjeci ex Bar & Grav. 9 Τὸν μὲν γὰρ Bar. & Grav. 10 Μειρακιάζων, pro [illegible], ex Bar. & Grav.

Τὸν ἑξάπρυμνον, στέρφει [a] ἐγχλαινούμενον	Sex habentem puppes, leonina chlamydatum
Στείλασα, λίστροις αἰπὺν [b] ἤρειψεν πάγον·	Mittens, altam ligonibus arcem eruit:
Τὸν ἡ παλίμφρων Γοργὰς ἐν κλήροις θεῶν	Quem Gorgas in deorum concilio, mutata sententia,
1350 Καθιερώσει, πημάτων [c] ἀρχηγέτις.	Consecrabit, cladium princeps.
Αὖθις δὲ κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες,	Deinde accipitres Tmolum deserentes,
Κίμψον τε, καὶ χρυσεργὰ Πακτωλοῦ ποτά,	Cimpsumque, & auriflua Pactoli fluenta,
Καὶ νᾶμα λίμνης, ἔνθα Τυφῶνος δάμαρ	Ac fluxionem Paludis, in qua Typhonis uxor
Κευθμῶνος αἰνόλεκτρον [d] εὐνάζει μυχόν,	Cavernæ infausto incubat angulo,
1355 [e] Ἄγυλλαν Αὐσονῖτιν εἰσεκώμασαν,	In Agyllam Italicam irruerunt,
Δεινὴν Λιγυστίνοισι, τοῖς τ' [f] ἀφ' αἵματος	Gravem cum Ligustinis, & à sanguine
Ῥίζαν [g] γιγάντων [h] Σιθόνων κεκτημένοις,	Gigantum Sithoniorum stirpem ducentibus,
Λόγχης ἐν [i] ὑσμίνῃσι μίξαντες [k] πάλην·	Belli conflictu miscentes pugnam:

VARIANTES LECTIONES.

a Ἐχραμμένον Bar. b Ἤρειψε Seld. ἔρειψε Bar. c Ἀρχηγέτις Bar. eandemque lectionem in Scholiis habet. d Εὐνάζει Seld. e Ἄγυλλαν Αὐσονίτην MSS. uterque. f Al. ἀφαιμάτου. g Γηγάντων Bar. h Al. Σιθόνων. i Ὑσμίνῃσι Seld. k Πάλιν MSS. uterque.

ναυσὶ στείλασα, ἀξίναις καὶ δικέλλαις κατέσκαψε τὴν Ἴλιον. Ἑξάπρυμνον δέ φησι τὸν Ἡρακλέα, ὅτι ἓξ ναῦς ἔχων εἰς τὴν Τροίαν ἦλθεν. ὡς καὶ Ὅμηρος,

Ἐξ [1] οἴῃς σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, [2] χήρωσε δ' ἀγυιάς.

Αἰπὺν δὲ πάγον, τὴν Ἴλιον, ὅτι ὑψηλὴ καὶ ὀφρυόεσσα· καὶ Ὅμηρος,

Ἤτοι ἐγὼν εἶμι ποτὶ Ἴλιον ὀφρυόεσσαν.

1349, 1350. Τὸν ἡ παλίμφρων] οἱ μὲν τὴν Ἥραν ἀκούουσιν· αὕτη δὲ παλίμφρων τῷ Ἡρακλεῖ γέγονε· πρῶτον γὰρ αὐτὸν μισοῦσα, ὕστερον ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Ἥβῃ γαμβρὸν ἐποίησε. Γοργάδα.] τὴν ἐμποιοῦσαν φόβον, ἤγουν τὴν γοργότητα. Καθιερώσει δέ, ἀντὶ τοῦ θεὸν ποιήσει. Πημάτων δὲ ἀρχηγέτιν, ἐπειδὴ [3] παραίτιος τῷ Ἡρακλεῖ τῶν ἄθλων ἐγένετο. Ἄλλοι δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούουσι· καὶ Παλίμφρονα μὲν τὴν συνετήν. Γοργάδα δέ, τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους [4] ἔχουσαν τὸ Γοργόνειον. Πημάτων δὲ ἀρχηγέτιν, ὅτι προηγεῖτο τῷ Ἡρακλεῖ ἐν τοῖς πόνοις, βοηθοῦσα αὐτῷ. Καθιερώσει δέ, θεοποιήσει ἡ Ἥρα, οἱ μὲν ὅτι αὐτὸν ἐθήλασεν· ἄλλοι δέ, ὅτι γαμβρὸν αὐτὸν ἔσχεν ἐπὶ Ἥβῃ τῇ θυγατρί. [5] Σαίτας δ' ὁ Βυζάντιος ἐν Θεῶν λόγοις, θεὸν γενέσθαι φησὶ τὸν Ἡρακλέα, γίγαντα τὸν Πρόνομον ἀνῃρηκότα, Ἥραν ἀναγκάζοντα πρὸς γάμον [6] βίαν.

1351. Αὖθις δὲ κίρκοι.] Τυρσηνὸς καὶ Λυδὸς Ἄτυος παῖδες ἦσαν, τοῦ [7] Λυδῶν βασιλέως· λιμοῦ δὲ καταλαβόντος τὴν Λυδίαν, πρῶτον παιδιαῖς ἐπειρῶντο παρηγορεῖν ἑαυτούς, ἐφευρόντες σφαίρας, καὶ ἀστραγάλους, καὶ λοιπὰς παιδιάς. ὡς δὲ περιγενέσθαι τοῦ κακοῦ παιδιαῖς οὐκ ἠδύναντο, διαιρεθέντες εἰς δύο, κλήρῳ τῆς πατρίδος κληροῦνται, ὥστε τοὺς μὲν μένειν [8] ἐν Λυδίᾳ, τοὺς δὲ ἑτέρους ἀπαίρειν εἰς ἀποικίαν· πεσόντος * δὲ * ἐπὶ Τυρσηνὸν τοῦ κλήρου τῆς ἀποικίας, σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ ἀπαίρει πρὸς Ἰταλίαν, καὶ καταπολεμήσας τινὰς τῶν ἐκεῖσε, καὶ [9] περιγενόμενος, καὶ νικήσας, βασιλεὺς τῆς χώρας, καὶ Τυρσηνίαν ταύτην ἐκάλεσε.

1352. Κίμψος.] κώμη Λυδίας. Πακτωλὸς δέ, ποταμὸς Λυδίας χρυσοῦν ῥεῖν ψῆγμα ἔχων, νῦν δὲ ὕλον.

1353. Λίμνην, τὴν Γύγαιαν λέγει, ἢ τὴν Ἀσκανίαν πλησίον δὲ Λυδίας τὰ Ἄριμα ὄρη, ὅπου φησὶν Ἡσίοδος εἶναι τὴν Ἔχιδναν· ταύτῃ δὲ συνεμίγη ὁ Τυφών, καὶ ἐγεννήθη ἐξ αὐτῶν [10] ἑτέρα ἔχιδνα μεγάλη.

1356. Δεινὴν Λιγυστίνοισιν.] ἡ σύνταξις οὕτως· Δεινὴν μίξαντες λόγχης πάλην ἐν ὑσμίναις· τίσι; τοῖς Λιγυστίνοις, τοῖς κεκτημένοις ῥίζαν καὶ γενεὰν ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν Σιθόνων καὶ Θρᾳκικῶν γιγάντων, ἢ δεινὴν ῥίζαν γιγάντων. Δοξάζων δὲ ἐπ' ἀνδρείας τοὺς Τυρσηνοὺς καὶ Ἰταλούς, λέγει συγγενεῖς εἶναι αὐτοὺς τῶν Θρᾳκικῶν γιγάντων· οἱ γὰρ γίγαντες ἐκ Θρᾴκης γενόμενοι περὶ [11] Τυρσηνίαν καὶ Ἰταλίαν ἐν ταῖς Πιθηκούσαις νήσοις ᾤκησαν· διὰ δὲ τοῦ ταῦτα λέγειν, πλέον δοξάζει τοὺς μετὰ Τυρσηνοῦ Λυδούς, [12] τοὺς καταπολεμήσαντας τοὺς λεγομένους εἶναι γένος τῶν Σιθωνικῶν γιγάντων. Σιθὼν δέ, βασιλεὺς ἦν Θρᾴκης. Ὄμβρων.] [13] Ὄμβροι, γένος Γαλατῶν, καὶ Σαλπίων.

EMENDATIONES.

1 Οἴῃς, pro ἐξ, ex Bar. & ipso Homero. 2 Χήρωσε Seld. 3 Παραιτία MSS. 4 Ἔχουσαν τὸ Γοργόνειον lego cum Bar. & Grav. quibuscum consentit Seld. nisi quod Γοργόνιον habeat. τρίχωσαν τὸ γοργὸν Impress. 5 Σάτυρος Seld. & Grav. 6 Βίας lege cum Seld. nisi malis βίᾳ. sed βίαν Impress. 7 Λυδῶν, pro Λυδοῦ, ex MSS. omnibus. Notum enim est ex Herodoto, aliisque, Tyrrhenum & Lydum in regione Lydia dicta notos esse. 8 Ἐν Λυδίᾳ, pro εἰς Λυδίαν, ex MSS. omnibus. * Ex Bar. & Grav. 9 Περιγενόμενος, pro περιγινόμενος, ex MSS. omnibus. 10 Ἑτέρα, pro ἑτέραν. 11 Τυρρηνίαν, pro Τυρρήνων, ex Bar. & Grav. Τυρσηνίαν Seld. 12 Τοὺς καταπολεμήσαντας, pro καὶ πολεμήσαντες, ex Grav. 13 Ὄμβροι, pro Ὄμβρα.

Εἷλον δὲ Πίσαν, καὶ [a] δορίκτητον χθόνα	Ceperunt autem Pisam, captivamque terram
1160 Πᾶσαν κατειργάσαντο, τὴν Ὀμβρῶν πέλας,	Omnem subegerunt prope Umbros sitam,
Καὶ Σαλπίων βέβωσαν ὀχθηρῶν πάγων.	Et Alpium collocatam super turgidos colles.
Λοῖσθος δ' [b] ἐγείρει [c] γρυνὸς ἀρχαίαν ἔριν,	Ultimus autem excitat antiquam Torris litem,
Πῦρ εὗδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογὶ,	Ignem jam sopitum flamma redaccendens,
Ἐπεὶ Πελασγοὺς εἶδε Ῥυνδακοῦ ποτὸν	Postquam Pelasgos vidit Rhyndaci fluminum
1165 Κρουνοῖσιν ὀθνείοισι βάψαντας γάνος.	Laticem peregrinis tingentes urnis.
Ἡ δ' αὖτις οἰστρήσασα τιμωρουμένη,	Tum illa œstro percita rursus ulciscens,
[d] Τριπλᾶς τετραπλᾶς ἀντιτίσεται βλάβας,	Tripla quadrupla rependet damna,
Πορθοῦσα χώρας ἀντίπορθμον ἠόνα.	Vastans oppositum regionis litus.
Πρῶτος μὲν ἥξει Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ	Primus quidem veniet Jovis Lapersii
1170 Ὁμώνυμος Ζεὺς, ὃς καταιβάτης [e] μολὼν,	Cognominis Jupiter; qui accedens Descensor,
Σκηπτῷ πυρώσει πάντα δυσμενῶν σταθμά·	Cuncta fulmine inflammabit hostium stabula:
Σὺν ᾧ θανοῦμαι, [f] κᾀν νεκροῖς [g] στρωφωμένη,	Quocum moriar, & apud inferos versans,
Τὰ λοιπ' ἀκούσω ταῦθ', ἃ νῦν μέλλω [h] θροεῖν.	Reliqua audiam hæc, quæ nunc sum dictura.
Ὁ δεύτερος δὲ, τοῦ πεφασμένου κέλωρ	Secundus, Occisi in retibus,
1375 Ἐν ἀμφιβλήστροις, ἔλλοπος μυνδοῦ δίκην,	Muti piscis ritu, Filius

VARIANTES LECTIONES.

a Δορίκτητον Bar. b Al. ἐγείρει. c Γρυνὸς Bar. d Τριπλᾶς τετραπλᾶς Bar. & τριπλᾶς etiam habet Seld. e Μολὼν Seld. f Al. κᾀν g Στρωφωμένη Seld. h Θρυλεῖν Bar.

1361. Καὶ Σαλπίων.] οὐ Σάλπια, ἀλλὰ Ἄλπια, ὄρη Εὐρωπαῖα μέγιστα τῆς Ἰταλίας ἐν μέσῳ, ἀφ' οὗ ῥεῖ ὁ Ἴστρος· ἄλλοι δὲ, ἀφ' οὗ ὁ Ῥῆνος. Ἄλπια δὲ, τὰ ὄρη ἐκλήθησαν, ἀπό τινος Ἄλπιδος ὑπὸ τοὺς τόπους ἀνῃρημένου.

1369. Ζηνὶ τῷ Λαπερσίῳ.] Λαπέρσαι, δῆμος Ἀττικῆς, ἔνθα Διὸς Ἀγαμέμνονός ἐστιν ἱερόν· ὁμώνυμος οὖν τῷ Λαπερσίῳ Διῒ Ἀγαμέμνων, ὅστις ἐπὶ Τροίαν ἐστράτευσεν.

1374. Ὁ δεύτερος δέ.] Ὀρέστης μετὰ τὸ ἀνελεῖν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, διωκόμενος ὑπὸ Ἐριννύων, φεύγει πρὸς Ἀθήνας ἐν τῇ τῶν Ἀνθεστηρίων ἑορτῇ, βασιλεύοντος Δημοφῶντος, καὶ κρίνεται ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἢ μετὰ Ἐριννύων, ἢ Τυνδάρεω, ἢ [1] Ἠριγόνης, τῆς Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θυγατρός· ἴσων δὲ γενομένων τῶν ψήφων, ἀπελύθη. ἔχρησε δὲ ὁ θεὸς τῆς μανίας αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι, εἰ τὸ ἐν Ταύροις ξόανον τῆς Ἀρτέμιδος μετακομίσῃ· οἱ δὲ Ταῦροι, μοῖρα Σκυθῶν. παραγενόμενος δὲ μετὰ Πυλάδου, καὶ κρατηθεὶς παρὰ βουκόλων, ἤχθη δέσμιος σὺν τῷ Πυλάδῃ πρὸς Θόαντα τὸν βασιλέα. ὁ δὲ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἱέρειαν Ἰφιγένειαν ἔπεμψε, μεθ' ἧς καὶ τοῦ ἀγάλματος φεύγουσι· χειμασθέντες δὲ, ἐξώκειλαν περὶ τὰ τῆς Σμινθείας νῦν λεγομένης μέρη, περὶ Ἀντιόχειαν, καὶ τὸ Μελάντιον ὄρος, ὃ ὑπὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς Ὀρέστου ἐκεῖ τῆς μανίας, Ἀμανὸν ἐκλήθη. ὕστερον δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ Πυλάδῃ μετὰ Ἠλέκτραν ζευγνύει· αὐτὸς δὲ μετὰ τὸ ἀδελφὸν ἀνελεῖν Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως, ἔγημεν Ἑρμιόνην, ἐξ ἧς γεννᾷ Τισαμενόν. ἢ, κατά τινας Ἠριγόνην γήμας τὴν Αἰγίσθου, Πένθιλον γεννᾷ, οἰκῶν ἐν Ὀρεστείᾳ τῆς Ἀρκαδίας, ὅτε ὑπὸ ὄφεως δηχθεὶς ἀναιρεῖται. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας, [2] παρὰ τοῖς Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν ἐνιαυτὸν Ὀρέστης ἐνδιατρίψας, ὡς Εὐριπίδης φησί, χρησμὸν ἔλαβε στέλλεσθαι πρὸς ἀποικίαν, ὃς [3] συνάξας ἐκ διαφόρων ἐθνῶν λαοὺς, οὓς ἐκάλεσεν Αἰολεῖς, διὰ τὸ ἐκ διαφόρων εἶναι, ἦλθεν εἰς Λέσβον. καὶ αὐτὸς μὲν ταχὺ ἀποθανὼν, πόλιν κτίσαι οὐκ ἠδυνήθη· ἀπόγονος δὲ τούτου καλούμενος Γρᾶς, μετὰ ἑκατὸν ἔτη κυριεύσας τῆς Λέσβου, πόλιν ἔκτισε. Κέλωρ δὲ, υἱὸς ὁ ἀπόγονος Γρᾶς ἐρρέθη. τὰ δὲ περὶ τῆς ἀποικίας Λέσβου Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος ἱστορεῖ ἐν πρώτῃ Αἰολικῶν.

1375. Ἐν ἀμφιβλήστροις.] πρόσω δίκην ἰχθύος ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ὁ Ἀγαμέμνων ἀνῄρηται· ἡ γὰρ Κλυται-

EMENDATIONES.

1 Ἠριγόνης, ex MSS omnibus, pro Ἐριγόνης. quinetiam Ἠριγόνην paulo post habent Impress. 2 Παρὰ, pro περὶ, ex Grav. 3 Συνάξας, pro συστείλας, ex MSS. omnibus.

μνήστρα,

Καταιθαλώσει γαῖαν ὀθνείαν [a] μολών,	Comburet externam regionem, ubi venerit
Χρησμοῖς Ἰατροῦ σὺν πολυγλώσσῳ στρατῷ.	Ex oraculo Medici multilingui cum exercitu.
Τρίτος δ', ἄνακτος τοῦ [b] δρυηκόπου [c] γόνος,	Tertius, regis Lignatoris Filius,
Τὴν τευχοπλάστιν παρθένον [d] Βραγχησίαν	Figulam virginem Milesiam
1380 Παρεμπολίξας βῶλον ἐμπεφυρμένην	Inducens ad glebam maceratam
Νασμοῖς ὀρέξαι τῷ κεχρημένῳ δάνος,	Aqua præbendum indigenti dono,
Σφραγῖδα δέλτῳ δακτύλων ἐφαρμόσαι,	Ad imprimendum chartæ manus sigillum,
Φθειρῶν ὀρείαν [e] στήσει μοναρχίαν,	Montanum Phthirorum condet imperium,
Τὸν πρωτόμισθον [f] Κᾶρα δηώσας στρατόν·	Primo mercenario Care destructo exercitu:
1385 Ὅταν κόρη [g] χασωνὶς εἰς [h] ἐπείσιον	Quando Puella meretrix in pudendum

VARIANTES LECTIONES.

a Μολὼν Seld. b Al. δρυκόπου. c Γόνος Bar. d Βραγχησίαν Bar. e Νάστῳ al. f Κᾶρα al. Καρμρώτας Seld. aliique. g Κασωνὶς al. h Ἐπείσιον Seld. aliique.

μήτερα, τούτου βραδύνοντος, ἐποίησεν αὐτῷ χιτῶνα ἔξοδον μὴ ἔχοντα, καὶ ἐλθόντος Ἀγαμέμνονος, προσχαρῶς ὑποδεξαμένη τοῦτον, καὶ χιτῶνα ἐνδύσασα, τοῦτον ἀπέκτεινεν, ὥσπερ τινὰ ἰχθύν. ὁ δὲ Ὅμηρος ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτόν φησιν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Αἰγίσθου, καὶ τῶν ὁπλισθέντων λοχιτῶν ἐν τῷ φόνῳ αὐτοῦ, καὶ φησὶν,

—— [1] ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.

εἶτα ἀνδρωθέντος τοῦ παιδὸς Ὀρέστου, ἀπέκτεινε τὸν Αἴγισθον, ὡς φονέα τοῦ πατρὸς καὶ μοιχόν, καὶ τὴν μητέρα. Ἔλλοπος δὲ, τοῦ ἀφώνου ἰχθύος, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν ὄπα· χωρὶς δὲ τῶν ἄλλων ἰχθύων φωνητικός ἐστιν ὁ σκάρος.

1378. Τρίτος δ', ἄνακτος.] τρίτον φησὶ Νηλέα τὸν Κόδρου εἰς Ἀσίαν παραγενέσθαι. Δρυηκόπον δὲ, λέγει τὸν Κόδρον, ἐπειδὴ πολεμούντων Λακεδαιμονίων τοὺς Ἀθηναίους, χρησμὸν ἔλαβον οἱ Λακεδαιμόνιοι, φυλάξασθαι κτείνειν τὸν τῶν Ἀθηναίων στρατηγόν. μαθὼν δὲ ὁ Κόδρος, ἔλαβεν ὑλοτόμου σκευήν, καὶ ἀποκτείνας τινὰ Λακεδαιμονίων ἐπὶ τούτοις, ὡς φρυγανιζόμενος, καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη· μαθόντες δὲ τοῦτο οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἀπηλλάγησαν. [2] γράφει δὲ τοιοῦτόν τι Δοξεῖν, Διόδωρος καὶ Δίων. ὅτι Σαμνιτῶν, Τυρρηνῶν, καὶ ἑτέρων ἐθνῶν πολεμούντων Ῥωμαίοις, ὁ Δέκιος ὕπατος Ῥωμαίων, συστρατηγὸς ὢν Τορκουάτου, οὕτω ἐπέδωκεν ἑαυτὸν εἰς σφαγήν, καὶ ἀνῃρέθησαν τῶν ἐναντίων 3 χιλιάδες ἑκατὸν αὐθημερόν. Κόδρου δὲ τελευτήσαντος, Μέδων καὶ Νηλεύς, οἱ τούτου παῖδες, ἤριζον περὶ βασιλείας· ἐχρήσθη γοῦν αὐτοῖς, τὸν δὲ πρῶτον θύσαντα, ἔνθα ὁ σίαλος τὸν σίαλον τρίβει, λαβεῖν τὴν βασιλείαν. ὁ Μέδων γοῦν θεασάμενος δύο ἐλαίας κεκομμένας, καὶ τριβούσας 4 ἀλλήλας, καὶ 5 σίσημα ποιούσας, θύσας ἐκεῖ, βασιλεύει τῆς Ἀττικῆς. Νηλεὺς δὲ πάλιν χρησμὸν λαβὼν, ἤκουσε,

Νηλεῦ, 6 φράζευ ὅπως 7 ἀλίκων 8 Καρῶν γένος ἀνδρῶν.

λαβὼν οὖν Ἴωνας τοὺς ἐλαθέντας ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐκράτησε 9 Μιλήτου καὶ Καρίας, καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις, ὥς φησιν Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ, καὶ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν. ἕτεροι δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι Νηλεὺς χρησμὸν ἔλαβε Δελφικόν, στέλλεσθαι ἐπὶ χρυσοῦς ἄνδρας, δείξειν δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα· παραγενόμενος δ' εἰς Ἀθήνας, εἶδε τὰς θυγατέρας γυμνὰς πλυνούσας τὸ [10] ἐπίσειον, καὶ λεγούσας,

Δίζεο σοὶ μάλα εὖ θαλερὴν πόσιν, ἢ ἐς Ἀθήνας,
Ἢ εἰς Μίλητον, [11] καὶ τέξον πέμματα Καρσί.

1379. Τὴν τευχοπλάστιν.] τὴν τοῦ κεραμέως θυγατέρα. Βραγχησίαν δὲ, τὴν Καρικήν, ἀπὸ Βράγχου τοῦ κτίσαντος τὸ ἐν Μιλήτῳ μαντεῖον. ὁ δὲ Νηλεὺς χρησμὸν εἰλήφει, ἐκεῖ οἰκεῖν, ἔνθα ἂν παρθένος αὐτῷ δῷ γῆν ὕδατι βεβρεγμένην· ἐλθὼν δ' εἰς Μίλητον, παρεκάλεσε τὴν τοῦ κεραμέως θυγατέρα δοῦναι αὐτῷ πηλὸν εἰς σφραγῖδα· τῆς δὲ προθύμως δεδωκυίας, Νηλεὺς ἐκράτησε τῆς Μιλήτου, καὶ ἔκτισε τρεῖς πόλεις.

1383. Φθειρῶν ὀρείαν.] οἱ μέν φασιν, ὅτι Φθεὶρ υἱὸς ἦν Ἐνδυμίωνος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη, καὶ τὸ ὄρος. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι Φθεῖρες ὄρος Καρίας ἐστί, διὰ τὸ πολλὰς φθεῖρας ἔχειν· φθεῖρες δὲ λέγονται οἱ καρποὶ τῶν πιτύων, ἤτοι τὰ λεγόμενα στρόβιλα, ὅτι ἐοίκασι φθειρσίν, ἐν δὲ τῷ ὄρει ἐκείνῳ πίτυς πολλαί.

1384. Πρωτόμισθον Κᾶρα.] πρῶτοι οἱ Κᾶρες ἐμισθοφόρησαν εἰς ἐπικουρίαν, ἤτοι ἐπὶ μισθῷ συνεμάχησαν.

1385. Ὅταν κόρη χασωνίς.] χασωνὶς, ἡ πόρνη. Δοκεῖ δὲ ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ ἀσελγὴς γενέσθαι, καὶ ὑπό τινος τῶν βαρβάρων διαφθαρῆναι· τοῦ δὲ Νηλέως πάλιν ἐν Μιλήτῳ μαντευσαμένου ποῦ δεῖ κτίζειν, ὁ θεὸς ἔφη, τὴν θυγατέρα αὐτοῦ δείξειν αὐτῷ. ἀπελθὼν δὲ εἶδεν αὐτὴν ἀνασυρομένην τοὺς μηρούς, καὶ λέγουσαν, Τίς μοι θέλει συνουσιάσαι; συνεὶς δὲ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὸ λόγιον, ἐκεῖ κατῴκησε. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως ἔχει· Ὅταν ἡ τοῦ Νηλέως θυγάτηρ τύψασα τὸ αἰδοῖον χλευάσῃ τὰ νυμφεῖα πρὸς τὰ τῶν βαρβάρων κηλωστά, κτίσει εἰς τοὺς [12] παρὰ τοῖς Καρσὶ κρηνοὺς τόπους, ἐν οἷς αἱ ὀπωρίδες(?) διατελοῦσιν· κηλωστὰ γὰρ ἐκαλοῦντο τὰ πρότερον.

EMENDATIONES.

1 Ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ, pro ὥς τινα κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ, ex Homeri Odyss. λ'. 2 Γράφει δὲ τοιοῦτόν τι Δοξεῖν, Διόδωρος, καὶ Δίων, pro γράφει ὧδε τὸ Δοξεῖν. Διόδωρος δὲ καὶ Δίων, ex MSS. utroque. 3 Χιλιάδες, pro χιλιάδας, ex Bar. χιλιάδες Seld. 4 Ἀλλήλας, pro ἀλλήλαις, ex MSS. utroque. 5 Σίσημα ποιούσας Seld. ποιούσας Bar. & Grav. 6 Φράζε Seld. 7 Ἀλίκων Bar. 8 Καρῶν Grav. 9 Μιλήτου, pro Μιλήτῳ, ex Bar. & Grav. 10 Ἐπίσειον Bar. 11 Καὶ τέξον, pro καθ' ἕξω, ex emendatione Guil. Canteri. καὶ ζει τέξον Bar. & Grav. κατατέξον Seld. 12 Παρὰ, pro περὶ.

Χλεύην ὑλακτήσουσι, κηκάσῃ γάμους	Probra latrans, ſtudebit nuptias
Νυμφεῖα [a] πρὸς κηλωστὰ καρβάνων τελεῖν.	In ſponſalibus barbarorum lupanaribus celebrare.
Οἱ δ' αὖ τέταρτοι, τῆς Δυμαντείας σπορᾶς,	Quarti demum, ex ſtirpe Dymantea,
Λακμώνιοί τε, καὶ [b] Κυταῖοι, Κόδροι,	Lacmonii, Cytinæi, Codrii,
1390 Οἳ [c] Θίγγρον οἰκήσουσι, Σάτνιόν τ' ὄρος,	Qui Thingrum incolent, Satniumque montem,
Καὶ χερσόνησον τῆς πάλαι ληκτηρίαν	Et margineam Peninſulam ejus, Qui olim
Θεᾷ Κυρίτᾳ πάμπαν ἐστυγημένης,	Deæ Curitæ omnino fuit inviſus,
Τῆς παντομόρφου βασσάρας [d] λαμπουρίδος	Omniformis Meretricis vulpeculæ
Τοκῆος, ἥ τ' ἀλφαῖσι ταῖς καθ' ἡμέραν	Pater, quæ quæſtibus quotidianis
1395 Βέπειναν ἀλθαίνεσκεν ἀκμαίαν πατρός,	Immenſam fovebat genitoris famem,
Ὀθνεῖα γατομοῦντος Αἴθωνος πέδα.	Externas arantis Æthonis extremitates.
Ὁ Φρὺξ δ' [f] ἀδελφῆς αἷμα τιμωρούμενος,	Phryx autem Sororis perſequens cædem,
Πάλιν τιθηνὸν ἀντιπορθήσει χθόνα	Nutricem rurſum perdet viciſſim terram
Τοῦ νεκροτάγου, τὰς ἀθωπεύτους δίκας	Mortuorum Præſidis, incorrupta jura
1400 Φθιτοῖσι ῥητρεύοντος ἀστεργεῖ τρόπῳ·	Umbris dicentis ſeveris moribus:
Ὃς δή ποτ' ἀμφώδοντος ἐξ ἄκρων λοβῶν	Qui olim aſini à ſummis anſis

VARIANTES LECTIONES.

a Πρὸς τὰ κηλωστὰ *Seld.* κηλωστὰ al. b Κυτιναῖ *Bar.* c Θείγγρον *MSS.* uterque, & alii. Θίγγρος al. d Λαμπουρίδος *Etymologicographus.* e Βέπειναν paroxyt. alii habent. f Ἀδελφοῦ *Bar.* eandemque lectionem habet *Seld.* Sed heic eadem, ut videtur, manus ſuperpoſuit ῆς.

1388. Οἱ δ' αὖ τέταρτοι.] Δύμας, βασιλεὺς Δωριέων· Δυμάντειον δὲ σποράν, λέγει τοὺς Δωριεῖς ἀπὸ τούτου· ἡγήσατο δὲ τῆς ἀποικίας αὐτῶν τῆς εἰς [1] Κνίδον Ἱππότας ὁ Ἀλήτης. Λακμὼν δὲ, ὄρος Περραιβίας, ἔνθα ᾤκουν Δωριεῖς. Κύτινον δὲ, πόλις Δωριέων· σημαίνει δὲ κατ' ἄμφω τοὺς Δωριεῖς· λείπει δὲ ὁ καὶ σύνδεσμος, ἵνα ᾖ, καὶ Κόδροι· δηλοῖ δὲ τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ Κόδρου βασιλέως Ἀθηνῶν· μετέσχον γὰρ καὶ Ἀθηναῖοι τῆς ἀποικίας τῶν Ἡρακλειδῶν.

1390. * Θίγγρος.] πόλις Ἰκαρίας. Σάτνιον δὲ, ὄρος Ἰκαρίας. Κυρίτα δὲ, ἐπώνυμον τῆς Δημήτρας. *

1393. Τῆς παντομόρφου.] Ἐρυσίχθων τις Θετταλὸς, ὁ καὶ Αἴθων καλούμενος, υἱὸς ὑπάρχων [2] Πελόπος, ἐξέτεμε τὸ ἄλσος τῆς Δήμητρος· ἡ δὲ ὀργισθεῖσα, ἐποίησεν αὐτὸν ἀεὶ λιμώττειν, καὶ μὴ κορέννυσθαι. εἶχε δὲ οὗτος θυγατέρα Μήστραν φαρμακίδα, ἣν μεταβαλλομένην εἰς πᾶν εἶδος ζώου πιπράσκων ὁ πατὴρ καθ' ἡμέραν ἐτρέφετο· ἡ δὲ πάλιν ἀμείβουσα τὸ εἶδος, φεύγουσα πρὸς τὸν πατέρα ὑπέστρεφε, καὶ ταῦτα εἶχε μέθοδον τοῦ λιμοῦ· ἡ δὲ ἀλληγορία οὕτως ἔχει· Ὁ πατὴρ τῆς Μήστρας πάντα καταφαγὼν, καὶ τοὺς ἀγροὺς διὰ πενίαν ἐκτέμνων, ἤτοι πωλῶν, ἐλίμωττεν· ἡ δὲ τούτου θυγάτηρ πορνευομένη, καὶ ἄλλοτε μὲν τοῦ βοῦν, ἄλλοτε δὲ πρόβατον, καὶ παρ' ἄλλου ἄλλο εἶδος λαμβάνουσα, ἔτρεφε καὶ ἑαυτὴν, καὶ τὸν γέροντα, ὅθεν ἐμυθεύσαντο ταῦτα.

1396. Αἴθωνος.] Αἴθων δὲ, ὁ Ἐρυσίχθων ἐκαλεῖτο, ὥς φησιν Ἡσίοδος, διὰ τὸν λιμόν. Πτερὰ δὲ, νῦν τὰ ἔσχατα.

1397. Ὁ Φρὺξ δ' ἀδελφῆς.] περὶ τοῦ Μίδου λέγει, ὅστις πολλὰ μέρη κατέδραμε, ἤτοι ἐπόρθησε, τῆς Θρᾴκης. [3] Οὗτος, φησὶ, τὸ αἷμα τῆς Κλεοπάτρας τιμωρούμενος, τὴν Εὐρώπην, τὴν τροφὸν τοῦ ἡγεμονεύοντος καὶ ἐξάρχοντος τῶν νεκρῶν, καὶ δικάζοντος [4] αὐτῆς Μίνωος πορθήσει.

1401. Ὃς δή ποτ' ἀμφώδοντος.] ὅστις δή ποτε Μίδας ὑπὸ τοῦ ἀμφώδοντος καὶ ξίφους, κατ' ἐμὲ, φθείρας καὶ κόψας τὰ κύριλλα καὶ τὰ ὦτα ἐξ ἄκρων τῶν λοβῶν, καλλωπίζει τὰς παρωτίδας· ἢ, κατὰ τοὺς λοιποὺς, ὅστις τοῦ ἀμφώδοντος καὶ τοῦ ὄνου τεμὼν [5] τὰ κύριλλα, καλλωπίζει παρωτίδας. λέγουσι γάρ τινες, ὦτα ὄνου ἔχειν τὸν Μίδαν, καὶ ἀποκρύψαι αὐτά· οἱ δὲ φασιν ὅτι ὀξέως ἤκουε, καὶ διὰ τοῦτο ταύτην ἔσχε τὴν ὀνομασίαν· λέγει γὰρ Ἀριστοτέλης τὸν ὄνον πολλὰ ἀκούειν· ἄλλοι δὲ λέγουσι, πολλοὺς ὠτακουστὰς αὐτὸν ἔχειν· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἐστίν· λέγουσιν ἐν Φρυγίᾳ δύο εἶναι λόφους καλουμένους Ὄνου ὦτα, οὓς ὁ Μίδας κρατήσας, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λῃστὰς ἀνελὼν, ἐμυθεύθη ἔχειν ὄνου ὦτα.

EMENDATIONES.

1 Κνίδον, pro Κνίδιον, ex *Seld.* Κνίδιον *Bar.* & *Grav.* * Hæc adjeci ex *Bar.* & *Grav.* 2 Τελαμος *Seld.* Τελαμος *Bar.* & *Grav.* Quin & *Triopam* dictum fuiſſe hunc virum obſervavit *Reineſius* Var. Lect. lib. III. 3 Οὗτος, φησὶ, τὸ αἷμα, pro οὗτος εἰς τὸ αἷμα, ope MSS. omnium. 4 Αὐτὰς pro αὐτῆς ex *Seld.* 5 Τὰ κύριλλα, pro τὰς κύριλλας, ex *Seld.* & *Grav.* τὰ κύριλλα *Bar.*

1409. Πολλῶν

[a] Φθέρσας κύφελλα, καλλυνεῖ παρωτίδας,
Δάπταις λιτύσκων [b] αἱμοπώτησιν φόβον·
Τῷ πᾶσα Φλέγρας αἶα δουλωθήσεται,
1405 [c] Θραμβουσία τε δειράς, ἥ τ' ἐπάκτιος
Στόρθυγξ [d] Τίτωνος, αἵ τε [e] Σιθώνων πλάκες,
[f] Παλληνία τ' ἄρουρα, τὴν ὁ βούκερως
Βρύχων λιπαίνει, γηγενῶν ὑπηρέτης.
Πολλῶν δ' ἐναλλὰξ πημάτων [g] ἀπάρξεται
1410 [h] Κανδαῖος, ἢ Μάμερτος, ἢ τί χρὴ καλεῖν
Τὸν αἱμοφύρτοις ἑστιώμενον μάχαις.
Οὐ [i] μὰν ὑπείξει γ' ἡ Προμηθέως τοκάς,
Ἀλλ' ἀντὶ πάντων Περσέως ἕνα σπορᾶς
Στελεῖ γίγαντα, τῷ θάλασσα μὲν βατὴ
1415 Πεζῷ ποτ' ἔσται, γῆ δὲ ναυστολωθήσεται
[k] Ῥήσσοντι [l] πηδοῖς χέρσον· ὧν δὲ Λαφρίας
Οἶκοι Μαμέρσας ἠθαλωμένοι φλογὶ
Σὺν χαλίνοισι τειχέων προβλήμασι,
Τὸν χρησμολέσχην αἰτιάσονται βλάβης,
1420 [m] Ψαίνυθα θεσπίζοντα Πλούτωνος λάτριν.

Abscindens aures, decorabit tempora,
Muscis incutiendo sanguisorbis metum:
Cui tota Phlegræ terra subjugabitur,
Thrambusiusque vertex, & litorale
Cacumen Titonis, & Sithonum campi,
Arvumque Pallenium, quod corniger
Bruchon fœcundat, gigantum minister.
Multas porrò vicissim clades auspicabitur
Candæus, vel Mavors, aut quodcunque decet
Appellare cruentis pastum præliis.
Nec tamen cedet Epimethei Mater,
Sed pro cunctis quendam de Persei progenie
Mittet Gigantem, cui mare quidem pervium
Pediti erit, terra verò navigabitur
Sulcanti remis agros: at Laphriæ
Ædes Mavortiæ flamma combustæ
Cum ligneis murorum propugnaculis,
Vatem accusabunt damni,
Falsa vaticinantem Plutonis famulum.

VARIANTES LECTIONES.

a Versum hunc sic restituit *Meursius*, Φθέρσας κύφελλ' ἀκαλλυνεῖ παρωτίδας. Commentarium ejus videsis. b Αἱμοπώτησι Bar. αἱμοπώτησι al. αἱμοπώτοισι φόβον Seld. c Θραμβουσία Bar. d Τιτώνος Bar. e Σιθώνων Seld. aliique. In Se d. autem eadem, ut videtur, manus superscripsit ω. Σιθῶνες Bar. f Παλληνία Bar. g Al. ἀμείψεται. h Κανδάων Seld. aliique. i Al. μέν. k Al. ῥήσσοντι. l Πηδοῖς Bar. m Ψαίνυθα MSS. uterque, & alii.

1409. Πολλῶν δ' ἐναλλὰξ] πολλοί, φησί, [1] πόλεμοι, ποτὲ μὲν ἐν Ἀσίᾳ, ποτὲ δὲ καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἔσονται.

1410. Κανδάων, καὶ Μάμερτος, ὁ Ἄρης.

1412. Οὐ μὰν ὑπείξει γ' ἡ Προμηθέως τοκάς.] ἡ Ἀσία· Ἀσίας γὰρ καὶ Ἰαπετοῦ Προμηθεύς, καὶ Ἐπιμηθεύς, ὅστις Ἐπιμηθεὺς μετὰ τὸ ποιῆσαι τὸ κακὸν ἦν φρόνιμος, ὥστε μετανοεῖν.

1413. Περσέως.] ἐκ τοῦ Περσέως, τοῦ ἀπὸ τῆς Δανάης, τὸ γένος ἔχοντι, ἣν ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς τὸν Περσέα ἐποίησεν.

1414. Τῷ θάλασσα μὲν βατή.] ὁ Ξέρξης ἐπιβαίνων τοὺς Ἕλληνας, ὅτε κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐστράτευσε, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ἔχωσεν, ἤτοι βατὴν γῆν ἐποίησε· τὸν δὲ Ἄθων τὸ ὄρος κόψας, ἐποίησε θάλασσαν, ὡς ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. καὶ νῦν μὲν ταύτας τὰς ἱστορίας, καὶ τὰ τῶν λοιπῶν χίλια γράψω· ὕστερον δὲ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ μικρὰ ταῦτα πάντα περὶ Ξέρξου γελοῖα, πᾶσαν ταύτην τὴν ἱστορίαν πεπλατυσμένως ἐρῶ.

1417. Οἶκοι Μαμέρσας.] οἶκος τῆς Ἀθηνᾶς, ἡ Ἀττική. Λαφρία δὲ, καὶ Μάμερσα, ἡ Ἀθηνᾶ. Τὸ δὲ ἑξῆς, ἐστιν· Οἱ οἶκοι τῆς Ἀθηνᾶς σὺν τοῖς ξυλίνοις τείχεσι καταχθέντες, τὸν Ἀπόλλωνα αἰτιάσονται καὶ μέμψονται διὰ τὸν χρησμὸν, ὡς ἀπατήσαντα αὐτούς.

1419. Τὸν χρησμολέσχην.] ὅτι ὁ Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἤρχετο, ἐχρήσθη τοῖς Ἀθηναίοις τόδε,

Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοῦτο οὐ καλῶς νοήσαντες, κατεσκεύασαν ἐν τῇ ἀκροπόλει τεῖχος ξύλινον, ἐν ᾧ οἱ εὑρεθέντες πάντες κατεκαύθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν. Θεμιστοκλῆς δὲ τότε στρατηγῶν, εἶπεν αὐτοῖς τὸν χρησμὸν, τεῖχος ξύλινον τὰς ναῦς λέγειν, διὸ πεισθέντες κατεναυμάχησαν τὸν Ξέρξην, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες· ἡ δὲ ναυμαχία γέγονεν ἐν Σαλαμῖνι.

1420. Πλούτωνος λάτριν.] φασὶν ὅτι ἐν τῷ τρίποδι

EMENDATIONES.

1 Πόλεμοι pro πολέμιοι ex Bar.

Στρατῷ δ' ἀμίκτῳ πᾶσα μὲν βρωθήσεται	Exercitu autem intractabili omnis devorabitur
Φλοιῶτιν ἐκδύουσα δίπλακα σκέπην	Corticoſum exuens duplicem librum
Καρποτρόφος δρῦς, [a] ἀγρία τ' ὀρειθαλής·	Fructifera arbos, & agreſtis in montibus virens:
Ἅπας δ' ἀναύρων νασμὸς αὐανθήσεται	Omnis quoque fluviorum exareſcet unda
1425 Χανδὸν κελαινὴν δίψαν αἰονώμενος·	Affatim nigram ſitim humectantium:
Κύφελλα [b] δ' ἰῶν τηλόθεν ῥοιζουμένων	Nubes etiam ſagittarum procul emiſſarum
Ὑπὲρ κάρα στήσουσι, κιμμερὸς θ' ὅπως	Supra caput ſtabunt, ac, tanquam caligo,
Σκιὰ καλύψει [c] τέρραν, ἀμβλύνων σέλας·	Umbra ſolem teget, hebetans lucem:
Λοκρὸν δ' ὁποῖα παῦρον ἀνθήσας ῥόδον,	Paululum verò poſtquam floruerit, inſtar roſæ Locrenſis,
1430 Καὶ πάντα φλέξας, ὥστε κάγκανον στάχυν,	Et omnia, velut aridam ſpicam, combuſſerit,
[d] Αὖθις παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς,	Poſterius renavigantem experietur fugam,
Μόσσυνα φηγότευκτον, ὡς λυκοψίαν	Turrim fagineam, ſicut crepuſculum

VARIANTES LECTIONES.

a Ἀγρίας MSS. uterque, & alii. b Al. δι' ὧν. c Vox hæc nuſquam alibi exſtat; ſi quis igitur velit σίτρον reponi, non magnopere repugnabo, inquit *Canterus*, quem ſequitur *Meurſius*, quorum Adnotationes conſulendæ. Mihi autem inter voces extraneas, & forte Ægyptias, numeranda videtur. Qualis eſt ἴρπις ſupra v. 579. d Al. αὖτις. al. ἄντις.

χάσμα ἦν μέγα, ὅθεν τὰ μαντευόμενα ὡς ἐκ τοῦ ᾅδου ἀνήρχοντο, ἅπερ ὁ Ἀπόλλων ἐσοφίζετο.

1422. Δίπλακα σκέπην.] δίπλακα εἶπε, ἐπειδὴ διπλῆν ἔχει σκέπην ἡ δρῦς· δύο γὰρ δέρματα ἔχει· ὑπὸ δὲ τοῦ ἐσθίειν καρποὺς τῆς δρυὸς τοὺς πάντας ἐδύλωσεν· οἱ γὰρ Ἀχαιοὶ πᾶν δένδρον δρῦν ἐκάλουν.

1424. Ἅπας δ' ἀναύρων.] ὑπερβολικῶς εἶπεν, ὅτι πάντες οἱ ποταμοὶ ξηρανθήσονται ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν Περσῶν· μόνος γὰρ ὁ ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἰλισσὸς, [1] καὶ ὁ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ Ὀνόχωνος καλούμενος [*] ἀπεξηράνθησαν, [*] ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἀπεξηρανθῆναι καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν Μαίανδρον. Ἄναυρος δὲ, κυρίως ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων ποταμός.

1426. Κύφελλα] τὰ ὦτα εἶπεν ἀνωτέρω· νῦν δὲ τὰ νέφη φησὶ, διὰ τὸ κοῦφα εἶναι. λέγει δὲ νῦν τὸ πύκνωμα τῶν βελῶν.

1427. Κιμμερὸς θ' ὅπως.] Κιμμέριοι, ἔθνος περὶ τὸν Ὠκεανὸν ζόφῳ κεκαλυμμένον. ὁ δὲ νοῦς· ὥσπερ ὁ σκοτασμὸς τῶν Κιμμερίων ἀφανίζων τὸ φῶς σκότος ποιεῖ, οὕτως καὶ τὰ Περσικὰ βέλη πεμπόμενα συγκρύψει τὸν ἥλιον.

1429. Λοκρὸν δ' ὁποῖα.] ὁ Ξέρξης, φησὶ, φοβηθεὶς, φεύξεται [2] ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἀνθήσας καὶ κρατήσας, ὡς τὸ ἐν Λοκροῖς ῥόδον, ὃ θᾶττον μαραίνεται δι' ἀσθένειαν.

1432. Μόσσυνα [3] φηγότευκτον.] νῦν τὴν ναῦν λέγει· εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς ναυσὶ μηχανᾶσθαι καὶ ποιεῖν πύργους ξυλίνους. Ὁ δὲ νοῦς οὕτως· Ὁ Ξέρξης, φησὶ, νικηθεὶς ἐν Σαλαμῖνι, φεύξεται, καὶ τῆς παλιμπλώτου φυγῆς γεύσεται, ναῦν ἀναζητῶν καὶ ψηλαφῶν. ὥσπερ κόρη ἀναζητοῦσα σκότους ἐρημίας, ὥστε κρυβῆναι ἐν αὐτῇ, ὅταν ὑπό τινος ξιφηφόρου [4] πολεμίου διώκηται. Ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· Αὖθις καὶ εἰς τοὐπίσω παλιμπλώτοιο γεύσεται φυγῆς ὁ Ξέρξης, ὁ αὖθις καὶ πάλιν ἄγχι παμφαλώμενος καὶ περιβλέπων καὶ ψηλαφῶν μόσσυνα φηγότευκτον, ἤτοι ναῦν, οὕτως καὶ ψηλαφῶν ναῦν, ὡς κόρη δειματουμένη χαλκοκλάτῳ ξίφει, [5] ἀπὸ κοινοῦ τὸ, παμφαλᾶται καὶ ψηλαφᾷ λυκοψίαν κνεφαίαν· Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. [*] Κατὰ δὲ τὰ συνεπιγραφόμενα τὴν περὶ τοῦ Ξέρξου ἱστορίαν πλατέως γράφειν ἀρχόμεθα. [*] Ἱππίας, ὁ Πεισιστράτου, τύραννος ὢν Ἀθηναίων, ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος· ἐλθὼν οὖν πρὸς Πέρσας, ἱκέτευε Δαρεῖον στρατεύειν κατὰ Ἀθηνῶν, καὶ ὃς [6] πείθεται, ὡς Ἀριστείδης φησίν· Ἡρόδοτος δὲ γράφει, Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας ὑπ' Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου πορθῆσαι Σάρδεις οὔσας ὑπὸ Δαρείου, καὶ ἑτέρας πολλάς· ὃ μαθὼν Δαρεῖος, ἤρετο, τίνες οἱ Ἀθηναῖοι; καὶ ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως, καὶ στόλου πολλοῦ· ναυαγήσαντα δὲ τοῦτον [7] περὶ τὸν Ἄθων, ὡς δισμυρίους ἄνδρας ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ Θρᾳκῶν καὶ αὐτὸν τὸν Μαρδόνιον· ἀπέλυσε μὲν τοῦτον ὁ Δαρεῖος τῆς ἀρχῆς· δευτέρῳ δὲ ἔτει τοῦ ὑπὸ τοῦτο ἔπεμψεν Ἀθηναίοις, αἰτῶν γῆν, καὶ ὕδωρ αἰτῶν. οἱ δὲ, τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς φρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἄνωθεν γῆν καὶ λίθους πέμποντες, τούτους κατέχωσαν. Μνῆν δέ τινα Σάμιον ἑρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Περσῶν γράμματα, κατά τινας μὲν, ἀνεῖλον· κατά τινας δὲ, ἄτιμον ἐποίησαν· ὡς καὶ [8] Ἀρίθμιον τὸν Ζηλείτην

EMENDATIONES.

1 Καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ Ὀνόχωνος. pro καὶ ὁ ἐν Θαλασσίᾳ Ὀνόχωνος, ex *Seld.* καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ Ὀρέχων *Bar.* & *Grav.* καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ Ὀνόχωνος repoſuit *Nic. Gerbelius*: Onochonus enim dicitur ab *Herodoto* hic fluvius, Polymn. cap. CXXIX. [*] Hanc vocem, ſine qua ſententia mutila fuit, adjeci ex *Bar.* 2 Ἐπ', pro ὑπ', ex *Grav.* 3 Φηγότευκτον, pro φηγότευκτον, ex *Bar* & *Lycophronis* textu, eandemque mutationem paullo poſt feci. Paullo poſt, ἀναζητῶν, pro ἀναζητῶν. 4 Πολεμίου, pro πολέμου, ex *Seld.* neutrum agnoſcit *Bar.* 5 Sic lego hunc locum, ope *MSS.* Cod. ἀπὸ κοινοῦ τὸ παμφαλᾶται, καὶ ψηλαφῶν, λυκοψ. *Impreſſ.* [*] Hæc adjeci ex *Bar.* & *Grav.* Ἡ δὲ περὶ τοῦ Ξέρξου ἔχει οὕτως *Impreſſ.* 6 Πείθεται, pro πείθεται, ex MSS. omnibus. 7 Περὶ τὸν Ἄθων, pro περὶ Ἄθων, ex *Bar.* & *Grav.* 8 Ἀρίθμιον *Bar.*

ἐπίμωσαν,

ἐπέμψαντο, χρυσίον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρείου κομίσαντα πρεσβευόμενον. [1] Κυρσίλον δὲ, τῆς [2] Βουλῆς ἕνα, κατελίθωσαν καὶ ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευε πέμπειν τῷ βαρβάρῳ· αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτοῦ. Τῷ αὐτῷ ἔτει, Ὀλυμπιάδι οα΄, Δαρεῖος, μετὰ τὸ ἐκστῆσαι Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς, ἔπεμψε πάλιν κατὰ τῆς Ἀττικῆς Δάτιν, καὶ Ἀρταφέρνην ἀνεψιὸν αὐτοῦ, * καὶ * ἑξακοσίων νηῶν στόλον, καὶ [3] Νάξον εἷλον, καὶ Ἐρέτριαν, Εὐβοίας πόλιν. ἐν δὲ τῷ Δήλῳ Δᾶτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτοῦ τ΄ τάλαντα. Ἀποπλεύσαντες δὲ, καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι, σὺν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας, καὶ Μιλτιάδου στρατηγοῦντος Ἀθηνῶν, καὶ Στησιλέω, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου, καὶ Κυναιγείρου, καὶ Πλαταιῶν συμμαχούντων αὐτοῖς χιλίων, ἡττῶνται, καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν· ὅθεν ἀκηκοὼς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος συνεπήζετο στρατεῦσαι. Ἐπὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς στόλον τε εὐτρέπιζε, καὶ πεζὸν συνῆγε στρατόν· τετάρτῳ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται, Μαρδονίου λέγοντος αὐτῷ πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ τοὐναντίον. Ἦν ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτοῦ τῆς στρατιᾶς ὑπόμαχός τε καὶ μάχιμος, μυριάδες πεντακόσιαι· πλοῖα δὲ, χίλια διακόσια [4] ἑξήκοντα· τετρακόσια δὲ ἦν τάλαντα ἡμερήσια ἔξοδα τοῦ στρατοῦ. Στρατεύων οὖν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἠθέλησε καινοτομῆσαι τὰς φύσεις· [5] Βουβάρης δὲ, καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαίης προσυμπεμφθέντες μετὰ πολλῶν μυριάδων, τὰς ὀρυγὰς τοῦ Ἄθω ἐπεστάτουν, καὶ διέκοπτον αὐτὸν, καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος· ἕτεροι δὲ γεφυροῦν ἐπέμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ Τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην, μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου· ζευγνυμένας δὲ τὰς γεφύρας, καὶ λυθείσας ὑπὸ χειμῶνος, διακοσίαις ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο ζεύγη δεσμῶν σιδηρῶν ἐκέλευσεν ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πέλαγος, ὡς δῆθεν τὴν θάλασσαν διὰ δουλείαν δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας ἀντὶ τῆς προτέρας τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησαν, ναῦς πλαγίας κατὰ ῥοῦν ἔστησαν, καὶ ἐπλήρωσαν τὸ πέλαγος· ἄνωθεν δὲ τῶν νηῶν σχοίνους ὑπερμεγέθεις εἵλκυσαν ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς γῆς· ἄνωθεν δὲ τῶν σχοινῶν δοκοὺς [6] ὑπεστόρεσαν, καὶ προσήλωσαν, εἶτα γῆν ἐπέβαλον ἐπὶ τὰς δοκοὺς, καὶ ἐπέστρωσαν ἐπὶ τὴν γῆν φυλλάδας μυρσίνης καὶ δάφνης. ἑκατέρωθεν δὲ τὰς γεφύρας ἦσαν ἕτεραι δοκοὶ περικλείοντες τὰς γεφύρας, μήπως [7] ὀλισθήσας τις καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. οὕτω μὲν γέφυραι γεγόνασι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ λίθινον ἕδραν αὐτοῦ ὑψηλὴν ἐκεῖ ἐποιήσατο, ἐν ᾗ περ ἀφιδρυθεὶς ὕστερον, ὅπως περαιοῖτο τὸ στράτευμα ἔβλεπε. Πρῶτον δὲ περὶ Κελαινὰς, πόλεις τῆς Φρυγίας, ἐλθὼν, ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ [8] Πυθίου τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον· καὶ τῷ Ξέρξῃ δὲ τότε ἀργυρίου ἐχαρίζετο δισχίλια τάλαντα, καὶ υ΄ μυριάδας Δαρεικοῦ χρυσίου νομίσματος, χιλιάσιν ὀλίγαις ἀπολειπομένας· ὧν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ἀσπασάμενος, καὶ τὸ λοιπὸν μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀναπληρώσας, ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη πορεύεσθαι * διὰ * τῆς Φρυγίας καὶ Λυδίας. Ὁδῷ τινα δὲ τόπον ἰδὼν πλάτανον ὡραίαν, καθ' Ἡρόδοτον ἐχρύσωσεν αὐτὴν διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς· κατὰ δὲ ἑτέρους τινὰς, ὅτι περὶ μεσημβρίαν καθεσθεὶς ὑπ' αὐτὴν, τὸ θάλπος ἐξέφυγε. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω, ἐκπιόντων τῶν ἵππων πιεῖν, ἀπεξηράνθη ὁ Μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθήναις ὁ Ἰλισσὸς, καὶ ἕτεροι. Περαιωθέντες δὲ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔκλειψις ἡλίου ἐγένετο, καὶ σημεῖα ἕτερα· ὅμως ἐπὶ ἑπτὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις στρατὸς ἀπερικόπως τὰς γεφύρας ἐπεραιοῦτο, τέλος ἐφ' ἅρματος καὶ αὐτὸς διαπεραιοῦται. Ἐρχομένου δὲ πρὸς τὴν Ἀττικὴν, Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς οὗτος,

> Τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα [9] Ζεὺς,
> [10] Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν, τό σε τέκνα τ' ὀνήσει·
> Μὴ δὲ σύ γ' ἱπποσύνην τε μένειν, καὶ πεζὸν ἰόντα
> Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν.

Καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες Ἀθηναῖοι, γυναῖκας μὲν, καὶ παῖδας, καὶ γέροντας περὶ Τροιζῆνα ἐξέθεντο· πύργους δὲ ποιήσαντες ξυλίνους, ἐν ταῖς Ἀθήναις εἴασαν μετά τινων, οὓς ὕστερον οἱ Πέρσαι σὺν τοῖς πύργοις κατέκαυσαν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι περὶ Σαλαμῖνα εἶχον τὸν στόλον, ὅπου ὕστερον καὶ τοὺς βαρβάρους κατεναυμάχησαν, [11] σοα΄ πάντα τὰ τῶν συμμάχων καὶ αὐτῶν ἔχοντες πλοῖα. ὁ δὲ Ξέρξης περὶ τὸ [12] Αἰγάλεων, ὄρος ἀντικρὺ τῆς Σαλαμῖνος κείμενον, ἐπὶ θρόνου λαμπροῦ ἐκάθητο, βλέπων τὴν ναυμαχίαν. Ἡττηθέντων δὲ τῶν αὐτοῦ καὶ τῇ ναυμαχίᾳ, πεζῇ πολεμῆσαι ἠθέλησε, καὶ ἐκ τῶν τῶν Περσικῶν βελῶν ἐπιφερομένων ἐκρύβη ὁ ἥλιος. τότε τοῦτο μαθών τις τῶν Ἑλληνικῶν στρατηγῶν, εἶπε τοῖς στρατιώταις, « Ἀριστοποιήσασθε, ἄνδρες, ἵνα παρ' Ἅδῃ δειπνήσωμεν μαχόμενοι· « θαρρεῖτε δὲ, * οὐ γὰρ * ὑπὸ θάλπος ἡλίου, ὑπὸ σκιὰν δὲ βε-« λῶν πολεμήσομεν ». Ξέρξου δὲ μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ ἐρχομένου, Λεωνίδης ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ΄ τὰς περὶ Ἀρτεμίσιον παρόδους κατείληφε· καὶ ἀντιταξάμενος πρὸς αὐτὸν, πολλοὺς μὲν ἀνεῖλε, καὶ δύο ἀδελφοὺς τοῦ Ξέρξου· τοσοῦτον δὲ ἀντέστη γενναίως μαχόμενος, ὡς τὸν Ξέρξην ἀποβῆναι τοῦ ἵππου, καὶ πεζῇ μάχεσθαι· τέλος συμπατήσαντες αὐτόν τε τὸν Λεωνίδην, καὶ τοὺς τριακοσίους, διῆλθον διὰ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν· λαβόντες δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν Λεωνίδου, ἀνεσταύρωσαν. Τέλος ἰδὼν ἑαυτὸν ὁ Ξέρξης ἔτι παρὰ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῶν λοιπῶν Λακεδαιμονίων [13] κακούμενον, προσέτι δὲ ἀκούων, ὅτι καὶ τὴν γέφυραν λύειν μέλλουσιν οἱ Ἕλληνες, τὸν Μαρδόνιον ἀφεὶς πολεμεῖν, μέρος τι λαβὼν τοῦ ἑαυτοῦ στρατεύματος, ὑποχωρεῖ, καὶ τούτων δὲ οἱ πλείους περὶ τὴν πάροδον χειμῶνι καὶ λιμῷ διεφθείροντο, αὐτὸς δὲ ὑπὸ Στρυμόνος νηὶ [14] Φοινίσσῃ ἐμβὰς, καὶ δεινῇ τρικυμίᾳ περιπεσὼν, ὡς καὶ πολλοὺς ἀποπηδῆσαι τῆς νεὼς εἰς τὴν θάλασσαν χάριν τῆς σωτηρίας, αὐτὸς μόλις εἰς τὴν πατρίδα δυστυχῶς ὑποστρέφει. καὶ τὸν Μαρδόνιον δὲ, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ Πέρσας οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεῖλον, καὶ [15] Μασίστιον τὸν χρυσοῦν λεπιδωτὸν θώρακα ἔχοντα, δι' ὃν ἀναιρεθέντα καὶ μεγάλη μάχη ἐγένετο. Ταῦτα μὲν οὕτως. Ξέρξης δὲ πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, μετὰ τοιαύτην ἧτταν ἐν Σάρδεσι διαγαγὼν, εἰς ἔρωτα τῆς Μασίστου ἐμπέπτωκε γυναικὸς, καὶ ταύτῃ συνῆν, καὶ συνέχαιρεν, ὥσπερ νενικηκὼς, ὁ πᾶσαν ἀπολωλεκὼς τὴν Περσίδα, εἶτα καὶ πάντες οἱ ἡττημένοι διεπράττοντο. Τέλος ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα, τὸ πένθος αὐτοῦ παρεσήμανεν.

EMENDATIONES.

1 Κυρσίλον. & paullo post. Κυρσίλου *Bar.* 2 Βουλῆς ἕνα *Seld.* 3 Νάξον, pro Νῆξον, ex *Bar.* & *Grav.* 4 Καὶ *Bar.* & *Grav.* 5 Βυβάρης δὲ καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος *Impress.* Βυβάρεις ὁ πεντάπηχυς, Ἀρταχαῖος *Bar.* & *Grav.* Βυβάρης γὰρ, καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος *Seld.* Ego legendum duxi, Βυβάρης δὲ, καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος· Bubaris enim, & Artachæus perfossioni Athonis montis sunt à Xerxe præpositi; unde *Herodotus* Polyhymn. cap. xxii. de hoc opere loquens, ait, Βουβάρης δὲ ὁ Μεγαβάζου, καὶ Ἀρταχαίης ὁ Ἀρταίου, ἄνδρες Πέρσαι, ἐπεστάτεον τοῦ ἔργου. 6 Τεσσάρεσι *Bar.* & *Grav.* 7 Ὀλισθήσας τις lego cum *Bar.* & *Grav.* ὀλισθήσας τῆς Edit. *Steph.* ὀλισθήσαντος *Bas.* 8 Πύθιος *Impress.* Πύθιος *Seld.* Ego Πυθίου legendum duxi cum *Bar.* & *Grav.* nixus etiam auctoritate *Herodoti* lib vii. ex cujus historia *Tzetzes* hanc narrationem compilasse videtur. * Hanc præpositionem, quæ ad sententiam explendam necessaria erat, adjeci ex *MSS.* omnibus. 9 Ζεὺς, pro Ζεῦ, ex *MSS.* utroque, & *Herodoti* Polyhymnia. 10 Emendavi hunc versiculum ex *Grav.* & citata *Herodoti* Musa, ubi totum hoc oracolum exstat. Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν τό σε τέκνα τ' ὀνήσει *Impress.* τελέθειν τὸ κατ' ὀνήσει *Seld.* τελέθειν τόγε καὶ ὀνήσει *Bar.* τελέθειν, τὸ, σὲ τέκνα ὀνήσει Ἠ sc. *Gerbelius.* 11 Σ ὁ ἅπαντα *Bar.* & *Grav.* 12 Αἰγάλεων, pro Αἰγάλεω. *Herodotus* enim Αἰγάλεων Ionica dialecto appellat; Αἰγάλεων autem Ionicum erit, secundum communem loquendi formam, Αἰγάλεως, sicut Μενέλεως Μενέλαος. Cæterum Αἰγανέον habet *Seld.* Αἰγάλεων *Bar.* & *Grav.* * Hæc, sine quibus sententia vacillabat, adjeci ex *MSS.* omnibus. 13 Κακούμενον lego cum *MSS.* omnibus. κακουμένων *Impress.* corruptissime. 14 Φοινίσσῃ, pro φοινικῇ, ex *MSS.* omnibus. 15 Μασίστιον, pro Μασίστριον, ex *MSS.* omnibus, & *Herodoti* Calliope.

[a] Κόρη κνεφαίαν, ἄγχι παμφαλώμενος,	Puella tenebrosum, territa
Χαλκηλάτῳ κνώδοντι [b] δειματουμένη.	Ense æneo, propè speculans.
1435 Πολλοὶ δ' ἀγῶνες, καὶ φόνοι μεταίχμιοι	Multa denique certamina, cædesque mediæ
Λύσουσιν ἀνδρῶν, οἱ μὲν ἐν γαίᾳ πάλας	Dissolvent virorum luctas, partim in terra,
Δειναῖσιν ἀρχαῖς ἀμφιδηριωμένων,	De gravibus imperiis contendentium,
Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισι [c] βουστρόφοις χθονὸς,	Partim in dorsis aratis terræ,
Ἕως ἂν αἴθων εὐνάσῃ βαρὺν κλόνον	Donec grave sopiet acer bellum
1440 Ἀπ' Αἰακοῦ τε κἀπὸ Δαρδάνου γεγὼς,	Ab Æaco Dardanoque progenitus,
Θεσπρωτὸς ἄμφω, καὶ [d] Χαλαστραῖος [e] λέων,	Thesprotius simul, & Chaladræus leo,
[f] Πρηνῆ θ' ὁμαίμων πάντα κυπώσας δόμον,	Præcipitemque cognatorum totam evertens domum,
Ἀναγκάσει πτήξαντας [g] Ἀργείων [h] πρόμους	Coget meticulosos Argivos proceres
Σῆναι [i] Χαλάστρης τὸν στρατηλάτην λύκον,	Adulari Chaladræo Duci lupo,
1445 Καὶ σκῆπτρ' ὀρέξαι τῆς πάλαι μοναρχίας·	Et sceptra præbere antiqui imperii:
Ὧ, δὴ μεθ' ἕκτην γένναν αὐθαίμων ἐμὸς	Cum quo post ætatem sextam consanguineorum meorum

VARIANTES LECTIONES.

a Κόρην Bar. b Δειματουμένην Bar. c Βουστρόφους Seld. d Χαλαστραῖος al. Χαλαστραῖος al. Καναστραῖος Bar. Χαναστραῖος al. quarum lectionum nulla prorsus repudiari debet. Vide Commentarios. e Γοργὸς Seld. f Πρηνῆ Bar. g Al. Ἀχαιῶν. h Πρόμοις Seld. i Χαλάστρης Seld. Γαλάδρης Bar. aliique.

1437. Δειναῖσιν ἀρχαῖς.] τῆς δειναῖς ἀκταῖς, δηλονότι τῆς θαλάσσης, παρὰ τοῖς ἀρχαῖς τῆς ὕδατος.

1438. Οἱ δ' ἐν μεταφρένοισιν.] ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς πεδίοις, ἀπὸ τοῦ τῶν βοῶν ἀρόσεων, ἤτοι τῆς ἀρομένης ὑπὸ τῶν βοῶν.

1439. Ἕως ἂν αἴθων.] ἕως ἂν ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος ἐλθὼν καταπαύσῃ τὸν πόλεμον, κυριεύσας καὶ μοναρχήσας· ἡ γὰρ Ὀλυμπιὰς, ἡ μήτηρ Ἀλεξάνδρου, εἰς Πύῤῥον τὸν Ἀχιλλέως ἀνάγει τὸ γένος, καὶ Ἕλενον τὸν Πριάμου, ὥς φησι Θεόπομπος καὶ Πίσανδρος· ἀνάγει δὲ τὸ γένος ὁ μὲν Πύῤῥος εἰς Αἰακὸν, ὁ δὲ Ἕλενος εἰς Δάρδανον.

1441. Θεσπρωτός.] διὰ τὸ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἠπειρῶτιν εἶναι. Χάλαστρα δὲ, ἢ Κάναστρα, πόλις, καὶ λίμνη Μακεδονίας, ἀφ' ἧς ὅλην τὴν Μακεδονίαν φησίν. Καὶ [1] Χαναστραῖος γράφεται, καὶ Χαλαδραῖος· καὶ γὰρ κατωτέρω φησί, Χαλάδρης λύκον.

1442. Πρηνῆ θ' ὁμαίμων.] ὁμαίμων, τῶν Περσῶν· παρόσον ἀμφότεροι, ὅ, τε Ἀλέξανδρος, καὶ ὁ Ξέρξης, ἀπὸ Περσέως εἶχον τὸ γένος· Περσέως γὰρ Ἀλκαῖος, Ἠλεκτρύων, καὶ Σθένελος· Ἠλεκτρύωνος, Ἀλκμήνη· ἐξ Ἀλκμήνης δὲ, Ἡρακλῆς· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἀφ' Ἡρακλέους, καὶ Νεοπτολέμου κατῆγε τὸ γένος· οἱ δὲ Πέρσαι, ἀπὸ Περσέως.

1443. Ἀργείων πρόμους.] ἢ, Ἀχαιῶν πρόμους· Ἀργείους, καὶ Ἀχαιοὺς δὲ, οἱ Ἀθηναῖοι· ἀπῴκησαν δὲ μετὰ Μηδείας ἐπὶ Πέρσας τινὲς τῶν Ἀθηναίων· νῦν οὖν Ἀθηναίους λέγει τοὺς Πέρσας, διὰ τὴν ἀποικίαν. Ἀναγκάσει δὲ, φησὶ, τοὺς Περσῶν ἡγεμόνας φοβηθέντας κολακεῦσαι αὐτὸν, καὶ ὑποταγῆναι, καὶ σκῆπτρον ὀρέξαι, καὶ δοῦναι αὐτῷ τῆς μονοκρατείας.

1446. Ὧ, δὴ μεθ' ἕκτην.] ἀδελφὸς μου, φησὶ, μεθ' ἕκτην γενεὰν, ἤτοι ἐκ πολλοῦ, συγγενὴς καὶ φίλος αὐτῷ γενηθήσεται. ὁ δὲ λόγος [2] περὶ Ταρπινίου τοῦ Ῥωμαίου· οὕτως γὰρ ἀπὸ Ῥωμύλου, ὡς φλυαροῦσιν οἱ τὰ τοῦ Λυκόφρονος περὶ ἡμῶν χαλκεύσαντες, ἕκτος ἦν· ἐγὼ δὲ πρῶτον γινώσκω Ῥωμύλον, εἶτα Νουμᾶν, Τοῦλλον Ὀστίλλιον τρίτον, [3] τέταρτον Μάρκον Ἄγκον, πέμπτον Ταρκίνιον, ὃ Ταρπίνιον, ἕκτον Τύλλιον, εἶτα Ταρκυίνιον τὸν ὑπερήφανον, εἶτα Βροῦτον, καὶ ὀπίσω. ἐκεῖνοι δέ φασι· Ῥωμύλος, εἶτα Πομπίλιος Αἶνος, τρίτος [4] Ὀστίλιος Ἄπος, τέταρτος Μάρκος Καρπίνιος, πέμπτος Πείσκος Ὀρπίνιος, [*] ἕκτος Ταρπίνιος Τύλλιος [*] ἕκαστος δὲ αὐτῶν δυσὶ καὶ πλείοσιν ἐχρῆτο τοῖς ὀνόμασιν· ἕκτος οὖν, φασίν, ἀπὸ Ῥωμύλου ὁ Ταρπίνιος. φασὶ δὲ καὶ τὸν Ῥωμύλον Αἰνείου υἱὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἕκτον συγγενῆ τοῦτον νομίζουσι τῆς Κασσάνδρας, κακῶς· [5] ἐγὼ δὲ ἑνδέκατον γινώσκω, ἢ δωδέκατον τὸν Ῥωμύλον ἀπ' Αἰνείου, καὶ οὐχ οὕτω φημὶ ὡς ἐκεῖνοι, ἀλλ' οὕτως· Ὅτι μετὰ ἕκτην γενεὰν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, Ἀλεξάνδρῳ τινὶ ἑτέρῳ Μακεδόνι ὁ ἐμὸς συγγενὴς Ταρπίνιος πολεμήσει. Ῥωμαῖοι γὰρ, καὶ Μακεδόνες [6] πολλὰ καὶ ἐν χέρσῳ, καὶ ἐν θαλάσσῃ πρὸς ἀλλήλους ἐπολέμησαν. ὕστερον μέντοι συμβῆναι κρατηθῆναι τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ζῶντα, καὶ πάλιν τῶν Μακεδόνων ἡγεμόνα, τὸν ὕστερον Ἀλεξάνδρου συγγενῆ τοῦ προτέρου, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ῥωμαίων· καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ κρατουμένου, ἀμοιβὴν ἐποίησαν· οἱ μὲν Ῥω-

EMENDATIONES.

1 Χαναστραῖος, pro Ἀναστραῖος, ex MSS. utroque, & emendatione Nic Gerbelii. Καναστραῖος Grav. 2 Περὶ Ταρπινίου τοῦ Ῥωμαίου, pro περὶ Ταρπινίου τοῦ Ῥωμαίου, ex MSS. omnibus. Legi etiam possit τῶν Ῥωμαίων βασιλέων. 3 Sic lego, ope MSS. omnium. Ἄγκον deest in Impressis. 4 Ὀστίλιος Ἔμπος Bar. Ἔμπος etiam habet Grav. * Ex Bar. & Grav. ἕκτος Τύλλιος, Ταρπίνιος habet Seld 5 Sic restitui hunc locum, addendo conjunctionem disjunctivam. ἐγὼ δὲ ἑνδέκατον γινώσκω. δωδέκατον Edit. Basil ἐγὼ δὲ ἑνδέκατον γινώσκω δωδέκατον Edit. Steph. ἐγὼ δὲ δέκατον γινώσκω ἢ δωδέκατον Bar. ἐγὼ δὲ ἑνδέκα ἢ δώδεκα γινώσκω Seld. 6 Πολλὰ, pro πολλοὶ, ex Bar. & Grav.

μαῖοι,

Εἷς τις [a]παλαιστὴς συμβαλὼν ἀλκὴν δορὸς,	Quidam Luctator belli certamen conferens,
Πόντου τε καὶ γῆς [b]κεὶς διαλλαγὰς [c]μολὼν,	Marisque ac terræ ad compositiones perductus,
Πρέσβιστος ἐν φίλοισιν ὑμνηθήσεται,	Summus amicorum celebrabitur,
1450 [d]Σκύλων ἀπαρχὰς τὰς δορυκτήτους λαβών.	Spoliorum primitias hasta partas accipiens.
Τί μακρὰ τλήμων εἰς ἀνηκόους πέτρας,	Quid multa, misera, ad surda saxa,
Εἰς κῦμα κωφὸν, εἰς νάπας [e]δυσαλήπιδας	Vndasque non audientes, & rupes asperas
Βάζω, κενὸν ψάλλουσα μάστακος κρότον;	Loquor, inanem ciens oris strepitum?
[f]Πίστιν λόγων γὰρ Λεψιεὺς ἐνόσφισε,	Fidem enim nobis Lepsieus abstulit,
1455 [g]Ψευδηγόροις φήμαισιν ἐγχέας ἔπη,	Falsis rumoribus inducens dicta,
Καὶ θεσφάτων πρόμαντιν ἀψευδῆ φρένιν,	Et oraculorum divinatricem veracem scientiam,
Λέκτρων στερηθεὶς, ὧν [h]ἐκάλχαινεν τυχεῖν,	Concubitu privatus, quo cupiebat potiri,
Θήσει δ' ἀληθῆ· σὺν κακῷ δέ τις μαθὼν,	Faciet autem vera: cum damno tamen discens aliquis,
[i]Ὅτ' οὐδὲν [k]ἔστι μῆχος ὠφελεῖν πάτραν,	Cùm nullum erit remedium juvandi patriam,
1460 Τὴν [l]φοιβόληπτον αἰνέσει χελιδόνα.	Fatidicam laudabit hirundinem.
[m]Τόσ' ἠγόρευε, καὶ παλίσσυτος ποσὶν	Tantum est locuta, cùm retrograda pedibus
Ἔβαινεν εἱρκτῆς ἐντὸς, ἐν δὲ [n]καρδίᾳ	Ascendit intra carcerem, Sirenium
Σειρῆνος [o]ἐστέναξε λοίσθιον μέλος	In corde gemens postremum melos
Κλάρου Μιμαλλὼν, ἢ [p]Μελαγκραίρας [q]κόπις,	Claria Mimalon, vel Melancræræ interpres
1465 [r]Νησοῦς θυγατρὸς, ἢ τι [f]Σφίκειον τέρας,	Nesonis filiæ, vel aliquod Phiceum monstrum,

VARIANTES LECTIONES.

a Παλαιστὴς Sold. b Εἰς διαλλαγὰς reponendum putavit Scaliger, quem sequitur Gul. Canterus. c Μολὼν Bar. d Σκύλων τ' ἀπαρχὰς Sold. e Δυσαλήπιδας Sold. Sed isti primæ α eadem manus superposuit ω. f Πίστιν γὰρ ἡμῶν Bar. Πίστιν γὰρ ἡμῶν al. Πίστιν γὰρ Λεψιεὺς Sold. g Ψευδηγόροις lego cum Bar. Cantero, aliisque nonnullis; plures vero habent ψευδηγόροις. h Ἐκάλχαινε Bar. aliique ἐκάλχαινε Sold. i Versum hunc non agnoscit Bar. k Al. ἔστι. l Νυμφόληπτον Bar. m Τόσ' Bar. aliique. τόσ' al. n Καρδίᾳ al. καρδίᾳ Sold. o Ἐστέναξε MSS. uterque, & alii; eandemque lectionem in Scholiis habet Sold. ἐστέναξε al. p Μελαγκραίρας Bar. Μελαγχραίρας legendum esse judicavit Meursius. q Κόπις Bar. r Νησοῦς Sold. quam lectionem MSS. uterque in Scholiis habent. f Φίκιον Sold. aliique.

μᾶλλον, ἀποδόντες τὸν νικητήν· οἱ δὲ Μακεδόνες, τὸν ἐκείνων στρατηγόν· καὶ οὕτως εἰρήνευσαν. Ἄλλως· Ὡς δὴ μεθ' ἕξ ἥλιον ὁ Ταρχίνιος ἐμβαλὼν τῷ στρατῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀπὸ πρώτης ὥρας ἕως ἕκτης ἐπολέμει μόνος τῷ Ἀλεξάνδρου λαῷ· τοῦτο ἰδὼν ὁ Ἀλέξανδρος, φίλον αὐτοῦ αὐτὸν ἐποίησεν, ἔτι λείαν αὐτῷ πολλὴν ἐδωρήσατο, διὰ τὴν * δύναμιν αὐτοῦ. *

1452. Εἰς νάπας δυσαλήπιδας.] νάπαι εἰσὶν αἱ παραθαλάσσιοι πέτραι, αἱ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὑπὸ τῶν κυμάτων πληττόμεναι. Δυσαλήπιδες δὲ, αἱ δυσκόλως πλητόμεναι· δυσαλήπιδες δὲ, αἱ κατατραχεῖαι.

1454. Λεψιεύς.] ὁ δεινὰ καὶ κεκαλυμμένα λέγων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λεπτῶν.

1456. Καὶ θεσφάτων πρόμαντιν.] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐγχέασας ψευδηγόροις φήμαις τοὺς λόγους, καὶ τὴν ἀψευδῆ φρένα τῶν μαντευμάτων· φήμην γὰρ ἤγειρεν ὁ Ἀπόλλων, ὅτι ἡ Κασσάνδρα οὐκ ἔστι μάντις, ἀλλὰ μαινομένη μάτην λαλεῖ.

1457. Λέκτρων στερηθείς.] ἐξέθη ἐν τῇ ἀρχῇ.

1460. Τὴν φοιβόληπτον χελιδόνα.] ἑαυτὴν λέγει ἡ Κασσάνδρα χελιδόνα καὶ Σειρῆνα, διὰ τὸ τὰ μέλλοντα προγορεύειν, ἢ διὰ τὸ ἀδύτιλα τοῦ λόγου, ἐπειδὴ καὶ αἱ Σειρῆνες θηλυκαὶ ἦσαν. Φοιβόληπτον δὲ, μαντικόν.

1463. Σειρῆνος ἐστέναζε.] θηλυκὸν καὶ λιγυρὸν, ὥσπερ αἱ θρυλλούμεναι Σειρῆνες. ἔστι δὲ καὶ ζωΰφιον μικρὸν, ὅμοιον μελίσσῃ, λεγόμενον σειρήν.

1464, 1465. Κλάρου Μιμαλλών.] Μιμαλλὼν, Βάκχη, ἢ προφῆτις, ἢ τὸν Ἀπόλλωνα τῇ [t] μαντείαις μιμουμένη. Κλάρος

EMENDATIONES.

* Hoc adjeci ex Sold. ad supplendam sententiam, quæ in Impressis mutila exstabat. t Μαντείαις, pro μαντίαις, ex Bar.

Ελικτὰ [a] κωτίλλυσα δυσφράστως ἔπη.	Contorta loquens obſcurè verba.
Εγὼ δὲ λοξὸν ἦλθον ἀγγέλλων, Αναξ,	C æterùm ego obliquum veni, Rex, hunc tibi
Σοὶ τόνδε μῦθον παρθένυ Φοιβασείας·	A nnunciatum ſermonem virginis Phœbadis:
Επεί μ' ἔταξας φύλακα λαΐνυ στέγης,	N am ſtatuiſti me cuſtodem lapideæ domus,
1470 Καὶ πάντα φράζειν κἀναπεμπάζειν λόγον	T otoſque dicere ac recenſere ſermones
Ετητύμως ἄψορρον [b] ὤτρυνας τρέχειν.	E videnter reverſum juſſiſti nuncium.
Δαίμων δὲ φήμας [c] ἐς τὸ λῷον ἐκδραμεῖν	R eſponſa verò Deus in melius verti
Τάξειεν, ὅσπερ σῶν προκήδεται θρόνων,	V elit, qui tua procurat ſolia,
Σώζων [d] παλαιὸν Βεβρύκων παγκληρίαν.	S ervans vetuſtam hæreditatem Bebrycum.

VARIANTES LECTIONES.

a Κωτίλλυσα Bar. b Al. ὀτρύνας. al. ὤτρυνας. c Εἰς Bar. d Al. παγκληρίαν.

δὲ, ὄρος, καὶ πόλις Ἀσίας, περὶ Κολοφῶνα, ἀφ' οὗ καὶ Κλάριος ὁ Ἀπόλλων. Η [1] Μελαγκραίρας κίτης.] μελαγκραίρας, ὁ μελαίνων καὶ [2] θολῶν τὴν κραῖραν καὶ τὴν κεφαλὴν, ἤτοι τὸν νοῦν, καὶ τὸ τοῦ λόγου κεφάλαιον ἐν δεινοῖς λόγοις. Μελαγκραίρα δὲ, ἡ Σίβυλλα, παρὰ τὸ μελαίνειν τὴν φράσιν, καὶ τοὺς χρησμούς. Κίτης δὲ, ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ κόπτειν τοὺς λόγους, κόπις, κίτης· ἢ ὁ ἔμπειρος. Θυγάτηρ δὲ Νησοῦς, ἡ Σίβυλλα. [3] Φίκειον τέρας] ἡ Σφίγξ· ἐκάθητο δὲ ἡ Σφίγξ περὶ τὸ ὄρος Θηβῶν, ὃ ἀπ' αὐτῆς Φίκειον ἐκλήθη. εἰκάζει δὲ τὴν Κασσάνδραν Βάκχῃ τῇ ἐκ Κλάρου, καὶ τῆς Σιβύλλης ὁμοτίμονι, καὶ τῇ Σφιγγὶ, ὥς φησιν Εὐριπίδης, διὰ τὸ συνεστραμμένα λέγειν καὶ σκοτεινά.

1467. Ἐγὼ δὲ λοξόν.] αἰνιγματώδης, ὅθεν καὶ Λοξίας ὁ Ἀπόλλων· ἢ παρὰ τὸ λοξὴν ἰὰν καὶ φωνὴν πέμπειν, λοξοχρήστιμον γὰρ ἦν· ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰέναι καὶ πορεύεσθαι· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐστι τῷ ἡλίῳ· λοξῶς δὲ πορεύεται ὁ ἥλιος τὸν ζωδιακὸν κύκλον,

> Ὅπως ἀκλινὴς τῆς φορᾶς ὁ σφενδόνης,
> Ἐξαστραπτούσας σφίγγεται κατενδέμων,

καθά φησιν ὁ Πισίδης. Τρέχειν δὲ, τὸν ἄγγελον φησι, παρὰ τὸ τρέχειν. τινὲς δὲ κύριον ὄνομα τοῦτο νοοῦσιν, ἤτοι τὸν ἀπαγγέλλοντα ταῦτα πάντα, * ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ εἶπον. *

EMENDATIONES.

1 Μελαγκραίρας pro μελαγκραίρας, ex Sold. & Lycophronis textu; itaque legiſſe Tzetzen ſequentia indicant. 2 Θολῶν Impreſſ. θολοῦν Bar. & Grav. Ego repoſui θολῶν ex Sold. quæ lectio adprime huic loco convenit. 3 Σφίγγιον hic, & lineæ ſequente habet Bar. Vide Commentarios. * Ex Grav.

ΤΕΛΟΣ.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ

ΤΟΥ

ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

A JOSEPHO SCALIGERO

JUL. CÆS. F.

Latio donata, jam ab eodem recensita, & Centum in locis
a JOHANNE MEURSIO *Emendata.*

LYCOPHRONIS
CASSANDRA
IAMBICO CARMINE

Tranflata per

JOSEPHUM SCALIGERUM, JULII F.

Et Centum in locis à JOHANNE MEURSIO *Emendata.*

QUÆCUMQUE pofcis, ultima ex origine
Plane expedibo: fed tamen prolixius
Parcas loquenti: non enim virgo, ut prius,
Secura folvit multiplex os carminum,
5 Sed & tumultum murmuris multi ciens,
[1] Superftitiofa fauce bacchata eft fonum,
Tenebricofæ verba Sphingis æmulans:
Quorum memor mens quæ mihi nunc fuggerit
Adverte, Rex, putanfque mente fingula,
10 Percurre [2] dictionum inobfervabiles
Scrutans camenas, quâ expedita femita
Ad planam ineptos ducit errores viam.
Ego at folutis carcerum repagulis,
Verborum obibo flexuofos tramites,
15 Primumque pulfans oppidum, ut curfor celer.
Matuta Fagutalis arcis culmina
Citis fupervolabat alis Pegafi,
[3] Cafcum maritum proximè Cernem infulam
Toro relinquens, bigenerem fratrem tuum:
20 Tranquilláque [4] ocris concavi ancoralia
Nautæ luebant, atque tonfilla [5] tenus:
Puellicidam & vermigradæ [6] Salaciam
Scapis ruebant è [7] columbariis fuis
Ciconiveftes pupulæ Phalacriæ,
25 Ultra Calydnas obftinentes palmulas,
Apluftreque paffim, & explicata [9] fuppara,
Phrenetici Septemtrionis flatibus:
At ora folvens entheis bacchatibus,
Ates ab altis pervagæ bovis jugis
30 Caffandra dictis infit orfa talibus.
Heu! heu! cremata lacrymofa patria,

1 Fatidica. 2 Oraculorum, *Pacuv.* 3 Senem, *Varr.* 4 Petra. 5 Fune, *Plaut.* 6 Mare, *Pacuv.* 7 Foraminibus, quibus inferuntur remi. 8 Oftendentes, *Feft.* 9 Vela, *Suidas.*

Primum quidem feralibus Trinoctii
[1] Stlatis gigantis, ore quem quondam suo
Consi voravit campa [2] manduces canis,
35 Qui vivus ustus excavator viscerum
Intra lebetis ignis expertes focos
[3] Formo capronas verticis fudit solo,
Prolis peremtor, patriæ pestis meæ:
Matri secundæ qui volanti cuspide
40 Detersit uber, inque Circi pulvere
Quinquertionis membra patris sustulit,
Saturnium ad cacumen, ubi terra fati
Formido equorum cespes Ischeni tumet:
Salsas [4] Triquetri qui latebras æquoris
45 Torve obsidentem semifeminam canem
[5] Stinxit, rapinis imminentem piscium,
[6] Gumiam boum leænam, adustis quam pater
Membris, lucernis corporavit igneis,
[7] Mortam haud paventem, sedis inferæ deam:
50 Quem cautè inermi fraude quondam mortuus
Exstinxit, olim jam Quietali agnitum.
Heu! tene rursus, ten' crematam contuor
Vetusti ab armis Æaci, atque Tantali
Rogo sepultis intra Letrinam ossibus
55 Pulli igne [8] subverbusti ad impiam dapem,
Telis bubulci Teutari volucribus?
Rivalis uxor cuncta in oras luminis,
Legans [9] parectatum minantem patriæ,
Producet, efferata patriis probris,
60 Dirisque nuptiis peregrini tori: at
Salubrium cata unguinum incurabile
Vulnus mariti conspicata pristini,
Giganticinis interemti spiculis
Ab hoste, obibit morte communi diem,
65 Falis ab altis ad cadaver saucium
Corpus ruina cernuum in præceps ruens:
Et tunc recentis icta amore mortui,
Jam palpitanti spiritum efflabit viro.
Duplex tuum, triplexque bellum conqueror
70 Ad arma rursus, & rapinas ædium,
Tuique te ignem contueri incendii.
Heu patria! & vos busta nati Atlantidis
Audacter urinantis olim, cum cute

1 Navibus, *Fest.* 2 *Festus.* 3 Calido, *Fest.*. 4 Siculi. 5 *Pro* Exstinxit, *antiquè.* 6 Voratricem. 7 Parcam. 8 Veribus usti, *Plaut.* 9 Ephebum.

Suta revinctus corpus, utre scorteo,
75 Et solus, ut aper quadrupes Hercynius,
Rhithymniates navit ut larus fretum,
Zerinthi hiatum virginis Canariæ
Linquens, Deûmque tecta Lucumonum Saum:
Cum corruebat omnem humum Diespitris
80 Rapax aqualis nimbus, & putres solo
Falæ fatiscentes lababant, at genus
Hominum natabat ultimo periculo.
At fagum, & almum fructum, & uvam musteam
Orcæque tum Delphines, atque masculûm
85 Phocæ esitabant in toris mortalium.
Adest, adest fax involuta incendio
Prædam in columbæ morte mulctandæ canis,
Vultur palustris quam edidit fatu suo
Testæ rotundæ convolutam fornice.
90 At hospitalis infera unda remigem
Te [1] muricidam, nec bucerdam in patriis
Caulis prementem scrupeis adhuc manet,
Ut ante pulcritudinis trium arbitrum:
Sed pro mapalibus tu Aselli mattias,
95 Et Lan adibis: pro boum præsepibus,
Ovilibusque, proque rustico pedo
Vehet faselus te, & Phereclii pedes
Festras gemellas, inque Gythii juga,
Ubi ad scabrosa saxa pandatos luens
100 Pinus tenaces lubrici dentes freti,
Classem expedibis noviratem à jactatibus,
Et tu virosæ prædo junicis lupus
Orbæ duarum jam columbarum pari,
Cassis peregrinæ in secundam indaginem
105 Ultro incidentis aucupis pennæ dolo,
Dapem ambidentum nuper in crepidine
Bacchis cremantis, atque divæ Albuneæ,
Curres super Scandeam, & arces Ægili,
Venator acer præda opima ganniens:
110 Explensque amores in Draconis insula
Actæ, biformis editi terra imperî,
Vanam secundò non videbis [2] Murtiam,
Ulnarum inanem sarcinam, eque somniis
Vacua torum nocturnus explorans manu.
115 Nam te Phlegrææ jam maritus conjugis

1 Ignavum, *Plaut.* 2 Venerem.

Triftis Torones, abdicator rifuum
Et lacrumarum, namque nefcit, & caret
Utroque, qui olim littoralem ex Thracia
Fecundi opimatam [1] Melonis fluctibus
120 Humum penetrans, non trabe ftlataria,
Inhofpitale fed iter, ut cubilia
Terræ in profundos talpa pertundens fpecus,
Quærens receffus in cavernis æquorum,
Cavenfque natos perduelles hofpitum,
125 Et audiendas fupplicans patri preces,
Redux ut iret patriam, unde pervagus
Matrem gigantum adiverat Pallęniam:
Tete ille Guneus, quæftor urnæ vindicis,
Sagacis arbiterque Solis filiæ
130 His nuptiis privabit incilans probris,
Pellens ab omni jure [2] profedæ lupæ.
Qui nec Lyci fepulcra, nec Chimærei
Oraculorum voce venerantes timens,
Nec illecebras Anthei, nec hofpitum
135 Dapum fodalem, filium Confi, falem,
Deûm tulifti tranfilire fagmina,
Menfamque calcans, jus fupinans, & bonum,
Fetæ modum fecutus urfæ incicorem.
Ergo ftupentes fruftrà tundes nervias,
140 Egentia & jejuna fundens carmina:
Sed flens adibis patriam incenfam prius,
Exfangue fpectrum bajulans ulnis tuis.
Jam quinque nuptæ Thyados Pleuroniæ,
Satæ [3] cataces namque Carmentæ mari
145 Jam panuclis nevere trinis, conjuges
Thalaffiones quinque celebrare illius:
Duos quidem videre prædones lupos,
Catè intuentes præpetes immuffulos:
Plyni, & Libyffæ, Caricique gurgitis
E ftirpe cretum femicreta barbarum,
150 Et vere Epeum, nec quidem Argivum fatu,
Cujufque avum quondam in molaribus fuis
Hercynna Educa, quæ gerit [4] fecefpitam,
Fartim minutal frendicans, tumulo indidit,
Humeri vorax epulata cartilaginem:
155 Quem dudum adultum virbium, & cupidines
Graves caventem navium promi dei
Mifit Terentus in Letrinæ jugera

1 Nili, *Feft.* 2 Meretricis, *Plaut.* 3 Claudæ, *Feft.* 4 Gladium, *Feft.*

'Ocrin

[1] Ocrin paratum præterire Molpidis
Luſtrale cæſi corpus imbrico Jovi,
160 Soceri in ruinam, qui trucidavit procos
Juſtis nefandis, quæ Camilli filius
Paravit: ille, poculo exhauſto ultimo,
Cognomini ſepultus eſt Salacia,
[2] Suaſam ſuis labem inſipans natalibus,
165 Suræ [3] petillæ Pſyllan aurigans equam,
[4]Picatæ & Harpinnam parem ungula Strigi.
Tandem illa quartum fratrem adhuc tuebitur
Circanei [5] acceptoris: ille è fratribus
Pugnæ ſecundum acerrimæ palmarium
170 Tuliſſe tunc canetur, atque in ſtragulis
Quintum anxiis in ſomniis exercitum
Jactabit atro imaginis ludibrio,
Sponſum futurum [6] Angitiæ Cytaicæ
Ardentis hoſpitem; quem ab Oenona exulans,
175 Vertens in hominum membra formicas breves,
Pelaſgicum Typhona produxit pater,
Septem è puellis torridis [7] forma lice
Superſtitem unum vindicatum ex ignibus.
Reciprocam ille ſed remanabit viam,
180 Veſpas ſuis è pumicetis exciens,
Quaſi puer vapore ſuffiens domum:
Et cæteri Burri Duellinominis
Flabris juvencam [8] atabulis cædent popæ,
Matrem draconis [9] incientem Scyrii:
185 Quam ſæpe conjux Salmydeſium ſalum
Intra requirens, immolatricem hoſpitum,
Spumifragam inſulam obſidebit Candidam,
Celti liquentes ad paludes gurgitis,
Amore ſponſæ, cerva quam volucripes
190 Jugulum propinans eximet ſeceſpitæ.
Spacioſus intra littus appellabitur
Solus mariti curſus in crepidine
Sortem gementis, atque claſſem cœlibem,
Et non videndo membra mutatam modo
195 [10] Caſcam cruentum vas prope & libamina,
Orcique flammam exuberantem funditus
Cortinam ahenam, quam atra flabit, mortua
Cadavera elixans coquinatu improbo.
Et ille obibit ejulans campum Scythen,

---

1 Petram. 2 Ineluibilem. 3 Albæ, *Feſt.* 4 Aduncæ, *Feſt.* 5 Accipitris. 6 Medeæ. 7 Calido cinere. 8 Ventoſis. 9 Gravidam. 10 Anum, *Varr.*

1100 Procans amoris quinque [1] circites torum:
Illi ante acerras auguris Saturnii
Deglutientis cum parente filios
Secunda jurantes fidufta fagmina,
Tonfarum amicient remiges [2] ftropis manus,
1105 Bacchumque fofpitem, & prioris vindicem
Luctus canentes, cui in obfcuris cavis
Delphorum operta ad antra Lucrini dei
Abftrufa liba Tauriformi offeret
Claffis tremendæ millepræter navium.
1110 Cui gratiam facri novam [3] redandruans
Nefrondinofus Efquilinus Lucius,
Leoni ademto prandio, implicans rubis,
Segetem vetabit eruiffe funditus
Vafto molari, [4] mattiifque querqueris.
1115 Cerno fequacem jam [5] napuram luctuum
Mari trahentem, & conferentem patriæ
Minas feroces, & malorum incendia.
Atque utinam in Iffa te Camillus infula
Non procreaffet hoftium noftrum ducem,
1120 Quartum fatum ex Atlante [6] deftina covi,
Tuis parantem damna cognatis Prylin,
Sagax arufpex, vere ad omnia optima:
Paterque juffis Æfaci fanatici
Non improbaffet figna noctis [7] arcula,
1125 Celaffet uno fed duos pro patria
Fato, perurens membra Lemnio rogo.
Non tot malorum nunc procella furgeret.
Portumnus en! cernet [8] nefrendum carnifex
Fervere mergis fpartifirpeis anum,
1130 Glauci Terenti conjugem Titaniam.
Jam duo necantur cum parente pignera,
Humeros molari coclaca fracto ducis;
Quæ fabulonis apparata fugerant
Vanis loquelis alvei difcrimina,
1135 Cui cuncta credens ille tortor liberûm,
Mergorum alumnus, pifculentæ compedis
Præda, oftreis valgifque naritis comes,
Fetus gemellos clufit uno [9] ploxeno.
Cumque his mifer non matris advertens Deæ
1140 Præcepta Mnamon, fed veterno oblivius,
[10] Suppus recumbet, pectus enfe faucius,

---

1 Annos. 2 Funibus. 3 Referens, *Feft.* 4 Malis afperis, *Feft.* 5 Funem, *Feft.* 6 Columna cœli, *Varr.* 7 Infaufta, *Feft.* 8 Puerorum, *Feft.* 9 Capfa, *Catull.* 10 Supinus, *Lucil.*

Nunc

Nunc, nunc gemit Myrina, nunc præſentiunt
Hinnitum equorum littorales margines,
Ubi Pelaſgum lubricæ ſaltum [1] pedæ
145 Librans crepidine ultima fremens lupus,
Fontis creabit è ſaburra gurgitem,
Olim recludens ocioſa flumina.
Jam culta vaſtat arva Mars Saliſubſulus,
Reciproco cruenta ſigna murice
150 Edens: palam omnis vaſta nunc tellus jacet,
Horretque crebris ut ſeges novalium
[2] Sicilicibus coruſca: luctuum mihi
Pinnis imago aures ab altis perſonat,
Covi ſereſcens omne pervolgans [3] fretum,
155 A feminarum voce, ſciſſis veſtibus,
Luctus ſequaces mutuo capientium.
Sed illud, illud te, ô cor infelix, malum,
Illud laceſſet omnibus crudelius,
Ubi fremiſcens [4] celibari cæſius
160 Verſam rapax ſanqualis inſcribens humum,
Urvoque lirans orbitam anfractu viæ,
Bubulcus imporcitor ampli jugeri
Horrendum acutus ore clangorem ciens,
Fratrum tuorum filium cariſſimum
165 Ptoi parentis ex humo ſuſum auferens
Artus cruentans ungue & immani gena,
[5] Tiſata patria tabo, & arva polluet;
Et libripens trionis occiſi ſtipem
Ferens [6] aginæ examinatam lancibus,
170 Et rurſus æquipondium redhoſtiens
[7] Rodi micantis in ſtatera auraria,
Bacchi jacebit funeratus amphora,
Fletuſque Nymphis inquilinis Bephyri,
Superque Pimpleam petræ Libethriæ,
175 Cadaverum propola, qui fatum tremens,
Effeminatam corpori pallam induet,
Inſilia tractans, ſtaminumque inſubulos:
Tanget ſupremus [8] vinciam hoſtilem pede,
Te, Frater, unum vel pavens in ſomniis.
180 Qualem heu! rues, Fortuna, luctantem domus
Patriæ caducæ ſubtrahens tibicinem.
Non abſque lacrymis, atque leſſo riſerit
Impunè latro Dorienſum exercitus,

---

1 Veſtigii, *Feſt.* 2 Haſtarum ſpiculis, *Enn.* 3 Solum. 4 Haſta, *Feſt.* 5 Iliceta, *Feſt.* 6 In qua ſe vertit trutina, *Feſt.* 7 Maſſæ. 8 Terram, *Feſt.*

Vitulans

Vitulans ovanter morte confecti viri:
285 Sed circa puppes ultimo aucto spiritus
Excurso, amaris ignibus cremabitur,
Jovem Fugalem plurima incalans prece
Amara fata concremato avertere.
Nec agger, aut navale propugnaculum,
290 Nec crebrisurus pluteus atque scansilis,
Non juverit lorica, non pinnarum opus,
Sed fumo ut [1] axe conglobatæ apiculæ,
Vaporis aura, torriumque verbere,
E puppe, rostrisque, atque rostrorum foris
295 Crebri petauristæ è sedilibus suis
Saltu peregrinam cruentabunt humum.
[3] Procosque multos Græciæ palmarium
Hasta ferentes, inclutos prosapia,
Tuæ feroces morte mactabunt manus
300 Tabo cruentæ, amore belli asperrimæ.
Sed ipsa luctum non minorem perferam,
Tuo per omne mœsta tempus funere.
Nam dira mî, illa dira lucescet dies,
Gravissimusque luctuum, anni quo senes
305 [4] Circum rotantes noctilucæ viderint.
Heu! heu! gemendus & mihi flos est tuus,
O pulle, dulcis heu! parentum sarcina,
Amore sævum qui draconem saucians
Et illice igni, sauciumque compede
310 Grata coercens tempus ingratum breve,
A saucio non ipse saucius tamen,
Truncatus aram tu cruentabis patris.
Heu me misellam, & par benignum virginum,
Tuumque bruta conqueror fatum canis!
315 Quarum sororem terra nutrix alteram
Hiulca devorabit infero specu
Adulta proximè intuentem incommoda,
Qua late avitus lucus, & bustum lupæ
Jacet sepultæ adulteræ cum filio,
320 Priusquam opem mulgeret infans lacteam,
Et obstetricis rore corpus tingeret.
Sed cruda te ad sponsalia & connubii
Sacra admovebit durus Iphidis leo,
Atræ parentis æmulatus februa.
325 Namque in capacis ventre mactans naviæ

1 Spacio. 2 Confertim, *Fest.* 3 Proceres. 4 Circulum.

Bovem

Bovem infulatam draco [1] cupencus impius,
Jugulæ tripatris cædet hanc [2] clunaculo,
Priora confedufta dans hirpis facra.
At mancupatam te in fupino littore
330 Thracum lapitam funditorum jactibus
Conviciofis percitorum injuriis
Abfcondet imber faxeus manualium,
Pulla hirriente membra mutatam cane.
Aft ad bidental Anxuri domeftici
335 Ornabit albis [3] antiis crepidinem
Sororis olim lutea calautica
Redemtus, uftam cum rediret patriam,
Vetus tenebris nomen obruens fuum:
Ubi rupex hirtipilus ignes indices
340 Terræ parentis indicator perfidus
Lucens, caballum gente prægnantem hoftica
Pertundet, altas ventris impages trahens:
Et Sifypheæ volpis aftutus cato
Lucebit ardens trifte lucubrum nepos
345 Leucophryn atra nocte navigantibus,
Infanticidæ & infulas duas boæ.
Aft ipfa abhorrens pronubas tædas ego
In ædis atræ fcrupeis conclavibus
Tecto carentis, & lacunari domus
350 Tenebricofo membra mergens carcere,
Ptoumque Semonemque Vortumnum Deum
Fugans amore captum ab innupto toro,
Tamquam potis [4] fignata perpetim fore
Summæ ad fenectæ tempus, innubæ æmulo
355 Ritu Minervæ Carneæ Feretriæ,
Ad volturis columba tunc raptim torum
Exfanguis ales ungue picato trahar,
Clangore multo Acredulam Budetiam
Calans rapinæ nuptialis vindicem:
360 Aft illa fignis afpero palatio
Pupas corufcans cœlitus minabitur,
Lapfa ex [5] falanto patrii folo Jovis,
Avo imperanti nobilis poffeffio.
Unius ob noxam orba mille liberûm
365 Tumulos inanes conqueretur Græcia
Non in fepulcris, fed maris fundo fitos,
Rogi fupremum non tegentes pulverem
Urnis latentem, ut jufta denicalia:

1 Mactator. 2 Cultro, *Feft.* 3 Capillis, *Feft.* 4 Virgo, *antiquè.* 5 Cœlo, *Hetrufcè*, *Feft.*

Sed triste nomen, atque cespitum notas
370 Parentum amicis irrigatas fletibus,
Et liberorum lacrumis, & conjugum.
Ophelta, tuque rupium custos Zarax,
Petræque, tu Trychata, tuque asper Nedon,
Et saxa Dirphossi omnia, & Diacriûm
375 Specus hiantes, atque Phorcynis juga,
Quot fluctuantum nenias cadaverum
Cum dissipatis audietis puppibus?
Quantum tumultum murmurum infrænabili
Reciprocantem vorticum spumas salo?
380 Quot deinde thunnos faucii compagibus
Ad saxa fractis verticis, quos cœlitus
Noctu rubentes [1] manubiæ [2] obstitos prement,
Ubi flore jam vertiginosis Liberi
Lucebit indicem tenebrarum facem
385 Ultor, nocenti pervigil curæ studens?
At hunc ut amburvantem aquis alcedinem
Per saxa iniqua velitem fluctus feret
Actum procellis inter [3] aras duplices:
Gyrisque siccans in petris alas mari
390 Multo madentes, alterum mare hauriet
Perpessus ictus à tridente fuscina,
Qua ultor illum vulnerans operarius,
Cum orcis adiget habere communem fugam,
Vano cucullum blattientem [4] pipulo.
395 At luridum cadaver expulsum foras
Delphini aprica concoquet Canicula,
Passumque in algis, inque musco putridum
Miserata condet una Nesææ soror,
Opitula [5] abadir maximi Cynæthei.
400 Bustumque proximum coturnici aliti
Tremens, cavebit murmur Ægæi sali.
Tunc ille Castniam & Melinæam Deam
Proscindet audax [6] Uragi in palatio,
Quæ laciet illum rete inextricabili,
405 Furore, nec furore, verùm Erinnyum
Tendens amaram compedem fatitraham.
Omnisque mœstum Græcia ejulabitur,
Quamcumque Aræthus intus, atque inhospitæ
Fauces coercent Dotii Libethriæ,
410 Quibus meæ vel ad paludis inferæ

1 Fulmina. 2 De cœlo tactos, *Fest.* 3 Saxa, *Virg.* 4 Convicio. 5 Lapidis, *Prisc.* 6 Plutonis.

Ripam

Ripam diu ſunt lacrumandæ nuptiæ.
Nam plurimarum ventre funerabitur
Serratidentum fauce camparum abditum
Examen ingens, hoſpiteſque in hoſpite
415 Terra ſubibunt buſta cognatis procul.
Nam ripa quendam Strymonis Biſaltia
Abſinthiorum proxima atque Biſtonum,
Veſticipis altorem optimum, Edonos propè,
Teget prius, Tymphreſta quàm cernat juga,
420 Suo parenti plurimum inviſum omnium,
Qui fecit illum cæcilium, oculos forans,
Cubile ſpurium quando inivit pellicis
Tres Cercaphi ſpelunca caſnares teget
425 Olim ſepulcro non ab Alenta procul:
Moloſſi olorem præſcium Inſinui Cubi,
Scrofæ inſcientis neſcientem delicos,
Cum caprifici lite compellans cata
Vatem æmulum, ipſe falſus ex oraculo
430 Somnum [1] Teniris præſtitutum dormiet:
Quartumque magni liberorum Dijovis
Fratrem doloſi Æthonis in fictis notis:
Et tertium ligone Thebarum ſalas
Aheneo demolientis filium,
435 Quem Strebulus olim Conſus agili diſcidit
Pilumnus, ora diſſipans [2] ſudaculo,
Quando creatæ Nocte germanos patris
Ad unum amorem mutuæ armarunt necis.
Duo at ſcatentis ad fluenta Pyrami
440 Deræni ovantes vertagi icti mutua
Deprœliabunt cæde barritum ultimum
Subtele in ipſo virginis Pamphyliæ.
Altuſque rumo ſulcus in meditullio
Stabit Megarſus ceſpitum nitentium,
445 Ut ne in profundis inferûm ſedilibus
Imbuta cernant buſta cædibus ſua.
At quinque dehinc Ceraſtiam in Veſpariam
Et bitientes Satrachum, & Silvani humum,
[3] Juſtà manebunt Murtiam Zerinthiam.
450 Unus parentis exulans conviciis
Cychrei cavernis, Bocarique flumine,
Meus ſobrinus, ut peremtor patrii
Pulli, nothum propagmen, & labes domus,

1 Parcis, 2 Flagello, *Feſt.* 3 *Pro* juxtà, *antiquè.*

Rabiem vomentis bellicoſam ovilibus,
Ravi leonis quem pilis horrens cutis
455 [1] Runis tegebat æneis impervium,
Obnoxiam unam poſſidentem ſemitam
Ad fata, quam vagina celabat Scythæ,
Cum durus adolens ſacra Comyro leo
Suo parenti fatus eſt claras preces,
460 Immuſſuli ulnis ſubrumum geſtans ſuis.
Nec ipſe credat hoc parens, quòd Lemnium
Fulmen duelli, neſcius turpis fugæ,
Trio efferatus hoſpitum infenſiſſimi
Trajecit ile munere, urinans ferum
465 Saltum tepentis enſis ad promtam necem:
Fratremque Trambeli ille patria exigit,
Cognata patris quem parit nixu ſuo,
Donata præda dirutori mœnium;
Quam pro frequenti civium comitio
470 Ferale glauco prandium ſuaſit cani
Miſiſſe linguax virginum trium pater
Omnem marino terram inundanti luto,
Si quando fluctus exſpuiſſet faucibus
Sorbens procellis omne decumanis ſolum;
475 Nepam ſed ille fauce pro pupâ vorans,
Partus maligni queſtus eſt onus grave.
Venator adiens at ſecundus inſulam
Ut expeditè conſulat malis ſuis,
Indigena ſocius epulo liberis [2] Viræ,
480 Priſcis Lupercis atque Nyctimi coquis
Lunam ante natis, filiam glandis dapem
Torrere ſuetis in calentibus focis,
Eviſcerabit, & medullitus trahet
Ligone glebas, omne veſtigans ſpecum·
485 Cujus necavit bronchus Oetæus patrem,
Ad verticillas ilis artus lancinans:
Adagionem hunc ſenſit accepto malo,
QUOD plurima inter poculum & labrum ſolet
Vertiſſe fatum res agens mortalium:
490 Et tabe manans ora ſpumenti, occidens
Solociſetus imminentem ulciſcitur,
Salii coercens [3] incito ſtatu volam.
At tertius tollentis ex cava petra
Natus [4] neronis arma, cujus in torum

1 Telis, *Em*. 2 Hamadryadis nymphæ. 3 Immoto. 4 Robuſti.

495 Idæa

495 Idæa junix ſponte conſcendet ſua,
Quæ viva Averni obibit umbras, queſtubus
Et lacrumis confecta Muniti parens,
Quem torta Creſtonæ anguis in venatibus
Necabit, acrem cuſpidem infligens pedæ,
500 Ubi parentis collocabit in manus
Captiva patris avia furtivo fatum
Amore pullum, cui jugum ſolæ hoſticum
Jecere ſervitutis Actæi lupi
Hoſtimen, atque Bacchæ ademtæ gratiam,
505 Quorum rotundæ teſtulæ cæſus tholus,
Munimen ictus hoſtici, caput teget:
Intacta vermiculata claxendix domos
Servabit alias, incolis ſtupenda res:
Quod templa ad alta ſiderumque [1] ſubices
510 Ducet duos Laperſios medioxumos;
Quos numquam in orbem Juppiter ſoſpes meum
Duxis biprædem liberaturos ſubim:
Nec vel celoces inſtruentes claſſium,
E puppe ſumma nudipes veſtigium
515 Hoſtes vetuſto Bebrycum infigant ſolo:
Neque hos leones anteuntes viribus,
Duri duello, quoſque Mavors armiger,
Quos Nerienes, Capta quos amat Dea
Boum Juga, & Curitis Homolois Dea,
520 Hæc, quæ cluentes arte fabrica duo,
Querquetulanus, Conſus & Cromnæ imperans,
Struxere quondam pejeranti principi,
Crudis diem unum vix lupis ſuffecerint
Vim fulminantis impetus depellere,
525 Quamvis in arcibus Canaſtræum gravem
Giganta, conſtans hoſtium repagulum,
Habentia, atque certa primùm verbera
Vibrare promtum lancinatori gregis
Et cujus iras primus accendet graves
530 [2] Acceptor acer, lubricum ſaltum cirans
Flos ipſe Graiûm, cui Dolongorum elegans
Olim ſepulcrum ripa defuncto parat
Rumona, cornu prominens peninſulæ.
Accedet inſperatus, accedet tamen
535 Nobis amicus ſoſpes unus, Drymnius
Deus Promantheus Æthiops Gyrapſius,
Qui bitientem quando Mutunum atriis

1 *Pro* nubibus, *Enn.* 2 Accipiter, *antiqué.*

Nocentem

Nocentem amaræ peſtis admittent reum,
Et quos acerba, quoſque rerum aſperrima
540 Manent, dape atque in inferio libamine
Mactare conabuntur immitem Crepum.
Gravem tumultum ponet in convivio.
Primumque amara voce ſeſe mordicus
Frendent, frementes improbis gannitibus:
545 Tandemque cernent patrueles prælio,
Ut conſobrinis nuptiarum averterent
Puſis rapinas, furta patruelium,
Sponſaliorum propter immunem vicem.
At tela certè multa Cnecei alveus
550 Vibrata niſu vulturum intuebitur,
Res mira Pheræis, & auditu aſpera.
Hic namque corno ſtipitem pullæ cavum
Fagi retundens, opprimet duûm alterum,
Tauro leonem conferentem prælium:
555 Alter ſibynna diſſipans tauri latus,
Affliget hunc ſolo: hunc ſecundo verbere
Reciprocabit ut coniſcans [1] arvigus,
Cippum caducum buſti Amyclæi ruens.
Simulque ferrum, fulgurumque vortices
560 Fortes [2] patales [3] hoſtient, quorum unius
Non vel Sciaſtes Orchieus Telphuſius
Manum improbarit, quando cornu tenderet.
Summanus hos Dis, hoſque cœli fornices
Grata dierum ſemper excipient vice,
565 Fratres amicos, compotes vitæ & necis.
Illorum at arma ſopiet nobis Deus,
Parvum levamen in malis hoc largiens:
Multorum & ingens agmen excibit manu,
Quos Rhœæ alumnus non tenebit, ſpiritus
570 Mulcens, novenum tempus in magna inſula
Manere nexos imperans oraculis,
Tres multa cunctis virgines [4] alebria
Præbere mandans, qui cacumen Cynthium
Errore pervagantur Inopum propè
575 Ægyptias [5] Melonis electantem aquas:
Progerminator quas petulcus erudit
Adorearum ritè pilumnas opum,
Vinumque facere, vel nitores unguinum,
Neptes Zarecis vinitorculas aves:

1 Ariet. 2 Tauros, *Plaut.* 3 Ferient. 4 Alimenta. 5 Nili, *Feſt.*

580 Quæ ſæpe ſolabuntur hoſpitum canum
Famem furentem exercitus, cum venerint
Sithonis uda ad filiæ cubilia.
Atque æ nearum panuclarum ſtamine
Olim librarunt iſta virgines anus.
585 Cephaſque, tum Praxander, ullis navibus
Non imperantes, plebis obſcurum genus,
Et quinque quarti poſt petent terram Deæ
Golgos tenentis, hic Lacona exercitum
Ductans Therapnis, alter autem ab Oleno
590 Dymeque Buræi imperator agminis.
At Argyrippam, Dauniorum [1] hæredium,
Ad Auſoniten excitabit Phylamum,
Aves ſodales membra plumantes videns
595 Fatis amaris, qui natatum aquatilem
Degent in alto, more piſcantum, mari,
Similes figura cæſiis oloribus:
Roſtriſque ſpumas aucupantes piſcium,
Ducis tenebunt inſulam cognominem,
600 Theatriformis inque clitellis jugi
Vicos ſecantes, perque diſtinctas vias
Junctis tabernis, quo prius Zethus modo:
Simulque paſtus, & ſimul cubilia
Noctu rebitent, gentis omnem barbaræ
605 Cœtum caventes, inque Græcorum peplis
Cognati amantes ocium cicur ſinus:
Manuque ab [2] inſipante pultem prandii
Offam polentæ blandum adulantes edent,
Vitæ prioris non adhuc oblivii.
610 Verùm Liburnæ vulnus erroris vagi
Erit minaciumque cauſa luctuum,
Procax viroſa cum catulliet lupa
[3] Aſilo amoris, & bidental Nortiæ
Defendet ipſum, victimam novi ſacri.
Coloſſicuſque in Auſonum pomœriis
Stans, fabra ſiſtet membra ſaxeo ſuper
Campſoris Architectonis ſtatumine,
Saxis, ſaburra navis, eductis foras:
Arbitrioque fratris Alæni obrutus,
620 Veras preces precabitur novalibus,
Sejæ nec [4] agnas umquam adoreas dare,
Aquis opimante arva ſubſtillis Jove,
Ni fortè quidam Ætolus urgens ſtirpitus

1 Poſſeſſionem. 2 Ingerente, *Feſt.* 3 Oeſtro, *Virg.* 4 Spicas, *Feſt.*

Profcindat arva, fulcum arans trionibus:
625 Cippifque late cinget immotis humum,
Quos glorietur nemo vi mortalium
Statu movere poffe; nam cita fuga
Ipfi reciprocam redibunt femitam,
Gradu prementes, nec gradu littus fali.
630 Deufque multis indiges vocabitur,
Quicumque brutum littus Ionis tenent,
Cæfo dracone noxio Phæacibus.
Gymnafiifque retrogradi circumfluis
Renoniveftes applicantes, indignum
635 Victum juvabunt invicem orbi veftibus,
Fundis bicaudis membra defenfi tribus:
Ubi rudimen verberantis eminus
Artis puellos mater impranfos docet;
Nam nemo panem dentibus frendet prius,
640 Quàm capfit illum pendulum certo [1] lapi,
Super tigillo deftinati ictus notam.
Iniqua fcrupis & recedent littora
Hifpana, Tarteffi fretum tangentia
Arnæ vetus propago, Temmicum duces,
645 Grajam expetentes, & Leontarnes juga,
Scolumque, tum Tengyram, Onchefti folum
Fluenta Thermodontis, Hypfarnique aquas.
In Syrtin alios, & Libyftica æquora,
Et brevia, & infernalis æquoris vada,
650 Et femipifcis gurgites navifragos
Olim interemtæ veftipellis dextera
Sangi Bubulci Fovii Stercutii,
Inque alta faxa virginum volucrium
655 Difpalitantes, lancinatos cruditus
Opacus omnes Tellumo venabitur,
Multis ruinis obrutos ex mortuis
Uno relicto nuncio fodalibus,
Delphinifigne, fure Punicæ Deæ:
660 Qui vafta ravi coclitis magalia
Videbit, aheno maximo [2] calpar meri
Manu propinans, poculum bellarium:
Videbit, & quæ liquerit cadavera
Præftanus Averruncus armorum cluens,
665 Qui rutro adunco runcinantes omnia,
Nectent foratam refte prædam mugilum.

1 Lapide, *Een.* 2 Scyphum, *Fell.*

Atque

Atque alius alium sævus excipiet labor
Labore semper pristino ferocior.
Quæ non Charybdis mortuorum explebitur?
Quæ non Erinnys, semivirgo bestia?
670 Quæ non Camena, carnifex bimembrium,
Ætolis aut Curetis, artus liquier
Suadebit aura flexanima immemores cibi?
Vel quam ferarum non fabram intuebitur,
Atrox venenum farre miscentem excetram,
675 Fatumque monstriforme? sed miserrimi
Sortem gementes atque palantes haris,
Miscella semper cum polenta floccium
Acina, fracesque devorabunt: ast eum
Herba, atque Manus vindicabit obvius,
680 Nonacriates Vinulus Triceps Deus,
Et mortuorum regna descendet cava,
Atque inferum rogabit apricum augurem,
Coitus virorum & feminarum conscium,
Umbris hianti sanguinem obsipans solo;
685 Ensisque trux munimen, inferis metum,
Vibrans, trementum murmur umbrarum audiet
Gracile caducâ [1] succrotillâ fabulâ.
Atque hinc Gigantum quæ lacertos insula
Confregit, & Typhonis artus querqueri,
690 Adusta flammis cum mera excipiet rate;
Qua Rex Deorum informe [2] clunarum genus
In risum eorum transtulit coloniam,
Qui prælium movere Saturno satis.
Baji magistri postmodò bustum, casas
695 Pòst præteribit Cimmerûm, & Plutonium
Aquæ procellis fluctuantem gurgitem,
Ossan, boumque [3] Viriati semitas
Stratas, nemusque Liberæ pusæ inferæ,
Candensque flammis flumen, atque ubi ætheri
700 Tollit cacumen ampla [4] procapes jugi,
Ex quo fluenta cuncta, cuncti funditus
Fontes per arva dissipantur Itala:
Linquensque Lethæonis alta culmina,
Lacumque Avernum, quem labro ambit circite,
705 Et flumen atra nocte Cocyti obrutum,
Stygis nigrantis gurgitem, quâ Terminus
Juranda posuit jura supremis Deis,

1 Tenui voce, *Titin.* 2 Simiarum, *Fest.* 3 Robusti, *Non.* 4 Radix, *Fest.*

Ire in Gigantes atque Titanas parans:
Libamen haustrisque aureis antlans aquæ,
710 Orcæ dicabit & viro donarium,
Silam columnæ vertici appendens suam.
Et tres necabit filii Salaciæ
Pupas, camenæ matris æmulas soni,
Jactu insolenti præcipes è culmine
715 Pinnis caducas æquor in Tyrrhenicum
Quacumque amari jura staminis trahent.
Unam Phaleri turris ejectam foras
Glanisque capiet flumine irrorans humum:
Quà pusæ acerram construentes incolæ,
720 Vitulatuum strepente Parthenopen sono
[1] Solennia Deam jubilabunt alitem.
At littus exstans in Veniliæ Deæ
Se corruens, cognominem Leucosia
Petram tenebit, qua fluens Is, & ferox
725 Fluente pingui Laris eructat solo.
Ligea agetur in Terenam fluctuans,
Sulcans procellæ murmur: illam navitæ
Linquent sepultam littorali cespite,
Aquis propinquam garrulis Ocinari.
730 Illam lavabit Corniger so gurgite,
Volucrimembris busta februans aqua.
Primæ sorores ante cognatas Deæ
Classis vetustus imperator Atticæ
Certamen ardens lampadum nautis aget,
735 Jussis Deorum, plebs quod augebit dehinc
Neapolitis, quæ prope undantem sinum
Portus Miseni scrupeas ripas colet.
Claudensque Coros scorteo sinu bovis,
Et rursus actus casibus reciprocis,
740 Flagri trisulci verbere ustulabitur
Larus, quiescens caprifici frondibus,
Ne gurges illum fluctibus deglutiat,
Imo Carybdin fundo anhelantem trahens.
Nec sat refectus nuptiis Atlantidis,
745 Rudem serilibusque sirpatum alveum
Intrabit audax, atque moderator reget
Ad media combæ caudicariam trabem
Sutam infabrè compage subscudum rudi,
A qua acer Ambarvalis expellens Deus,
750 Implume quale pignus orbæ alcedinis,

1 Solenniter.

Ipsis

Ipsis ageis & foris simul, vagis
Marget procellis impeditum [1] copulis,
Pontique inerrans pervigil cubilibus,
Anthedonio erit contubernalis Deo:
755 Sic alius alium ventus excipiens, facis
Instar, rotabit suber, agitans spiritu:
Vix & procellas vorticesque Albuneæ
Defendet ille supparum, arma pectoris
Manuumque, queis & ipse carnifices petras
760 Prendens, acutis membra lancinabitur
Scrupis: ad invisamque Saturno insulam
Laniam profectus seculam [2] nefrondinum
Nudusque egensque garrulus tenebrio,
Ficti latrabit fabulam infortunii,
765 Pendens acerbas coclitis monstri preces.
Non hic veternus dormientem cœpiat
Oblivionis Equirium Melanthium;
Namque ibit, ibit nauticum ad Rithri sinum,
Et Neriti cacumen: intuebitur
770 Vastos penates susque deque funditus
Luxu procorum turpium: at [3] scrapta improba
Speciosè adulterata corrodet domum,
Luxu misselli absentis effundens opes.
Atque ipsi ibidem plura quàm in Scæis mala
775 Videns famelicosus, à domesticis
Minas toroso tetricas dorso pati
Sannis repressus discet, & pavirier
Pugnis iniquis, [4] frivolûmque jactibus:
Nec insueta flagra sunt: uberrima
780 Vibix manet Thoantis in tergis adhuc
Lentis betulis sculpta, quæ trico nocens
Siccis genis infligere exhortabitur,
Gratam libenter corpori insculpens notam,
Ut nescios illectet oculatis malis
785 Hostes, querelis principem inducens senem:
Quem Bombylea vallis, & Temmicia
Infame nobis terra produxit malum,
Servatus unus navitarum in patriam.
Postremò qualis larus angarius maris,
790 Salsaque murex corpus unda exercitus,
Exhausta luxu Pronienfium bona
Olim à Lacæna putida offendens lupa,

---

1 Rudentibus, *Cæsar.* 2 Testiculorum, *Fest.* 3 Meretrix, *Varr.*. 4 Fragmentorum fictilium, *Fest.*

Portu relicto [1] passus occidet senex
Corvus sub armis Neriti lucos prope:
795 Quem latere fosso cuspis incurabilis
Piscis necabit aculeo Sardonii:
Natusque patris carnifex vocabitur,
Achillis ille consobrinus conjugis.
Post funus augurem Eurytan populus colet,
800 Et qui cubile Trampyæ celsum tenet:
In qua necabit Herculem rursus draco
Tymphæus in convivio, Rex Æthicum,
Trahentem ab Æaco atque Perseo genus,
A Temeneis non procul natalibus.
805 Sed mortuum illum Perga, mons Tyrrhenius,
In Gortynæo condet ustrinæ situm:
Cum lacrumanter occidet propter malum
Natique conjugisque, quam frater necans
Orcum secundus postuma via petet,
810 Cæsus sororis ense funesto gulam,
Glauconis Absyrtique sobrinæ improbæ.
Hic tot ruinis, totque cumulatus malis,
Secundò adibit Ditem inexorabilem,
Cui nullus umquam sudus arrisit dies.
815 O quam tibi præstabat esse in patria,
Misselle, tauros vel colonum rustico
Jugare asellum sub coho cantherium,
Fictis furoris insolescenti dolis,
Quàm tot subire luctuum discrimina!
820 At anxius vir conjugem raptam expetens,
Et augurales ominum audiens notas,
Amore spectri pervagantis æthera
Quæ non marina templa perscrutabitur?
Quæ non vaga lustrabit arva indagine?
825 Primò quidem Typhonios cernet specus,
Anumque saxo membra duratam aspero,
Nec non Erembûm cognitas piscatibus
Ripas hiantes, atque adulteræ inclytum
Myrrhæ videbit oppidum, cujus uterum
830 Levabit obstetricis arboris liber:
Et fleta multum busta Gavantis suæ
Heræ, Hospitali Viciæ Jugæ Deæ:
Quem trux [2] bisetus dente cano conscidit.
Arces videbit nec minus Cepheidas,
835 Nec non Camilli lubricum pulsum pedis,

1 Rugosus. 2 Aper, Sus.

Arasque

Arasque duplices, quas dapis cupidine
Bocas subivit, pro parata virgine
Hiante fauce corpus Aurigenæ vorans;
Rimantis exta, masculi, plumigradæ.
840 Messoris autem secula necabitur
Exenterato turpis orca viscere,
Mustelæ alumnos qui çabellimilites
Cervicimatris saxifrontis extudit,
Hominesque durans suetus à vestigio
845 Formare statuas involucro marmoris,
Sagax tricœcæ lucifur custodiæ.
Videbit æstu quæ rigantur jugera,
Asbystæ flumina, atque humo stertentium
Cubas olentes, conquiniscens bestiis.
850 Quæ cuncta obibit propter Argivam lupam,
Triviram puellam feminipuerperam:
Iapygumque adibit erro exercitum,
Ponetque donum virgini Feretriæ,
Ancile scutum, & [1] hirneam Temesiam,
855 Sponsæ nocentis cernuosque mulleos.
Sirinque adibit, & Lacinia ardua,
In queis juvenca consitum Feroniæ
Deæ Monetæ præparabit hortulum:
Et feminis lex semper indigenis erit
860 Cubitûm novenûm flere tertium Æaci
Et Doridis, fulmen duelli Martii,
Nec corpus auro perpolire [2] vinulum,
Nec ferre membris delicata pallia
Sandice pictas, ideo quòd Divæ Dea
865 Terræ cacumen muneratur arduæ.
Pugilisque tauri inhospitam certaminum
Arenam adibit, quem creat Libentia
[3] Mancina, regnans arce Longuri edita,
Saturniam falcemque, Concheæque aquas
870 Ventans, Gonusamque, atque Sicanûm æquora,
Et templa crudi pelle vestiti lupi,
Quæ quondam alumnus Crethei appellens ratem
Cum gente quinquaginta nautarum edidit:
Minyûmque salsi ripa servabit maris
875 Strigmenta, quæ nec diluet Venilia,
Nec abluentes imbricæ [4] ningues diu.
Ripæ sed alios, atque Teuchiris juga
Vicina flebunt, littore ejectos procul

1 Pateram. 2 Molle, *Plaut.* 3 Manca. 4 Nives, *Lucret.*

Atlantis

Atlantis ad deserta territoria,
885 Membris nocentum lancinatos fragminum:
Mopsum Titæroneum ubi olim navitæ
Busto indidêre mortuum, & busto super
Statuere cippum funebrem Argoæ trabis
Transtrum revulsum, manium donarium,
885 Ausigda Cinnyphæa quod rigans aqua
Fecundat undis: ast alumno Nerei
Tritoni Colchis munus uxor obtulit,
[1] Luræ capacis aureum carchesium,
Iter docenti quâ per angustas freti
890 Immittat aras Tiphys incolumen ratem.
Et jura Græcos Africæ capessere
Pontigena tunc biformis asseret Deus,
Cum munus id plebs offerens reciprocum
Libyssa Græcæ, patriæ exemtum dabit:
895 Metuque fati munus Asbystæ infera
Telluris umbra subter ignotum obruent,
Ubi ducem miserrimum Cyphensium,
Nautasque ad unum flabra Volturni egerent,
Et ex Palythris filium Tenthredonis,
900 Amphrysiensem principem Euryampium,
Et optimatem saxicorporis lupi
Donorum edacem, & culminis Tymphrestii,
Quorum quidem Ægonean alii patriam
Desiderantes, atque Echinum, & Titarum,
905 Irumque, tum Trachina, tum Perrhæbicam
Gonum, Phalanumque, atque Olossorum sola,
Et Castanæan, insepultum in rupibus
Ævum supremis ejulabuntur malis.
Sic aliud alii funus adjunget Deus,
910 Dura ante reditus excitans discrimina.
Illum Æsari unda, & oppidum minutulum
Oenotriæ, Crimissa, torris noxii
Stinctorem habebit, quem momordit excetra;
Namque ipsa summum diriget telum manu
915 Tendens [2] tenum virago Mæoten Tuba:
Duræ ad fluenta qui cremato acerrimo
Leone, valgo dexteram armavit Scytha
Colubro, volantum [3] pinsitore cuspidum.
Crathis sepulcrum sed videbit mortui
920 Ad ima templa Bitientis Patarei,
Ubi sonora stagna Navæthus vomit.

1 Oris, *Fest.* 2 Funem, *Plaut.* 3 Expulsore, *Enn.*

Ipsum

Ipsum necabunt Ausones Pellenii
Opem ferentem Lindiûm prætoribus,
Quos Thermydri, quos Carpathi jugis procul
925 Vagos coruscus Thrascias mittet canis,
Novi colonos hospitisque pulveris.
Ergo Macellis maximum templum incolæ
Busto struentes, numen æternum colent
Libisque, opimis & boum nidoribus.
930 Faber caballi Langariæ in cubilibus,
Timore Martis & catervæ Thuriæ
Pendens parentis pejerata crimina,
Quæ pecua propter comparata prælio,
Celsæ Comæthûs dirutis [1] prosimuriis
935 Ob conjugalis curæ amorem uxorium,
In Bellicam Cydoniam viraginem,
Crestoniumque pejeravit in Deum,
Lupum Quirinum [2] Trossulum Flexuminem,
Qui torminosum prælium in fratrem dedit
940 Intra parentis intimam bulgam pugil,
Natale nondum lucis intuens jubar,
Nec liber à Partundæ adhuc laboribus:
Meticulosum auxêre sic fetum Dei,
Cæstu valentem, in Marte [3] lauricem tamen,
945 Et arte plurimum utilem in castris sua:
Qui circa Cirin & Cylistarni humida
Habebit hospes patria procul domos,
Ubi dolabras, queis gravem molem ascians,
Illustre damnum fabricabit incolis,
950 [4] Molæ sacrabit in Cluacinæ tholo.
Alii tenebunt Sicanorum littora
Aborigines, quâ tres [5] Alumento senex
Nautis puellas Phœnodamantis dedit,
Servans repostum mente ceti prandium,
955 Porrò obsipare edacibus cœnam feris,
Ubi ad [6] crepuscos venerint Læstrygonas,
Quâ squalet alta inhospitalis vastitas.
Illæ parentis maximum donarium
Quinquertionis struxerunt templum Deæ,
960 Morte expeditæ & solitariis locis.
Quarum alteram Crimissus assimilis cani
Vinclo marito conjugabit, atque ea
Semifero alumnum nobilem pariet Deo,
Trium colonum conditoremque urbium:

1 Pomeriis, *Fest.* 2 Equitem. 3 Leporem. 4 Mattiæ, *Gell.* 5 Laomedon, *Fest.* 6 Occidentales, *Varr.*

965 Qui convocatum termitem Anchiſæ nothum
Ducet triquetram marginalem ad inſulam,
E Dardaneis nuper arvis hoſpitem.
Heu! heu! Segeſta, cœlitum ſententiâ
Te luctus atrox, te querela patriæ
970 Manet flagrantis ignis hoſtici rogo;
Tu ſola [1] mœros, ſola turres dirutas
Ad omne tempus lacrumata, ſat diu,
Sat ejulabis: omnis atrato miſer
Cultu popellus involutus ſupplice,
975 Pedore deget [2] ſqualeque ævum ſordidum,
Soloxque capitis terga fœdabit coma,
Memorem procurans veteris ærumnæ notam.
  Multique circa Sirin & Leutarniam
Colent opima culta, qua miſerrimus
980 Groſſorum acutus ſupputator eſt ſitus
Calchas feritus ungulo calvum caput:
Qua fluctuoſa murmurat fuga Sinis,
Rigans amœna Choniæ novalia:
Urbem hi ſtruentes Ilio cognominem,
985 Iram Minervæ Buccinæ accendent heræ,
Cum Xuthidas in æde mactabunt Deæ
Quicumque ad aram ſupplices confugerant:
Puraſque connivebit illa pupulas,
Sævis Achæis vapulantes Ionas
990 Videns, luporum & civicam agreſtûm necem;
Quando camillus publicus flamen cadens,
Primus tepente ſparget aram ſanguine.
  Itemque ſaxa plurima Tullenſia,
Nec non marini prominens Lini jugum,
995 Regnata adibunt arva priſcæ Amazoni,
Emancipati feminæ ſervæ jugo,
Quam ſervientem ſtrenuæ viragini
Vagam repellet unda ad hoſpites ſinus,
Exſculpta cujus interemtæ lumina
1000 Leto cruento [3] mirionem ſimium
Sternent, [4] trifaci ſaucium longurio.
Crotoniatæ civitatem diruent
Amazonis, fortem necantes virginem
Cletam, imperantem patriæ cognomini:
1005 Et inde terram mordicus quamplurimi
Proni prehendent, nec laboribus ſine
Lauretæ alumni mœnia æquabunt ſolo.

1 Muros, *antiqué*. 2 *Pro*, & ſquallore. 3 Deformem. 4 Tricubitali haſta, *Feſt.*

Alii

Alii Terenam, qua fluens Ocinarus
Recentat arva, februam eructans aquam,
1010 Errore [1] lixabundi & ærumnis colent.
Sed & fecunda laude pulcritudinis
Cluentem, & almis ex Lycormæis aquis
Fortem afperumque filium Gorgæ ducem
Modo Libyffam Thracia in terram ferent
1015 Flabella, tentis involuta linteis:
Modo ex Libyffa rurfus Aufter accidens
In Argyrinos verfus & Ceraunia
Feret, fonanti turbine infultans falo:
Ubi victus illis durus exantlabitur,
1020 Lacmonii qui flumen Æantis bibunt.
Civefque capiet Crathis omnes Colchicis
Polis propinquus Mylacumque terminis,
Quofcumque mifit quæritantes filiam
Ææ & Corintho, fponfus Eidyæ, imperans,
1025 Venans carinam perfidæ fponfæ veham:
Qui limpidum accoluere Dizeri alveum.
Melitem infulam alii non ab Orthrono procul
Vagi obfidebunt, quam jugofi plurimus
Circum Pachyni Sicanus lambit liquor,
1030 Arcem petrofam ruminans cognominem
Olim futuram Sifyphei filii,
Curitis etiam Virginis fplendens opus,
Quâ vomit Helorus frigerantem gurgitem.
Avi peremtor hirpus Orthronum incolet,
1035 Patrii procul fluente Cofcynthi expetens,
Et in procellis fcrupeæ moli infidens,
Claffem imperabit navigandam civibus:
Terræ paternæ namque non annum integrum
Perduellionis patria reum frui
1040 Sequeftra juftæ Furia vindictæ finat,
Ladonis udi larva roris accola.
Et inde vitans prælium anguiformium,
Abantiam poft navigabit oppidum,
Ventanfque propius terram Atitanenfium,
1045 Ad littus ipfum culmen arduum incolet,
Libans Polyanthei Chaonitæ flumina.
Calchantis atqui bufta propter Itala
Fratrum duûm mendacis alter cefpitis
Tumulum fepultis excitabit offibus:
1050 Buftumque ovillo vellere incubantibus

[1] Vagi.

 Veram

Veram in quiete [1] dictionem proferet:
Salutiferque Dauniis vocabitur,
Cum fluminis gens lota Juturnis aquis,
Gnatum invocabunt opitulum Æsculapii
1055 Gregi benignum civibusque accedere.
Hoc nempe cunctis lumen Ætolis erit
Ibi cruentum & omnium sævissimum,
Quando Salanga rura & Angæsos sinus
Cum venerint, ducis reposcent jugera
1060 Boni novalis sumen, arvum hæredium:
Quos ad sepulcrum solitarium obruent
Vivos hiantis in soli voragine,
Sepulcrum & ipsis insepultum Daunii
Statuent acervo fornicatum saxeo,
1065 Terram offerentes, quam volebant sumere,
Cerebrisorbi filii apri bellici.
Sed filiorum Nauboleorum petent
Nautæ Temessam, qua jugosus Lampetes
Illustre cornu verticis Hipponii
1070 Salo tetendit: proque Crissæ finibus
Crotoniatem portuosum pulverem
Taurorum arabunt ferreis dentalibus,
Patriam Lilæan, & Anemoreæ sola,
Amphissan & desiderantes, atque Abas.
1075 Setæa misera, rupium te crux manet,
Ubi numellis membrivincis ferreis
Misella passis compedita brachiis
Moriere, heriles ausa classes urere,
Ad Crathin ejulante questu volturum
1080 Rapina pendens, oscinum voracium:
Quin fortis ille mons tuæ cognominis,
Ponti procellis imminens, vocabitur.
Tamen Pelasgi ad alta Membletis vada,
Quicumque Corsicæ appulerunt insulæ,
1085 Tyrrhenicum ultra murmur ad Lametios
Lucana habebunt gurgites novalia.
Illos ruinæ duraque infortunia
Mœstos habebunt, non relaturos pedem
Propter mearum nuptiarum vim trucem.
1090 Nec qui penates gestientes post petent,
Vitulationis pinguia adolebunt sacra,
Redhostientes gratiam Lucretio.
Nam tot ruinis, tot malis Ericius,

---

1 Oraculum, *Pacuv.*

Tot

Tot Martiorum conjugum æditus nurus
1095 Dolis rotabit, nec malis navifraga
Cessabit ignium excubans custodia,
Ob cæsi alumni fata, quem cespes recens
Effossus in tellure Methymnæ teget.
Ast alius ad lavacra inextricabiles
1100 Laquei nocentis cœcus explorans vias,
Sceleftæ amictus involucro compedæ
Manibus requiret impeditis exitus:
Caveamque subter balnei urinans, lacum
Cerebro recenter atque pollubrum imbuet,
1105 [1] Scena bipenni diffitas medium caput;
At umbra pulla pervolabit Tænarum,
Aversa abominanda [2] scraptæ munia.
Ego stabo propter naviam jacens humu,
Divisa aheneæ securis verbere,
1110 Cùm mi, sapinum stipitem aut truncum ilicis
Frondator aliquis ut opifex lumarius,
Illustre collum franget & tergum patens,
Et omne acerba lancinans corpus cruce
Excetra dipsas imminens cervicibus,
1115 Iras amaræ bilis explebit suas,
Ut non duelli jure captam, at succubam
Stimulo furoris ulta me implacabili,
Surdis querelis conjugem clamans herum,
Curram repentè convolans perniciter.
1120 Sed vertagus parentis indagans necem,
Crudelis ensem merget extis viperæ,
Gentile sanans prodigus malum malo.
Sed vir meus, rex servientis conjugis,
Lepidis coletur Spartiatis Juppiter,
1125 Honorum adeptus Oebali natis vices.
Meus nec ultrà cultus ignorabitur
Obliviosis obrutus silentiis;
Colentque templis optimates Daunii
Salpes ad oram, quique servant Dardanum
1130 Urbem, paludis proximi voragini.
Sed & caventes conjugale vinculum
Pusæ virorum tædio deformium
Comis recenter Hectoris nitentium,
Insignium formæ aut notis natalium,
1135 Aræ lacertis implicabuntur meæ,

1 Dolabra, *Liv.* 2 Sceleratæ, *Titin.*

Tædarum

Tædarum habentes acre propugnaculum,
Pullos amictus atque fucum corporis
[1]Lito gerentes vestium tectorio:
Illustre numen his ego longum Dea
1140 Canar bacillos feminis gestantibus.
Luctumque multis virginum parentibus
Orbis relinquam retrò, quæ ducem impium,
Deæ latronem militarem Cypridis
Diu gementes, jure fraudatas tori
1145 Mittent puellas sorte iniqua virgines.
Larymna, tum Sperchie, tum Boagrie,
Tu Cyne, tu Scarphea, vel Phalorias,
Urbsque alta Narycea, vel Thronitides
Vici Locrenses, & Pyranthia ardua,
1150 Necnon Hodœdocea tecta Oilei,
Vos ob mearum nuptiarum crimina
Pœnas Minervæ scilicet magnæ Deæ
Solvetis, annos mille virgines anus
Urnæ nefastis nutrientes sortibus
1155 Queis insepultum semper in terra hospite
Hospes sepulcrum distrahetur fluctibus,
Cum membra cremiis ustulans infamibus,
Cinerem procellis ventilabit Mulciber
Columbæ ab altis interemtæ montibus.
1160 Aliæque noctu mortuis simillimæ
Campos adibunt virginis Sithoniæ,
Cœcas ocellis aucupantes semitas,
Augusta Divæ dum penetrent atria,
Votis cientes supplices Duelliam:
1165 Magnæque verrent aream scopis Deæ,
Et rore spargent, jam caventes civici
Furoris æstum: nam vir omnis Ilius
Servabit illas, saxeum [2]rodus tenens,
Aut æneam secespitam, aut bupetiam
1170 [3]Acierim acutam, vel Phalacræam rudem,
Manum studens satiare jejunam necis:
Impunè tunc plebs laude noxium efferet
Genus necantes, lege sanciens rata.
O mater, ô misella mater, nec tua
1175 Laus interibit: quin virago Persei
Triformis Orca te canem pernoctibus
Sævam efferabit in viros nictatibus,
Quique imperantis Strymoni Caniculæ

1 Uncto. 2 Lapidem, *Att.* 3 Securim, *Fest.*

Delubra

Delubra flammis non colent ardentibus,
1180 Pheræam opima cæde placantes Deam:
Sed busti inanis insulare cespitem
Pachyni habebit culmen, ex insomniis
Heri timentis excitatum dextera,
Ad purum Helori funeratæ marginem
1185 Qui functæ in oris inferet libamina,
Triviæ furorem scilicet timens Deæ,
Quòd primus audens saxei jactus nefas,
Orco præibit, dux inhumani sacri.
O frater, animæ plurimum frater meæ
1190 Dilecte, fulmenta ædium atque patriæ,
Non frustrà tauris imbues altaria
Cæsis, tenentem Ophionis sedilia
Venerans opimo victimarum munere;
Sed rura te vectabit in natalia,
1195 Græcis vigentem rura adepta gloriam;
Ubi palæstram docta mater Latia
Olim imperantem Tartaro trudens anum,
Furtiva solvit vincla partitudinis,
[1] Gumiæ mariti pullimanducas cavens
1200 Epulas nefandas; nec saginavit dape
Alvum, faceta glutiens saxum vice
Suffarcinatum mollibus cunabulis,
Prolis sepulcrum triste semiferus suæ:
Quin templa habebis insulasque [2] Manium
1205 Verruncus auræ pestilentis Indiges,
Ubi secutus Ogygi poplos satus
Oracla Medici Lepsii Terminthei,
Ex Ophryneis te sepulcretis agens,
Arcem ad Calydni ducet & terram Aonum,
1210 Levamen acre, cum tumultus hosticus
Vastabit arva, & Teneri donaria;
Sed & [3] sufetes victimis Ectenii
Tuam fovebunt, ut Deorum, adoream.
Et Cnossum adibit atque Gortynis domos
1215 Meæ ruinæ luctus, & caduciter
Ducum lababunt tecta: non enim innocens
Lembum biremem nauta piscator reget,
Leucum sequestrem regiæ ductans dolo,
Odiumque cœcis implicans mendaciis:
1220 Nec ille parcet liberis, nec conjugi
Medæ, furoris æstubus mentem avius,

1 Voracis. 2 Beatorum. 3 Optimates, *Calid*

Non

Non Clesitheræ filiæ, cujus pater
Draconi alumno sponte nuptias dabit:
Omnesque cruda cedet in sacris manu
1125 Cereris [1] favissis, saucios crudeliter.
Decusque avitum illustre progenii meæ
Ævum nepotes efferent in posterum,
Coronam adepti præliis perduellium,
Terræ marisque jus tenentes principes:
1130 Nec mentione posthuma nomen carens
Celabis altis in tenebris, Patria;
Tales relinquet consobrinus duplices
Meus leones, maximum Romæ genus,
Gnatus venustæ Vorticordiæ, cluens
1135 Mentis, nec acri pœnitendus prælio;
Rhæcelon urbem qui prius ventans colet
Cissi ad supremum culmen, & Laphystias
Cornu rigentes feminas: Halmopia
Rursum exeuntem quem manet Turrenia,
1140 Tepente Lynceus & redundans agmine,
Et Pisa, pecorosa atque Agylles pascua:
Miscebit hostis quocum amicum exercitum,
Adigens sacramento atque [2] suppliciis precum,
Erro latentes pumilus ruspans vias
1145 Terræ marisque: tum simul nati duo
Mysos regentis (cujus avertet Deus
Vitisator hastam, membra vineto implicans)
Tarchonque tum Turrenus, immanes lupi,
Sanci ferentes Herculis primordia.
1150 Ubi refertam [3] glisceram mensam dapum
Tandem voratam conspicatus asseclis,
Oraculorum fiet antiquûm memor,
Pinguique sub Aboriginum solo struet
Ultra Latinos atque Daunios sitas
1155 Turres alumnis fabricans numero pares
Scrofæ nigellæ, quam ab Idæis jugis
Et Dardaneis collibus ductam avehet,
Quæ tot nutrivit his pares numero sacres:
Ut urbe cujus ponet una imaginem
1160 Sigillo aheno, delicosque grundules.
Et æde structa Myndiæ Pallenidi,
Delubra ponet patriorum præstitum,
Quæ sola, spreta uxore, spretis liberis,
Aliisque [4] copum rerum opimitatibus,

1 Cellis, *Gell.* 2 Supplicationibus. *Fest.* 3 Crescentem, *Fest.* 4 Copiosarum.

1165 Tanden

1265 Tanden senili cum parente præferet,
Velans amictu; cum canes duellici
In cuncta spolia sortientes patriæ,
Soli huic ab ipsis ædibus prædam offerent
Et munus exportare quod cordi fuat:
1270 Sic visus etiam perduellibus pius,
Multum cluentem laude belli patriam
Recidivam & ipsam deferet nepotibus
Urbem, suprema juxta Circæi juga,
Et trux [1] Maricæ littus, atque Argûs ratis,
1275 Phorcæ paludis Marsionidis lacum
Titoniumque flumen, arcanis humum
Rimans opertas in vias canalibus,
Cacumen & Zosterium, qua virginis
Faunæ Sibyllæ scrupeum specus patet,
1280 Pendente tofi fornicatum pumice.
Tot execranda tanta perferent mala,
Meæ parabunt qui ruinas patriæ.
Quid enim parenti maximi Promethei
Commune magni matre cum Sarpedonis,
1285 Quas pontus Helles, quas petræ Symplegades,
Quas Salmydissus, quas inhospitus liquor
Scythis propinquus rupium arcet obice,
Tanaisque nullo gurgitum contagio
Mediam paludem dissecans, gratam incolis
1290 [2] Algum & pedarum perniones flentibus,
Ut primo pereant Carnii nautæ canes,
Qui fronte [3] roba tauriformem virginem
Rapuere Lernes institores improbi,
Sponsam ruinas ferre Memphiti duci,
1295 Odii moventes signa utrique littori.
Namque & rapinæ contumeliam gravem
Florentis Idæ expostulantes incolæ
Curetes, extulere captivam bovem
Paronis intra taurifrontis alveum
1300 Ad sancta templa conjugem Saraptiam
Dictæa Cretes Stellioni principi.
Nec visi habere sat, ferentes par pari,
Ductore Teucro sed rapacem exercitum
Teucri Scamandro cum parente Draucio
1305 Misere ad alma Bebrycum novalia,
Bellum ferentes muribus: quorum satu
Generis creasti, Dardane, auctores mei,

1 Circes. 2 Frigus. 3 Rufa. Fest.

Ducens

Ducens puellam Cressam, Arisbam nobilem.
Secundò item misere furaces lupos,
1310 Ut uniplotio vellus avertant duci,
Servabat acri quod draco custodia:
Qui cum Cytæam venerit Libysticam,
Et quadrinarem sopiens offa boam,
Vomentium ignes presserit dentalia
1315 Urva [1] italorum, elixus immiti rogo.
Non abstulit libenter arvigi cutem,
Sed & bidentem sponte sectantem auferens,
Germanicidam, pestitatem liberum,
Picæ ad loquacis alveum aurigans tulit,
1320 Humanum ab altis Chaoniticis sonum
Transtris loquentis, & peritæ currere.
At rursus antro qui revulsit mulleos,
Amentum & ensis, baltheum, atque ensem patris,
Cui Scyrus olim lacrumosa funera
1325 Præcipitis infra stridulum umbonem jugi
Saltus parabit insepultos, [2] Phemipor,
Mystæ comes leonis, hosticæ Deæ
Qui mulsit uber lacteum Feretriæ,
Fur balthei litem excitavit duplicem,
1330 Cestum revellens, & Themiscyræ inclutam
Arcu potentem Porrimam civem auferens:
Cujus sorores virgines Neptunides
Erim atque Lagmum deserentes, Telamum,
Fluenta Thermodontis, atque Actæ juga,
1335 Pœnas rapinæ quæsitantes asperas,
Istri [3] uls sonantem gurgitem citas equas
Egere, hiantes [4] horritorem oris sonum
Græcis, vetusti filiisque Erechthei.
Omnemque duro Marte vastarunt agrum,
1340 Igne ustulantes patrimonia Mopsopi.
Meusque campos Thraciæ populans avus,
Terramque Eordam, tum Galadræum solum,
Peneum ad amnem panxit arvi terminos,
Servile vinclis imprimens collo jugum,
1345 Virtute præstans juvenis & forma suis.
At hæc bubulcum suppetias pro tot malis
Cudonivestem sexque navium ducem
Mittens, ligone saxa fodit mœnia.
Eum Moneta vorticordia cœtibus
1350 Deum sacrabit, causa princeps luctuum.

1 Boum, *Fest.* 2 Phemii puer, *sic* Marcipor, *Fest.* 3 Ultra, *Cato.* 4 Hortatorem, *Diomed.*

Rursus

Rursus Timolum deserentes voltures,
Et Cimpson, aureumque Pactoli sinum,
Et aquas paludis, cujus in cubilibus
Typhonis uxor aspero toro incubat,
1355 Agyllan Ausonitin intrarunt, grave
Sævis Liguribus, quique primo Sithonum
Duro gigantum sunt creati sanguine,
Certamen acris conserentes prælii,
Pisamque capiunt, & relinquunt omnia
1360 Prædam duelli jugera, Umbris finibus
Propinqua & Alpium jugosis arcibus.
Litem supremus torris antiquam excitat
Olim sepultos ignibus animans rogos,
Postquam Pelasgos haurientes Rhyndaci
1365 Conspexit urnis in peregrinis aquam.
Lymphata at illa efferatis æstubus
Triplamque quadruplamque vindictam inferet,
Magnis ruinis littus adversum impetens.
Aderitque primus hic Jovi Laperso
1370 Cognominisque & Fulguritor Juppiter,
Telis trisulcis hosticas flamans domos:
Quicum ipsa moriar, inque mortuis vagans
Tunc audiam illic illa, quæ post eloquar.
Sed & secundus, interemti filius
1375 In rete muti piscis immiti modo,
Terram cremabit hospitem, Medici Dei
Oraculis, cum multilingui exercitu.
At rege lignatore tertius satus,
Figulam recenter virginem Branchesiam
1380 Glebam solutam flumine inducens sibi
Terrestre egeno munus optanti dare,
Libro sigillum quod fuisset [1] conduli,
Montana Phthirum regna solus incolet,
Peditem retundens Cara mercenarium:
1385 Petulca cum [2] nonaria [3] eugium terens
Nictabit olim nuptias, catulliens
Turpi suburræ barbarorum nubere.
Quarti Dymantis sanguine à veterrimo,
Lacmoniique, tum Cytinæi, & Codri:
1390 Qui Thingrum habebunt & cacumen Satnium,
Et marginalem pristini peninsulam
Empantæ Educæ plurimum invisi Deæ,
Patris virosæ multiformis scraptiæ,

1 Anuli, *Fest.* 2 Meretrix 3 Υμίνα.

Quotidiano quæ libidinis lucro
1395 Miseri lupinam patris explevit famem,
Extremam arantis terram Edonis hospitem.
Ast ultor acer Phryx necis sororiæ
Rursus nutricem continentem diruet
[1] Parici opaci, jura sincerissima
1400 Reddentis arte contumace [2] Pluribus:
Lalisionis aurium qui appendices
Flaccas recidens, tempora ornabit sua,
Muscis timorem sanguisorbis adferens:
Cui cuncta Phlegræ terra capta serviet,
1405 Thrambusiumque culmen, atque cæruli
Rupes Titonis, atque Sithonum plagæ,
Palleniumque jugerum, quod corniger
Rumon saginat, lixa gentis accolæ.
Multas vicissim concitabit lacrumas
1410 Quirinus, aut Gradivus, aut quem dixeris
Ligurrientem pota cæde prælia.
Sed non quiescet sic parens Promethei,
Sed pro universis stirpis unum Persei
Mittet gigantem, cui via mare hospitum
1415 Erit pedestri, & terra navigabitur
Tonsis secanti rura: tunc Feretriæ
Domus Quirinæ tota flagrans ignibus
Cum mœniorum ligneo [3] procestrio,
Faunum vocabit pestis auctorem, augurem
1420 Mendaciorum, Februique antistitem.
Crudæque genti cuncta mandetur simul
Deglubta duplici delibrato cortice
Mansueta nutrix fructuum, atque arbos fera:
Exhaurietur omnis unda fluminum
1425 Sitis calores affatim extinguentium:
Nubes sagittis eminus stridentibus
Super caput crebrescet, utque Cimmeræ
Obnubet umbræ squalor obscurans jubar.
Qualis Locrensis non diu vivax rosa,
1430 Et cuncta vastans velut aprica stramina,
Rursus feretur in pedes reciprocus,
Natantis alni caudicem, ut crepusculum
Puella serum, mobili visu legens,
Aheneo latronis ense territa.
1435 Multi labores, multa belli funera
Erunt vivorum, nunc gravis certamina

1 Judicis, *Fest.* 2 Mortuis. 3 Ambulacro, *Fest.*

Ob

Ob sceptra regni fortiter certantium,
Nunc exaratis in boum novalibus:
Dum crudus heros sopiat bellum grave
1100 Ab Æaco atque Dardano ducens genus,
Thesprotus utrumque & Chaladræus leo:
Omnem & supinans fratris eversam domum,
Formidolosos coget Argivos duces
Ditis Chaladræ sævum adulari lupum,
1105 Et sceptra prisci principatus tradere.
Cui sexta jam post sæcla cognatus meus
Manus feroces conserens quinquertio,
Terræque aquæque non recusans sagmina,
Inter sodales tum cluet veterrimus,
1110 Partas duello primitu exuvias ferens.
Quid misera longum tempus in surdas petras,
Surdas procellas, irritas cautes loquor,
Sonos inanes oris incassum ciens?
Nostram abrogavit Nuptus antiquans fidem,
1115 Rumore vano veriverbium illinens,
Mentemque certæ dictionis augurem,
Passus repulsam quorum amabat assequi:
Veram esse faciet; & malo edoctus suo
Quis, quod juvandi patriam nulla est via,
1120 Carmentam abundè hirundinem laudaverit.
Tantum locuta est; & reciproco pede
Rectà petebat carcer, atque in pectore
Sirenis exspiravit ultimos modos
Clari sacerdos, atque Nessis filiæ
1125 Augur satelles, quale Picatum loquax
Monstrum, involuta verba lime tinniens.
Ego implicatum nunciaturus tibi
Veni furentem virginis [1] Fatuæ sonum,
Cum sim locutus saxeæ custos domus,
1130 Narrare cuncta, tum putare singula
Jussus, loquelæ nuncius volubilis.
In melius autem Dius istæc omina
Vortat, tuo qui tutor assidet solo,
Priscam tuens possessionem Bebrycum.

1 Fatidicæ.

F I N I S.

Index Abſolutiſſimus

VOCABULORUM,

QUÆ IN

LYCOPHRONIS CASSANDRA

Reperiuntur omnium:

Opera Doctiſſimi & Humaniſſimi Viri D. RICHARDI WRIGHT. LONDINENSIS.

αἰστῶσαι

: ἄπασα

B.

βαστάζω

δίκαστον

Ε.

Θ

Θ.

Ι.

Κ.

κίρκος

Λ.

Λ.

N.

ὀνείρων

O.

O.

Π.

Π.

παρθενῶνος

Ρ.

στόρνυμι

τιτάπτυλω

Υ.

Υ Β

Υ Γ

Υ Δ

Υ Λ

Υ Μ

Υ Π

Φ.

Φ Α

Φ Ε

Φ Η

Φ Θ

Φ Ι

Φ Λ

Φ Ο

Φ Ρ

Φ Υ

Φ Ω

Χ.

Χ Α

INDEX

INDEX

EORUM,

Quæ in Scholiis occurrunt Memorabilia.

A.

B.

Βραζηλίας

Καλύδναι

Τήλεφος

Τ. Υ. Φ. Χ. Ψ. Ω.

INDEX Auctorum, qui à *Scholiaste* passim laudantur.

ΤΕΛΟΣ.